

مدرسہ اعلیٰ عربیہ اسلامیہ دارالافتاء
درہ اسماعیل خان

محکمہ ہدایت و معیاریت

بہارِ نبویؐ و اہل بیتؑ کی تعلیم و تربیت کے لیے
مدرسہ اعلیٰ عربیہ اسلامیہ دارالافتاء
درہ اسماعیل خان میں منعقد ہو رہی ہے۔
اس میں عربیہ اسلامیہ تعلیم کے ساتھ
مغربی تعلیم بھی دی جائے گی۔
اس میں عربیہ اسلامیہ تعلیم کے ساتھ
مغربی تعلیم بھی دی جائے گی۔
اس میں عربیہ اسلامیہ تعلیم کے ساتھ
مغربی تعلیم بھی دی جائے گی۔

بہارِ نبویؐ و اہل بیتؑ کی تعلیم و تربیت کے لیے
مدرسہ اعلیٰ عربیہ اسلامیہ دارالافتاء
درہ اسماعیل خان میں منعقد ہو رہی ہے۔
اس میں عربیہ اسلامیہ تعلیم کے ساتھ
مغربی تعلیم بھی دی جائے گی۔
اس میں عربیہ اسلامیہ تعلیم کے ساتھ
مغربی تعلیم بھی دی جائے گی۔
اس میں عربیہ اسلامیہ تعلیم کے ساتھ
مغربی تعلیم بھی دی جائے گی۔

مکہ و میٹرو

چاپی پبلسٹی

نُدهب و میژوو

ئەدەب میژوو

چەپکی لیکۆلینەوه ئەدەب

و

بەلگەنامە میژوویی کورد

محەمەد حەمە باقی

هەولێر - ٢٠١٣

خانه‌ی موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

● **ئهدهب و میژوو (چپکی لیکۆئینه‌وه له ئهدهب و به‌لگه‌نامه‌ی میژوویی کورد)**

● **نوسین: محمهد حممه باقی**

● **نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: رێدار جه‌عفر**

● **به‌رگ: محمهد قادر**

● **نرخ: (۵۰۰۰) دینار**

● **چاپی یه‌که‌م: ۲۰۱۳**

● **تیراژ: ۱۰۰۰ دانه**

● **چاپخانه: چاپخانه‌ی موکریانی (هه‌ولێر)**

● **له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیب‌خانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۱۵) سالی (۲۰۱۲) ی پێ دراوه.**

زنجیره‌ی کتیب (۷۱۱)

هه‌موو مافیکی بۆ نووسه‌ر پارێزراره‌وه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

پېرست

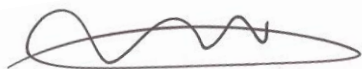
- ۷ وځکه بهرایی
- ۹ نامه‌یه‌کی میژوویی بۆ شیخ بهزایی تالهبانی و هه‌والی تازه.
- ۳۳ چه‌پکی نامه‌ی شیخ محمودی حه‌فید
- ۱۰۱ مزگینیی دۆزینه‌وه‌ی میژوویی مه‌رگی شاعیری ناودار
- ۱۰۷ دیسان مزگینیی تازه و به‌لگه‌ی تازه‌تر
- ۱۱۵ دوونامه‌ی نیوان شاعیری ناسراو (میسباح دیوان - نه‌ده‌ب) و دۆستیکی
- ۱۲۱ نامه‌ی یه‌که‌م:
- ۱۲۹ نامه‌ی دووهم:
- ۱۳۵ ده‌قی نامه‌که‌ی میرزا محمهد سالح بۆ عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان - نه‌ده‌ب
- ۱۴۱ ده‌قی وه‌لامنامه‌ی عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان - نه‌ده‌ب بۆ میرزا محمهد سالح
- ۱۴۵ وینه‌ی نامه‌ی میرزا محمهد سالح بۆ: عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان - نه‌ده‌ب
- ۱۵۱ وینه‌ی وه‌لامنامه‌ی عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان - نه‌ده‌ب بۆ: میرزا محمهد سالح
- ۱۵۵ دیتنه‌وه‌ی (۱۷) غه‌زله‌ی تازه‌ی (نه‌ده‌ب - میسباح دیوان)
- ۱۸۹ مه‌ستوره‌ی میژوونووس و مرزۆ (۱۸۰۵ - ۱۸۴۷)
- ۲۱۱ نالی و مه‌ستوره
- ۲۳۵ نالی له‌سه‌فه‌رنامه‌ی بالۆزیکی فره‌نسادا (۱۹۰۶ - ۱۹۰۷)
- ۲۴۹ نه‌غیام
- ۲۵۷ مه‌ولانا خالید (۱۷۷۹ - ۱۸۲۷) ن
- ۲۵۹ به‌شی یه‌که‌م:
- ۲۷۵ مه‌وله‌وی! یان گه‌رانه‌وه بۆ سه‌رچاوه؟
- ۲۹۹ مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی و موزیک و گۆزانی
- ۳۶۱ مه‌وحی میراتگری په‌دیام و هه‌لوئستی جوامیرانه‌ی مه‌لانا خالید

۳۷۵ به‌دواداچوونی و تاریکی مامۆستا تۆفیق وهه‌بی
۳۸۹ هه‌ندی ئاشنای نامۆ
۴۰۳ ئەم کتێبەم خوێنده‌وه (شاری سلێمانی - مەملائی گروپه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان: ۱۸۲۰ - ۱۹۲۰)
۴۳۱ هێمن موکریانی و رۆژنامه‌ی کوردستان (۱۹۵۹ - ۱۹۶۳)
۴۴۵ دیاری خوێنه‌ران نامه‌ی (هێمن)
۴۵۶ کورپ: وه‌رگیراو له کتێبی هه‌فته - به‌پینووسی: مامۆستا هێمن
۴۶۱ مانای وشه‌ی کورپ
۴۶۴ شینی گۆران
۴۶۹ به‌ره‌می چاپکراوی نووسه‌ر
۴۷۱ به‌ره‌می داها‌توو

وہك بهرایى

ئەم كۆمەللە بەلگەنامە و وتارانەى لەباوەشى ئەم كىتیبەدا جىڭەى خۇيان كردۆتەوه، لە سەرەتادا لە چەند رىبوارىكى لە يەكتەر دوور و دابراو دەچوون، كە مېژووى ھەنگاوهلگرتنى پىشپىنەكانيان، بۆ زياتر لە (۲۵) بىست و پىنج سال دەگەرپىتەوه و پاشان لە درىژايى ئەم (۲۵) سالەدا، بەرەبەرە، بەلگەنامە و وتارى تريان شوپىن كەوتووه، تا وايان لىھاتووه بەھەمويان كاروانىكىيان پىكھىتاوھ. ھەرچەندە ھەر يەكەيان بەجيا، بۆنە و بابەت مېژووى نووسىنيان لەيەكتەر جياوازە و ئەم جياوزىيەش، كەشووھەوى تايبەت و سەرەخۆى پى بەخشيون و ھەندىكىشيان، وەك بابەتەكانى: مەولانا خاليد (۱۷۷۴ - ۱۸۲۷ز)، مەولەوى تاوگۆزى (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ز)، نالى (۱۸۰۰ - ۱۸۷۳ز)، ئەدەب - ميسباح ديوان (؟) - (۱۹۱۶ز)، سەرەراى ئەوئى نەفەسى بابەتەكانىشيان كورت و خىراش، بەلام ھەريەكەيان رەگەز و كەرەسە و ھەويىنى كىتیبى سەريەخۇيان لەخۇياندا ھەلگرتووه. بۆيە ئەگەر مردن مەودا بدات، ھەريەكەيان وەك كىتیبى سەريەخۆ، دەگەنە بەر دەستان. ھەر بەو مەبەستەش لىرەدا، ئەم كەرەسە و رەگەزانەى ئەو چەند بابەتەم (بەر لەھەمووكەس زياتر، بۆ بەرچاوى خۆم) بەرجەستە و يادداشت كردوون، تائەركى لە ئەستۆگرتن و بە ئەنجام گەياندىيان، وەك كىتیبى سەريەخۆ، لەياد و بىرەوھرى ھەمىشەبىمدا بژين و نەچنە خانەى لە بىرکردنەوھە. چونكە ئەگەر لەمەوداى نيوان نووسىنى ھەريەكە لەم بابەتەندا، كىتیبى ترم، نۆرە پىرى لىكردبن، بەلام ديسانىش ھەرخۆم دەزائم كە چەند لەگەل كۆكردنەوھە و تەتەلەو تاوتوى پىكردنى ئەم بابەتەندا ماندوو بووم و شەوئخوونىم لەگەلدا كىشاون و چەند بەدژوارى و پراكەپاك و تەقەللاى بى پشوو، ئەم كاروانى نووسىنەم بەرپى خستووه. بەتايبەتى بۆ تەواوکردنى ھەندىكىيان، وەك بابەتى: چەكى نامەى شىخ مەھمودى حەفید و نامە و بەلگەنامەكانى شاعىرى ناودارى موكریان: عەبدوللابەگى ميسباح ديوان - ئەدەب (كە ئەم نمونانەى بەردەستان لەبارەى

ناویراوهوه، مشتییکی زۆر کهمی ئەو خەروارەن، که لەسەر ئەم شاعیرە کۆمکردوونەتەوه) چەندان مالان و گوندانی خۆرهلەلاتی کوردستان بە دواياندا گهراوم و دەستەودامیانی دۆست و نادۆست بووم و چەند رهنجی نەپساوم داوه و چەندیش تاسه و حەسرەتی چنگەختنیانم خواستووہ! چونکہ هەریه که له کەرەسەکانی ئەم دوو بابەتە ی ناوم هینان، لە ماوه ی نزیکه ی (۲۰) سالی تەمەندا، لە چەند سالی پچرپچردا دەستم خستوون و سەریه کم ناو، که دنیام هیشتا کەرەسه و نامە و بەلگه نامە ی بابەتی ئەمی دوايان (ئەدەب)، له زۆر لهو گوندانه و قهله مپهوی موکریاندا ماون و بەر دەستی من نەکهوتوون و بە ئاواتی دەستخستنیانەوه دەژیم و خەونیان پیوه دەبینم. هەر بۆیه ش ئەو کتیبه ی بەناوی (نامە و بەلگه نامە جیماوه کانی ئەدەب – میسباح دیوان)، له دەمی که وه ئاماده ی چاپکردم کرروه، بهو هیوايه دەستم راگرتووہ و به دوا ی دەخەم ، تا بەلکو هەندیکی تریشم چنگ بکهوی. جگه له ئاواتی له چاپدانەوه ی سەرله نویتی دیوانی (ئەدەب)، که خۆشبهختانه، دوا ی دوو جار چاپکردنەوه ی دیوانه که ی، دیسانه وه شیعر و غەزەلی تریم دەست کهوتوون.

محمد هامة هافي

هاوینی ۲۰۱۲ - ههولپیر

نامه‌یه‌کی میژوویی

بو

شیخ رهزای تاله‌بانی و هه‌والی تازه

یه‌که‌م:

(که‌وشهر) نازناوی: قازی (مه‌لا مه‌حه‌مه‌د که‌ریم) ی سه‌قزی یه، که‌به (قازی که‌وشهر) ناسراوه، کورپی مه‌لامسته‌فای کورپی مه‌لا محمه‌د سه‌لیمی کورپی مه‌لا شریفی قازی یه و سالی (۱۲۵۶) کوچی، به‌رام‌بهر سالی (۱۸۴۸) ی زایین، له‌سه‌قز هاتوته دنیاوه.

له‌سه‌ره‌تای خویندنیدا، لای ماموستایان: مه‌لا محمه‌دی موده‌پرسی مزگه‌وتی سه‌قز و دواتر لای مه‌لا عه‌بدولسه‌لام موده‌پرسی (بانه) و ماوه‌یه‌کیش له (بوکان) لای مه‌لا محمه‌د شریف و دووسالیش له (توتومیش) لای مه‌لا عه‌بدولای پیره‌باب و دووسالیش له (تورجان) لای مه‌لا عه‌لی قزلجی تورجانی خویندویه‌تی...

دوای ته‌واوکردنی خویندن له (سه‌قز) بوته قازی، ناوناوه‌ش ده‌رسی وتوته‌وه... له‌دوای ته‌مه‌نی (۶۲) سالی، له (۱۲) ی جمادی الاخری - ی سالی (۱۳۲۸) ی کوچی، به‌رام‌بهر (۱۹۱۰/۶/۲۱ ی ز) کوچی دوایی کردوه. (که‌وشهر) له بنه‌ماله کوته‌کانی سه‌قز- ن، که پشتاویشت به‌بنه‌ماله‌ی (شیخ الاسلام) به

ناوبانگن. خویشی به خه‌تخوش و شاعیر و ئەدیب ناسراوه و دیوانیکی شیعیری به فارسی له‌پاش به‌جیماوه، که هیشتا چاپ نه‌کراوه^(۱) جگه له‌م دیوانه، کۆمه‌لێک نامهی له‌دوا به‌جیماوه، که ئەمانیش هه‌موویان به‌زمانی فارسی و به‌په‌خشانیکی ئەدهبیی زۆر بالا دارپژراون و ئەم نامانه، وێه‌ی دووه‌می ئەو نامانه‌ن، که له‌ژبانی خۆیدا بو‌دۆستگه‌ل و شاعیران و رووناکبیران و لێپرسراوان و وه‌زیری قاجار و نامه‌یکیشی بو‌ (ناسره‌دین شای قاجار - ۱۸۴۸ز - ۱۸۹۶ز) نووسیونی...

ئه‌گه‌رچی له‌دیوانه‌ شیعه‌ره‌که‌ی و له‌ئه‌لبوومی ئەو کۆمه‌له‌ نامه‌ ئەده‌بیانه‌دا، که له‌قازی که‌وشه‌ر جیماون، چ شیعه‌ره‌کان و چ نامه‌کانیش هه‌یچیان به‌کوردی نین... به‌لام دیاره‌ که‌ کوردیه‌کی باشی به‌خویندنه‌وه و نووسین زانیوه و شیعیری شاعیرانی کوردی له‌به‌ر بووه و له‌گه‌ڵ هه‌یندی‌کیشیاندا سه‌روه‌بندی‌کی هه‌بووه... چونکه‌ یه‌کیک له‌م نامه‌ ئەده‌بیانه‌ی بو‌ شاعیری گه‌وره (شیخ ره‌زای تاله‌بانی ۱۸۳۶ - ۱۹۱۰ز) نووسیوه..

ئەم نامه‌یه‌ی (قازی که‌وشه‌ر)، بو‌ (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) میژووی له‌سه‌ر نییه‌ “به‌لام به‌وه‌دا که‌ له‌ دووتویی نامه‌که‌دا، دێره‌ شیعیریکی (شیخ ره‌زا) تیه‌ه‌له‌کیش ده‌کات، که‌ له‌م شیعیری خواستوه‌:

**خزمینه، مه‌ده‌ن په‌نجه، له‌گه‌ڵ عه‌شه‌رتی جافا
میرووله، نه‌چی چاکه، به‌گژ قولله‌یی قافا!**

وه‌ک دواتریش باسی ده‌که‌ین، ئەم شیعه‌ره، له‌ هه‌وینی سالی (۱۸۶۵ز)دا نووسراوه، بۆیه‌ ده‌بی ئەم نامه‌یه، دوا‌ی ئەو ساله‌ نووسرابێ.

(۱) تاریخ مشاهیر کرد - تألیف: بابا مردوخ روحانی، (شیوا)، انتشارات سروش - تهران ۱۳۶۶ ص ۱۱۸ - نامه‌که‌م به‌هۆی نه‌وه‌کانی بنه‌مائه‌ی به‌رپرسی (قازی که‌وشه‌ر) وه، له‌سه‌قز، ده‌ست که‌وت. سوپاسیان ده‌که‌م.

ئەم نامەیی (قازی کەوشەر)، چەند لایەننکی گرنگی تێدایە، کە جیی سەرنجین:

۱ - نامە کە لەبارە ی دارشتن و هەلچینی بناغە ی رستەسازی و وینە ی شیعیری و رەوانبێژییە، پارچە پەخشانیکی ئەدەبیی زۆر بالا و بەپیز و تۆکمەییە، کە نیشانە ی شارەزایی و ناستی تێگەیشتنی یە کجار بەرز ی (قازی کەوشەر) . لە جیھانی ئەدەب و دەنگوباسی ئەدەبیی و ناگاداربوونی لە باسوخواسی شاعیرانی کۆن و سەردەمی خۆی.

۲ - لە نامە کە دا، نیشانە یە کی ئاشکرای پێوەندی توند و تۆلی نووسەرانی هەردوو بەشی کوردستانی دابەشکراوی نیوان قاجاری و عوسمانی تێدایە...

۳ - نامە کە، ئەو دەسەلمینی، کە شیعەر و شاعیریتی و ناوبانگی (شیخ رەزای تالەبانی - کە هیشتا خۆی لە ژیان و لە هەرپەتی لاویتی و شاعیریتیدا بوو، لە کوردستانی بندهستی قاجاریدا)، زۆر بەربلاو و لەسەر زاران بوو و شیعری دەستاودەست و گونداوگوند و شاران گەراو. . بۆیە بۆ رووناکیی خستنهسەر ئەو زانیارییانە، بەچاکم زانی لەناو نامە گەلە جیماوە کە ی (قازی کەوشەر) دا، ئەم نامە گرنگە ی لی بکەمە کوردی، کە زۆری پێوە ماندوو بووم و هەولیشم داوہ بناغە ی رستەکان و مەبەستی ئەدەبیی و پەيامی (قازی کەوشەر) وەك خۆی بەهێلمەوہ... ئەمەش دەقی نامە کە یە:

بۆ خزمەتی جەنابی زمانپاراوترینی شاعیران: شیخ رەزا

بەسەرگەردی و جوودی بەختەوهرت بۆم.

دوای پێکەشکردنی ئارەزوومەندیی بێ برانەوه، لەبیری درەوشاوهی ئێوهی پایەبەرژدا، ئاشکرا بێ و نادیار نەمیئیتەوه...

لەو رۆژەوه ئەم کەمینهیه، توانای ئەوهی بووه، مرواری شایستەیی شیعرەکان و وتەیی تەرپ و تازەیی گەوهەری بیری دەست بۆنەبراوی ئێوهی بەرپێز (خواتەمەنیان درێژ بکات) لەسەدەف دەرهیئینی و لەگوێچکەیی دلدا بیکاته گوارە و لەلاپەرپی دلەیی خەمیندا بینه مایهیی سەردانەواندن و بەخشین و لەکۆشکی باخی بیری کەم و کورتیدا، بینه حوور و غیلمانی بەهەشت و خزمەتگوزارانی سەردارانی تاجدار.. سەرومپی سالا و مانگ و سەعات و رۆژ و شەو، ئارەزووی ئەم چاوه فرمیسکاوییه، دیتنی روخساری ئەو زاتە داوینپاکەیه.. دلخوازی ئەم ستهمدیدهیهی رۆژگار، بۆ هەمیشە، خۆیندنهوهی شیعرەیی ئەو پیرۆزتارەیه، کە بەزمان و گیان و دیار و نادیار، لە پیشگای یەزدانی پەروردگار، لە سینەیی پر بلیسەدا، مایهیی هیئوربونی کلپهیی ئاگری دووری و هاواراز و هاوخەمییه...

بەئێج لەم ماوهیهدا ئەوهی توانای لە ئەستۆگرتنی باسی ژانی دووری و باری ئاوات و تاسهیی ئەم کەمینهیهی لەباردا بوو، لە پالەوانی دەوران، برای میهرەبان، مەلا عەبدووللا^(۲)، زیاتر بە چاک نەزانرا... بۆیه هەلی لەدەست نەدا و بەناردنی ئەم کورتە ئاوات نامەیه، کەوتە پەله و بەکلیلی دەروازەیی خستنه‌رووی سکالا و پوختەیی ئەم رازەوه، قفلی سنووقی ئاواتی میئینهیی خۆی کردەوه و بە پشتیوانی

(۲) بە داخهوه نەزانرا ئەم (مەلا عەبدووللا) یه کتیه!

کردگار، جولای بالای سروشتکار، تانویوی سی غزهلی^(۳)، له پالوتهی بیوی
خوی، دارپشت و چنی:

سازم مگر سیاهی چشمان خود مداد
تا در لباس نامه ببینم جمال دوست^(۴)

ههچدند پیشکه شکردنی ئەم غهزەلانه و ناردنی ئەم دیاریبانه، بۆ مه‌لبەند و
هەریمگەلی دەولەتی عوسمانی، وەك ناردنی وردە(زیر)ەو (شال)ە، بۆ(کرمان)^(۵)،
یان وەك لافی خەتخوشییە لای هونەرمەندانێ ئەسفەهانێ^(۱) بە تایبەتیش بۆ ولاتی
(کەرکوک)، کە بەبونی تەشریفی موبارەکی ئیپو (خوا دەوامی گەورەبیتان
بدات)، وەك زێری قالی کەمەبیاری بیپەرەو، کە شایستەیی بەکارهێنان نەبی.
بەلام رەنگە لەکاتی نایردنی ئەم کەمینەبەدا، ببیتە مایەیی یادگار و لەکاتی
خویندەوهشدا، بە گوێرەیی ئایەتی: (لا یکلف الله نفساً الا وسعها)... ببیتە
مایەیی یادکردنەوه، بۆیە ناردمە خزمەتتان... چونکە وتویانە:

(۳) ئەم سی غهزەلهی (قازی کهوشەر)یش نەزرا کامانەن، چونکە لەناو شیعەرە جیماوەکانی
ناوبراودا، شیعری وایان تیا نەبوو، کە ئاماژەیان بۆ ئەم مەبەستە لەسەر بی.

(۴) واتە: مەگەر لە رهشایی چاوی خۆم، قەلەمێک ساز بکەم، تا لە دووتویی نامەکەدا، جوانیی ئەو
دۆستەم ببینم، کە پیشتر وینەیی ئەو دۆستە لە رهشایی چاومدا بوو.

(۵) ئەمە پەندێکی فارسییە، چونکە شاری (کرمان)ی ئێرانی، لە (زیر)ە و (شال)دا بەناوبانگە. واتە:
کاری بپههروه کردن، وەك چۆن بلین:خورما بۆ شاری بەسەر دەبا!. "سالم" هەرلەم باریهوه دەلێ:

زیره، سەرمايهيه بۆ "سالم" و "کرمان"ی دەبا

شيعری کوردی، کێ بدا جیلوه؟ لەلای شیخی کەبیر!

دیوانی سالم، ل ۶۹

(۶) ئەمەش هەر وەك پەندی سەرەوه وایە، چونکە هونەرمەندان و خۆشنووسانی (ئەسفەهان) وینەیان
کەمە.

طاعت ار هیچ نباشد، گنهی باید کرد در دل دوست بهر حیلہ رهی باید کرد^(۷)

منیش به ناردنی ئەم شیعره نارێکانه، رێگهی دۆستایه تیم له دلی ئیوه دا کردۆته وه..
جه نایبشتان به وپه پری سۆز و ویزدانی خواپیداوی خۆتانه وه، چاوپۆشیی و په سندی چهشی
گه وهه رباری بفرمومون... داخواز و تکاکاریشم چه ند لاپه رپه یه ک، له مرواری شیعی
خۆتان، که له بهرده ستدان و ئاماده ن، له هه ر بابه تیک بن، چ له بابه ت ستایشی خوا و چ
پیاوه لدان و چ قه سیده و چ لاقرتی و توانج و داشۆزین و چ پارچه غه زه ل و چوارینه، که
له م هه ریماننه له به ردلن و داواکارییان یه کجار زۆره، به تایبه تی لای ئەم که مینه یه، وه ک
گوگردی سوور وایه، به ناوی دیاری و خه لاته وه، که لای چاو و دلپروونه کان، دیارییه کی
بیهاوتایه و له گه ل وه لامنامه که دا، به مه لا عه بدوللادا بۆمی ره وانه بفرمومون، تا بۆ
بلاو کردنه وه و بره وپیدانیان، که سانیکی زۆر له ویزه ی ئیوه ی به ریز و ده ستره نگینیتان
ئاگادار بکه مه وه... چونکه خۆت واته نی (حه یفه برزی تیغی مژه هه ر له غیلافا)^(۸)

(۷) واته: ئەگه ر خوا په رستی یه هیچ دادی نه دا، ده بی گوناهی ک بکه یت، تا به هه ر فیلێک بی ت،
رێگه یه ک بۆ ناو دلی دۆست بکه یته وه.
ئەم به یته، شیعی، (نه شاطی ئەسفه هانی ۱۷۶۱ز - ۱۸۲۸ز) یه، به لام به یته که له دیوانی (نه شاطی
ئەسفه هانی) دا به مژه یه:

طاعت ار دست نیاید، گنهی باید کرد

در دل دوست بهر حیلہ، رهی باید کرد

بروانه: گنجینه دیوان نشاط اصفهانی - با تصحیح و مقدمه دکتر حسین نجفی - چاپ دوم - چاپ
تابش - ۱۳۶۲ شمسی - انتشارات شرق - ص ۹۶.

(۸) ناماژیه بۆ شیعیکی شیخ رهزای تالهبانی که سه ره تاکه ی ئەمه یه:

خزمینه مه ده ن په نجه، له گه ل عه شره تی جافا

میرووله، نه چی چاکه، به گۆ قولله یی قافا

له کۆتاییدا خوا ته مهنتان درێژ بکات و هه‌میشه‌ش چاره‌روانی مژده‌ی سه‌لامه‌تی و فره‌مانتاتم...

بدون سابقه ابلاغ گفته‌اند خطا است
ولی بسوی هنرمند و اهل فضل، روا است
سؤال کردم، ازین نکته از وزیر خرد
جواب داد: که آری جناب شیخ رضا است^(۹)

کۆ بۆ له دلێرانی عه‌شایر، که نه‌چووبی
وه‌ک تیری ته‌جهل، نووکی رمی جافی به‌نافا!
چونکو ره‌سه‌نن، ورد و درشتیان هه‌موو جه‌نگین
مه‌ی سارییه نه‌شته‌ی، چ له‌دوردا، چ له‌سافا
وابێ خه‌م و په‌روا ده‌چنه عه‌رسه‌بی هه‌بیجا
تو ناچییه سه‌ر دۆشه‌کی بووکی له‌زه‌فافا
خوینپێزو شه‌ره‌نگیزو عه‌دوومه‌ندو زه‌فه‌رمه‌ند
کامیان که گه‌نه، وه‌ک شیره له‌مه‌یدانی مه‌سافا
عوسمان به‌گیان، ئامره، وه‌قتی که ده‌لی: ده‌ی(*)
دینه جه‌وه‌لان، هه‌روه‌کو ((حاجی)) له‌ته‌وفا
یأتون الی الحرب صغاراً و کباراً
یسعون الی الامر ثقلاً و خفافاً
خواهم زخدا هرکه شود دشمن جاهت
کۆتی له‌ده‌سا، ده‌س له‌ملا، من له‌ته‌نافا
ره‌حمی بکه با ((شیخ ره‌زا)) بیته‌وه گوفتار
حه‌یفه‌ برزی تیغی مچه‌وه‌هر، له‌
غیلافا

په‌رانه: دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی، چاپی یه‌که‌م - ۱۹۴۶ز، ل ۳ و ۴.

(۹) ته‌م دوو به‌یته‌ی دوایی، شیعی (قازی که‌په‌ر)ه.

واته:

به بیّ پیشه‌کی، ئاگادار کردنه‌وه، خه‌تایه به‌لام بو هونه‌رمه‌ندان و به‌هره‌وه‌ران،
ره‌وایه
له‌م باره‌یه‌وه پرسیارم له‌وه‌زیری هزر کرد وتی: به‌لّی قه‌یناکه، جه‌نابی (شیخ
ره‌زا)یه

* * *

سه‌رنج: وشه‌ی (که‌مینه‌م)، له‌ جیاتی وشه‌ی (حقیر)ی عه‌رده‌بی به‌کاربردووه، به‌ پێودانی: سه‌نگین،
دێرین، شیرین... تاد، دام‌رشتووه، ئه‌گینا ده‌زائم وشه‌ی (که‌مینه) له‌ دیوی کوردستانی ئێراندا بو
(میینه) به‌کار دئ.

(*) ئه‌م نیوه به‌یته له‌تیکرایی دیوانه چاپکراوه‌کانی شیخ ره‌زادا، به‌هه‌له‌و به‌جۆریت نووسراون.

دووه م:

هەر ئەو شیعردی شیخ رەزا، که له نامه‌که‌ی (قازی کهوشەر)دا، نیوه دپێکی هاتبوو، واتە ئەو شیعردی، که سەرەتایه‌که‌ی به‌م به‌یته دەست پێده‌کات:

خزمینه، مه‌ده‌ن په‌نجه، له‌گه‌ڵ عه‌شیره‌تی جافا
میرووله نه‌چێ چاکه، به‌گۆ قولله‌یی قافا

پێشتر، ده‌میك بوو، هه‌میشه له‌خۆم ده‌پرسی: ئاخۆ مه‌به‌ستی شیخ رەزا له‌م شیعره و رووی ده‌می و واژه‌ی (خزمینه)ی بو کێ بێ؟ له‌ ورامدا جار‌جاره ئەوه‌م به‌ بیردا ده‌هات، که ده‌بێ مه‌به‌ستی له‌خزمانی خۆی، واته (تاله‌بانی) بیته... و تکایان لێ بکات، که له‌گه‌ڵ عه‌شیره‌تی ئازا و سه‌رکه‌شی (جاف)دا تیک هه‌لنه‌چن... تا ئەم سالانه‌ی دوایی، که ژیا‌نی ئاواره‌یی، له‌ شاری جوانکیله‌ی (سه‌قز)دا گلی دامه‌وه. روژێ له‌گه‌ڵ هاوڕیبه‌کی ئەده‌بدوستما، (سه‌رهه‌نگ: ره‌شیدخانی ناهید)، له‌ هۆزی به‌ناوبانگ و به‌ربلاوی (فه‌یزوللا به‌گ)^(١٠) له

(١٠) فه‌یزوللا به‌گ (? - ١٨٨٢ز) کورپه‌ گهره‌ی ئەوه‌رهمان به‌گ بووه. به‌ر هۆیه‌وه که منداڵی زۆر بووه، له‌ ناو به‌گزاده‌کاندا له‌ هه‌موویان به‌رچاوتر بووه. هه‌ر بۆیه له‌ناو به‌گزاده‌کاندا وه‌ک تیره‌یه‌کی تازه و جی‌اواز، پێیان وتوون: فه‌یزوللا به‌گی. نووسه‌ری ئەرمه‌نی: ئەسکه‌نده‌ر غۆزبانس، که دۆستایه‌تی نزیکه‌ی له‌گه‌ڵیدا هه‌بووه، ده‌لێ: (١٥) یازده کورپه‌ هه‌یه و (١٠٠٠) سواره و تفه‌نگه‌چی هه‌یه. ئەمه‌ ناوی (٩) کورپه‌ فه‌یزوللا به‌گن: حاجی محمه‌د، سالج به‌گ، حاجی محمه‌د حه‌سه‌ن به‌گ، شیر به‌گ، حاجی سه‌لیم خانی سه‌رتیپ (که شاعیریش بوو)، ئەمانوللا به‌گ، که‌یخسره‌و به‌گ، عه‌بدوڵه‌رهمان به‌گ.

بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه بنواړه: محمه‌د حه‌مه باقی: (شۆرشه‌ی شیخ عوبه‌یدوللا له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، چاپه‌مه‌نی موکریانی، هه‌ولێر، سالێ (٢٠٠٠)، ل ٥٥٩)

سەقزەو بە تۆتۆمبیل بەرەو (بۆکان) دەچووین.. لەنیوەپێدا لە ئاستی (پیر یوونس)دا ھاوڕێکەم لایەکی بۆ لای راستی رینگە کە کردەو و پێمی وت:
ئا لێردا عەشیرەتی (جاف) و ھۆزی (فەیزوللا بەگ)، شەرپە سەختە کەیان کردوو.

وتم: کامە شەرپە؟!

وتی: ئەو شەرپە کە (شیخ رەزای تالەبانی) شیعەرە بەناوبانگە کە ی بۆ وتوون...

وتم: کام شیعەرەیان؟!

وتی: ئەو شیعەرەیان کە دەلێ:

خزمینە! مەدەن پەنجە لە گەڵ عەشیرەتی جافا...

تێتر ھاوڕێکەم کەوتە گێرانی وە ی چۆنییەتی روودان و ئاکامی شەرپە کە، کە وە ک دەزانن: عەشیرەتی کۆچەری (جاف) لە دێرزەمانەو، تا سەرەتای ھەلایسانی شەرپە یە کە می جیھان، بەو ھۆیەو کە ئازەلدارییان کردوو و ئەم پیشەییەش چونکە پێویستی بە دۆزینەو ی لەوەرگە ی بەردەوام ھەیە.. بۆیە ھەموو ھاوینان لە دەشتی (شارەزور) و (کفری) و (کەلار) و (شاکەل) و ئەمبەرئەوبەری رووباری سیروانەو، روویان لە ناوچە کویستانەکانی خۆرھەلاتی خۆیان کردوو و بە بناری (ھەرمان) و (مەریوان) و (شلێر) و (ناوخوان) و (بانە) و (نەکەرۆز) و (سەر شیوی سەقز)دا ھەلگەراون و گەشتوونەتە ناوچە ساردەسێرەکانی وە ک: (چل چەمە) ی (سەقز) و (بۆکان) و (ھۆبەتوو) ی نیوان سەقز و (دیواندەرە) و ناوچە ی (ساران) و تا (بان لێلاخ) ی خۆرھەلاتی شاری سنە، پەرت و بلاو بوونەتەو و بەھەزاران ھۆبە رەشالیان بەم ناوچە بەرین و زۆزاناندا ھەلداو و بەدەم کۆچ و رەوت و گوزەرانیانەو، لەم ھەریمانەدا، تووشی ماندوو بوونیکی زۆر و دەستە و یەخەبوونیکی ھەمیشەیی دانیشتووانە رەسەنەکانی ئەو ناوچانە بوون، کە لەوەرگە ی سەوزی تیدا بوو و بەلگەنامەکان و ریکەوتنامەکانی نیوان ھەردوو دەولەتی قاجاری و عوسمانیش پرن لە باسی گێرە و کیشە ی ھۆز و تیرە پەرت و بلاوکانی (جاف) و گازندە و ھاواری کۆچ و رەوی ئەو ھۆزانە ی ھەمیشەیی جاف پێشیلی کردوون.. لاپەرەکانی زنجیرە کتیبی (رشتە ی مرواری) ی مامۆستا (عەلەدین سەجادی)ش. پرن لە باسوخواسی زۆر شیرین و دەولەمەندی ئەو

رۆژگارانهی (جاف).. له بهرته مه، ئهم داروباری ژيانه پر له رووداوهی جافه كان، گيانىكى سه رچل و توورپه داونه تى، كه ناچار بوون له و كوچه بهرده وامه ياندا، چه كى پيوست بو شهر و بهرنگارى، له گه ل خوياندا هه لگرن و له گه ل زور هوز و خيلى نيشته جىدا، تووشى شهر و بهر هه لستى بىن و بهم هويوه ناويانگيان به نازا و شه رانىي ده رىچى! كه دياره ئهم شه ره شيان له گه ل هوزى گه وره ي (فه يزوللا به گى) دا، كه له ده ميكه وه له ناوچه كانى ده وروبه رى (سه قز) و (بوكان) و (موكرىان) دا نيشته جىن - يه كيكه له و شهر و رووداوانه ي له ميژووى (جاف) دا به سه ريان هاتووه .

شايانى وتنه هوزى (فه يزوللا به گى)، جگه له پياوى نازا و جوامىر و ناودار، گه لى شاعىر و هونه رمه ندى ده نگه خوش و گورانىيژى ناسراو يشيان تىدا هه لكه وتووه، كه ده توانم بلنم: زوربه يان شاعىر و هونه رمه ندى و ئه وه ي وهك تاقيكرده وهش له باره يانه وه ده زانرى، له ده ميكه وه له كوردستانى ئىراندا، هونه رى نىگار كى شيان، له سه ر ده ستى هونه رمه ندى ئهم هوزده ا په وهرده ده بى كه به سه ركردنه وه ي يه كه يه كه ي ئه و هونه رمه ندى، جىگه يه كى تايبه تى بو وتار و لىكولينه وه يه كى سه ربه خو، پيوسته . بويه ده گه رىمه وه بو كاكلى مه به سته كه و ده لىم: كاتى جافه كان له ناوچه كانى سه قز و بوكاندا، له گه ل هوزى (فه يزوللا به گى) دا تىبه لچوون و به گز يه كدا چوون، شه ره كه يان خاياندوويه تى و هه ردوو لايان هيز و له شكريان بو سه ربه كتر كوكرده توه.. كه بهم كاره، هه والى له شكركيشى و عه شيره ت كوكرده وه، بو شه ره كه، كه ره نگه چند مانگىكى خاياندى، به ناوچه دووره كانى كوردستاندا بلا بوته وه و (شىخ ره زاي تاله بانى) ش وهك زوربه ي خه لكى ئه و رۆزگار، به په رۆشه وه به هه واله كه سه لميه وته وه و به نه فه سيكى زور كوردانه و جگه رسوزانه، له پارچه يه كى ترى كوردستانى بنده ستى ئىمپراتورىه تى عوسمانىيه وه، به واژه ي (خزمينه)! رووى ده مى له هوزى (فه يزوللا به گى) ده كات و داوايان لى ده كات له گه ل عه شيره تى (جاف) دا تىبه لنه چن..

هه رچه ند هه لويسته كه ي (شىخ ره زا) زور دل سوژانه شه، به لام له هه مان كاتدا جوژى لايه ندارى و ئامازه ي سووكه هه ره شه يه كيشى بو ئه وانه (هوزى فه يزوللا به گى) تىدايه، كه ده يانه وى له گه ل (جاف) دا بجه نكن. چونكه (شىخ ره زا) ش، وهك

خه لکی تر، وهك له سه رووتريش و تمان، ناوبانگی (جافی) به نازا و دلیر بیستووه.. که چی دیاره جوامیرانی (فهیزوللا به گی) یش راده ی بیزاریی و تووره بوونیان له ده ستریزی و بیپه روایی هه می شه ی جافه کان (وهك ده لین) گه یشتوته سه ر ئیسقانیان و ئه وپه ری سنووری ددان به خوداگرتن و ناچار بوون بو سنووردانان، بو زیاده روویی و پی له یاسا نانی جافه کان، که به هوئی ئه وه ی له نیوان هه ردوو سنووری قاجاری و عوسمانیدا ژیاون، له هه ر پارچه یه کی ئه و دوو ده وله ته دا، بی یاساییه ک بکه ن، خو یان بگه یینه پارچه که ی تر و نه که ونه بهر سزا و تۆله لیسه ندنه وه.. له گه لیاندا بجه ننگن و له ئاکامیشدا به سه ر جافه کان دا سه ربکه ون و بیانکیشنن. بۆیه سه روۆکیکی ئه و سه رده مه ی هوژی (فهیزوللا به گی) یش، که ناوی (حاجی سه لیم خان) و له هه مان کاتدا شاعیر و نازناوی (حاجی سه رتیپ) بووه،^(۱۱) دوا ی پرانه وه ی شه ره که و سه رکه وتنی هوژی (فهیزوللا به گی)، به شیعیکی جوان و پر له نه زاکه ت، که به هه مان کیش و قافییه ش ده ست پی بکات.. وه لامی شیعه که ی (شیخ ره زا) بداته وه، که تی کرای شیعه که ی (شیخ ره زا) وهك له لاپه ره کانی (۳، ۴) ی دیوانه که ی و زۆر جیگه ی تر و دواتر له ژماره (۲۰) ی مامۆستای کورددا بلا بوته وه، (۹) نۆ به یته.. به لام ئه م وه لامه ی (حاجی سه رتیپ) له هه موو ئه و سه رچاوانه دا، که بلاویان کردۆته وه، هه ر ته نیا (۷) به یته و ئه مه یه که مجاره هه موو شیعه که ی حاجی سه لیم خانی سه رتیپ، که (۹) به یته و له ریگه ی مالباتی فهیزوللا به گی یه وه چنگم خستووه، به ته واوی و وهك خو ی بلاوده بیته وه، که ئه مه یه:

(۱۱) سه فەرنامه یه کی هیشتا چاپنه کراوی به فارسی لی به جی ماوه و تاییه ته به سه فه ری ئه و روژگاره ی (حه ج)...

نهیبیستووہ چند سائے، له مه ویدر، له مه سافا
 هدر جافه، ده چوو نووکی رمی موکریی به نانا
 حازر نه بوو شه و ده م، که به ږم حاجی سه لیم خان
 ده یکرد جه و ه لان هدر وه کو توفی له ته وانا
 تیپی عده وو، وه ک پۆلی قولنگ، شه وه کو شه مقار
 تیکی ده شکاند، یه ک یه ک و ده یخست له مه سافا
 (شیخ) بیخه به ره، له م قسه مه شه ووره، له نانا
 حه ربه ی رمی شه بوو، که به جیما له غیلافا
 هدر وا کوږه جاف بوو، له بهر زه ربی دلیران
 نالینی ده هات، هدر وه کو بووکی له زه فافا
 —رمون من الباس تلالا و جبالا
 یکنون من الروع شعاعاً و کففا
 زور کهس، له جه و انانی شه وان بوو، به شه سیر هات
 ده ست به سته و تن خه سته و گه رده ن له ته نانا
 چاک وایه، نه کات مه دحی شه وان، نه ک بلای مونسیف
 شه مه دحه، که (شیخ) فدرموویه تی، لاف و گه زافا
 بو مه دحی شه وان، کافیه (شیخ) بیت و نه زه کات
 مه علومه که مه عنای له لوغه تدا چیه: (جافا)

* * *

وهک وتمان، بهو هوییه وه که کوچ و رهوی گه رمیان و کویستانی سالانه و
 بهرده وامی (جاف)، بهو ناوچه بهرینانه دا، گیروگرفتی زوری بو دروستکردوون و
 ماوهیه که زوریانم لهو به لگه نامانه له بهرده ستدان و زوریانم بو کوردی ته رجه مه
 کردوون و ږن له سنووربه زندانی جافه کان. . بویه گه وره لیپرسراوانی هدر دوو
 ده ولته تی ناوبراویش، له ده ست (جاف) بیزاربوون و سه رییشه یان به ده ستیانه وه زور

تووش بووه و پئیان خوْش بووه جافه کان تووشی تیْکشکان و زیان بین، هه ر له بهرته مه شه له دواى ئەم شه پره ی نیوان ئەم دوو خیلّه گه وره یه ی کورد (جاف و فهیزوللا به گی)، (ناسره دین شای قاجار ۱۸۴۸ز - ۱۸۹۶ز)، فه رماننامه یه کی له شیوه ی سوپاسنامه یه کدا بوْ (فهیزوللا به گی موکری ناردوووه.. تیایدا ده ستخوشانه ی (ناسره دین شای قاجار) ده رده بری، به رامبه ر به و سه رکه وتنه ی له و شه رده دا که له گه لّ جافه کاندای کردوو یانه، وه ک خه لاتیکیش به و سه رکه وتنه، فه رمان ده دا، که مانگانه ی (۱۰۰) تمه نی ئەو رۆژگاره، به سه رانی هۆزی (فهیزوللا به گی) بدری.. که تا ئیستا (فه رمانه که) هه ر وه ک خوْی له شووشه گیراوه و له به گزاده مالیکی (فهیزوللا به گی) دا له شاری (بوْکان) به دیواری ژوو ریکیانه وه هه لواسراوه و ئەوه ی له گه لّ ئەم چهن د دپه رده دا (فۆتۆ) م کردوو، وینه ی ئەو فه رماننامه - سوپاسنامه ی (ناسره دین شایه، که ئەگه رچیش فه رماننامه که، دواى فۆتۆ کردنه که ی من، به باشی ناخویندریته وه، به لّام میژووی سالی (۱۲۸۲ی کۆچی، به رامبه ر ۱۸۶۵ز) ی پیوه یه. به مه شدا ده رده که وئ، که شیعه ر ئامازه بوْ کراوه که ی (شیخ ره زای تاله بانى): خزمینه مه ده ن په نه ... له سالی (۱۸۶۵) ی زاینیدا و له جه نگی شه ری ناوبراودا و تراوه و ئەمه ش هه والیکی تازه یه، بوْ زاینی میژووی شیعه ری ناوبرا^(۱۲)، که به داخه وه شیعه ری زۆربه ی زۆری شاعیرانی پیشینه مان، بوْنه و میژوو یان نازانین و مه گه ر له مجۆره بوْنه و به لگانه دا بتوانین رووناکی بجه یه سه ر ته مه ن و بوْنه ی شیعه ری رابوردوو مان. به لّام دیاره شیعه رکه ی (حاجی سه رتیب) ی فهیزوللا به گی، ده رهنگتر و داوی شیعه رکه ی (شیخ ره زا) و تراوه.

(۱۲) ههروه ها بوْ زاینی میژووی ته مه نی شیخ ره زا (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰ز) ش، که شیخ ره زا له کاتی نووسینی ئەم شیعه ری بوْنه یه دا، هیشتا ته مه نی نه گه یه وه ته (۲۰) بیست سال! و شاعیری ته گه یه وه ته لووتکه.

دهقی (فارسی) نامه‌ک‌هی هازی (که‌وپ‌هر)، بؤ شیخ ره‌زای تاله‌بانی

سواد کاغذیست که جناب مستطاب آقای ملا محمد کریم قازی خدمت جناب
مستطاب أفصح الشعراء آقای شیخ رضا سلمه‌الله نوشته

فدای وجود مسعودت شوم. پس از عرض سلام و اشتیاق بی اختتام در ضمیر
منیر جناب مستطاب‌عالی دام فضلہ مکشوف باشد و پوشیده نماند
از روزی که حقیر ارادت تخمیر لآلی کلام آبدار و در شاهوار اشعار و نتایج افکار
آبکار جناب‌عالی را دام بقائه در گوش دل گوشوار و برصحیفه ضمیر اندوده‌بار جای
تعظیم و نثار قصور ریاض طبع پر قصور را حورعین و غلمان شهریار و نفوس
سلاطین تاج دار قرار داده در عموم سال و ماه و ساعات لیل و نهار، آرزوی این دیده
اشکبار بمشاهده جمال آن وجود فرخنده‌تبار و تمنای قلبی این ستمدیده روزگار
باستدانت مطالعه اشعار آن خجسته شعار زبانا و جاناً و پوشیده و آشکار از حضرت
خالق پروردگار در لوح سینه پرشرار و مسکن التهاب نایره فراق و ندیم و غمگسار
خود ساخته‌است.

و در اینمدت کسی را که شرح درد فراق و بار آرزوی حقیر را حمل توان کرد بغیر
پهلوان زمان برادر مهربان ملا عبدالله کسی را نیافت، لهذا روی ارادت از عنیمت
وقت نتافت و بابلاغ این مختصر آرزونامه شتافت و بمفتاح تصویر این شکایت و کلید
تحریر این مختصر حکایت قفل حقه آرزوی بسته دیرینه را شکافت باسنان نساج
طبیعت شایقه به نسبح تاروپود دو سه غزل از نتایج افکار خود پرداخت و دریافت.

سازم مگر سیاهی چشمان خود مداد
تا در لباس نامه به‌بینم جمال دوست

* * *

هرچند اهدای این قطعات غزل وارسال ارمغانی به نقاط و مراکز بلدان در نواحی دولت عثمانی صورت ریزه زیره و کرمانی شال و ادعای حظ هنرندان اصفهانی دارد (علی الخصوص در ناحیه کرکوک باوجود جنابعالی دام فضله چون زرّ غیر مسکوک کم عیار و بی رواج محکوک مینماید). لکن چون امکان آن دارد که گاه بحث از حقیر یادگاری و هنگام مطالعه موجب تذکّاری شود بمنطوق: لایکلف الله نفساً إلّا و سعها، اهدای خدمت شدند. یقین است چنانکه گفته‌اند:

طاعت از هیچ نباشد، گنهی باید کرد،

دل دوست بهر حيله رهى باید کرد). حقیر که بارسال این اشعار بی هنجار در دل جنابعالی راه دوستی را اختیار کرده، جنابعالی نیز در کمال مرحمت و انصاف خداداده خودتان از پستی پایه ابیات و نقص ارکان آنها صرف نظر فرموده و مقبول طبع گهربار خواهید فرمود)

مستدعی و خواهشمندم چند صفحه از لآلی منظومه کلام خودتان از هر قبیل که حاضر و نسخه‌اش موجود است خواه توحید و خواه نعت و خواه قصیده و خواه سخریه و خواه قطعه و خواه غزل و خواه رباعی که در این صفحات بسیار مرغوب و مطلوبند خاصه در نزد حقیر صورت گوگرد آهمر دارد در صحابت ملا عبدالله برسم هدیه و ارمغانی که در نظر ارباب بصیرت تحفه بی بدلند با جواب حقیر ارسال فرمایند، تا به نشر و ترویج آنها اکثریرا در این صفحات بلفظ جنابعالی ممنون و بدیع صنایع آنها بیدار نمایم چنانکه خودتان در مدح ایل جاف فرموده‌اند:

حه یفه برزى تیغى مجه وهه ره له غیلافا)

زیاده تطویل مهربان تحویل باد همه وقت منتظر مژده سلامتی وجودتان وارجاع خدماتم والسلام علیکم ورحمة الله.

بدون سابقه ابلاغ گفته‌اند خطاست ولی بسوی هنرمند و اهل فضل رواست سؤال کردم ازین نکته، از وزیر خرد جواب داد، که آری جناب شیخ رضا است

* * *

سواد کا غنویت کہ جناب مستطاب آقای حاج محمد کریم قاضی
خدمت جناب مستطاب افضح الشعراء آقای شیخ رضا سلمانی
نوشته

قدی وجود سعادت شوم پس از عرض سلام و استیصال بی اختتام و تمیز
جناب مستطاب عالی دام فضیلت کشف باشد و پوشیده نماند
آرزوی که حقیر ارادت تحمیر لالی کلام آبدار و در شاہوار اشعار و تاج افکار یکجا جناب عالی
دام بقا نہ در کوشش کوشا و در صیغہ ضمیر نژادہ بار جای تنظیم و تشار و تصور ریاض طبع
تصور احور عین و غلمان شہر یار و نفوس سلاطین تاج دار قرار داده در عموم سال اول و دو
سلسلہ نفس آرزوی این دیدہ اشکبار بشاہہ جمال آن وجود فرخندہ تبار و غنای قلمی
ستمیدہ روزگار با تہ است مطالعہ اشعار آن نجمہ شعار زبانا و جانا و پوشیدہ و اشکار
از حضرت شایق پروردگار دلوح سینہ پر شرار کن اکتساب یونہ فراق و نیم و نمک خرد
ساختہ است
و در این تہ کسی را کہ شرح و بار آرزوی حقیر امل تو آن کرد بجز بیلان نماند

ما بحسب الله کسی را نیافت کمزاری ارادت از غنوتی تا فت و با بلاغ این مختصر آرزو نامه
 شتافت و مباح تصویر این نکات و کلیه تحریر این مختصر حکایت فصل فقه آرزوی
 بسته ویرینه را شکافت و با سنان سراج طبیعت شایسته نجیب تا پرورد و در غزل نماند
 انکار خود پرداخت و دریافت)
 سازم مکر سبای چشمان خود داد تا در لباس نبی بر همه جمیع احوال دست
 بر خیزد با برای این قطعات غزل رسال این در معانی به نقاط و مراکز بلدان و روحی
 دولت عثمانی صورت ریزه ریزه و کرمانی شان از عای خط خط منبر من این صفاتی
 علی الخدیو مع نایب کرگوک با وجود جناب عالی دام خدا چون زر غیر مملوک کم همی رویی رواج
 و مملوک نیاید) لکن چون مکان آن دارد که گاه بحث از تحقیر یا کاری و حکام مطاعه
 موجب بدکاری شود بظنق لایکلف الله نفسا الا و مسعها ابدی
 خدمت شدند یقین است چنانکه گفته اند طاعت او هیچ نباشد کنی باید کرد
 در دل دوست بهر جلای باید کرد) خیر که با رسال این شعاری بنجام در دل خدایا
 راه دوستی را اختیار کرده جناب عالی نیز در کمال حرمت و انصاف غنط داده خودتان از سببی
 ایست و فحش ارکان آنها صرف نظر فرموده و قبول طبع گهر با زوار میسر فرمود)
 نستی و خواهشمندم چند صفحه از کالی مطهره کلام خودتان از بر قبیل که حاضر و غایب است
 خواه توجیه و خواه نصرت و خواه تهمید و خواه تخریب و خواه تحط و خواه فقر و خواه رباهی که در این

کپی نامه‌های: قازی کهوسهر - ی شیخ الاسلامی

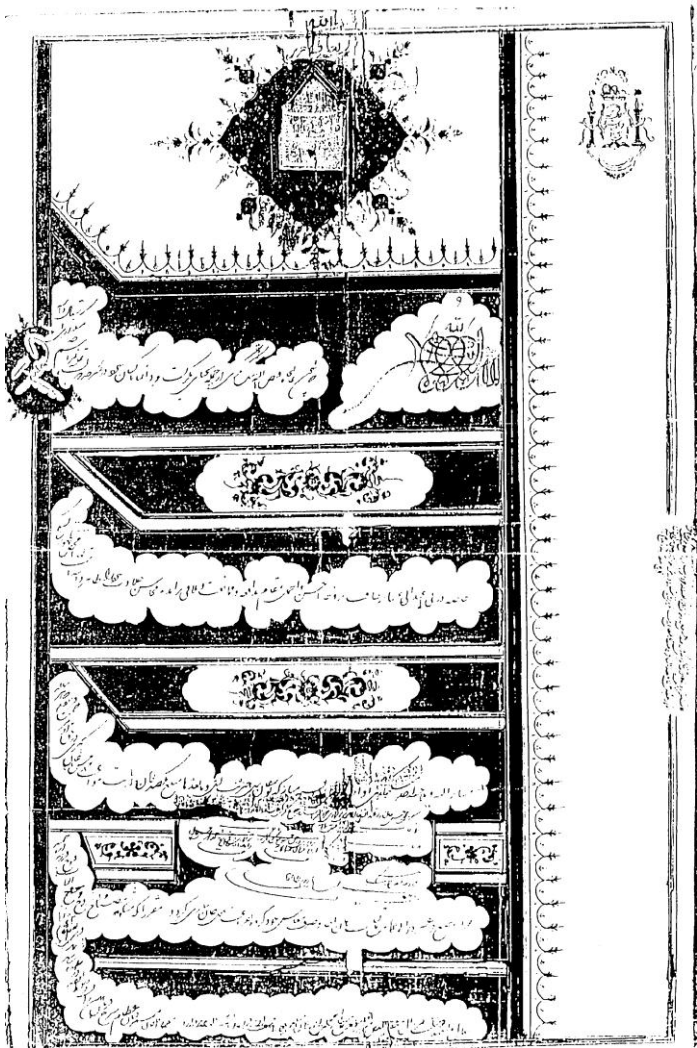
سه قز

بو: شیخ رهزای تالدهانی

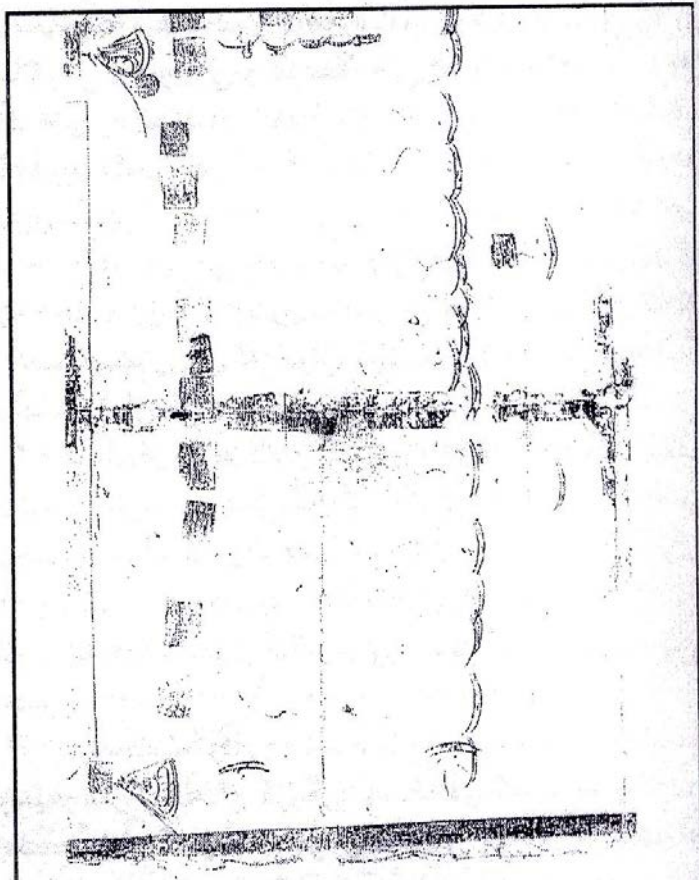
صفحت بیست و نهم مملو بنده فاضله در ذوق حقیر صورت گوگرد احمد دارد و در صحابست ملا علی قزلباشی
 بر اسم برید و این معانی که در نظر ارباب بصیرت تکلف بی بدینند با جواب حقیر ارسال فرمودند
 تا به نشر و ترویج آنست اکثر برادران مصفی است بلفظ جناب عالی محزون و درج صنایع آنها
 پیدا نمایم چنانکه خودتان در مدح این عارف فرموده اند حیف بزرگی است بحجوبه اخلافا
 زیاده تطویل صحرایان تجویز باد بوقت مختصر شده سلامتی وجودتان و ارجاع خدمت مأمور بنام کیم ^{فرمودند}
 بدون سابقه ابلاغ گفتارند خطاست ولی بسوی بنشینند و اهل فضل و اوست
 سوال کردم ازین نکته از وزیر خسرو جواب داد که آری جناب شیخ ^{فرمودند}

جواب مرحوم حاجی سلیمان تریپٹا
 شیخ زینبیه حضرت امام المولانا
 حضرت ابودوم که سرمه حاجی سلیمان
 میس عدو در کمال فطرتی در کمال
 شیخ زینبیه حضرت امام المولانا
 هر روز که با فواید و فضیلت
 بر موی مرآت الباسه و
 زرد که بخواه آن را در کمال
 چاک و این که در کمال
 بود که در کمال

وهلامه شیعریه کهی حاجی سلیم خانی سهرتیب
 بو شیخ رهزای تالهبانی

فرماننامه‌ی ناسره‌دین شاه سبزه‌بارت به برپنده‌وی موچه بو
 سهرانی فهیزوللابه‌گی و دست‌خوشانه‌کردنیان

مۆر و ئىمزاى سەرانى ئىيلى فەيزوللا بىگى، بۆسپاسى ناسرەدەين شا
(رووبەرى ئەم دوو بەلگە نامەيە، زۆر لەم قەوارە فۆتۆگراۋەى ئىيستا
گەورە ترە)

چەپكى نامەى شىخ مەحمودى حەفید

(۱)

وتەپەكى پىۋىست:

سەرەتای بەھارى سالى ۱۹۸۸ز، لەبەر شالاۋى ئىقلىمگىرىسى ئەو ھىرش و كىمىاۋى بارانەى لەلايەن ھىزەكانى (سەدام حسين) ەوہ بۆ سەر ناۋچە ئازادكراۋەكانى كوردستانى عىراق كرا، ناچاربوۋىن بە ھەر دەردەسەرىيى و دژۋارىيى و لىپرانىك بوو، لە بنارى چىاي (ئاسۆس) ەوہ دەربازبوۋىن و چوۋىنە كوردستانى ئىران و لەوئىش لە شارى (سەقزى) شىرىن و جوانكىلەدا گىرسامەوہو لەسەرەتادا ھەر زوو بەھۆى ھەندى دۆستى دىرىنەمەوہ، لەگەل بنەمالەى شىخەكانى گوندى (دۆزەخدەرە) ناسىاۋىم پەيدا كرو ئەوانىش لوتفىيان نواند، نەوازشىكى زۆر كوردانەو جگەرسۆزانەيان كردين و لە سنوورى تواناى خۆيان بەدەر، يارمەتییان داين.

(دۆزەخدەرە)، گوندىكى زۆر بچكۆلەى سەر بە شارى سەقزەو نىكەى (۵) كىلۆمەترىك لە خۆرەلەتى باكوورى سەقزەوہ دوور دەبى. گوندەكە لە دەمىكەوہ بەھۆى مالەباۋانى بنەمالەى سەبىد عەبدولقادەرەوہ (۱۸۷۳- ۱۹۵۷ز)، لەگەل بنەمالەى كاك ئەھمەدى شىخ (۱۷۹۲-۱۸۸۷ز)ى

سلیمانیییه وه، دۆستایه تی دیرین و راسته قینه و پته ویان پهیدا کردووه، ئیتیر نه وه
دوای نه وه و تائیس تاش ئەم دۆستایه تییه هەر بهرده وامه.

ئەم دۆستایه تییه له سهرده می شیخ مهحمودی حەفید (١٨٨١-
١٩٠٧/١٠/١٩) دا، زیاتر گه شهی کردووه، که هاوته مه نی (سهید عەبدولقادر)
بووه. دۆستایه تییه که یان ئەوه نده توندو پته و بووه، زۆر جار له سنووری پیوه ندی
نیوان شیخ و خەلیفه ی تیپه راندوووه وه که نه وه کانیا ن دهیگیر نه وه، له هه موو
کات و سهرده میکی خوشی و ناخوشیدا، له سهرده می ئەوپه ری ده سه لاتی
شیخ مهحمود دا، که حوکمداری کوردستان بووه، تا ئەوپه ری بیده سه لاتی
شیخی نه مر، که له دوای ژیا نی ئاواره بی و ده ست به سه رییه که ی، له به غدا
هه لاتوووه بو نیشتمان گهرا وه ته وه له گوندی (داریکه لی) گوشه گیر بووه،
هه میشه به سه ر سنووری توند داخراوو قایمکراوی هه ردوو ده ول ته عیراق و
ئیراندا، نامه ی به رده وام و ها تووچۆ له نیوانیا ندا به رده وام بووه، هه ر نه وه کانی
سهید عەبدولقادر دهیگیر نه وه، کاتی که هه والی کۆچی دوایی شیخی نه مر، به
شیخ عەبدولقادر گه یشتوووه، ئیتیر له سو بی شیخ مهحمود، زۆر نه ژیا وه
نه خوش که وتوووه دوو مانگ دوای کۆچی شیخ مهحمود له
١٩٥٧/١٢/٢٣ ز= ١٣٤٩/١٠/٢ هه تاوی) کۆچی دوایی کردووه، هه ر له به ر
ئەمه، ئەوانه ی له نزیک ی (شیخ) ه وه ناگاداری دۆستایه تییه هه مه لای نه ی شیخ
مهحمود بوون، چاکتر شاره زای ئەم پیوه ندی و دۆستایه تییه قوول ه بوون، بۆیه
شاعیر یکی میلی وه که: به نگینه - حاجی باقی (١٩٠٨-١٩٧٢ ز)، که شیخی
نه مر ی خوش ده ویست، له و شیعه ر بلا ویدا، که بو کۆچی دوایی شیخ مهحمودی
نوسیه وه سه ره تا که ی به مجۆره ده ست بیده کات:

ئە ی دل! کۆستی وا، هه ر نه بینرا وه
بو هه لئا قرچی به ده م جه فا وه!
هاوار! به ندی دل، برا به جاری
قه لای قهومی کورد، پرو خایه خواری

له بهیتیکیدا ئامازهی بو شه و دۆستایه تییه تونده ی نیوان شیخ
مه حموودو مالباتی شیخانی (دۆزه خده ره) ی کردوو ده لیت:

پادیۆ بانگی دا، له دۆزه خده ره
(شیخ) وه فاتی کرد، بو کورد خه ته ره^(۱)

* * *

له ماوه ی ته مه نی دۆستایه تییه (شیخ مه حموود) و (سه یید عه بدولقادر) دا،
گه لی نامه ی شیخی نه مر، لای نه وه کانی سه یید عه بدولقادر پارێزراون، که
شیوه ی پارێزگاریی ته م نامانه، ته وه نده به پیروزیی و پرێزه وه هه لگیراون،
ته نانه ت زه رف (پاکه ت) ی نامه کان وه ک خویان ماون، به جوړیکیش هه لگیراون،
که ته گهر هه ر سه یری پشتی زه رفه کان بکری و سه یری میژووی سه ر نامه کانی
ناویان نه کری، وا ده زانری هه ر چه ند مانگیکه نیردراون، له کاتیکدا دوو
نامه یان، که هی سه رده می حوکمداریی کوردستانه، میژوویان نزیکه ی (۸۰-
۹۰) سالیک له مه وه ره.

سه یر له وه دایه، شیخی نه مر ته وه نده گوندی (دۆزه خده ره) ی لا شیرین
بووه، دلێ نه هاتوو له سه ر پشتی زه رفه کان و سه ردپری سه ره تای نامه کان
بنووسی: (دۆزه خده ره)، به لکوو لای خویه وه به (جه ننه ت ده ره) ی ناوناوه
تکای له نزیکانی خۆیشی کردوو، تا هه ر وای ناوه رن^(۲).

شایانی باسه، پیوه ندیی شیخی نه مرو مالباتی شیخانی (دۆزه خده ره)، له
سنووری ته م نامانه به ربلاوترو چرته و (وه ک پيشتر وتمان) ده گه رپته وه بو
سه رده می (کاک ته همه دی شیخ) ی باپیری شیخ مه حموود و دواتریش، که وه ک

(۱) دیوانی حاجی باقی (به نگینه)، کوژدنه وه ناماده کردنی عوسمان محمه د هه ورامی، سلیمانی،
چاپه مه نی دیلان، چاپی یه که م، ۱۹۷۷.

(۲) بو دلنیایی زیاتر، بنواره نامه ی میژووی (۱۳/۶/۱۹۲۲ز)

نەوہ کانی بنە مائەى (سەبید عەبدولقادر) دەیگێرنەوہ، لە کاتی جەنگی یەكەمى جیھانیدا، کاتی لەشکری پروسی لە خۆرئاوای ئێرانەوہ، پرووہ (مەریوان) و (پینجوبین) بەرەو کوردستانی باشوور هاتوون، شیخی نەمر بۆ بەرپێگرتیان بە لەشکری کوردەوہ هاتۆتە نزیک پینجوبین و ژمارە یەکی زۆر لە جەماوەری کوردستانی ئێران، لە لەشکری (شیخ)دا پێشمەرگە بوون، کە ئەندامان و خزمانی مالباتی شیخانێ (دۆزەخدەرە)ش لەم هەلۆیستەدا بە دل و بە گیان لە گەڵی بوون... دواى ئەمەش وەك بیرەوہریبەکانی زێپوہر (۱۸۷۵-۱۹۴۶ز)^(۱) ی شاعیر لە (گەنجینەى مەردان) و شیخ لەتیف حەفید (۱۹۱۷-۱۹۷۲)^(۲) دەیگێرنەوہ، لە تیشکانەکەى شەپری (دەریبەندی بازیان)دا، کە ژمارە یەکی زۆری لەشکرەکەو بنە مائەى شیخی نەمر، ئاوارەبوون و پروویان لە کوردستانی ئێران کردووەو لە مەریوان و بانەو سەقزدا گیرساوونەتەوہ، لە لایەن بنە مائەى دۆزەخدەرەوہ پێشوازیی شایان کران و دالەدە دراون و حەسێنراوونەتەوہو سەرلەنوێ بۆ مەیدانی خەبات ئامادەکراونەتەوہ.. دواتریش لە کاتی حوکمداریبە کەیدا، پرووناکبیری ناسراوی وەك (سەبید رەئووفی ضیائی)، کە ئەویش هەر (سەقزیبەو لە گەڵ شیخانێ دۆزەخدەرەدا خزمە، لە سلیمانی لای شیخ هەمەکارە بوو.

ناوەرۆکی ئەم چەپکە نامەبەى شیخ مەحموود بۆ سەبید عەبدولقادری دۆزەخدەرە، کە (۱۷) نامەن، هەموویان باس و بابەتی دۆستایەتی ئامیژن و

(۲) مەلا عەبدوللای زێپوہر، گەنجینەى مەردان و یادداشتی رۆژانی دەریبەدەری، محەمەدی مەلا کەریم پێشەکی پەرەوێزی بۆ نووسیبوہ، ئەمینداریتی گشتی رۆشنبیری و لاوان، چاپخانەى (شرکە مطبوعە الادیب البغدادیة)، بەغدا، ۱۹۸۵، ل ۱۷۴، ۱۸۱، ۱۸۹.

(۳) یادداشتەکانی شیخ لەتیفی حەفید لەسەر شوێشەکانی شیخ مەحموودی حەفید، شیخ مەحموودی کاوہی حەفید پێشەکی بۆ نووسیبوہ. ساغکردنەوہی کەمال نوری مەعروف، لە بلاوکراوہکانی مەکتەبی ناوئەندی رۆشنبیری و راگەیانندی پارتي دیموکراتی کوردستان، چاپی یەكەم، سلیمانی

بریتین له کاروباری تایبتهتی ههر دوو دۆست. به لّام تهوهی جیی سه رنج و دلخۆشییه، (٦) شهش لهم نامانهی (شیخ) به کوردی، بو دۆستیکی وهک عهبدولقادر، له پارچهیهکی تری کوردستاندا نووسراون، که له سه سه ده مه دا زمانی کوردی تیدا قات و قر کراره و نیشانهی تهوه شه، که سه یید عهبدولقادر زانیویتی کوردی بخوینیته وه.

هاوکات (٤) نامه شیان له کاتی هوکمدارییه که هی شیخ مه هموودا نووسراون، که له دامینی هه نامیه کیاندا، له سه روو ناوی خویه وه ده نووسی: مه لیکي کوردستان. ته م چه پکه نامه یه هی بو سه یید عهبدولقادی دۆزه خده ره نووسراون، میژوو یان له (١٩٢٠-١٩٥٦ ز) ده خایه نی. هه چه نده لی ره دا ده بی ته وهش بلیم، که چ ته و نامانه ی به فارسی و چ ته وانه ش به کوردی بو بنه ماله ی دۆزه خده ره نووسراون، (جگه له نامه ی ١١/٣/١٩٤٣، که به دلنیا ییه وه شیخ مه هموود خو ی نووسویه تی)، نووسیاره کانیا ن کوردی و فارسی زان نه بوون و ئاستی خوینده واریشیا ن زۆر بالا نه بووه.

وهک له سه رووتریش ناماژم پیدایا، له به ره ته وه ی ناوه رۆکی زۆر به ی ته م نامانه، تایبه تن به کاروباری دۆستایه تی هه ردوولا وه به پیویستم نه زانی سه رنج و له نگه ری زۆریان له سه ر رابگرم، به لّام دواتر سه رنجیکی گشتی له سه ر پوخته ی ناوه رۆکیان ده ره ده برم.

(۲)

هەر لهو ماوهیه‌دا که له سه‌قز بووم، زۆر زوو له‌گه‌ڵ بنه‌مائه‌ی به‌پێژان کاکه‌ سه‌یید عه‌بدولقادری (سیاده‌ت)ی شاعیر و کاکه‌ سه‌یید مسته‌فای تورجانی، کورانی خوالیخۆش‌بوو: حاجی‌با‌ه‌شیخ (۱۸۷۶-۱۹۵۹ز)ی سه‌رۆک وه‌زیرانی کۆماری کوردستاندا، ناسیایی و دۆستایه‌تی به‌تین و به‌تایبه‌تیش له‌گه‌ڵ کاکه‌ سه‌یید مسته‌فادا په‌یدا کرد، که به‌هۆی پله‌وپایه‌ی دێرینه‌و ناوبانگ و پێوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی به‌ریالۆی جه‌نابی باوکیانه‌وه‌، به‌لگه‌نامه‌یه‌کی هه‌مه‌جۆره‌ی زۆریان له‌لا کۆبۆته‌وه‌، له‌ناو ئه‌و به‌لگه‌نامه‌نه‌شدا، وه‌لا‌نامه‌یه‌کی شیخ مه‌حمود بوو بۆ "حاجی‌با‌ه‌شیخ" که به‌ میژووی (۱۹۳۰/۹/۱۳ز) نووسرا‌بوو. نامه‌که به‌ زمانی فارسی و خه‌تیکی خۆش و په‌خشانیکی به‌تین و چڕ درێژراوه‌.

له‌م وه‌لا‌نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وی، که پێشتر له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی شاهه‌نشایی ئێرانه‌وه‌، تکا له‌ جه‌نابی حاجی‌با‌ه‌شیخ کرابی، تا به‌هۆی دۆستایه‌تییا‌نه‌وه‌ له‌گه‌ڵ شیخ مه‌حموددا، دا‌وای گرتن، یان به‌ده‌سته‌وه‌دانی (حه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه: ۱۸۹۷ - ۱۹۷۸/۲/۴)^(۴)، له‌ شیخ مه‌حمود بکات، که له‌و کاته‌دا (۱۹۳۰) له‌ ده‌ست ئێران هه‌لا‌توو‌ه. له‌م کاته‌ش دا ئه‌م هه‌ردوو که‌سایه‌تییه‌ کورده‌، پله‌و پایه‌یه‌کی ده‌وله‌ت و رێکخرا‌و و حیزبێکیان نییه‌، چونکه وه‌ک ده‌زانین له‌و سالانه‌دا (شیخ) ده‌سه‌لا‌تی حوکمداریی کوردستانی نه‌ما‌وه‌ و به‌ تایبه‌تیش له‌کاتی نووسینی ئه‌م نامه‌یه‌دا، سلێمانی جیه‌یشتوو‌ه و له‌ نا‌وچه‌کانی شاربا‌ژێرو پێنج‌ویندا ده‌ژی

(۴) بۆ زانیاریی له‌باره‌ی حه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه - وه‌، بنوا‌ره: که‌یوان نازاد نه‌نوه‌ر، حه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه، چاپ و بلا‌کردنه‌وه‌ی به‌رپێوه‌به‌راتی رۆشنی‌یری - سلێمانی، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۱، ل ۳۹،

و ئەم نامەییەش ڕێکەوتە لەگەڵ هەلچوون و ورژانی جەماوەری دەقەری
 سلێمانی و دەورووبەری بە تاییەتی و زۆربەیی ناوچە کوردنیشینەکانی
 کوردستانی عێراق، چونکە ئەم نامەییە هەفتەییەك دواى خۆپیشانندان و
 پاپەرپینی بەردەرکی سەرای سلێمانی (٦/٩/١٩٣٠ز) نووسراوە، بەلگەى
 ئەوەیە، کە شیخ مەحمود لەم کاتەدا دەسەلاتی ئیداریی و یاسایی بەسەر
 دەولەتی عێراقدا ناروات تا داوا لە هیژو بەرپرسیانی عێراق بکات (حەمە
 ڕەشیدخانەى بانە) یان بۆ رادەست بکات و بە دەسەلاتدارانی ئێرانیان
 بداتەو. هاوکات (حاجی بابەشیخ)یش هیشتا نەبۆتە سەرۆک وەزیرانی
 کۆماری کوردستان. لەبەر ئەوە بەرپرسیانی دەولەتی شاهەنشایی ئێران ئەم
 هەلومەرجەیان هەلسەنگاندوو و زانیویانە لەم سەرووبەندەدا شیخ مەحمود
 لە دەولەتی عێراق توورپەو داخ لەدڵەو خۆسازدانیشە بۆ تۆلەکردنەوی
 قوربانیانی پاپەرپینی بەردەرکی سەرای سلێمانی و ئەگەر لەم کاتەدا
 سەرۆک خێڵیکی کوردی وەك (حەمە ڕەشید خانەى بانە)یش بە ناوی ئەوەی
 لە دەولەتی ئێران یاخی ببی و بچیتە پال دەولەتی عێراق، ئەوا شیخ
 مەحمود بە چاوی ناحەزو دوژمنی کورد سەیری ئەو سەرخیڵە دەکات و
 تۆلەى ئەم هاوکاریکردنەى دەولەتی عێراقى لێدەکاتەو. بۆیە دەولەتی
 ئێران بەزیرەکییەو ئەم هەلە دەقۆزنەو لەم دەرفەتەدا داویان لە حاجی
 بابەشیخ کردووە، تا تکای دەستگیرکردنی (حەمە ڕەشیدخانەى بانە) یان لە
 شیخ مەحمود بۆ بکات، کە لەم سەروو بەندەدا بە خۆی و لەشکرەکییەو
 لە ناوچەکانی شارباژێرو پینجۆین دایەو ئەو هەردوو ناوچەییەش سەرپرێی
 هاتوچۆی دەربازبونی (حەمە ڕەشید خانەى بانە)یە، لە سنوورەکانی
 هەردوو دەولەتی عێراق و ئێرانەو.

نامە کە جگە لەوەی بەلگەییە بۆ پلەویایەو دەسەلات و ناوبانگی ئەم
 دوو کەسایەتیییە گەورەییەى هەردوو کوردستانی عێراق و ئێران، لای گەورە
 بەرپرسیانی دەولەتی ئێران، هاوکات بە ناوەرۆکەکییدا دەردەکەوی، کە
 شیخ مەحمود هەر لەبنەرەتەو دەزانى کە ئەم داویە لەلایەن دەولەتی
 ئێرانەو بەرەو ڕووی (حاجی بابەشیخ) کراوەتەو، هەر لەبەر ئەمە دەزانى

که وه لآمه کەشیشی بهرچاوی کاربه دهستانی ئیـران ده گاتهوه، بۆیه به گیانیکی دیپلۆماسیانه، سه ره پرای شه وهی گلەیی زۆر له ده ولته تی ئیـران ده کات، له هه مان کاتدا خوێ و (حاجی بابە شیخ)یشی له و داوایه ده رباز کردووه:

"سه بارهت به بابته تی نامه که و محمەد په شیدخانێ وینەیی و سه ره له بهری به گزارده ی (بانە)یش، ورده کاریبه کی واتان فه رمووه، که به گوێره ی بۆچوونی هیژاتان بی، ده بی ناوبراو له عه مرو نوێ منی خزمه تگوزارتاندا هه لئسوکه وت بکات! هه ر له بهر ئەمه شه هۆی نه وازشی ته وتان، له من داوا فه رمووه! په نا به خوا له م بوختانه گه وره یه، که ده بی لای ئەم دئسوژه ی خوێتانه وه پاستیی بیستن و به دئسوژییه وه عه رزتان ده که م، که به و هۆیه وه له جه نابی هیژاتان دۆستتر، که متر گومان ده که م، بۆیه ده بی باوه پ به ره موون، که هه رچییان عه رزکردوون، هه مووی ده ست هه لبه ستی ناحه زان و ناپاکان بووه و هه رگیزو بۆ هیچ کاریکیش پووی له ئیـمه نه ناوه، تا ببه راویژکاری، یان به رپرسیان، ئەگینا گومان ده بری، که پیشتریش و دواتریش خزمه تی هه مه جوهره م به حکومه تی مه زنی ئیـران کردبێ و به (با)ی بده م! خوێستان ده زانن که هیچ پاداشتیکی کاری چاکه م له حکومه تی مه زن وه رنه گرتۆته وه، له کاتی که دا هه میشه ییش ته قه للای ئەوه ده ده م تا سه ره پرای شه وه ی په زامه ندیی ده ولته تی مه زن به ده ست به یینم، که چی پاداشته که ی هه ر به گه وه رترکردنی ناحه زانی من و نزم ترکردنه وه ی دۆستانی من شکاوه ته وه. له پال ئەمانه شدا هیشتا تا گیان له جه سته مدا بی، له چاکه ی ده ولته تی مه زن سه ره پرای شه وه ی ئەو ئامۆزا به رپیره م ده یلیت، که هه رچی له و باره یه وه به ره مووی، ده بی به گیان ئەنجامی بده م و به شانازییه وه جیبه جیتی بکه م. به لآم له م بابته وه ئەم دۆسته تان پۆزش ده خوازی، که ئەگه ر هاتوچۆی خه لکی، به هۆیه ک بزانی، ئەوا نه خیره خانه دانی کاک ئەحمەد (خوا پووی موباره ک بکات)، له هه موو جیهانی ئیسلامیه وه زیاره تی ده کری و شه وه ش پیچه وانە ی په وشت و ئایینه، ئەگه ر پێگه له خه لکی بگرین، جگه

لهوهی که ناویراو، ناویه ناویک هەر به مه بهستی زیارهت هاتوهو ئه مهش
نه بوته مایه پیوهندی ئیمه و ئهوان و له عه قلیشه وه دووره، که به بی
سهردانی راسته و خوئی ئهوان، خو مان به ئامۆژگاریکارو به پررسی ئهوان
دابنیین. هیوادارم له م پوهوه گلهیی نه فهرموون و بندهی موخلیسیشتان
بو هه میشه و بو به سه رکردنه وهی کاروباری هیژاتان ئاماده م. تکاو
خۆزگه شم ئه وهیه، به لکو به سۆزه وه عه رزتان ده کم، که ئه و پله و پایه و
پێزه ی له سایه ی خواوه ئیستا هه تانه، بیقۆزنه وه و کاروباری موسلمانانی
پێ پاره رینن و نه بنه سۆنگه ی ته نگ پیه له چنینه تان، که من پیم وایه
په زامه ندیی خوای مه زن، ده بیته هۆی به رزیونه وه و مانه وه ی هه میشه.
ئیتز (لوقمان) یش پیویستی به فیکردن نییه "

(۳)

له سه رنجیکی گشتیی ناوهرۆکی ئەم چهپکه نامیهدا، دهگهینه ئەو ئەنجامه، له سهرومپی رسته و کۆپله و په ره گرافی ئەم نامانهدا، گیان و باوهری شیخ مهحمودی ههفید، به ئایینی ئیسلامگه رایی، په رنگ ده داتهوه، که ئەم باوهره له ته مهنی چاره که سه دهی ئەم نامانه و له قوناغه کانی ته و په رپی ده سه لاتی شیخ مهحموددا، له حوکمداری کوردستانه وه، بو ژیانى گۆشه گیری، له گوندىکی وهك (داریکه لی)دا، هه مان ههست له یه که مین ئەم چهپکه نامیهدا، تا دوايه مین نامه، به هه مان جریوه ده دره وشیتته وه، که ئەم باوهره چه سپیوه، ده شی بکریته ده لاقه یهك بو ئەوانه ی فیکری ئەم سه رکرده کورده بخویننه وه و بزانی ئەم فاکته ره ی ئایینه، زه برو کاردانه وه ی چه ند له سه ر چاره نووسی کورده ناسنامه ی بزوتنه وه که ی بووه و له م بواره شدا ئەم رستانه، له ده قی چه ند نامه یه کی شیخدا، وهك نمونه ده هینینه وه:

"هه موو ئاوات و کۆششیکى من، له پیناوی پاراستنی ئایین و ئەم کۆمه له کورده ئیسلامه دایه، به هیمه تی پیشینانی خو مان، که هه ر به مجۆره یان کردووه، ته قه لای پارێزگاری کردنی موسلمان له ژێر په نجه ی کافراندا ده ده یین. خواى مه زن سه رتان بخت و به پیشتیوانی خوا نا ئومید نه بین. ئەوانه ش که وا رپبازی ته ریه ت ده شیۆینن و له گه ل ئەم زنجیره ی بنه چه پاکه دا، دوژمنایه تی دروست ده کهن، پیرانی ته ریه ت، به گویره ی هه ق، هه قیان لی ده سینى و به سزای خو یانیان ده گه یه نن و له باوک و باپیریانه وه له دین بیبه شیان ده کهن"^(۳)

(۳) - نامه ی ۷ مارتی ۱۳۴۰.

یان:

"هروهك چۆن ئىمه بو بوژاندنه وهى ئايين تىده كۆشىن، يان چۆن جه نابى
هيژاتان له م دنيا، كه وتوونه ته ناو دۆزه خه وه، به پشتيوانى خوا له دنياى دواييدا
له بههشتدا ده بى، له دوعاى خيڤيش نابى له يادم بغه رمون".
به پشتيوانى خوا هيواخووزم به دوو ركاعه تى نويژى سوننه ت، له سه ر
به رماله موباره كه كه تان، به پله ي دهرويشى بگه م".^(٤)

يان:

"قوربان، به هوى ئه و خه ونه وه، كه پيشتر دييوم، كاتى خوى به
خزمه ت هه زه تى سه ره ريبى جيهان گه يشتم، ئيتر لاي خو مه وه هيچ
گومانىكم له سه بيدياهه تى و نه جابه تى هيژاتانه وه نه ماوه".^(٥)

* * *

(١)

خالوى مدام مهربان شيخ عبدالقادر دام فضله

بعداز سلام و تحيات وافره محبتنامه اتان رسيد از مژده سلامتى ان خالوى مسرور
و متشكر شدم حمدا له نعمت صحت موجوداست أرجو جناب دارم دائماً از ادعیهى
خیریه غافلمان نفرمایند و همه وقت به مژده سلامتى خودتان تسرمان سازند.
وضعیت اینجا دائماً كمرى مجاهده با اعد درمیدان كارزارى دیانت استاده ایم خداوند
عظیم عالم اسلامتیرا موفق ساز دیگر به خداوند عالمت مى سپارم

م

محمد

۱۷/شوال/۱۳۴۰

۱۹۲۲/۶/۱۳

(٤) - نامه ی ٣ نیسانی ١٩٤٧.

(٥) نامه ی ١٣ تهلوی ١٩٣٠.

پهراویزی نامه‌ی سه‌ر به میژووی (۱۷ی شه‌والی ۱۳۴۰ک)

به قوریانت بم.

درین شبها از بارگاه کاکه احمد (دیدم) خیلی ان بارگاه علی (عالی) و شخصی معتدیل (معتدل) القامه ایستاده سراپاش سبز مرا خواست چنان معلوم گردید حضرت خضالیاس است فرمود خبر چنان می باشد که (?) سی کنم اشاره فرمود (?) گل (?) جمع فهموده درین مرقد و بسیار خلق (?) جمع شره بودند و دران حالت دیدم تجدیدی شجره می فرمود عدد شجری تجدید نمود شجری حضرت علی بود خیلی اسمی بزرگ یعنی (?) احسان فرمود اما افسوس درخاطرم نمانده (?) شجره به پنجه مبارکش می نوشت. اما اینقدر درخاطرم مانده شیخ قادر جنت دره هم فرموند پس قبول ندرام کسی بگوید دوزخ دره إلا بجننت دره نباشد

۲

محمود

خالۆى ھەمىشە مېھرەبان شېخ عەبدولقادر

سېبەرى ھەمىشەى بېت

دوای سەلام و سالۆى زۆر. نامە خۆشەويستەكەتان گەيشت و مزگىنى سەلامەتتەى ئەو خالۆيەمان بوو ھەمىشەى دلخۆشىي و سوپاستان دەكەم. سوپاسيش بۆ خودا تەندروستيم باشە (?). داواخووزم ھەمىشە لە دوعاى خيّر، لەيادمان نەفەرموون (?). لەم كاتەدا بە مژدەى سەلامەتتەتان (?). ساز. دەنگوباسى ئيّرە ھەمىشە پشتتەنى جيھادمان لەبەرامبەر دوژمندا بەستووو ھەمەيدانى جەنگى ئاينيدا راوھستاوين. خواى مەزن و ئاگادار، ئيسلام سەر بخت و بىپاريزى (?). بەخوای ئاگادارت دەسپيّر.

خۆشەويستتان

مەحمود

۱۷ى شەوالى ۱۳۴۰ك

۱۹۲۲/۶/۱۳

(۲)

بخدمت جناب شیخ عبدالقادر دام مجده

قوریان دستت ماچ نه کهم

کاغذت رسید از مژده سلامتی آن محب خیلی مسرور شدم از خصوص رفع
حرج هرچندی ممکن باشد سعی خواهم کرد این کاغذرا برای معتمد خودم
جناب یوزباشی ماجد افندی نویشته که در حکومت سقز سعی و تسهیلاتی
بکند پاکترا بلا تأجیل روانه فرمائید. حال پاره برای خریدن املاک ندارم آن پاره
که (؟) املاک صرف می‌کنم در راه جهاد اکبر و برای مجاهدین صرف میکنم.
زیاده درحفظ خدا باشید محبم.

ملك كردستان

۲۵ تشرین اول ۳۹

بۇ خزمەتى جەنابى شېيخ عەبدولقادر^(۶)، خواھەر سەرۋەرىي بەردەوام بىكات

نامەكەتان گەشىت لە مژدەى سەلامەتیی ئەو خۆشەویستە، زۆر دلشاد بووم. سەبارەت بە لا بردنى خەرجییەكەش ئەوندەى لەتوانامدای، دریغیم نەکردوو. ئەم نامەیهشم بۆ جی متمانەى خۆم، جەنابى یووزباشى ماجد ئەفەندى^(۷) نووسیوه، كە لە فەرمانرەوايەتیی (سەقز) دایه، تا تەقەللا بدات و ئاسانکاری لەو پرووه بەكات. نامەكە بەبى راگېرکردن رەوانە بفرمبون. ئیستا بۆ كپینی زەوى وزار، پارەم نییەو ئەو پارەیهى كە بۆ كپینی زەوى وزارى سەرف دەكەم، لەپیناوى جیهادى گەورەو بۆ مواهییدینی سەرف دەكەم. لەوە زیاتر، لە پەناى خوادا بن. خۆشەویستم.

۲۵ تشرینی یەكەمی ۳۹^(۸)
مەلیكى كوردستان

(۶) سەبیید عەبدولقادرى دۆزەخ دەرە كورى سەبیید محەمەد كورى سەبیید ئیسماعیلی دوو دەمه. پیوئەندی دۆستایەتیی لەگەڵ شېخدا هی رۆژانی شەرى رووسە لە یەكەم جەنگی جیهانیدا. دواى بەدیل گیرانی شېخیش، كە بنەمالەو كەس و كارو لایەنگرانی ئاوارەى ئەو دیو بوون، سەبیید عەبدولقادر بەدەنگیانەو هات و هاوکاری و كۆمەكى كردن. دۆزەخدەرەیش، دنیەكى سەر بە شارى سەقزەو نزیك بە باكوری رۆژەهلاتیەتی. شېخ لەبەر خۆشەویستیی سەبیید عەبدولقادر و بۆ وفاداری نواندن نارەكەیی گۆرپیوه بە جەننەتدەرە.

(۷) مەبەست ماجد مستەفا (۱۸۹۶ - ۱۹۷۴/۸/۲) ی ئەفسەریكى لەشكرى شېخ مەحمودە.

(۸) سالاكە رۆمییهو دەكاتە ۲۵ تشرینی یەكەمی ۱۹۲۳

عبدالغنی خان صاحب کفایت در علم

دوم محله

کامیاب
لا عذر باید در فرود آمدن آن
مخارج هر چیز ممکنه باشد
بزرگترین فواید بزرگان
توسعه و اصلاحات
کامیاب به برادر خردمند
صرف کسب در راه برادر
زیب در حفظ خواهد بود
دعای کویستان

(۳)

خدمت رشادت و سعادت می‌ب جناب شیخ عبدالقادر دام بقائه

بعد از عرض سلام و احترامات رقیمهء زیبا مرقم اینجانب فرموده بودید واصل دست تعظیم گردید از انسانیت و الطاف و مژدهء عافیت آن جناب عالی بسیار مسرور و ممنون شدم امیدوارم دائما در کمال عافیت و صحت بوده باشید، غایه و کوشش من صرف برای محافظهء دیانت و این کتلهء کورد اسلام است ما به همت اجداد خود (بدین گونه؟) بمحافظهء مسلمان از زیر پنجهء کفار تشبث کرده‌ام (امل) است؟ خدای لایزال موفق‌تان فرمایند و محروم نشویم انشاءالله آنانکه از خط طریقت تجاوز وباین سلالهء طاهره عداوت پیش آورد پیران طریقه (؟) حق و اورا به مجازات خود می‌رساند وجدالجد دردنیوا قیامت از دین محروم می‌فرماید. چون ما برای احیای دیانت سعی میکنیم دیگر چون جناب عالی دردنیوا به دوزخ (دوزخ) افتاده‌اید انشاءالله در قیامت جنت مکانت می‌باشد باید از دعای خیر غافلم نفرماید.

۷ مارت ۳۴۰

ملك كردستان

بۆ خزمەتی جوامیر و بنه چه بهخته وەر

جهنابی شیخ عهبدولقادر خوا بیپاریزی

دوای پیشکه شکر دنی ریزو سلاو. نامه جوان و رازاوه که ی بۆ ئەم لایه نه تان فه رمووبوو، به دهستی سوپاسگوزاریم گه یشت، له پیاو هتی و لوتف و مژده ی چاکبوونه ی ئەو جه نابه، یه کجار دلشاد بووم و قه درزانیم کرد، هیوادارم هه میشه له وپه ری له ش ساغی و سه لامه تیدا بن. هه موو ئاوات و کۆششیکی من، له پیتاوی پاراستنی ئایین و ئەم کۆمه له کورده ئیسلامه دایه و ئیمه ش به هیممه تی پیشینانی خۆمان، که هه ر به م جوژه یان کردوو، ته قه لای پارێزگاری کردنی موسلمانان، له ژێر په نجیه ی کافراندا ده ده یین. خوای مه زن سه رتان بخت و به پشتیوانی خوا ناو مید نه یین. ئەوانه ش که وا رپبازی ته ریه ت ده شیوین و له گه له ئەم زنجیره ی بنه چه پاکه دا دوژمنایه تی دروست ده که ن، پیرانی ته ریه ت، به گویره ی حه ق، حه قیان لی ده سین و به سزای خۆیانان ده گیه نن و له باوک و باپه ره له دین بی به شیان ده که ن.

ههروهک چۆن ئیمه بۆ بووژاندنه وه ی ئایین تی ده کۆشین، یان چۆن جهنابی هیژاتان، له م دنیا که وتوونه ته ناو دۆزه خه وه^(۹)، به پشتیوانی خوا له دنیای دواییدا، جینگاتان له بههشتدا ده ب. له دوای خیریش نابی له یادم به فرموی.

۷ی مارتی ۳۴۰^(۱۰)

(۹) مه بهستی له لایه که وه له وه یه، که له گوندی (دۆزهخ ده ره) دا ده ژی و شیوه گالته کردنیکی بریارانه ییشی تێدایه، له لایه کی تریشه وه ستایشی ئەو خواپه رستییه ی ده کات، که له هه موو خۆشی و به خته وه یی ئەم دنیا یه، دهستی داشتوو و تازار له خواپه رستییه که یدا ده چیژی.

(۱۰) رۆمییه و ده کاته ۷ی مارتی ۱۹۲۴

در تمامه
در تمامه

بهدر از عین اسلام و شریعت
و طریقت تعلیم کند از این جهت و الطفا
عاضد بر علیه بسیار مهر و مودت نمود
باید که از این عفت و عجز بسیار طریقت
صرف برای طریقت است و این است که در تمامه
بهمین حدود خود تعلیم نماید و در تمامه
تعلیم که هم میسر است در تمامه
مجموع تعلیم بنام تمامه تعلیم و در تمامه
در تمامه تعلیم عدوت سر آوردن در تمامه
موق و اورینجاریت خود میسازد و در تمامه
در دنیا و جانت از این مجموع معلوم نماید

چون ما بر این اساس است مسلم / دیگر چون علی در تمامه
منبت تکلف بسیار است باید زد عاقلین خاضع تمامه

(۴)

خدمت یادگار پیر روشن ضمیر شیخ عبدالقادر دام برکاته

با دو دست احترام (احترام) واعزام زیبا مکاتبه‌ی پر مودت گرفته و مطالعه نمودم حقیقت مژده‌ی سلامتی و زیادی مرحمت حضرتعالی موجب ممنونی و تشکر است گردید. از بارگاه احدی تمنی دارم در دنیا و آخرت موفق باشید. امیدوارم از دعای خیر فراموشم نفرماید، ۳ سه پارچه شال و یک جانماز ابعاث فرموده بودید واصل شد زیاده بدین و سیله تقدیم احترامات و دعا بخر طلب خواهم کرد. امل است از سایه فیض خدا (مجید؟) بشمره‌ی مساعی با احیای دین مبین و موفقیت اسلام قریبا نائل شویم.

محب

حمود

۳ تموز ۱۹۲۶

بۆ خزمەت یادگاری پیری روشن دل: شیخ عەبدولقادر

بەرەكەتی بەردەوام بێت.

بەدوو دەستی ریژ و بەگەورە گرتنتانەو، نامە شیرین و پر دۆستانەكە تانم بە دەست گەیشت و خویندمەو. بەراستی مزگینی سەلامەتیتان و دڵسۆزیی زۆری حەزەتی بالآتان، سوپاسگوزاری کردووم. هیوادارم لە دوای خیر، لە یادم نەفەرموون. (۳) سی پارچە شال و بەرمالیکتان ناردبوو، گەیشتن. بەم بۆنە یەو، ریژی زۆر عەرز دەكەم و داوای دوای خیرتان لێدەكەم. هیوا هەیه بە پشتیوانی خوا () و بەری تیکۆشانەو، تایینی رووناکی ئیسلام زیندوو بکەینەو و بەزوویی سەرکەوین.

خۆشەویستتان

مەحمود

۳ی تەمووزی ۹۲۶

کتابخانه حضرت آقا علی در (مهر ۲۰۰۳) - ۱۶۰

بادود است احترام و اعزاز زمانه بر محبت گرفته و
حقیقت هم سلام و زیاده است خوفناک خوفناک
و تقدیر کفایت از بارگاه انوار است درام
در دوا و اجابت موفقی باشد امیدوارم از در عالی
خیر و برکت تو مایه باشد باریچه سال و یک جا نماز
السلام و جمع بینه و اول شد زینم بدین وسیله
تقدم احترامات و در خیر طبع خواهم که
امری است از سائیه قصه در امد بجزه عمر
با احسان درین سال و موقوفه السلام و سائیه
باز
باز ۹۰۶

(۵)

جناب خالوی محترم خود عرض ارزومندی دارم

پس از عرض تفحص احوال مبارک ان جناب، کاغذی که ارسال فرموده‌بوند رسید. اولاً چون مشعر بر صحت ان خالوی بود خیلی مسرور شدم. چگونگی احوالات ماها که عرض نموداند انشاء موافق دلخواه جنابتان میشود. فقط تا حال نتیجه مذکره و مراجعه تمام نشده قریباً انشاءالله وکیل ماها عودت و به امال خیریه نائل خواهیم شد. () از خبر سلامتی خودتان فراموشمان نفرمایند و از دعای خیر و موفقیت دایما یادمان فرمایند. نورچشمان رؤف و باباعلی و لطیف دست مبارک میبوسند. انشاءالله بزودی تبشرتان خواهیم نمود. جناب خالوی شیخ محمد عربی دست بوس است.

محمود

۳/۲۹ ربیع الاخر ۱۳۴۵

(۱۹۲۶/۱۱/۵ن)

جهنابی خالۆی به پیزی خۆم عهززی ئاره زوومه ندییم هدییه

دوای عهززی هه والپرسی موباره کی ئه وه هیژایه، نامه که تان گه یشت. سه ره تا به وه هۆیه وه که زانیم ته ندروستی ئه وه خالۆیه م باشه، یه کجار دلشاد بووم. دهنگوباسی ئیمه تان پرسیبوو، به پشتیوانی خوا به دلۆی جهنابتان ده بی. به لام هیشتا ئاکامی گفتوگۆ و هاتووچۆ ته واو نه بووه. خوا یار بی به م زووانه نوینه رمان ده گه پیتته وه و ئه نجامی خیری ده بی. () له هه والۆی سه لامه تیی خۆتان له یادمان مه فه رموون و له دوای خیر و سه رکه وتنیشمان له بیرمان مه که ن. رووناکی چاوان: ره ئووف و باباعه لی و له تیف دهستی موباره کتان ماچ ده که ن. به پشتیوانی خوا به م زووانه مزگینیتان ده دهینی. جهنابی خالۆی شیخ محمه د عریبی ده ستان ماچ ده کات.

مه حمود

۳/۲۹ ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۱۹۲۶/۱۱/۵ن)

جناب خالوس محترم خود عفی از دهنش دارم
 پس از عفی نظمی در حال مبارک آن جناب کائنات کردی و هم بوده
 رسیده ادلا چون منتهی بر حکمت آن خالوس بود جناب سرور شام
 جلدی در حالت مابا که عفی کفاهه است موافق دلخواه
 خانیان بلکه فقط نامی نیمه بر او در اجماع تمام شده
 زیرا که است در کبریا عودت در آمال خیریه ناسر خرابیم
 نه ابدیت از خود است همان فراموشی نغمه مانه و این نیز حال
 خرد و صفت دایما با پای معاشه در جهاد و در بیابانی
 دلطف دست مبارک بکنند است بهر تشریح و علم
 که جناب خالوس بیخ شکر و عیب دست مبارک است

۱۳۰۹ / ۵ / ۲۴
 ۱۳۰۹ / ۵ / ۲۴

این سند در روز ۲۴ / ۵ / ۱۳۰۹
 در حضور من و آقایان
 محمد علی و محمد حسن
 و آقایان دیگر
 در دفتر من
 امضا گردید
 محمد علی

(٦)

خدمت یادگار حضرت پیری روشن ضمیر شیخ عبدالقادری جنت دره دامه

(دام) اقباله

پس از عرض اخلاصیت و دست بوسی التفات نامچه‌تان باجناب برادری سید محمد امین هردو رسیدند بوی گل را از که جویم؟ از گلاب. باعث تسلاي قلب خزین محمود (عبد) گردید امیدوارم که بدین نزدیکی بدری هدایت شعله ور گردد رو بوطن عزیز آوریم دیگر بنده وهمه ها بعرض دست بوسی مصدعند وه (و) مخلدومان را دست بوسم.

محمود

۲۹ رجب ۱۳۴۸

۱۹۲۹/۱۲/۳۱

له التفاتی ایوهوه (تیوهوه) گزیرهیم له پیّ کرد اما (ته‌ما) دعا (دوعا) فرمون
(فهرمون) له دهست نه‌چم.

بۆخزمەتی یادگاری حەزرەتی پیری روشن دل: شیخ عەبدولقادر
جەتەت دەرە - تەمەنی درێژی

دوای عەرزى دلسۆزى و دەست ماچکردن، هەردوو لوتفنامە کەتان، لە لایەن
جەنابى سەبید محمد ئەمینی برامانەو گەیشتن. بۆنى گول لای كى پەیدا بکەم؟
لای گولاًو. نامەکان ئۆخزنیان بەدلى تەنگى مەحمود (ی بەندە) بەخشی. ئاواتە
خواز بەم نزیکانە دەرگای هیدایەتمان لى رووناک ببیتەو و روو لە نیشتمانی
شیرین بکەینەو. ئیتر ئەم بەندەیه (مەحمود) عەرزى دەست ماچکردم هەیه و
دەستی دەستاتیش ماچدەکەم.

مەحمود

۲۹ رجب ۱۳۴۸

۱۹۲۹/۱۲/۳۱

لە ئیلتیفاتى ئیوهو گۆرەیم لە پى کرد. ئەما دوعا فرموان لە دەست نەچم.

قدت با کما رحمت پیری روشن خیر شیخ فزاری
جنت دره دامه اقیانوس

بس از عرض اخلاصیت و دست بوسک التقات تا بجه آمان ^{جنا}
ب برادری سید محمد آیین هر دو رسیدند بوی گل را از که جویم
از گلاب یا عث تسدی قلب حیرتی همچو کردید امیدوارم که بدین
نزدیکی بدری هدایت نمود و برگردد و بوطنه عزیز او ریح دیگر
بندد هم ها بعضی دست بوسی مصلحتند و بخند و مان را دست بوسم

۹ رجب ۱۰۶۸

له النقای ایوه و ده گوره
که چکر دانا دعا فرمود که دست
نخ

(۷)

۳۰/۹/۱۳

خدمت حضرت مستطاب عموی زاده و محترم آقای حاجی بابا شیخ دام فضله

العالی

پس از عرض سلام واحترام لایقه دستخط مبارك واصل و خواندن
سطورش موجب ستر همه ألم و رفع همه غم گردید قربان سبب به رؤیای که
سابق دیده‌ام وجناب سید عبدالحکیم میدانند بلکه بمراتب بیان نموده‌ام وقتی
بخدمت حضرت فخر عالم (ص) رسیدم شك از سیادت و نجابت جنابعالی
ندارم مع هذا هرگز از صداقت و دوستی آن جناب بلکه هرچه اظهار
فرموده مطابق واقع دانسته و میدانم و ازینطرف نیز مخلص را بدوست
حقیقی و ارادتمند صمیمی محسوب فرمایند راجع به مسئله مرقومه محمد
رشید خان وینه و سایر بگزادهای بانه شرحی بیان فرموده مبنی باینکه
بزعم جنابعالی در تحت امر و نهی ارادتمند حرکات مینمایند و ازاین جهت
اظهار فراح جویی و نوازش ایشان از من فرموده‌اند سبحانك هذا بهتان
عظیم از مخلص خودتان راستی بشنوند و صداقتاً عرض مینمایم زیرا از
جنابعالی دوستی کمتر گمان میبرم باور بفرمایند هرچه عرض کرده‌اند
بسته مغرضین و مفسدین است و هرگز برای هیچ کاری مراجعت به ما
نکرده‌اند تا که مستشار ویا آمر ایشان شوم والا گمان میرند که سابق و
لاحق خدمتی متعدده به حکومت علیه ایران رسانید به باد دهم و
باوجود خودتان میدانند هیچ جزای نیکی از حکومت علیه ندیده‌ام دائماً
در صدد رضامندی حکومت علیه هستم و جزایش ترقی مغرضان اینجانب
و پستی دوستان من است بهر حال تا جانی در بدن دارم از خیرخواهی دولت
علیه باوجود اظهار ان عموی زاده محترم که ما طالبم هرچه
راجع به من در انجام آن بجان منّت دارم لیکن از این قضیه مخلص

معذرت مینمایم اگر آمدشده عامه را سبب میدانند خیر خاندان حضرت
كاك احمد قدس الله روحه عالم اسلامى قصد نمایند و خلاف ديانت كه مانع
شویم غير از این كه گاه گاهی محض زیارت آمده اند وسیله ارتباط ما
وایشان نیست و از عقل دور است بدون مراجعه ایشان خود را به ناصح و
آمر ایشان محسوب نمایم امیدوارم گله نفرمایند مخلص دائما برای ارجاع
امورات به جناب عالی ما حاضریم. رجا و خواهشی دارم بلکه مشفقانه
عرض مینمایم همین موقع احترام كه حالا الحمد لله بدست دارند فرصت
غنیمت شمارند و از اصلاح كار مسلمین مضایقه نفرمایند به خیالم رضای
خدای تعالی واسطه ترقی پاینده و بی‌زوال خواهد بود دیگر لقمان را
آموختن نشاید.

محب

(تیمزای مه‌حموود)

بۆ خزمەتی حەزرەتی بنەچە چاك، ئامۆزای بەرپرۆم جەنابی حاجی بابەشیخ،

چاكەو پیاوھەتی هەر بەردەوام بێ

دوای پێشكەشكردنی عەرزى سلاو و پرۆزى شایان، نامەى دەستنووسى موبارەكتان گەيشت و خویندنهوێ دێرەکانى بوونە مایهى بارکردنى هەموو ئازارو بارکردنى هەموو خەمێك.

قوربان. بەهۆى ئەو خەونەو، كە پێشتر دىووم و جەنابى سەید عەبدولحەكیمیش دەیزانى و تەنانت چەند جارێكیش گێراومەتەو، كاتى بە خزمەتى حەزرەتى سەرورەى جیهان گەيشتم، ئیتەر لای خۆمەو هەچ گومانێكم لە سەیدایەتى و نەجابهتى هیژاتان نەماو، "بۆیە هەرگیز لە راستگوییى و دۆستایەتى ئەو جەنابە گومانێكم نییەو هەرچییان فەرموو، هەمووى راست بوو و وەك خۆى دەرچوو. دەزانم لە بەرامبەردا منى دلسۆزىشتان بە دۆستى راستەقینەو خزمەتگوزارى بێچەندو چوونى خۆتانم لەهەژمار دەفەرموون.

سەبارەت بە بابەتى نامەكەو محەمەد رەشىدخانى وینەبى و سەرلەبەرى بەگزادەى (بانە)ش، وردەكارىبەكى واتان فەرموو، كە بەگوێرەى بۆچوونى هیژاتان، ناوبراو لە عومرونۆى منى خزمەتگوزارتاندا هەلسوكەوت دەكات! هەر لەبەر ئەوەشە هۆى نەوازشى ئەوتان لە من داوا فەرموو! پەنا بە خوا لەم بوختانە گەورەیه، كە دەبێ لای ئەم دلسۆزەى خۆتانەو راستى بیستى بە دلسۆزىبەو عەرزتان دەكەم، كە بەو هۆیهو لە جەنابى هیژاتان دۆستتر، كەمتر گومان دەكەم، بۆیە دەبێ باوەر بفرمۆن، كە هەرچییان عەرز كردوون، هەمووى دەست هەلبەستى ناحەزان و ناپاكان بوو و هەرگیزو بۆ هەچ كارێكیش رووى لە ئیمە نەناو، تابمە راویژكار، یان بەرپرسان. ئەگینا گومان دەبرێ كە پێشتریش و دواتریش خزمەتى

ھەمەجۆرەم بە ھۆكۆمەتى مەزنى ئىران كوردبى و بە (با)ى بدەم ! خۆشتان دەزانن كە ھىچ پاداشىكى كارى چاكەم لە ھۆكۆمەتى مەزن و ھەرنەگرتۆتەو، لەكاتىكدا ھەمىشەش تەقەللای ئەو دەدەم تا سەرەپرای ئەو ھەرزامەندى دەولەتى مەزن بە دەست بەيىنم، كەچى پاداشتەكەى ھەر بەگەورەترکردنى ناھەزانى من و نزمترکردنەو ھەي دۆستايەتى من شكاوئەتەو. لەپال ئەمانەشدا ھىشتا تا گيان لەجەستەمدا بى، لە چاكەى دەولەتى مەزن سەربارى ئەو ھەي ئەو ئامۆزا بەرپزەم دەيلىت، كە دەبى ھەرچى لەو بارەيەو بەفرموى، دەبى بە گيان ئەنجامى بدەم و بەشانازىيەو جىبەجىبى بكەم. بەلام لەم بابەتەو ئەم دۆستەتان پۆزش دەخوئى، كە ئەگەر ھاتوچۆ گشتى خەلك، بەھۆيكە بزنان، ئەوا نەخىرو خانەدانى كاك ئەھمەد (خو پۆھى موبارەك بكات)، لە ھەموو جىھانى ئىسلامىيەو زىيارەتى دەكروئەو ھەش پىچەوانەى رەوشت و ئايىنە، ئەگەر رىگە لە خەلك بگرين، جگە لەو ھەي كە ناوبرا، ناوبەناويك ھەر بە مەبەستى زىيارەت ھاتوئەو ئەمەش نەبۆتە مایەى پىوئەندى ئىمەو ئەوان لەعەقلىشەو دوورە، كە بەبى سەردانى راستەوخۆى ئەوان، خۆمان بە ئامۆزگارىكارو بەرپرسى ئەوان دابىنن. ھىوادارم لەم رۆو ھە گلەبى نەفرموىن و بەندەى موخلىسىشتان بۆ ھەمىشەو بۆ بەسەرکردنەو ھەي كاروبارى ھىژاتان ئامادەم. تەكو خۆزگەشم ئەو ھەي، بەلكو بەسۆزەو ھەرزتان دەكەم، كە ئەو پلەوپايەو رىزەى لەسايەى خواوئە ئىستا ھەتەنە، بىقۆزەو ھەي كاروبارى موسلمانانى پىرپاپەرىنن و نەبنە سۆنگەى تەنگ پىھەلچىنيان، كە من پىم وایە رەزامەندى خوى مەزن، دەبىتە ھۆى بەرزبۆنەو ھەمانەو ھەمىشە. ئىتر (لوقمان)ىش پىويستى بە فىركردن رىيە.

دەسۆزتان

مەھمۇد

ذکر حضرت سید محمد زاده کبیر حاجی بابای شیخ دانشمند

این در عرض عدم واسطه و اصرار لدلیقه دست مبارک دهر و خواندن سطوح و دست سترها
 دروغ به غم کردید قربی سبب رویا کردی دیده ام و صاحب سید عبدالحکم بیاد بگفت
 بی زده ام وقتی به ذکرت حضرت خیر عالم رسیدم شک از سیادت و نجابت چنان در ام
 تا بنا بر کن از صداقت دوستی آن جناب بگفتم هر چه از نظر فرستد مطبق واقع دانسته بودیم و
 نیز مخلصه با دست تصحیح دارالکتاب کتب فریادیه راجع بسنگه مرقوم محمد شیدانی در
 رساله پیکر او را به شرح بیان فرموده یعنی با اینکه بزم چنان در ذکرت ابروی ارادتت حکایت
 بنامید و از همین جهت از زاجر در ذرات این از سر فروده اند بجا کسب آینه غلیظ
 در بعضی وقتها بهتر بودند و صدقاً عرض میام زیرا از زبان کس که کان میهم با و در بزم
 هر چه عرض کنم از لبت کسوفین و صدق است و هرگز را شیخ کلمی مرحوم بر ما کلمه اند تا که
 است و وی از این شرح داد که کان بفرزد کسبانی و لاجی فقهی متعدد و حکومت علی این است
 به هر دو هم و با وجود آن میدانند هیچ چیزی نیکی از طول سید ذریع ام در آن درسد
 در خدمت حکومت سید هم در جزئی ترقی مرشدان این است و دست در سنگ سبب بر حال آنجا در بدن دارم
 در غیر خواهم و دست علیه

در انجام آن بی غت دارم لکن از این قضیه فکلی مندرت نیامیم اگر آندند عامه را بیست میبایستند خیر
 خاندان حضرت لکن آندند هم در وقت علم شهری قصد نیباید و غرض نیابت آنها که مانع شود
 نیز از این که گاه گاه بعضی زیارت آندند و سلبه ارتباط ما در این نسبت در عصر هرست بدون برهم
 اینان خود را به ناصح و آمر این محسوب میامید و درام که لغزانیه فکلی دایم برای ارجاع احوالات
 جنابا حاضریم . . . رجاء و خیر و درام بکلمه شفا نه عرض نیامیم همین موقع احترام که عالی الله است
 فرستادند و از صلح کارسین مصالحه نظرمانیه به خیالمان رضایه است و هرگز آتی پائینه
 و بنا زوالی نخواهد بود دیگر آنها را آرزوی نیست

(۸)

دوست کامکار جناب شیخ عبدالقادر به‌عای خیر یادآورم

بعد از اظهار اتحاد و بیان یکجہتی و مودہ مطلب اصلی کہ یافتن صحت شما بود ایندفعہ دستگیرما (لجاب؟) گوید موجب محظوظیت خاطر شد و اینجانب نیز بمرام دوستان کمال عافیت و تندرستی داریم گذشتہ از ان بابت توصیه واگہداری محمد رشید نامان اظهار نمود بودند البتہ برای مخلصان خاندان کاک احمدی و مریدان بجان می کوشیم و برای بعضی کاروبار کہ در میان عشیرت روغزادی داشتند کاغذ محصص نزد رئیس عشیرت مذکور نوشتم کہ تا در ان اطراف باشند اگہداریشان بکنند و در وقت رجعت ما نیز انشاءاللہ از رعایت و چشم داری قصور نخواہیم کرد. زیادہ سلامتی را نگرانیم

حفیدزادہ

محمود

سہرنج: وہک دیارہ تہم نامہیہش تاییہتہ بہ کیئشہی نامہی پیشو: ژمارہ (۳)ی (محمود رہشیدخانی بانہ)وہ، کہوہک چؤن داوا لہ جہنابی حاجی بابہشیخ کراوہ، تا تکای رادہست کردنہوہی ناوبراو لہ شیخ مہحمود بکات. بہہمان شیوہ کاربہدہستانی نیان، داوایان لہ شیخ عہدالقادری دؤزخ دہرہ — ش کردوہ، تا ہہمان تکا لہو بارہیہوہ لہ شیخ مہحمود بکات. لہبہرئہوہ تہم نامہیہش، کہ میژووی پیوہ نییہ، دہبی لہ دہوروبہری ہہمان میژوودا نووسرابی، بہلگہش بو تہمہ، شیوہی نووسین و جوڑی خہت و نووسیارہ کہشی، ہر یہ کیئکن

دۆستی کامکار جه نابی شیخ عبدالقادر به دوعای خیر یادی ده کم

دوای سه لماندنی یه کیستی و روونکردنه وهی یه کلایه نیی و خوشه ویستی، خواستی سه ره کی، که به دهسته یینانی زانیاری ته ندروستی جه نابتان بو، ته نجاره ش به گیان به ده ستمان هیئا و مایه ی دلخوشی بو. منیش به پیی خواستی دۆستان، له پهری ته ندروستی و باشیدام. جگه له م باسه ش، پی سپیری و ناگاداری محمه د رهشید نامان- تان باس کردبوو، که بیگومان نه وهنده ی پیوهندی به دلسو زانی مالباتی کاک نه حمه د و مریدانی نه وانه وه هه بی، به گیان تیده کوشین و بو هه ندی کاروبار، که له نیوان عه شیره تی رۆغزادی دا بو، نامه ی تایبه تمان بو سه رۆک عه شیره تی ناوبراو نووسی، که تا له و ده ور به ره دابن، ناگادارییان بکه ن و له کاتی گه رانه وه شاندا، به پشتیوانی خوا، نه وهنده ی پیویستی به چاودیری و سه ره رشتییه وه هه بی، دریغی ناکه یین و په ژاره م بو سه لامه تیتانه.

حه فید زاده

مه حمود

دست کا مکمل رجب شیخ عبدالقادر عیسوی کراچی

بعد از اظهار احوال درین کجاست و بعد از مطابقت اصل کتب صحیح تا بعد از این دفعه دستگیر
ماجران گوید موجب محظوظیت خاطر شد در این باب نیز برابر دستن کمال عافیت
رشد و در تاریخ گذشته از آن از باب توفیق و انکسار محمد رسیده مان اظهار رسم بودند
البته برابر مخلصان خاندان کمال حمد و در بدین بیان می گویم در بعضی کارها که در میان
عمیرت رد و غلامی داشته کاغذ محضی نزد رئیس عمیرت مذکور نوشته که در آن
اطراف باشند انکسارین بکنند در وقت رحمت ما نیز آن امر از رعایت
و صمیم دار قصر نخواهم کوناره سلاطین و کز رنج هم

حصه داده

(۹)

مقام محترم خلیفه حجت پیر روشن چمیر

سید عبدالقادر دام عمره

پس از ادای احترام لایقه، لطف نامه‌ی حضرت عالی رسید یعقوب اسا بر دیده‌ی اشتیاق مالیدم، سبب ازدیاد نور دیده و احیای قلب مرده گردید. امیدوارم به خدا برای امثال ما محتاجان پایه‌دار و برقرار الی مرید زمان به‌زیور (عهره‌ب؟) مراتب دینی بگذارد، جهت بعضی احوال اصدار فرموده بودند عاقبت للمتقین. ۳ روز قاصد را تأخیر گردانیدم تا که به‌نامه‌ی نهایی مطلب آگاهداری نمایم. مع تأسف تأخیر گردید. قاصد هم عجله نمود. اگرچه او گناهی نداشت. خود او را رخصت دادم. امید به حضرت رب منان دارم که قاصد با قاصدی مخصوص مزده‌ی مطلب به‌عرض حضور رسانم. باقی چشم مخدومان می بوسم. خدا برقرشان فرماید.

باقی حرمت

مخلص

محمود

۹۴۱/۹/۲۸

پینگهی ریژدار خهلیفه‌ی حه‌زه‌تی پیری رۆشن دل سه‌بید عه‌بدولقادر – ته‌مه‌نی

دریژی

دوای پیشکه‌شکردنی ریژی شایان، لوتفنامه‌ی حه‌زه‌تی بالا گه‌یشت. یه‌عقوب ناسا به‌چاوی تاسه‌بارمدا هینا، بووه مایه‌ی زیادکردنی رووناکی چاوم و زیندووکردنه‌وی دلی مردووم. له‌خواده‌خوایم بو‌هه‌میشه بو‌نمونه‌ی وه‌ک ئیمه‌مانانتان پایه‌دار و راه‌ستاو بکات و به‌زیوه‌ری (عه‌ره‌ب؟) پله‌کانی ئایین بپریت- له‌م باره‌یه‌وه‌یه که فه‌رموویانه: العاقبة للمتقين. سی (٣) رۆژ نامه‌هه‌لگره‌که‌مان راگیرکرد، تابه‌نامه‌یه‌ک له‌هه‌موو کاره‌کانتان ئاگادر بکه‌ینه‌وه. له‌م باره‌یه‌وه نیگه‌رانین بو‌دواکه‌وتنی. نامه‌هه‌لگره‌که‌ش په‌له‌ی بوو. هه‌رچه‌نده ناوبراو خه‌تایی نه‌بوو، بو‌یه ئه‌ومان ره‌وانه‌کرده‌وه. پشت به‌خوا، به‌م زووانه به‌نامه‌به‌ریکی تایبه‌تدا مزگیننی راه‌راندنی کاره‌کان به‌حزورتان ده‌گه‌یه‌نین. له‌کو‌تاییدا چاوی دۆستان ماچده‌که‌م، خوا به‌رقه‌راتان بکات.

باقی حورمه‌ت

دلسۆرتان

مه‌حموود

٩٤١/٩/٢٨

محو جز تا ده ماه عاقله بعوضی نیست بویگر مصلحت
 سمد و لیدیه مقایسه خانم صر سانه
 در آ بجهده اهدار تر زورده لیدیه سید
 اسیر و اسیریم به برکت مبارکی عالی
 طاعت قبول کرد در هر طاعتی که بودی آنکه
 بی کسب صحتش را مقبول بارگای حق حضرت
 باری کرد

چینه
 الهام
 الهام

۹۹۱/۸/۲۵

مقام خدمت خلیفه حضرت سید رضی الله عنه
 زلم بخونه

پس از اذن احتیاط لایحه لطف آمدی حضرت العالی کسبه
 بعقوبت اس بر دیریه ای استیفات مالیه سببه از یاد آنه نوی
 در دیده و اصرای قلبی سر زده کردید اسیر و اسیر بخند بر ای
 اشانی ما چنانجا که با اسیر و اسیر قرار ای مدینه زمانه
 بنام سید اسیر و اسیر که کلاً در - - - جهت بعقی احوال
 اهدار فرموده بودند العاقبت التفتین ۳ روزه کله
 تا خیر کردا بندم تا که بنامه ای نهای طلبه اگا اهدار
 غایم مع تهر سلف تا خیر کردید تهر سبب عمود اگرم
 او گاه می نداشت ختمه در وقت داد اسیر خیرت
 ریه نشان دارم که فریب با تهر سبب مخصوص فرود ای طلب
 بفرز حضور رسا نام با ای سبب خدمت زمان می بودم خدا
 بر فراره نشان فرمایید با محرمت ~~خلافه~~

(۱۰)

بۆ مقامی بهرز و خەلیفەى پیری رۆشن ضمیر
جەنابى سەبید عەبدولقادر جەننەت دەرە (جەنەدەرە)

لەدوای بەیانى ئیخلاصییەت کاغەزى موبارەکتانم وەرگرت. خویندمەووەو
بوو سەبەبى زیادى نوورى چاوم ئەحوالت پرسیبووین، واین لە داریکەلى وە
لەطیفیش و لە بەغدا. بە کەرەمى خواوہ چاوہرپى ھاتنەوہین. طەلەبى
دوعای خیر ئەکەین و شانییەن بە واسیطەى دەرۆش کەریمەوہ جووتى گۆرەوى و
جووتى دەستکیشتان ناردبوو، پىم گەیشت. چاوى کورەکان ماچ ئەکەم.
ئىظھارى تەئەسوفتان فەرموو بوو لە بەعضى رینگەوہ، بلیم چى ئەبیت:

یارب ســــتدی ملک زدستی چومه‌نی
دادی به عــــنشی نی مــــهردی نی زنی
از گردش روزگار بنده معلوم شــــد
پیش تو چه ده‌فزنی، چه شمشیرزنی^۱

دووباره به فه‌حوای (لاتقنت- لاتقنط) ... نابی مه‌شیووس بین. ان الله
معنا: باقی ته‌مه‌ننای مه‌سرووریه‌تی دین و (دینو) دنیاو ناخیره‌تتان ته‌که‌م.^۲

مه‌حموود

۱۹۴۱/۱۲/۲۱

^۱ - شه‌ چوارینه فارسییه، زور به‌هله‌وپه‌له‌ نووسراوه و دوا‌ی هه‌ندی ته‌قه‌للا، به‌مجوزه‌مان راست کرده‌وه.

یارب ســــتدی ملک زدستی چومه‌نی
دادی به عــــنشی نه مــــهردی نه زنی
از گردش روزگار بنده معلوم شــــد
پیش تو چه ده‌فزنی، چه شمشیرزنی

واته:

خوایه! ده‌سه‌لاتت له‌ده‌ست یه‌کیکی وه‌ک من ده‌ره‌ینا
له‌ده‌ستی نیره مووکیکی ناپیاوت دانا
چه‌پگه‌ردی گه‌ردوون پی‌ی سه‌لماندم
که‌لای تو، میر‌خاس و چاوه‌ش، وه‌ک یه‌که

^۲ - نامه‌که له‌بنه‌ره‌تدا به‌رتنووسی کوردی شه‌و سه‌رده‌مه نووسرابوو. بو زیاتر تیگه‌یشتنی خوینهران به‌مجوردم نووسییه‌وه.

بو مقامی بزرگی خلیفہ ہی پیری اور شاخیر

جنابی سید عبدالقادر جہانگیر

کہ دوائی بیانی اخلاصیت کاغزی صبار کائنات وہ رگرت

خونیندہ وہ وہ سبھی بہ زیادتی نوری چاوم

احوالت پر کیوں و اپنی کہ داریکلی وہ لطیفی والہ بقدر

بہ گرمی خواہ چاومہ ری ہائے رہن طبعی دو عیای خیر

اکہ بی و ثانیاً بہ واسطی دروہینا کریمہ وہ جوتی گورہ ویا

وجوتی دستکیتا نار دبو پیم کہ یست چاوم کورہ کا ماچ

اکہ ام اظہاری تا سفا فر صوبو کہ بعلمی ریلہ وہ

بلیم جی بیت :

یا رب ستادی ملک زد کتے چومہ فی

دادی بہ سختی فی مہ ردی فی زنی

از گد دشی روزگار بندہ معلوم شد

پیشی تو چہ وہ فزنی چہ شمشیر زنی

دوباره به فحوائی لا تقننت... نا با ما ابرسا بینا

إِنَّ اللَّهَ هُنَا: باقی تنهای سر و ریه تی دینو

دنیا و افرتنان اله

کلی

۹۴۱

۱۰

۱۱

(۱۱)

قوربان خالۆ سهیید عهبدولقادر دهسته کانت ماچ نه کهم

کاغهزت گه یشت، خویندمه وه، له سه لامه تیتان مه سروورو به نه حوالپرسی مه منوون بووم. بو جیهه تی به نده زاده: له تیف ئیظهارتان فه رموه نه واکومهت وه عده ی داوه بهم نزدیکانه (نزیکانه) بیهینیتته وه، نه ما په نا به خوا. جووتی جوارب (گۆرهوی) ت هه دییه فه رمو بوو، گه یشت، ته شه ککورو دو عای خیرتان نه کهم، چاوی مه خدوو مان ماچ نه کهم، خوای عاله مییان به رقه راریان به رموی. له سه ر نه مری ئیوه کاغه زمان نووسی بو سه لیم خان. نه مرۆ هه شت رۆژه جه لال^(۱) چوه به د(وای) له تیفدا، بزانین خوا ته قدیری چۆنه. باقی ئیحتیرام

موخلیستان مه جموود

۱۹۴۲/۳/۴

نه بهی دا ئیمه به چاوی لوتفه وه ته ماشای کاک عه بدوللا بکهن (به کهن!) کوری به نه ده به.

(۱۱) جه لال، مه به ست له شیخ جه لال (۱۹۰۷-۱۹۶۲/۱۰/۱۰) ی شیخ نه جمه دی برای شیخ مه جموودو (دواتر زرکوری شیخ مه جموود) ه.

قربان خان لوسید عبدالقادر دست کانت، مانع الکت

کاخفت است خودم و ده لستهقی آک سرور در این احوال بر معنون بود
بی همت بنده زاده لطف الله رت آن فرموده ادا حکومت و عدوی
در راه بی نژاد سلطنت به همتی خود انجام یافته بود چنانچه
همه سپه فرمودید است نسک و ده دعای خیر آن آن چه در می غیرت
مانع الکت خولی عالیان بر قراریان مبنویس که سر امر این گونه
کاخفتان نوسک بوسلیم خاک امر در دست در و حلال بود
سید لطفه و ابراهیم خان تقدیری چون باقی اصحاب

خلصان

تقدیر است
تقدیر است
تقدیر است
تقدیر است
تقدیر است

ایده و یا جاری
لطفه و ناسی که مانع الکت
مک کورن به ادرین
تقدیر است

(۱۲)

مەقامى موختەرەم پىرى (پىرى!) پۇشنى چەمىر جەنابى ئەسسەيد

عەبدولقادر جەننەتدەرە

لەدوا(ى) عەرزى دەست ماچکردن، پياۋەكانمان گل دايەۋە، تا
(لەطيف) دېتە ئىرەو جەنابى كۆلۆنىل (لاين) تەشرىف بېرن (بىرن!)،
ئەمرەكەى (ئەمرى كە) لى ۋەرگىرىن بو سەر حاكىمى سىياسى (سەفە)، تا
ئىستىرادى ئەملاكەكان بىكاتەۋە. ئەمرتان فەرموو تىغبەند بو مەخدوومى
مەخدوومزادە (ۋە) برازات كاكەحەمە، شەش دانەمان تەقدىم يەعنى
ھەدىيە كرد. شىخ عەلى لە خوشەويستانى (نە!) ئىمەيە، وامان بەچاك
زانى لە خزمەت ئىۋە (ايۋە) دابى، تا جواب ئەگىرمەۋە (اگىرمەۋە). باقى
ئىحتىرام!

مەجموود

۱۹۴۲/۳/۲۹

نقام محرم خلیفه یاری روی محمد جناب السید محمد تقی

جنت دره

له دو اعوفی دست مایه کردن پیاده کاتان گل دایه ده تا الحیف دینه ایره
و جناب کولوشیل لایه تشریف برون امری که لی درگیری بوسه حاکم سبایی
سنت تا استر داری املاکه کان بکاتوه امرتان فرمولو بو تیغ بید
بو محمد و محمد زاده ده برزات کاکه هم سس دانه مان تقدیم بیغز
هدیه کرد - - شیخ علی لم خوشم و بستانه ایم بد و امان کاک
زانی له خدمت ابره دایه جناب الگرمه وه یا فی احتدام

~~محمد~~

۶۴۵ / ۳ / ۱۹

(۱۳)

حضورى اقای محترم

السید عبدالقادرى یادگارى حضرت پیرى روشن ضمیر حضره كاك احمد

پس از عرض اخلاص و آرزومندى (آرزومندى)، لطف نامه‌ى (لطفنامه‌ء) مباركتان (مباره‌كتان) رسيد زيارت نمودم اظهار گله از تكاهل نمودند مخلص فرموده حاشا در حين مراسله‌ء (مراسله) به اول يا اولياى امورى بریطانيای عظمى مراجعت شد وعده گرفتيم كه قصور از نيكى نمايند. قريان بحسب حقوقى دولى و (وه) معاهده‌ى بين دولتین اولياى امور بریطانيا (بايد !؟) دست تصرف به امورى حكومت عليه‌ى ايران نمى برند امر بسفارت از طهران و (وه) او بحكومت پارسيان التماس ميفرمايند دولتین عظمى براى شخصى يا عمر و زید معاهده‌ى (!) دولى برايشان (بريشان) نمى نمايند ... ديگر حضرت خجسته‌صفات (تان !) مسلكى شىخى التماس براى فقرا وه (!) تن دادن تكيه (تون داوهن) وه شكرى حضرت بارى جله (وه !) على كارى ديگر ندارند بى شك اوليايانى (اولياهاى) امور بنا بخاطرى مسلك هيچ نوع ید معامله‌ى بيفراز نيكى نميفرمايند. لطيف و(وه) كاكه حسين و شىخ محمد بعرض دست بوسى مصدعند !

و (وه) نورى چشمان شىخ بهالدين (بهاءالدين) و (وه) كاكه حسين و حسام الدين و (وه) محى الدين و (وه) علاالدين (علاءالدين) دیده بوسانم و برادرزاده كذا ديگر همرا بحضرت منان سپردم. باقى احترام

مخلصتان

محمود

لاحقه: مخلص خداى حضرت تان شىخ على بعرض دست دامن بوسى

مصدع است (مصدعست !)

۱۹۴۲/۵/۲۴

بۆ خزمەتی جەنابی بەرپرز عەبدولقادری یادگاری پیری دەروون پووناك

حەزەرەتی كاك ئەحمەد

دوای پێشكەشكردنی ئیخلاص و ئارەزوومەندی، لوتفنامە موبارەكە كە تان گەیشت و زیارەتم كرد. گلەبیتان لە تەمەلێی بەندەیی موخلیستان فەرمووبوو، نەخێرو حاشا، چونكە هەر لە سەرۆختی نامەكەدا، پێوهندی بە بەرپرس یان بەرپرسیانی كاروباری دەولەتی مەزنی بریتانیایە كراوە بەلێنم وەرگرتوووە كە ئەوانیان هەرچی كارێكی باشیان لە دەست دیت، درێغی نەكەن. قوربان! بەگوێرەیی یاسای نیۆدەولەتی و پەیماننامەیی نیوان هەردوو دەولەت، بەرپرسیانی كاروباری بریتانیایە دەست لە كاروباری حكومەتی ئێران وەرناوە و كارەكەیی بەلێۆزخانە، یا لەرێگەیی تارانەوە، یان داوا لە حكومەتی پارسیان (ئێران) دەفەرموون و دەولەتانی گەورەش لەبەر خاتری كاری شەخسی، یان فلان و فیسار پەیماننامەیی نیۆدەولەتی پێك ناهێنن. ئیتر حەزەرەتی رەوشت موبارەكانەتان بۆ رێبازی شێخایەتی و بۆ راپەراندنی كاری هەژاران و پشت پێبەستن و سوپاسی حەزەرەتی یەزدان تەرخان فەرموون و ئەو شتەنەیی تر، كاری خەلكانی ترەو بێگومان بەرپرسیانی كاروبارەكانیش، لەبەر خاتری هیچ جۆرە رێبازیك، لە چاكە زیاتر، لە كاری كەس وەرناوەن.

لەطیفو شێخ حسین و شێخ محمەد، عەززی دەست ماچكردنیان بۆ نووری چاوان شێخ بەهادین و كاكە حسین و حیسامەدین و محیدین و عەلادین هەیه و چاویان ماچ ئەكەم و دیسانیش بۆ برازاكام بە حەزەرەتی خوای گەورە دەسپێرم. باقی ئیحتیرام.

موخلیستان مەحمود

۹۴۲/۵/۲۴

پاشكۆ: موخليس و فيداى حەزرەتتان: شەيخ عەلى، عەرزى دەست
ماچكردنتانى ھەيە.

* سەرلەبەرى دەقى نامەكە، بە زمانىكى فارسى زۆر شەپزەو
بى سەروبەرو بى ھىچ بناغەيەكى ياساوپىساي پىژمان نووسراو ھە لە زۆر
شويندا، خۆم بەزۆرو بە بۆچوونى خۆم پستەسازىم بۆ پىك خستووھ.

ده نوری چنان شیخ بهاء الدینی ده کما کر صیحه وحام الدین و ده منی الدین
و ده علا الدین دید و به ساس و بار در زنده کما دیگر هر را بحضرت تنه

سیر و م یاقی اهتمام

مخلصانه

۱۴۰۰ - ۱۳۰۰

لا صق فله منی حضرت آقا شیخ علی
بعوض است راسه بیسی مصلحت

مضوری اشک فرستم السید علی محمد ری یا کما در ده نوری بیسی ده نوری
مفرت کمال الله

پس از نفعی اضافی داره زود صدق لطف نامدی میده که کن رسید زیارت
مخوم اظهار کن مکه از کجا کجا نموده خلیفه فرموده حساب در صحنه مرام
به ادای اولیای اموری بر سیله نیای غنطی ملاحظه شد و عده مگر قدم که
ایشان حضور از بنکی نمی بیند تران کحت حضورتی دولی ده معاصره ای
همین دولتی اولیای امور بر سیله نیای باطلت دست تصرف بر اموری حکومت
علیه ای ایران نمی برنده امیر سفارت از طهران در ده نوری ده ادب کجوت
با کسان انهم میفرمایند دولتی غنطی بران حکم با عجز و زبیر
معاصره ای در دولی بر سیله نیای نمید - دیگر حضرت خلیفه صفا
تا آن مسلکی شیخ استیاری بران تقرا ده تون داده ن تکیه و شکلی
مفرت باری چانه ده علی کار می دیگر نازنده با شک ادالما از امور
بنا بخاری مسلک شیخ نوع بد معاصری بیغز از بنکی بیغز ما تیر
لطف و ده شیخ بعضی شیخ محمد بعضی دست لبوی مصلحتند |

(۱۴)

۹۴۳/۳/۱۱

قوربان هه رچه نده موحیبه تی فارسی دارم ئەما به کوردی نووسینم به فهرض
ئەزائیم.

مامه گیان دەستت ماچ ئەکەم. جەنابی خالۆ شیخ تەشریفی هینا بە بەشارەت
و هەدایاو، قوربان نەختی دلم عاجز بوو بوو، تەمام بوو قبول ئەکەم من برده
بەرماڵم، وام تەمابوو پی له بەرماڵت نەنیم، سەر له بەرماڵت نەدەم. ئەما نە
بەهاری تۆ بە (شکن) می رسد، چه چاره کونەم! خالۆ شیخ محەمەد ئەمین تەجدیدی
ئیمامنی پی کردمەوه. زین تۆبە ی نادروست. یارەب تۆبە و وامان بە مونسایب
زانی. خۆم کاغەز بنووسم بۆ عەلی خان. چاوی جەنابی کاکە بەهائەددین و شیخ
محەمەد و شیخ حسام الدین و کەشکەدین^(۱) ... و زۆر سەلامی کاکە حەمە
ئەگە یەنم. خوای عالیە میان و عالیە قبول کا له خوا طەلەب ئەکەم هەمیشە
پرسوور و مەسووری () و هەرکەس تەعەرضی ئەو خانەدانە بکا ()
بە جاهی

محمد (صلی علیم و سلم)

برازات

محمد

(۱) کەشکەدین: وهك دياره بۆ گائەو پێکەنین بەکەسێکی بنەمائه که واده لێ، که خوشی دهوێ.

۱۱۳/۳۷۲

قریبه سر جیفه حیت فارسی دارم اما به کوردی نویسی نم
به فرقی از انم

همینکه دست ماچ اکم جناب خا لویسج تشریف نهاد بر ما بر تو
صدا یا ده قریبه حقیق دلم عیار بو بو نام بو قبول نم کم من
برده بر عالم و ام تا بو بی میر مات تم تم سر له بر ما ملت
شد اکما عا عا بها ری تو به شکوه می سکده چه چاره کو نم
خا لویسج محمد اعلی یخند میردی عا لیه پی کرد مرده ز نه تو بی نا لایق
یا رب تو به و اما ان بی ناسیب نانی خرم لایق بو کس
بو علی خا لویسج جادی جناب لاکیر بلا الدین و بیخ محمد و شیخ
صام الله ده کنگ الدین -- و زود سهیل کاصم اکم تم
خوای عالیله دعای قبول لاکر خا طلب اکم چه پرسرورد سرورد
داینه بنه و هر کس تعویذ خانه دانن بکماله هر نویسی
بجاه محمد صلاه... دلم

بازات
سید

به سر سیکای کا طبعه لاکر عا لیه
به سر ریبعی سه ده تا دردم نظر هم
بوتو تادی

(۱۵)

بۆ یادگاری حەزرەتی پیری پۆشن ضەمیر سید عبدالقادر دام عمرە
لەدوا(ی) عەرضی ئیجتیرامی لائیکە، کاغەزی پەر دوعا و بەرە کەتان
گەیشت. لە هیممەت و لوظفتان تەلەب ئەکەین دائیما بۆ هەموومان لە
دوعا (دوعای؟) غافلمان مەکەن وەکوو نەتان کردووین. حامیلی کاغەز(ز)
سەبید ئەحمەد بەیانی ناساگی کرد، خوا لە ئیمە (ایمە) ت نەستین. هەدیە
دەر ویشانەتان کە زیاترە لە کەرەمی پادشایەک گەیشت. بۆ جیهەتی
مولکەکان تەشەبوث بێ شک ئەکەم بە قونسوڵی سلیمانی.

عەرضی سەلامم لە جەنابی خالۆ شیخ ئەمین تەقدیم ئەکەم. چاوی
کۆرەکانی ماچ ئەکەم. دوعای خیریان بۆ ئەکەم و لەطیف و باباعەلی
دەستان ماچ ئەکەن. والسلام.

حەفید زادە مەحمود

۹۴۴/۴/۱۹

بویارگامر هندی بیرونش خیمه سید عبدالقادر رام عمره

در راه عرفی اقرامی لایقه کاغذی پر دعا و برکت است که همت
و لطافتان قلب آکین را ما بهر جوان در دعای غافلان نشان و گو
نشان کردین . حاصلی کاغذ سید احمد بیانی نامی که درها
که ایدت زبانی . هدیه در رویش نشان که زیاده که گری
یار شایسته گیت بر جوی مکه کان نمیشد شد الم
به قونوسی بیانی .

عرفی سلام درهای فالو شیخ امیه تقدیم الم . هاید کرده کان
سایح الم دعای خیر بیان بوالدم
مبول و لطف و بابایی درستان مایح الدن ایزد السلام

مفضی زاره

۱۹۱۹ - ۱۹۱۶

(۱۶)

مقامی منیع خیلفی پیروشن ضمیر خالوی شیخ عبدالقادر افندی
جنت دره انشاءالله فی جنت عالیہ

پس از اهدای اخلاصیت و محبت خویشاوندی (خوی شاوندی!) و ارثیت
التفات نامہ را بدو دست اعتزاز گرفته و بدیدہی اشتیاق خواندہ ہمہ وقت
دعا (ل-؟) دوام بقاتان از حق تعالا (تعالی) تمنا (تمنی) دارم امیدوارم
هیچ وقت در حین حضور داعی را فراموش نفرمایند و بحضوری قلبی
(ارتد) چشمی (چشم) محدومان می بوسم از رب منان در طلبیم بردوام
بطول عمر (بحشم!؟) رانی مرتبی درویشی (دروی یشی!) و سرافراز گردید.

انشاءالله امیدوارم بخدا بدو رکعت ادای سنت بر سری سجّادہی
مبارکتان بمرتبی درویشی (دروی یشی) برسم. بہ کوردی عہرضت نہ کہم
گۆرہوہیہ کانت لہ پیئہ کہم، لہ دست نہ چم پشت بہ خوا.

عہرضی اخلاصیت و محبت در خدمت بہالدین (بہاءالدین) پرہیا
دارم.

کاکہ بہالدین ناگادار (تاگاہداری) عالی! با کاک عہبدوئلّا رجادارم

محمود

۱۹۴۷/۴/۳

مقامی منبع تالیفی پیرروشن ضمیر خا لوی شیخ عبدالقادر قادری
جنت درہ انشا ۹۱ فی جنت عالیہ

پس از احمدی اخلاصیت و محبت و خوی سادگی و اراثت التقات نامہ را
بید دست اعتزاز گرفتہ وید بیدہ ی اشیای خواندہ ہر وقت دعا
و دایم و یقائن کہ از حق تعالی اعتقاد دارم . امید دارم ہر وقت
در جنتی حضور داعی را قرا لوی تقوا میند و بختوری قلبی از رتد
حسی خند و حال مر بوسم از رتہ صفا ن در طلم بردام بی طول عمر
بحکم رانی مرتبی در وی شی ~~تعمیر~~ و سرافراز گردید .

انشا ۹۱ امید دارم بخندید و رکعت ادای سنت بر سر بجادہ ی
سبارکتہ بمرتبی در وی شی برم . بہ کوری عرصت الخ
گورہ وید کانت نہ ی کم نہ دست نخم بہت بخوا ~~تعمیر~~

عفی اخلاصیت و محبت در خدمت بہ الدین بہا دارم
کا کہ بہا الدین الکاھداری عالی با کاک عبدالعزیز رجاء دارم

۱۱۷
ش

*۱۹۵۶/۱/۲۷

قوربان خالّه شیخ عهبدولقادر

عهرزی حورمهت و ئیخلاصم ههیه و هه‌میشه ته‌مه‌ننای صیحهت و سه‌عادتتان ته‌که‌م. به‌لیّ پرسینه‌وه‌تان له‌م نه‌خۆشییه‌مدا زۆر مه‌سوور بووم و به‌دیارییه‌ موباره‌که‌که‌تان دل‌خۆشبووم. ئومیده‌وارم که‌ خوا هه‌موولایه‌کتان مه‌سه‌وود (?) و به‌رقه‌رار کات. الحمدالله ئیسته‌ صیحه‌تم به‌ ئاره‌زوی هه‌موو دۆستی‌که‌ و جارّ وام له‌ بغداد، به‌ینیّ ئیستراحت ته‌که‌م پیش گه‌رانه‌وه‌م بۆ سلیمانی (?). ئیتر خۆشیی ئیوه‌ قوربان. به‌ ئیشتیاقه‌وه‌ چاوی کاک به‌ هائه‌ددین ماچده‌که‌م و دو‌عای خیر بۆ هه‌مووتان ده‌که‌م. بابا‌عه‌لی ده‌ستت ماچده‌کات و دوو شووشه‌ ده‌رمانی چاوی ته‌قدیم کرد. له‌ پیش ئیستی‌عه‌مالدا ئەم ده‌رمانه‌ ئه‌بیّ به‌ شووشه‌که‌وه‌ باش بشله‌قی، تا‌کو هه‌موو تیکه‌ل‌بییّ دوا(ی) ئه‌وه‌ له‌ وه‌قتی تازاردا هه‌ر جاری دوو قه‌تره‌ (ئه‌خریته‌)^(۱) ته‌و چاوه‌وه‌ که‌ تازاری هه‌یه‌

عهرزی سه‌لامم به‌ جه‌نابی خالۆ شیخ ته‌مین
پیش‌که‌ش ته‌که‌م. ته‌مجا به‌ خوام سپاردن

موخلیستان
مه‌حموود

* ئەم نامه‌یه‌ نزیکه‌ی (۹ - نۆ) مانگ به‌ر له‌مه‌رگی شیخ مه‌حموود نووسراوه‌

(۱) ئەم وشه‌یه‌م له‌ ده‌قه‌که‌دا بۆ ساغ نه‌کرایه‌وه‌، به‌لام به‌گۆیره‌ی شیوه‌ی به‌کاره‌ینانی مانای رسته‌که‌، ده‌بیّ هه‌ر ته‌و وشه‌یه‌ بگه‌یه‌نیّ.

۹۵۲/۱/۷۷

قوله خاله شيخ عبد القادر

حضرت و اخذ هم همه و همی تنی صحت و سعادتنا اتم

بلی بر سینه تنم خوشی مد نظر سرور بوم و به دیار
صبار که کنان دلخوشیوم ایبه طارم که خواهد لا یکنان قصور
و برقرار است

الحمد لله ایسته صحتم به آره نون همدوستیکه و جاری
وام له بنیاد بین استراحت اتم پیش گمانه دهتم بر بیان
ایرقد شریبه مورینا به اشتیاق زده جلوی کان
بیاورد ایبه ساجده کم و در حال همدوستی اتم

با احوال دست حاجده است و در خوشی در مایه طاروی
نقتم کرد که پیش استعمال ام در مانه ایجا به شویم که به ده
باشی بخلق تا که همدوستیکه بی دوا ره له رفتن آزار دا
هر جایی در قطره ایبه آرزو ده که الاری هم

ایر صحت
عفی الله بجنابه خالو شیخ ایبه

بیشکی اتم ایچا نجام بیارون

(۱۸)

بشرف حضور مبارك حضرت مستطاب عالی^(۱)

بعد از عرض بندگی و ارادت که در خدمت دارم چند مدتی می شود از احوال ان جناب مقدس بی خبر بودم تا امروز یکشنبه این ماه مبارك خبری وحشت (۲) که دلم به هم خورد که افاضه روسیاه حق پرستاری چند ساله را به حضور مبارك تقدیم کرد. قربان! خدا رحمتش کند شیخ رضا، که فرموده: اولاد أم عصره^(۳)..! قربان! حالا دنیای دیگر است. امیدوار بکرم خداوند و همت مشایخان بزودی افاقه حاصل شود. قربان بنده چنان میدانم که دنیا را برسر بنده زده اند باور فرمایید به هیچ خبری به اندازه این خبر متأسف نشده ام وین است حاجی عبدالله را حضور مبارك اعزام کردم به بهبودی خودت بنده را ارشاد فرمائید.

زیاده سلامتی انحضرت از خداوند و همت
حضرت رسول صلی الله می خواهم
حمود

(۱) تم دونامه می دویی: (۱۸) و (۱۹)، که میژوشیان پیونه نییه، وک دیاره بؤ جهنابی شیخ عهبلوقادری دۆزهخ دهره نه نووسراون و ناوی نهویشیان له سهر نییه. به لأم چونکه له گهلا نهو چه پکه نامیه می پیشودا که بؤ شیخ عهبلوقادر نووسرابون و لای جهنابی (شیخ نازادی نهوی ناوبراوهه چنگم خستبون، پیده چی بؤ یه کینک له دوستانی گوندی دۆزهخ دهره سی نووسین. بؤیه پییم باش بوو نه مانیش له تک (۱۷) نامه که می پیشودا بلاو بکریته وه.

(۲) نهو وشه یه نه خویندرا یه وه.

(۳) ناماژه یه به شیعه ره بر بلاوه که می شاعیری ناودار: شیخ رهزای تاله بانی (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰) که سه بارهت به بی وه فایی مندالی رۆزگاری خوئی، وتوویه تی:

تپری ته ولادی تم عه سره، به

ته گهر مردم، مه گهر گوو بکات به خیرم

بۆ شەھەرنى خىزمەت موبارەكى ھەزرىتى پاك و ھىيۋا

دوای پېشكەش كىردنى ئەو ھەستى بچووكىيى و دۆستايەتتەيىھى لە خىزمەتتەندە ھەممە، ماۋەيەكە لە دەنگو باسى ئەو جەنابە پىرۆزە بى ھەۋال بووم، تا ئەمىرۆ يەكشەممەي ئەم مانگە موبارەكە، ئەو ھەۋالە بەسامەي ()^(۱) دلمى لەرزاند، كە كورە روورەشەكەتان، چاكە و ئەجرى سەرپەرشتى كىردنى چەندىن سالەي بەو جۆرە بە خىزمەت موبارەكتەن داپەۋە. قوربان! شىخ رەزا، خوا لىي خۆشەيىت، كە فەرموۋىتەي: "ئەۋلادى ئەم عەسرە"^(۲)...! "قوربان! ئىستە رۆزگار جۆرەيىكى ترە. ئاۋاتم ئەۋەيە بەكەرەمى خوا و ھىمەتەي مەشايەخان، بەزۋوبى چاك بىيىتەۋە. قوربان! ئەم دۆستەتان ۋادەزانى دىنباي بەسەردا روۋخواۋە. باۋەر بفرمون ھىچ ھەۋالەك بە ئەندازەي ئەم ھەۋالە، داخى نەداۋمەتەي. بۆيە حاجى عەبدوللا- م ناردە خىزمەت موبارەكتەن و لە سەلامەتەي و چاكبۈنەۋەي خۆتان، ئەم دۆستەتان رىنۆينى بفرمون.

لەۋەزىياتر، سەلامەتتەي ئەو ھەزرىتە، لە خواۋ
ھىمەتەي ھەزرىتەي پەيامبەر (د. خ) داۋادەكەم

مەھمۇد

(۱) ئەو وشەيە نەخوتىندرايەۋە.

(۲) ئامازەيە بەشەيرە بەربلاۋەكەي شاعىرى ناۋدار: شىخ رەزاي تالەبانى (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰) كە سەبارەت بە بى ۋەفابى مندالى رۆزگارى خۆي، وتۈۋىتەي:

تېرى ئەۋلادى ئەم عەسرە، بە

ئەگەر مردم، مەگەر گوۋ بىكات بەخىرم

بلفظ هر کس که در کتاب
بجز از همین کتاب است که در صورت دارم
این کتاب فقط یکی بود و این کتابست
در کتابهای دیگر که در کتابها دارم
بجز از این کتاب که در کتابها دارم
ضمیمه است این کتاب که در کتابها دارم
قریب به ۱۰۰ ورق است که در کتابها دارم
در کتابها چنانچه در کتابها دارم
در کتابها که در کتابها دارم
به این کتاب که در کتابها دارم
بجز از این کتاب که در کتابها دارم
ضمیمه است این کتاب که در کتابها دارم
قریب به ۱۰۰ ورق است که در کتابها دارم
در کتابها چنانچه در کتابها دارم
در کتابها که در کتابها دارم
به این کتاب که در کتابها دارم

(۱۹)

بشرف حضور مبارك حضرت مستطاب عالی می‌رساند

خیلی وقت است از احوال حضرت عالی بی خبر بودم صوفی سعید را حضور مبارکت اعزام دادم برای احوال پرسی وجود مبارك عالی امیدوار بکرم خداوند وجودت سلامت و برقرار باشی ()^(۱) گاه گاهی احوال این بنده ارادت می‌پرسید.

بنده از مرحمت خداوند و همت حضرت حسام الدین روحنا فداه و همت حضرت عالی امسال حالم خوب تراست هرچند ارزوی این زمانه ندارم ولی خداوند عالم بیل خود میکند غیر شکر چاره‌ای نیست. عرض دیگر یک‌هزار تومان به‌وسیله صوفی نامبرده حضور مبارك فرستادم. به جناب برادر مهربان شیخ ()^(۲) و از قول بنده بنفراست بفرمایید. باقی را ()^(۳) خدمت می‌فرستم.

زیاده منتظر دعای خیر برای آخرت هستم

محمد

(۱) تهر و شه‌یه نه‌خویندرايه‌وه.

(۲) تهر و شه‌یه نه‌خویندرايه‌وه.

(۳) تهر و شه‌یه نه‌خویندرايه‌وه.

بگاته شهره فی حزوری موباره کی حه زه تی پاک و بالا

دهمیکه له دهنگوباسی ئه و حه زه ته بلنده، بی هه وال بووم. سوئی سه عید بو هه والپرسی موباره کی هیژاتان، ده نیمره لای حه زه تی موباره کتان. هیوادارم به که رمی خوا، ته ندروستیتان باش و سه قامگیربی. (^(۱)) یش جار جاره هه والیکی ئه م دۆسته دل سوژه ی پرسی.

ئه مسال، ئه م دۆسته تان له سایه ی خوا و هیمه تی حه زه تی حیسامه ددین (رۆحمان به قوربانی بیّت) و هیمه تی پایه به رزتانه وه، ته ندروستیم باشتره. هه رچه نده ئه م بچووکه تان ئاره زووی ئه م رۆژگارم نه ماوه، به لام خوا خوی ده زانی چی ده کات و به خواستی خوی ده کات و له سوپاسیش زیاتر، ده سه لاتیکی ترمان نییه و شتیکی تریش نییه تا عه رزتان بکه م. هه زار تومام به (سوئی) ناوبراوا بو حزوری موباره کتان نارد. به جه نابی برای میهره بانیش (^(۲)) و له زمانی ئه م بچووکه تانه وه، به وانیتز بفرمومون. پاشماوه که ی به (^(۳)) بو خزمه تتان ده نیرم.

له وه زیاتر چاوه نواری دو عای خیرم، بو ئه وه دنیا م

مه محمود

(۱) ئه و وشه یه نه خویندرایه وه.

(۲) ئه و وشه یه نه خویندرایه وه.

(۳) ئه و وشه یه نه خویندرایه وه.

بفرد حضرت مبارک شکر و شکرته در بر من

مستوفی است از احوال حضرت مبارک و جز در مواردی که
صداقت حضرت مبارک را در خاطر من

استخام داده ام بدان احوال سیر و هجرت است

استیوار ابراهیم صراوت و سیرت است و دیگر از این اخبار است

که در احوال این سیرت است

بیر از این سیرت صراوت و سیرت است و این احوال است

و سیرت است و این سیرت است و این سیرت است

این سیرت است و این سیرت است و این سیرت است

بفرد حضرت مبارک شکر و شکرته در بر من

مستوفی است از احوال حضرت مبارک و جز در مواردی که
صداقت حضرت مبارک را در خاطر من

استخام داده ام بدان احوال سیر و هجرت است
استیوار ابراهیم صراوت و سیرت است و دیگر از این اخبار است
که در احوال این سیرت است

مزگینیی دۆزینیه‌وی میژووی مه‌رگی شاعیری ناودار

عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان (ئه‌ده‌ب)

سالی به‌دنیا هاتن و مه‌رگی (ئه‌ده‌ب-عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان)، له دووتوی سهرجه‌می ئه‌و نووسینانه‌دا، که تا پیش چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب)، که له‌لایهن ئیمه‌وه چاپکرا،^(۱) به‌پیی به‌لگه‌یه‌کی ناشکرا، هیشتا ته‌ماوی بوو، بۆ نمونه: مامۆستا حسین حوزنی موکریانی، له یه‌که‌مین چاپی دیوانی (ئه‌ده‌ب) دا، به‌بی هیج به‌لگه‌یه‌ک، سالی (۱۹۱۲ز) ی بۆ مه‌رگی (ئه‌ده‌ب) ده‌ستنیشان کردوه. دواي ئه‌مه‌ش له‌و روانگه‌یه‌وه که بیستویه‌تی، یان زانیویتی (ئه‌ده‌ب) له قوناغیکی ته‌مه‌نیدا، توشی نه‌خۆشی ئیفلجی و له‌رزۆکی (شه‌پله) بووه‌و ههر به‌و نه‌خۆشییه‌ش مردوه، ئه‌وسا وای بۆچوه، که ده‌بی (ئه‌ده‌ب)، ههر (۵۰) په‌نجا سالیکی ژیاپی، بۆیه وتویه‌تی: ئه‌ده‌ب نزیکی په‌نجا سالیکی ژیاوه.^(۲)

به‌دواي ئه‌مدا، مامۆستا عه‌لاه‌ه‌دین سه‌ججادی، هه‌مان قسه‌که‌ی حوزنی موکریانی، واته: سالی (۱۹۱۲ز) ه‌که‌ی بۆ سالی مه‌رگی (ئه‌ده‌ب) دوویات کردۆته‌وه! بۆ ئه‌مه‌ش، هه‌مان قسه‌که‌ی حوزنی موکریانی، له‌مه‌ر (نزیکه‌ی) په‌نجا سال ژیانه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب)، به‌گویره‌ی میژوویه‌ک پیاده بکات و بیگونجینی، به‌مه‌زنده ئه‌م (نزیکی په‌نجا) سالی کردوه به‌ (۵۳) په‌نجاو سی سال و بۆ ئه‌وه‌ش (۵۳) په‌نجاو سی سالیکی بۆ میژووی پیش مه‌رگی (ئه‌ده‌ب) بگه‌رته‌وه، هاتوه سالی (۱۸۵۹ز) ی بۆ میژووی هاتنه‌ دنیاي (ئه‌ده‌ب) دیاری کردوه.^(۳)

دواي ئه‌مان، مامۆستا گیوی موکریانی هه‌مان سالی (۱۹۱۲ز) ی ههر حوزنی موکریانی وهرگرتوه، به‌لام ئه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی سالی له‌دایکبونه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب)،

کتومت بکاته ټه و (۵۰) په نجا ساله ی، که حوزنی موکریانی باسی کردووه، هاتووه سالی (۱۸۶۲ز) ی بو سالی هاتنه دنیای (ټه ده ب) دیاری کردووه. (۴)

دوای ټه مان، ماموستا ټه بو به کر خوانچه سپه هره دین، سالی (۱۹۱۸ز) ی بو مهرگی (ټه ده ب) دیاری کردووه. (۵)، به لام دکتور عیژه دین مسته فاره سوول، به بی هیچ به لگه و سه رچاوه یه ک ده لی: (قاسیلی نیکیتین) سالی (۱۹۱۷ز) له مه هاباد چاوی به (ټه ده ب) که وتووه. (۶)

دکتور مارف خه زنه دار-یش، به بی هیچ به لگه یه کی زانستی ده لی: (ټه ده ب) له نیوان سالانی (۱۹۱۵-۱۹۱۸ز) دا مردووه.

ههروه ها دکتور عه بدوللا ټامیدی، به په پره وی له گیوی موکریانی، هه مان سالی (۱۸۶۲ز) ی بو سالی هاتنه دنیای (ټه ده ب) دووباره کردووه و به بی دیاری کردنی سه رچاوه یه کیش، سالی (۱۹۱۷ز) ی بو میژووی مهرگی (ټه ده ب) داناوه. (۷)

مسته فا ټیلخانی زاده-ش، که خو ی خه لکی ناوچه ی بوکانه، واته: زیډو مه لبه ندی له دایکبوون و ژیانی (ټه ده ب) ه، که چی بو نووسینه وه ی ژیننامه ی (ټه ده ب)، زانیاری ناکوکی له نووسینه کانی حسین حوزنی موکریانی و گیوی موکریانی و عه لاهه دین سه ججادی، بو کتیه که ی خو ی گواستو ته وه و دیسانه وه ټه میش سالی (۱۸۵۹ز) ی بو هاتنه دنیا و سالی (۱۹۱۲ز) ی بو مهرگی (ټه ده ب) دیاری کردووه. (۸)

دوایین نووسه ر له م بواره دا، ماموستا محمه د سه عید نه چاری (ټاسو یه)، که به گومانه وه نیوان سالانی (۱۹۱۲-۱۹۱۶ز) ی بو گرمیانی مهرگی (ټه ده ب) داناوه. (۹)

* * *

وهك دهرده كه وي تهو سالانه ي له سهرووتر تامازه مان پيكردن و بو ميژووي هاتنه دنياو مهرگي (تهدهب) ديارى كراون، هيچيان وهك (ميژوو)، ناكريته ميژووي ژيننامه ي (تهدهب) و ميژووش چونكه بهر له هه مووش (زانست) ه و زانستيش پيويستى به به لگه هه يه، بويه ناتوانري تهو ميژووانه به سه لمي نرين. هه رچه نده له كاتى نه بوون و دهست نه كه وتنى به لگه ي ميژووييدا، وهك كارى ناچارى، په نا بو (مه زنده) بردن و (گريمان) ده بري، به تاييه تيش ته گهر (يه كينك له سالى هاتنه دنيا، يان: مهرگي بزائري)، به لام ديسانه وه (زانست) به گومانه وه وهريان ده گري و نايان سه لميني، به تاييه تيش هه ردوو سالى ميژووي مردنى (تهدهب)، كه حسين حوزنى موكريانى و دكتور عبيده دين مسته فا ره سول دياريبان كر دوه، واته: سالانى (۱۹۱۲ز- و- ۱۹۱۷)، چونكه:

۱. له ناو تهو دهيان نووسين و نامه تاييه تيبانه ي (تهدهب) دا، كه به ده م گه پان و پشكين و سورخماندا، بو كو كردنه وه ي به ره م ي (تهدهب)، لاي نه وه و نزيكان و به تاييه تيش لاي (مه لا قادري كور ي ميرزا سالحى كيانى) ي نووسيار و ميرزاي تاييه تى به رده ستى خودى (تهدهب)، له گوندى (تهرمه نى بلاغى) ي باكوورى خوره لاتى (بوكان) چنگمان كه وتوون، چندان نامه يان به خه ته خو شه كه ي خودى (تهدهب) تيدا يه، كه هه موويان دواى سالى (۱۹۱۲ز)، واته: له نيوان سالانى (۱۹۰۹-۱۹۱۴) دا نووسراون.

۲. له و ديدارو يه كتر ناسينه ي نيوان (تهدهب) و كوردناسى ناودار (قاسيلى نيكي تين: ۱۸۸۱-۱۹۶۴ز)، كه له شارى سابلاخ (مه باهاد) سازيان داوه، نيكي تين به پرونى ده لئى: سالى ۱۹۱۵ز- له سابلاخ يه كتر يان ديوه.^(۱۱)

۳- هه ره له ته رشيفى قاسيلى نيكي تيندا، نامه يه كى (عه لى به گ سالار سه عيد) ي براى (تهدهب) هه يه، كه به ميژووي (۲۶ ي زى حه جبه ي سالى ۱۳۳۵ هيجرى) نووسراوه و تيايدا ده لئى: (بعداز عرض ارادت و بنگى هنگام مرخص از خدمت عالى كه به ساو جبلاخ مراجعت كردم اشعار مرحوم (مصباح- ديوان) اخوى نموده كه حضور حضرت عالى بفرستم).^(۱۲)

واته: (دوای پيشكه شکردنی ريزو بچووكا يه تيم، شه دهمه ي له خزمه تتان موله تم خواست، بو سابلاخ گه پرامه وه، شيعره كانی خوالیخوشبوو (مصباح ديوانی) برامم تاماده كردن، تا بو پایه ي بهر زتانی بنيرم).

بهم پييه و به گويره ي شه ناميه، كه له كاتی گوپرينی ميژووی (۲۶ ی زی حه ججه ي ۱۳۳۵ هيجری) دا، بو ميژووی زاین، ده بيته (۱۴ اس تشرینی يه كه می ۱۹۱۷ ز)^(۱۳)، كاتی عه لی به گ سالار سه عیدی برای (شه ده ب)، ناوی (عه بدوللا به گ- شه ده ب) دپني، به (خوالیخوشبوو) ی ناو ده باو در ده كه وی كه (شه ده ب) له پيش شه ميژووه دا، كوچی دوایی كرد بی.

۴- دیسان له سه رچاوه يه کی خودی (نيكيتین) دا، كه (بيره وه رييه كانیته)، باسی شه ده كات كه له پاییزی (۱۹۱۵ ز) دا، واته: له كو تایی سالی ۱۹۱۵ دا، سه ردانی سابلاخی كردوه. بهم پييه ش، ده بی مه رگی (شه ده ب)، له نیوان پاییزی (۱۹۱۵ ز) و (۱۰/۱/۱۹۱۶ ز) دا بو بی.

مزگینی تازه:

له دواین سه رداندا (پيش چاپی يه كه می ديوانی شه ده ب) بو (بوكان) له كو تایی مانگی نيسانو سه ره تاي مایسی ۲۰۰۵ دا، هاو پریم: كاكه یونسی شه مين پوور، به خو شيه وه ناگاداری كردم له وه ي كه كاك (جه عفره) ی نه وه ي (ميرزا سالیحي كیانی) ی ميرزاو نووسیاری تاييه ته ي بهر ده سته ي (شه ده ب)، كاتی زانیبووی له گو قاری (سروه) دا گله ييم له بنه ماله كه بیان (مه لا قادری كیانی) ی كوری ميرزا سالیح- ی شه رمه نی بلاغی كردوه، له سه ره شه وه ي به ره هم و پاشا وه ي نووسراوی (شه ده ب) بیان به لا وه يه و نامانده نی، به كاك (یونس شه مين پوور) ی وتبوو: ده بی بو قهره بوو كردنه وه ي شه و گله يیانه، مزگینی و به لگه يه کی گرنگتان له باره ي (شه ده ب) وه بده می. مزده كه ش شه وه ده بی: كه (ميرزا سالیحي كیانی) له كاتی مه رگی (شه ده ب) دا خه ریکی خویندنه وه ي كتيبيكي ميژووی بووه و به ده ستييه وه بووه، ميژووی مه رگی (شه ده ب) ی له دامینی لاپه ريه کی شه و كتيبه ميژوویيه دا نووسیوه، شه و كتيبه ش شستا به لای (جه عفره) وه يه و به لپيشی دابوو، كه ده بی بده سته ي خو ی كتيبه كه مان له مه هاباده وه بو بهینی. بو شه مه ش كاك یونس

هاوئاھەنگىيى لەگەڭدا كىردبوو، تا رۆژى (۱۳۸۴/۲/۱۵) ھەتاوى - ۲۰۰۵/۵/۵ زايىنى) كىتئىيى ناوبراومان بۆ (بۆكان) بۆ بھيئى.

دەمەو نىوھپۆي ھەمان رۆژ، كاك جەغفەر ھەندى لەخزمەكانى، كىتئەكەيان بۆ (بۆكان) بۆ ھىناينىو بەئامادەبوونى كاكە ناسرى ۋەھىدى (چىرۆكنووس)، كاك يونسى رەزايى (شاعىر) ۋە كاك يونسى ئەمىن پوور (نووسەر)، بەئەمانەت لىمان ۋەرگرت ۋە بەتاسەو ھەسەرى دامىنى ئەو لاپەرھىمان كىرد كە مېژووى مەرگى (ئەدەب) بەقەلەمىكى مۆر (كەمىك كالىھەبوو) ۋە بەمچۆرە يادداشت كىردبوو: (وفات مرحوم عبدالله خان مصباح ديوان شب شنبه ۱۹ جماد الاخر ۱۳۳۴).
واتە: (كۆچى خوالىخۆشبوو ۋەبدوللا خانى مېسباح ديوان، شەوى شەممە: ۱۹ جەمادى دووھەمى ۱۳۳۴ ھىجرى).

ئىتر ھەر دوای دىتە ۋە خويندە ھەي مېژو ھەكە، بەپەلە ۋە خورپە ۋە خۆشپىيەكى زۆرە ھە، لەگەڭ كاكە ناسرى ۋەھىدىدا چووينە بەرپۆبەرايەتى (ئىت احوال) شارى بۆكان ۋە لايى كاك ۋەبدولپەرھەمان سالىخ زادە (۱۹۶۴ز) بەرپۆبەرو كاك جەغفەر سەلىم زادە (۱۹۵۸ز) كارمەند (كە ھەردووكيان ھاورپى دىئىنەي كاك ناسرى ۋەھىدى بوون)، تا لەشىو ھەي يادداشت كىردنى مېژووى مەرگە كە بنوارن ۋە لە ھەمان كاتىشدا تا مېژووى مەرگى (ئەدەب)، كە بە مېژووى (ھىجرى) يادداشت كىردبوو، بۆ سەر مېژووى (ھەتاوى) بگۆرن. ئەوانىش دوای دلىابوون لە چۆنىتى يادداشت كىردنە كە، بەگۆرەي لىستى رۆژمىرى تايىت بەو كاروبارانە، كە لە شىو ھەي كىتئىيى چاپكراودا بەلايانە ھەبوو، مېژووى (۱۹ جەمادى دووھەمى ۱۳۳۴ ھىجرى) يان بەمچۆرە بۆ مېژووى (ھەتاوى) ۋە (زايىنى) گۆرى:

۱۹۱۶/۴/۲۳- زايىنى (۱۴)

۱۲۹۵/۲/۲- ھەتاوى

دوای ئەم ئالوگۆرەش، یە کسەر چووینە مائی هاوڕێمان کاک عەبدوخالق
یە عقووبی (رەخنەگرو نووسەر) و لەویش کاکە رەشید کرمانج (نووسەر)،
بە کۆمپیوتەرە کە ی کاک عەبدوخالق، لاپەرە ی مەبەستی ئەو کتیبە میژوووییە و
دامی ئی لاپەرە کە ی، بە چەند جۆریک بۆ (سکین) کردین و هەر لەویش، هەمان
لاپەرە مان خستە سەر (C.D) و هەمان رۆژیش کتیبە کە مان بە سوپاس و پێزانینە وە
بۆ کاک جە عەفری کیانی گەرانده وە. (١٥)

بە مچۆرە ئەم بە لگە زیندوو هەمان لە سەر میژووی مەرگی (عەبدوئالا بە گی
میسباح دیوان- ئە دەب) چنگخست، کە وە ک و تمان ریکە وتی (شەوی شەممە ی ١٩
جە مادی دوو هەمی ١٣٣٤ هیجری- ٢٣/٤/١٩١٦ زاین) ی کردوو هە، دە کە ویتە نیوان
دوا دیدە نی (فاسیلی نیکی تین) لە گە ل (ئە دەب - پاییزی سالی ١٩١٥ ز) و نامە کە ی
سالار سە عیدی برای (ئە دەب) دا، کە و تمان لە (١٤/١٠/١٩١٧ ز) دا، واتە: نزیکە ی
سال و نیویک دوای مەرگی (ئە دەب) بۆ (فاسیلی نیکی تین) نووسرا بوو.

* * *

ديسان مزگینى تازه

و

به لگه‌ی تازه‌تر

ئەم تەقەللایەمان سەبارەت بە گەڕان بە دواى میژووێ ژیننامەى (ئەدەب) دا، تا پیش ماوەى چاپى یەكەمى دیوانى (ئەدەب) بوو، بەلام دواى لەچاپدانى دیوانەكەو گەیاندى بە دۆستانو ئەو هاوڕێیانەى ھەریەكەیان بە جۆرێك لە جۆرەكان لە ئامادەکردنى دیوانەكەدا ھاوکارو یارمەتیدەربوونو لە ناویشیاندا: بەشى نەوەكانى (ئەدەب) و تەنانەت بۆ ئەو (مەلا قادر) ەى كورپى (میرزا سالیح كيانى) ى نووسیارو میرزای (ئەدەب) یش، كە پیشتر ئاماژەمان پێكردو وتمان گەلى شیعرو نامەو نووسراویكى زۆرى (ئەدەب) ى بە لاوێهەو زۆر نەخویندەوارانە لە ناویان دەبات...!

ئیتەر چ دۆستانى قەدرزانو چ نەوەكانى (ئەدەب) یش، كە قەدرى رەنجو ماندوو بوونو لە ھەمان كاتیشدا زیندوو راگرتنى یادى (ئەدەب) یان زانیبوو، سەرکۆنەى زۆرى (مەلا قادر) یان كردبوو.. ھەر لەو سەرۆبەندەدا خۆشم چەند مانگى دواى چاپى یەكەمى دیوانەكە، سەردانى ناوچەى موكریانو نەوەكانى (ئەدەب) و لە گەل كاكە ناسرى و ەحیدى و مەولوودى ەحیدەرى (نەوہى ئەدەب) دا، سەردانى (مەلا قادر) یشمان لە گوندى (ئەرمەنى بلاغى) كەردەو، مەلا قادر ەسەرەتو پەشیمانى زۆرى لە ھاوكارى نەكردنى پیشووترى خۆى دەربەرى و پۆزشى ھینایەو ەو بۆ قەرەبوو كەردنەو ەى ئەو سەرکۆنەو گلەببەنەش، كە لەم بارەى ەو لى كرابوو، ھەندى شیعەرى تری بلاونە كراو ەى (ئەدەب) و لە گەل شیاندا بە لگەى ەكى میژووێ زۆر گرنكى لە بارەى میژووێ مەرگى (ئەدەب) ەو ە داینى، كە ئەم بە لگە نامەى ش بریتى بوو لە شیعەرىكى (ئەحمەد) ^(١٧) ى كورپى خودى (ەبدوللا بەگى ميسباح ديوان)، كە تايبەت بوو بۆ بۆنەى مەرگى (ەبدوللا بەگ-

ئەدەبى باۋكى نووسىبوۋى و ئەم بەلگە نامە يەش وەك دەيان و سەدان بەلگە نامە ي تى بە جىماۋى (ئەدەب)، كە (مىرزا سالىح) ي باۋكى مەلا قادر و مىرزا بەردەستى (ئەدەب)، بەلگە سۆزىيە كى زۆرە پاراستىبونى و دواتر كە وتبونە لاي (مەلا قادر). پاراستىشى تا ئەۋكاتە (لە چاۋ ئەو ھەموو سامانە كلتورىيە ي ئەدەب - مىسباح دىوان دا، كە زۆريان بە ھەدەر لە ناۋبردبون) جىي سەرسورمان و ھەمان كاتىشدا جىي بە ختە ۋە رىيى مېژۋى ئەدەبى كوردى بو.

ئەگەرچى ئەم بەلگە نامە گىرنگە، زۆرىش باش ھەلگىرا بو، بەلام بەو ھۆيە ۋە كە تەمەنى نىك (۹۰) نەۋدە سال دەبو، بۆيە كاغەزە كە ي زۆر ناسك و تەنك و خەرىكىش بو دەپۋا ھەلدە ۋە رى. لە بەرئە ۋە ھەر لە گەل چىگىستىدا، بەپەلە لە گەل دوو ھاورپى ناۋبراۋدا، گەراينە ۋە بۆكان و خۆمان گە ياندە مالى ھاورپى نووسەر: كاكە ئىبراھىمى ھەسەنى و بە تامىرى (سكىن) ھەكى ئەوان، بە ھەمان رەنگى خۆي (زەردىكى مەيلە ۋە قاۋەيى)، كۆپىيە كى رەنگىمان لىگرت و ئەسلە كە يمان بۆ مەلا قادى كىانى گە راندە ۋە.

لەم بەلگە نامە يەدا (كە روۋبەرە كە ي ۲۷ سەم × ۱۹ سەم - ۵)، شىعەرە كە ي (ئەھمەد) ي كورى عەبدوللا بەگ - مىسباح دىوان، كە بۆ مېژۋى مەرگى باۋكى نووسىۋىتى، بە زمانى فارسىيە ۋە برىتىيە لە پىشە كى و (۴) چوار بەيت شىعەرە:

(قۇتە ي است كە در تاريخ وفات مرحوم عبدالله خان مصباح ديوان مكرى طاب
 ثراھ حقير سرودە است و تمامى مصرع مقطع منظور است. كاتبە: احمد حيدرى يوم
 شنبه نوزدهم شهر جمادى الاخر تحرير شده، لوى ئىل^(۱۸) ۱۳۳۴ھ - حرره ابن المؤرخ
 احمد العاصى الحيدرى^(۱۹) مكرى مصباح زاده).

ۋاتە:

قطعه ایست که در تاریخ وفات مرحوم عبدالشیرخان

مصباح دیوان لکری طاب شاه خیر سروده است

و تمامی مصرع مطلع منظور است کاتب آن

حیدری در یوم شنبه نوزدهم شهر جمادی

تحریر شد لوی نیل ۱۳۳۳

تخریح ابن الفوخ اهل اصفهان کردی

مصباح زاده

از چادری دوم نوزدهم رفت تمام در شب شنبه که ساعت نهم بود

همدر آن سال همانا که هنگام آمدنم همه آفاق پر از ظلمت و تاریکی

لمغه روح مصباح تنگ شده بدو سال تاریخ وفاتش رخ خرم و

بافردوس خرامید و آنکه در مقام از زمان خلد برین قلب او بیایم

(پارچه شیعریکه بو میژووی وه فاتتی خوالیخو شبوو عه بدوللا خان-میسباح دیوان موکری- گوږه کهی پر نووربی- له لایهن ئەم که مینه یه وه نووسراوه وه هه موو نیوه به یتیکیشی مه به ستیکی تیدا هه یه. نووسره کهی: ئەحمەد حەیدەری. له رۆژی شه مه، نۆزده یه می مانگی جه مادی دووه مدا نووسراوه. سالی نه هه نگی ۳۳۴ کۆچی، نووسیاره کهی: کوږه میژوو راگره کهی: واته: ئەحمەدی یاخی حەیدەری موکری میسباح زاده).

ئەمەش (۴) چوار بەیتە شیعەرە که یه:

۱. از جمادی دوم نوزده چون رفت تمام
همد انسال همانا که نهنگ آمده نام
۲. در شب شنبه که ساعت شش ونیم بود زمان
همه افاق پر از ظلمت شب گشته ظلام
۳. لمعه روح ز مصباح تنش گشته جدا
تا بفردوس خرامید در ان کرد مقام
۴. سال تاریخ وفاتش ز خرد جستم وگفت:
از همان خلد برین قلب ادب جلی مقام.

واته:

۱. که نۆزده رۆژی ته واو، له جه مادی دووه م تیپه پری
له و ساله دا که ناوی (نه هه نگی) ی لی نرا
۲. له شهوی شه مه دا، که سه عات شه ش و نیو بوو
ناسۆ، هه مووی رهش هه لگه پراو تاریکی شهوی داگرت
۳. بروسکه ی رۆح، له جه سته ی (میسباح) جیا بووه وه
تا به ره وه به هه شت بچی و له وی جیهه ک بگری
۴. سالی میژووی مه رگیم له عه قلم پرسی و وتی:
هه ره له به هه شتی به ریندا، دلی (ته ده ب) نیشته جی بووه.

بەم پێیە نیوەی دوووەمی دوا بەیت (واتە: بەیتی چوارەم)، کە میژووی مەرگی
(ئەدەب)ی تێدایەو بریتییه لەم رستە فارسییه: (از همان خلد برین قلب ادب جای
مقام).

بە گۆڕەوی لیکدانەوێ بەیتی ئەبجەد، ئاوا دەکات:

-از همان = ۱۰۴

-خلد = ۶۳۴

-برین = ۲۶۲

-قلب = ۱۳۲

-ادب = ۷

-جای = ۱۴

-مقام = ۱۸۱

کۆی هەمووی = ۱۳۳۴ هیجری قەمەری

ئەم میژووی (هیجری)یەش، کە کردییە سەعات شەش و نیوی شەوی شەممە
بەرامبەر (۱۹ی جەمادی دوووەمی ۱۳۳۴ی هیجری)، لە کاتی گۆریندا بو
میژووی (هەتاوی) و (زایینی)، ئاوا لێ دەردەچی:

- ۱۲۹۵/۲/۲ هەتاوی

- ۱۹۱۶/۴/۲۳ زایینی

تیترا ئەم بەلگە زیندوووە بەلگە ی پێشووتریش، که لە لایەن نەوێکانی (میرزا سەلح کیانی) ی نووسیارو میرزای خودی (عەبدوللا بەگی میسباح دیوان) هوه چنگمان خست و له چاپی یه کهمی دیوانی (ئەدەب) دا بلاومان کردەوه و پێشووتریش ئاماژەمان پیکرد، چ لەرووی یاسایی و چ لەرووی زانستەوه، دلتیایی یه کجاریی و ئەرخایه نی تهواون له باره ی میژووی مه رگی (ئەدەب) هوه، که نزیکه ی (۹۵) نەوهدو پینج سالتیک بوو، لای میژووی ئەدەبی کوردی، به شاراوهدیی مابوو هوه.

پهراویزهکان:

۱. چاپی یه که می دیوانی (تهدهب) که (کۆکردنه وه، بهراورد، ساغکردنه وه) فرههنگ نووسینی له لایهن تيمه وه ناماده کرا، دهزگای چاپ و په خشی (ئاراس)، له سالی ۲۰۰۵ز-دا، چاپ و په خشی کرد.

۲. دیوانی ادب، عبدالله بگ مصباح، روواندز ۱۹۳۶، ل(۱)، پيشه کی حسین حوزمی موکریانی.

۳. عه لئه دین سه ججادی، میژووی تهدهبی کوردی، بهغدا چاپی دووهم ۱۹۷۱، ل ۴۳۷-۴۴۱

۴. دیوانی تهدهب، یادگاری عبدالله بهگی مصباح الديوان، چاپی سییه مین، ههولیر ۱۹۶۶، پيشه کی گیوی موکریانی.

۵. ابوبکر خوانچه سپهرالدين، زندگینامه ی عارف ربانی حضرت شیخ یوسف ملقب به شمس الدین برهانی، انتشارات صلاح الدین ایوبی، رومیه، چاپ اول ۱۳۶۸ش، صص: ۳۶۲-۳۷۲

۶. د. عزالدین مصطفی رسول، الواقعية في الادب الكردي، بیروت ۱۹۶۷، ص ۸۱، حاشیه ۳.

۷. دکتۆر مارف خهزنه دار، عهبدو لئا بهگی میسباح دیوان، چاپخانه ی ئیرشاد، بهغداد ۱۹۷۰، پيشه کی، ل ۷-۸.

۸. د. عهبدو لئا یاسین نامیدی، پهیدا بوونی رهخنه ی تهدهبی له شیعر ی کلاسیکی کوردیدا، ههولیر، ئاراس، چاپی یه که م ۲۰۰۳، ل ۱۰۹.

۹. دیوان مصباح الديوان ادب، مستهفا ئیلخانی زاده، انتشارات محمدی، سقز، سال چاپ؟ پيشه کی، ل ۶-۱۰.

۱۰. دیوانی مصباح الديوان تهدهب، شەرح و لیکدانە وه: محمەد سه عید نه جاری (تاسۆ)، انتشارات صلاح الدین ئایوبی، چاپ ۱۳۸۱ش، پيشه کی: ل ۱۱.

۱۱. واسیللی نیکیتین، کرد و کردستان، ترجمه (فارسی) محمد قاضی، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ش، انتشارات نیلوفر، ص ۵۸۳-۵۸۴. دیسانیش ته رجه مه ی

عه‌ره‌بی هه‌مان سه‌رچاوه، که به‌م ناو‌نیشانه‌یه: باسیل نیکی‌تین، ال‌کرد و‌کردستان،
دراسة سوسیولوجیة و تاریخیة، نقلة من الفرنسیة الی العربیة الدکتور نوری
طالبانی، منشورات ئاراس، الطبعة الاولی ۲۰۰۴، ص. ۳۴۳

۱۲. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار: عه‌بدووللا به‌گی میسباح دیوان، شاعیری گه‌وره‌ی
خاکی موکریان، چاپخانه‌ی ئیرشاد، به‌غداد ۱۹۷۰، پیشه‌کی، ل. ۸

۱۳. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار، دیسانه‌وه‌ ئه‌م میژووی هیجریه‌یشی به‌هه‌له‌ بو
میژووی (زاین) گۆڤوه‌ راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌ی سه‌رووتره‌، که ئیمه‌ گۆڤیومانه‌، نه‌ک
گۆڤینه‌ هه‌له‌که‌ی ئه‌و، که کردوویه‌تییه‌ (۱۳ی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۱۶ز) و
جیاوازیی له‌گه‌لا ئه‌وه‌ی ئیمه‌دا (سالتیک و رۆژتیکه‌!).

۱۴. له‌ چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب) دا، به‌هۆی هه‌له‌ی چاپه‌وه‌ - که
به‌سه‌رماندا تیپه‌رپیوو - به‌ته‌نیا ئه‌م میژووی زاینه‌، ئاوا نووسرابوو:
۱۹۱۶/۵/۲۲ز - که راستییه‌که‌ی ده‌کاته ئه‌وه‌ی سه‌رووتر، واته‌: ۱۹۱۶/۴/۲۳ز.

۱۵. کتیبه‌که‌ ئه‌گه‌رچی زۆر جوان هه‌لگیرابوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر کۆن بوو،
چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی به‌روپیتشی، پیوه‌ نه‌مابوو، بۆیه‌ نه‌مانزانی ناوی چیه‌.

۱۶. (ئه‌ده‌ب) چوار کۆری بووه‌: محمه‌د که‌ریم، محمه‌د ره‌حیم، ئه‌حمه‌د،
عه‌زیزخان. به‌م پییه‌ (ئه‌حمه‌د) یان سییه‌مین کۆری عه‌بدووللا به‌گه‌، که به‌ (تاغا
چکۆله‌) به‌ناوبانگ بووه‌.

۱۷. لوی ئیل: دوو واژه‌ی لی‌کدرای تورکییه‌، به‌مانای: سالتی نه‌هه‌نگ.
فره‌نگ ده‌خدا، جلد ۱۳، ص ۱۹۸۴.

دوو نامہی نیوان شاعیری ناسراو

(میسباح دیوان – ئەدەب)

و

دۆستیکی

رونکردنه و هیهکی پښوېست

سالی (۲۰۰۵ ز)، دواى گهړان و ماندووبوونیکى پشوو دريژ و هاوکاريى دلسوزانهى چندان هاوپړيى نوسهر له خورزه لاتى کوردستان، توانيم ديوانى شيعرى شاعيرى ناودارى موکريان: عه بدوللا به گى ميسباح ديوان - ته دهب (؟) - ۱۹۱۶/۴/۲۲ ز)، به ليکدانه وه و به راورد و په راويژه وه ساغ بکه موه و له ده زگای (ناراس) به چاپى بگه يه نم.. سهير له وده دا بوو هه ندى له نه وه نزيکه کانى ميسباح ديوان (ته دهب)، بهر له وهى چاپى ديوانه که، بهو شيوه جوان و قهواره (۹۲۰) لاپره ييه چاپ بيت، زور سهخت و به چه له مه، شيعر و نامه و نووسينه کانى هم شاعيره يان له چنگ دهرده هيتر. به تاييه تيش (وهک له پيشه کى ديوانه چاپکراوه که دا تاماژهم پي کردوه، ل ۱۹)، مه لايه که به ناوى مه لا قادر (۱۹۴۱ز) کورى ميرزا صالح، له گوندى (نهرمهنى بلاغى - گونده کهى ته دهب)، شيعر و نامه و نووسراوونکى زورى (ته دهب) به لاهيه. چو نيش هم شوينه واره به نرخانهى (ته دهب) که وتوته لا، به سه ره اته کهى ناوايه: باوکى هم مه لايه، اته: ميرزا صالح (؟ - ۱۹۷۸ ز) کورى محمده ته مين کورى عه بدولرپه جمانى کيانى، ههر به لاييتيى له به رده ستى (ته دهب) دا په روره ده بووه و بهو هويه وه که زيره که و خه تخوش بووه، زورى خوش ويستوه و برازيه کى خوشي لى ماره کردوه. هم ميرزا صالحه، کارى نووسيارى - ميرزايى له به رده ستى (ته دهب) دا کردوه و زورينهى شيعر و نامه ي تاييه تى و شوينه وارى ته دهبى و هونه ريبى و کتیبخانه کهى (ته دهب) به لاه بووه و دواى مهرگى (ته دهب) يش، هه موو ته و شيعر و نامه و شوينه وار و به ره مانه ي (ته دهب)، ههر لاي هم ميرزا صالحه ماونه ته وه و به شيوه يه کى زور جوان و به ته مانه ته وه لاي خوى پاراستوونى و وهک سهرمايه يه کى پيروز و به هادار، نرخيانى زانيوه و نه يه يشتوه ته نانه ت له ته کاغه زيکيشى لى بفه وتى.. به لام محابن! دواى مهرگى ميرزا صالح، هه موو ته و شوينه وارانته که وتونه ته لاي هم (مه لا قادر) ه خوینده واره ي کورى و هه ندى له خزم و نزيکانى هاوشيوه ي هم مه لا قادره.

ئەم مەلا قادەرە، كە نرخی ئەم شوئىنەوارانە نازانى، لە بەرامبەر هەندى دەستكەوتى زۆر كەمدا، بەم و بەويان دەفرۆشى و لەناويان دەبات و جۆرى لەناوبردەنەكانىشيان ئەوەندە دلئەزىنانهيە، هېچ كەلكىيان بۆ فەرھەنگ و ئەدەبى كوردى و تەنانەت بۆ كرىيارەكەش نامىنى، چونكە (بۆ وئىنە) ئەگەر شىعر، يان نامەيەكى (ئەدەب)، برىتى بن لە چەند لاپەرەيەك، ئەوا هەر تاكە لاپەرەيەكيان بە كەسيك دەفرۆشى و تەنانەت روودەدات، هەر لەناو تەنيا لاپەرەيەكدا، كە نامەيەك، يان شىعريكى لاپەرەي پيشووترى تيدا تەواو دەبيت، بە دوايدا چەند دپر لە نامەيەك، يان چەند بەيتىكى سەرەتاي شىعريكى ترى تيدا نووسرابى و هەر بەم شىوہەش كاك يونس ئەمىن پوور-ى گوندى (رەحيم خان)ى ھاوسىي گوندى (ئەرمەنى بلاغى)، توانيبووى هەندى شىعر و نامە و تابلوى نىگاركىشى (كارى خودى - ئەدەب)، لە مەلا قادر وەربگرى و بە لوتفەوہ هەندىكيانى بۆ من هيناو منيش چەند جاريك لەگەل ناوبراو و ھاورپياندا: كاكە ناسرى وەحيدى چىرۆكنووس و يونس رەزايى شاعىردا، بۆ لاي مەلا قادر لە ئەرمەنى بلاغى چووين و بەهەر شىوہەك بووبى، هەندى شىعري بلاونەكراوہ و چەند نامەيەكى تايبەتى (ئەدەب)مان لە چنگ دەرهيئا، كە ديسان هەر بە شىوہى پچر پچر و نيوہ و ناچل بوون.

بەلام دواى چاپى ديوانەكە و لەو قەوارە جوان و شايانەدا (كە وتمان)، زۆر لەو كەسانەى دلخۆش و سەراسيمە كرد، كە هيشتا شوئىنەوارى نووسىنى (ئەدەب)يان لاي خويان گل دابوہ و خويان لى ئەبان دەكرد. كە خۆشەختانە بە دنە و ھاندانى ھەمان ھاورپيانى دلسوژ، كەوتنە دەرخستنى چەندان نامە و شىعري نەديتراوى (ئەدەب) و بەلگەنامەى گرنگ و لە ناوياندا بەلگەنامەى ميژووى راستەقىنەى رۆژ و سەعاتى مەرگى (ئەدەب)، كە (ئەحمەد)ى كورپى خودى (ئەدەب)، بە شىوہى شىعر نووسىبووى و پيش ماوہەك كردمانە و تاريك و لە گوڤارى (نايندە)ى ژمارە (٨٢)دا بلاومان كردوہ.

لەم نامەيەدا لەلايەكەوہ ئەوہمان بۆ دەرەكەوى كە (ئەدەب)يش پيش سالى (١٩١٤ ز) سەردانى توركيای بەتير و تەسەلبي كردوہو لە لايەكى تريشەوہ، زانيارىي ئەوہشمان دەست دەكەوى، كە (ئەدەب) لە سەروبەندى نووسىنى ئەم

نامه‌یه‌دا (مانگی مایسی ۱۹۱۴ ز)، نیشته‌جیی گوندی (ئەرمەنی بلاغی)یە.. لە سەرۆو ئەمانەشەو، گیان و ھۆشی کوردپەرورانە (ئەدەب)مان بە زەقیی و بە ئاشکرا لە رۆژگارێکدا بۆ دەردەکەوی، کە ھیشتا جەنگی یەکەمی جیھان رووی نەداو و ھیشتا ئەو جۆرە ھۆشیاریی و بیروباوەرانیە لە خۆرھەلائی ناوەرێستدا بلاونەبوونەتەو، کە دواتر بوونە ھۆی زەمیئە خۆشکردن بۆ کرانەو و گەشائەو و بیروباوەری زۆرینەیی خەلک، بۆ ئازادی و ژیانی سەربەستیانە.. کە (ئەدەب) ئەم ھەستەیی بەر لە (۹۵) نەو و پینج ساڵ دەربەرێو.

بە مانایەکی تر: لە رێگەیی ئەم نامەییەو بۆمان روون دەیتتەو، کە (ئەدەب) ھەر بە تەنیا خەریکی (شیر) و خەیاڵ کردنەو لە وینەیی شیریی نەبوو، بەلکە ھاوکات پروناکبیریکی ھۆشیاری رۆژگاری پێش یەکەمین جەنگی جیھانەو پێش میژووی ئەم نامەیی (ئەدەب)یش، نامەیی شاعیریکی تری کلاسیکی کوردمان لە بەردەستدا نییە، تا بەمجۆرە و لە رێگەیی (نامە — پەخشان)ەو، ھەستی کوردانەیی خۆیمان بۆ دەربەرێ.

نامہ ی یہ کہم

نامہ ی میرزا صالح کیانی - بؤ:

عہ بدوئلا بہگی میسباح دیوان (ئەدەب)

بؤ: ئەرمەنی بلاغی - مەریمی موکری

میژوو: ۱۸ ی مانگی جەمادی یە کہمی ۱۳۳۲ کۆچی (۱۹۱۴/۴/۱۴) ز

نمره: ۲

له دهوری دهرکهوتن و درهوشانهوهی پر سۆزتان گهرپیم دواي پيشکهشکردنی دوعای ته مهنی دريژو بهزيبی و شکومهندی و دهسه لاتداری، ثم بهندهیهی حهزرتی هیژا و پایه بهرز و رهسنتان، دهست پيشکهریی و پرکیشیی دهکات و ثم پوخته نامهیه تان پيشکهش دهکات.

هه رچهنده ههفتهی پيشوو، ههر که گهیشتمه کوشکی بهخته وهریی: ئیسلامبول، باسیکی تیرو ته سه لم سه بارهت به داروباری خۆم و چۆنیتی ریگه و بان بۆ نووسین و هاوپیچ له گه ل نامه که ی جهنابی حاجی میرزا عه بدولله تیفدا ناردمه خزمتتان و به پشتیوانی خوا تا ئیستا گهیشتهوه و ئیوهی پرشنگذاری رازی کردوه و دیسانه وهش به پیی به جیهینانی نوێکردنه وهی ئهرکی نۆکه رایه تی، ئه گهر لوتف به فرمومن، سه رنجیک به دهنگوباسی نۆکه ردا ده گیرن، چونکه ههروهک پيشتریش عه رزم کردبون، به وه هوییه وه که به دهم ریوه، سه رمام ببوو و جلوه رگیشم گورییوو، ثم یه که دوو رۆژه، هه لامه تیکی دريژوخایانم توش هاتوه و به که لکی چوونه دهره وه و دهرچوون نه هاتووم. به لام ئیستا له سایه ی خوی گه وره و به خشنده وه، چاک بوومه ته وه و له گه ل جهنابی هیژا و قیبله م: مه لا عه بدوللا ئه فهندی برامدا، سه رقالی به سه رکردنه وهی قسه و باسی سالانی رابووردوین و دوعاگۆی له ش ساغیی و سه لامه تی، ئیوهی به خته وه و پرۆزین. له راستیشدا ناوبراو له باری پیاوه تی و سۆز و میهره بانیی خودا پیداویی جهنابتانه وه، که به رامبه ر به م نۆکه ره تان نواندوتانه، سوپاسگۆتانه و له سایه ی خواشه وه، په ژاره یه کمان نییه و له هیچیشمان که م نییه، جگه له په ژاره ی بی تۆیی، که له ته کماندا نیت.

ئه گهر دهنگوباسی تری بهنده تان و جهنابی کاکي ناوبراوم، لوتف ده فرمومن، هه رچهنده روونکردنه وهی (...)(۱)، یان له سایه ی نه فه سی پیران و لوتفی تاییه تی پایه به رزتانه وه، له هیچ روویه که وه له هیچمان که م نه بووه و نییه و له وپه ری کامه رانیی و رابواردنی خۆشداين. به لام هۆگر بوون به نیشتمانه وه، شتیکی تره. له

خوای گه وره م داوايه، ته وهی بووه سۆنگه ی له به ریه ک هه لته کاندنی خیزانه که مان و ئاواره بوونی جه نابی براکه م(۲) و کوژاندنه وهی چرای بنه ماله ی باوام و په کخستن و چۆلکردنی ئەم هه موو کتیبخانه یه ی که پشتاوپشت له باپیره وه بۆ باوک مابوونه وه وه مووشیان کتیبی زانایانی ناوداری رۆژگاری خۆیان بوون، هه ر به راستی سۆنگه ی هه موو ئەمانه ش: نا حاجی! (سه یید میرزا) بایه زیدی خالۆم بوو، خوا هه قی لی بسینی.

لەم پەلە پەلە شتێک لەبارە ی ئەم قسانە وه، لەگەڵ جەنابیاندا باس نەکراوه و جاری پەناش بۆ شتێک نەبراوه، تا بزانی لە داها تودا به پشتیوانی خوای مەزن، چ چاره نووسیکی له پشتی پەرده ی غەیبه وه، دیاری فەرمووه و گەلاله ی ئایینده ی ئیمه، له لایه ن هه لسو پینه رانی قه زاو قه ده ره وه، به چ جور یکیان دارشتووه!. هیوادارین به پشتیوانی خوا، به م زوانه ئەم له مپه ری غه ربایه تیه به یه کجاری لایچی و به کامی دل و به گویره ی ئاره زوو، ئەم چەند رۆژه ی تەمەن، بە دەم دو عاگو کردن بۆ سه لامه تیی جەناب تان، به بی پەژاره به سه ر به رین و بیگومانیش هه میشه و هه موو کات، جەناب تان له هه والی ئەم بنده یه تان و ده نگوباسی کاکیشم بیبه ش ناکه م و گه ره کیشمه له هیه چ کاتیکدا، در یغیم له مه رج و نه رکی نۆکه رایه تیمدا نه کردی.

له پال ئەمانه شدا، پیوست بوو پوخته یه کی ده نگوباسی دنیای شارستانی و پیشکە وتوو ی ئیسلامی ئیره تان به رچاو بجه م، تا له گەڵ داروباری ئیستای خۆماندا سه رنجی بفرموون، که هه ره یه که ی ئیمه و ئەم (کورد) ه نارێک و شپزه و کلۆله ی ئیمه، چۆن له چالی نه زانیندا گیری خواردووه و له تاریکیدا، سه رلێشیواو ماوه ته وه!. به وه هۆیه شه وه که روونکردنه وه ی ئەم شتانه، به نووسین نه ده تانرا، بۆیه بۆ ئەمه، سی رۆژنامه تان پیشکەش ده که م. هه رچه نده تورکی ئیره، له گەڵ تورکی(۴) ئەویدا، جیاوازی هه یه، به لام سوپاس بۆ خوا، به هۆی سه لیه ی هه میشه ئاماده و زیره کیی زگماگیی خودا پیدایه تانه وه، به لاتانه وه گرنگ نابێ.

دوای ئەمانه ش، که بیگومان خۆتان پیشینه تان لەم باره یه وه هه یه و دلێیان، ده بی له بیر ئاماده کردنی جه نابی (ئاغازاده ی چکۆله) (۵) دا بن، تا به لگو به پشتیوانی خوا، له نیوان ئەو کرمانجانه دا ون نه بی و هه رچۆنێک بی ت، ده بی له

ته ورېز خوینده وارپیه که به ده دست بهیښی، تا وهک ټیمه چاوبه ستراو نه مینځی و سولاسپیش بو خوا، که سیبهریکی وهک جه نابی موباره کتانی بو بهر زکردنه وهی ئاستی ژیانیان به سهر وه هیه و خواش پله و پایه ی پی دهبه خشې. ټهی ټیتر بوچی بو خویندن نه چی و نه بیته مرؤؤ؟! که ټه گهر ټیستا که نه چی، له دوا پیدا، واته: له نیوان ټم یهک دوو ساله دا، بو دهرده که وی که دهبی بهرد به ټه ژنویدا بدات^(٦).
 حه زره تی پایه بهر زیشتان بو دهبی به قسه ی ټه و بکه ن و گوپی لی بگرن؟! له بهر ټه وه به هر شیوه یهک بی، دهبی هه تا زوه، چاکتر وایه ره وانهی بهر مومون. له راستیشدا من لاپره سه نیم کرد و داوی لیووردن ده خوازم و له بهر بهر ژوه ونیدی، پرکیشیم کرد و چاکه ی مه مله که تیش، خودی ده سه لاتدارانی ده یزان^(٧).

سه باره ت به ماله وهی نوکه ره یشتان، پیویست به وه ناکات له م باره یه وه شتی روون بکه مه وه. به لام خودی حه زره تی پایه بهر زتان ټاگادارن، له کاتی بهر ټکه تنمدا، بو ټه وهی ماله وه مان و خوشکه کم نه گرین و دلته نگ نه بن. تا راده یه که له وه م دلټیا کردن، که سه فهری ټیسلامبول ناکم و لای ټه وان هر ته نیا باسی سه فهری ساوجبلاغ (سابلاخ) م کردوه و ټم سه فهری به نده تان، هر به ته نیا حه زره تی پایه بهر زتان ده یزانی، له بهر ټه وه یه ده زانم کاتی بو یان دهرده که وی بو ټیره وه هاتوم، خوشکم و خیزانه کم، زور په ژاره یان دهبی، به تایبه تیش خوشکم، که ده زانم چ حاله ټیکی به سه ردا دیت. له بهر ټه وه له م رووه وه له بهر امبر پیاو ته یی جه نابی پایه بهر زتاندا تکاکارم، به لکو که سیک لای ټیوهی دلسوژه وه، بچیته لایان و دلنه وایان بکات. چونکه ټافره ت به دلدانه وه ټارامی دهنه وه و سه لامه تی به نده و جه نابی هیژای کاکمیان بگه یه نیټی و دلټیا یان بکات و وایان بیټیته پیش چاو، چون چوار سال له مه بهر، بو ماوه ی چواره مانگ، له خر مه ت پایه بهر زتاندا له سابلاخ، خهریکی خر مه تگوزاری جه نابتان بوم، ټیستا ش هر وایزان له سابلاخ و له باره ی منه وه په ژاره نه بن و له سایه ی خاوه، به نده، به سه لامه تی، به شه رهی دیده نی و دیداری جه نابی کاکه بهر ټرم گه یشتوم و په ناش به خوا، له مه ودوا دلټی شانیک روو نادات.

له باره ی خهرجی ماله وه مان، هر چه نده به هو ی میهره بانپی هه مه لایه نه ی جه نابتانه وه، بی خهرجی نه بون و نابن، به لام بو ټه وهی له رووی پوښاک و قهند و

چایی و شتی تره وه، که موکورییه کیان نه بی، با "محمد ته مین"ی کوپم، که به لای خوشکه که مه وه یه، ته مر بفرموی بچیتنه خزمهت تاغازاده ی مه زن: جه نابی محمد کهریم خان (۳) و له و پارهی به لایانه وه یه، به په له (۳ - ۴) تمه نیک بداته خوشکم و خودی جه نابی به خشنده شتان، پسو له یه کی له به رامبه ر پارده که دا لی وهر بگرن. دیسانیش ته مر بفرموی با سولتان کوپخا ئیبراهیم، شهوان بچیتنه مالی ئیمه و له وی بخه وی. ئیتر پیویست ناکات هیچی ترتان عهرز بکه م.

سالی پاریش مالّه وه مان نه خو ش که وتبوو، هه تا دههات لاواز و بی هیژ ده بوو. جه نابی خو شتان چهند جار نیک لوتفتان فرموی (دژه تال) و هه ندی شتی ترتان بو راسپارد بوو. ته و کاته ش که به نده تان به ری ده که وتم، هه ر باسی بی هیژی خو ی ده کرد. منیش هه رچی جار ی به خزمه تان گه یشتووم، نه خو شییه کانیم به وردی عهرز کردوون و ته و درمانانه ش که ده بوایه له سه ر ته مری جه نابتان به کاریان بهینی، نازانم تا ئیستا ئاماده کراون، یا نا؟ داواکارم ته و درمانانه ی بو چاره ی ده ست ده دن، لوتف بفرموی له ریگه ی (کاکه مه م) وه بیده نی.

هه رچه نده شایانیشی نییه، به لام هه ر بو ته وه ی نامه که م ته نیا نه بی، چواره دانه کارت پو ستال-م له پاکه تیکدا پیچایه وه و پیشکه ش حزوری موباره کتانی ده که م. له به ره وه ش له م په له په له دا، له گه یشتنی ته مانه دلنیا نه بووم، بو یه جار ی زیاترم پیشکه ش نه کردن. به لام جه نابی هیژا: مه لا عه بدوللا برپاری داوه له مه و دوا هه ر جار ه ی چه پکی وینه ی گه وره و کارت ی چاک و نایاب، که شایانی به ریژتان بن، به ناوی دیارییه وه، به پو ستدا ره وانه فرموی و ئیستا ش که هیچ یه کیک له مانه تان پینه گه یشتوون، ته و له م باره دا به نده تان وای به چاک زانی، تا ته و کاته ی بو م در ده که وی که ته وانه ی تر گه یشتوون، یا نا! له راستیشدا به نده تان زورم خه می نه گه یشتن و له نا و چوونی ته وانه خو اردو وه.

یه کیکی ش له و کارتانه، که به ناوی جه نابی (تاغا چکوله) وه پیشکه شم کردو وه، لوتف بفرموی پی بگه یه نن و به مه ش به نده تان سو پاسگو و پیژان ده بی.

له پال ته مانه شدا داواکارم ده نگوباسی کی شه ی گوندی گوگته په، تا ئیستا که به کو ی گه یوه! پی می بفرموی، تا په ژاره م بره ویتته وه. به پشتیوانی خوا تا ئیستا

دەبىي مشتومپى لەسەر دوایى پيھيئەرابى و گەرايىتەوہ ژيەر دەسەلاتى خۆتان. ئەگەر جەنابى بەرپۆز (شەمسە)ش لەوييە، ريز و بچوكيى و عەرزى ئەدەب لە خزمەتياندا پيشكەش دەكەم. خوا يارىي مەسەلەى (كانى مەملى)ش خراوەتە بەر باس و دانوساندىن.

هەر بەم ناوئيشانەش نامەم لە سابلاخەوہ بو (ميانداو) رەوانە بفرموىن. بە پشتيوانى خوا بە جەنابيان دەگات و ئەوانيش بو مى رەوانە دەكەن. منيش كە نامە دەنووسم، دەيسپيرمە ئەوانەى لە سابلاخەوہ ديىن و دەياننيرمەوہ خزمەت قازى لەتيف و حاجى سالىحيش بچي وەريان بگري و بەخزمەت جەنابتانى بگەيەنن.

بەندەتان

محمد سالىح

نامہی دووہم

نامہی عہدوللابہگی میسباح دیوان (ئەدەب)

بۆ: میرزا محەمەد سالح

بۆ خزمەت حەزرەتی سەرورەم

میرزا محەمەد سالح – سەرورەیی زیاتر بیئت

۱۸ جەمادی دووہمی ۱۳۳۲ ھیجری (۱۹۱۴/۴/۱۵)ز

سهره تا سوپاسی ئەم نيعمه ته بى وینهيهى خوى مهزن ده کهم، که که لکه لهى دلمى هیناينه دى، تا ئیوه بو ئەم سه فوره خیره بنییرم و جهنابتانیشی بو ئەمه رینوینیی کرد، که دیاره به هوی دل و دهروون پاکیتانه وه بووه، تا ئەم سه فوره تان بو کۆشکی به خته وه ریبی: ئیسلامبول (ئهسته موول) بو بره خسیئى و به ده میشییه وه شهرفی دیدار و دیدهنی جهنابی بن و بنه چه سوپاسکراو: حاجی مهلا عه بدوللا ئەفهندی براتان (خوا بیپاریزی) بکهن، که سالانیکه له تاو ئاره زووی دیداری ئیوه، ههر به تاسه تانه وه هه لده قرحی و پپی شاد ده بی و هاوکاتیش ئەوه ندهی هه لتان بو هه لده که وى، گهشت و گوزار و سهیرانی گیانبه خشی ههر سی شاری (تاستانه)، یان به واته یه کی تر: (قوسته نته نیه) ده کهن، که بریتین له (ئیسلامبول) و (بهگ ئوغلئى) و ئوسکودار) و به دیتنیشیان به خته وه ر و دلشاد ده بیت.

وهك ده زانین سهردانى (ئیسلامبول) یش، لهو سهیران و گهشتانه یه، که وهك مانگی مایه ی رۆشناپی چاوو رووناکایی گوی زهوی دیتته ئەژمار، بیگومان خۆتان به های ئەم لایه نانه ده زانن و سهیران و دیتنی هه ندی لهو جوانیه پر له شادی به خشانه، له وه به چاکتر ده زانن، که کاته کانتان له ماله وه به سه ر به رن.

له ناو ئەمانه شدا، سهردانى چه ندان جاره ی (بوغاز) له ده ست مه دن و رۆژانه ش ههر به سهیری (بوسفۆرى) به سه ر به ره و تیپه رپینه. (بوسفۆرى) یش واته هه مان زه ریاچه ی گه ردن و مل ئاسا، که (زه ریاى رهش) به زه ریاى (دارده نیل)، یان (زه ریاى مه رمه ره)، یان (زه ریاى سپی) به یه ك ده گه یه نى و هیلی جیا که ره وه ی نیوان هه رسی شاری (تاستانه) یه وه له هه مان کاتیشدا، ئەو سنووره ئاوییه ی نیوان هه ردوو به شی (ئاسیا) و (ئه وروپا) (٨) یه وه ده بی تیر له سه یرکردنی نه خۆیت، چونکه ئەو رۆژه ی که ریبوار پیده نیته ئەمجۆره جیگا تاییه تانه، ئاستی خۆینده واری، هه رچه ند بالایی و سه رنجیشی چه ند تیز و ورد بیته، که چی هیشتا وهك ئەو که سه وایه، که نابینا، یان چاوبهسته بیت.

بۆیه بو که سیکى وهك جهنابتان، که خۆتان خاوهن قه له م و نووسین و لیکدانه وهن، له سهرتان ئه رك و پپووسته، که ئەگه ر ههر رۆژتیک بۆت ریکه وت، به (...)(٩) بگه رپیت، یان ئاره زووی گهشت و گه رانت نه بوو، ئەوا ههر دوو، یان سی

رۆژ جارېك، دوو سعات، يان دوو سعات و نيو بهر له خورثاوبون، به سواری
 ټهو ټامپره بچووكانهی كه تايبه تن به گهشت و گهړان، له خزمهت جه نابی حاجی
 مهلا عه بدوللا ټه فنه نديدا، يان يهك دوو كهسی تری شاره زاو ټاگاداردا، كه جیي
 متمانه و بروای ناوبرابن و له م چهند ساله ی مانه وهی خویدا له ئیسلا مبول به
 دهسټپاکیی و دیانه ته وه، تاقی كردبنه وه وهه لیب ټار دبن، بچنه سهردان و گهړان و به
 چاوی كراوه و سهرنجه وه، له وه هموو كوڅك و ته لاره رهنگا و رهنگه ورد بینه وه، كه
 سهر له ټاسمان ده سوون و ټه وه هموو دارو دره خته بهردار و گول و باخه له ټه ژمار
 نه هاتووه ببینن، كه به درټزایی روخ و لیواری زه ریادا نیژراون و چیژ له دیتنیان
 وهریگرن و له بهرامبه ریاندا سوپاسی په روهردگار بكن و بلین: ټه ی ټه و
 په روهردگاره ی كه كهس نهیدیوت، ئیمه ی (كورد)، له گه ل خه لکی ټه م ولاته،
 ههر دوولامان، كه دهسټكردی خوتین، ټه ی بوچی بهشی ئیمه ی داماو، ههر كلوئی
 و سزادان بی و بهشی خه لکی تریش، كه ههر دهسټكردی خوتن، چ سهرانگه یه كت
 پی به خشیون؟. ئیمه ت چون خولقاند و چیت به ئیمه رهوا بینن و به خه لكانی
 تریش، چیت پی رهوا به خشین؟ چ داموایی و ته نگانه یه كت به ئیمه به خشی و چ
 ژیانیکي پر سهروه ری و شكومه نديت به خه لکی تر به خشی؟. ئیمه خراینه بهر چ
 ته قه للايه کی دژوار و خه لكانی تریش، له چ ژیانیکي خوڅ و ټاساندان؟ ئیمه ت له
 چ دواكه وتوویی و خه لكانی تریشت له چ ژیار و پیشكه وتندا ټه فراند؟ چ ټاكاریکي
 رهق و دژیو، بهشی ئیمه و بهشی خه لكانی تریش، چ نه رمیی و لیبورده یه كه؟.
 بهشی ئیمه، چ نرمیی و سووكایه تی و بهشی خه لکی تریش، چ سهروه ری! بهشی
 ئیمه، چ كه لله ره قیبه کی زگماك و بهشی خه لکی تر، چ خوڅه ویستیه کی
 سروشتیی؟! بهشی ئیمه، چ ناكوکی و بهشی ټه وانیش، چ ته بابیه کی گشتیت پی
 رهوا فهرموون؟! الحکم لله واحد القهار.

دهبی ټه وهش بزانیټ كه ټه م هموو هسه رته، به دوا ی سامان و دهسه لاتدا،
 رووكهش و رواهت نییه، چونكه ټه مه له هموو دنیا دا هیه و زوره. به لام ټه م
 هسه رته و مخابنه، كه رۆژ و شهو، له قولایی دلدا ده كولی، بو ټه و جیاوازی و
 بهراورده ی نیوان دنیا ی پیشكه وتن و شارستانیتي هممه جوړه ی میلله تانی تره، له
 چاو ټه م (كورد) ه كه مه دا (۱۰)، كه له دواوه ماوه ته وه و له هموو جوړه

پیشه‌سازیی و داهینانیکی نوی چيژ و کام له زانست و هونەر وەرگرتن بیبه‌شه، که هه‌لبه‌ته له‌م ماوه کورته‌ی مانه‌وه‌ی خۆتاندا، ئەمه‌تان بۆ تاقی بۆته‌وه و که‌م تا کورتیک، دنیای تیره‌تان له چاو دنیای ئەویدا به‌راورد کردووه.

ئەگەرچی خۆشتان پێشتر شارەزاییتان له دارو باری تیره‌ش هه‌یه، به‌لام به‌ گوێره‌ی ئەو قسه‌یه‌ی که ده‌لی: (قسه، قسه‌ دینی)، منیش هه‌ر به‌ده‌م نووسینه‌وه، ئەمه‌م به‌ یاددا هات، تا لایه‌نیکی ژیا‌نی (کورد) به‌ یادی جه‌نابتان به‌یتمه‌وه.. بۆ نمونه‌ش: ئەگه‌ر لای تیه‌مه، خیزانی یه‌کیکی سامانداری ده‌گمه‌ن (جیاواز له‌و خاوه‌ن زه‌وی و زار و داراییه‌ له‌ راده‌به‌ده‌رانه)، دوا‌ی یه‌ک سا‌ڵ ئازار چه‌شتن به‌ ده‌ست نه‌خۆشییه‌وه، بیه‌وی بچیه‌ته‌ لای پزیشک، یان به‌ ناوی میوانییه‌وه سه‌ردانی جیگه‌یه‌ک بکات، که‌ ماوه‌ی نیوانیان نزیکه‌ی پینج – شه‌ش (قوناغ) فرسه‌خێک ده‌بێ، ئەوا له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که‌ ئافره‌ته‌که‌ی، له‌سه‌ر خواست و ئاره‌زووی خۆی، به‌پێی په‌تی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بات و ده‌بێ ئەو قوناغه‌ ریه‌ش هه‌ر به‌ پیاده‌ پروات، به‌لام سه‌رباری ئەوه‌ش، ده‌بێ به‌پێی داب و به‌لای که‌مه‌وه، هه‌ندی دیارییش بۆ خزم و خویشان و دۆستانی، ببات، که‌ ئەمانه‌ش هه‌ر به‌ ئافره‌ته‌که‌ی، وه‌ک کاره‌که‌ریک هه‌لده‌گری!

پهراویزهگان:

- ۱- شویینی ئەو واژەیه دراوه.
- ۲- مەبهستی له حاجی مەلا عەبدوڵلای براهیەتی، که لەو کاتەدا سەری خۆی هەلگرتوو و لە ئەستەموول دەژی.
- ۳- ئەمیش هەر کورپی عەبدوڵلا بەگی میسباح دیوان-ه (دووهمین کورپیتی)
- ۴- مەبهستی زمانی تورکی ناو قەلەمپەروی عوسمانی و ناوچەمی موکریانە.
- ۵- ئاغاچکۆلە: مەبهستی له (ئەحمەدی کورپی (ئەدەب)ه، که (ئاغاچکۆلە)ی پێ و تراوه و سییەمین کورپی (ئەدەب)ه.
- ۶- له کوردیدا دەلێن: کالەك به ئەژنۆ دەشکیینی.
- ۷- ئەمە پەندیکی فارسییە و لە دەقە کەشدا ئاوایه: صلاحی مملکت خویش خسروان دانند.
- ۸- له دەقە کەدا ئەو شویینانە له کەوانەدا بوون.
- ۹- شویینی ئەو واژەیه له دەقە کەدا، درابوو.
- ۱۰- له دەقە کەدا (مشتیک کورد) نووسراوه.

دهقی نامه‌کھی میرزا محمدهد سالح

بو

عہدوئلا بہگی میسباح دیوان - ئہدہب

الی ارمنی بلاغی ولایت مگری

۱۸ شہر جمادی الاولی ۱۳۳۳ ہ.ق^۱

تصدقی حضور مرحمت ظہور مبارکت شوم... بعداز عرض دعای بقای عمر و شوکت و دولت بندگان حضرت مستطاب اجل امجد بمقام عرض این مختصر مبادرت و جسارت میرود هرچند ہفتہ قبل لدی الورد دار السعاده اسلامبول شرح مجملی را مبنی بر کیفیت احوال خود و وضع راه عرض و در لف پاکت جناب حاج میرزا عبداللطیف قازی روانہ داشته و انشاءالله تابحال رسیدہ و خاطر انور مستحضر شدہ مجددا باقتضای وضایف چاکری تجدید مصادعت^۲؟ مینماید مرحمتا حالات چاکر را تفقدی فرمایند چنانکہ سابقا عرض شدہ بود بواسطہ سرماخوردگی راه و تغیر البسہ این یکی دو روزہ بزکام مزمنی مبتلا و حالت بیرون آمدن نداشت لیکن حالاها از

۱- ئہم میژوہ بہ (زایین) دہبیتہ: ۱۴/۴/۱۹۱۴ز

۲- لہ ساغکردنہوہی ئہم وشہیہ بہگومان بووم.

یمن توجه بندگان اجل اکرم افاقه دست داده و باجناب مستطاب قبله‌گاهی ام ملاعبدالله افندی اخوی مشغول صحبت‌هایی از سنه‌ی سوابق دعاگویی وجود مسعود مبارک هستیم حقیقتاً جناب معزی الیه نیز از آقائی و مرحمت‌های بندگان اجل اکرم که نسبت بچاکر مبذول فرموده‌اند متشکر میباشند و لله‌الحمد نگرانی بسوای محرومی از استفاضه حضور سعادت صدور صورت وقوع ندارد.

سایر احوالات چاکر و جناب اخوی معزی الیه را مرحمتاً بخواهند هرچند از توضیح (.....)^۳ ویا من انفاس پیران و توجه خاص حضرت اجل عالی از هیچ ممری قصوری نداشته و ندارد و در نهایت کامرانی و خوشگذرانی است لیکن الفت وطن چیز دیگر است از حق تعالی مسئلت است که باعث ترقه‌ی خانه‌ی ما و اختیار نمودن غربت جناب اخوی خاموش شدن چراغ خانواده‌ی ابوی و تعطیل و خالی شدن آن همه کتبخانه‌ی یک دودمان که ابا عن جد (عنجد) از مشاهیر علمای زمان و عصر خودشان بوداند حقیقتاً باعث هم ناحاج (سید میرزا؟) بایزید خالوی ام بوده خدایش جزا دهد.

عجالتاً ازین مقوله چندان با جناب ایشان صحبت ننموده و موقتاً بچیزی تشبث نشده تا در آتیه بنام خدا تعالی در پس پرده‌ی غیبت چه تقدیری فرموده و لایحه‌ی آینده ما را کارگزاران قضا و قدر به چه (بچه) منوال صحه گذاشته‌اند امیدوار است که انشاءالله عن (عما) قریب حجاب فرقت و غربت از میان بکلی برچیده و باجناب ایشان حسب المرام در نقطه‌ی آمال این چند روز عمر را بدعاگویی وجود مبارک صرف نموده بدون نگرانی و خیالی بگذرانیم بدیهی است که همه وقت خاطر مبارک از وضعیت چاکر و جناب صاحبی ام بی اطلاع نبوده و مسحضر خواهم بود و هیچوقت در ادای شرایط چاکری کوتاهی نمیشود.

۳- نه‌م وشه‌یه نه‌خوین‌رایه‌وه.

علاوه لازم است از مختصری از وضع عوالم ترقی و مدنیت اسلامی مسبق گشته و بنظر دقت بوضع حاضره ملاحظه فرمایند که همین ولایت ما (واکرده؟) چشم بسته (نی تربیت؟ بی ترتیب؟) بیچاره ما در قعر چاه جهالت مانده در تیه ضلالت سرگردان میباشند چون کتبا عرض آن ممکن نبود لهذا این است سه جریده غزته یعنی روزنامه تقدیم داشت. هرچند ترکی اینجا بانجا تفاوتی دارد لیکن لله الحمد در نظر فطانت استعداد و ذکاوت فطری حضرت اجل اهمیتی ندارد.

بعد از اینکه خاطر مبارک کاملاً مسبق بدیهی است که در فکر تهیهی جناب آقازاده محترم (آقا کوچولو) بوده که بلکه انشاءالله در میان کرمانجها ضایع نشده و لامحاله در تبریز تحصیلی بنماید و مثل ماها چشم بسته واقع نشود خداوند لله الحمد چنین سایه‌ی مثل وجود مبارک برای ترفیع احوال ایشان که خداوند پایدارش فرماید عطا فرموده چرا باید از رفتن بتحصیل و آدم شدن نکول نماید حالا که نمیرود در آخر یعنی همین اثنای یکی دو سال معلومش خواهد شد که باید سنگ بزانو بزند حضرت اجل عالی چرا باید گوش بحرف او بدهد بهر قسمی باشد زودتر او را روانه فرمایند اصلحتراست حقیقتاً فضولی نمودم عفو میطلبم باقتضای دولتخواهی جسارت نمودم صلاحی مملکت خسروان دانند.

در باب خانه‌ی چاکر هرچند لازم نیست در آن باب چیزی عرض نماید لیکن خود حضرت اجل مسبقند که حین عزیمت بملاحظه‌ی اینکه خانه و همشیره‌ام گریه نکند و نگران نباشند تا یک درجه از سفر اسلامبول آنها را اطمینان داده و فقط در نزد آنها ساوجبلاغ را ابراز داده و عزیمت چاکر بسلام فقط ذات‌الحضرت اجل عالی مسبق بوده‌اند از آنجا که میدانم بعد از اطلاع از عزیمت چاکر همشیره و خانه از طرف چاکر نگران همشیره و خانه از طرف چاکر نگران شده‌اند اجل علی‌الخصوص همشیره‌ام که میدانم حالش چه طور است در این صورت از آوائی حضرت مستطاب اجل عالی استدعا مینمایم که یکنفر از طرف ذیرآف نزد آنها رفته و استمالت که اقتضای حالت

طایفه‌ی نسوان است داده و سلامتی چاکر و جناب مستطاب اخوی را بانها رسانیده را اطمینانشان بدهد و چنین تصور نمایند مثل چهار سال قبل چهارده ماه در ساوجبلاغ مشغول خدمتگذاری حضرت اجل عالی بودم و از طرف چاکر نگران نباشند لله‌الحمده چاکر که سلامتة بشرف ملاقات جناب مستطاب اخوی ام نایل آمده من بعد انشاءالله تکرری نخواهم داشت

در باب مصارف خانه اگر چه از مرحمت شامله بی خرجی نبوده و نخواهند بود لیکن بنده زاده محمدامین که در نزد همشیره‌ام میباشد محض اینکه در لباس و قند و چایی و غیره کسری نداشته باشند بجناب آقازاده معظم آقای محمد کریم خان قدغن فرموده از پولی که در خدمتشان میباشد عجاله سه چهار تمانی بهمشیره‌ام تسلیم فرموده و خود بندگان اجل اکرم باید قبض رسید آنرا مرحمت و روانه فرمایند و علاوه بسلطان کدخدا ابراهیم نیز قدغن فرمایند که شبها خودش در آنجا بخوابد در هیچ ممر لازم نیست چنیری عرض نمایم.

و خانه‌ی چاکر از پارسال مختصر ناخوشی داشتند که ضعیف و بی قوت واقع شده و خود بندگان حضرت اجل چند دفعه (دژه‌تال) و غیره بایشان مرحمت میفرموده‌ند حالت عزیمت چاکر از ضعف خود تشکی داشت چاکر هر دم که حضور آمده تفصیل را عرض نموده دوی که تجویز میفرمایند بخورد نمیدانم آمده یا خیر مستدعی است بتوسط کاکه مه م دوی که مستشفی است باو مرحمت فرمایند.

هرچند قابلیت ندارد لیکن محض خالی نبودن عرضه چهارده (۱۴) دانه کارت پوستال در لف پاکتی تقدیم حضور مبارک داشت چون عجالتا در نرسیدن آنها نگران بودم زیادت‌تر تقدیم نشد زیرا از قراری تقریرات جناب مستطاب ملا عبدالله افندی بدفعات متعدد رسمهای بزرگ و کارتهای خوب و اعلا برای آقائی دست میدارد بعنوان سوقات با پست روانه فرموده و حال آنکه هیچ یک از آنها نرسیده در اینصورت چاکر باینملاحظه از تقدیم داشتنی این قبیل چیزها عجالتا خود داری نموده‌ام تا ببینم آنها میرسند یا

خیر حقیقتاً چاکر خیلی افسوس میخورم که آنها نرسیده‌اند و در میانه رفته‌اند.

و یکی از کارتها را که باسم جناب آقازاده‌ی محترم (آقا کوچولو) تقدیم نموده‌ام مرحمت فرموده باو عطا فرمایند که موجب امتنان و تشکر چاکر خواهد بود.

و علاوه مستدعی است مسئله‌ی قریه (گوکتپه) که تا حال بکجاها رسیده محض رفع نگرانی مرقوم فرماید انشاءالله تاکنون ختم گفتگو شده و در تصوف خودتان مییاشد در خدمت جناب آقای شمسه اگر آنجا است عرض بندگی و ادای ادب دارم انشاءالله مسئله‌ی (کانی مملی) را نیز مطرح و مذاکره فرموده‌اند.

بهمین عنوان مرقوم از ساوجبلاغ با میاندوآب روانه فرماید انشاءالله خدمت ایشان رسیده و ایشان نیز بچاکر میرسانند و چاکر نیز که عریضه عریضه مینویسم آدمها که از ساوجبلاغ میایند هم خدمت قاضی لطیف هم حاجی صالح بروند عریضه گرفته حضور مبارک برسانند. چاکر محمد صالح.

دهقی وهلامنامه‌ی عه‌بدوئلا به‌گی میسباح دیوان - نه‌دهب

بو

میرزا محمدهد سالح

۱۸- جمادی الثانی ۱۳۳۲ ه.ق.^۱

مقرب الحضرة اعزى میرزا محمد صالح زید عزه

اولا شکر میکنیم بنعمه بی مثال خداوند متعال که مرا ملهم و موفق باجازه آن سفر خیریه شما نمود چنانکه بصرافت طبع و طیب نفس شما را رخصت عزیمت به دارالسعاده اسلامبول داده که ضمنا هم بشرف ملاقات جناب محامد نساب حاجی ملا عبدالله افندی اخوی سلم الله که سالهاست در آرزوی دیدار شما در سوز و گداز است شاد و خرم گشته هم بقدر وقت و فرصت از سیاحت روح افزای مداین ثلثه (آستانه) یا بعبارت دیگر (قسطنطنیه) که متشکل است:اسلامبول و (بگ اوغلی) و (اسکودار) است ملحوظ و مسرور شده باشید. و از آنجا که سفر اسلامبول از جمله سیاحت‌های قماره‌ی دیده گشای بهجت افزای کره ارض بشمار می‌آید البته شما هم قدر این (.....)^۲ را جمیل

۱- نهم میژوره به (زایین) ده‌بیته: ۱۴/۵/۱۹۱۴ز

۲- نهم وشه‌یه نه‌خوینرایه‌وه.

شمرده انزوا و نشستن منزل را بر سیاحت فرح بخش غمزدای بعضی نقاط ترجیح ندهید.

از جمله از سیاحت مکرره‌ی (بوغاز) نگذرید و بتمشای روز عبور از (بسفور)، یعنی همان دریاچه‌ی گردن مانند که (بحر سیاه را) با بحر (دردانیل) یا (بحر مرمره)، یا (بحر سفید را) بهم وصل نموده و خط فاصل در بین مداین ثلثه‌ای (آستانه) و همچنین حد مائی در بین قسمتین (آسیا) و (اوروپا) است اکتفا ننموده زیرا که روز ورود مسافر بجائی خاص اینچنین سواد اعظم هر قدر دقیق و فهیم باشد باز بشخص میماند که چشمهای او را بسته باشند.

پس بر شما که فی الجمله صاحب قلم و خط و ربط هستید واجب و حتمی است که اگر هر روزه را بر سپهر ستار فرصت نکرده یا راغب بگردش نبوده باشید اولادردو، یا سه روز یک مرتبه بجهازچه‌های کوچک که مخصوص سیاحت است دو ساعتی یا: دو نیم بغروب مانده در خدمت جناب حاجی ملا عبدالله افندی، یا یکی دو نفر دیگر صاحب بصیرت و اطلاع که طرف وثوق و محل اعتماد جناب حاج معزی الیه بوده و در مدت توقف چندین ساله‌ی خود در اسلامبول ایشان را بامانت و دیانت ممتحن و آزموده باشد بگردش و تفرج بروید و با چشم بینا بآن همه قصور رفیعه سر به فلک کشیده رنگارنگ مشجر باشجار و بساتین مستطر از ازهار و مغاریس مجوهر باثمار و طریق بیشمار واقع در امتداد ساحل و شاطی را ببینید و حظ ببرید و ضمناً خالق پروردگار را شکرها گذارده و بگوئید ای آفریننده‌ی که ترا کسی ندیده ما اکراد و اهل این بلاد را حکمت صانع تو آفریده بما بیچارگان چه مقام سزاوار دیده و باینها نیز که مخلوق تواند چه نزهتگاهها بخشیده بما چه خلقی روا، به اینها چه خلیقی عطا فرموده، بما چه ذلت و عشرتی داده، باینها چه معیشت با عزتی نهاده، ما را چه سان بزحمت تلاش

انداخته و اینها را تا چه درجه (....)^۳ معاش پرداخته و همچنین ما را در چه سببیت و اینها را با چه مدنیت آفریده‌اید. بما چه قباحت اطوار، به اینها چه سماحت آثار بما چه حقارت، به اینها چه امارت، بما چه عناد فطری، به اینها چه وداد طبیعی، بما چه نفاق نزومی، باینها چه اتفاق عمومی عطیه فرموده‌اید الحکم لله واحد القهار.

و دانسته باشید که اینهمه حسرت برای ثروت و مکننت ظاهری نیست، زیرا که ثروت و مکننت فقط در هر جای عالم بفرخور موجوده است بلکه اینهمه حسرت و افسوس که شبانه روز در کانون قلب میجوش تباین و تفاوت عوالم ترقی و تمدن ملل مختلفه نسبت باین یک مشمت (کرد) در پشت درمانده‌ی محروم از هر گونه صنایع و بدایع جدیده و لذایذ علم و هنر است که البته در این قلیل مدت توقف بر خود شما هم واضح و مبرهن گشته کم و بیشی عوالم اینجا را بانجا میزان کرده‌اید،

هرچند خود شما از وضع ولایت کاملاً مسبوقید ولی بمصدق الکلام یجرالکلام حین تحریر چنین بخاطرم رسید که یک شق زندگی ملت (کرد) را بشما یادآوری نمایم. مثلاً اگر در ولایت ما عیال یکی از متمولین باستثناء (معدودی از ملاک و صاحبان املاک و ثروت بیحد) بمطب طبیعی بعد از یک سال گرفتاری بمرض، یا برسرم مهمانی بجائی که تقریباً پنج و شش فرسخی مسافت داشته عزیزت نماید. پس ضعیفه مسافره یا برهنه علاوه بر اینکه پیاده‌روی این یک منزل راه را باکمال میل و رغبت بر خود هموار و ملایم شمرده بر حسب آداب دانی که اقلاً مختصر سوقاتی برای اقوام واحبا برده باشد با حالت کلفت حمل هم

۳- نهم وشهیه‌مان بؤ ساغ نه‌کرایه‌وه.

وینہی نامہ می میرزا محمہد سالح

بو :

عہ بدوئلا بہ گی میسباح دیوان - ئہ دہب

تعدیه حضرت خدیجه کبری
بعد از عرض مبارک می فرمودند که در وقت زاری آن بندگان

ابراهم بر مقام عرض این حضرت بادت جبارت برده بودند همه قدر کمالات و درگاه بزرگ

سبح می را جز بر کیفیت احوال خود وضع راه عرض در لطف است خباب حاج نیز ^{اللطف} _{حاج}

روانه درسته دانای آسمانی رسیده و خاطر از دست حضرت مجرباً ^{حاج} _{حاج} و طایف با کرامت

مرحمت حالات با کرامت انقدر فرزند خفته باقی عرض می فرمودند بر او سر خورده در آن ^{حاج} _{حاج}

اینجا که در روز بگرام نرسنی بنگار دعوات هر دو آمدند است لیکن حال در آن روز ^{حاج} _{حاج}

ابراهم از آن وقت در هم در خباب طلبت که ایام ملک است از خدیجه ^{حاج} _{حاج}

از آنه نواب در دعوت و درجه بود ببارک استم حقیقه خباب ^{حاج} _{حاج} نیز از آن دعوت ^{حاج} _{حاج}

ابراهم در نسبت یک بگردن فرزند که شکر باشند در هم ^{حاج} _{حاج} که بود ^{حاج} _{حاج}

حضرت در وقت صدور دعوات ^{حاج} _{حاج} در روز ^{حاج} _{حاج}

بیا در احوالات با کرامت خدیجه ^{حاج} _{حاج} را ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج}

و بیرون از آن سرین و توفیق خاص حضرت ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج}

کار به در آنکه آن است لیکن ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج}

تعدیه خانه مادها خدیجه ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج}

دفع آمدن آنکه آن است ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج}

بگیرد حقیقه ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج} ^{حاج} _{حاج}

چنانچه زینب معلوم چندین بار اخبار آن جهت نموده رتق بجز نسبت نشده و در آن روز
 در پس پرده خیب چه تعداد از فرزند ولایت آمده مارا کارگردان فرزند و در کجایم سوالی که می کردیم
 است و در آن روز که ۱۹ ام از خنجرها در آن وقت در وقت در میان بکلیت بر حیدر
 و؛ جناب پانی حجب هم در نقطه آنکلی این چند روز عمر ابراهیم در کجایم صرف نموده
 که به در حین بگذرانیم بر سر آن وقت حافظ بزرگ در وضعیت بکار در حجاب صابونی
 به اطلاع بنده دستخوردیم که در آن وقت در ادارت رابط مبارک در آن روز
 عدده نام است که حضور در وضع حوازم تره و در نهایت استلا سیرت گشته و بطور وقت
 در نقطه فرساید و ای وی ولایت ما در آن وقت گشته به تربیت بیانه ما در آن وقت حجاب
 مانده در رتبه خدمات سرگردان باشد چون کجی حرفی آن گفتند نزد بنده این است که در
 خفته نیز روزنامه تعین داشت هم چند تره آنها؛ آنگاه نامه در دست خنجر مبارک در
 قطعات در استلا و در کادکات ظهور حضرت پیر ایتمی در روز
 بعد از آنکه حافظ بزرگ کا ملا سیرت شد بر سر آن در در کجایم حجاب زینب هم
 که چون در بلکه ۱۹ ام در میان که آنچه ضایع نشده و در آن روز در سر تره بیانه مبارک
 ما چشم بسته واقع نموده خداوند مددگار غیبی ما به نظر در حجاب مبارک را در تره او
 این در خداوند برادرش در آن خطه هم ما باید در زلفی بر تره در آن سخن بگویند
 ما مدد سیرت در آن نیز ای که در حال سیرت فرزند ما به سیرت از آن
 حضرت پیر با جو باید که در حرف ادب هم به تره کند زینب را در آن روز

در آن روز که ۱۹ ام از خنجرها در آن وقت در میان بکلیت بر حیدر
 و؛ جناب پانی حجب هم در نقطه آنکلی این چند روز عمر ابراهیم در کجایم صرف نموده
 که به در حین بگذرانیم بر سر آن وقت حافظ بزرگ در وضعیت بکار در حجاب صابونی
 به اطلاع بنده دستخوردیم که در آن وقت در ادارت رابط مبارک در آن روز
 عدده نام است که حضور در وضع حوازم تره و در نهایت استلا سیرت گشته و بطور وقت
 در نقطه فرساید و ای وی ولایت ما در آن وقت گشته به تربیت بیانه ما در آن وقت حجاب
 مانده در رتبه خدمات سرگردان باشد چون کجی حرفی آن گفتند نزد بنده این است که در
 خفته نیز روزنامه تعین داشت هم چند تره آنها؛ آنگاه نامه در دست خنجر مبارک در
 قطعات در استلا و در کادکات ظهور حضرت پیر ایتمی در روز
 بعد از آنکه حافظ بزرگ کا ملا سیرت شد بر سر آن در در کجایم حجاب زینب هم
 که چون در بلکه ۱۹ ام در میان که آنچه ضایع نشده و در آن روز در سر تره بیانه مبارک
 ما چشم بسته واقع نموده خداوند مددگار غیبی ما به نظر در حجاب مبارک را در تره او
 این در خداوند برادرش در آن خطه هم ما باید در زلفی بر تره در آن سخن بگویند
 ما مدد سیرت در آن نیز ای که در حال سیرت فرزند ما به سیرت از آن
 حضرت پیر با جو باید که در حرف ادب هم به تره کند زینب را در آن روز

ار خده بقی مراد کتب حضرت فاضل مزین عرضم ۴۱۱ و در کتاب درسی که بر تقدیم حضرت
 چون هم که در زندان آنجا بودیم زیاد در تقدیم آمد زیرا در روز تیر به خیانت
 اندر بیفتاد شد و همکار بزرگ دکا آنجا خوب در این ۵ بار این ۵ بار بود
 بعنوان کوتاهی با این روانه فرستاد و حال آنکه همکار در آنجا نرسیده در بیعت
 بنام حضرت در تقدیم داشتی این تقدیم حضرت همانکه مخفی در آنجا بود اما تا به این زمان نرسیده
 تحقیق کارش افسوس بخش آنجا نرسیده و در میان راه رفته اند

در کجا کار تمام با هم خیانت کنیم تا در کجا تقدیم نماند ام حسرت فرستاد و چون
 در بجهت آنرا دستگیر فرستادند

در سده سحر ستم فرستادند و حال بکجا رسیده مخفی نماند و در تقدیم
 انام ما چون هم نمانده در تقدیم حضرت نماند و در تقدیم فرستادند
 عرض بکجا در تقدیم در آنجا نماند و در تقدیم فرستادند

این کتاب در تقدیم حضرت فاضل مزین عرضم ۴۱۱ و در کتاب درسی که بر تقدیم حضرت
 چون هم که در زندان آنجا بودیم زیاد در تقدیم آمد زیرا در روز تیر به خیانت
 اندر بیفتاد شد و همکار بزرگ دکا آنجا خوب در این ۵ بار این ۵ بار بود
 بعنوان کوتاهی با این روانه فرستاد و حال آنکه همکار در آنجا نرسیده در بیعت
 بنام حضرت در تقدیم داشتی این تقدیم حضرت همانکه مخفی در آنجا بود اما تا به این زمان نرسیده
 تحقیق کارش افسوس بخش آنجا نرسیده و در میان راه رفته اند
 در کجا کار تمام با هم خیانت کنیم تا در کجا تقدیم نماند ام حسرت فرستاد و چون
 در بجهت آنرا دستگیر فرستادند
 در سده سحر ستم فرستادند و حال بکجا رسیده مخفی نماند و در تقدیم
 انام ما چون هم نمانده در تقدیم حضرت نماند و در تقدیم فرستادند
 عرض بکجا در تقدیم در آنجا نماند و در تقدیم فرستادند

وینہی وہ لآمنامہی

عہدوللا بہ گی میسباح دیوان - ئەدەب

بۆ: میرزا محەمەد سالح

تقریب کفره اخروی میرزا آقاسی خانی

اولاد شکر منگیم بغت پشال خداوند سوال که مرا علم روش باخانه از غیر تیره تا نمود چنانکه در اول طبع و نفس
شمار حضرت خیرت بار اسماوه اسلام بر دل داده که تمام آن شرف ملکات جناب سما در نصاب حاج حاج محمد
افندی اخروی سلمه که سالهاست در آرزوی دیدار شد در روز کلمات شاد و فرخ گشته هم بقدر وقت
از سیاحت نوح اخروی در این شهر (استان) با عبارت دیگر (قطعی) که مقرر از (اسلام بر دل)
در یک ادغی (در اسکودار) است ملاحظه و مبرور شده باشید.

و از آنجا که سفر اسلام از جمله سیاحت های شماره دیده است حضرت اخروی که از این شهر عبور کرده اند
چندین روز از ایشان منزل را به سیاحت فرخ بخش خودی بعضی اشغال و جمیع فریبید.

از جمله از سیاحت مکره (بوغاز) گذرید در آتشی روز خرد از (بوسفور) میران در راه گزیده نماند که در
با بکو (داروغه) یا (بکوره) یا (بکوره) یا (بکوره) و هم فرموده و خط خاهر در این میان شهر (استان) و سیاحت
در این قسطنطنیه (استان) و در راه است انظار نمود زیرا که روز دوشنبه در کابله خاصه چنین کرد و خط هر دو
و فریب باشد باز نشانی اند که چشمهای او بسته باشند.

پس آنکه نه آنکه صاحب تم و خط در خط است و در جبهه قدرت که اگر هم رند و با سپرد و وقت کفره با
گوش نموده باشید آنچه در روزی که در آنجا که کفره سیاحت است و در جبهه قدرت که در آنجا که
در وقت جناب حاجی تدبیرانده اندی یا تا هنوز که صاحب بصیرت و اطلاع که طرف شرق و جنوب و در جانب
مردی الله بوده در مدت توقف خردین ساله در اسلام بر دل ایشان با بانگ و دیانت سخن در آورده باشد که در

و شرح برید و با چشم بنماخته تهنه زنده بر فلک کشیده رنگارنگ شمع باشمار و باین مسطر از آن زمان
 مجرب باشد و حدیثی چند دارد در اینک ادسا حدیثی را به پنجه و خط برید و در غایت پروردگار است
 گذشته و گویند ای فرزند که ترا که زنده ما کرد و این بدرد را حکمت بنامه ترا زنده با چه کار کن
 معافی نرود دیده و اینها نیز که مخلوق تواند خدمت کما به کوشیده با چه خلقی زود با اینها و خلقی خطا فرموده با
 ذلت و حرمت داده و اینها چه نیست با عرق نهاده ما را چه سان بخت آیدش انما الله و اینها را چه در حدیث
 معاش بر داشته و سخن ما را در چه نسبت و اینها را با چه بخت آفریده با چه حاجت اطوار با اینها
 چه حاجت آثار با چه سعادت با اینها چه آزارت با چه خفا و نظری با اینها چه در او طبعی با چه نفاق نزدی بنا
 چه اتفاق جزوی عطفه فرموده **الحکم لله الواحد القهار**

دو دسته باشد که اینها هر دو برای زودت و سخت ظاهری نیست زیرا که زودت و سخت عطفه در هر دو ظاهر است
 موجودات بلکه انهم حرمت و افرس که شبانه روز در کانون قهر و عیش بای مابین و فداوت عوام و رفاه و
 چه عطفه نسبت باین کیمت (کرد) در پشت در مانده خوردیم از هر گانه منسایع و دایع جدید و لذت علم و دست
 که با تهرین کیمت کوفت بر خود نام واضح و مبرهن گشته و که پیشی عوام انوار با اینها میزان که است

هر چند خود را از وضع و دلالت کلام منبریه و له به صدق **الکلام بجز الکلام** حین تحریر چنین بنظر
 رسیده که یک شش زندگی علت کرد و بجز او آوری نامی مشد اگر در دلالت عیال یا زودت این است
 (صمدی از حدیث و صاحبان اللمک زودت چند) بسطت طبعی بعد از کمال گرفتاری بمرض یا بر ستم
 بساطت که تقریباً پنج دوشش فرضی مسافت داشته خرمیت نماید بیضی سافه با برینه عادی بر نیکی
 چایه روی اعلی غیری از راه با کمال مراد و خفت بخود و شمار دلمه هم شمرده بحسب آداب و افه که آفته منضر
 سقاة بای آفرام واجب برده باشد با حالت کفایت صحت

دیتنه‌وی (۱۷) غزه‌لی تازه‌ی

(ئه‌دهب - میسباح دیوان)

ئه‌م چه‌پکه شیعره تازه دۆزراوده‌یه‌ی (ئه‌دهب)م له‌سه‌ره‌تای مانگی حوزه‌یرانی (۲۰۱۰)، له‌ ریگه‌ی بنکه‌ی هه‌میشه پر به‌خشین و خۆشه‌ویستی (بنکه‌ی ژین - سلیمان‌ی)یه‌وه ده‌ست که‌وت، که نووسه‌ری دل‌سۆز: د. ئه‌فراسیاب هه‌ورامی، ماوه‌یه‌ک به‌ر له‌مه‌رگی کتوپر و چاوه‌نوارنه‌کراوی، بۆ بنکه‌ی ناوبراوی ناردبوو.

ئه‌م چه‌پکه شیعره، (ئه‌دهب) خۆی و به‌ ده‌ستنوسی خۆی و به‌زه‌خره‌فه‌یه‌کی ره‌نگاوپه‌نگی زۆرجوان و هونه‌ری رازاندۆته‌وه، که بریتییه له ژماره‌ی (۱۷)هه‌ڤده غه‌زه‌لی خۆی بۆ کونسول‌ی رووسیا له سابلاغ (مه‌هاباد) ناردوو له کۆتایی غه‌زه‌له‌کاندا، بۆنه‌و میژووی نووسین و ناردنی ئه‌م غه‌زه‌لانه‌ی به‌مجۆره نووسیوه :

(در شب سه شنبه دویم شهر ذیحجه الحرام مطابق سیچقان^(۱) نیل^(۲) سنه و یکهار و سی هجری قمری تسوید این اوراق که عبارت از هفده غزل اشعار کردی و گفته‌ء این بنده عبدالله مکرى متخلص ب (ادب) است باتمام رسیده و تقدیم حضور مبارک جناب جلالتماب کاپتان دوپلاس کونسول مقیم ساوجبلاغ مکرى گردید انشاءالله مطبوع طبع اجل عالی خواهد شد. فی تاریخ فوق).

واته : (له‌شه‌وی سی شه‌مه: دووه‌می مانگی زیججه‌ی حه‌رام، ریگه‌وتی سالی مشک: هه‌زارو سی سه‌دو سی - ۱۳۳۰ هیجری قه‌مه‌ری - که به میژووی زاین ده‌کاته : ۱۹۱۲/۱۱/۱۲ -، له نووسینه‌وه‌ی ئه‌م رووپه‌رانه بوومه‌وه ، که بریتین

۱- سیچقان: واژه‌یه‌کی تورکی یه، به‌مانای (مشک)

۲- نیل: واژه‌یه‌کی تورکی یه، به‌مانای (سال) و هه‌ردوو وشه‌که‌ش پیکه‌وه به‌مانای (سالی مشک).

له هه‌قده (١٧) غه‌زه‌لی شیعی کوردی و له‌لایهن ئەم به‌نده‌یه‌وه: عه‌بدو‌ل‌لای موکری و ناسراو به: ئەدهب – بیژراون، پیشکەش به حوزوری موباره‌کی جه‌نابی جه‌لاله‌تمه‌تاب کاپتان دوپلاس، کونسولێ نیشته‌جیی^٣ ساوجبلاغی موکری کراون. پشت به خوا، لای ئەو پله‌ بالاییه‌وه جیی په‌سند ده‌بی. له میژووی سه‌رووتر ناماژه‌پێکراودا^٤.

ئەم چه‌پکه‌ غه‌زه‌له‌ی (ئەدهب)، له‌کاتی سه‌رله‌نوێ چاپ‌کردنه‌وه‌ی دیوانی (ئەدهب) دا، به‌راوردیان له‌گه‌ڵ نوسخه‌ چاپ‌کراوه‌کانی دیوانی (ئەدهب) دا پێدکری و لیکۆلینه‌وه‌و په‌راویزی پێویستیان بو‌ ده‌نووسری.

٣- ئەگه‌رچی (ئەدهب) ئەوه‌ی لێ‌ده‌دا ناماژه‌ پێنه‌کردوه‌، که کاپتان دۆبلاس – که له‌ سابلاخ نیشته‌جی یه – کونسولێ کامه‌ ولاته‌! به‌لام به‌وه‌دا که ئەم چه‌پکی (١٧) هه‌قده‌ غه‌زه‌له‌، د. نه‌فراسیاب هه‌ورامی له‌ نه‌رشیفی رووسیاه، بو‌ (بنکه‌ی ژین)ی ناردوه‌، بۆیه‌ ده‌بی کاپتان دۆبلاس، له‌ سالی (١٩١٢ز) دا، کونسولێ نیشته‌جیی (رووسیا) بووبی له‌ سابلاخ.

٤- له‌ناو ئەو (١٧) هه‌قده‌ غه‌زه‌له‌دا، شیعیان تێدایه‌، که له‌ هه‌یج یه‌کیک له‌ دیوانه‌ پێشتر چاپ‌کراوه‌کانی (ئەدهب) و له‌ هه‌یج ده‌ستنووسیککی تری (ئەدهب) و تایبه‌ت به‌ (ئەدهب) دا به‌رچاو نه‌که‌وتوون. جگه‌له‌وه‌ی به‌وه‌ییه‌وه‌ که ئەم (١٧) هه‌قده‌ غه‌زه‌له‌، به‌ خه‌تی خودی (ئەدهب) و وه‌ک هه‌لبژاردی خۆی، له‌ناو تێکرای شیعیرو غه‌زه‌له‌کانی تریدا، نووسیونی و به‌دیاری ناردوونی، ئێمه‌ش هه‌ر ئەم ده‌ستنووسه‌ی (ئەدهب) مان کرده‌ بنه‌مای پێداچوونه‌وه‌و راست‌کردنه‌وه‌ی ئەو غه‌زه‌لانه‌ی تری (ئەدهب)، که هاوکات له‌م چه‌پکه‌ ده‌ستنووس و له‌م لاپه‌رانه‌ی ئێستای به‌رده‌ستتان‌دان.

ئەى ھەددى كېريات، ۋەراى فەھمى ماسىوا
 ۋەى ھەصرى ئىعتىلات لە ۋەھمى مە، ماۋەرا
 چېكەم! ئەگەر نەكەم سەرى نامە، بەنامى تۆ
 چ بلىم! ئەگەر نەلىم سەرى دەفتەر: ھُوَ الْعُلا
 ئەوۋەل ئەتۆى و ئاخەر ئەتۆى، ھەرچى ھەى، ئەتۆى
 نەت ئىبتىدا لە ئەوۋەل و نەت ئاخەر، ئىنتىھا
 خەللاقى ئىنس و جانى يو پەززاقتى دام و دەد
 سەتتارى عەدىب پۇش و خەتا بەخشى (ذُو الْعَطَا)
 تۆى سانىعى بەدەيغ، لىكە قەترە ئاۋى خام
 چەندىن ھەزار چىپەرە، دەكەى: يەك لە يەك جودا
 تۆى موبدەيغى موھىتى سەماۋاتى سەرنگون
 تىكەشتى بى كەواكىبى تىدا بىكەن شەنا
 سەتخ و فەزا، ئەگەر بەنەزەر پى مەئائىن
 (لَا شَيْءَ غَيْرَ ذَاتِكَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)
 گەر دوو جىھان بەضدى قەزا، مەشورەت بىكەن
 ئانى بە غەيرى ھوكمى قەدەر، ناگەرپ قەزا
 گەر نۆ سىپەر و ھەفت زەمىن بىنە يەك زىبان
 يەك زەرە، كەى سەنابى سىفاتت دەكەن ئەد!

خوانیکه نيعمه تت، به سهراپایی دوو جيهان
 له و خوانه، ههركه سی به قه ده ر قيسمه تی ده با
 تۆی خالیقی غه فوور و ئه مه عه بدی پر قسوور
 تۆی واهیبی عه تا وو ئه مه: ساچی بی خه تا
 گه ر تۆ، گوناھی ئیمه نه به خشی، به مه غه ره ت
 کی بی دی هه یه به چینه په ناھی به ئیل تی جا؟
 غهیره ز ئه وهی موقیر په، به حه ققییه تت (ئه ده ب)
 کوا تا عه تی که بی بی به پرۆژی جهزا، سزا!
 خۆت ده ستگیری گومر په ه و عاسیی، به ره همی خۆت
 هه ر خۆت مه گه ر ئه مه، له مه عاصی بخه یته: لا

ته گهر تووبايه وهك تۆ، جهننه تارا
 له سايه قامه تي، تۆيه، نيگارا
 چه سيحريكه! به دوو زولفي، چه لپيات
 كه مه قبوولي، به نيسلام و نه صارا
 له دلدا، تاته شيكي، عالم نه فرۆز
 له ديده، گولشه نيكي، عالم تارا
 ههتا دوورم، ده ليم ده تگرمه باوهش
 كه ديمه، پرويه پرووي، تۆ، نيمه، يارا
 نه هاني، بوو له دلدا سوزي، عيشقت
 له دوودي، سهرمه وه بوو تاشكارا
 به ديدارت، ته گهر تاري له زولفت
 به مولكي، (كه ي) بدهم، يا ته ختي، (دارا)
 به خويني، من، ته گهر سه رخوش ده بي، تۆ
 وه كوو، جامي، صه بوحه بي، گه وارا
 له جهوري، تۆ، دلتم نه شكاه، قهت من
 عه جه ب له و شيشه يه ي، نه شكاه، به خارا
 ده ليم، جانا، مودارايهك، ده فهرموي!
 ده گه، عاشق، ته گهر بووي، مودارا
 (ته ده ب)، به و غايه تي، تۆ پاي، به ندي
 به فريادت، بگا شاهي بوخارا

ئەبرۆیی □ کەشیدەت لە پەنا طورپەیی □ سەودا
 ماھێکی □ نەو، گۆشەیی □ کیشاوە لە شەودا
 فەرمووتە: □ دەبێ گیان بەفیدای □ تیغی □ برۆکەم
 ئە □ ماھی □ دوو هەفتە، بەمنت موژدەیی □ نەودا
 خال □ و خەتی □ رەنگینی بەر ئەو گەردەن و سینەت
 شایستەییە سەد تەعنە، لە خال □ و خەتی □ کەو دا
 ئەمشەو □ کە گوتم □ دەردی □ دلەم □ چی □ هەدیە دەیلیتم
 حەیفی □، کە دەمی □ وەسلەتی □ تۆ □ کورتە لە شەودا
 نەمزانی □ چییە سێپری □ دەهانی □ وەکوو نوقتەت
 خۆی □ نوقتەیی □ مەوھووم و جیھان قەیدیە لەودا
 ھەمدەرس کەنێن □ بەختی □ من و چەشمی □ سیاھت
 بۆچی □ وەکوو □ یەك □ پۆژ و شەون، ھەردوو دەخەودا!
 سۆفی، کە دوی □ مەنعی □ ئەمە □ کرد و مەلامەت
 ئەمپۆ لە خەراباتە، عەمامە □ لە گەرودا
 ھەرچەندە مەتاعی □ سوخەن، ئەم عەھدە کەسادە
 ئەمما گوھەری □ شیعری □ (ئەدەب) □ ھەر لە برەودا

قەت بوو دلبەرى مە، جارى لەمە ياد نەكا؟
 بەسە لامى، بەپەيامى، دلى مە شاد نەكا؟
 ئەى، خودا عەشقى... بەچە دل خۆزگە بەوھى^۰
 كەس خەرابەى دلى خۆى قەت بوو ئاباد نەكا؟
 رەھرەوى بادىيەى عىشق، بەپىي شەوق ئەوھىە
 فيكرەتى رەھمەتى پى و راحيلە و زاد نەكا
 عاشق و مەنزىل و مەئوال ئەمە لافىكە درۆ
 عاشقى سادق ئەوھىە، خانە لە بونىاد نەكا
 وەك دەلئىن مەيلى بەئازادىي بەندانە، گوتم
 گەر منم بەندە، خودايە قەتم ئازاد نەكا
 چى دەبى جارى ئەگەر پى بخەيە خەستە دلان
 با لە دوورى، دلى هيند نالە و فەرياد نەكا
 سايەيى لەو قەد و بالايە بخە سەحنى چەمەن
 تاج كەس سەيرى قەد و جيلوھىي شمشاد نەكا
 جەورەكەت خاريجى قانونە ، دەفەرمووى، مەكە داد
 چى بىكا جەورەكەشت ، جارى ئەگەر داد نەكا
 تا نەسىمى لەسەرى زولفەوہ دى، چاترە سوز
 بۆيلە سووتاو دەبى، روو قەت بەتەرەف باد نەكا
 ھەر كەسى ديدەيى، وەك شەتتى منى دىيى (ئەدەب)
 رەنگە قەت سەيرى (كۆر) و (دچيلەيى بەغداد) نەكا

گەر مەتلەھ بۆ ماھى موقەننەخ، چەھى نەخشەب
 ماھى مە، تلووعى لہ چەھى غەبغەبە ھەر شەب
 گولزارى جەمالە، موتەشەككىل بەدوو سونبول!
 يا بەدرە درەخشەندە، لہ مابەينى دوو عەقرەب؟!
 ئەھى سەروى چەمانى قەمەرى نوورى، قەمەر پوو
 وەھى خونچە دەھانى شەكەرى نوتقى شەكەر لەب
 تاكەھى بەجەفا، ئىمە خەتابار و گونەھكار
 تاكەھى بە ستم، ئىمە گرفتار و موعەززەب؟
 گەر لوتفە، ھەتاكەھى دەگەل ئەغيارە خىتابت!
 گەر قەھرە، ھەتاكەھى منى بىچارە موخاتەب
 سەد حەيفى كە بۆ دەردى دللى مە، دەھى وەسەلت
 فرسەت كەم و شەو كورتە و توولانىيە مەتلەب
 گەر بادە، فەرحبەخشە، بەيادى لەبى تۆيە
 نەشەھى چىيە، بى شەھدى لەبت، جامى لەبالەب؟!
 گەر لۆمدى، گەر مەنە، ئەگەر كفرە، گەر ئىسلام
 گەر تابعى قانونە، ئەگەر خارىجى مەزھەب
 تە جان لە بەدەندايە، (تەدەب) تۆ دەپەرستى
 زوننارى ملەم، زولفى خەمت، قىبەلە مە، غەبغەب

ئەي شەككەرىن دەھانى شەكەر نوتقى، لىئو نەبات
 شىرىن ھەموو شەمايل و شىرىن ھەموو ئەدات
 جارى ئەھالى خەستە دلانت بە نازەوہ
 بۆچى دەبى ئەپرسى، كە چۆنن لە خاكى پات!
 جان و سەرم بەبادى فەنادا لە خاكى پىت
 نەمزانى تا سەرت نىيە، ئەي بى بەقا: وەفات
 عومرىكى بى لەبت گوزەرا، بۆ مە مردنە
 وەك مردنى بەرابەرى تۆ، بۆ مەيە حەيات
 پارەب! دەبى ھەر ئەمن و ئەتۆ بين و بى پەقىب
 بگرم، لە گەردنى بچەم، ئەو زولفى تا بەتات
 وەعدەت بەوہسل بىننىيە جى، ھاتى دەولتە
 چ بگەم ئەگەر نەھاتى! چ دەكرى دەگەل نەھات!
 بۆ ئىمتىيازى بەينى من و جەمعى عاشقان
 يدك بووسە كافىيە، كە كەرەم كەي بەئىلتىفات
 خوئىنى منت ھەلەلە، بەشەرتىكى خۆت بلئى;
 ماچى لە كوئى دوو لەبى خوئىنمە، خوئىن بەھات
 شام و سەھەر دوغاتە (ئەدەب) بۆ ويسالى يار
 جارىكى وا نەبوو، بەئىجابەت بگا: دوغات

ساقیا! جانم فیدای جیلوهی قهد و نه‌ندامه‌کەت
 تا سه‌حەرگاهان په‌یایه‌ی بیو له‌باله‌ب جامه‌کەت
 چاوه‌کەت جامی شەراب و ماچی له‌ب بادام و قەند
 جامه‌کەت دا، یەك مەزەش لەو گۆلشە‌کەر بادامه‌کەت
 جامی مە‌ی له‌ب ریزکه، با تیی که‌وی عە‌کسی جە‌مال
 تا ببینی، چۆن له‌ هە‌نیه‌ت، جە‌معه‌ سویح و شامه‌کەت
 خاله‌کەت مە‌حوه‌ له‌ تیشکی ته‌لعه‌تی مە‌هه‌، ته‌لعه‌جە‌ب
 ئیحتیراقی زوهره‌ واقیع بوو، له‌ ماهی تامه‌کەت
 که‌ی ده‌بی شه‌و تا سه‌حەر، هە‌مبە‌سته‌ری من بی و ته‌من
 بیکه‌مه‌ بالین: شه‌ده‌ی زولفی حە‌ریری خامه‌کەت؟
 موده‌تیکه‌ مه‌یلی جارانت نییه‌ جانا به‌مه
 گە‌رنه‌، جاریکم ده‌دی، یا نامه‌، یا په‌یغامه‌کەت
 خالی تو، دانه‌ی فە‌ریب و زولفه‌کەت: دامی به‌لا
 مورغی دل، چوو دانه‌ بچنی، که‌وته‌ حە‌لقه‌ی دامه‌کەت
 گەرچی بی شیرینی نامت، مە‌زه‌ی نابی که‌لام
 هەر له‌بەر ته‌عنه‌ی پرە‌قیبانه‌، که‌ ناهە‌م نامه‌کەت
 پیش نه‌وه‌ی بمرم، وه‌ره‌ دیداری تاخر لیت بکه‌م
 مه‌یغه‌ دیدار تاخه‌رت، ته‌و به‌نده‌یی ناکامه‌کەت
 بو به‌تیری غە‌مزه‌کانت، زه‌خمی دیکه‌م لێ‌ده‌ده‌ی؟
 خە‌سته‌یه‌ ویستا (ته‌ده‌ب) سه‌رتۆژی نه‌بووه‌ زامه‌کەت

عومر گه بییه تاخر و ماچیکی جانانم نه کرد
 یهك نه زهر تیرم ته ماشای ماهی تابانم نه کرد
 دامه نم پپ خونچه بی فرمیسکی گریانه و قه تم،
 خونچه بی لهو گوشه نی خندان له دامانم نه کرد
 نه شته به خشی روجه باده ی له علی جانان، یا العجب
 بؤچ نه من قهت لهو مه یهم، قه تریك له فنجانم نه کرد
 کی شه ویکی هه مده می نه منی نزاری خسته بوو
 تا به تاه و ناله وه، تا رۆژ هه راسانم نه کرد؟
 نه ی نیگاری بی وه فا، چه ندم جه فای تو دی و نه من
 یهك سه ری مو، قهت خیلافی عه هد و په پانم نه کرد
 تا له بی له علی نه تو م دی، بهو له بی له علت قه سه م
 قهت چ جار ان یادی یاقووتی به ده خشانم نه کرد
 سو بده م هاتم به شانیه کی کم، سه ری زولفی سیات
 چونکه (با) نامه حره می تو بوو، په ریشانم نه کرد
 تیری موژگانته له دلدا، غه مزه که ی تو یه، ده وای
 ئینتیزاری مه ره می تو بوو، چ ده رمانم نه کرد
 له و ده می چاوم به گوژاری جه مالی تو که و تقهت خدیالی گوشه ن و یادی
 □ گوئستانم نه کرد

وه سلی تو م نه و وه که دی، نه مزانی هیجرانی له دوون
 له ززه تی خولدی به رین بوو، یادی نیرانم نه کرد
 نهو ده مه ی ماچی له بت، خه و فی عیتابی تو م نه بوو
 خاته مم پی بوو، که من یادی (سه لیان) م نه کرد
 تو گوته: مه رجانه لیوم، من گوتم: جانا، به های!
 غهیری نه م سه و دایه جانا، من چ تاوانم نه کرد
 چه نده واعیز، وه عزی دا و فرموی: که (العشق جنون)

چ پراده بی، که بپرسی ده می له حالی نزار
 فیدای خونچیدی زارت، هه زاری وه ک منی زار
 دللی من و سه ری زولفت، دوو ته وئه من هه مزاد
 نه تهو ده میکی سکونه، نه تهم ده میکی قه رار
 چ پره ونه قیکی هه یه گول، به پینج رۆژه ده وام
 به هاری ته لعدتی تۆیه، گوللی هه همیشه به هار
 به ده هوری گولشه نی حوسنت، دوو خال و دوو گیسوو
 دوو زه نگبار غولامن، دوو عه نبه رینه حه سار
 به خاکی پات، مه گهر تهو ده مه بگا، سه ری مه
 غوباری په یکه ری خاکی، بگاته چه رخی چه هار
 مه ماتلی ده رگه هی تۆ، دۆزه خه ته گهر ناسان
 حه یاتی بی له بی تۆ، جه ننه ته ته گهر دشوار
 ته وه نده بی که و، پره قیب له تیمه دلگیره
 هه زار ته وه نده به دیداری تۆ، له وم بیزار
 لیقای یاری موافیق، غه زایکه بو رۆح
 هه را، له سو حبه تی ناکه س، پره فیقی نا هه موار
 له نیشی ته فعی و نیشی موساحه به ی نادان
 موخه بیه ری که ن: (ته ده ب) گهر، به سه ر ده چی بو مار

ئەى يادى لەبت، ھەمدەمى شەوگارى درازم
 ۋەى زولفى خەمت، يەك بەيەكى مەحرەمى رازم
 شەوگارە دە خەودا، بەخەيالى پوخ و گيسوت
 گا مەجمەرە ئەفروز و دەمى چەنبەرە سازم
 تىرى موژە دللۆز و غەمى ھىجرە جگەرسوز
 تو خۆت بدە ئىنساف، دەگەل كىپھە بسازم!
 ھەرچەندە برا پاي ئومىدەم لە جەنابت
 ديسان بەسەرى زولفەۋەيە: دەستى نيازم
 مېھرى روخى زىبات بەئەفسانەيى زاھىد
 دەرناچى لە دل، زەھمەتى بېھوودە، چ لازم!
 مەحكومىي بەندە، بەشەھان پەسمە، بەلا من
 مەحمودەم و بەندەى سەرى دوو زولفى ئەيازم
 كەعبەى ئەمەلى ئەھلى ۋەفا، تۆي بەحەقىقەت
 بنوارە من ۋەپەنجى بىابانى (حىجاز) م
 بەم تەرزە، كە تىرت لە دلى مە گوزەرى كرد
 زىبەندەيە بەو شەست ۋە كەماندارە بنازم
 ھەر تاۋە بەرپەنگى بە (ئەدەب) خۆ دەنوئىنى
 ھاوارە لە نەپەنگى بوتى شوعبە دەبازم

جانا! وەرە تا جاننى غەزىزىت بەفېداكەم
 جارىڭكى ئەدا و سەد كەرەتېشىت بەقەزاكەم
 لايى كەششى غەمزەتە، لايى يۇرشى مووت
 لەو نېۋەو دەماوم، ئەمەن پۈۋە لە چ لاكەم!
 تا مەحرەمى ھەر چىن و خەمى، طورپەيى تۆبم
 پېۋەم قەدەرى ھەمەنەفەسى، بادى سەبا كەم
 رەنجورپى، مەن، دوورپى، گول قەندى، لەبى تۆن
 بېھوودەيە خۇم، رەنجە بەحەبب و بەدەواكەم
 فەرمووتە لە پاش مردنى، مەن، دېيە مەزارم
 مردم بەخودا، ھېندە بە ئەو وەعدە دوعاكەم
 خەيمە، دلى، مە، تەنگە بەلەشكرگەھى، عېشىقت
 پېۋەم، كە فەراخور بەسوپەھ، بارە بېناكەم
 ھەر نامە سىيا جەننەتتېيە، گەر وەكوو زولفت
 چاتر كە بەعدەمدەن ئەمەنىش نامە سىياكەم
 مەعلوومە كە تەئسېرى، نېيە، نالە لە لاي، تۆ
 چ بلىم! چ بكەم! بۇچى، فەغان! بۇچى، ھەراكەم؟
 مەعشوقە لە لا، جام بەكەف، مەنزلى، خەلۋەت
 چىدى، ھەيە نېعمەت! كە تەمەننا لە خوداكەم؟
 شەرتى (ئەدەب) ھ، جاننى، فېداي، ئەو كەف، پاكە
 بتوانم، ئەگەر لەوسەرى، گېسووتى، رەھاكەم

هاواره! له بهر گەردشی دەور و ستهمی تۆ
 فەریادە! له بۆ میهریی ئەبیام و غەمی تۆ
 تا له حەظیە کی سایەیی تۆ، بێتە سەر ئیمە
 وەك زولفی که جت بۆیە دە که و مە: قە دەمی تۆ
 سەد میحنەتی تۆم (دی) ئەشکا شەرت و قەرارم
 کوانی بە فیدات: ئەو هەموو عەهد و قەسەمی تۆ!
 مەدحی خەتی تۆ، زینەتی دیوانە، که دەفتەر
 گونجایشی بۆ، بۆ خەتی میشکین پەقەمی تۆ
 بۆ عەیبە سەراپا، قەد و ئەندامی لە تیف
 عەیبی که هەتە، لیمە، کهمی زوود پەمی تۆ
 سەد خۆزگە بە ئەو وەقتە، که تۆم یار و منیش بووم
 مەحرەم بە هەموو چینی سەری زولفی خەمی تۆ
 عاشق نییە هەر کەس، له جەفای یاری بنالی
 ئارامی دلی ئیمەیه: پەنج و ئەلهمی تۆ
 جانم، بە بەهای ماچی لەبت حازرە قوریان
 مەنوارە: کەم و زۆری، کهمی مە و کەرەمی تۆ
 ئیمکانی (ئەدەب) (هەر: سەر و جانی کە،) وە گەر نا
 حەددی چیبە جان بێتە بەهای ماچی دەمی تۆ

خالی سیه هی تۆ، له سه ر ته و عاریزی مینوو
 داغی که له حه سه رت، به جگه ر لاله یی خود پوو
 نه برۆ و پوخ و دیده و خالی خه می گیسووت
 قه وسه و قه مه ره و زوهره و په روین و ته رازوو
 شیرێ ده شکینن نیگه هی چاوی غه زالت
 نیرووی غه زه نفه ر، که به سه ر په نجه یی نا هوو
 مه نظوو له عومری مه، تیمرۆیه که تۆم دی
 عومری کی به بی ته له عه تی تۆ، چوو، به هه ده ر چوو
 هینده م نییه فوره سه ت، شه وه کیی وه سلێ جه مالت
 بتوانم نه دا که م غه می هیجرانت، ته وی بوو
 رپی طور په یی خوینخوا ر مه ده، هینده به ر وخسار
 ته و جه ننه ته، حه فی که ده یته سپیری به هیندوو
 په نجووری هیجرانی (ته ده ب) بی له بی شه هدت
 باوه ر مه که گه ر بیته شیفای بی به نه ره ستوو

من له دنيا دا هدر ته و ياري و هه فادارم بهسه
 تهو دلآرامم بهسه، تهو يار و خه مخوارم بهسه
 بکه نه موختاري گه نجی عالم و کونجی له بی
 خه نده بی لهو دوو له بی له علی گوهر بارم بهسه
 دهردی بی دهرمانی عیشقت، بو دلی زارم بهسه
 جهور و میحنهت تا به گه نگی، ره نج و نازارم بهسه
 دهردی بی دهرمانی عیشقی، گهر دلی کردوم نزار
 غه مزه بی لهو چه شی بیماری پهرستارم بهسه
 با نه بم مه حره م وه کوو بولبول، به ههر ته سراری گول
 له حزه بی سهیری گولی گولزاري پوخسارم بهسه
 با نه بی ته مساله که ت غه ییری سته م، دهر حه ق به من
 یادی شه و گاری ویسالی لوتفه که ی پارم بهسه
 بو به ته حر یکی ره قیبت، زه خمی دیکه م لیده دهیت؟
 بهو خه می ته برۆت قه سه م، زه خمی ته وه ل جارم بهسه
 بو چمه میننه ت له ناهووی کیشوهری چین و خه ت!
 رایچه بی لهو طور ره بی وه ک میشکی تاتارم بهسه
 دل به را! فه رمو ته بی قه ندی له بی تو، چون ده ژیم؟
 زیکری قه ندی لیوت و تیکراری گو فتارم بهسه
 ماته می کوژرانی خۆم ناوی، ته قاریب بیگرن
 زولفی میشکینی سیه هپۆش و عه زادارم بهسه
 ناشنای بیگانه نام، تو که لیم بیگانه بووی
 ته عه نه بی ته عدا و لۆمه ی یار و ته غیارم بهسه
 تازه من دهر به ندی نام و نه نگی خۆم بوچی بيم
 ئیسمی رسوایی، سه ری کۆلان و بازارم بهسه
 تا (ته ده ب) به سته ی که مه ندی زولفی مه فتولت نه بوو
 نه ی شه کهر له ب، بوچی نه ت فه رموو: گرفتارم بهسه؟

ئەو جەعدى مۇسەلسەل، كە لەسەر چىپەرە بلاۋە
 ھەر دانەبى سەد سىلسىلە، سەد ھەلقەو داۋە
 حىرەت نىيە پابەندىيە مە، بەو خەتتى زىيائى
 پۇژى ئەزەلى ئەو خەتە، وا بۆمە كشاۋە
 گريانى بەيئاننى مەنە، عىللەتتى خەندەت
 مەعلومە كە پشكووتنى خونچە، بەشەواۋە
 قەترەتى غەرەقى جەبھەتە، ئەقشى قەمەرى پرو
 يا تەلەتتى خورشىدە، موجدەدەر لەسواۋە!
 فەرمووتە نەلىم نوكتەبى عىشقت بەرەقىبان
 ئەم ئاتەشى سوزەندە بەمن چۆن دەشەراۋە!
 ئاشوفتەگىي خۆم بەسە، ئەو زولفى سىيەھ فام
 بۆچى بەشەو و پۇژ، دەگەپرى لىم، بەچراۋە!
 تەرغىبى عىلاجەم دەكەي، او بىخەبەرى لىم
 چارەتى دلى بىچارە، نەماۋە بەدەواۋە
 سەردان و گەيشتن، بەويسالى لەبى لەعلت
 نرختكە لە بازارى ۋەفائ، بۆ مە براۋە
 بۆ شەككەرى خامت، كە نەبوو چارى بكا خەم
 ئەم جىسمى نزارەم لە نىمى دىدە تاۋە
 بىستوومە، كە شىرىنە بەرى سەبر لە ئەنجام
 ئەمما بەمن، ئەو دارە، بەرى لى نەچناۋە
 كى بىت و بكا جىلوە، لە لائى تۆ، كە نەزاكەت
 جامىكە دەلىتى بەو قەدد و بالاىە براۋە
 سەودابى سەرى طورپەتە، جانا لە سەرىدا
 مەنعى مەكە ئەمپۇكە (ئەدەب) فەكرى بلاۋە

□

نه و زولفی تابه تا، که پدیشانی شانیه
 هدر داوه، بۆ خه رایبی دل، یهک نیشانه یه
 مه مکت: هه ناری نه وره سی بی دانه، ته لعه جب
 غه بغه ب: تورنجی کال و له بت: نار دانیه
 خالی سیه هته، نه قشی ده می دورجی گوهرت
 یا: هیندووه، قهراولئی دهوری خه زانه یه؟
 سه د مهرجه له می ته فاوه ته، وه عده می ویسالی تو
 تا نه و به هه شتی وه عده، که هدر جاویدانه یه
 مه یده به ده م بادی سه باوه، سه ری زولفی تابه تا
 با تیک نه چی له مورخی دل: نه و ناشیانه یه
 کیشتی ئومید هاته بهر، ته ما چ فایده!
 دایم ره قیسی تو، له مه، داسی ره مانیه
 تیکه ل نه بی هه تا غه می: تازه و قه دی می تو
 جه عبه می دل، که جیی غه مته: خانه خانه یه
 جانم به های ماچی له بت دا، گوته: که مه
 قه سدت که می (به ها) نییه، به لکه به هانه یه
 به عده ز له ئیم: سیم و زه ره، یادگار و بهس
 به عده ز مه، یادگاری ته مه ش: نه م قسانیه
 ساحیب هونه ر: له زاویه و بی هونه ر: به کار
 چبکم خود: له که چ نه زه ری: نه و زه مانیه!
 جهوری زه مانه خوشه، (ته ده ب) ته عنه لی گه ری
 تیری جگه ر، مه لامه تی: نه و ناکه سانیه

خزمه! لهو دنيایه دا، بۆ قهت كهسى يارم نهدى!
 ههمده ميكي مه حرهم و قابيل به نه سرارم نهدى!
 ههركهسى لافي له ياريى دا، كه تيفكريم نه من
 باطنى وهك زاهيري مه زموونى گوftarم نهدى
 ههه فريشته ته لعه تيك فه خرى به زييائى ده كرد
 ته رزى ره فتارى موطايق حوسنى روخسارم نهدى
 كامه بوو نهو يارى جانيى مه، ده گهلا مه عاقيبهت
 بۆ حقوق و سپله و و حهق ناننگه هدارم نهدى!
 كامه شهه بازه، كه پهروازى به بالئى سه فوه ته
 تا به چاوى خۆم له سهه سهه لاشه مردارم نهدى!
 كامه زاهيد بوو له سهه سهه ججادهيى ته قوا، كه من
 سهه كه رته پنهان قه دهح، په پياو و مه پخوارم نهدى!
 كۆ وهكو (مه نصوور) گه ييه مه رته بهى سوكر و فه نا!
 تا به ئيغواى عامه وه، ناحق له سهه دارم نهدى
 واعيزى وا، ده چته سهه مينبهه، به قه سدى مه وعيزه
 يهك سهه ده رزى موافيق وه عزي كردارم نهدى
 سهه عد و نه حسه، گهه قرانى سهه بهى سهه ياره، بۆچ
 قهت نه من غه يري به لا، چى ديكه ئاسارم نهدى!
 موخته سهه هيندهى له دنيا دا، كه تيفكريم (ته دهه ب)
 كهس به وه جهى ته سميدى ئيسىمى سزاوارم نهدى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ایک کبریات در انفسم ما
 چکم اگر نکم سیر نامه بنام تو
 اول انوی و آخر تو هر چه بی تو
 خلاق نسین جانی و رزاق ام و
 توی صانعی بدیع له یک قطره او حام
 توی بسدغی محیط سیمات نیرنگون
 سطح و نض اگر بنظر بر ما شن

و یکهر اعتلات لو همیمه ما و را
 چسبیم اگر نلیم سر دوش بر هوا
 نت استاله اول و نت آخر اش
 ستار عیب پوش و خطا بی و
 چندین بنسار صحره دکی یک یک کجا
 ناکستی کو ابی تید ابکن شنا
 لاشی غیر ذاتک فی ارض و انفسنا

گرد و جھان بصد قضا مشورت
 گزید سپهر و هفت زمین بنیہ کربان
 خوانی کہ نعمت بر اپی دوجھان
 نوی خالی غفور و امہ عبد پر قصور
 گر تو گناہ ایہ بخشش مغفرت
 غیر از وی مقہر بخشیت ادب

آنی بغیر حکم قدر ناگر سے قضا
 یکذره کے شای صفات دکن ادا
 لو خوانہ ہر کے بقدر قسمتی دبا
 نوی واسع عطا و امہ صاحبی خطا
 کی دی ہیہ سچنیہ جنابی بالتجا
 کو اطاعت ہے کہ سپہی بر در خراسنا

خوت دستگیر گمہ و عاصی بر جہم خوت
 ہر خوت مگر امہ لعاصی سنجیہ لا

اگر طوطیہ دک توجہت آرا
 چہ سحر بکہ بدوز نفی حلیت پاپا
 لدل و آتشیک عالم افروز
 بہت دورم دلیم دگر مہ باوش
 نہانی بو لدل و انور عشقت
 بدیدارت اگر تارے زلفش
 سنجینے من اگر نہ خوش دبی تو

سیاہ قاسمی تو یہ نگارا
 کہ مقببولی باسلام و نصارا
 لدیدہ گلشنیک عالم آرا
 کہ دیمہ رو بروی تو نیمہ یارا
 لہ دودی سرموہ ہوا شکارا
 بملکی کے بدم یا سحت دارا
 و کو جسام صبوحت بی گوارا

بجور سے تو دلہم نکا وہ قطع
دلیم جانامدار ایسے درونکو

عجب لوشیہ بی نکا بخارا
دگل عاشق اگر بوبے مدارا

ادب بوغایتی تو پای بشک
بفرادت بگاش ہی بخارا

قط بوہ دلبر میہ جاری لمہ یاد نکا
ایسدا عشق سخارہ سچہ دل خور کبوی
رہروی باد یہ عشق بہ سے شوق
عاشق منزل ماوی امہ لافیکہ در
وک دلین میسے بازادی بندانہ
چہ دبی جاری اگر ری سنجہ خستہ دل
سایہ نیک لو قد وبالایہ سنجہ
تانیسیمی کسری زلفوہ د چارہ بوز

بسلاچی بہ پیاجی دلیمہ شاد نکا
کہ خسر ابہ دلیجوی قط بوہ آباد نکا
فکر تے رحمتی رپو واحلہ ذرا د نکا
عاشقی صادق اوہ خانہ لپنیا نکا
گر منم بندہ خدا یا قطم آزاد نکا
بالد ورسے دل مند مالہ و فراد نکا
تاچہ کس سیر قد و جلوہ شمشاد نکا
بویہ سوتا و دلی ر و لطف باد نکا

ہر کسی دیدہ وک شطی مندی دلی
رنگہ قط سے کرو دجلہ بغداد

امرو بہ لبطی بادوہ تاتی کہ سردا

ہینا توہ برجان سفر کردہ لڈرا

<p> وعدۀ و طنیکت بفرمان نفودا دیا نوه دا خو چه خیا لیک لردا انفاس مسیاحیه بنا و درج گودا حاشا که کسی دیو به لکر کپ نشودا حکمی حیه عقرب لمخادات قمرودا جلوه چه دکا قطره لدرمای خردا وک صورت دیواره اوی رولبردا چونی سیر و مالیم سجدا هر له نظر دا نمرانی که نادیستی خدمت لپردا </p>	<p> لوخشته سر و یصفا دسته گئیو یک حلقه و صد حسره سری چرب بو طرز زه که جان پروره نطق کبریت او طلعت غممانه و شیوه ملکی تو زلف و سری کلمات بنویسه مجسم قدری چه خورشید له لایر تو حسنت لو صورت زیبات که روحیکه مجسم لور و روزه جانان نظرت لیمه کلا کرد سینه ام سپری ناوک دلد و مروت </p>
--	--

او ماچی شویدی ممنت بخشی لصد ناز
امرو که لذوقی ادب له طعم شکر دا

<p> ما سیمه طلوعی له چهی غنچه شرب یا بدره درخنده لماپن و عجب دیغنیچه دغانی شگری نطق شکر لب ماکی بیستم ایتم گرفتار و معذب </p>	<p> گر مطالعه بو ما بهی مقنع چه شرب گلزار جمال مشکله بدوشنبل ایسه و جهانی قمری نور قمر د تاکی بچفا ایتمه خطابار و گنه بار </p>
--	---

گر لطف هست کی دگل اغیاره خطبات
صد حیف که بود در دلیمه دم و صلت
گر باده فرج بخشه بیادی لب تویه
گر گویمه گر منعه اگر کفره گر سلام

گر فحشه هتاکی من بچاره خطبات
فرصت کم و شوکوته و طولانیه من طلب
نشاہ چیه بی شمه لب جام لباب
اگر تابع فانونه اگر خارج من

تا جان دیدن دایه ادب تو در تن
ز نار قدم زلفی خسته و قبله من غیب

ساقیا جانم فداجلوه قد و اندام
چا دکت جام شراب باغ لب
جام می لبریز که با تیکوی عکس جبار
خالکت محوه له تیشکی طلعت یا به آب
کی دبی شو تا سحر هم بتری من پو
مدتیکه میل جبارت نیه جانابه
خال تو دانه فرپ زلفکت دام ملا
گر چه بی شیرینی نامت نزه ای بی
پیش روی بمرم دره دیدار آخرت

تا سحر گامان پیانی بیو لب لب
جامکت دایمزه اش لو گلش کبریا
تا به پنی چون له منیه ت جمع صبح
احراقی زهره واقع بو لماهی تا
سپکه بالین ش زلفی صحر حاکت
گر نه جار یکم ددے یا نامه با پیغت
مرغ دل چو دانه سخن کوته حلقه دا
هر لبر طعنه قیسانه که نامم نامکت
میخه دیدار آخرت او بنده نامکت

بوی به تیری غمزه کانت ز خم دکلم لید
 خسته نه دیستاد ب سر قوی بویه

<p>شیرین همو شمایل و شیرین همو است بوجی دی نپر سے کہ چون لکلم است نمرانی تا سیرت نیه ای بی بقا است وک مردن برابر تو بومیه است بگرم لگدنی بخشم اوز لقی تا است چبکم اگر نهاتی چه دکری دکلم است یک بوته کافیه که گرم کی شاست ماسی له کنج دو لب خونیمه خوب است</p>	<p>ایشکین دیان شکر لطق لب است جاری ل حال خسته دلانت بناروه جان و سیرم بیاد فناد الخاک است هم کیمی بی لبست گذرا بومه مردنه یارب دلی بهرامن و اتوپین بی پر و عده ات بوصل پنیه جی مازونه بو اسیار پن من و جمع عالفا خونین منت حلاله بشرطیکه خوب است</p>
---	---

شام و سحر دعائه ادب نو وصال یار
 جاری کی و انبو با حاجت بگا دعوات

<p>وز لطف خدمت یک بکی محمد مرام گاجمجره افسر وزو دمی چنبره سام توخوت بده نصاف وکل کبیره سام</p>	<p>ای یاد لبست همدم شوکار درازم شوکاره و خود انجیل رخ و گیت تیری شوه دل دوز و خسی بهجه بگرنوز</p>
---	---

هر چنده بر ا پای امیدم لاجت
مهری رخ ز پست با فسانه ز
محکومی بنده بشهان رسنه بکن
کعبه اعلی اهل و فاقه توئی حقیقت
بم طسره که تیرت لدیمه گذری کردی

دیسان ببری زلفویه دست نیارم
در ناچی لدل ز رحمت پچوده چلازم
محسودم و بنده سیر دوزلفی ایازم
بنواره من ورنسج سپاسان حجازم
زنسندیه پوشیت و کماذره بنام

هر تاوه بر سگی بادب خود نونی

داره له نیر کنی تنی شعبده بازم

جانا دوه تاجان عنزرت بقدم
لانی کشش نخوره ته لانی پیشرفت
تا محرم هر چین و خمی طره تو بم
رسجوری من دوری کلفد لبی تو
فرموته پاش مردن من و بیم
خیمه دلیمه تنگه باشگر که حقیقت
هر نامه سیا جنتیه گردو کوز لغت
معلومه که تا شیکر نیه ناله له لای

جاریگی ادا صرگر تیشی بقضاکم
لونیووه داما دم امن رولچه لاکم
پیوم قدری بمنفس باد صبا کم
پچودیه نوم رنجبه سجت بدوا کم
مردم نجد امینده باد و عده دعاکم
پیوم که فراخور بسیه باره بناکم
چا تر که بعد انشیس نامه سپاکم
چبدیم چیکم بوچی فغان بوچی هر کم

معتوقه له لا جام کبف منزلی صلوات

چی دی میه نعمت که متن لخدکم

شرطی اوبه جان بفسدا و کف پا کا
بتوانم اگر کوبه گینوتی رها کنم

چه راد بی که برسی دخی لجال نرا
دلی من و سیر زلف و تو تو این
چه رونقیکه میه گل به پنجه ورده دوام
بدور گاشن خنمت دو خال و دیو
بنخاکپات مگر او دمه بگا سه مه
مات در گهی تو دوزخه اگر آن
اوندی واکه قیبت له ایمه دلگه
لقای یار موافق غدا اینک بود

فدای غنچه زارت هزاری و کنی نرا
نه او دمیکی سکونه نه ام دمیکی و نرا
بهار طاعت تو یه گلی همیشه بهار
دورنگبار خلا من دو غنچه نه صفا
غبار سپیکه خاک کی بگاته صخر چهار
حیات بی لب تو خفته اگر دشوار
هنر ار اونده بدیدار تو کوم نیرال
بهاله صحبت ناکس رفیق ناهموار

له نیشی انعی و ایشی مصاحبی نادان
مخبری کن ادب گر بسر دخی بوبان

عمر گیسیه آخر و ما چکی جانم کرد
دامنم بر غنچه فریسه کی گراینه و قطم

یاک نظر تیرم تماشای و ما بانم کرد
غنچه لو گاشنی خندان لدا نامم کرد

نشاہ بخشی رُوحه بادہ لعل جانایا عجب
کی شوکی ہمدی امنی نزاری خستہ بو
ای نگاری پوفا چندم جھای تو دیوا
تا لب لعلی تو م دی بولبی لعلت قسم
صبح دم ہاتم شانہ کم سیری زلفی است
تیر شکرانت لدل داغ خستہ کی تو یہ دو
وصل تو م اول کہ دی نزاری بجزانی لدر
اودھی ماچی لبت خوفی حجابی تو نم بو

بوج امن قط لویمیم قط یک لہ فہم نکر
تا باہ و نالہ وہ تارور ہر اسام نکر
یکسری موقط خلا فی جہد پنیم نکر
قط چہ جار ان یاد یا قوتی بخشیم نکر
چونکہ بانا محرمی تو بو پریشیم نکر
اشط رک مر بھی تو بو چہ در مانیم نکر
لذتی خلد برین بو یاد نیرا نم نکر
خاتم پی بو کہ من یاد سلیمانیم نکر

چندہ واعظ و خطی داو فرموی کہ لغتیں

عاقلم کرد ای ادب بو چند نادانم نکر

ناو ارہ لبر گردش دوروستمی تو
تا لخطہ سیکی سایہ تو پتہ سیرامہ
ص رحمت تو م دی لشکا شرط و قرار
مدھی خط تو زنت دیوانہ کہ دستر
بی عیبہ سہر اپا قدر اندام لطیف

فسر یادہ لہ پمہری ایام خمسی تو
وک زلف کجت بویہ دکومہ کجرت
کوانی بقدات اوہو جہد قسمی تو
گنجایش بی بو خط مشکین رومی تو
عیبہ بی کہ ہمتہ لیمہ کمی زود رومی تو

صد خورگه باو وقت که تو ص بارو ^{منش تو}
عاشق نیه بهر کس لبخای یاری ^{سینه}
جانم به بهای ماح لببت حاضره ^{باین}

محرم بهم چو حسنی سیر زلف خنی تو
آرام دلی امیمی رنج والی تو
منواره کم زوری کی سوگر می تو

امکان ادب مهر سرد جانیکه وگرنه
حسدی چه جان پته بهای ماح دخی

خالی سیهی تو سراو عارضه ^{نیو}
ابر و رخ و دیده و خال و خیم ^{گیتو}
شیری دشکین نگهی چشم غایت
منظور که غم می مہ امر و یہ کتو
هنیدم نیه فرصت شوکی وصل ^{لبت}
ری طسره خوشخوار دده بنیده ^{خسار}

دایمیکه لحریت بجزگه لاه خودو
قوت و قهره و زهره و پروین ^{نور}
نیزدی غضنفر که بسر نجه اهو
غمه کی بی طلعت تو چو ^{بهدر}
توانم ادا کم غم هجرانت او ^{پو}
او خسته جفیی که دیسیری ^{هنبد}

رنجوری هجران ادب بی لب ^{بهد}
باور مکه گریتوشفای بی بار ^{سٹو}

من لدنیا دایه او یاری فادار ^{بتم}
بکنه محشار گنجی عالم و کنجی ^{لب}

اودلار مم ^{بتم} او یار غمخوار ^{بتم}
خنده لود و لپی لعلی گهر ^{بارم} ^{بتم}

درد پسران عشقی گردمی کردم زار
 بانجم محرم و کوبل بهار گل
 بانبی اسکی خیری ستم نسبت
 بوجه منت به آهوی کشور چین
 دلبر افرموته بی قندی لبی تو خندیم
 ماتم کران نوم نادی آقار بکر
 اشنا می پیکانه نام تو که لیم بیکان بوب
 تازه من در بند نام و سنگی نوم بوب
 زخم دیکم بوبتحرکی رفقت لید

غمزه لوجشم بهاری پرستارم
 لحظه سیری گلی گلزار رخسارم
 یاد شو کار وصال لطنکی بارم
 رایحه لوطه وک مشک تارم
 فکر قندی لیوت وکر گرشارم
 زلف مشکینت سیه پوش دوزارم
 طعنه اعدا و لومه یار و غبارم
 اسم ریوایی سر کولان دوزارم
 بوخسی ابروت قین زخمی هولجارم

تا ادب بسته کنی زلفی منم
 ای شکر لب بوجی شفر موگوشارم

او زلف تابنا که پریشان شانه
 مکت انار نورس پدانه ایجب
 خالی سیه تفسر دمی درج گوهرت
 صد مر حله ثفا وده و صاگر

هر داده بوخرا سب دل یک نشانی
 غنچه ترنج کال و لبت نار دانی
 یاهند و فرادلی دور خندانیه
 تا ادبشت و عده که هر جا ودانیه

میدم بدوم صباوه سیری زلفا
کشت امید نانه بر آما چه فایده
تیکل نبی هت ساختم تازو وقف دیم تو
جانم بجای مایح لببت داگتکت
بعد از نسیم نسیم دوزو یادگارو
صاحب منتر نراویه دهنتر بکار

بایت سخی لمغ دل او آشنانیه
دایم رقیب تولمه دایسی زمانیه
جعبه دلم که حی غمته خانه خانیه
قصدت کی بجای نیه بلکه بهانه
بعد از مه یادگار امش ام تصایه
چبکم خدا له کی نظسه اوزمانیه

جوری زمانه خوشه ادب طمنه لیکری
تیری جگر ملامت اونا کانه به

اد جعد میل که لیه چهره بلاوه
حیرت نیه یا بندری منه بو خط نیا
گریانی بیانه منه علت حده آ
فرمونه ندیم نکته عشقت بر پیا
اشک خوم بته اوز لطف سیه فیا
ترغیب علاجم دکی و پنجه لیم
سردان و گیشتن بو صالی لببت

هر دانه صد سله صد حلقه و داوه
رؤری از لی او خطه و ابومه شاه
معلومه که پشکوتن نخنی بشواوه
ام آتش سوزنده بمن چوند شر او
بوچی بشو و رور دگر که لیم او
چاره دل سچاره نماده بدواوه
زخیکه له بازار و فابومه براوه

پستومه که شیرینه بر صدر له انجام
کی بتوبجا جلوه له لای نوکه برآ

اما بمن اوداره بری لی نچند وه
جامه پیکه دلی بو قد و بالایه برآوه

یودای سیری طره ته جانایه
منعی مکه امر و که ادب فکری بلاوه

خزمه لو دنیا به دا بو قط کس یارم
هر کسی لانی له یاری اکه تیفکریم
په فرشته طلعتیک فخری بزبانم کرد
کامه بوا و یارجا نیمه دگله عفت
کامه شهبازه که پروازی بابلی
کامه زاهد بولیه سجاده تقوی کدین
کی و گو منصور گیسیه مرتبه سکر فنا
واعظی و ادبته سیر فیه بقصه عطف
سعد و نحیه که قرانی سعه سیاره

همه میکی محرم و قابل با سیر ارم
باطنی و ک ظاهر مضمون گفتارم
طرز رفتار مطابقت حسن خیارم
په حقوق سپله و حق ناگه دارم
تا بسچادی خوم لیه صد لاشه مردارم
صد گرت پنجهان قدح پها و خوارم
تا باغزای عا مده و ناحق سیر دارم
یکس درزی موافق و عطفی کردارم
قط امن خیر بلا چیدیکه انا روم

مخضر هندی له نیاد که تیفکریم
کس بوجهی تسمیه اسمی سیر ادرم

در شب شنبه دویم شهر ذیحجه احکام مطابقت جهان
 سینه یکبار و سیصد و سی پنجاهی قسری نویسد
 این اوراق که عبارت از هفتاد و نه اشعار کردی کشف
 این نده عهد الله مکرری مشخص باد است با تمام رسیده
 و تقدیم حضور مبارک جناب جلالتاب کاتبان
 و نویسندگان فویدول معین و جلاله کبری
 کردید انشاء الله مطبوعه مطبعه
 اجل عالی خواهد بود
 ۲ بارخ
 ۲۰۲۰

مہستوورہ
میژوونوس و مروّف
(۱۸۴۷ - ۱۸۰۵)

سهرنج:

وهك تا ئیستا زانراوه مهستوره ئهم بهرهمانهی بووه:

۱ - شاعر - که دواتر سه‌رجه‌می شیعه‌رکانی به ناوی "دیوانی مه‌ستوره" وه
۴ جار چاپ‌کراوه.

- جاری یه‌که‌م، سالی ۱۳۰۴ هیجری هه‌تاوی (۱۲۹۵ز) له سنه، له لایهن
حاجی یحیی معرفت کردستانییه‌وه چاپ و بلا‌وکراوه‌ته‌وه.

- جاری دووه‌م، سالی ۱۳۶۲ هیجری هه‌تاوی (۱۹۸۳ز) له تاران "نشرما" له
لایهن احمد کریمییه‌وه.

- جاری سییه‌م، سالی ۱۳۷۷ هیجری هه‌تاوی (۱۹۹۸ز) له تاران "انتشارات
امیر بهادر" له لایهن سدیق سه‌فی زاده (بۆره‌که‌یی)یه‌وه.

- جاری چواره‌م، سالی ۲۰۰۶ز، له لایهن ده‌سگای (ئاراس)ه‌وه چاپ‌کراوه‌ته‌وه.
شیعه‌رکانی ناو چاپی یه‌که‌م و دووه‌می دیوانه‌که‌ی فارسین. به‌لام چاپه‌که‌ی
"بۆره‌که‌یی"، جگه له شیعه‌ر فارسییه‌کانی، ۶۶۲ به‌یتی کوردی تێدایه، که
زۆریه‌ی شیعه‌ر کوردییه‌کانی به دیالیکتی "گۆرانی"ن. هه‌ندی شیعی تری به
دیالیکتی کرمانجی خواروو به‌پال دراون، که زمانه‌که‌ی و جۆری دارپشتنی و
سۆزه‌که‌ی له شیعی مه‌ستوره ناچن.

۲- مجمع الادباء، که بیوگرافی شاعیرانی کورده.

۳- عقاید - سالی ۱۹۹۸ له لایهن عه‌بدو‌للا مه‌ردۆخیییه‌وه له سوید له چاپ
دراوه.

۴ - شه‌رعیات - سالی ۲۰۰۶ز، ده‌سگای چاپ و په‌خشی ئاراس چاپی
کردووه.

۵ - تاریخ اردلان - سالی ۱۳۴۳ هیجری هه‌تاوی (۱۹۶۴ز) له لایهن ناصر
آزاد پور) له چاپخانه‌ی بهرامی له سنه له چاپ دراوه. دواتر دکتۆر هه‌سه‌ن جاف
و مامۆستا شکور مسته‌فا، کردویانه‌ته کوردی و به‌ناوی "میژووی

ئەردەلان" ھو، لە ساڵی ۱۹۸۹ لە بەغدا لە لایەن (دەزگای پۆشنبیری و
بلاوکردنەوہی کوردی) یەوہ چاپ و بلاویان کردۆتەوہ. دیسانیش بو دووہمین جار،
دەسگای چاپ و پەخشی (ئاراس)، ساڵی ۲۰۰۶ ئەم بەرھەمە لە چاپدا یەوہ.
ئەم تەقەللایە ی ئیمە لەم چەند لاپەرەییە بەر دەستان دا، خۆیندەوہ کی ئەم
بەرھەمە میژووییە مەستورەییە، کە بەناوی (میژووی ئەردەلان) ھوہ ناوی
دەبەین.

* * *

میرنشینی (ئەردەلان) دووھەمین میرنشینی کوردە، کەدوای میرنشینی (بتلیس) میژووی فەرمانرەوایانی خۆی بەرێکۆپیکی تۆمار کردبێ. خو ئەگەر (بیرەورییەکانی مەئموون بەگی کوری بێگەبەگ) ٤، وەك "میژووی فەرمانرەوایانی ئەردەلان"، بە یەكەمین سەرچاوەی میژوویی وەرگری، کە سالی (٩٨٥ کۆچی - ١٥٧٧ زایینی)، واتە: (٢٠) سال پیش تەواکردنی "شەرەفنامە - ١٥٩٦ز"٥ نووسیویتی، ئەوا میرنشینی ئەردەلان دەبێتە یەكەمین میرنشینی کوردی، کە میژووەکە لە لایەن میژوونووسانی ئەردەلانە، سەرلەبەر و بەسەرێکەو نووسراوە.

مەستووری کوردستانی: ماھشەرەف خانم (١٨٠٥ - ١٨٤٧ز) شەشەمین میژوونووسی دوای ئەو پۆلە میژوونووسە، کە میژووی فەرمانرەوایانی ئەردەلانیا نووسیوە، واتە: مەستوورە دەکەوێتە دوای: مەئموون بەگ، شەرەفخان، مەلا محەمەدی شەریف^٦، محەمەد ئیبراھیمی ئەردەلانی^٧ و خوسرەو بەگی ئەردەلان^٨.

١- بیرەورییەکانی مەئموون بەگی کوری بێگەبەگ، راپۆرتیکە ناوبراو مانگی رەبەعی ناخری سالی ٩٨٥ کۆچی (سەرەتای مانگی گۆلانی ١٥٧٧ز) لە ماوەی زیندانیکردنیدا، لە زیندانی "حیللە - کە ١٢ سال و ١٠ مانگ تیایدا هیلراوە،" لە شێوی سکالانامەدا بۆ سولتان موراوی عوسمانی نووسیوە.

ئەم نامە - کە میژووی میرانی ئەردەلانە - لە حەفتاکانی سەدە رابوردوودا، لە لایەن لیکۆلەری تورک: عیصمەت بارماقز ئۆغلو دۆزراوە، و سالی ١٩٧٣ز، لە گۆقاری "بولتن" دا بلاوی کردۆتەو و داوتر مامۆستایان: محەمەد جەمیل رۆژبەبانی و شکور مستەفا لە تورکییە کوردویانە بە عەرەبی و پەراویز و لیکدانەوێان بۆ نووسیوە و سالی ١٩٨٠ز لە بەغدا چاپ و بلاویان کردۆتەو.

٢- شەرەفنامە سالی ١٠٠٥ک - ١٥٩٦ز نووسینەوێ دوایی هاتوو، بەلام زۆر پیشتر دەست بە نووسینەوێ کراوە.

٣- مەلا محەمەد شەریف (قازی ئەردەلان) میژووی "زبده التواریخ" (بوختە میژووەکان)ی لە سالی ١٢١٤ کۆچی ١٧٩٩ز نووسیوە.

له‌ناو ته‌مانه‌شدا جگه له مه‌ئموون به‌گ و شه‌ره‌فخان - كه هه‌ردوو‌كيان خۆيان فه‌رمان‌په‌وا و ميره‌زاده بوون - ئيتير مه‌لا محمه‌د شه‌ريف، محمه‌د ئيبراهيمي ته‌رده‌لانی، خوسره‌و به‌گي ته‌رده‌لان له‌سه‌ر پاسپارده و داخو‌ازيي راسته‌وخۆي ميرانی به‌رودوای ته‌رده‌لان: خوسره‌وخانی ته‌رده‌لان (? - ۱۷۹۱ز)، ته‌مانول‌لاخانی ته‌رده‌لان (۱۷۷۵ - ۱۸۲۴ز) و خوسره‌وخانی ناکام (۱۸۰۰ - ۱۸۳۴ز)، ده‌ستي‌ان به‌ نووسينه‌وه‌ی ميژووی فه‌رمان‌په‌وايانی ته‌رده‌لان^۹ کردووه، كه دياره ده‌بى بزانی (مه‌ستوره‌ی کوردستاني)يش، له سه‌رده‌می "محمه‌د ئاغا"ی باپيري خۆيه‌وه، كه خه‌زوور و فه‌رمانده‌ی له‌شكر و باوه‌رپين‌كراوی نزيكي ته‌مانول‌لاخانی گه‌وره بووه، تا رۆژگاری "ته‌بوله‌سه‌ن به‌گ"ی باوكی، كه ژنبرای ته‌مانول‌لاخان و جيی متمانه‌ی بووه، تا ژيانی راسته‌وخۆي خودی مه‌ستوره - كه هاوسه‌ری خوسره‌وخانی دووهم (ناكام) بووه - له‌گه‌ل سه‌ره‌به‌ری مام و خزمه‌كانيدا، له ناوجه‌رگه‌ی داوده‌سگای فه‌رمان‌په‌وايه‌تی ته‌رده‌لاندا، هه‌مه‌كاره و نووسه‌ر و

۴- محمه‌د ئيبراهيم ته‌رده‌لانی ميژووی "ذيل شرفنامه" (باشكۆي شه‌ره‌فنامه)ی له سالی ۱۲۲۵ كۆچي (۱۸۱۰ز) له‌سه‌ر پاسپارده‌ی ته‌مانول‌لاخانی گه‌وره‌ی ته‌رده‌لان نووسيوه.

۵- خوسره‌و به‌گي ته‌رده‌لانی "لب التواريخ"، (كاكله‌ی ميژووه‌كان)ی ۱۲۴۹كۆچي (۱۸۳۳ز) له‌سه‌ر پاسپارده‌ی خوسره‌وخانی دووهم - ناکام (۱۸۰۰ - ۱۸۳۴ز) - به‌ زمانی فارسی نووسيوه. مه‌ستوره له‌ كتيبه‌كه‌ی خۆيدا (تاريخ اردلان) ته‌م كتيبه، به "تاريخ الاكراد" ناو ده‌با و دواتر دكتور ئيسماعيل ته‌رده‌لان، له ميه‌ر مانگي سالی ۲۵۳۶ی شاهه‌نشاهی له تاران به‌ناوی "لب التواريخ" چاپ و بلاوكردۆته‌وه. دواي ته‌ويش "فاسيليقا" په‌راويژ و پيترستی بۆ رينكخستوه و پيشه‌كي به‌ زمانی ئينگليزي بۆ نووسيوه و سالی ۱۹۸۴ز له مۆسكۆ، به‌ناوی "تاريخ خسرو بن محمد بنی اردلان" چاپ و بلاوكردۆته‌وه.

۶- مسته‌فا ته‌مين، نه‌وشپروان، له په‌راويژي ميژووی ته‌رده‌لاندا، ده‌سگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سالی چاپ ؟، ل ۱۵.

کاربه دهستی بالابوون و له سه‌چاوه‌ی هه‌وال و فه‌رمان و برپاره‌کانی فه‌رمانپه‌وایانه‌وه نزیك بوون ۱۰.

که‌واته مه‌ستوره جگه‌له‌وه‌ی پشتاوپشت و به‌بنه‌ماله، له ده‌سگا بالاکانی فه‌رمانپه‌وایه‌تی ئه‌رده‌لاندا بوون. له‌هه‌مان کاتدا خویشی له‌ناو خیزان و که‌ش و هه‌وایه‌کی خوینده‌واری و پروونا‌کبیریدا په‌روه‌ده بووه و له‌کتیبه‌خانه ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ئه‌رده‌لانیشه‌وه نزیك بووه و ئه‌مانه‌ش هه‌موویان، یارمه‌تی و پشتیوانیی مه‌ستوره‌یان داوه، تا "میژووی ئه‌رده‌لان" ده‌کی به‌ه‌راورد له‌ چاو میژوونووسانی به‌ر له‌ خویدا، تیروته‌سه‌لتر و ده‌وله‌مه‌ندتر بی.

میژوونووسه‌کانی ئه‌رده‌لان (به‌مه‌ستوره‌شه‌وه - جگه‌له‌ مه‌ئموون به‌گی بیگه به‌گ)، هه‌موویان له‌و کاتوه میژووی میرانی ئه‌رده‌لان و میرنشینه‌که‌یان و رووداوه‌کانی کوردستان ده‌نوسنه‌وه، که پیشتر شه‌ره‌فخانی بتلیسی (۱۵۴۳ - ۱۶۰۴ز)، له (شه‌ره‌فنامه‌) دا، میژووی میرانی ئه‌رده‌لانی تا سالی ۱۵۹۶ز باسکردووه، واته: هه‌موویان له‌ باسی میژووی ئه‌رده‌لاندا، زانیارییه‌کانی "شه‌ره‌فخان" یان دووباره‌کردۆته‌وه، که تا سالی ۱۵۹۶ز. باسکردووه.

له‌پال ئه‌مه‌شدا، له‌کاتی‌کدا هه‌موویان رووداوه‌کانی میران و میرنشینی ئه‌رده‌لان و کوردستان، به‌جیا له‌ رووداوه‌کانی ئیران، تو‌مار ده‌که‌ن و وه‌ک میژووییه‌کی سه‌ربه‌خۆ ده‌ینوسنه‌وه. ئه‌مانه‌ش هه‌مووی نیشانه‌ی هه‌ستی نیشتمانیی و نه‌ته‌وه‌یی ئه‌م پۆله میژوونووسه‌یه، به‌وه‌ی به‌شانازییه‌وه باسی سه‌ربه‌خۆیی کاروباری ناو‌خۆیان و ستایشی جوامیری و تازایه‌تی و به‌خشنده‌یی میر و مه‌زنه‌کانیان ده‌که‌ن و داستانی قاره‌مانیتی شه‌ره‌کانیان ده‌گیڕنه‌وه" و ده‌یانه‌وی به‌رپێچکه‌ی (شه‌ره‌فخان) دا (میژووی کوردستان) بنوسنه‌وه.

له‌مانه‌ش له‌به‌رچاو‌تر و سه‌رباری ئه‌و په‌یامه‌ش، مه‌ستوره پیچه‌وانه‌ی میژوونووسه‌کانی پیش‌خۆی و ئه‌وانه‌ش له‌دوای مه‌ستوره‌وه میژووی میرانی

۱۰ سه‌چاوه‌ی پیشو، ل ۱۴.

۸- مه‌ستوره، میژووی ئه‌رده‌لان، وه‌رگیڕانی له‌ فارسییه‌وه بۆ کوردی: د.حه‌سه‌ن جاف و شکور مسته‌فا، وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و راگه‌یاندن چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی دار‌الحریه، به‌غدا ۱۹۸۹، ل ۱۴.

ئەردەلانیان نووسیوەتەو، تاقانە میژوونووسیچکە، کە بنەچە میوانی ئەردەلان، بۆ سەر بنەچە "ئەردەشیری بابەکان" دەباتەو. "کە دیارە ئەمەیشی لەو برۆایەو هەیناوە، گواپە زنجیری دەسەلاتداریانی "ساسانی"، لە کوردانی "شوانکارە" ن. ئیتر هەر لێرەو لە رەهەندەکانی بیری مەستورە دەگەین، کە لەلایە کەو پیمان دەلی: لە بەرنامەیه کدا لە ئاکامی گەران و پشکنینەکانیدا، بە شوین رەسەنترین رەچەلەکی کورددا چوو و لەلایەکی تریشەو پیمان دەلی: دەبی بە چاویکی جیاواز و تاییەت سەیری بێکردنەو و کەسایەتی مەستورە بکەین، ئەک وەك ئاڤرەتییکی سیبەری ئەو پۆلە "پیاو" ه میژوونووسە، بەر لە مەستورە، میژووی ئەردەلانیان نووسیوە.

بەلام ئەمە بەو مانایە نییە، کە لە نووسینەو "میژووی ئەردەلان" هەکیدە، سەرپێچی لە رێباز و بەرنامە میژوونوسانی پێش خۆی بە گشتی و لە "شەرەفخان" بەتاییەتی کردبێ، چونکە ئەمیش وەك ئەوان و ئەوانیش پەپڕەویان لە رێبازەکە "شەرەفخان" کردووە" و هەموویان رێبازەکیان بریتی بوو لەوێ: سەرباسەکانیان بەناوی "میرەکان"، یان "کەسەکان" دەست پێبکەن و لەوێ، لەژێر ناوی ئەواندا پرووداوەکانیان گێراوەتەو.

جگە لەمەش لە هەمان کاتدا ئاماژە بەو سەرچاوانەش دەکات، کە لە نووسینەو "میژووی ئەردەلان" دا، کەلکی لی وەرگرتوون. بەتاییەتی هەردوو میژوووەکە "زبەدە التوارێخ" ی مەلا محەمد شەرەف (قازی ئەردەلان) و "الب التوارێخ" ی خوسرەو بەگی ئەردەلان. جیا لەوێ لە زۆر پەرەگرافدا، کە بە پێویستی زانیبێ، شیعیری فارسی، شیعیری شاعیرانی تر، پەندی عەرەبی و ئایەتی

۹- هەلبەتە بۆ ئاگاداریی خۆینەر، دەبی بلیم کە (شەرەفخان)یش پەپڕەوی لە رێچکە و شیوازی میژوونووسانی (سەفەوی) کردووە.

۱۰- سەرچاوەی پێشوو، ل ۱۴ - ۱۵.

۱۱- سەرچاوەی پێشوو، ل ۱۱.

تاشنایی گرت ... مهیلی سروشتیم و ئاره‌زووی زگماکم، به متالای کتیبان ده‌بزوت... ۱۷.

۲- مه‌ستوره له‌بارهی به‌رنامه‌ی میژوه‌که‌یه‌وه ده‌نوسی: "به سروشتی بلیسه‌دار و زهینی ره‌خنه‌گرانه‌وه... ۱۸" ، واته: به شوق و تاسه‌یه‌کی ئاگرینه‌وه که‌وتمه‌ سهر که‌لکه‌له و خولیای نویسی میژووی ئه‌رده‌لان. به‌لام له‌کاتی نویسندا، سنورم بۆ ئهم تاسه و په‌رۆشه ئاگرینه دیاری کرد و نه‌مه‌یشت سنووری هۆش و زهینی ره‌خنه‌گرانه‌م به‌نیت‌وه، به‌لکو به‌گیانی ره‌خنه‌گرانه‌وه، ره‌خنه‌م له‌ ئه‌زمونی نووسه‌رانی پیش‌خۆم و هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی خۆمیش ده‌گرت و هه‌میشه به‌گیانی په‌سیار له‌خۆ کردن و توژیینه‌وه‌وه، له‌گه‌ل‌روداو‌وه‌کاندا ده‌ژیام. بۆیه له‌کاتی نویسینه‌وه‌ی میژوه‌که‌یدا و له‌به‌رامبه‌ر هه‌ر روداو‌یکدا، که زۆر لیبی دُنیا نه‌بووبی و بۆی بوویته جیبی له‌سه‌ر وه‌ستان و دله‌راوکه، ده‌نوسی: "ئه‌قلی بی‌خه‌وش و چیژ و سه‌لیقه‌ی راست، ئهم قسه‌یه ناسه‌لینی" ۱۹ "یان: "خودا هه‌ر خۆی له‌راستی هه‌موو شتی ئاگاداره" ۲۰ "یان: "خودا بۆ خۆی ده‌زان" ۲۱ "زانست هه‌ر لای خودایه" ۲۲.

ئهم هه‌ست و هۆشه پر له‌رامانه‌ی مه‌ستوره، له‌ نویسینه‌وه‌ی میژووی ئه‌رده‌لاندا هه‌ر به‌ته‌نیا له‌م چه‌ند رسته‌ خیرایانه‌دا ده‌رناکه‌ون، به‌لکو له‌یه‌که‌مین خویندنه‌وه‌ی میژوه‌که‌یدا، هه‌ست به‌وه ده‌کری که مه‌ستوره، هه‌ر له‌سه‌رده‌می مندالیی و هه‌رزه‌کارییه‌وه، به‌چاوی سه‌رنج و توژیینه‌وه‌وه، روداو‌ه‌کانی نزیك و

۱۴- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۲.

۱۵- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۵.

۱۶- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۵.

۱۷- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، لاپه‌ره‌کانی: ۳۰، ۵۰، ۶۶.

۱۸- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۴.

۱۹- مه‌به‌ستی له: ئه‌مانول‌لاخان (۱۷۷۵ - ۱۸۲۴ز) ی گه‌وره، واته: باوکی خوسره‌وخانی هاوسه‌ریتتی.

دووری خۆی هه‌لسه‌نگاندوو و دهرکی به‌وه کردوو، که ئەو جوگرافیا و پله و پایه‌یهی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی تیایدا ده‌ژین، له‌ لووتکه‌ی داوده‌سگاگانی میرنشینه‌که‌وه‌ نزیکه‌ و ده‌بی‌ سه‌رنجی وردیان بدری‌تی.

له‌م بواره‌دا مه‌ستوره‌ له‌باسی ناوبانگی قه‌لای "حه‌سن ئاوا" دا ده‌نوسی: (باسوخواسی له‌ هه‌موو دیرۆک و میژووی دنیا دا تۆمار کراوه‌ و په‌سن و وه‌سفی له‌ په‌رتوک و ده‌فته‌ری زۆرینه‌ی جیهاندا نووسراوه‌.. من ئەم که‌مینه‌یه، به‌چاوی خۆم دیتم بالیۆزی پروو و ئینگلیز، له‌سه‌رده‌می فه‌رمانپه‌وایه‌تی ئەمانوللاخانی^{۲۳} والیدا به‌ناوی دیتنی ئەم قه‌لایه‌وه‌ به‌سه‌ر کوردستان (سنة) دا تیپه‌رین و له‌گه‌ل‌ ئەوه‌شدا، که‌ قه‌لاکه‌ وێرانه‌ بوو، سه‌ردانی شوینه‌وار و که‌لاوه‌که‌یان ده‌کرد^{۲۴}.

ئەم بیره‌وه‌رییه‌ی مه‌ستوره‌ ده‌یگی‌په‌ته‌وه‌، یادگاری سالانی پێش چوونیه‌تی بۆ هه‌ره‌سه‌رای خوسره‌وخانی هاوسه‌ری، که‌ له‌ ته‌مه‌نی ۲۵ سالیدا، واته‌: له‌ ۱۸۲۸ز. دا بۆته‌ هاوسه‌ری، که‌ دیاره‌ مه‌به‌ستیشی له‌ بالیۆزی ئینگلیز هه‌ر ده‌بی: جان مالکۆلم (۱۷۶۹ز - ۱۸۳۲ز)^{۲۵} بیته‌ که‌ ۳ جار سه‌ردانی شاری سنه‌ی کردوو، به‌لام ۲ جاریان پێش سه‌ده‌ی نۆزده‌ و جاری سێیه‌میش سالی ۱۸۰۸ز چۆته‌ سنه‌ و له‌م سالانه‌شدا دیاره‌ مه‌ستوره‌ ته‌مه‌نی هه‌ر نزیکه‌ی ۴ سالانه‌ بووه‌ و بۆ ئەو ته‌مه‌نه‌ش، مایه‌ی زیره‌کیه‌، ئەگه‌ر بزانی ئەو گه‌ریده‌یه‌ بالیۆزه‌، یا نا!

به‌لام ئەو کاته‌ی (کلۆدیوس جیمس ریچ) له‌ هاوینی سالی (۱۸۲۰ز) دا، سه‌ردانی شاری سنه‌ی کردوو، ته‌مه‌نی مه‌ستوره‌ له‌ ده‌وره‌ی (۱۶ - ۱۷) سالاندا بووه‌. (ریچ)یش که‌ چۆته‌ "سنه"، باسی ئەوه‌ ناکات سه‌ردانی "قه‌لای حه‌سن ئاوا"ی کردیته‌. له‌به‌ر ئەوه‌ - وه‌ک وتمان - هه‌ر ده‌بی مه‌ستوره‌، مه‌به‌ستی له‌ بالیۆزی ئینگلیز، (جان مالکۆلم) بیته‌، نه‌ک "کلۆدیوس جیمس

۲۰ - سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۴۲.

۲۱ - سه‌رنج ئەم قه‌لایه‌ که‌وتۆته‌ ۶ کیلۆمه‌تری باشووری شاری "سنه" وه‌.

۲۲ - بۆ زیاتر زانیاری بنواره‌: "گه‌شتنامه‌ی ریچ بۆ کوردستان وه‌رگی‌په‌رانی له‌ عه‌ره‌بیه‌وه‌ بۆ کوردی

حه‌مه‌باقی، محمه‌د، چاپی سێیه‌م، ل ۲۰۱، هه‌روه‌ها: فه‌هنگ ده‌خدا، به‌رگی ۱۴، ل ۲۱۴۶۹.

رېچ^{۲۶} خو ته گهر (رېچ) له و سهردانهيدا، كه له هاوینی سالی ۱۸۲۰زدا، بو شاری (سنه)ی كردووه، چوویته سهردانی (قهلامی حهسن ثاوا) و دواتر له (گهشتنامه)^{۲۷} كهیدا باسی نه كرده، ته مهیان شتیکی تره و ده كری گریمانی ته و هس دابننن، كه مهستوره، مه بهستی له بالیوزی ئینگلیز (كلودیوس جیمس رېچ) بووی، كه له ههردوو باره كه دا، (جان مالکوم) و (رېچ)یش، ههردوویان نوینه ری ئینگلیز بوون و له ههردوو گریمانه كه شدا، سهرنجی وردی (مهستوره) مان مه بهسته.

ههردوو له بواری گپړانه وهی بیره وهری سهرده می مندالیتی خویدا، بیره وهریه کی گرنه سهارهت به ناكوكی و ناته بابی نیوان میرنشیني ته رده لان و بابان ده گپړیته وه، كه له كاتی خویندنه وهیدا ده م و دهست خوینه ههست به په ژاره ی مهستوره ده كات و له دوتوی گپړانه وه كه دا خوژگه یه کی شاروهی مهستوره ههست پی ده كات، بو ته وهی ته نجامه كه ی به جوړیكي تر بكه وتایه ته وه، كه ته نجامی برایه تی و ته بابی نیوان میرانی ته رده لان و بابان بوایه و پوخته كه یشی به مجوره بووه:

سالی (۱۱۳۶ك - ۱۷۲۳ز)، خانه پاشای میری بابان هیرش ده كاته سهر شاری "سنه" و دهیگری و دوایش وهك مهستوره ده لی:

"له و جینگایه ی كه ئیستا باخیکه و نمونه ی به ههستی به رینه و نزیکی كوشك و ته لاری مهركهزی میرنشینه و به فیردهوس به ناوبانگه، قوتابخانه یه کی بنیات نا و له مه و دایه کی كورتدا، مناره یه کی جوانیشی لی دروست كرد، تا سهرده می فهرمانه وایی پر شانازیی ته مانولآخانیس ههردوو مابوو و منیش دیتم، ته مانولآخان له بهرته وهی بوونی ته م مناره و ئاسه واره ی به مایه ی سهر شوپری

۲۳- گهشتنامه ی (رېچ)، له لایهن نووسه ری ته م دپړانه وه كراوته كوردی و تانیستا (۳ سی) جار چاپكراوته وه.

۲۴- مهستوره، میژوی ته رده لان، ل ۸۹ - ۹۰.

ئەردەلەنەكان دەزانی، ویران و خاپووری کرد و داری بەسەر بەردییەوه
نەهیشت... ٢٨١١.

مەستووڕە سالی ١٨٤٥ز دەستی بە نووسینی (میرنشینى ئەردەلەن) کردوو،
کە لەم کاتەدا تەمەنى مەستووڕە ٤٢ سالە و ئیتر دنیایە لەوێ لەو تەمەنەدا
زەخیرەیهکی زۆری ناگاداریی راستەوخۆی لە ڕووداوەکانى سەرۆمى نیوێ
یەكەمى سەدەى نۆزده هەیه و ئەم نیو سەدەیهش بۆ هەموو میرنشینەکانى کورد،
ناسکترین قۆناغى وەرسوورانە، لە هەموو ڕوویەکی سیاسى، کۆمەلایەتی و
ڕووناکبیری و دیاریکردنی چاره نووسیانەوه.

مەستووڕەش وەك نووسەرانی پیش خۆی، هەر لە شارى سنەدا دەستی بە
نووسینی "میژووێ ئەردەلەن" کردوو. کە شارى "سنە" نزیکەى (٢١٠) سال
پیش ئەم میژووێ مەستووڕە، وەك دوایین پیتەختى ئەردەلەن بنیات نراوه. بەلام
شارى "سنە" یەكەمین پیتەختى میرنشینەكە نەبووه، بەلكو لە ماوهى نزیکەى
(١٥٠) سالیكدا، (٤) جار مەلبەندى دەسەلات و پیتەختیان لە شوینیكەوه بۆ
شوینیكى تر، جیگەگۆرکی پینکردوو.

لە سەرەتادا لە (قەلای زەلم) (٥٦٤ك - ١١٦٨ز) و دواتر لە (قەلای مەریوان)
(٩٦٩ك - ١٥٦١ز) و دواییش لە (قەلای پلنگان) و دواى ئەمیش بۆ (قەلای
حەسەن ئاوا) و دوایین جاریش شارى (سنە) ئیستایان لە (١٦٣٦ز) دا دروستکرد
و بە یەكجاریی تیایدا مانەوه.

میژوونووسەکانى ئەردەلەن دەلین: نیاز لە ڕووخاندنی قەلاکانى (زەلم)،
(پلنگان) و (حەسەن ئاوا) لەبەر ئەوه بووه، تا ئیتر هیچ کام لە میرەکانى
ئەردەلەن، نەتوانن لەکاتی سەرپیچی و یاخیبووندا، لە پاشاکانى ئیران، خۆیانى
تیدا قایم بکەن.

٢٥- حەمەباقى، محەمەد، میرنشینى ئەردەلەن، بابان، سۆزان، لە بەلگەنامەى قاجاریدا، چاپ و
پەخشى ئاراس، چاپى یەكەم، هەولێر، ٢٠٠٥، ل٣٠ (پەراویز). هەروەها: مستەفا ئەمین، نەوشیروان:
لە پەراویزی میژووێ ئەردەلەندا، ل٦٦.

بەلّام ئەم قسانەيان بۆ دلنەوايي و دلنياکردني پاشاكانى ئيران نووسيوه، ئەگينا نياز لەم جيگەگۆرکى و خوگەياندنەوه ناو باوهشى ئيران، خو دەر بازکردن بووه، لە سنوورى دەسەلاتى عوسمانى و دەستدریژییهکانى پاشەپۆژى^(۲۶) و خو پاراستن بووه لەو چەرمەسەربى و کارەساتە پرمەينەتییانەى بەسەر (وہک نمونە) میرنشینى "بابان"ى ھاوسنوورى میرنشینى "ئەردەلان" ياندا هینا.

چونکہ ئەگەرچی ھەلکەوتى جيۆپۆلیتیکی قەلەمپەوى ئەردەلان، شیوه نزیکیاتییەکی لەگەڵ قەلەمپەوى "بابان" بووه و لە ماوهى حوکمرانى میرەکانى ئەردەلاندا، تووشى گەلى شەپ و کیشەى گەرە و خویناوبى بوون، بەلّام بە دريژايى چەند سەدەيهک لە زۆر لایەنى کۆمەلایەتى، ئابوورى، سیاسییەوه، لە چاو (بۆ نمونە) میرانى باباندا، ناوچەکەيان پارێزراوتر و ئارامتر و گەشەکردووتر بووه، لەبەر ئەوهی:

۱- میرنشینى بابان زۆر جار لەگەڵ ناوهندى ھەردوو دەولەتى ئیرانى و عوسمانیدا بە شەپ ھاتوون.

۲- میرنشینى ئەردەلان بەلای زۆرەوه ھەر لەگەڵ دەولەتى عوسمانیدا بە شەپ ھاتوون و لەمەشدا ھەلکەوتى ناوچەکەيان، ئەوئەندەى ناوچەى میرنشینى بابان نەدەکەوتە سەرەپى لەشکرکیشى شەپ و بەیە کدا ھەلپژان.

۳- میرەکانى ئەردەلان لەدواى خو خزانندنەوه ناو قەلەمپەوى ئیران، ھەمیشە و راستەوخو لە لایەن شایەکانى دەولەتى ناوئەندییەوه فەرمانى بەپێوەبردنى میرنشینەکەيان بۆ دیاریکراوه، کہ ئەم شاهانەى ئیران - کہم تا کورتیک - شتیکیان لە میژووى گەلانى ئیران و کلتورى ناوچەکانى گەلانى ئیران زانیوه، بەپێچەوانەى میرنشینگەلى کوردی ژیر دەسەلاتى عوسمانى، کہ ھەمیشە لە لایەن یەکیک لە والییەکانى مووسل و بەغداوه میرنشینیان بۆ دیارى دەکرا و زۆرینەى ئەو والییانەى مووسل و بەغداش، نەک ھەر پێشتر لەناو کۆمەلگای عوسمانیدا پەرورده نەبوون و ئاگادارییان لە دابونەريت و کلتورى گەلانى ناو قەلەمپەوى ئیمپراتۆرى عوسمانى نەبووه، بەلکو خەلکانى دەرەوهى قەلەمپەوى عوسمانى بوون

(۲۶) میرنشینى ئەردەلان، بابان، سۆران ل ۳۰ (پەراویز)، ھەروەھا: لە پەراویزی میژووى ئەردەلاندا، ل ۶۶.

و به هه موو کلتوریکی گهلانی عوسمانی، نامۆ و نهشارهزا بوون. که دیاره ئەم دوو جۆر بهرئیه بردنهش، له ههردوو باره کهی ناو ئییران و عوسمانیدا، کاردانه وهی خۆیان ههبووه و له باری یه کهمدا: شایه کانی ئییران، راسته وخۆ پردی پێوه ندیی هه مه لایه نه بیان له گه ل میرانی ئه رده لانییدا هه لبه ستووه و هاتوچۆ و خزمایه تی و ژن و ژنخواییشیان له گه ل یه کتردا کردووه، به لām له باری دووه مدا: والیه کانی عوسمانی، له ئاکامی که متر له یه کگه یشتنیان له گه ل میرانی کورددا، هه میشه شه پ و ئاژاوه بیان له گه ل یه کتردا هه بووه، هه ر له به ره شه مه ش بووه، ئەو شه پ و شالا وهی که له سه ره تای دروستبوونی ده ولّه تی سه فه وی (۱۵۰۲ - ۱۷۳۶ز) ی شیعه مه زه به بووه، بۆ سه ر ناوچه کانی سوننی مه زه به ب و ده ولّه تی عوسمانی ده کران و له مه شدا زۆریه ی کوردانی خۆرئاوای ئییران و قه له مپه روی ئه رده لانی شیعی ده گرتوه و زیانی زۆری سه رومال، له کوردانی سوننی مه زه به ب ده که وت. به لām دواتر و به تیپه رپه بونی پۆژگار، له سه رده می شا عه بباس (۱۵۸۷ - ۱۶۲۹ز) به دواوه، هه ندی له میران و سه رانی ئه رده لان، بۆ دلنه وایی ده ولّه تی سه فه وی و دواتریش بۆ دلنه وایی ده ولّه تی قاجار، خۆیان و هه ندی له ده ست و پێوه ندیان، ده بوونه شیعه مه زه به ب و هه ندی جاریش ژن و ژنخواییشیان له گه ل بنه ماله کانی هه ردوو ده رباردا ده کرد^{۲۷} و به مه ش خۆیان له شه ری یه کێک له دوو ده ولّه ته (واته: ده ولّه تی ئییران) ده پاراست و له م باره شدا ده ولّه تی عوسمانی، که متر توانا و ده رفه تی ده ستیوه ردان و ئاژاوه نانه وهی له کاروباری ناوخوای میرنشینی ئه رده لانییدا بۆ ده مایه وه.

۲۷- به تاییه تییش له خان ئەحمه د خان (۱۶۱۶ - ۱۶۳۶ز) ی کۆری هه لۆخان کۆری سولتان عه لی به گه وه ده ست پێ ده کات، که جگه له وهی مه زه به بی شیعه ی په سه ند کرد و بووه شیعه، هاوکات "سه ییده به گم" ی کچی شا عه بباسی سه فه وی خواست، هه روه ها: ئەمانوللاخانێ گه وره ی ئه رده لان، که خۆی "سه رونا ز خانم" ی کۆنه ژنی فه تح عه لی شای ماره کردووه و "حوسن جیهانی خانم" ی کچی فه تح عه لی شای قاجاری بۆ "خوسره و خان" ی کۆری خواستووه... دیسانیش "توبا خانم" ی کچی عه بباس میرزایان بۆ "ره زا قولیخان" ی کۆره گه وره ی "خوسره و خان" - ناکام - خواستووه.

ئەم نەرىتەش وردە وردە و بەكاوہخۆ، گرژىيى نىوان دەولەتى ناوہندى ئىيران و مىرنشىنى ئەردەلانى خاۋ دەكردەوہ و لىرەوہ پراگرتن، يان تىكچوونى ئارام و ئاسايشى قەلەمپەوى ئەردەلانى (زۆرتەر) پابەند دەبوو بە ھەلومەرجى شەپ و ئاشتى خودى دەولەتى ناوہندى ئىيرانەوہ، چ لە ناوہخۆ، لەسەر دەسەلەت، يان لەگەل ھەردوو دەولەتى عوسمانى و رووسىادا، نەك شتى تر.

بۆيە پەپرەوكردى ئەم سىياسەتە، لە لايەن مىران و سەرانى ئەردەلانى، بووہ نەرىتىكى چاۋلىكەرىيى بۆ (زۆربەي) مىرانى ئەردەلانى و بەدرىتايى ئالوگۆرەكانى دەسەلەتدارىتى دەولەتى ناوہندى ئىيران، مىرانى ئەردەلانى بە رەزامەندىيى شاھەكانى ئىيران دادەنران و لادەبران، تەنيا بۆ ماوہىيەكى كەم نەيىت، كە لەگەل كەرىم خانى زەند (۱۷۰۵ - ۱۷۷۹ز)دا نىوانيان باش نەبووہ و دواتر ئەوہشيان چارەسەر كردو^{۲۸}.

بە واتەيەكى تر، ئەم سىياسەتى خۆگونجاندىن و خۆسازكردنەي مىرانى بەرودواي ئەردەلانى، لەگەل دەسەلەتى ناوہندى ئىيراندا، تەقەللا بووہ بۆ گەران بەدواي ئارام و ئاسايش ھىشتنەوہي مىرنشىنەكەياندا. كە ئەم تەقەللا پشوو درىژە لەدواي دروستكردنى شارى "سەنە" وە بۆ ماوہى نزيكەي چەند سەدەيەك بتوانن زەمىنەي دابىنكردنى ژيار و ئابورى و خويندەوارى و رووناكبرى و تەلارسازىي خۆش بكەن و لە مەيدانى رووناكبرىشدا مىرنشىنى ئەردەلانى، لە دواي مىرنشىنى "بتلىس" وە، دووہمىن مىرنشىنى كوردىن، كە مېژووى مىرنشىنەكەيان، بە تەقەللاي چەند مېژوونوسىك بنوسرىتەوہ.

ھەر لە ئاكامى ئەم ھەلومەرجەشدا مەستورە لەناو تەلارە ھەرە جوانەكانى سەرتاسەرى كوردستاندا، دەستى بە نووسىنەوہي "مېژووى ئەردەلانى" كرد، كە تەلارە شىرىن و نازدارەكەي مەستورە، ھىشتا لە تەلارە قەشەنگ و بەرچاوەكانى ئىستاي شارى سەنەيە.

بەلام مىرنشىنگەلى كوردى بىندەستى عوسمانى، ببوونە مەيدانى پر لە دەستپوہردانى والىيەكانى عوسمانى و سەرانى قاجارى لە كاروبارى ناوہخۆي ھەردوو

۲۸ - مىرنشىنى ئەردەلانى، بابان، سۆران ۳۱.

میرنشینى بابان و سۆراندا (به تاييه تى) و ئاژاوه و دووبه ره كى و شه پى براكوژى نانه وه له نيوان سهران و ئه ندامانى بنه مالهى بابان و شه پى ميرنشينى بابان له گه ل ميرنشينى سۆراندا و به هه موويشيانه وه ئۆقره و ئاسايشيان له قه له مره و كانياندا نه هيشتبوو، بۆيه له كاتي كدا (وهك نمونه) ئه مانوللاخانى گوره ي ئه رده لان، داخوازي نووسيني ميژووي ميرانى ئه رده لان له: "مه مه د ئيبراهيم ئه رده لاني"^{۲۹} ده كات، هه ر له م سه رويه نده دايه، كه گه ريده يه كى وهك "كلؤديوس جيّمس ريچ" كاتي له باره ي ميژووي بنه ماله ي "بابان" وه، له گه ل "مه حمود پاشا ي ميري بابان" دا ده دوين، ئاواي ده گيژيته وه:

"ئه مرۆ: ۷ تشريني يه كه مى ۱۸۲۰ز، له گه ل مه حمود پاشا ي باباندا، كه باسى ميژووي كوردستانمان كرد، پيم به جه رگى خوڤدا نا و سه رسامىي خوڤم بو باسكرد، كه بوچى ئاگادارى ته واوي له ميژووي بنه ماله كه يان نيهه!.
ئه ويش به نه زاكه ت و سه نگينييه وه پيمي وت:

ئه و ميژووه شايسته ي نووسينه وه نيهه، چونكه ميژووي بنه ماله يه كى ده سه لاتداره .

منيش پيم وت: به لام بنه ماله كه يان ميژوويه كى دوورى هه يه و شه ره فمه ندن.^{۳۰}
هه لبه ته وه لامه كه ي مه حمود پاشا، "ريچ" ي ئه و سه رده مه و ئيمه ي ئه م سه رده مه يشى قايل نه كردوه، چونكه "ريچ" ده زاني مه حمود پاشا و سه راني بابان، به هۆي سه رقالييانه وه به شه ر و ئاژاوه ي ناوخويان و ده ره وه، ناپه رژينه سه ر ئاوه دانكردنه وه ي هه ريتمه كه يان و نووسينه وه ي ميژووي ميرنشينه كه يان، به تاييه تى دواي مه رگى ئه و ره حمان پاشا (۱۸۱۳ز) ي باوكى مه حمود پاشا، كه پيشتر "ريچ" ناسيويتى و ئاگادارى زۆرى له باره ي فراوانخوازي و هيرش و هه لمه ته سه ركه و تووه كانبييه وه هه بووه و ئيستاش نيشانه كانى لاوازبوونى و له به ريهك هه لوه شانى ده ركه و تووه .

۲۹ - واته: خاوهنى: ژيل شرفنامه.

۳۰ - گه شتنامه ي ريچ، ل ۲۷۴.

به لّام لیّره دا بۆ به بیرهینانه وه، ده بیّ بلیّین: ئەم پرسپاریه ی "رپیج" له مه حموود پاشای ده کات، دوا ی ئەو سهردان و دیدهنیه ی "رپیج" ه، بۆ شاری "سنه" و دیداریتی له گه ل ئەمانوللاخان و سهراسیمه بوونی "رپیج" ه، به بینینی ته لاره ناوازه و نازداره کانی ناو شاری "سنه"، که ههر له م سه فهره درپژهیدا، بۆ میرنشینی ئەرده لانی کردووه و ههر له م سه فهره شدا لای ئەمانوللاخان، نوسخه یه کی "شهرفنامه" ی وه ک "میژووی کورد" وه رگرتووه^{۳۱} و ههر له م سه فهره ی شیدا پیچه وانه ی ئەم لاوازییه ی مه حموود پاشا، له ده سه لّات و توانای هه مه لایه نه ی ئەمانوللاخاندا ده بینیی و ده لّی:

"ئه مانوللاخان... خۆی سهرداری وهخت و خاوهن بریار و سیاسهتی ئیترانه...^{۳۲} که دیسان ئەم ده سه لّات به هیزه ی ئەرده لانی ش، له سالی (۱۸۲۴ز) دا به مه رگی ئەمانوللاخان و له جی دانیشتنی خوسره و خانی کورپی و هاوسه ری داها تووی مه ستوره^{۳۳} دوا یی دیت و لیّره به دوا وه، سه ره تا کانی لاوا یی و له به ریه ک هه لّو ه شانی ئەم میرنشینه ش ده رده که و ی، به تایبه تی دوا ی مه رگی خوسره و خان (۱۸۳۴ز) و ده ستیوه ردانی (حوسن جیهان) ی ژنی یه که می خوسره و خان و ناکوکی

۳۱ - سه رچاوه ی پیشوو، لاپه ره کانی: ۱۸۹، ۲۰۶، ۲۰۳.

سه رنج: ئیستا نوسخه یه کی تورکی "شهرفنامه" له کتیبخانه ی به ریتانیا پارێزراوه (Add.7860)، که زه مانیك هی "رپیج" بووه و نوسخه یه کی تری فارسی لیّیه (Add.22698)، که "عهباس میرزا" ی وه لیعه هدی "فهتخ عه لی شای قاجار" به دیاریی بۆ ئەمانوللاخانی گه وره ی ئەرده لانی ناردووه. به لّام روون نییه ئەو نوسخه یه کی که "رپیج" له ئەمانوللاخانی وه رگرتووه، یه ک له و دووانه یه، یان نوسخه یه کی تره!. (بۆ زیاتر زانیاری له م باره یه وه بنوا ره: سولتانی، ئەنوه ر: دوو ذیلی شهرفنامه ی بتلیسی، چاپه مه نی بنکه ی "ژین" سلیمانی، چاپی یه که م، ۲۰۰۵، چاپخانه، شقان، ۸۵ ل (په راویز).

۳۲ - گه شتنامه ی رپیج، ۱۹۹ ل.

۳۳ - مه ستوره سالی ۱۸۲۸ز بۆته هاوسه ری "خوسره و خان" و ماوه ی ۶ سال هاوسه ری بووه و مندالیشی لیّی نه بووه و دواتر ماوه ی ۱۳ سال به بیوه ژنی له حه ره مه سه رای خوسره و خاندا ماوه ته وه.

نیوان هەردوو کورە کهیان: رەزا قولیجان و غولام شاخان لە کاروباری میرنشینه که، لەسەر دەسه‌لەاتی میرایه‌تی گرتنه‌ دەست، که مه‌ستورە کاتی به‌ دووربینیه‌کی هۆشیارانەوه، رووداوه‌کان تاتوتوی ده‌کات، ده‌گاته‌ ئەو ئەنجامه‌ی له‌ میژوووه‌که‌یدا ده‌لی:

"ئیدی ئیدی و نه‌خته‌ نه‌خته‌ ئەم سەربزیویی و سەرسەختیی و گوینه‌دانه، بوو به‌ هۆی ئەوه‌ی شا (محمد شا: ۱۸۳۵-۱۸۴۸ز) پشتیان تێکا و روویان لی وەرگێڕی و گوێیان پاکیشی، ته‌نانه‌ت ده‌توانین بلین: "شا هاته‌ سەر ئەو بریاره‌ی، که‌ بناغه‌ی ئەم بنه‌ماله‌یه، تێکدا و داری به‌سەر به‌رده‌وه‌ نه‌هیلی"^{۳۴}.

به‌لام هەر له‌و سەرویه‌نده‌دا و پێچه‌وانه‌ی لاوازبونی ئەم دوو میرنشینه‌ی بابان و ئەرده‌لان، له‌ سەرته‌تای (۱۸۲۰ز) به‌دواوه، سەرته‌تاکانی دره‌وشانه‌وه و فراواغوازی هەردوو میرنشینی "سۆران" و "بۆتان" به‌ فه‌رمانده‌یی میر محمدی ره‌واندز (۱۷۸۸ - ۱۸۳۸ز) و میر به‌درخان (۱۸۰۳ - ۱۸۶۹)، بۆ پزگاری له‌ ده‌ست زولمی عوسمانی ده‌رده‌که‌ون، که‌ ده‌وله‌تی عوسمانی، ته‌قه‌للای هەردوو میره‌که‌ به‌ مه‌ترسیی گه‌وره‌ بۆ سەر خۆی ده‌زانی و له‌ پێگه‌ی له‌شکرکیشی و هێرشه‌وه، به‌رودوا (۱۸۳۸) و (۱۸۴۷) له‌ناویان ده‌بات.

ئەم رووداوانه و گه‌لی رووداوی تری گرنگ، ده‌که‌ونه‌ قۆناغی ژیانی مه‌ستورە. بۆیه‌ ئەزموونی ژیانی مه‌ستورە، ئەزموونی قۆناغی ناسک و پر له‌ کاره‌سات و هەرسووران و چاره‌نوسسازی سیاسی کورده. به‌تایبه‌تی که‌ هەردوو پێکه‌وتنه‌یه‌ی یه‌که‌م (۱۸۲۳ز) و دووه‌م (۱۸۴۷ز)ی "ئه‌رزۆم"ی نیوان ئییران و عوسمانی، ده‌که‌ونه‌ قۆناغی نیوه‌ی دووه‌می ژیانی مه‌ستورە.

ئەم دوو پێکه‌وتنه‌یه‌یه، له‌ ده‌می‌که‌وه‌ به‌ ناوژیی پروسیا و ئینگلستان، زه‌مینه‌ی بۆ خۆش ده‌کرا و دوا‌ی ته‌قه‌للایه‌کی زۆر، گه‌یانیدانه‌ ئەنجام، تا به‌

۳۴ - مه‌ستورە، میرنشینی ئەرده‌لان، ۲۳۱.

۳۵ - بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنواژه: امارة بوتان في عهد الامير بدرخان، صلاح هروري، مطبوعات مؤسسة موکریانی اربیل، الطبعة الاولى، ۲۰۰۰.

هۆيەوه زەمىنەش بۆ لەناوبردنى مېرنشېنەكانى كورد خۆش بكەن. لەم بوارەدا ئەم نمونەيە دەگێرپىنەوه:

سەرەتاي سالى ١٨٤٢ز عەلى پەزاي والى بەغدا، مەحمود پاشاي ميري بابان لادەدا و ئەحمەد پاشاي كورپى سليمان پاشاي برازاي مەحمود پاشاي لە جى دانا. مەحمود پاشاش لە پايىزى هەمان سالدا بە خۆى و خاوخيزان دەستويپۆەندەكانيەوه، پەناى بۆ ئيران، بۆ لاي رەزا قولبخانى ميري ئەردەلان برد. دواى ماوهيەك و هەر زستانى ئەو سالە، برديانە تاران و سەردانى محمەد شاي قاجاريان كرد. (شاش) پيشواز و خەلاتى كرد و فەرمانى بە رەزا قولبخان كرد، تا لەشكر ساز بكەن و مەحمود پاشا بە خورتى بۆ سليمانى بگيرنەوه.

بۆ ئەمەش، هيرشى چەند قۆلى و بەربلاويان بۆ سەر قەلەمپەوى بابان و ناو شارى سليمانى دەست پيكرەد. بەلام هيرشەكەيان سەرنەكەوت و مەحمود پاشا و والى ئەردەلان، لە بەرامبەر هيرشيكى غافلگيرانەى عەبدوللا پاشاي والى سليمانى دا، بۆ سەر بارەگاي هيزەكەيان لە "مەريوان" تيكشكينا.

دواتر، ئيران لەسەر ئەم هيرشەى عەبدوللا پاشا، كە دەستدرىزىيى بۆ سەر خاكى مەريوان كردهوه و پيشيلى ماددهى يەكەمى پەيمانامەى ئەرزىمى كردهوه، شكاتى لاي سەرانى عوسمانى، لە عەبدوللا پاشا كرد. ئەوانيش بۆ بەغداد بانگيان كردهوه و ئەحمەد پاشاي برايان لە جى دانايەوه و دواى ماوهيەكى تر و چەندان ئالوگۆر و رووداوى تر، نەجيب پاشاي بەغداد - كە لە جى عەلى رەزا دانرابوو - لە ريكەى لەشكركىشى و هيرشەوه، دەسەلاتى ميراىەتى بابانيان لى سەندن و لە جى ئەوان، كاربەدەستى خويان دانا.

هاوكات لەولاشەوه لە ئيران، لەسەر تيكشكانەكەى رەزا قولبخان - لە دەشتى مەريوان - محمەد شاي قاجار بيانوى لا بردن و هەلتەكاندى مېرنشېنى ئەردەلانى چنگ كەوت و دواى زنجيرەيەك ئالوگۆر، بريارياندا خوسرەوخانى گورجى، وەك فەرمانرەواى راستەوخۆى قاجارى، بۆ "سەنە" بنيرن.

ئەيش بەگەيشتنى بۆ شارى سەنە، رەزا قولبخانى بە زنجيركراوى بۆ تاران نارد. بەدوايدا دەستويپۆەندەكانى رەزا قولبخان و ئەمانوللاخانى برا بچكۆلەى، هەريەكەيان بەلايەكدا ئاواره و پەرتەوازه بوون. كە مەستووره و نزيكەكانيشى، لە

سەروپەندى تەوا كۆردى "مىژوۋى ئەردەلەن" دا - بەر ئەم پەرتەۋازە بوونە كەتتۈن
ۋە لەگەل كۆمەللىكى نىكە ھەزار كەسىدا - بە ناچارىي پرويان لە شارەزور و دواتر
لە سلىمانى كىرەۋە ۋە ھەر مەستورەش خۆي، وردە كارىيە كانى ئەم پروداۋانەي،
سالانى دوايى قۇناغى ھەرەسەينانى ھەمەلايەنەي ژيانى سىياسى، پروناكبرىي،
كۆمەلايەتەي ھەردوۋ مىرنشيني ئەردەلەن ۋە بابانى، زۆر زىرەكانە ۋە ئاگادارانە، بۆ
مىژوۋى ئەردەلەن ۋە بابان تۆمار كىرەۋە ۋە ۋەك راستگۆترىن شاھەتھالىكى ئاگادار ۋە
ھوشيارى پۆژگارى خۆي، دوا لاپەرەكانى "مىژوۋى ئەردەلەن" كەي، بە دەم ئەم
دوا كۆچە پر لە كارەساتەۋە تۆمار كىرەۋە^{۳۶}.

گىرەنەۋە كانى مەستورە لە "مىژوۋى ئەردەلەن" دا، ھەرۋەك سەدان جار لەۋ
گىرەنەۋە ۋە يادداشت كىرەنە بە نىخترن كە لە بەلگە نامە كانى قاجارى ۋە عوسمانىدا
ھاتوون، لە ھەمان كاتىشدا چارەنوسى مىرنشيني كەي خۆيشيان: (ئەردەلەن)
ھەرۋەك ئەۋ جۆرە كەۋتەۋە، كە پىشتەر ھەر مەستورە خۆي پىشبينى بۆ دەكرد ۋە
لە مىژوۋە كەي خۆيدات نوسىبوۋى:

"شا، واتە: مەمەد شاي قاجار، ھاتە سەر ئەۋ باۋەرې، كە بناغەي ئەم
بنەمالەيە تىكدا ۋە دارى بەسەر بەردەۋە نەھىللى^{۳۷} .

۳۶ - بۆ زياتر زانىبارى لەبارەي وردە كارىيە كانى ئەم پروداۋانە، بنوارە:

- مىرنشيني ئەردەلەن، بابان، سۆران لە بەلگە نامەي قاجارىدا، مەمەد ھەمەباقى.

- مەستورە، مىرنشيني ئەردەلەن.

۳۷ - مەستورە، مىرنشيني ئەردەلەن، ل ۲۳۱.

* گۆقارى كۆرى زانىبارى كوردستان، ژمارە (۶)

نالی

و

مەستوورە

مەستوورە (۱۸۰۵ز — ۱۸۴۷ز)، کە ناز ناوی ماھشەرەفخانم، کچی ئەبولخەسەن (مخەمد بەگ)ە و ئەگەرچی دیوانیکی شیعریی بە زمانی فارسی و چەند کتیبیکی میژوویی، لەربارە میژوویی ئەردەلان و شەریعەتی ئیسلام لە دوا بەجیماوە^{۲۹}؛ کەچی تا ئیستاش لای زۆربە کوردناسانی خۆرەللات و خۆرئاوا و میژوونوسان و نووسەرانی کوردش، زۆرتر ھەرۆک شاعیر باسەدە کری. لە کاتی کادا شانازی میژوویی فەرھەنگی کوردی، لەو دەایە کە نزیکە (۱۸۰) ساڵ لە مەوبەر، لە سەرتاسەری خۆرەللاتی ناوەراستادا، تاقانە ئافرەتیکە، میژوویی نووسی. ھەرچەندە لە پال دیوانە شیعەرە فارسییە کەیدا، پرە شعریکی عروژنامیزی بە زمانی (کوردی)ش، بە ناوی مەستوورە — ە، بلاوبۆتەو. ەک نمونە ی ئەمجۆرە شیعرانە ی، کە ئەمە سەرەتایە کەتی:

۲۹ لە وتاری دواتردا ناوی بەرھەمەکانی مەستوورە دەنوسین.

گرفتارم، به نازی چاوه‌کانی مهستی فهتانت بریندارم، به تیری سینه سووزی نیچی موژگانت^{۳۰}

له کاتیئکدا ئەم شیعره، غەزەلیکی (۷) بەیتی شاعیری ناسراو: ئەمین ئاغای
هەویزی، واتا: ئەختەر (۱۸۳۹ — ۱۸۸۸ز)ه^{۳۱}، بۆیە من دێنیام ئەو شیعره
کوردییە عەرز نامیژانە تریش که تا ئیستا بە پال مەستورە دراو، شیعی
مەستورە نین؛ چونکه له لایەکه‌وه ئەمجۆره شیعرانه، جگه‌له‌وه‌ی (پیاو) وتوونی،
له‌لایه‌کی تریشه‌وه مەستورە خۆی، له میژوو‌ه‌که‌ی خۆیدا، که له ئاخر و ئۆخری
ژیانی‌شیدا نووسیوتی، کهم و زۆر باسی ئەوه ناکات که شیعی کوردی نووسی،
له هه‌مان کاتیشدا، که باس دیتە سەر مەستورە و ئەده‌بی کوردی، له سەرده‌می
مەستورە و له ئەده‌بی باوی ئەو سەرده‌می میرنشینی ئەرده‌لان؛ ده‌بی ئەوه‌مان
له یادبێ که ئەو ئەده‌به‌ی له‌و رۆژگارەدا به‌ زمانی کوردی، له‌ جوگرافیای
میرنشینی ئەرده‌لان دا سه‌قامگیر بووه، ئەده‌بی دیالیکتی گۆران بووه، که به
کیشی خۆمالیی، واته: که به‌ وه‌زنی هیجا (برگه‌یی) بووه، له‌ به‌رئه‌وه‌ی ئەم
دیالیکتە‌ی گۆران، زۆر له‌ پێش دروستبوونی شاری (سنة)شدا، زمانی (تایین)یش
بووه. چونکه ئەگەر کوردناسانی وه‌کو: (ئه‌لیکسه‌نده‌ر ژابا، مارتن، هارتمان،

سەرنج:

ئەگەر هەندێ فاکت و پەرەگرافی ئەم وتارە و وتاری پێشوو له‌ یه‌کتر بچن، پێویستی وتارەکان وا
بووه.

۳۰ میژووی ئەرده‌لان — نووسینی: مەستورە‌ی کوردستانی — گۆرینی بۆ کوردی: دکتۆر هه‌سه‌ن
جاف و شکور مسته‌فا — چاپی یه‌که‌م — به‌غدا — ده‌زگای رۆشنیبری و بلاوکرده‌وه‌ی کوردی
کوردی لاپه‌ره (۷) — هه‌روه‌ها: ت‌اریخ مشاهیر کورد — جلدی یه‌که‌م — تالیف بابە مردوخ
رۆحانی — چاپ اول (۱۳۶۴) — انتشارات سروش — ص (۳۶۷ — ۳۷۲).

۳- بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه‌ بنواړه‌: ئەختەر، شاعیری جوانیی و دل‌داری، ناماده‌کردنی ئازاد
عه‌بدولواحید، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی شاره‌وانی، ۱۹۷۶، لاپه‌ره ۱۶ — ۲۳، ل. ۵۱.

رۆژهلېسكو، لېرخ، فېلچېفېسكى، رۆدېنكو و ... هتد)، ټوه بسلېنېن كه ټهدهبې كوردې، له سههتاي دهست پېكردنېهوه، به دېالېكتې باكوور دهستی پېكردبې و به تايبهتېش له عهلی حهرېرې (سهدهی يانزهيه می زاین)، ټوا لهم دېالېكتهدا، (له سهدهی دهيه می زاین) و رهنکه پېشترېش، كټېبې (مارېفته و پېرشالېارې زهرتوشتی) ^{۳۲} پې نووسراوه، كه له باره ی ټايېنی (زهرتوشت)هوهيه و دواي ټه مېش كټېبې ټايېنی (سههته نجام)ی پې نووسراوه، كه له ناو خه لكدا، به سروودی (يارسان)ناسراوه و كټېبې ټايېنی (تههلی ههق)ه ^{۳۳}. له پال ټه مانېشدا وهك له ټېنسكلو پېدېاي ټېسلامی چاپې ټېنگلېزېيه كه پدا هاتووه، (باباتاھېرې هه مه دانې)ش، شېعری به دېالېكتې گوران، بو بلاو كرده وهی بېروباوه رې تههلی ههق، له ناو گوران نه خوېنده واره كاندا نووسيوه ^{۳۴}. جگه له و (۳۹) شاعېره ی كه ټې. بې. سون، له و تاره پدا سه بارهت به شېعری گوران، له سهری نووسيون و نمونه ی له (۲۷) شاعېريان هېناوته وه، كه كاتې خو ی (د. سه عید سنه یې)، ټه م دهست نووسانه ی پېشكهش كردون و ټېستا له مؤزه ی بهرېتانی پارېزراون و هه مووشيان پېش سالی (۱۷۸۸ز) ژياون ^۷.

ټېتر ټه ټهدهبه، له ته مه نی ټه م هزار سال به خشینه پدا، بې پشوو، به ته وژم و ټېن و دره وشاوه یې هاتووه و به دهم رهگ داکوتانی زياتره وه هه ره له به خشیندا

۴- دانای هه ورامی — پېرشالېارې زه رده شتی — به غدا (۱۹۶۸ز).

۵- سراجام (ماشه لای سووری) چاپ اول، تاران (۱۳۴۴ش) هه روه هان سراجام (اېن يارسان)، پزهوش و نوشته طیب طاهری، انتشارات انستیتو فرهنگي كرد، سلیمانیه، چاپی اول، چاپخانه اراس، ارېیل. ۲۰۰۷

۶- لېرېكای شاعېرې گه ره ی كورد (مه وه لوی) ټه نوهر قادر مه مه د، ستوكه ولېم (۱۹۹۱) لاپه ره (۳۲).

۷- مېنورسكې (گوران) وه رگېرانی ناجی عه باس (گوفاری گه لاوېژ)، ژماره (۵ ستا ۱۰) به غدا (۱۹۴۴).

سه رنچ: ټه و (۲۷) شاعېره ی كه (ټې. بې. سون) له باره يانه وه نووسيو ټېتی، له بنه رته دا له دوو ټوی كه شكول ټېكدان، كه نمونه ی شېعری (۳۹) شاعېرې ټېدایه، ټه م كه شكول ټې سالی (۱۹۹۸ز) له لایه ن كاك ټه نه ره ی سولټانی يه وه، له بهرېتانیانیا ټاماده و چاپ و بلاو كرايه وه و دووباره له سالی (۲۰۱۰ز)دا، له لایه ن (بنكه ی ژین) له سلېمانی چاپكراوه ته وه.

بووه، که کۆمهڵێک شاعیرانی گه‌وره و ناوداری ئه‌ده‌بی کوردی، هه‌ر به‌م دیالیکته شیعریان نووسیه‌وه، وه‌ك: مه‌لا په‌رێشان (سه‌ده‌ی چواره‌یه‌می زایین) بیسارانی (١٦٤١ — ١٧٠٢ز)، سه‌یدی هه‌ورامی (١٧٨٤ — ١٨٣٥ز)، میرزا شافیعی جامه‌پێزی (١٧٨٥ — ١٨٤٨ز)، ئه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی (١٨٣٥ — ١٩٠٧ز)، مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی (١٨٠٦ — ١٨٨٢ز)، میرزا قادری پاوه‌یی (١٨٣٥ — ١٩٠٧ز)... هتد، که ئه‌م به‌رده‌وامیه‌یه، پێچه‌وانه‌ی ئه‌ده‌بی دیالیکتی باکووره، چونکه ئه‌گه‌ر له قۆناغه‌کانی ده‌رکه‌وتنی شاعیرانی وه‌ك: فه‌قیی ته‌یران (سه‌ده‌ی چواره‌یه‌می زایین) و مه‌لای جزیری (سه‌ده‌ی پانزه‌یه‌می زایین) و ئه‌حمه‌دی خانی (١٦٥٠ — ٦٢ز) دا له لووتکه‌دابووبی؛ ئه‌وا دوا‌ی ئه‌حمه‌دی خانی، ئیتر وزه‌ی به‌رده‌وامی و دره‌وشاوه‌یی، وه‌ك تین و تاوی پێشینیه‌ی نه‌ما.

به‌لام ئه‌ده‌بی دیالیکتی گۆران، جگه‌ له‌و ته‌مه‌نه درێژدی و به‌رده‌وامیه‌شی، ژماره‌یه‌کی زۆریش داستان و چیرۆکی دل‌داری پێ نووسراوه؛ که له چاو داستان و ئه‌ده‌بی دیالیکته‌کانی تری زمانی (کوردی) دا، یه‌کجار زۆرن و که‌م وینه‌ن. بۆیه ده‌لێین ئه‌م دیالیکته، ره‌گ و ریشه‌ی له می‌ژینه‌یه‌کی زۆر کۆندا دا‌کو‌تاوه و هه‌ر ئه‌میش بووه، بۆته یه‌کیک له‌و هۆکارانه‌ی له ته‌مه‌نی زیاتر له شه‌ش سه‌ده‌ی میرنشینی ئه‌رده‌لان دا، کردوویه‌تی به‌ زمانی ره‌سمی و ئه‌ده‌بیی ئه‌م میرنشینه و (هه‌ر ده‌سه‌لاتی سیاسی ئه‌م میرنشینه‌ش، ئه‌ده‌بی به‌ دیالیکتی گۆران پێشخست و گه‌یا‌ندییه‌ لووتکه‌ی دا‌هینان و گه‌شه‌سه‌ندن)^{٣٥}، به‌ راده‌یه‌ک که زه‌بر و ده‌سه‌لاتی دا‌هینانه‌رانه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌م دیالیکته، هه‌میشه له سنووری میرنشینی ئه‌رده‌لانی‌شی تێپه‌راندوه و وه‌ك (گۆران)ی شاعیر ده‌لی: (له کاتی شکویدا، جار بووه سی کوچکه‌ی ناوه‌ندی که‌رکوک، هه‌مه‌دان و کرماشان هه‌مووی بگرێته‌وه)^{٣٦}.

له کاتی‌کدا شیوه‌زاری ئاخوتنی دانیشتوانی ناوچه‌کانی که‌رکوک و هه‌مه‌دان و کرماشان، هه‌ردووکیان به‌ جیا، له دیالیکتی گۆران جیا‌وا‌زتره. که‌چی ئه‌ده‌بی

٣٥ محمد أمين زكي (تاريخ الدول و الامارات الكردية في العهد الاسلامي — ترجمة: محمد علي عوني القا‌هرة) (١٩٤٥) صفحه (٢٧٦).

٣٦ يادی پیره‌می‌رد — وتاری ماموستا (گۆران)، به‌غدا سالی (١٩٤٥)، لا‌په‌ره (٧٨).

دیالیکتی باکور، لهوپه‌ری دره‌وشانه‌وه و ده‌سه‌لاتیشیدا، له سنووری ناوچه‌ی دیالیکتی خۆی تینه‌په‌راندوه.

ئهم به‌راورد‌ه‌شمان ته‌گه‌ر هه‌ر به‌رامبه‌ر دیالیکتی کرمانجی باکور بووبی، هی ئه‌وه بووه، که دیالیکت‌ه‌کانی تری زمانی کوردی، یان به‌ره‌می ئه‌ده‌بیان زۆر که‌م پێ نووسراوه، یان زۆر دره‌نگانی که‌وتنه به‌خشین و دره‌وشانه‌وه؛ وه‌ک ئه‌ده‌بی دیالیکتی باشوور (شیوه‌ی سلیمانی)، که به‌ره‌می شیعری، شاعیرانی سێ کوچکه‌ی بابان: نالی و سالم و کوردی و هاو‌پێ‌کانیان؛ واته له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌می زاینه‌وه، که‌وته به‌خشین و خۆ‌ن‌اندن. و که‌وته ره‌واندنه‌وه و ته‌نگ پێهه‌لچینی سیبه‌ری جوگرافیای ئه‌ده‌بی دیالیکتی گۆران، که چه‌ندان سه‌ده بوو، ده‌نگی دیالیکتی کرمانجی باشووری کپ کردبوو، که وه‌ک به‌لگه‌ میژووویه‌کان و ده‌قگه‌لی ئه‌ده‌بی دێرینه‌بو‌مان ده‌سه‌لمینن، ئهم دیالیکت‌ه‌ی کرمانجی خواروو له کاتی‌کیشدا که ئه‌ده‌بی نووسراوی دیالیکتی گۆران، له‌و ته‌مه‌نه درێژه‌شدا سیبه‌ری به‌سه‌روه کردبوو، به‌لام ئه‌ده‌بی‌کی ده‌وله‌مه‌ندی له فۆلکلۆری به‌یت و شیعری سه‌رزار، به‌کیشه‌خۆمالیه‌کان پێ نووسراوه.

بۆیه که نالی و هاو‌پێ‌کانیان بۆ یه‌که‌مجار ئهم دیالیکت‌ه‌یان بۆ قوتابخانه‌ عروزی ئامێزه‌که‌ی خۆیان رام کرد؛ ئیتر ئهم دیالیکت‌ه له ماوه‌یه‌کی زۆر کورتدا، وه‌ک ئاگرێکی به‌تین، به‌ ئاقاری خۆیدا ته‌نیه‌وه و زۆر خێرا بۆ گه‌رمیان و کویستان په‌ریه‌وه. که لێره‌دا پێویست ده‌کا ئه‌وه بلیین: هۆی خێرا ته‌نینه‌وه و گه‌شانه‌وه‌ی ئهم دیالیکت‌ه به‌ر له هه‌موو شتی‌ک و له سه‌روو هه‌موو شتی‌که‌وه، (وه‌ک چۆن ده‌سه‌لاتی سیاسی میرنشینێ ئه‌رده‌لان، ئه‌ده‌بی به‌ دیالیکتی گۆران پێش‌خست و گه‌یانده‌یه‌ لووتکه‌ی داهینان؛^{۳۷} هه‌ر به‌و جۆره‌ش پشتیوانی گه‌وره و به‌ هیزی میران و سه‌رانی میرنشینێ بابان بوون، که دراوسێی نزیک و تیکه‌لاوی هه‌مه‌لایه‌نه راسته‌وخۆی ئه‌رده‌لان‌ه‌کان بوون و بۆ چا‌ولی‌که‌ریش له میرنشینێ ئه‌رده‌لان، له‌وه‌دا که وه‌ک وتمان: نزیکه‌ی شه‌ش سه‌ده، زمانی ره‌سمی و ئه‌ده‌بیان، شیوه‌زاری گۆران بووه؛ بۆیه میران و سه‌رانی (بابان)یش، بۆ ته‌وا‌کردنی پێویستی‌ه‌کانی

۳۷ لیری‌کای شاعیری گه‌وره‌ی کورد (مه‌وله‌وی)، لاپه‌ره (۳۸).

ھاوسەردەمانەى پېتتەختى تازەكەيان، كە تازە لە (قەلاچولان) ھەو، بۇ سەلیمانى گواستىبويانەو (۱۷۸۴ز) و لەبەرئەوھش كە ئاخاوتنى جەماوەرى مېرنشینی بابان تىكرا، بە شىوہزارى كرمانجى خواروو بوو؛ بۆيە پىكھینانى شىوہ زمانىكى ھاوسەردەمانەى، بۇ ئەوہى بېتتە زمانى ئەدەبىي و رەسمىي، تايبەت بە مېرنشینی بابان، بووہ پىداوېستىيەكى فەرھەنگى و كۆمەلایەتى و ئەو بەرنامەيەى كە بۇ پىشخستنى مېرنشینەكەيان، لەم پىناوہدا رەنگيان بۇ رشتبوو؛ ھەر لە بانگھېشتنى زانایانى ئایینی و ئەدیانی بە ناوبانگەوہ، بۇ نىشتەجىبوون لە سەلیمانى تازە پایتەختیاندا، تا خانەقا و قوتابخانە كەردنەوہ بۆيان، كە ئەم پىشتىوانىيە، ھاندەرپىكى بە گوربوو، بۇ سەرختنى ئەم بەرنامەيە.

ھەرچەندە لە پال ئەم پىشتىوانىيەشدا، قوتابخانە شىعەريەكەى نالى و ھاوریكانى و بە تايبەتیش نالى، كە ھاتە مەیدانەوہ، بە دەسەلەتتىكى بەھرەمەندانەى شاعیرانەوہ، بە شارەزایيەكى بەرلاوہوہ لە رەوانىيى عەرەبیدا. بە وردەكارىي و وشە ئارایيەكى پەرپەرداخ و ئارایشى تازەكراوہوہ، بە لىزانى لە زمانى كوردى و دەسەلەتى بەسەر شىوہزارەكانى تری ریزمانى كوردى و ھونەرى موتوربەكەردیاندا، بە ئەندازەيەك كە جىپەنجە و كارى نالى لە دیالیكتەى خواروودا، گەیشتۆتە سنورىك، بە خۆى رەوا بىینى و بەم دیالیكتە بلى زمانى خۆكرد!.. ئەمانە ھەمووى بوونە ھۆى ئەوہى لە ماوہیەكى مېژووبى زۆر كورتدا، بېتتە شىوہزمانىكى مەودا بەرىن و ئىقلىمگىر و سەرمەشق، بۇ تىكراى نووسەرانى باشوور، بە جۆرىك كە سەرەراى ئەوہى ئەم شىوہزمانە، لە چاو شىوہزمانى گۆران دا، زۆرىش ساوابوو؛ بەلام بە پىچەوانەى دیالیكتى (گۆران) ھەو، كە بە ھەرەس ھىنانى مېرنشینی ئەردەلان، زۆر بە خىراى پووكايەوہ، كەچى ئەدەبى دیالیكتى باشوور، دواى ھەرەس ھىنانى مېرنشینی (بابان) یش، كە لەگەل ھەرەس ھىنانى ئەردەلان دا ھاوكات بوو، ئەك ھەر نەلەقى؛ بەلكو لەتىن و تەوژم و ھەلچوونى خۆى نەكەوت و بە سەرانسەرى ئەو ناوچانەشدا تەنىيەوہ، كە پىشتەر ئەدەبى دیالیكتى گۆران، دەسەلەتى مېژىنەى بەسەریاندا ھەبوو. تەنانەت بە جوگرافىای گۆران نشینەكانیشدا بە رادەيەك تەنىيەوہ، كە وەك ئىستا دەبىینى، نووسەرانى ناوچەى (ھەورامان) یش، ھەر بە دیالیكتى باشوور دەنووسن.

بەلام لە رۆژگاری ژيانی مەستورە دا، هېشتا ئەدەبی دیالیکتی گۆران، لە گۆر و گۆرمی خۆیدا بەردەوام بوو و بە تاییەتیش کە ژيانی مەستورە، ھاوسەردەمی پۆلیک لەو شاعیرە گەورانی ئەم دیالیکتە بوو، کە پێشتر ناومان هێنان و لە ناویشیاندا مەولەوی تاوگوزی، کە بە دەسلاتی شاعیرانی خۆی، ئەدەبی دیالیکتی (گۆران)ی گەیانە چلەپۆپەیی داھێنان و زیاتر گەشانەوی و لە ھەمان کاتیشدا کە مەولەوی و مەستورەش ھەردووکیان ھاوجوگرافیای ئەو ھەریمەن، کە دەسلاتی ئەدەبی دیالیکتی گۆران؛ نەك ھەر سیبەری بەسەرەوہ کردووہ، بەلکو ھەر لەو بنەمالەییەشدا، کە مەستورەیی تیدا ژیاوہ، شاعیری وەك:غولامشاخانی (١٨٢٢ — ١٨٦٧ز) زڕ کۆری مەستورە، شیعری بە دیالیکتی گۆران نووسیوہ و نامەیی شیعریی لەگەڵ مەولەوی دا ئالگوگۆر کردووہ.

بۆیە بئێ سۆدوو دەلیین: ژيانی مەستورە دەکەوێتە سەرەدەمی کەوہ، کە دوو قوتابخانەیی ئەدەبیی تیکرا جیاواز، بە دوو شیوہ دیالیکتی جیاواز، لە دوو ناوچەیی ھاوسنووردا، کەوتووئەتە مەملانی و بگرە گەرمەیی سەرەتای تەنگ، پێھەلچینیکی ئاشکرا؛ کە دیاردەکانی مەملانی و تەنگ بە یەکتەر ھەلچینیئە، لەسەرۆمیری بنچینە و روخسار و ناوەرۆکی ھەردوو قوتابخانە ئەدەبییە کەدا، بە زەقی و بە تاییەتیش لە شیعەرەکانی مەولەوی و نالی دا، رەنگیان داوئەتەوہ؛ کە ھەر یەکەیان نمونەییەکی زۆر بالای ھەردوو قوتابخانە جیاوازه کەن. چونکە ئەگەر بۆ بەلگەیی سەلمانندی ئەم بۆچوونە، لە نامە شیعرییەکانی مەولەوی، کە لە دیوانە چاپکراوہ کەیدان، و لەو (٣٨) نامەیی وردبینەوہ، کە لە بەرگی دووہمی یادی مەردان دا، چاپکراون، بۆمان دەردەکەوئ کە مەولەوی بەم ھۆیەوہ کە میراتگری ئەدەبیکی تەمەن درێژی تان و پۆ خۆمالییە، بە ھیچ جوړیک دۆستایەتی و نامە گۆرینەوہی لەگەڵ ئەو شاعیرە کوردانەدا نییە، کە شیعەرەکانیان بە کیشی عرووز نووسیوہ و نالی سەرەستەیانە.

تەنانەت مەولەوی لەگەڵ شاعیریکی گەورەیی سۆفی و نەقشی مەشرەبی وەك:مەحوی (١٨٣٢ — ١٩٠٦ز)یشدا، ھیچ سەرۆبەندیکی نییە، لە کاتی کدا کە ھەردووکیان سەر بە ریبازگەیی (نەقشبەندی)ن و خەلیفەیی بنەمالەیی شیخ

عوسمانی سیراجوددین (۱۷۸۰ — ۱۸۶۶ز)ی ئه‌ویله‌ن. هۆیه‌که‌ش هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که (مه‌وحوی)ش شاعیریکی سهر به قوتابخانه شیعییه‌که‌ی نالی و هاوریکانیتی. به هه‌مان پێودانیش، که له سهرتاسه‌ری شیعه‌کانی نالی ورد بینه‌وه، بۆمان ده‌رده‌که‌وی که پلار و توانج و ته‌شه‌ریکی زۆر ده‌گریته ئه‌وانه‌ی به‌درۆ! سهر به (تصوف)ن. که وه‌ک ده‌شزانین زۆرینه‌ی شیعی شاعیرانی دیالیکتی گۆران، به رواله‌ت! شیعی (ته‌سه‌وف و عیرفان)ه. جگه له چه‌ندان نمونه‌ی تر، له شیعی هه‌ردوو قوتابخانه ئه‌ده‌بییه‌که به‌رامبه‌ر به یه‌کتر؛ وه‌ک ئه‌و هه‌موو هه‌لوێست و وه‌رگرتنه‌وه‌ی مه‌حوی، به‌رامبه‌ر ئه‌وانه‌ی که هێرش ده‌که‌نه سهر ته‌سه‌وف و عیرفان، یان ئه‌و لاقرتی و گالته پیکردنه بێ په‌رده‌یه‌ی سالم (۱۸۰۰ — ۱۸۶۶ز)، به دیالیکتی گۆران و له‌شکری (ئه‌رده‌لان)یش، که ئاخواتنیان (گۆران)ه؛ وه‌ک نمونه‌ی ئه‌و قه‌سیده درێژه‌ی به‌ بۆنه‌ی له ئه‌سته‌مول هاتنه‌وه‌ی عه‌بدوللا پاشای کوری سلیمان پاشا (۱۷۹۰ — ۱۸۳۸ز)ی بابان، بۆ به ده‌سته‌وه‌رگرتنه‌وه‌ی میرنشینی بابان، له سلیمانی پایته‌ختدا، که ئه‌مه سهره‌تا‌که‌یه‌تی:

تیره‌وه‌ش دێمه‌ گوزه‌شت و عه‌هدی نیسان هاته‌وه
 بلبلی بێ دل له ده‌وری گول با فیغان هاته‌وه

تا ده‌گاته:

که‌روفر با که‌م بکا، (والی)^{۳۸} به‌ فه‌وجی (چیش که‌رۆ!)
 پشت به‌ندی له‌شکری وه‌ندات و جافان هاته‌وه^{۳۹}

۳۸ والی:مه‌به‌ست له (ره‌زا قولیخان)ی والی ئه‌رده‌لانه.

۳۹ د. فوئاد، که‌مال شیعی بلاونه‌کراوه‌ی سالم، گۆفاری نووسه‌ری کوردستان، ژماره‌ ۲، سالی یه‌که‌م ۱۹۸۱، ل ۴۱ تا ۵۲.

له به سه رکړنه وهی پېښینهی ته م دوو قوتابخانه ته ده بییه جیاوازه و ناوهی نانی مه ستوره دا، یه کسهر تهو قه سیده ه شمان بیر ده که ویتته وه، که نالی (۱۸۰۰ — ۱۸۷۳ز) له سهر مه ستوره نووسیوتی. چونکه هر که ناوی مه ستوره، یان (نالی) مان دیتته یاد، ده م و ده ست تهو قه سیده ه شمان دیتته وه یاد.

ته م قه سیده ه ش له سه رده می نووسینه وه تا ئیستا، هر جیی باس و خواس بووه و هر زووش شاعیری گه وره ی سابلخ؛ وه فایی (۱۸۴۷ز — ۱۹۱۶ز) و دواتریش عه بدوللا به گی میسباح دیوان (؟ — ۱۹۱۶ز)، چاویان لینکر دووه و هریه که یان شیعری کی به پیودانی ته م قه سیده ه ی نالی نووسیوه؛ که شیعره که ی وه فایی، قه سیده به ناوبانگه که ی (شیرین ته شی ده ریسی) ۴۰ و (میسباح دیوان) یش شیعری کی دریتی پینج خسته کی نووسیوه؛ که ته مه سه رده تا که یه تی:

دوی شهو، شهوی شهنه، که له شه مع و مه هو ته ختر
 ناراسته بوو سه تحی سه راه رده ی ته خزه ر ۴۱

شایانی باسه، شیعره که ی مسباح دیوان ته وه نده ویستویه تی شوین پیی نالی هه لگرئ و لاسایی بکاته وه؛ جگه له وه ی هر به خه ون ده ست پیده کات، دیسان به هه مان وه زن، ناوی مه ستوره شی تاخیه وه ته شیعره که یه وه:

گه نجینه ی (مه ستوره) به بی خازن و گه نجور
 ثایینه ی بلوره، به بی سه نعه تی مزدور ۴۲

۴۰ دیوانی وه فایی، لیکولینه وه ی محمه د علی قه رداخی، چاپی یه کم، چاپه مه نی کوری زانیاری، به غدا ۱۹۷۸، ۱۹۲۲ تا ۱۹۸.

۴۱ دیوانی ته ده ب (میسباح دیوان)، کورکړنه وه، به راورد، ساغکړنه وه و فره ننگ بو نووسینی: محمد حه مه باقی، بلاوکراوه ی ده زگای ناراس، چاپی یه کم، هه ولیر، ۲۰۰۵، ل ۱۰۸.

تا ئو رادەيەي لە ھەندئ جیڭەي تری ئەم قەسیدەيەدا، وینەي شیعری و قافیەکانی ھەمان (شیعری مەستورە)ی نالی بە کاردینی:

وەك تازە ھەلۆژئ كە لە ناو دوو لقە دابی
وا رێك گۆشراي، كە لە دوو لاوہ قویابی
ھیندیكي قویابی و كەمیكي قەلەشابی
قەلشانی، نەوا بی كە بە چاوە فرقی كرابی^{٤٣}

لەم یەك دوو سائەي دوايشدا، كاك ریبوار سیوہیلی، بە بۆچوونی خۆي، لیکۆلینەوہیەکی لە دوو تویی نامیلکەيە کدا^{٤٤}، سەبارەت بە ھۆي نووسینی ئەم قەسیدەيەي نالی نووسیوہ.

ئیمەش، بۆ ئەوہي بتوانین لە نزیکترەوہ بروانینە ئەم قەسیدەيەي نالی و ھۆي نووسینی؛ پێویستیمان بە زیاتر نزیکبوونەوہ ھەيە، لە مێژووی ژيانی مەستورە و لە نزیکەوہ ناسینی سەردەمەکەي.

وەك لەسەر ووتریشەوہ و تمان سەردەمی ژيانی مەستورە، ھاوسەردەمی مەولەوی بوو، کە (مەولەوي)ش، ھاوسەردەمی نالی بوو، کە بە ھەمان شیوہ مەستورەش دەبیته ھاوسەردەمی نالی. بەلام مەستورە، (٥) سال لە نالی بچووترە، چونکە نالی سالی (١٨٠٠ز) لە دایک بوو و مەستورە، سالی (١٨٠٥ز) لە دایک بوو و ھەر لە شاری سنەشدا، لە باوہشی بنەمالەيەکی بەریتز و ناودار و دەسەلاتداردا گۆشکراوہ؛ کە محەمەد ئاغای باپیری مەستورە، لە

٤٢ ھەمان سەرچاوە، ل ١١٦.

٤٣ ھەمان سەرچاوە، ل ١١٧.

٤٤ ریبوار سیوہیلی، کتیبی نالی، چاپەمەنی دەزگای موکریانی، چاپخانەي وەزارەتی پەرەردە، ھەولێر، ٢٠٠١.

سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریتی ته‌مانوللاخان (۱۷۷۵ — ۱۸۲۴ز) ی‌گه‌وره‌دا، هه‌مه‌کاره و راویژکاری ته‌مانوللاخان و ناظری صندوقخانه‌ی میرانی ته‌رده‌لان بووه، که جار جارهدش به هوئی ناکوکی و ناتهبایی ریزه‌کانی ناو میرنشینه‌که و بنه‌مالئی (ته‌رده‌لان)هوه، له‌ئاکامی هه‌راو‌ئاژاوه‌که‌وتنه‌وه‌دا، محمه‌د‌ئاغای باپیری (مه‌ستوره)ش، له‌وه‌رایانه‌گلاوه و زۆر جاریش بوته‌ده‌سته‌ی نه‌یارانی ته‌مانوللاخان و دووباره‌ناشتبوونه‌ویان، که دوا‌ی‌مردنی ته‌مانوللاخان و هاتنه‌سه‌رکاری (خه‌سه‌روخان)ی کورپی (۱۸۰۰ز — ۱۸۳۴ز)، ئیتر ده‌لاقی ته‌و ناکوکییانه‌گه‌وره‌تر بوون و بنه‌مالئی (مه‌ستوره)ش وه‌ك‌جاران‌که‌وتوونه‌ته‌ناو یه‌کێک له‌به‌ره‌کانی ته‌و‌پشیوییه و به‌تایبه‌تیش به‌ره‌ی مملانی و سه‌نگه‌رگرتن له‌ده‌سه‌لاتداریتی خه‌سه‌روخان! که له‌ئاکامدا و بو‌دلته‌واپی کردنی بنه‌مالئی (ته‌بو‌لحه‌سه‌ن)ی باوکی مه‌ستوره و بنه‌کردنی هه‌ولویستی دوژمنانه‌یان و ناشتکردنه‌وه‌ی یه‌ک‌جارییان، له‌سالی (۱۸۲۸ز)دا، مه‌ستوره له‌ته‌مه‌نی (۲۳) سالییدا به‌خه‌سه‌روخان دراوه^{۴۵}. به‌لام ته‌مه‌نی پی‌که‌وه‌ژیانیان له‌گه‌ل (خه‌سه‌روخان)ی هاوسه‌ریدا، (که‌مندالیشی لیی نه‌بووه) هه‌ر شه‌ش سالی خایاندووه، چونکه‌خه‌سه‌روخان له‌ته‌مه‌نی (۳۴) سالییدا، به‌نه‌خۆشی (جه‌رگ) کوچی دواپی ده‌کا، که ئیتر دوا‌ی‌جوانه‌مه‌رگبوونی، ناوی ده‌نین، خه‌سه‌روخانی ناکام و مه‌ستوره‌ش هه‌ر له‌حه‌ره‌مه‌سه‌رای به‌جیماوی خه‌سه‌روخان دا، ماوه‌ی (۱۳) سالی‌تر، به‌بیوه‌ژنیی ده‌می‌تته‌وه. تا له‌سالی (۱۸۴۷ز)دا، دوا‌ی‌ته‌وه‌ی چرای میرنشینه‌که‌یان به‌ره‌و‌کوژانه‌وه‌ده‌چی و بنه‌مالئی ته‌رده‌لان ده‌سه‌لاتیان لی زه‌وت ده‌کری، ناچار له‌گه‌ل کوچیکی به‌کومه‌لی زیاتر له‌هه‌زار که‌سیدا، به‌ریگی مه‌ریوان و شاره‌زووردا روو له‌میرنشینی بابان ده‌که‌ن، به‌لام هیشتا به‌ده‌م ریگه‌وه‌ده‌بن، که نه‌خۆشی رشانه‌وه‌یان تیدا بلاو ده‌بیته‌وه و نه‌خۆش ده‌که‌وی و پاش ته‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی کورت له‌شاری سلیمانی ده‌می‌تته‌وه؛ ته‌میش وه‌ك

۴۵ مه‌ستوره، میژوویی ته‌رده‌لان، سه‌رچاوه‌ی بیشتەر ناوبراو، ۱۹۴ل — ۲۰۴، ۲۳۶ — ۲۳۸

۳۳۷. هه‌روه‌ها‌تاریخ‌مشاهیر کرد، جلد یکم، ص ۳۶۷ — ۳۷۲.

هاوسەرەكەى جوانەمەرگ دەبىي و لە تەمەنى (٤٢) سالىدا كۆچى دوايى دەكا و لە گردى (سەيوانى) شارى سليمانى دەنيژرى^{٤٦}.

* * *

قەسىدەكەى نالى دوو بەشە؛ كە بەشى يەكەميان داخوازي و پرسىارى (مەستورە) يە و بەشى دووەميشيان ھەلۆيىست و ھەلامى (نالى) يە بۆ مەستورە. لە يەكەمين مەسرەعى سەرەتاي قەسىدەكەدا نالى ھەك (تەديب) تىك، نەك شاعىرىك، ناوى مەستورە دىنى، كە بەمچۆرە دەست پى دەكا:

مەستورە، كە حسنا و تەديبە، بە حىسابى!
ھاتە خەوم تەمشەو، بە چ نازىك و عىتابى^{٤٧}

كە تەمش بەلگەيەكى زىندوو، دژى ئەو بۆچونەى مەستورە، ھەك شاعىرىك ناودەبەن. چونكە (مەستورە) ش، خۆى، لە ميژووھەكى خۆيدا (ميژووى ئەردەلان)، كەم و زۆر باسى ئەو نەكا، كە شىعەرى بە كوردى نووسىبى. بەلام دواى ئەو نالى ھەك (تەديب) تىك، ناوى مەستورە، دىنى؛ تىتر دواى خويندەھەى يەكەمىنجارى ھەموو قەسىدەكە، بۆمان روون دەبىتەو، كە مەستورە، ھىشتا كچە! لە كاتىكا ھەك مەستورە خۆى بۆمان دەگىرئىتەو، لە تەمەنى (٢٣) سالىدا، پىي ھاويشتوتە ھەرەمسەراى (خەسرەوخان) ھەو!.. و تەمەنى (٢٣) سالىش بۆ تاقىكردنەوھى تەدەبىي و بە تايبەتەش بۆ كچە كوردىكى ھەك (مەستورە) ي (پتر) لە ١٧٠ سال لەومبەر، لە شارىكى لە

٤٦ مەستورە، ميژووي ئەردەلان، سەرچاھى پىشتەر ناوبرا، ل ٢٣٦ — ٢٣٨، ھەرەھاتتارىخ مشاھىر كرد، جلد يكم، ص ٣٦٧ — ٣٧٢.

٤٧ ديوانى نالى، مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس، بەغدا ١٩٧٦، ل ٦٠٣.

را ده‌به‌دهر، داب و نهریت راگر و سه‌ریۆش له‌سه‌ری وهك (سنه) ٤٨د... كه
ئه‌گه‌ریش سه‌روه‌نیدیكى له‌گه‌ڵ كاروبارى ئه‌دهب دا هه‌بووی، كه هه‌شتا كچه و له
مائه باواندایه؛ كه‌متر ده‌نگی ده‌گاته ده‌ره‌وی مالى باوكی. بۆیه هه‌شتا بۆ ئه‌وه
ناشی كه شاعیریكى گه‌وره‌ی وهك نالی پیتی بلێ: ئه‌دیبا!

كه‌واته ده‌بێ گه‌شانه‌وه‌ی گوێ ئه‌ده‌بیهی مه‌ستوره، له‌ دواى ئه‌و قۆناغه‌وه
بووی، كه بۆته هاوسه‌ری خه‌سه‌ره‌وخان؛ یان به‌ واتایه‌كى تر، ده‌بێ له‌ دواى ئه‌و
كاته‌وه بێت كه ده‌بێته‌میر كچێكى میرنشینی ئه‌رده‌لانی و میرانی ئه‌رده‌لانی و
به‌ تاییه‌تی (خه‌سه‌ره‌وخان) ی هاوسه‌ری مه‌ستوره‌ش، یه‌كێك بووه له‌و میرانه‌ی كه
دۆستی نزیك و راسته‌قینه‌ی شاعیران و هونه‌رمه‌ندان بووه و هه‌میشه
دیوه‌خانه‌كه‌ی پر بووه له‌ ئه‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان و شه‌وانه، تا دره‌نگانی كۆری
ئه‌ده‌بیهی و هونه‌ری، له‌ مائه‌كه‌یدا سازكراوه ٤٩.

له‌به‌رئه‌وه من دنیام ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی نالی، هه‌ی قۆناغی دواى شوو‌کردنی
مه‌ستوره‌یه. كه ده‌بێ هه‌رواش بێ، چونكه نالی له‌ كاتیكا كه باسی كچینی و
را‌بردووی مه‌ستوره ده‌كا، ده‌لی:

ده‌عوای ئومه‌را، چه‌نده له‌سه‌ر ته‌ختی كرابێ
چه‌ند خوین كه‌ رۆبیت و چ خوینی نه‌رۆبێ^{٥٠}

له‌م رووه‌وه، كاك (فاتیحی مه‌لا عه‌بدولكه‌رمی موده‌ریس)یش، رازیكى
شاراوه‌ی له‌ دوو توێ به‌یتێكى به‌ توێكلی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی نالی دا هه‌ست

٤٨ دیوانی نالی، ل ٦٠٣.

٤٩ تحفه‌ی ناصری — تاریخ و جغرافیای کردستان، تألیف میرزا شکرالله سنندجی (فخر الکتاب)،
مقابله و تصحیح دکتر حشمت الله طیبی، انتشارات امیر کبیر، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ش،
ص ۲۰۲ — ۲۰۳، ۳۱۰.

٥٠ دیوانی نالی، ل ٦١٩.

پیکردووه، که ده بیته به لگه بو ثم بوچوونه مان و به لگه کهش نیشانی ده دات که مهستوروه، له کاتی نووسینی ثم قه سیده ده دا، شوری به (خه سره و خان) کردووه، نهک هیشتا کچ بیت^{۵۱}. که ثم مه به بیته که یه:

شهو، نائیم و قائیم، عه له می (بابی رهزا) بی
بی دیده هه لستی، به مه هل، عه یینی عه سابی^{۵۲}

که بابی رهزا، باوکی (رهزا قولیخان) یش ده گه یه نی، که کوره گه وره ی خه سره و خان بووه، له ژنه فارسه که ی: (حوسن جیهان) ی کچی فه تخی عه لی شای قاجار. که واته؛ کو کردنه وه ی ناوی مهستوروه، له گه ل رهزا دا، ته وه ده گه یه نی که مهستوروه له و سه رده مه دا ژنی خه سره و خان بووه. له هه مان کاتیشدا ده بی ته وه بزاین که (رهزا قولیخان) ی کوره گه وره ی (خه سره و خان) یش، له سالی (۱۸۲۳ز) دا له دایک بووه^{۵۳}. چونکه که (خه سره و خان) ی بابی رهزا قولیخان کوچی دوایی کردووه، رهزا قولیخان، ته مه نی (۱۱) سالان بووه. که وهک له قه سیده که ی نالی دا، ده رده که وی، هیشتا (خه سره و خان) یش له ژیاندا یه. واته هیشتا خه سره و خان، بابی رهزایه. که به گویره ی ثم میژووه، ده بی کاتی نووسینی قه سیده که ی نالی، له نیوان سالانی (۱۸۲۸ — ۱۸۳۴ز) بیت.

دیشان که نالی له هه ندی به شی ثم شیعه ده دا، شیوه یه کی ناته واوی (ته رجیع بهند) و (دهوری)، به دو یاره کردنه وه ی وشه ی (قله شابی)، به کاره ی ناوه^{۵۴}، پشتیوانیه کی تره بو ته وه ی بلین له کاتی نووسینی ثم قه سیده ده دا، مهستوروه (ژن) بووه، وهک نمونه ی ثم چند به بیته:

۵۱ دیوانی نالی، ل ۷۳.

۵۲ دیوانی نالی، ل ۶۲۳.

۵۳ دیوانی نالی، ل ۶۰۳.

۵۴ دیوانی نالی، ل ۶۰۵.

وهك خهيمه، به پهرديكي دوو تهستوونه به پابئ
سه رتيله كي نهختئ به نهزاكته قله شـابئ
٦٠٩ل

كاسيكي بلوريني نخووني له سهـه رابئ
نهختيكي له بهر مهوجي له طافته قله شـابئ
٦١٠ل

لهو كانيه دا چوزه ره ريواسه ————— روابئ
به وچوزه ره ريواسه، كه ميكي قله شـابئ
٦١١ل

يا قورصي نمك ههروه كو مه پمهر به ضيـابئ
جي قه طره به ناويكي له نيودا قله شـابئ
٦١٣ل

حوقتيكي زهري صافي له سهـه ر باني نرابئ
نهختيكي به سهـه د صه نه ته تي (ماني) قله شـابئ
٦١٤ل

چه سپيده و خر ههروه كو ————— بهر قالبئ دابئ
نهختيكي له بهر توندي يو سفتي قله شـابئ
٦١٥ل

خرچینکی موده ووهر، به عهسه هل ناوی درابن
نهختیکي له بهر حوسن و حهلاوت قله شابی

۶۱۷ل

بو ته جره به، تا له ذهته شیری نی ته دا بی
نهختیکي وه کو دیده بی ده رزی قله شابی

۶۱۸ل

* * *

هرچه نده له وه شدا که نالی وه که دینی ناوی مهستوره دینی، به لام جوره
لاقرتی و گالته پیگردنی کیشی تیدایه. چونکه نالی وای له قهلم ددهات که
گوايه؛ خه لک وای داده نین که مهستوره ته ديه!!

به لام له گه له وه شدا که نالی گالته! به ته ديب بوونی مهستوره ده کا؛ له
هه مان کاتیشدا له سهرتاسه ری قه سیده که و بگره له هه موو بهیتی کیشدا ستایش
و گوره بی و دهسه لاتداریتی و شکوی که سایه تی مهستوره باس ده کا و نه وانه ش
که دهستنوسی که شکوله دیرینه کانی دیوانی (نالی) یان نووسیوه و خوالی خوشبوو
(فاتیحی مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس) یش، که دیوانی نالی ناماده ی
چاپ کرده، هه ر پییان وایه که قه سیده یه کی ستایش نامیزی مهستوره یه، چونکه
(تیکرا له چوارچینه ی پیا هه ل وتن و شان شکو پیدانا داریژراوه) ^{۵۵}.

ده عوای تومهر، چهنده له سه ر ته ختی کرابن

چهند خوین که رزایت و چ خوینی نه رزاین

۶۱۹ل

۵۵ هه ندی له و ماموستا به ریزانه ش که دیوانی دهستنوسی (نالی) یان به لاه بووه و له سه ر هه ر یه کی
له شیعه رکان، سه رنج نامازه یه کیان له سه ر نووسیون، پییان وایه ته م قه سیده ی نالی، له (ستایش) ی
مهستوره دا نو سراوه. بو زیاتر زانیاری له مباره یه وه، بناوره: دیوانی نالی، ل ۶۰۴.

كەواتە دەبىي ميژووى نووسىنى قەسىدەكە، ھەرەك چۆن وتمان ھى دواى شوو كوردنى (مەستورە) يە؛ لە ھەمان كاتىشدا ھى پيش ئەو سەردەمەيە كە بنەمالەي مېرنشىنى ئەردەلان، دەسلەتايان لە دەستدا نەماو و بە ناچارى و بە كۆمەل، روويان لە مېرنشىنى بابان كروو، كە ديارە ئەم سەردەمەش زۆر كورته و ئەوئەندەي بەبەرەو نەبوو مەستورە ماوئەيەك لە سەلمانى پىتتەختى (بابان) ھەكاندا بژى و لەوى لە ديوھە خانى ميران و كۆر و دانىشتنى ئەدەبىدا، لەگەل نالى دا سەر و پىوھەندىكيان ھەبوو. بەلكو ھەك زانيمان مەستورە، لەم كۆچە زۆر نالەبارەدا، نەخۆش و ئاوارە و لىقھەوماو بوو، كە داب و نەرىتى كوردەوارىش، رىگە بەو نادا لەمجۆرە كاتانەدا قەسىدەي وا لەبارەي ئافرەتتىكى بى دەرتان و مېوانى ھەك مەستورەو بنوسرى، چونكە مەستورە ھەك خۆي لە ميژووكەي خۆيدا دەيگىرپىتتەو: ھەر كە گەيشتبونە شارەزور و پىيان ناوئەتە سنووي مېرنشىنى بابانەو، عەبدوللای پاشاي كورپ سەلمان پاشاي مېرى ئەو كاتەي بابان (رى و رەسى پيشوازي لىكردنيانى بەجى گەياندووه) ^{۵۶}.

كە وتيشمان ميژووي نووسىنى قەسىدەكە، لە نيوان سالانى (۱۸۲۸ز تا پيش ۱۸۳۴ز) يە، ئەوا مەستورە، مېرژنە و لە لووتكەي دەسلەت و ناز و نىعمەتدايە. ھەر بۆيەش سەرتاسەرى قەسىدەكە (ھەك خۆپاراستنىك لەو دەسلەتتە) باسى خەونىك دەكا .. خەونىش گومرگى لەسەر نىيە... بە ھەمان شىو، (نالى)ش لە قەسىدەكەيدا، كە باسى خۆي دەكات، ھەك كەسىكى گەورە و بە توانا و بلىمەت و بە دەسلەت، ئاماژە بۆ خۆي دەكا:

ھەر مەستەلە بىكرى، كە بە تۆ شەرحى كرابى
 مومكىن نىيە كەس دەخلى بكا، چىن و خەتابى
 ئەم شارىي تەشرىحە، دەبى ھەيئەتى چابى
 ھەم شارىح و ھەم جارىح و موضىحە گوشابى
 ۶۰۶ل

۵۶ مەستورە، ميژووي ئەردەلان، سەرچاوەي پيشتر ناوبرا، ل ۲۳۷. ھەرەھا: تخفەي ناصرى، ص ۲۱۰.

رېښې حورمهت و بڼې حومه تېبې هدرگيز نه کوتابڼې
چهند ناوې رڅا بڼې و چ ناوې نه پڅا بڼې
۶۲۵ل

* * *

له بهرته وه ده بڼې (نالی) یش کاتې ته م قه سیده هیه ی نووسیږې، که له وپه پرې له خوږ
رازیوون و ده سه لاتی شاعیرانه و به خو نازیندایه و .. هر ته و سه رده مه بیت، که
(نالی) ش هیشتا ناواره بوون و لیقه و مان و دوورکه و تنه وه ی له خاکی نیشتمان
نه چه شتووه و له نیشانه کانی به خو نازینه کانیشیدا دهرده که وې که نالی وه ک
ته مه نیش، هیشتا له هه پرته لایوتی و له خوږ ا په رمون و گه شه و هیوای ژیاندایه .
به پیچه وانهای ته و چهند شیعه وه، که له ناواره بییدا نووسیونی و به ناسانی بوون و
به رامه ی په ککه و تن و بڼې دهره تانیان پېو دیاره . وه ک نمونه ی ته م چهند شیعه ی:

وه ی که روو زهردی (مه دینه) و روسیاهی (مه ککه) خو م
دهرکراو و دهر به دهر، یاره ب ده خیلی عه فووی تو م
۲۹۹ل

ته ی تازه جوان! پیرم و نوفتاده و کسه و تووم، تا ماوه حه یاتم
دهستی بدهره دهستی شکسته م، که به سه رچووم، قوربانی وه فاتم
۲۶۴ل

یان که له شام — هوه بو سالم — ی هاوړپې ده نووسی:
زارم وه کو خیلال و نه حیقم وه کو خه یال
تایا ده کهومه زار و به دلدا ده کهم خوتور؟
۱۹۶ل

بۆيە بۆ بەراورد راگرتنى ھەردوو سەردەمى ژيانى نالى و مەستورە — كە ھاوسەردەمى يەكترن — و ئەو رۆژگارەش كە وەك و تمان (نالى)ش ئەم قەسىدەيە تیدا نووسىو، سەردەمى گەشانەو ھى شاعىرىتى (نالى)يە، كە وەك تاكام، خودى قەسىدە كە ئەو پرسىيارەمان لا بەجى دەھىلى:

بۆچى نالى ئەم قەسىدەيە لەسەر مەستورە نووسىو؟!

لە وەلامدا، بەو ھۆيەو كە باس و خواسەكانى ناو ديوەخانان و دانىشتنە ئەدەبىيەكانى ئەو رۆژگارەمان لەبەر دەستدانىيە! بۆيە ھەر ئەوئەندەمان لە دەست دىت، شوين ليكدانەو و بۆچونى خۆمان بكەوين و بلىين پيش ھەر ليكدانەو و بۆچونىك، دەبى ناسينەو ھى نالى، لە پەنجەرى شىعەرەكانى خۆيەو ديارى بكەين و لە سەرلەبەرى شىعەرەكانىشيدا، ئەم ئەنجامگىرىيەمان دىتە بەر ھەست، كە نالى سەرەراى شاعىرىتى و دەسلاتى داھىنەرانەى دەگمەن و كەم وىنەى، لە ھەموو بوارەكانى شىعەردا، بەلام نالى؛ مرۆفكى خوين گەرم و دل و ھەست زۆر ناسكە؛ بە رادەيەك كە بچوكتىن و ناسكتىن تازاردانى؛ گەورەترىن تازارى پىگەيشتووەو ھەلچووە و ھاتۆتە دەنگ. كە ئەم دياردەيە لای (مەھوى)ش ھەروايە. بەلام لای شاعىرىكى گەورەى وەك مەولەوى بە پىچەوانەو ھەيە. واتە نالى بچوكتىن نىشانەى درشت و زبرى دەوروشتى، ھەستى رووشاندووە و تازارى پىگەياندووە و بە دەم تازارىشەو ھەستى خۆى بە شىعەر دەربىو؛ بە تايەتيش بەرامبەر ئەوانەى دلە پى شىعەرەكەيان رەنجاندووە و ويستويانە لە شكۆى شاعىرى و لە شكۆى كەسايەتى كەم بكەنەو:

ئەم سەرسەرى بازانە، كەوا ھەمسەرى بوومن
موشكىل بگەنە ساعىدى شاھىكى وەكو من

۳۳۱ل

شيعرى خەلگى كەي دەگاتە شيعرى من بۇ ناسكى!
كەي لە دىققەتدا، پەتك دەعوا، لەگەل ھەودا دەكا؟
ل ۱۰۷

كەس بە ئەشعارم نەلئى خۆ كوردى يە، خۆكردييه
ھەر كەسى نادان نەبئ، خۆى تالبى مەعنا دەكا
ل ۱۰۷

سايەبى پاىە وەكو بالئى ھوما و بازى س—پىم
نەوہكو بوومى قەدەم شووم و نەھەمپەنگى قەلم
ل ۲۸۹

ئەو گەوھەرى نوكتە، كە لە نالى دەدزن، خەلق
ئاوى نىيە، وەك ئاگرى بئ شەوقى دزانە
ل ۴۸۱

ئىم ھەرامە دانە و ئاوى ھەماماتى ھەرەم
من كە بازى دىدە بازم، نەك شەوارەى دەستەمۆم
ل ۳۰۱

* * *

ئەم نمونانە و نمونەى زۆرتى لەم بابەتەى نالى، ئەو دەسەلمىنن كە ئەگەر
چەند وەلامىك بۆ ھۆى نووسىنى ئەم قەسىدەيە ھەبئ؛ ئەوا (يەكىك) لەو
وہلامانە، (كە بەلای منەوہ وەلامىكى لاوازە) ئەوہيە كە بلين: دەشى نالى لە
ئاكار و قسە و توانجىكى مەستورە بىزار بووبئ و بەو جۆرە نالى وەلامى
دايئەوہ!..ئىتر ئەو ئاكار و قسە و توانجەى مەستورە، چۆن بووبئ و لە كوى و

کهی له چ دیدار و کۆر و کۆمه‌لێکدا، له‌گه‌ڵ نالی دا، یه‌کتريان ديبی.. یانا؟!.. ته‌مانه هه‌مووی جیی پرسیاری بۆ وه‌لامن. چونکه وه‌ك پيشتر وتمان: دیوه‌خانی (خه‌سه‌روخانی) ئه‌رده‌لان و دواتریش (دوای مردنی خه‌سه‌روخان)، هه‌مان دیوخان، هه‌ر مه‌لبه‌ند و ژوانگه‌ی کۆری ته‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان بووه و دیسانیش هه‌ر له شاری (سنه‌ی) پینته‌ختی ئه‌رده‌لان دا، مزگه‌وتی به‌ناوبانگی (دارالاحسان)یش، که له‌سه‌ر فه‌رمان و له سه‌رده‌می ته‌مانوللاخانی (١٧٦٤ — ١٨٢٤ز) گه‌وره و خه‌زووری مه‌ستوو‌ره‌دا دروستکراوه؛ مه‌لبه‌ندیکی دره‌وشاوه‌ی ئایینی و زانستی بووه و زانایان و ته‌دیبان و رووناکبیران، له هه‌موو لایه‌کی کوردستانه‌وه روویان تێکردووه. ئیتر ته‌گه‌ر (نالی)ش وه‌ك زۆر له‌و ته‌دیب و شاعیرانه، ریی که‌وتبیتته دیوه‌خانی خه‌سه‌روخان، یان مزگه‌وتی دارالاحسان و له‌لایه‌ن خه‌سه‌روخان، یان (مه‌ستوو‌ره‌)ه‌وه ریزی شیایوی خۆی، وه‌ك پێویست لێ نه‌گیرایی و دلێ ره‌نجیندرا بۆ؛ ته‌مه‌شیان جیی لێ وردبوونه‌وه‌یه. یان وه‌لامی تره بۆ پرسیاره زۆره‌کان، که له‌م بواره‌دا به‌لگه و نمونه‌ی شیعری (نالی)مان له‌به‌ر ده‌ستدا نییه؛ ئاماژه بۆ ته‌وه بکه‌ن که له سنه‌دا ژیا بۆ. به پێچه‌وانه‌ی (سالم)ی هاو‌رپیی (نالی)یه‌وه، که وه‌ك له دوتویی شیعره‌کانیدا درده‌که‌وئ، ماوه‌یه‌ک به‌ تاو‌اره‌یی له (سنه‌)دا ژیا بۆ و به‌ خه‌میکی زۆره‌وه، له زۆر شیعریدا، باسی ته‌و رۆژانه ده‌کا^{٥٧}، وه‌ك نمونه‌ی ته‌م شیعرا نه:

فه‌رح دینیتته خاتر، گه (سه‌نه‌ندوج)
 له دلمايه خه‌فت، وه‌ك شاخی (تاریز)
 چ بلیم! حالته‌ی دل چۆنه له هیجرانا (سالم)
 سه‌حنی گوئزاری سه‌نه‌ندوج، وه‌كو زیندانی منه

دیسان وه‌لامی به‌ هیزی تریش به‌لای منه‌وه، بۆ به‌رده‌م ته‌م پرسیارانه ته‌وه‌یه، که وه‌ك به‌ شیعره‌کانی (نالی)دا بۆمان درده‌که‌وئ، نالی له سه‌ران و میرانی

٥٧ دیوانی سالم، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی کوردستان، هه‌ولێر، (١٩٧٢) - لاپه‌ره (٧٢ — ١٣١).

(بابان) پيش نزيك بووه و دوستايه تي له گه ل سلیمان پاشا (۱۷۹۰ — ۱۸۳۸ز)^{۵۸} ی کورپی شه پوره همان پاشای بابان و دواتریش له گه ل شه حمده پاشای کورپی سلیمان پاشای بابان دا هه بووه. چونکه شیعیری زور به کول و به سۆزی بۆ کۆچی دوایی یه که میان و له سه ر ته خت دانیشتنی دووه میان نووسیوه، که شه مه سه ره تایی نمونه ی شه و شیعرانه یه:

تا فلهك ده وره ی نه دا — سه د كه و كه بی ئاوا نه بوو
كه و كه به ی میهری موباره ك، ته له عه تی په یدا نه بوو ل ۳۷۰

هو ده ودی دل، چه پسی به لقیسی سه پای دیوه یه قین
خۆی كه دامین گیری شاهی ئاسه فی ثانی ده کات ل ۱۰۵

* * *

ههروه ها شیعیری بۆ سوپا که ی شه حمده پاشای کورپی سلیمان پاشای بابان
نووسیوه، که به مجۆره ده ست پیده کا:

۵۸ گه ریده ی ناسراوی به ریتانی: کلودیوس جیمس ریج، که سالی (۱۸۲۰ز) سه ردانی شاری سلیمانی کردوه و له نزيكه وه چاری به سلیمان پاشای بابان كه وتوه، ده لی له و كاته دا (سلیمان پاشا)، ته مه نی (۳۰) سالان بووه. ههروه ها (نالی) شیعیری که به بۆنه ی کۆچی (سلیمان پاشا) هوه شیعیری نووسیوه، میژوویی مه رگی ناوبراوی له سالی (۱۸۳۸ز) نووسیوه. بۆ زیاتر زانیاری له مباره دیه وه بنواره: گه شتانه ی ریج بۆ کوردستان، وه رگێرانی له عه ره بییه وه بۆ کوردی: مه مه ده حه مه باقی، چاپی سییه م، چاپه مه نی ئاراس، هه ولیر ۲۰۰۲، ل ۱۳۲. ههروه ها دیوانی نالی، شیعیری: تا فلهك ده وره ی نه دا، سه د كه و كه بی ئاوانه بوو — ل ۳۷۰.

ئەم تاقمە مومتازە، كەوا خاسسەبى شاهن
ئاشوبى دلى مەملەكەت و قەلبى سوپاھن ل ۳۴۰

* * *

ئەم دۆستايەتییەش لەگەڵ ئەم میرانەدا، ئەوەمان بە بیردا دینى، كە زۆر جار لە كاتى ھەلۆیست و ھەرگرتنى ئەم میرانەدا، بەرامبەر بە رووداویك، یان بەرامبەر بە میرىكى تر؛ بە تايەتیش بەرامبەر میرانى ئەردەلان، كە ھەندى جاریش بەیەكدا ھەلپژاون، وایان لە نالى كەردى، بۆ پشٹیوانىی لە میرانى بابان، بە نیازی سووكایەتى كەردن بەرامبەر بە میران و سەرانى ئەردەلان، ناوی ئافزەتییكى ناوداریان بەینى؟! چونكە لەم بوارەدا، نەك ھەر نالى، بەلكو ھاوڕێكانیشى لە روانگەى بەرگى و خوشەویستى میران و میرنشینی (بابان) ھو، كەوتوونەتە سەنگەرى بەرەى بابان و ھەلۆیست و ھەرگرتن لە تىكراى رووداوەكانى ئەو رۆژگارە؛ ھەك نمونەى ئەو شیعەرى سالم، كە پىشتەر نووسیمان و ئەو شیعەرى شىخ رەزای تالەبانى (۱۸۳۱ — ۱۹۱۰ز)، كە سەبارەت بە شەرىكى نیوان عەبدوللا پاشای بابان و (رەزا قولیخان) كورپى (خەسەرەوخان) مىرى ئەردەلان، نووسیوتى و بە لاقرتییەو ھەسەس تىكشكانىكى لەشكرى ئەردەلان و بە ستایشەو سەركەوتنىكى سوپای بابان بەسەر سوپای ئەردەلان دا ھەك:

كە عەبدوللا پاشا لەشكرى (والى سەنە) شىر كەرد
(رەزا) ئەو ھەختە عومرى پىنج و شەش، طفلى دەبوستان بوو^{۵۹}

بەلام ھەلامى لە بارتەر، بۆ سەرجەمى ئەو پرسیارانە، لەو بوارەدا كە لە پىشەكى ئەم چەند لاپەرەییەدا ئامازەمان بۆ كەرد؛ ئەویش بواری مەلمانى و تەنگ بە یەكتر ھەلچىنى ھەردوو قوتابخانەى جیوازی ئەدەبى گۆزان و دیالىكتى باشوورە؛ كە لە قوتابخانە شیعرییەكەى نالى

۵۹- دیوانى شىخ رەزای تالەبانى، ساغكردنەو ھەسەس شەرحى شوکور مستەفا، چاپەمەنى ئاراس، چاپخانەى ھەزارەتى پەرورەدە، ھەلۆیست ۲۰۰۰، ل ۸۷.

و هاوړپکانيډا خۆی دهنوینې و نالی سهردهستهی ټهو قوتابخانهیه و ټهو ملمانې و زورانبازبیه دژوارهیه، که سهردهمی ژبانی مهستورهش، هاوکاتی سهرهه‌لډان و گهرمه‌ی باس و خواسی ټهم قوتابخانه شیعریه‌ی نالی بووه و هه‌لبژاردنی ناوی مهستورهش، له‌لایمن نالی یهوه، بۆ سووکایه‌تی پیکردنی میران و سهرانی ټهرده‌لان بووه؛ که باوهش و په‌ناو سیبهری دیرینه و راسته‌وخۆی ټهدب و ټهدیبانی دیالیکتی گوزان بوون و.. له‌مه‌ش زیاتر، بۆ نابرووردنیان بووه، که راسته‌وخۆ سووکایه‌تی به ناوی نافره‌تیکي به ناوبانگ و به شان و شکوی وهک مهستوره بکا، که به‌پرای من مهستوره، ره‌مزی سهرلندیی و ناوبانگی ټهو کاته‌ی میرانی ټهرده‌لان بووه؛ چونکه جگه‌له‌وه‌ی بنه‌ماله‌ی مهستوره هه‌میشه ناودار و ده‌سه‌لاتدار و سهرکه‌ش بوون. له هه‌مان کاتدا مهستوره‌ش خۆی، خانمیکي هیژا و هه‌له‌که‌وتوو بووه. ههر بویه‌ش به‌سهر (حوسن جیهان‌ی) کچی ففتح عه‌لی شای قاجاردا، که یه‌که‌مین هاوسهری خه‌سره‌وخان بووه؛ بۆته دووه‌مین هاوسهری خه‌سره‌وخان، به‌مه‌شدا دیاره ټه‌گهر مهستوره، شایانی ټه‌وه نه‌بووايه، ټه‌وا له‌قکردنی پله‌وپایه‌ی (حوسن جیهان)، هه‌روا شتیکی ټاسان نه‌بووه؛ که له‌و روژگاردا ففتح عه‌لی شای قاجار (۱۷۹۸ — ۱۸۳۴ز)، تاقانه شایه‌ک بووه، له سهرتاسهری خۆره‌ه‌لاتی ناوه‌راستدا، حسابی گه‌وره و تاییه‌تی له‌سهر کراوه.

جگه له‌وه‌ی لایه‌نی گرنگیش له کرداری نالی دا، ټه‌وه‌یه که زور به ده‌گمهن و دژوار، ناوی که‌سینک له شیعره‌کانیدا به‌پینې، مه‌گهر ټهو که‌سه زور ناودار و گرنگ بیت. چونکه له‌و قه‌سیده دريژه‌شدا، که له (شام)‌وه بۆ (سالم)‌ی نووسیوه؛ ټه‌گهر سالم خۆی، به‌و قه‌سیده‌یه دريژه، وه‌لامی نالی نه‌دابایه‌ته‌وه، نه‌مانده‌زانی که ټاخۆ قه‌سیده‌که‌ی نالی، بۆ (سالم)‌ه، یانا؟!.. ټه‌گینا نالی خۆی له قه‌سیده‌که‌دا، ناوی که‌سی نه‌هی‌ناوه. بویه ټه‌گهر مهستوره‌ش، زور گه‌وره نه‌بووايه، نالی ناوی نه‌ده‌ی‌نا. کاتی‌کیش ناوی هی‌ناوه (وهک له سهروتریش وتمان)، له وینا‌کردنی (خه‌ونیکدا) ناوی هی‌ناوه، چونکه وهک وتمان نالی زور باش مهستوره ده‌ناسی و ده‌زانی که:

ده‌عوای ټومهره، چه‌نده له‌سهر ته‌ختی کرابی
چه‌ند خوین که رژیبت وچ خوینی نه‌پراژی‌بی!

سه‌قز

زستانی/۱۹۹۴

نالی

له سه فه نامه ی بالیوژیکی فره نسادا

(۱۹۰۶-۱۹۰۷)

سالی (۱۸۵۳) هیشتا (نالی) خۆی له ژیان و نیشته جیی شام (سووریا) بووه، که: ئەلیکساندر بۆریژیۆ ئاخۆدزکۆ (۱۸۰۶-۱۸۹۱) ی شاعیر و دیپلۆمات و زمانه وانی پۆله ندی^(۱)، له و کاتدا که له وه زاره تی کاروباری دهره وه ی فره نسادا کاری کردووه، ویستویه تی لیڤکۆلینه وه یه کی فیلولۆژی له باره ی زمانه ی کوردی - دیالیکتی سلیمانی- یه وه بنووسی^(۲)، پپوه ندی به: ئەحمه د پاشای بابان (?- ۱۸۷۵) وه کردووه وه له رینگه ی ئەحمه د پاشای بابانیشه وه زانیویتی که (نالی) له و ساله دا (۱۸۵۳) نیشته جیی شام (سووریا) یه و له هه موو دیالیکته کانی زمانه ی کوردی دا، زانیه کی به ناوبانگه^(۳) و به تایبه تی خۆی بۆ دیالیکته هه مه چه شنه کانی نیشتمانه که ی (کوردستان) ته رخانکردووه و پپیشتریش کتیییکی ریزمانی عه ره بیی وه رگیپراوته سه ر زمانه ی کوردی. بۆیه (ئاخۆدزکۆ) بۆ ئەنجامدانی ئەم کاره ی، به تاسه وه ئاواتی دیداری (نالی) خواستوه. به لām وه ک دواتر دهرده که وی ئەم ئاواته ی دیداری (نالی) بۆ نه ره خساوه و کاره که ی به شیوه یه کی تر، له گه ل ئەحمه د پاشادا ئەنجام داوه.^(۴)

ئەم هه واهه ی ئەحمه د پاشا، له باره ی شاره زایی و زانیی (نالی) یه وه، له دیالیکته کانی زمانه ی کوردی دا، که به (ئاخۆدزکۆ) ی داوه، باس و خواس و پرسیار ی زۆر و تازه وه هه مه جۆر ده ورۆژینی، وه ک ئەوه ی که:

۱- ئەحمه د پاشای دوا میری میرنشینی بابان^(۵)، هه ره وه ک چۆن له ماوه ی فره مانپروایه تییه که یدا، ناسیاوییه و دۆستایه تی له گه ل (نالی) دا هه بووه^(۶) و

(نالی) یش دۆستی نزیکى (سالم) و (کوردی) بووه، که چى ئەحمەد پاشا لەنیوان ئەم دەستە شاعیرانەدا، هەر تەنیا ناوی (نالی)، وەك زانای بەناوبانگ، لەبواری زمانی کوردی دا، بە (ئاخۆدزکۆ) دەگەیهنێ.

۲- لەو سالەدا (۱۸۵۳)، که ئەحمەد پاشا ئەم زانیارییانە لەبارەى (نالی)یەوه بە (ئاخۆدزکۆ) دەدات، میرنشینى بابان رووخواوە ئەحمەد پاشا چەند سالیکیە نیشتهجیى ئەستەموولەو (نالی)یش پێش رووخانى میرنشینەکه، کوردستانی جێهێشتوو. بەم پێیە چ ئەحمەد پاشا و چ (نالی)یش، هەردووکیان لەدەرەوهى کوردستان و ئەگەرچی بە جوگرافیاى لەیه کتر دوورو دابراون، بەلام بەهۆى دۆستایەتیى پێشتر و دیرینهیانەوه، لە هەوالی بەردەوامى یە کتر دانەپراون. ئەى ئاخۆ ئەم زانیارییانەى ئەحمەد پاشا، سەبارەت بەزانایی و خۆتەرخانکردنى (نالی) بۆ دیالیکتەکانى زمانی کوردی، زانیاریى سەردەمى پێش رووخانى میرنشینى بابان و دەرچوونى (نالی)ن، لە کوردستان؟!، یان دواى سەردەمى دەرچوونى (نالی)ن لە کوردستان!؟

۳- ئەو لیکۆلینەویەیهى که (ئاخۆدزکۆ) دەیهوێ لەسەر (دیالیکتى سلیمانى)ى بنووسى و لەو کاتەدا (۱۸۵۳)، که هیشتا تەمەنى دروستبوونى شارى سلیمانى خەریکە دەبیتە (۶۹ شەست و نۆو سال)، ئەو شیۆهزار، یان وەك (خۆدزکۆ) لەو کاتەدا پێى دەلێ: (دیالیکتى سلیمانى)، ئاخۆ ئەو شیۆهزارە، وەك (دیالیکتیک)، خەمڵیۆه و چەسپیۆه و بلاوبۆتەوه و بۆ ئەوه دەبێ پێى بوتری: دیالیکتى سلیمانى!؟.

۴- ئەو دیالیکتانەى زمانی کوردی، که لەو سەردەمەدا (نالی) خۆى بۆ تەرخان کردبوون و کارى لەسەر دەکردن، بۆچى یەکیک لەو دیالیکتانەى نەکرده بنەما و سەرمەشقى کارى زمانەوانیى خۆى و دەولەمەندکردنى ئەو دیالیکتە، بە فەرەنگى واژەگەلى نوێ؟! وەك ئەوهى مەولەوى تاوێگۆزى (۱۸۰۳-۱۸۸۲)ى ھاورۆژگارو سەردەمى (نالی)ى، بۆ دیالیکتى (گۆران)ى کردو بە دەم داھینانى لیریكا جوانەکانییەوه، دیالیکتى (گۆران)ى گەیانده لوتکەى گەشەنەوه و ئارایش و رازاندنەوه و تەنینهوهى سەرلەنوویی ئەو دیالیکتە دیرینهیەى زۆرتەری و دەولەمەندترین ئەدەبى نووسراوى پێشکەش بە سامانى فەرەنگى کوردی کردوو و خۆى (نالی)یش لەو رۆژگارەدا، لەقەلمەرەوى یە کجار فراوانى ئەو

دیالیکتەدا چاوی هه‌لهینا و توانای دیالیکتەکهی له داهینانی شیعیری به‌رزدا، هه‌ست پیکرد. به‌لکو (نالی)، له‌کاتی‌کدا خۆی نوقمی که‌ش و هه‌وای دیالیکتی (گۆران) بوو، به‌لام له‌کوژی ئەو که‌ره‌سه‌ی دیالیکتانه‌ی، که‌ خۆی بو‌ ته‌رخان کردبوون و کاری له‌سه‌ر ده‌کردن، کاری مو‌توربه‌سازی پیکردن و دیالیکتیکی ترو تازه‌تری پیکهینا و داهینا، که‌وه‌ک هه‌ر له‌ رۆژگاری (نالی) دا، زمانه‌وانیکی وه‌ک (خۆدزکو)، پیتی وتوو (دیالیکتی سلیمانی) و خودی (نالی) یش، به‌ر له‌ هه‌موو که‌س و به‌ر له‌ (خۆدزکو)ش، خۆی له‌ شیعه‌ره‌کانیدا ئاماژه‌ی به‌م شانازییه‌ی خۆی کردوو، که‌ داهینانیکی نوێی له‌ زمانی کوردی دا کردوو و وتوو یه‌تی: (که‌س به‌ ئەشعارم نه‌لی: خۆکوردی یه‌، خۆکردی یه‌...).

به‌لام ئەم داهینانه‌ نوێیه‌ی (نالی) له‌ زمانی کوردیدا کردوو یه‌تی، به‌ر له‌ هه‌موو دیالیکتیه‌کانی تر، ده‌سته‌ چیه‌ی زۆری له‌ دیالیکتی (موکریان) بو‌ خواستوو و له‌ دیالیکتی (موکریان) نزیکه‌، (دیالیکتی موکریان) یش له‌ دووسه‌ری شیوه‌زار و قه‌له‌مه‌ره‌ویشه‌وه‌، له‌ شیوه‌زار و قه‌له‌مه‌ره‌وی (پشده‌ری) زیدی میرانی بابان نزیکه‌ و تیکه‌له‌. . . به‌م پیه‌ ئەو دیالیکتیه‌ی (نالی) کردی به‌ سه‌رمه‌شقی کاری زمانه‌وانیی و شیعه‌ره‌کانی خۆی، لای میرانی بابانیش جیی په‌سه‌ند و رازیبوون بوو.

په‌نگه‌ هه‌ر ئەم نزیکایه‌تییه‌ی زمانی شیعیری (نالی)، له‌ دیالیکتی موکریان، (یه‌کیک) بی‌ له‌و هۆیانه‌ی، هه‌ر دوای بلا‌بوونه‌وه‌ و ته‌نینه‌وه‌ی شیعیری شاعیرانی سێ کوچکه‌ی (بابان)، بو‌ ده‌ره‌وه‌ی قه‌له‌مه‌ره‌وی (بابان)، هه‌ر زوو شیعیری (نالی) لای شاعیرانی موکریانه‌وه‌ باوه‌شی که‌رمتری له‌چاو شاعیرانی وه‌ک نمونه‌ی (سالم) و (کوردی) دا، له‌لایه‌ن عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان: ئەده‌ب (?-۱۹۱۶) و مه‌جدی (۱۸۴۹-۱۹۲۵) و به‌تایبه‌تیش لای وه‌فایی (?-۱۹۰۲) یه‌وه‌ بو‌ کرایه‌وه‌ و په‌نگدانه‌وه‌ی وینه‌ی شیعیری و جیه‌نجیه‌ی هه‌ندی له‌ شیعه‌ره‌کانی، کرایه‌ سه‌رمه‌شق و چاولیکه‌ری و به‌مجۆره‌ له‌ ده‌مه‌یکه‌وه‌ شیعیری (نالی)، له‌ هه‌ریمی موکریان، جیه‌گی

سه قامگير و شيرينى ههيه و له شهزمونى مانهوه و ژيانى زياتر له (١٦) شازده سالى نووسهري شه لاپه پاره شدا، له خوڤه لاتي كوردستان (سه قز)، بوى دهر كه وتوه، كه شيعرى (نالى)، لاي زورينه ي پرووناكبيرانى موكريان، جى په سه ند و ئاورپيدانه وهى تاييه ت و شه بهر كردن و خو شه ويستيه.

هه موو شه و پرسيارانه و گه لى باس و بابه تى تر، كه داهينانه كانى (نالى)، لامان ده و روژين، بوونه ته كه رهس و هه وىنى به ره مه مى كتيبيكى تايينده م، كه شه گه مردن مه ودا بدات، چاوى خوينه ران و دلدارانى (نالى) پى پرووناك ده كه مه وه.

له م بوئه شه شدا، كه له ريگه ي داهينانه مه زنه كانى (نالى) به وه، پردى نيوان (نالى) و هه ري مى موكريان ديته گوڤرى، با بزاني كاتى باليوژيكى (فره نسا) ش، له سالى (١٩٠٦) دا، سه ردانى (موكريان) ده كات، چو ن باسى (نالى) ده كات!

شه م باليوژه ي فره نسا كييه ؟!

ناوى (كو لار دسكو) به و به نازناوى (يوژين يو بين) نووسينه كانى بلا و كردو شه وه. نابراو سالى (١٨٦٣) له شارى (رؤبين) فره نسا به دنيا هاتوه و له ته مه نى (٢٠) سالييدا كو ليژى (ياسا) ته واو كردوه و دوايى له وه زاره تى كاروبارى ده ره وهى فره نسا به فره مانبه ر دامه زراوه و له و ميژووه به دواوه، چه ند پله و ناو نيشانيكى دراوه تى و بو چه ند جيگه و ولايتيكى وهك: (شه سينا - يو نان) و شه سه مبول و (كاراكاس - قينزو يلا) و (به كين - چين) و (قييه نا - نه مسا) و (قاهيره - ميسر) و دواتر بو (پارىس - فره نسا) گويزراوه ته وه. سالى (١٨٩٨) پله كه ي بهر زتر كراوه ته وه و بو (بوخارست) و (ته نجه) و (مهراكيش) نير دراوه. شه سه فره ي بو مهراكيش، بووه هه وىنى دوو كتيب له باره ي مهراكيشه وه و سالى (١٩٠٦) چاپ بلا و بو شه وه.

سالى (١٩٠٤) به پله ي دووه مى (وه زير موختار - باليوژ) بهر زكراوه ته وه و به نوينه رايه تى و لاتته كه ي، له (هايتى) جيگير ده بى و به ده م كاروه كتيبيك له باره ي ره ش پيسته كانى شه ويوه ده نووسى.

له (۸ی تشرینی ۱۹۰۵) دا، بۆ (تاران) ده‌گوڤزریته‌وه و تا سالی (۱۹۰۷) له ئی‌ران ده‌بی، که کتیبی (ئی‌رانی ته‌مپۆ)، یادگاری ئەم ئه‌رکه‌یه‌تی. ناوبراو که له سالانی پڕ له هه‌للاوه‌ه‌رای (مه‌شرووتییه‌ت) دا له تاران بووه و ئەو راپۆرتانه‌ی له‌م باره‌یه‌وه بۆ وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌روه‌ی فرهنسای ناروون، به‌یه‌کیک له‌و سه‌رچاوه‌ گرنگانه‌ داده‌نرێن، که‌جی‌ی سه‌رنجی لێ‌کۆله‌رانی ئەم رووداوه‌ گرنگه‌ن.

سالی (۱۹۰۷) بۆ (به‌ل‌گراد) ده‌گوڤزریته‌وه و له‌ سالی (۱۹۱۰) دا، که‌ پله‌ی یه‌که‌می (بال‌تۆزی) ده‌دریته‌ی، به‌ره‌و پاريس ده‌گوڤزریته‌وه و له‌دواییدا سالی (۱۹۱۴)، که‌می‌ک پێش هه‌لایسانی یه‌که‌مین جه‌نگی جیهانی، کارکه‌نارده‌ بی. ناوبراو جگه‌ له‌و به‌ره‌مانه‌ی ئاماژه‌مان پێ‌کردن، ئەم کتیبانه‌شی نووسیون:

1- ئینگلیزه‌کان له‌ هیندو میسر

2- پێشه‌نگه‌کانی تووریستی جیهانی له‌ مه‌راکیش

به‌لام له‌ناو به‌ره‌مه‌کانی (یوژین یۆبین) دا، ئەو سه‌فه‌رنامه‌یه‌مان مه‌به‌سته، که‌ سالانی (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نووسیویته‌ی و دواتر به‌ناونیشانی (أیران امروز) کراوه‌ته‌وه فارسی^(۷) و له‌به‌شی چواری ئەم سه‌فه‌رنامه‌یه‌دا، گه‌شته‌که‌ی ده‌که‌ویته‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کانی تازه‌رایجانی خۆرتاوا و موکریان و له‌به‌شی (۱۴) و (۱۵) شدا، به‌ ناوچه‌کانی (کرماشان) و (خانه‌قین) دا تێپه‌رده‌بی، که‌ جاری ئەمه‌ی ئیستا مه‌به‌ستمانه^(۸)، هه‌ر به‌شی (۴) چواره‌میانه.

ئەم گه‌شته‌ی ناوبراو، له‌ مانگی ته‌مووزی (۱۹۰۶) داو له‌سه‌ر داوای ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆی (فره‌نسا) ده‌ستی پێ‌کردوه، که‌ (۷) هه‌وت هه‌فته‌ی خایاندوه و سه‌ره‌تا له‌ (تاران) وه، به‌شار و شارۆچکه‌کانی: قه‌زوین، زنجان، سوئتانیه، پل- دوخته‌ر، میانه، گه‌رمارود- دا گه‌یوه‌ته (ته‌وریز) و له‌وێشه‌وه به‌: مه‌ره‌ند، خۆی، سه‌لماس دا گه‌یوه‌ته (ورمی) و له‌ ورمیشه‌وه به‌: دیزه‌ج، محه‌مه‌دیار- دا گه‌یوه‌ته سابلاخ- مه‌هاباد و داوای ئەم سه‌ردانه‌ش به‌ره‌و باشوورتر، بۆ ناوچه‌کانی (سه‌قز) و (بانه) ناچیت و هه‌ر له‌ سابلاخه‌وه به‌رپێ: ته‌وریز، ئەرده‌بیل، سه‌راب، ئاستارا، ئەنزه‌لی دا بۆ (تاران) گه‌راوه‌ته‌وه.^(۹)

(موكرى) و (دييوكرى) يه كان: (۱۰)

(بوداق سولتان) دوو كورپى بووه: (عه بدولعه زيز سولتان) و (عه بدوللا بهگ). له كورپى يه كه ميان (خانزاد) هكان به جيمان، كه له شاردا نيشته جين. له كورپه كه تى (به گزاده) كان ماونه ته وه، كه له زوزاندا به بلاويى ده زين. ثم دوو لقه، چينى ئه عيان و پياوماقوولانى خيل پيكدتين، كه سه ركرده و به رپوه بهر له م چينه هه لده بترديت.

به لام سه ره راي دابونه ريتى باوى ته و سه رده مه، له نيوه ي سه ده ي رابووردو و دا كوردى كى ئاسايى (موكرى)، به حاكى سه رتاسه رى تازهر بايجان دانرا و هه لى قوسته وه و پله و پايه و هيژى خو ي بو له ناو بردنى ته و انه ته رخا ن كرد، كه به هو ي پله و پايه و ناوبانگى بنه ماله كانيانه وه ده كرينه حاكم، بو يه له و كاته وه ئيتى (موكرى) يه كان حاكم بو شار دانانين، به لكو له لايه ن ده ولته تى ئيرانه وه، حاكم بو سابلخ ديارى ده كرى.

ئىستا سى سائه، يه كي كى ته وريژى به ناوى (ره شيدولمولىك) ئه ركى به رپوه بردنى حكومه تى ثم ده قه رى به ته ستو گرتو وه. خو ي و ده سته يه ك له كارگيرانى خواره وه ي ميرى، وهك رو خسارو ده سه لاتى ده ولته تى ناوه ندى، له لايه ن خه لكه وه سه ير ده كرين. هيچ بنكه يه كى سه ربازييش بو پشتيوانى ليكردى له ناوچه كه دا نييه، ته نانه ت له كو مه لانى ته شه يو عيش دووره. له مانگى موحه رهم و ره مه زاندا، چند رهوزه خو ينيك به تاييه تى بو سابلخ دينن، بو ته وه ي رهوزه ي بو بخوينن. خه لك له وه به خشا رون سه رباز بده ن و باجي كى كه ميش ده دن. ته گه رچى ثم خي له، رپيكن خسته سه ره تاييه كانى خي له كه شيان له ناوچو وه، به لام هو زه چكوله كان هه مان نيشانه و دابونه ريتى دي رينه يان هه ر ما وه. به رپوه بردنى خيل، رى و شو ينى تاييه تى و كارزاني گه ره كه، پيوهنديى خه لكى ده شتنشين و كو يستانى، ده بى به جو ريك بى، كه دانىشتووانى زوزان، به ره و لاي تورك نه بات.

برينه وه ي مووچه و دابه شكردنى نازنا و ناوى ئيفتبخارى و هه ر به خشيني كى تى پله و پايه ي سه ربازى، به شيويه كى گشتى، له و شتانه ن، كه ده ولته ده يه وى دلى خيلى پيخوش بكات و دلان رابگرى.

(موکری)یەکان نزیکەى (۵۰۰۰۰ پەنجەزار) مال و (دیبوکرى)یەکانیش (۱۰۰۰۰ دەهەزار) مالىکن. دیبوکرییەکان چاکترین پشتیوانى دەولەتن. ئەمانە لەسە دەى هەژدەهەمدا لەبەر هەژاری و نەداری و بەناچارى، ناوچەى (دیار بەکر)یان جیھێشتوو و دواى ئەو دى بەناو خاکی (موکرى)یەکاندا تىپەریون، لە ئاقارى زەریاچەى (ورمى) نىشتەجى بوون. بەهۆى لىوەشاو دەبیانەو هەرانسەرى دەشتى (شارویران) بۆتە مولکیان. ئیستاکە (۲۰۰ دووسەد) ئاغای گوندیان هەیه. یەكە دەولەمەندترینیان (قادر ئاغای)یە، كە سەرلەبەرى ئەم دۆلە، تا دەم دەروازەى شارى سابلاخ، بى سى و دوو، مولكى ئەو. پىوانەى ملكەچكردى (موکرى) و (دیبوکرى)، بۆ دەسەلاتى ناوهندى، هەرچەندىك بىت، بەلام زۆر بەتوندى دەروەستى و هەفادارین بۆ رەگەزى كوردانەیان. حەزىش دەكەن هەمیشە بە زمانى تاییەتى خۆیان بئاخوین. لەبەرئەو هەش كە (كوردى)، زمانىكى ئیرانى یە، بۆیە زیاتر دەخوازن (فارسی) فیرین، نەك (توركى).

نزیکەى شەش مالىكى ئەرمەنى و چەند مالىكى كلدانى، بەوپەرى ئەرخایەنى و بى پەژارە، لەناویاندا دەژین. ئەمانە بەتاییەت لە (سایەن قەلا)^(۱۱) و (میانداو) و (سەردەشت)دان، كە بە وردەوالە فرۆشتن و كار و كاسبى، بژىبى دابین دەكەن. لە سابلاخ دا بازار بەدەستى كوردو جوولەكەو هیه، چەند كەسىكى (تەوریزى)یشى تىدايه، ژمارەیهكى تری خەلكى وەك، مووسلى، عەرەب، كلدانى و (ژاكۆبىت)^(۱۲) یشى تىدايه، كە خەرىكى كرىن و فرۆشتن.

(ژاكۆبىت)ەكان لەرىگەى (رەواندز)ەو كوتالى خورى و ئاورىشى دەستكردى (سووریا) بۆ سابلاخ دینن. هەموو پىویستییهكانى تری سابلاخ، لە تەوریزو هەمەدان و بەتاییەت لە (ئەردەبیل)ەو دابین دەكرئ.

كویستانەكانى نیوانبانە) و (سەردەشت)، لىپەرەوارىكى گەورەیه، جیو و مازووى ئەم دارستانە چەرەیه، كە بازركانانى خۆمالى _ بۆ دەروەدى ولاتى دەنیرن، لە رىگەى (ئاستارە) وە بۆ رووسیا دەچى. هەروەها ئەو شتانەش كە لە دروستكردى (رەنگ)دا بەكارى دەهینن، هەر لەم دارستانە دابین دەكرئ، كە بۆ بازاری پىشەسازى تەوریز و هەمەدان دەنیرن.

(موكرى) و (ديبوكرى)يش وهك كوردانى تر، سونى شافيعين. ئەمانە كەمتر گوى بەو مەلایانە دەدەن، كە لەلایەن دەولەتەو دەدەن. (مەلا محەمەدى موكرى، كە موفتى ئەم ناوچەییە، دەلیت: باوبایرانیشی سەرۆكى ئایینی سەرۆمى كوردستان بوون، بەلام وردەوردە دەوریان بەسەرچوووە و تەنیا ناوچەى سابلاخیان بۆ شەرع و دادوهری لەژێر دەسەلاتدا ماو. سەرەرای ئەمەش كە دانانى قازى شەرع و پېشنوویزی مزگەوتەكان، بەدەست حاكەم، بەلام هېشتا (مەوقوفات) هەر لەژێر دەسەلاتى (مەلا محەمەد)دایە، كە مەسرهفی مزگەوت و فیرگەكانى پى دەكات.

لە ولاتانى سونى دا، تەریقەتەكانى (سۆفیگەری)باو. . (سەبید كەرىم نەقیب) رېبەرى تەریقەتەكانە. دوو تەریقەتى (نەقشبەدى) و (قادرى) پېشپركى وەرگرتنى مرید لەدەورى خۆیان دەكەن. لەبەرئەوێ ژمارەى مریدەكانى نەقشبەندى زۆرتەر، دەولەت لایەنگرى لە (قادرى)یەكان دەكات و پشتیوانى لە رېبەرى ئەم تەریقەتە دەردەبەرت.

زۆربەى سەبیدەكان، پېشینهى خۆیان بۆ سەر سەبید عەبدولقادرى گەیلانى^(۱۳) دەبەنەو. دەستەیه كیش بۆ ئەوێ خەلك بچنە ریزی مریدەكانى (شیخی بوخارا)ى نەقشبەندى^(۱۴)، پەلو پایەى ئەو پیاووە موقەدەسە بەغداييە رەت دەكەنەو. لەلایەكى ترەو كەسێك هەر تەنیا لەبەرئەوێ خۆى بە وەچەى پەيامبەر بزانی، نابى خۆى لە خاوەن دەسەلات و دەشتپۆشتوو بژمیرت.

كوردەكان پێیان خۆشە هەر گوێراپەلێى شیخانى خۆیان بن، كە لە قوتابخانە بەناوبانگەكانى كوردستان، یان لە قوتابخانەكانى دەرەوى (فورات) دەرەسیان خویندوووە بە نیشانەدانى زانیاری و زانست، جیى خۆیان لە دلى مریدەكاندا كەردۆتەو. گەشتن بەپەلو پایەى ئاوا بالا، پێوەندى بە خزم كەس و نەژاد و شتى واو نەبە.

لەم رۆژەدا دوو كەسایەتیی مەزن، لەم مەلەبەندەدا هەن، یەكێكىان پیرىكى ناينایە، ناوى (شیخ شەمسەددین شەریف كەندى) و ئەوێتر (شیخی زەنبیل - حاجى سەبید عەبدولكەرىم)ه^(۱۵). یەكەمیان (۳۰۰۰۰ سى هەزار) كەس و دووهمیان (۵۰۰۰۰ پەنجە هەزار) مریدی هەبە، هەردوو كیشیان سەر بە تەریقەتى

نەقشەبەندىن. دەستەكىش لە مەريدان، كە لە گەل سەيىدەكاندا ناسازن، لە داوى مەرگى ئەم دووانەو بەپيودانى ئىمامزادە، مەزارو بارەگايان بۆ دروست كەردوون و زيارەتيان دەكەن.

(رەشىدولمولك)ى حاكمى سابلاخ، ميوانداریتی كردم^(١٦). پياويكى كەم تەمەنە. زۆر تەپۆش و جواغناس و قۆزە. خانووە گەورەكەى لە كەنار چەمەكەدايە. دەستەيەك لە (قادری)يەكان، لە گەل سەردەستەكەياندا بۆ مالى حاكم هاتوون، تا لە باخجەى ماله كەيدا، كەراماتى خۆيان بنويين. چوار دەرويش دەستيان بە تەپل كوتان كرد، ئاگرىكى گەورەيان كەردەو، دەرويشيك زەرگىكى سوورەو كراوى بە ددان گرت، يەككى تريان نووكى خەنجەرەكەى لەسەر روومەتى توند كرد. واى دەواند كە خەنجەرەكەى پيدا دەكات.

داوى نيورۆ، بەهۆيەو بە ئافرەتى كورد، پييان شەرمە لە بەرامبەر بيانيدا هەلپەرن، دەستەيەك لاوى ئيسرائيلى، لە جياتى ئەوان، بەدل دەستيان بە هەلپەرينى (چۆپى) كرد. ئەم هەلپەركى ميللييه، بە دەنگى دەهۆل و زوورناو دەست پيىدەكات، كە برىتييه لە شەكانەو دەى لەسەر خۆى لەش، لە گەل هەنگاويك بۆ پيشەو دە هەنگاويك بۆ داو، بەرپىكوپىكى، ژنو پياو دەستى يەكتر دەگرن و بە و جۆرە پەيتا پەيتا دووبارەى دەكەنەو. هەموو جل و بەرگى (كوردى)يان لە بەر كەردبوو، كراسى ژنان، چين چين و كۆلۆنجەى زەرى، يان قەيفە (مەخمەل)يان لە بەردايە. سەريۆش و رووسەرى سپى... گول و ورديان بەسەرەو، كە توند بەسەريانەو گرىي دەدەن. هەورى، يان ملىچىكى رەشى ئاوريشم، لە شيوەى خاجدا (چەپ و راست) لە ئەستۆ دەتالينن. گوارەى گەورە لە گوى دەكەن، گەردنبەنديش، كە لە (تاكەو جوتەيە - جۆرە سكه و پارەيەك بوو) دروست دەكەن، لە خوارەو بەژيەرچەنەو لەسەريشەو بە (رووسەرەكانيانەو) هەلدەواسن. جگە لە (ژيەرچەنە)، (بەرسەرە)ش دەبەستن. روومەتيان سووراووسپياو دەكەن. جوت برۆيان بە خەتى بەيەكەو دەگەيەنن. دەستەيەكى ترى لە مان شوختر، بە قوماشيىكى رەشى سى گۆشە، تا خوار چاويان داپوشيىبوو.

بۆ شەوى، بۆ ئەو دەى من خۆشم لى بگوزەرى، حاكم (رەشىدولمولك) داوى كرد بەزمى گۆرانى و موزيك ساز بكري. دوو گۆرانىيىژى بەناوبانگى شار: (سەعيد) و

(ئەحمەد ئەمىن) ھاتىن. ھەردووكيان خەنجەريان لەبەر پشتىندا بوو. شە دەى شىنيان لە دەورى كالاو قوچەكانيان ئالاندبوو. بەتارو دەمبگەوہ چوونە لای سەرەوہو وەژوور كەوتن.

شيعر و موزىكى كوردى:

كورد، بەھۆى بنەماى نەژادى خۆرھەلاتىيانەيانەوہ، زەوق و توانايەكى تايبەتيان بۆ فيربوونى شيعر و موزىك ھەيە. گۆرانىيىژ، يان(قۆرانىيىژ)، بەيتگەلى شاعيران، مائەو مال دەگيرن. ئەمانە لەپۆژدا، ھەريەكەيان خەريكى كاريكە... بەلام ھەر كەشەو داديت، ھەريەك لەمانە دەبنە موزىكژەن و گۆرانىيىژ. بەرپالەت و ديارە كورد لەپارەدودا گۆرانى و موزىكى تايبەتیی خۆى ھەبوو، كە ئاوازەكانيان كرزو شيعرەكانيشيان، شيعرى نەتەوہيەكى دليرو جەنگاوەر بوو. يەكجار ھەست بزوين و ناگراوييە، بەلام لە ھەلومەرجى ئەمپۆدا، ھيرشى موزىكى عەرەبى، زەبرو جيپەنجەى خۆى لەسەر داناوہ و تين و تاوى رەسەنايەتیی لى داماليوہ. ئاوازەكان بيئەوہى شەوق و زەوق ببزوينن، بوونەتە ئاخ و ئوفى بى پرانەوہ. زۆريەى شيعرەكانيش، باسى ژن و شەراب و گولن و ھيچ جۆرە باسىكى نوئ و جوانيان تيدا نەماوہ. ئەدەبى ئىستانيان لاسايى كردنەوہيەكى كويرانەى غەزەلە عاشقانەكانى عەرەبە، كە لەناوياندا جگە لە وشەى كوردى بەولاوہ، ھيچ جۆرە گيان و سيمايەكى نەتەوہيى و ناوئيشانى لە (گەل)يان و رەسەنايەتیی كوردانەيان تيدا بەدى ناكەيت... سەرەراى ئەمەش، ھەموو زمانىك، گەنجينەيەكى پر بايەخى گۆرانىيى ميللى خۆى ھەيە.

ئەمەش وەرگيردراوى دوو نمونەيە، لەو گۆرانىيانەى كە لاوانى (موكرى) بۆمانيان چرپوہ:

تهختی سینت، پرته قالی ته پرو تازه یه
 جی خهوی شیرین و دلنشین و دلنیا ییه
 عاشقی چاوی جوانی تو بووم
 دلّم دهیه وی به زمانی تارم
 سه بارهت به و جوانیانه، گۆرانیه که بچرم
 خودایه! فریای دلّم بکه وه
 دلّارامی شیرینم له دهست چوو
 عاشقی نه و نه برؤ و بالابه رزه ی تو بووم
 تم مانگه، مانگی مه ولوودی پیغه مبه ره
 مانگی بوو کینی و دلّارامی منیش، هه ره له مانگه دایه

قولپی گریان گهرووی گرتووم
 عه ره ق و شه راب مهستی نه کردم
 به ته نیا چاوی کالی تو، مهستی کردین

له (سلیمانی) وه ده رکه وتم
 له گوله زهردان وه سه رکه وتم
 به شوین کۆچی له یلا که وتم
 ناخ، هات پابوورد، گهردن به خال^(۱۷)

له سلیمانی، ره شه با و تو زو بایه
 به تهختی سینت (دۆلی کاروان کوژه) تیده په پری
 بهر له وهی بمرم، به خه نجه رکه ت بمکوژه، با پرزگرم بیت

نالئ: (۸)

له ده‌وروبه‌ری نیوه‌ی سه‌ده‌ی پ‌ابردوودا، شاعیرییکی گه‌وره له‌ناو کورددا هه‌لکه‌وت، که ناو و ناوبانگی له چوارچیوه‌ی هۆزو خیل و زنده‌که‌ی خۆی زۆر پتر تیپه‌پ‌اند. ئەم شاعیره ناوی (نالئ) و مه‌لایه‌کی خه‌لکی (سلیمانی)یه، که له قه‌له‌مه‌وه‌ی کوردستانی تورکیادا‌یه، که ئەمه‌رۆ شیعه‌ره‌کانی له دوورترین خ‌ر و شیو و دۆله‌کاندا، وێردی سه‌ر زمانی هه‌موو کوردانه.

ئەم شیعرا‌نه‌ی ژێره‌وه‌(ه‌ی ئەون - نالئ) و (موفتی)ی ساب‌لاخ له‌به‌ر ئیمه، بۆی وه‌رگێرا‌ین: (۹)

زولفت به قه‌تدا که پ‌ه‌ریشان و بلاوه
ئەمه‌رۆ له منی شیفته ئالۆزو به‌داوه
ئەم عومره عه‌زیزه که له بۆت نه‌قدو دراوه
سه‌د حه‌یف و درێغا که موسولمانی نه‌ماوه
عومریکی درێژه به خه‌یالی سه‌ری زولفت
سه‌وداوو پ‌ه‌ریشانم و سه‌ودایه‌کی خاوه
هه‌رچهنده که پ‌ووتم، به‌خودا مائیلی پ‌ووتم
بئ به‌رگییه عیله‌ت، که هه‌تیو مه‌یلی هه‌تاوه
(مانئ) نییه‌تی قوه‌تی ته‌صویری برۆی تو
ئەم قه‌وسه به‌ده‌ستی موته‌نه‌فیس نه‌کشاوه
بۆچی نه‌گریم، سه‌د که‌ره‌تم دل ده‌شکیئنی!
بۆ مه‌ی نه‌رژئی، شیشه له سه‌د لاوه شکاوه؟
بئ فائیده‌یه مه‌نعی من ئیستا که له گریان
بۆ عاشقی بئ چاره زووه‌م تاوه پ‌ژاوه
هه‌ر جۆگه‌و جیگیکی که‌وا سوورو سویر بئ
جی جۆششی گریانئ منه‌و خوینه‌ پ‌ژاوه

سۆزی دلّمه باعیثی تاوو کوئی گریان
 مه‌علوممه که تاگر سه‌به‌بی جوّششی ناوه
 (نالی) وه‌کو زولّفّت که موطیعی به‌ری پیته
 تیکی مه‌شکینه، به‌جه‌فا مه‌یخه‌ره لاوه^(۲۰)

دووهم پارچه شیعیکی که وتیان، ئەمه بوو:

سه‌ری زولّفّت که پرشته‌ی عومری خضره، نیوه هه‌ودایه
 چ هه‌ودایه؟ که هه‌ر هه‌لقه‌ی دووسه‌د زنجیری سه‌ودایه
 برۆت تیغیکه وسمه‌ی سه‌یقه‌ل و مه‌سلوول و مووکاره
 که عیشوه‌ی جه‌وه‌ره، په‌مزو ئیشاره‌ی ئاوی مه‌ودایه
 به‌نه‌شته‌ی سستی یو مه‌ستی و هه‌ا مه‌ستووو مه‌خمووره
 نزانم! خه‌و له‌چاوتدایه، یا چاوت له‌خه‌ودایه!
 له‌سایه‌ی کوفری زولّفّت، دلّ (فنا فی النور) ئیمان
 مه‌لین ظولّمه‌ت خراپه، وه‌صلی په‌روانه، له‌شه‌ودایه
 هه‌ناسه‌م زولّفّه‌که‌ی لادا و مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی
 نه‌سیم نه‌نگوت و شه‌و رابووورد و نه‌رگس هه‌ر له‌خه‌ودایه
 له‌دوووری تۆیه نه‌ی خورشیدی پرته‌ویه‌خشی شه‌وگه‌ردان
 که (نالی) وا له‌حالاتی میحاتی ماهی نه‌ودایه^(۲۱)

هەر ئەم بایۆزە، لەتەك ناوهینانی (نالی)دا، پەراویزیکی داناو و لەدامیندا
ئەمەیشی لەسەر (نالی) نووسیوه:
(نالی) شاعیریک بوو، نازناوی خۆی لە کرداری (نالاندن)^(۲۲) هەلبژاردووە و
لەپاڵ ئەوەشدا کە شیعری بە زمانی کوردی نووسیوه، وەك دەلێن هەندیکیش
ئەدەبیاتی فۆلكلۆری کوردی کۆکردوونەتەوه.^(۲۳)

شاعیری ناسراویش هیمن موکریانی (۱۹۲۱-۱۹۸۶) ئەم سەفەرنامەیهی
دیو و دواى خویندنه‌وهی، نووسیویتی:
ئەم دیپلۆماتە لە سالانی (۱۹۰۶-۱۹۰۷)دا، بە سابلاخ دا تیپه‌ریو و چەند
لاپه‌ریه‌کی ناشیانە لەسەر ژیانی کوردی ئەم مەلەبەندە نووسیوه، کە سەرئە
رئەسە. تەنیا ئەوەندە سەرنجراکێشه، کە لەبارەى (نالی)دا نووسیویتی.^(۲۴)

ئەنجام:

وەك سەرنج دەدەین لەرپنگەى سەفەرنامەى ئەم بەلیۆزەى فرەنساوە، دوو زانیاریى سەرنجراكىشمان پێدەگات، كە بریتین لە:

1- هێشتا (نالى) خۆى لەژياندا بوو، كە ناو و ناونەنگى، لە چوارچێوەى هۆزو خێل و زێدەكەى خۆى زۆر پتر تێپەراندوو.

2- (نالى) لەپاڵ ئەوەشدا كە شیعەى بە زمانى كوردى نووسىو، هەندىكەيش ئەدەبىياتى فۆلكلۆرى كوردى كۆکردۆتەو.

هەلبەتە دەبێ بزانی كە سەرچاوەكانى زانیاریى ئەم بەلیۆزەى فرەنسا لەمەر (نالى)، هەر (مەلا محەمەد)ى (موفتى) سابلاخ، كە بێ هیچ سۆ و دووبەك ئەم مەلا محەمەدەى (موفتى) سابلاخ، نالى ناس و نالى دۆستىكى زۆر شارەزا و ئاگادار بوو لە شیعە و ژيانى (نالى) و تەرجمەكردنى شیعەى ئەم گۆرانىبێژانەش بۆ بەلیۆز، كە شیعەى (نالى) ن، نیشانە و بەلگەى ئەو، كە (مەلا محەمەدەى موفتى سابلاخ)، هاوڕێ بەردەوامى شیعەى (نالى) یەو بەو پێشەش كە وەك هەر خۆشى (مەلا محەمەد) بۆ بەلیۆزى گێراوئەو، كە باب و باپرانیشى، سەرۆكى ئایینى كوردستان بوون، ئەوا ديسان (مەلا محەمەد) هەر لە منداڵییەو پەروردەى زانیاریى و باسو خواسەكانى ناو مزگەوتە، كە بێگومان باسو خواسى شیعەو داھێنانە جوانەكانى (نالى) ش، لەو رۆژگارەدا، كە (وەك وتمان) سنوورى ناوچەو زێدەكەى خۆى تێپەراندوو، لای شیعەدۆستانى (موكریان)یش، كە زۆرینەیان خۆیندەوارى ناو مزگەوتەكانى كوردستان بوون، لای (مەلا محەمەدەى موفتى سابلاخ)یش ئەدەمىكەو ناسراو. بەتایبەتیش ئەگەر لێردا ئەو مان لەیاد بێ، كە مەلا محەمەد، (موفتى) سابلاخ، ئەوا دەبێ تەمەنیشى هەلکشاو بێ و لەكاتى سەردانى ئەم بەلیۆزەى فرەنساشدا بۆ سابلاخ (١٩٠٦)، مەوداى نیوان كۆچى دواى (نالى: ١٨٧٣)، تا (١٩٠٦)، هەر نزیكەى (٣٣ سى و سى) سال دەبێ و ئەم نزیكەى (٣٣) سالەش، بۆ تەمەن و بێرەوهرى، كە سێكى بەتەمەنى وەك مەلا

محەمەد، زۆر نىيە و خالى دوۋەمى ئەو زانىارىيەش، كە (ئالى) لەپال ئەو دەدا شىعەرى بە زمانى كوردى نوسىيەو ھەندىكىش ئەدەبىياتى فۆلكلورى كوردى كۆكردۆتەو، ئەمەيان يەكجار تازەو گىرنگەو ئەم زانىارىيەش (وەك لەسەر ووتر وتمان)، ھەر سەرچاۋەكەى (مەلا محەمەد) ھو دەبى ئەو ھەندە ئەدەبى فۆلكلورەش، كە (ئالى) كۆيكردوونەتەو، ھەر ئەدەبى فۆلكلورى دەقەرى (موكرىيان) و بەتايىبەتەش ژانىرى (بەيت) ھەكانى موكرىيان بى، كە ئەگەر لەم زانىارىيانەدا، باس لە ئەدەبى فۆلكلورى موكرىيان نەبووبى، بەلاى (مەلا محەمەد) و خويندەوارانى موكرىيانەو، جىبى بايەخ و گىرنگى پىدان نەبوو... ھەرچەندە ئەم جۆرە گىمانانە، بەلگەو نمونەو لىكۆلئىنەو ھى زۆر قوولترو فراوانترى دەو، كە وەك لەسەرەتاي ئەم لاپەراندەدا وتمان: ئەم بابەتە، بۆتە كەرەسەو ھەوئىنى بەرھەمى كىتئىبىكى داھاتووم.

پەراوین:

۱. ئەلیكساندەر بۆریژكۆ خۇدزكۆ: لە ۱۶ تەمووزی ۱۸۰۶، لە پۆلەندە بە دنیا هاتووە. یەكەمین ئەوروپاییە كە لە فۆلكلوری فارسی كۆلیوەتەو. سالانی ۱۸۲۰-۱۸۲۳ لە زانكۆی (wilho/vilna) ی ناوەندی خۆرەلاتناسیی زمان و ئەدەب لە پۆلەندە خۆیندووپیەتی. سالانی ۱۸۲۴-۱۸۳۰ لە سان پیترەسبورگ، زمانەکانی عەرەبی، فارسی، تورکی دەخوینی و دواتر وەك وەرگیپ، پەوانە ی ئیران دەكری و لە گەل میسیونی روسی لە تەویری و تاران كار دەكات و پاشان وەك كونسلی روسیا، لە كونسڵخانە ی روسیا لە (رەشت) كاردەكات و تا سالی ۱۸۴۱ لە ئیران دەمینیتەو و دواتر لە بیۆنان و ئیتالیا كار دەكات. هەر لەو سالەدا واز لە كاروباری دیپلوماتی روسیا دەهینی و سالی ۱۸۴۸، لە زانكۆی (كۆلیژ دوفرانس)، كۆرسی زمانی فارسی و لە كتیبخانە ی شاهانەش پۆستی (تورکی) وەر دەگری. لە نیوان سالانی ۱۸۵۲-۱۸۵۵، لە وەزارەتی هەندەرانى فرەنسا، وەكو پەسپۆپی كاروباری خۆرەلات كارى كردووە. سالی ۱۸۵۶ لە ئەنستیتۆی زمانەکانی خۆرەلات لە پاريس، داواى لیدەكەن زمانی فارسی بلیتەو. (خۇدزكۆ) زۆر بە زمان و ئەدەبیاتی فارسی سەرسام بوو، بەتایبەتیش بە شانۆی فارسی و سالی ۱۸۴۴-۱۸۴۵ كتیبی (شانۆنامە ی ئیرانی: هەلبێژاردەیهك لە پرسەنامە ی نووسبوو و كۆمەلیكیش شانۆنامە ی فارسی كردۆتە زمانی فرەنسی، كۆمەلیكیش بەرھەمی لەبواری زمانەوانی و فیلولۆژی زمانەکانی خۆرەلات نووسبوو. جگە لە مانە، خۇدزكۆ كۆمەلێك وتار و لیكۆلینەو ی لە بارە ی خۆرەلاتەو نووسبوو.

سەرچاوە: بە دەستكارییەو لە: ئەلیكساندەر خۇدزكۆ، چەند لیكۆلینەو هەیه کی فیلولۆژی دەربارە ی زمانی كوردی (دیالیكتی سلیمانی)، وەگیپرانی دكتور نەجاتی عەبدوڵلا، چاپەمەنی بنكە ی ژین، سالی ۲۰۰۵، ل ۴۲-۴۴.

۲. ئەم بەرھەمە ی خۇدزكۆ، بوو ئەو كتیبە ی لە سەر ووتر نامازەمان پیکرد.

۳. سەرچاوە ی پەراوینى ژمارە (۱)، ل ۳۲.

۴. خۆدزكۆ كه نهيتوانيوه دهستی به (نالی) بگات، به شیک له بهرنامه کە، له تهك (تهجمه پاشا)دا تهغامداوه. بۆ زیاتر زانیاری لهم بارهیهوه بنواړه سهرچاوهی پهراویزی ژماره (۱)ی ناماژه پیکراو.

۵. تهجمه پاشا: کوره گهورهی سلیمان پاشای کورپی ته وره همان پاشای بابانهو دواى مردنی سلیمان پاشای باوکی (۱۷۹۰-۱۸۳۸)، بۆته فهرمانپهوانی بابانو تا سالی ۱۸۴۰ و دوايش له ۱۸۴۱ تا خا که لیوهی ۱۸۴۲ فهرمانپهوانی میرنشینی بابان بووه و دوايش له تياری ۱۸۴۲ تا ۱۸۴۶ فهرمانپهوايی کردووه و دواتر بۆ تهسته موول دوورخراوه تهوه و سالی ۱۸۵۳، له سهر بانگهشستی (خۆدزكۆ) بۆ (پاریس) چوه و هاوکاری لیكۆلینهوه ناویراوه کە (خۆدزكۆ)ی کردووه تا سالی ۱۸۵۵، له پاریس ماوه تهوه و پاشان بۆ تهسته موول بانگ کراوه تهوه و سالی ۱۸۵۵ کراوته والی (یه مهن) و تا سالی ۱۸۶۳، والی یه مهن بووه هه مان سال کراوته والی (وان) و سالی ۱۸۶۴ دووباره کراوتهوه والی یه مهن (به پلهی وهزیر) و سالی ۱۸۶۷ کراوته والی تهرزهرۆم و سالی ۱۸۷۵ کراوته والی (تهدهنه) و له کۆتایی هه مان سالدا کۆچی دوايی کردوه. (سهرچاوه: به دهه سکاریبهوه پاگوپزراوه، له کتیبی ناماژه پیکراوی پهراویزی ژماره (۱)، ل ۴۹-۶۰).

۶. دۆستایه تی (نالی) و بنه مالهی تهجمه پاشا، ده گهرپتهوه بۆ پیش پرووخانی میرنشینی بابان و به لگهی تهو دۆستایه تیبهش تهو دوو شیعهی (نالی)یه، که یه که میان بۆ مهرگی سلیمان پاشا (۱۷۹۰-۱۸۳۸)ی باوکی تهجمه پاشا و له جی دانیشتی تهجمه پاشاوه نووسیویتی و بهم بهیتهش دهست پیده کات:

تا فلهك دهوری نه دا، سه د كه و كه بی تاوا نه بوو
كه و كه بهی میهری موبارهك، ته لعه تی پهیدا نه بوو
دیوانی نالی، ل ۳۷۰

شیعری دووه‌میشیان، دوای ته‌وهی ته‌حمده پاشا بوته فه‌رمانه‌وای بابان و خه‌ریکی نوژنه‌نکردنه‌وهی سوپای بابان بووه، (نالی) ته‌م شیعه‌ری بو ته‌م سوپایه‌ش نووسیه، که ته‌مه سه‌ره‌تای ته‌م شیعه‌ریه:

ته‌م تا‌قمه مومتازه، که‌وا خاصه‌یی شاهن
ناشوویی دلی مه‌مله‌ک‌ت و قه‌لبی سوپاهن
دیوانی نالی، ل ۳۴۰

۷. ته‌م کتیبه سالی ۱۳۶۲ هه‌تاوی (۱۹۸۳) به‌م ناو‌نیشانه، له تی‌ران چاپ‌کراوه:
ایران امروز (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نوشته‌ی اوژن اوبن، ترجمه و حواشی علی اصغر سعیدی، چاپ نقش جهان، کتاب‌فروشی زوار، تهران.
۸. تیمه هه‌موو به‌شه‌کانی (۴) و (۱۴) و (۱۵) ی ته‌م سه‌فه‌رنامه‌یه‌مان کردوته کوردی و له ده‌رفه‌تیکی تزی‌کدا به چاپ ده‌گات.
۹. به‌ده‌سکاریه‌وه له کتیبی (ایران امروز) ی نامازه پیکراو، ل ۱۳، ۱۷.
۱۰. ته‌م را‌گواستنه‌وه‌یه‌ی سه‌فه‌رنامه‌که، بو تی‌ره، سه‌ره‌تای سه‌فه‌رنامه‌که نییه، به‌لکو چه‌ندین لاپه‌ره و باس و باه‌تی تری له پیشه‌وه‌یه، که تیمه هه‌ر به ته‌ندازه‌ی باه‌ته‌که‌ی (نالی) و که‌می‌کیش رۆژگاری ته‌وسای سابلاخ، بو تی‌ره‌ی راده‌گو‌تیرین.
۱۱. سایه‌ن قه‌لا: شاهین دژ- یشی پی‌ده‌لین.
۱۲. ژاکوبیت: Jacobites: ده‌سته‌یه‌کن سه‌ر به یه‌کین له ری‌بازه‌کانی ثایینی دیان (مه‌سیحی) ی شام (سووریا)، که له سه‌رده‌می شه‌شه‌مدا له لایه‌ن (ژاک باراد)ه‌وه دامه‌زراوه.
- سه‌رنج: له‌عی‌راقدا (یه‌عقوبی) یان پی‌ده‌لین (و. کوردی).
۱۳. عه‌بدولقادی گه‌یلانی (۱۰۷۸-۱۱۶۶ز)، زانای مه‌زن و دامه‌زیرینه‌ری ری‌بازی (قادی)یه، سه‌ره‌تا لای ته‌بو زه‌که‌ریای ته‌وریزی زانسته‌کانی عه‌ره‌بی فی‌ربووه و دواتر له به‌غدا (فیقه و ئوسول) فی‌ربووه.
۱۴. شیخی بوخارای نه‌قشبه‌ندی: مه‌به‌ست له خواجه به‌هائه‌ددین محه‌مه‌دی بوخارایی نه‌قشبه‌ندییه (۱۳۱۸- ۱۳۸۸ز) خواناسی ناسراوی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌می کوچی و

دامه زرينهري ريبازي نه قشبه ندييه، كه له گونديك به ناوي (كوشكي خواناسان) به دنيا هاتوه.

۱۵. به پيچه وانوهه، وهك له سه رچاوهي باوه رپيكر اوه وه زانيومه: شيخ شه مسه ددين چاوساخ و حاجي عه بدول كه ريم نابينا بووه.

۱۶. سفره رپيخواو و پر ناز و نيعمه ته كه ي ريشيدولموك، بيوزا: biveza - ي له سه ر دانرابوو، كه رووه كيكي لاسك دريژي تاييه ت به چياكاني كوردستانه و له گه ل ماست و سر كه دا تي كه ل ده كړي و له سه ر سفره ي خوان داده نري.

سه رنج: (بيوزا)، كه هه ر له كوردستان ده روي، تر شياتيكي زور به تامي لي دروست ده كړي، بويه پي ده چي نو سه ريش له و تر شياته ي خوارد بي، مه به ستيش له (بيوزا)، هه ر (بيزا) يه.

۱۷. هه ر به تنيا هم كو پله يه م بو براهي سه ر شيعره فولكلوريه كه.

۱۸. له ده قه كه دا هم ناو نيشانه بو (نالي) دانه نراوه، به لكو خوم بو ته وه م داناوه، تا خوينه ر بزاني لي ره به دواوه باسي (نالي) له م سه فه ر نامه يه دا هه يه.

۱۹. من نازانم (مه لا محمه دي - موفتي سابلانخ، به چ زمانيك هم دوو شيعره ي (نالي) بو باليوزي فره نسا وه رگي پراوه، به لام من له ده قه فارسيه كه وه بو كوردي، پشتم به ديواني (نالي)، لي كو لي نه وه و لي كدانه وه ي مه لا عه بدول كه ريمي موده ريس، فاتيح عه بدول كه ريم، محمه دي مه لا كه ريم، چاپه مه ني كو زي زانياري كورد - به غدا، چاپي ۱۹۷۶ به ستوه.

۲۰. ديواني نالي، سه رچاوه ي ناوبراو، ل ۵۳۳-۵۳۷.

۲۱. سه رچاوه ي پيشوو، ل ۵۵۶-۵۶۰.

۲۲. نازناوي (نالي) له (نالين) و (نالانن) وه نه هاتوه و (ل) ي (نالي) ش به (ل) ي كلور ده نوو سري نه ك قه له و، وهك (نالي) خوي له م نموونانه دا ده لي:

ظاهير و باطين له سهر له وحى حه قيقهت يا مه جاز
ناشنای سپرې قه له م بي غه بيري (نالی) كه س نه ما

له سايه قه ددی مهوزون و دوو زولفی
له نالی و شيعر و ته سویدی نه ما باس

له گه لا مورغی چه مدن (نالی) ده نالی
كه يانی: عاشق هم مفرد و فهدین

روخی تو گولیکه صه د وهك هوزاری عاشق ته ما
له هه موو چه مدن دیاره به توصولئی ناله (نالی)

(نالی) و مه ته لی حالی له ته شكه نجهدی غه مدا
وهك ناله له نهیدا، وهكو ناله له قه له مدا

بۆ زولف و روخ و ته برووی چون زلفی سیاتان
عالم وهكو (نالی) هه موو با ناله و تاهن

نه ظمي (نالی) میثلی تاو تاوینه رهنگی نییه
دوو رووه بۆ سه بیری خاطر: یهك خه فیی و یهك تاشكار

بۆ زیاتر زانیاری بنواړه: دیوانی (نالی)، لیلۆلیننه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی
مدیریس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم، چاپه‌مه‌نی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۶، ل ۴۱ –
ل ۵۱.

۲۳. ایران امروز (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نوشته‌ی اوژن اوبن، ترجمه و حواشی علی اصغر
سعیدی، چاپ نقش جهان، کتابفروشی زوآر، چاپ اول تهران، ۱۳۶۲ش، ص ۱۱۸.
۲۳. پیشه‌کیی چاپی دووه‌می دیوانی نالی، که: انتشارات صلاح الدین ایوبی - مرکز
نشر فرهنگ و ادبیات کردی - ۱۳۶۴ش له ورمی چاپی کردۆته‌وه و هیمن موکریانی
پیشه‌کی بۆ نویسه‌وه.

مهولانا خاليد
(۱۷۷۹ — ۱۸۲۷ز)

پووناكيريكي نوي بوسه رده ميكي نوي

سهرنج:

ئەم وتارە لە فيستيفالي نيو دەولەتیی (مهولانا خالیدی نه قشبه ندی) دا
خویندرايهوه، كه له رۆژانی (۲۷ تا ۲۹/۴/۲۰۰۹) له شاری سلیمانی سازکرا بوو.

به شمی به که م:

دووسه د سال له مه و بهر، واته: سالی (۱۸۰۹ز)، خوینده واریکی هه لوه داو شهیدای زانیاری و خوینیگه یاندن، بی گویدانه مه ترسیی و چه له مه کانی ریگه یه کی دوورو نادیده، چاوقایمانه له شاره زووره به پری که وتو دوا ریگردنی ماوهی نزیکه ی سالیك (۱)، له بهر به یانی پوژی (۲۶ ی ژى الحجه ی ۱۲۲۴هـ- ۱/۲/۱۸۱۰ز) دا (۲)، گه یشته بهر ده روزه ی خانه قاکه ی شاعه بدوللای ده هله وی (۱۷۴۵-۱۸۲۴ز) له هیندستان و دوا ی حه سانه وه ی له ژووریکی خانه قاکه دا، دوا ی کرد به قوتابی و هریگری، به لام پیشه کی و سه رچلانه، دوا ی له ماموستاکه ی کردوه، که نه گه ر نه م (۳) تکایه م په سه ند نه کهن، نه وه نیشانه ی نه وه یه که به قوتابیم و هرنانگرن:

یه که میان: به و هویه وه که نیشتمانی خوم به (مه ولانا خالید) م بانگ ده کهن، ده بی نازناوی (مه ولانا) م لی دامالز و هه ر به (خالید) بانگم بکه ن.
دووه میان: خورا کم له گه ل خورا کی ده سته ی خزمه تگوزاران و نوکه رانی خانه قاکه دا بی و به چاوی له وان جیاوازتر سه یرم نه کری.
به پاکه وانی خانه قاکه رابگریم و ناو کیشی (شه قایی) خانه قاکه ش به نه ستوی من بسپیرن (۳).

سپیه م: به لام له یادمان بی، نه و کاته ی (خالید) گه یه وته هیندستان، هیشتا تازه ته مه نی پیی ده نایه (۳۰) سالی و نازناوی (مه ولانا) ش، بو نه و ته مه نه کورته، زور جیی لی رامانه، که ده بی ره وشت و پله و پایه ی زانیاری و کو مه لایه تی (خالید)، زور پیش ته مه نی که وتبی. بویه به زوویه کی زووه وه نه و نازناوه ی لای خه لکه وه پی ره و بینراوه. له م رووه وه (مه لا حامیدی کاتب- بیسارانی) له

یادداشته کانی خویدا له باره‌ی (خالید) هوه ده‌لی: مه‌ولانا خالید بو ته‌وه‌ی به‌ئاواتی
ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی هیندستان بگات، ده‌ستبه‌رداری هه‌موو پله‌وپایه‌و دارایی خو‌ی
بووه (٤).. که لی‌رده‌ا ده‌پرسین: کام پله‌وپایه‌و دارایی!؟

بو وه‌لامی ئه‌م پرسیاره، هه‌ر یادداشته‌کانی (مه‌لا حامید) وه‌لام ده‌داته‌وه‌و
له‌چهند جینگه‌یه‌کدا، جگه‌ له‌ نازناوی (مه‌ولانا)، نازناوی (سه‌رخیل)یشی له‌گه‌لدا
به‌کارده‌هیئێ (٥).. که دیاره‌ مه‌به‌ستی له‌ (سه‌رخیل)، ده‌بی هه‌ر سه‌رخیلی
تیره‌که‌ی خو‌ی (میکاییل) له‌ هو‌زی (جاف) بی.

مه‌به‌ستیشی له‌ (دارایی) مه‌ولانا خالید، ده‌بی ته‌وه‌مان له‌ یادبی، که
مه‌ولانا به‌رله‌وه‌ی یه‌که‌مین سه‌فه‌ری بو (حه‌ج) بکات، ماوه‌ی (٨) سا‌ل له
جیی مامۆستا‌که‌ی خو‌ی: شیخ عه‌بدولکه‌ریمی به‌رزنجه‌یی، له‌ مزگه‌وتی
ئه‌وره‌جمان پاشای بابان (?-١٨١٣)، له‌ گه‌ره‌کی (سه‌رحیمه‌ن)ی سلیمانی،
مامۆستایه‌تی کردووه، که داها‌تی ئه‌م کاره‌ی، به‌شی ته‌وه‌ ناکات
پاشه‌که‌وتی زو‌ری لی بکه‌ویته‌وه، که‌چی (مه‌لا حامید) ته‌وه‌ ده‌گی‌رپه‌ته‌وه،
که (مه‌ولانا) بو ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی هیندستان، (٣) ته‌سپ بو خو‌ی و دوو
هاوسه‌فه‌ره‌که‌ی و بری (٣,٠٠٠) سی هه‌زار قرۆشی گیرفانی خو‌ی پی بووه‌و
ئه‌مانه‌ی بو ئه‌م سه‌فه‌ره‌ ته‌رخان کردووه (٦). که بی‌گومان بری (٣٠٠٠)
سی هه‌زار قرۆش، له‌و رۆژه‌دا، سه‌رمایه‌یه‌کی زۆره‌و ده‌بی پاشه‌که‌وتی
بنه‌ماله‌که‌یان بی و بو ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی (مه‌ولانا)یان ئاماده‌کردبی، چونکه
بنه‌ماله‌که‌یان خوینده‌واربوون و به‌ته‌نگ داخوازییه‌کانی خویندنی بالاتری
مه‌ولاناوه‌ بوون. هه‌رچه‌نده‌ له‌ زۆرینه‌ی ته‌وه‌ سه‌رچاوانه‌ی سه‌باره‌ت
به‌بنه‌ماله‌ی (مه‌ولانا خالید) ئاگادارییان نووسیوه، هه‌موویان هه‌ر ئاماژه
به‌وه‌ ده‌کن، که بنه‌چه‌ی (مه‌ولانا)، ئایین په‌روه‌ربوون و ده‌چنه‌وه‌ سه‌ر کام
خه‌لیفه‌وچی و.. چی.. به‌لام له‌مه‌ر خوینده‌واربوونی بنه‌ماله‌ی مه‌ولاناوه
به‌گشتی و به‌تایبه‌تیش له‌مه‌ر (باوکی مه‌ولانا)وه، جگه‌ له‌ یادداشته‌کانی
(مه‌لا حامید)، له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی تر، باسی خوینده‌واربوونی باوکی
مه‌ولانا نه‌کراوه، به‌لام (مه‌لا حامید) ده‌گی‌رپه‌ته‌وه: ته‌وه‌ کاته‌ی مه‌ولانا
به‌مندایی بو به‌ر خویندن نراوه‌و مامۆستا‌که‌ی سو‌ره‌تی (فه‌تح)ی پی

ته و او کردووه و به و قوناغه ده لپین: مریشکه ره شه و شه و کاتهش و با بووه،
 ئیتر ده بی شه و مندالنه، مریشکیکی رهش به دیاری بو ماموستا که ی بیات و
 ماموستا که یشی شه مه ی به ده می به مه ولانا را که یاندووه، مه ولانا ش
 به ماموستا که ی و تووه: من له رووم نایهت شه مجوره داویانه به باو کم
 بگه یه نم، بویه تکای له ماموستا که ی کردووه، تا خو ی به (نوسین) شه
 داویه بو باو کی مه ولانا بنووسی و باو کیشی له ریگه ی خویندنه وه ی
 نامه که وه، له داخوایی ماموستا که ی گه یشتووه (۷) .. له مه وه تیده گه یین
 که بنه مالیه مه ولانا خویندنه و اربوون و په روشی پیگه یاندنی مه ولانا بوون.
 هه رچه نده شه سه فهره ی مه ولانا بو هیندستان، له و روزه داو له و ته مه نه
 کورته دا، له و جوره گه ران و سهردانه ئاساییانه نه بووه، که فه قیکانی شه و
 سهرده مه ی کوردستان، هه ر ته نیا له فه له مپه وی کوردستاندا گردوویانه.
 بویه شه سه فهره ی مه ولانا بو هیندستان، بو شه و روزه گاره، له سه فهره
 ده گمه ن و پر مه ترسییه کان بووه، به لام بو که سیکی وه که مه ولانا خالیدی
 سهر پر له سه وداو بهرنامه و خه ونی گه وره، که نه که هه ر خویندنگه و
 کتیبخانه و زانیارییه کاننی شه و روزه گاره، تینویتیان نه شکاندووه، به لکو
 وه که خو ی ده لی: ته نانهت شوینه پیروزه کاننی وه که (مه که که) و (مه دینه) ش،
 گریی ده لی شه ویان نه کرد ته وه (۸):

در شام و مکه ات گره از کار وانشد

من بعد صبح راه بره هند و شام کن (۹)

که شه روزه بی ئوقره و نا تارام و دانه ساکاوه، به رامبه ر شه و واقیعه زامدارو
 چه قبه ستووه، هه مان روزه یاخی و دهسته مؤ نه بووه که ی هه للاج (۸۵۸-
 ۹۲۲) مان به یاد دینیته وه و شه ویش هه ر له باره ی روزه یاخی بووه که ی خو یه وه
 ده لی:

به مذهب صلیب می بیرم، نه مکه جویم نه مدینه (۱۰)

سه‌مه‌ره له‌وه‌دایه هه‌مان شه‌و مامۆستا (شاعه‌بدوللای ده‌هله‌وی)یه‌ی، که مه‌ولانا له‌ سه‌ره‌تای چوونیدا بۆ خزمه‌تی له‌ هیندستان، تکای لی‌کردبوو نازناوی (مه‌ولانا)ی لی‌ دابمالی، تا به‌هۆی شه‌وه‌وه، خه‌لکانی تریش چاوی لی‌ بکه‌ن و هه‌ر به‌(خالید)ی بانگ بکه‌ن، که‌چی هه‌ر شه‌م مامۆستایه‌، دوا‌ی سالی‌ک و (۳) مانگ، که‌ (خالید) له‌ خزمه‌تیدا قوتابی بو‌وه‌و زانیاریه‌کانی خانه‌قا‌که‌ی پی‌ ته‌وا‌و‌کردو‌وه‌، له‌ سه‌ره‌تای ئی‌جازه‌نامه‌که‌ی (خالید)دا، تا‌وا ده‌نووسی: بعد حمد وصلوات، فقیر عبدا‌لله‌ نقشبندی مجد‌دی-عفی‌ الله-گزارش می‌ نماید که‌ سرآمد علمای دین و گزیده‌ طالبان راه‌ حق‌ الیقین: حضرت مولانا خالد- سلمه‌ الله‌ تعالی‌- برای طریقه‌ء نقشبندی، از ملک‌ کردستان ترد این فقیر رسید(۱۱)..

واته‌: دوا‌ی سو‌یاس و سه‌لا‌وات، عه‌بدوللای هه‌ژاری نه‌قشبه‌ندی موجه‌دید‌ی، راده‌گه‌یه‌نی، که‌ سه‌رباشقه‌ی زانیانی ئاین و هه‌لبژارده‌ی خوازیارانی پری‌گه‌ی راستی و دل‌نیایی: هه‌زهره‌تی مه‌ولانا خالید، بۆ به‌ده‌سته‌یانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، له‌ خاکی کوردستانه‌وه‌ بۆ لای شه‌م هه‌ژاره‌ هات..

وه‌ک سه‌رنج ده‌ده‌ین جگه‌ له‌وه‌ی نازناوی (مه‌ولانا)، به‌ناوی (خالید)ه‌وه‌ ده‌لکی‌نیته‌وه‌، نازناوی (هه‌زهره‌ت). سه‌رباشقه‌ی زانیانی ئاین و هه‌لبژارده‌-ش به‌ (مه‌ولانا خالید) زیاد ده‌کات.. که‌ دیاره‌شه‌م پی‌ شی‌او بینینه‌، له‌لایه‌ن که‌سه‌یکی وه‌ک شه‌م مامۆستا ناودارو هوشیاره‌ی مه‌ولانا خالیده‌وه‌، هه‌روا له‌ خۆرا نه‌هاتووه‌، به‌لکو له‌ تاکامی هه‌لسه‌نگاندنی سه‌روم‌ری تاکارو دانیی و لی‌هاتووی (مه‌ولانا خالید)ه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌.

هه‌ر له‌ پال شه‌م ری‌زلی‌نانه‌ی که‌سایه‌تی (مه‌ولانا)دا، ئامازه‌ش به‌نیشتمانی مه‌ولانا خالیدن واته‌: کوردستان ده‌کات و ده‌نووسی: هه‌زهره‌تی مه‌ولانا خالید، بۆ به‌ده‌سته‌یانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، له‌ خاکی (کوردستان)ه‌وه‌ بۆ لای شه‌م هه‌ژاره‌ هات.. که‌ ناوی خاکی (کوردستان)یش له‌م ئی‌جاره‌نامه‌یه‌دا، له‌ شه‌نجامی شه‌و سو‌زو تاسه‌و هه‌سه‌رته‌ فرمی‌سکا‌ویبانه‌ی مه‌ولاناوه‌ به‌دی‌کراوه‌، که‌ مه‌ولانا له‌ ماوه‌ی شه‌و سال‌ و سی‌ مانگ داب‌رانه‌یدا له‌ کوردستان، وه‌ک دل‌داریک بۆ کوردستان ده‌نواری، که‌ لی‌ی داب‌راوه‌ و بی‌ په‌روا له‌ کو‌رو

کۆبۆنە وەکانی خانەقاکی هیندستاندا، باسی دەکات و شیعری فرمیسکاویی بەیادی نیشتمانە و دەنوسی و بۆ شیعەر دۆستانی ناو خانەقاکی دەخوینیتە وە. دیسان هەر شاعەر بدوللای دەهلهوی، لە ئەزموون و هەلسەنگاندنی ئەو ماوەی ساڵ و سی مانگە، کە مەولانا لە خانەقاکیدا بوو، بەجۆریک دلبەستە و هۆگری رەوشت و لیژانیی (مەولانا) بوو، کاتی مەولانا خویندن تەواو دەکات و ئیجازەنامە وەر دەگرێ و برپاری گەڕانە وە ی بۆ (کوردستان) دەدات، شاعەر بدوللای دادەخوڕی و چەندان جار تکای زۆری لێدەکات، تا لای خۆی بیهێڵیتە وە. تەنانەت تکای ئەوەی لێدەکات بیکاتە جینگرو نوینەری خۆشی، بەلام مەولانا دلێ هەر لای نیشتمان دەبی و ناتوانی خۆی رازی بکات و بمییتە وە. کەچی شاعەر بدوللای هەر دەستبەرداری نابێ و بەبیانوی بەرپرکردنییە وە، کە تا قوناغەرپیەک، بۆ ریزلییان لەگەڵیدا چوو، بەردەوام بە دەم رینگەشە وە، هەر تکای گەڕانە وە ی لیکردووە (۱۲). جگە لەمانە و دواي گەڕانە وە ی (مەولانا)ش بۆ کوردستان و لە یە کتر دوورکەوتنە وە ی ئەم قوتابی و مامۆستایە، شاعەر بدوللای نامەش و دەنگیشی لە (مەولانا) دانەبرێ وە هەتا لە ژیاندا بوون، نامە ی گەرم و بەسۆز لە نیوانیاندا بوو (۱۳).

مەولانا، لە گەڵ گەڕانە وە ی خۆیدا لە هیندستانە وە بۆ کوردستان، ئەو شیعەرانیی هینایە وە، کە لە ماوەی مانە ویدا لە هیندستان، بەیادی نیشتمانە وە نووسی و نیو و دیسانە وەش لە ولات، لە ناو کۆرۆ کۆبۆنە وەکانی شیعەر دۆستاندا، بەگەرمە وە لە نامیزگیران و دەستا و دەستیان پیکرا و لە لایەن شاعیرانی شە وە کرانە دەستە چیلە و سەرمەشق^(۱۴)، بۆ هیئانە کایە ی زەمینە ی بزوتنە وە یەکی تازە ی ئەدەبی و شیعیری، کە دواتر بە ئەدەب و شیعری قەلە مەرەوی بابان ناسرا و (سالم) و (کوردی)، پینشەنگ و دامەزینەرەکانی بوون.

بەلام (مەولانا) بەرلە وەش سەفەری هیندستان بکات و لە کوردستان دووربکە ویتە وە، بەهەمان هەستی بەکۆلە وە، شیعری بۆ خۆشە و یستی نیشتمان و

سەرۆه‌رییه‌کانی و شه‌هیدانی نووسیوه، که سه‌رله‌به‌ری شیعیری ئەم قۆناغه‌ی، تاییه‌تن بۆ بۆنه‌ی گه‌وره‌ و کاره‌سات و پروداوی چاره‌نووس‌سازو خه‌م و شادیی خه‌لکه‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی شیعیری بۆ ئیبراهیم پاشای بابان (?- ۱۸۰۲ز)^(۱۵) کی بناغه‌دانه‌ری شاری (سلیمان) و بۆ کوژرانی (سه‌لیم به‌گی بابان-؟- ۱۸۰۶ز)ی برای ئەوره‌همان پاشاو میریکی تری بابانی، به‌ناوی: میر عوسمان (?- ۱۸۰۶ز) نووسیوه^(۱۶)، که ئەم دوو میره‌ی بابان، سالی (۱۸۰۶ز)، له‌ نه‌به‌ردیکی زۆر جوامیرانه‌و که‌م وینه‌دا، هیرشیککی غافلگیرانه‌یان به‌سه‌رکردایه‌تی ئەوره‌همان پاشا، کرۆدته‌ سه‌ر به‌شیککی زۆری سوپای والی به‌غدا، له‌ نزیک زه‌ریاچه‌ی (زریبار- مه‌ریوان) و له‌ ماوه‌ی ته‌نیا (۱۰ ده‌) ده‌قیقه‌دا تیکیان شکاندوون و فه‌رمانده‌ی سوپاکه‌یشیان (سلیمان که‌هیا) به‌دیل گرتوه^(۱۷).

ئەم نه‌به‌رده‌ و ئەوه‌نده‌ ده‌نگیداوه‌ته‌وه‌ و ئەوه‌نده‌ سه‌رکه‌وتنی سیاسی و سوپایی بۆ میرنشینی بابان و ته‌نانه‌ت بۆ میرنشینی ئه‌رده‌لان و ده‌وله‌تی ئیرانیش هه‌بووه، که‌ دواتر چ ئەمانوللاخانی ئه‌رده‌لان (۷۷۵-۱۸۲۴ز)، به‌سه‌رکه‌وتن و شانازیی خۆیانیان ئەژمار کردوه. ته‌نانه‌ت ئەمانوللاخانی ئه‌رده‌لان، وینه‌ی پروداوه‌کانی ئەم نه‌به‌رده‌ی له‌سه‌ر دیواری ژووری میوانی ته‌لاره‌که‌ی خۆیدا دروستکردوه^(۱۸) و له‌لایه‌ن گه‌شتوه‌رانی بیانیشه‌وه‌ ئاماژه‌ی پینکراوه‌ و باسی کراوه‌ته‌وه^(۱۹).

به‌لام پیده‌چی مه‌ولانا خالید له‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ هیندستان، که‌مه‌تر خه‌ریکی نووسینی شیعر بووبی و زۆرتر سه‌رگه‌رم و سه‌رقالی ئەو په‌یامه‌ی بووه، که‌ ئیتر به‌تاییه‌تی و به‌یه‌کجاریی خۆی بۆ ته‌رخانکردو سه‌رومپی ناوبانگ و زایه‌له‌یشی هه‌ر به‌م په‌یامه‌ ناسرا.

ئەم په‌یامه‌ی مه‌ولانا خالید، چی بوو؟!

بۆ وه‌لامی ئەم په‌رسیاره، ده‌بی ئاورپکی خیرا، له‌ دوا‌ین گۆرپانه‌کاریه‌کانی بیروباوه‌ری ئەو رابه‌رانه‌ی نه‌قشبه‌ندی بده‌ینه‌وه، که‌ مه‌ولانا خالید، هه‌وینه‌ی بیروباوه‌ریانی بۆ کوردستان هینایه‌وه.. هه‌رچه‌نده‌ چه‌ند سه‌ده‌یه‌کیش به‌ر له‌ سه‌رده‌می (مه‌ولانا خالید)، ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی له‌ پێش پیکهاتنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌وه (۱۵۰۱ز)، په‌لوپۆی له‌ کوردستاندا بلاوبوووه‌ له‌ هه‌ندی قۆناغیشدا رووناکبیرانی کورد، له‌ رابه‌ره‌ دیاره‌کانی ئەم ته‌ریقه‌ته‌ بوون، وه‌ک نمونه‌ی (فه‌تح

عەلی کوردی،) که ئینسکلۆپیدیای ئیسلامی، بە خەڵکی (ئامیدی) یادداشتی
 کردووە^(٢٠) و لەسەرەتای پیکهاتنی دەوڵەتی سەفەویدا، لە دەرووبەری (قەزوین)،
 وەك مریدیکی چالاکی (عوبەیدووللای ئەحرار)، رابەراییەتی ئەم تەریقەتە ی کردووە
 نەیاریکی نەترسی سەفەوییەکان بوو و هەر ئەوانیش لە کاتی هیترشی
 رەشەکوژیاندا بۆ سەر سوننی مەزھەب و نەیارەکانیان، گرتوویانەو کوشتوویانەو
 ئەم کاری رەشەکوژیی سوننی مەزھەبیش، که سەفەوییەکان لە سەرەتای
 دەسەلاتگرتنە دەستیانەو، لەبەر یان گرت زەنگی قەلاچۆکردنی مەزھەبی سوننی
 بوو، لە باکوورو خۆرئاوای ئێراندا و لەم شالۆویدا، تەریقەتی نەقشبەندی-ش که و تە
 بەر شالۆی راستەوخۆی سەفەوییەکان و جینگەوپیگە ی لە مەلەبەندە دێرینەکانیاندا
 پێی لێژکردن و ناچاری کردن بەرە بەرە مەلەبەندەکانیان بۆ (تەوڕیز) و (ورمی)
 بگوێژنەو، که لە (ورمی) و ئاقاری ورمیدا: لەنگەریکی درێژخایەنی گرت و لە
 ورمیشەو بەهەموو ناوچەکانی کوردستاندا بلابوو و لە ئاکامدا بەو هۆیەو که
 سوڵتانەکانی (عوسمانی)ش، سوننی مەزھەب بوون و شەری بەردەوامی سەفەویان
 کردووە، شاری (نەستەموول) و هەندی شوینی قەلەمپەروی عوسمانی، بکەنە پەناگەو
 مەلەبەندی چالاکیی و.. دواتریش لە زۆر جینگە ی ئاسیای ناوەراست و هیندستاندا
 بلاوبینەو و چالاکییان تیدا بنوینن، که دوای چەندین قۆناغ و ئالوگۆری فیکری
 بەردەوام بەسەر ئەم تەریقەدا، یەکیک لە شینۆزە سەرەکییەکانی ئەم
 گۆرانکارییانە، لە هیندستان، لەسەر دەستی شیخ ئەحمەدی سەری هیندی
 (١٥٦٣-١٦٢٤ز)، ناسراو بە (المجدد) دا، شەقل بگری و پەلویوی بۆ (مەککە) و
 شوینانیتەر لیببیتەو لەم قۆناغە بەدواوە، ئەم تەریقەتە پێی وتراو: نەقشبەندی
 موجهیدی، که ئایدیۆلۆژیایەکی جیاواز و خویینیکی تازە ی بەبەر ئەم تەریقەدا
 کردووە لەهەمان کاتیشدا ئەو گیانی گۆشەگریی و تەریکییە ی لە خۆی دامائی،
 که رابەران و پەیرەوکارانی پیشووتری ئەم تەریقەتە، بەتەنگ کیشەکانی رۆژانەو
 خەم و خۆزگەکانی خەلکەو نەبوون، چونکە ئەم رابەرە: (ئەحمەدی سەری هیندی)
 پێی وابوو، بۆ کارکردنە سەر بیروباوەری دەسەلاتداران و فەرمانرەوایان و رینۆینی و
 ئامۆژگاریی و رازیکردنیان، بۆ چاکەو خزمەتی خەلک، دەبێ پردیک لەگەڵیاندا
 هەلبەستری و لەم پیناوەشدا، نامەیهکی زۆری بۆ ئەو فەرمانرەوایانە ی مەغولیی

ناردووه، که له و کاته دا حوکمی هیندستانیان کردووه و له ئاکامدا به باری سهرنجی خوئی قایلی کردوون. شان به شانی ئەم نامانەش که بۆ فەرمانرەوایان دهنوسران، هاوکات بیروباوهرو باری سهرنجی خوئیانش پوخت ده کردهوه و له شیوهی (نامه) و (نوسین)دا، به پهیره و کارانی خوئیانیان ده گه یاندو به مه شو له ریگهی ئەم نامانەوه، مشتومرو لیکنۆلینه وهی فیکریی تیروته سه ل ده هاته گۆری. به مجۆره ئەم تهریقته، له سهردهمی ئەحمدهی سهری هیندییدا، رۆلئیکی گرنگو بهرچاوی به خوئیوه دیوه به ره و کاملبوون و گه شانەوه و ره گ وریشه دا کوتان و خو پزگارکردن له سیبهری جیپه نجهی ریبازه کانیتز ههنگاوی هه لگرتووه و بهردهوام جه ماوهری زۆرتری لی ئالاه، که دواتر له سهردهمی (شاعه بدوللای دههلهوی)، مامۆستاکهی (مه ولانا خالید)دا، خانه قاکهی له هیندستان، بۆته مه لبه ندیکی سیخناخ له قوتاییانی ئاسیا و ته فهریقا^(۲).

مه ولانا بۆ به ئەنجام گه یاندنی په یامه کهیشی، قه له مهروهی بابان به گشتی و به تایبه تیش پیته خته تازه که یان: شاری (سلیمانی) هه لباژارد.

هه لباژاردنی شاری (سلیمانی) له لایهن مه ولانا خالیده وه، بۆ ئەوهی بیکاته بنکه و مه لبه ند، بۆ بلا و کردنه وهی په یامه کهی، کارئیکی ئەوپه ری هۆشیارانه و (شاریی) یانه بوه، که ئەگه رچی شاری سلیمانی له و کاته دا (له باری ته مه نه وه) تازه ترین پیته ختی نیوان هه موو میرنشینه کانی کوردستان بوه، به لام هه ر له بنه ره ت و مه به ستیش له دروستکردنی، بۆ ئەوه بوه بیته پیته ختیکی به مانای وشه ی ئەو رۆژگاره: هاوچه رخ، چونکه له پال ئەوه دا، که هه ر زوو ناودارترین زانایان و پروونا کبیرانی ئەو سهرده مه ی کورده وارییان له هه موولایه کی کوردستانه وه بۆ بانگه یشتن کردووه و ته کیه و خانه قاو مه دره سه یان بۆ کردوونه ته وه، هاوکات خاوه ن پیشه و جووتیارو سه ربازیشیان له هه موو ناوچه و هۆزی جیا جیای کوردستانیان تیدا نیشته جی کردووه.

بەلام قەلەمپەرى بابان، لە پيش سەفەرى مەولانا بۆ ھىندستان و دواى گەرانه وەيشى، لە وپەرى پشيوپى و داپژان و دواكە و توييدا بوو، چونكە شەرى چەندىن سەدەى شىعە و سونى نيوان ھەردوو دەولەتى ئيران و عوسمانى و شەرى ئەم دوودانەش لە گەل دەولەتى روس لە لايەك، كە لە ھەموياندا كورديان بەناوى (جىھاد) و (غەزا) وە بۆ بردوون و لە پال ئەمانەشدا شەرى مېرئىنەكانى ئەردەلان و بابان و ئاژاوە و ناكۆكى نەپساوى نيوان ئەندامانى بنەمالەى بابان لەسەر دەسەلات لە لايەكى ترەو، ببوونە سۆنگەى تىكدانى ژيانى كۆمەلەى تى و داتەپىنى تابوورى و بارىكى گران، بەسەر ئەستۆى دانىشتوانەو وە خەلكەكەى بەجۆرىك وەرس و بىزارو ھەراسان كەردبوو، كە بەدواى دەرەتان، چارەسەرىكدا دەگەرەن، بۆيە كە مەولانا خالىد بۆ كوردستان گەرايەو وە بانگەواى بۆ رىيازە تازەكەى بەناو خەلكدا بلاو كەردو، خەلكەكە وەك بانگەواىكى رزگار كە بەپىرىيە وە چوون و پيشوازىيان لىكرد، بەتايبەتەش چىنى جووتيارو توپىزى بازارپى و پيشەگەران، كە شەرى خويناوى و بەردەوامى ناوچەكە، ژيانى لى شىواندبوون و زىانى لە بەرژە و نەدىيەكانىيان دەدا.. بەجۆرە مەولانا خالىد لە ماوہىەكى زۆر كورتدا، بنكەيەكى جەماوہرى زۆر بەر بلاوى پىكەينا. بەتايبەتەش ئەگەر لىرەدا ئەو ھەمان لە يادى، كە مەولانا لە ھۆزى (جاف) و ئەم ھۆزەش لە سالى (١٦٣٨ز) بەدواو، كە تىايدا سولتان مرادى چوارەم (١٦٢٣-١٦٤٠ز)، بەغداد و شارەزوورى گرت و پاشان بەگوپەرى رىكە و تننامەى (زەھاو-١٦٣٩ز)، ئەردەلانى و پىرەوانى (ئەھلى ھەق)، چوونەو وە ناو قەلەمپەرى ئىران، بەشىكى زۆر لە جافى (جوانرۆ)ش رژانە (شارەزوور)^(٢٢) و بەمەش ھۆزى جاف (بەئىستاشەو) بوونە تاقانە ھۆزى گەرەو بەدەسەلاتى شارەزوور، كە دواتر بوو پىتەختى بابان و ئەو رەھمان پاشاى بابانىش لە يەكەمىن قۇناعى گرتنە دەستى فەرمانرەوايەتى باباندا و بۇزىاتر بەھىز كەردنى دەسەلاتى خۆى لە شارەزووردا، خزمایەتییەكى سىاسى لە گەل يەكەك لە گەرەو سەرۆك ھۆزى جاف، واتە: لە گەل وەلەد بەگى جافدا دروست كەرد و خوشكىكى خواستوو^{٦٠} و بەھۆيەو و لىرە بەدواو ھۆزى جاف، چ لە كاروبارى

٦٠- ئەم ھەوالە، لە گەشتنامەكەى (رىچ)دا، دەلى ئەو رەھمان پاشاى بابان، خوشكىكى كەنجوسەرەو

میرنشینە کەو چ لە سوپای باباندا چاکترین جەنگاوەری ناو سوپاکە^{٦١} بەشدارو
 ھەمەکارە گیوڕەبوون^(٢٣) و بەپێی قسە (کلودیوس جیمس رېچ)، چوار ھەزار
 پیادە جاف، لە سوپای باباندا بوون^(٢٤). کە بیگومان ئەم ھێزە، بربەری سوپای
 بابانیان پیکھیناوە و بۆ کاتی جەنگیش، (٢٠٠٠) دوو ھەزار سوارەیان نامادە
 بوو و^{٦٢} وەك رووداوەکانیش بۆمان دەگێرنەو، ھەر نەبەردێکی سوپای بابان،
 ھێزی (جافی) تیدا نامادەبووی، تیایدا سەرکەوتوو بوو و ھەر کاتیکیش ئەم
 ھێزی جاف، پشتی لە بابان کردی، تیایدا تیکشکاوە. لەبەرئەو ئەم ھێزە
 گەورە پشتیوانییەکی یەكجار بەھیزی (مەولانا خالید)یش بوو و ئەوئەندە
 ملکہچی فرمانەکانی میرانی بابان بوون، ئەوئەندەش گویرايەتی مەولانا خالید
 بوون و وەك زانا و رووناکبیریکی گەورە ھۆزی خۆیان بۆیان نواریوە و شانازیان
 پێوە کردوو.

سەرباری ئەو ھەموو شەڕ و مەلانی و ناکوکییە (وتمان) لە ناوچە کەدا
 بوون، بەلام مێمل و بەرەستییکی تری پتەوی بەردەم تەریقەتی نەقشبەندی،
 کە پێشتر لە ناوچە کەدا بوو، تەریقەتی (قادری) بوو، کە زانای گەورە و
 ناو دار شیخ ماری نۆدی (١٧٥٣-١٨٣٨ز) رابەراییەتی دەکرد و بەو
 ھۆیەشەو کە ئەم تەریقەتە زۆر دەمیك بوو رەگ و پڕیشە لە ھەرێمە کەدا
 بوو و لەگەڵ سەران و کار بە دەستانی بابانی و عوسمانیدا سەر و پێوەندی
 بەھیزی ھەبوو و ھاوکاتیش گەرانەو ھەو مەولانا خالید و بلاو بوونەو ھەو خیرا و
 بەرفراوانی تەریقەتی نەقشبەندی، بەمەترسییەکی گەورە و راستە و خۆی، بۆ
 سەر خۆی زانیو. بۆیە ھەر زوو تەریقەتی (قادری) کەوتۆتە نەیاریی و زمان

بەگی جافی خواستوو، بەلام نووسەری ھیزا و ھاوڕێی بەرێزم: کاک عەلی بەگی جاف ئەم ھەوئەلی بۆ
 راستکردمەو، کە ئەو رەھمان پاشا خوشکی وەلەد بەگی جافی خواستوو، نەك کە بخوسرەو بەگی جاف.
 لەم بارە یەو ھەوئە بنوارە گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١٣٢).

٦١- گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١١٩).

٦٢- گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١١٩).

لیدان و راپۆرت نووسین، لای میرانی بابانی و عوسمانی و پیاوانی ئایینی و
 تەنگ پێهەلچینی مەولانا و ناوزراندنی بە کافرو مولحیدو زەندیق و ھەرەشە و
 تەقەللای تارادە تیرۆرکردنی.. ھەموو ئەمانەش بوونە ھاندەری ئەو ھێ
 تەریقەتی نەقشبەندی، لە لایەن جەماوەری دژ بەو سیستەمە چەقبەستوو،
 وەك تاقانە ئەلتەرناتیف و وەك ھەلۆیستیکی دژ بەزۆلم و بێدادیی
 و ھەربگری. بە تاییبەتیش کە (مەولانا)، لایەنگرو پەپرە و کارانی خۆی، بەو ھ
 پەرەردە دەکرد، تا راستە و خۆ نەبنە پاشکۆی ھیچ کام لەو دوو دەولەتە ی
 عوسمانی و قاجاری و ھەر ئەم ھەلۆیستە ی مەولانا خالید، لای والییەکانی
 (عوسمانی) ییش لە مووسڵ و بەسەر و شام و بە تاییبەتیش لە بەغداد، پشٹیوانیی
 لی بکەن و بەنزیک و ھەلۆیستی خۆیانی بزانی و ببنە دۆست و مریدی، چونکە
 ئەوانیش کەم و زۆر، ھەزیان لە جیبەجیبکردنی کتومت و بێ سی و دووی
 فەرمانەکانی بابی عالی نە دەکرد و پێیان خۆش بوو جوړیک لە سەر بە خۆیی و
 ئازادی خۆیان پێپرە و بکەن.. جگە لە کوکوردنەو ھێ زۆرینە ی ناودارترین
 زانیان و رێبەران ئایینی لە ھیندستان و ئێران و ئەفغانستان و تورکیا و
 ھەرەبستانەو^(۲۵) بە گشتی و بە تاییبەتیش لە ھەموو ناوچە جیا جیاکانی
 کوردستانەو، وەك: کۆیە، کەرکوک، ھەولێر، ئاگرێ، شەمزینان، ھەکاری،
 ئورفە، دیار بە کر، سنە، سابلاخ، ھەورامان.. لە خانەقاھە ی خۆیدا کە لەو
 کاتە دا خانەقاھە ی مەولانا خالید لە (سلیمانی)، یان شاری سلیمانی بە ھۆی
 خانەقاھە ی مەولانا خالیدەو، ببوو ھەرەش و شاو ھەرەشترین ئەلبوومی کوردستانیکی
 بچووک، بە ھەموو فەرھەنگە جیا جیا و زاراو ھەو بن زاراو ھەکانییەو ھەو لە
 ئاکامیشدا ھەر لەم فەرھەنگ و دیالیکتە تییکە لە ھەش، زەمینە و کەش و
 ھەوا، بۆ سەرھەلدانێ دیالیکتی ناوخیش رەخسا، واتە: ئەو دیالیکتە ی کە
 (نالی) و ھاورپێکانی، شیعریان پێ نووسی و ئەمیش وەك بانگەوازە کە ی
 مەولانا، زۆر بە خێرایی دەستی بە تەئینەو ھەر کرد.. سەرباری ئەو ھێ کە ھەر
 لەم خانەقاھە ی مەولاناو ھەو لە رێگە ی ئەو زانستخاوانە ی لە خانەقاھە ی
 مەولاناو ھەو، بۆ ھەر ییم و شارەکانی خۆیان دەگەراندەو، فەرھەنگ زانستی
 نوویی خانەقاھە ی مەولانا یان بۆ سەرتاسەری کوردستان بردۆتەو ھەو

فیروخو زانی تریشیان پیّ پەروەردە و گۆش کردووە و هەندیکیشیان بوونەتە
 رابەری میللی و شوێشگێپی بەنامی، دژی زۆلم و زۆرداری فەرمانرەوایان..
 کە هەموو ئەم کارانەش، هەر لە سەرچاوە روون و لەبن نەهاتووە کە ی
 خانەقا کە ی (مەولانا خالید) ەو ە لەقولان و ەمووشیان لە ماوەیەکی زۆر
 کورتی تەمەنی کارکردنی مەولانا دا بەرێخرا.. بەواتایە کێتر: ئەو ە ی
 مەولانا خالید، لەدوای گەڕانەو ە ی لە هیندستان، وە ک روونا کبیریکی
 ریفۆرمخوازی ئیسلامیی، لە ماوە ی (۸-۹) ساڵ کارو ئیرشادکردنی
 پچرپچریدا، لە ناو قەڵەمپەو ی میرنشینی بابان و دەرو ە ی میرنشینه کە دا
 ئەنجامیدا و چەندان بزووتنەو ە ی هاوتەریبی، وە ک: بزووتنەو ە ی شیعو زما ن و
 فیکرو رەخنە و دیالۆگی نوویی لیکەوتەو ە، نە بە هیچ زانکۆ و دامو دەزگایەکی
 فەرەنگیی و زانستیی دەکرا و نە لە هیچ سەردەمیکی پیشووتری
 کوردستاندا، بزووتنەو ە ی فیکریی و فەرەنگیی ئاوا ئیقلیمگیرانە ی
 کوردستان روویداو ە و نە ئاواش خیرا، رەنگدانەو ە و ئەنجامی بەرچاوی
 ە بوو ە.. لە کاتی کدا ئیئە دەزانین خستنەری و ئەنجامدانی بەرنامە و
 پرۆسە ی فیکریی و فەرەنگیی، زۆر درەنگ ئەنجامیان دەردەکەو ی و
 ئەگەریش سەربگری و دەربکەو ی، دەبی لە کەش و ە و کۆمەلگە یەکی
 ئارام و سەقامگرتوودا، ئەنجام بدری.. کەچی ئەو ە ی لەمانەش زیاتر جیی
 رامان و سەرسوڕمانە، (مەولانا) ئەم بزووتنەو ە نووییە ی لە کەش و ە و
 دارو باریکی زۆر سەخت و جەنجال و داپژاو و تیکچەرژاودا ئەنجامداو ە، کە
 تیایدا بەردەوام لەشکرکیشیی و شەرو بەیە کدا ە لپژانی سوپای ئیران و
 عوسمانی و سەرانى بابانیس لە ناو خویاندا، ە ریمە کە یان شەراوی کردو ە و
 بو بردنەو ە ی ئەم شەرانەش، ە مێشە پیوستییان بەزۆرتین ژمارە و
 کۆمەلئی چە کداربوو ە، کە ئەم ژمارە چە کدارەش، ە مێشە بریتی بوون لە
 سەرانى عەشایەرو دەست و پیو ە ندی نە خویندەوار (نە ک خویندەوار) و ە ر
 ئەمانیش لە ئاکامدا بریان لەسەر چارەنووسی شەرەکان و تەرازووی ە یزەکان
 داو ە و بەمەش ە مێشە رۆلئی خویندەواران و روونا کبیران، لە خانە ی
 لەبیرچوونەو ە و پەراوێزو پاشکۆیە تیدا بوو ە.. کەچی مەولانا لەم ە لومەرجە

جه نجاله دا، توانی بییته حقیقهت و گوشاریکی تازه بابهت و ره خنه ی
 بابه تیپانه، له سیسته می بهر پوه بردن و دیدیان بگریت و پیشنیارو
 هه لویست و دیدی روونا کبیرانه یان پیشان بدات و دهسه لاتدارانی ته و
 سه رده مه ی وا لی کرد، به چاوی ریژو گوئی لیگرتنه وه، حساب بو دیدو
 هه لویست و پیشنیاری خوینده وار بکه ن و له به رده میدا بچه میینه وه، که ته م
 ریژلیتانه، له پله و پایه ی مه ولانا خالید، ریژلیتانه نه بوو له له شکر ی زۆرو
 چه کی مه ولانا خالید، به لکو ریژلیتانه بوو له پله و پایه ی روونا کبیرانه و
 نیشتمانپه روه رانه ی مه ولانا خالید. هاوکار ریژلیتانه نه بوو له پله و پایه ی
 پروتی رابه ریکی ثابینی وه که مه ولانا خالید. ته گینا هه ر له و رۆژگار ه دا،
 که دهسه لاتداران و فه رمانپه وایان، ریژی بی سنوور له مه ولانا ده گرن،
 رابه ری تری گه وه ی ثابینی، له سلیمانیدا ده ژی. جگه له وه ی ته وه نده ی
 پیوه ندی به ریژلیتانه ی سه رانی بابانه وه هه بی له مه ولانا خالید، ته وه نده ش
 لیی دلنیا ن، که بارته قای هه موویان، دل سو زو خه مخۆرو به ته نگه وه هاتووی
 یه کی تی و سه رکه و تن و سه روه ری می رنشین بابانه و له م بواره دا (بو وینه)
 له کاتی کدا میری کی بابانی وه که ته وره همان پاشا، که زۆرینه ی مملانی و
 شه ره کانی ته م قوناغه ی، له گه ل والیه کان و سو پای عوسمانی (واته: له گه ل
 له شکر ی ئیسلام و خلیفه ی ئیسلامدا) بووه و ته گه ر مه ولانا به پیودانی
 لی کدانه وه ی ئیسلامی یانه، هه لویستی وه ر بگریته (که لایه کیان ئیسلام و
 لایه که ی تر: شو ر شگی ری کی یاخی کورده)، ده بوو پشتیوانی له خلیفه ی
 ئیسلام بکات، که چی مه ولانا خالید پشتیوانی له شو ر شگی ره کورده که
 (ته وره همان پاشا) ده کات و شیعی شانازی پیوه کردنی بو ده نووسی! (۲۶).

پهراویزه‌کان:

۱. بیسارانی، ملا حامد، ریاض المشتاقین، در بیان احوال مناقب حضرت مولانا خالد ضیاء‌الدین و حضرت شیخ عثمان سراج‌الدین. به تصحیح و مقدمه و حواشی و تعلیقات: أبوبکر سپهرالدین، چاپ اول ۱۳۸۶ش، ص. ۱۱۳
۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۲
۳. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۴
۴. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۳
۵. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۱
۶. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.
۷. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.
۸. موده‌پیس، مه‌لاعه‌بدو لکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۹، ل. ۵۵۳
۹. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۵۵۳
۱۰. بیژن‌له‌ی، أشعار حلاج، تهران ۱۳۵۴س، ص. ۷۰
۱۱. ملا حامد کاتب، ریاض المشتاقین، ص. ۱۲۹
۱۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ل. ۳۲
۱۳. حکمت عبدالحمید سیفی لاهور، مکاتیب شریفه (حضرت شاه غلام علی دهلوی، استانبول-ترکیا، ۱۹۹۲، صص: ۴۳، ۵۴، ۲۲۹).

ئەم كۆتۈپ بەرىتتەپ لە نامەكانى شاعەبدولئالەى دەهلەوى.

۱۴. لەناو شاعىرائى رۆژگارى مىرنشىنى باباندا، (سالمى شاعىر، زۆر راستگۆيانە لەو ئەگادارمان دەكات، كە خۆى (سالم) و (ئالى) و (كوردى) و (مەشوى) و... دەستەچىلەى هونەرى (شىعەر)، لە (مەولانا خالىد) وەرەگرن:

لە رۆژى ئىمتحانا دىم، بەرابەر طالب و مەعشوق
كە مەرىستەى هونەر هاتن، لە تىپى عەشقبازانا:
لەلەى: (ئالى) و (مەشوى)، لەلەى: (سالم) و (كوردى)
لە هەنگامەى هونەر گەرمىي، تەكاجۆ بوون لە: (مەولانا)

بۆ زىاتەر زانىارىي، بنوارە: دىوانى سالم، چاپخانەى كوردستان، هەولەير، چاپى دووهم ۱۹۷۲، ل. ۳۰.

۱۵. مەتمەدى، دكتەر مەىندخت، مولانا خالد نەشبندى و پىروان گرىقت او، انتشارات پاژنگ، تەهران ۱۳۶۸ش، ص ۲۹، هەروەها يادى مەردان، بەرگى يەكەم، ل ۵۸۴، هەروەها: مەستەفا، نەوشىروان، مىرايەتى بابان لە نىوان بەرداشى رۆم و عەجەمدا، چاپى دووهم، چاپەمەنى خاك، سلىمانى ۱۹۹۸، ل. ۱۱۰.

۱۶. يادى مەردان، بەرگى يەكەم، ل ۳۰۱، ۴۹۵.

۱۷. حەمەباقى، حەمەد، مىرنشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران لە بەلگەنامەى قاجارىدا، چاپەمەنى ئاراس ۲۰۰۲، ل. ۵۲.

۱۷. گەشتنامەى كلودىوس جىمس رىچ بۆ كوردستان، وەرگىرانى لە عەرەبىيەو بۆ كوردى، حەمەد حەمەباقى، چاپى سىيەم، چاپەمەنى ئاراس، هەولەير، ۲۰۰۲، ل ۱۸۱، ۱۹۶.

۱۸. سەراوەى پىشوو، ل ۱۸۱، ۱۹۶. هەروەها: پ.ام. ژوبر، مسافرت بە ارمنستان و ايران، ترجمەى محمود صاح انتشارات چەر، تەبرىز، سال چاپ، ص ۲۵۰- ۲۶۲.

۱۹. دائره المعارف الاسلاميه، مجلد ۷، ص ۹۳۵، گبعه بريل هولندا ۱۹۹۳.
- هروه‌ها: فتح الله جرجيس، مبحيان على هامش پوره الشيخ عبیدالله النهري،
الگبعه الاولى، ستوكهولم ۲۰۰۰، دار الشمس للگباعه، ص ۱۸۰.
۲۰. فتح الله، جرجيس، مبحيان على هامش پوره الشيخ عبیدالله النهري،
ستوكهولم، ۲۰۰۰، ص ۱۸۷.
۲۱. بؤ زياتر زانياري له م باره‌يه‌وه بنواره: مشير الدوله، ميرزا سيد جعفر
مهندس باشى (رساله تحقيقات سرحدیه)، به اهتمام محمد مشيرى، انتشارات بنياد
فرهنگ ايران، تهران ۱۳۴۸ ش.
۲۲. گه‌شتنامه‌ى ريچ بؤ كوردستان، ل ۱۲۷.
۲۳. هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۱۹.
۲۴. يادى مه‌ردان، به‌رگى يه‌كه‌م، ل ۲۳.
۲۵. پيشتر ئامارّه‌مان به‌م شيعره‌ى مه‌ولانا كرد، كه بؤ ئه‌وره‌همان پاشاى بابانى
نووسيوه.

مهولهوی!

یان

که پانه وه بۆ سه رچاوه؟

کامه پهری و ئه وینی نهیانی و ئه فسانه یی بوو، ههر له سه ره تای ته مه نی (مهولهوی) یه وه ده ستیان له دلّه ئاسکه که ی وه شانده و هه موو عومری (مهولهوی) یان نو قمی ئه وینی کی سه رومر و بی پرا نه وه ی سه روشت و زی ده که ی کرد، که ههر به گر و کلپه ی هه مان ئه وینی شه وه، با وه ش به شی عردا بکات و خۆی به میراتگری قه باله ی ئه ده بی کی ته مه ن درێژی دیالیکتی گۆران بزانی و له ماوه یه کی کورتی تاقیکردنه وه ی شی عریدا، له یه ک کاتدا: له لایه که وه توانی رووبه ری جوگرافیای جه ماوه ری ئه م شی وه زمانه فراوانتر و شیرینتر بکات و له لایه کی تریشه وه له ناو ئه م جوگرافیایه دا نه خشه یه کی تایبه ته مند و جیاواز بۆ خۆی دیاری بکات“ که شی عری کوردی له سه ر ده ستی ئه مدا، بالاتر و هه لچۆ و هه موو کۆله که کانی ئیستاتیکای شی عر، تازه گه رییان به سه ردا بیته و جوانیی و نه مریی هه تا هه تاییی به شی عر بدات!؟!.

ئه گه ر ئه م پرسیا ره چرانه، تا ئیستا له لایه ن ره خنه گران و توێژه ره وان و شی عرناسانی کورده وه، به ته واوی وه لām نه درایته نه وه و پله و پایه و شوینی مه وله وی له ئه ده بی کوردی و له بواری نرخناسیدا ده ستنیشان نه کرابی، مانای وانیه مه وله وی په یامه که ی خۆی به ناته واوی داوه ته ده ست نه وه ی دوا ی خۆی، به لکو به پیچه وانه وه، ئه وه ی دوا ی مه وله وی و به تایبه تیش له م حه فتا سه له ی دوا ییدا، که کاروباری به سه رکردنه وه ی شاعیرانی کلاسیکمان و ناساندنیان که وتونه ته به ر رووناکیی و له هه مان کاتیشدا، که گوژم و هه نگاوی خێرای ره خنه ی با به تی و زانستیانه ی ئه ده بیی، لای گه لانی دوورو دراوسی کافمان، له به ره و پێش چووندان“ ئه وه ی ده رباره ی مه وله وی بۆ نه وه ی نو ی ناساندراب، چه ند ته قه ل لایه کی ناوبه ناو

بوون^{۶۳} که له عۆدهی ئەم کورتە نووسینەى مندا نییه، ئەو نووسینانە بەسەر بکەمەوه و هەلیان سەنگینم. بۆیە ئەگەریمەوه بۆ مەبەست و ئەلیم: قەوارەى ئەو ناساندنەى لەم هەفتا سالەى دوایدا، بۆ مەولەوى کراوه، هیشتا بە ئەندازە و قەوارەى ئەو ناساندنە نییه، که مەولەوى له سەردەمى ژيانى خۆیدا، بە خۆیەوه دیوه و بۆى کراوه چونکه مەولەوى هیشتا خۆى له ژياندا بووه، که له لایە کەوه: وەك شاعیریکی هەرە گەورە و دیار، لە لایەن تیکرای شاعیرانى دیالیکتى (گۆزان) هوه بەسەر کراو تهوه و لێى ئالاون و وەك رابەرێکی شیعیری و ناوهندیکی ئەدەبیی، خۆشیان و بستوووه و نامەى شیعیریان لە گەلدا ئالۆگۆر کردووه“ لە لایە کی تریشەوه وەك مەوۆ له هەموو شاعیرانمان زیاتر پێوهندی کۆمەلایەتی بە هیژیووه و نامە گەلیکی زۆرى لێ جیماوه، که بۆ دۆستگەلیکی سەر بە توێژ و چینه جیا جیاکانی کۆمەل نووسیونی و دەیسەلینن که چ لای جەماوەرى هەژاری ناوچه دواکەوتوووەکەى و چ لای پیر و پیرزادەکانی و چ لای زانایان و چ لای میرانی بابان و بە تاییه تیش لای میرانی ئەردەلان و تەنانەت لای سەرانی (قاجار)یشەوه، بە

۶۳- تەقەللا دیارەکانی ئەم مەیدانە ئەمانەن:

*رۆحی مەولەوى، بەرگی یەكەم: (۱۹۳۵)، بەرگی دووهم: (۱۹۴۰)، پیرەمێرد.

*دیوانی مەولەوى: کۆکردنەوه و لیکۆلینەوه و لەسەر نووسینی، (مەلا عەبدولکەریمی مودەرریس)، بەغدا (۱۹۶۱ز)

*گۆزان، یادى پیرەمێرد (لەپەرە ۷۳ — ۸۳) بەغدا (۱۹۵۱ز).

*میهەرەجانى مەولەوى، کتیبى ژماره (۱) ی گۆقارى رۆشنیبری نوێ، بەغدا، چاپخانەى (الزمان) (۱۹۸۹ز).

*میژووی ئەدەبى کوردی (عەلەدین سەجادی) بەغدا، (۱۹۵۷ز).

*ئەدەبى کوردی و لیکۆلینەوهى ئەدەبى کوردی (عەلەدین سەجادی، بەغدا) (۱۹۶۸ز).

*ئەنوەر قادر محەمەد (لیریکاری شاعیری گەورەى کورد: مەولەوى، ستۆکھۆلم) (۱۹۹۱ز).

*محەمەد ئەمین ئەردەلانی (دیوانى مەولەوى) وەرگیترانی بۆ سۆرانى (بەرگی یەكەم) بەغدا (۱۹۹۱ز).

*کۆنگرەى مەولەوى، سەقز: (۸ تا ۱۰/۷/۱۳۷۲) هەتاوی، بەرامبەر (۲۹ تا ۳۱/۸/۱۹۹۲ز).

که سیکی زانا و ره‌وشت بهرز و خاوه‌ن هه‌لۆیست و دلسۆز، سه‌یری کراوه و جی‌گه و ریزی تایبه‌تی هه‌بووه و پله‌وپایه‌ی مه‌زنیان بۆ داناوه و له‌م مه‌یدانه‌شدا گه‌لسی جار تکای لی‌کراوه و هه‌ک ریش سپی و ناو‌بژیکار، بۆ برانه‌وه‌ی گه‌لسی کیشه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و تایینی، بیته مه‌یدانه‌وه و قسه‌ی خۆی بکات و لای هه‌ردوو میرانی بابان و نه‌رده‌لانیسه‌وه پیتشیا‌ری بۆ کراوه، بجیته پایته‌خت و شاره گه‌وره‌کانیا‌نه‌وه و له‌سه‌ر فه‌رمانی (غولام شاخانی) می‌ری نه‌رده‌لانیش، له‌ ئاهه‌نگی‌کی پر ته‌داره‌کدا، به‌ ره‌سمی له‌قه‌بی مه‌وله‌وی پیدراوه.^{٦٤} دیسان هه‌ر ئه‌م شازادیه، له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا که له‌ باوه‌ش دایکی‌کدا گه‌وره بووه، سه‌دان فرسه‌خ له‌ زید و زمانی مه‌وله‌وی یه‌وه دووره،^{٦٥} که‌چی ته‌وه‌نده عاشق و هۆگر و سه‌راسیمه‌ی شیعی‌ری

٦٤- میژو‌ری ته‌ده‌بی کوردی، عه‌لاه‌دین سه‌جادی (چاپی دووه‌م به‌غدا) (١٩٧١)، لاپه‌ره (٢٨١).

٦٥- بۆ زیاتر رونکردنه‌وه، ده‌بی ته‌وه بلیم که: غولام شاخانی یه‌ک له‌دوا میرانی میرنشینی نه‌رده‌لانه و له‌ باوکه‌وه کورێ دووه‌می خه‌سه‌ره‌وخانی کورێ ته‌مانۆللاخانی گه‌وره‌ی می‌ری نه‌رده‌لانه، که باوکی به‌ خه‌سه‌ره‌وخانی ناکام به‌ناویانگه و دیسان وه‌ک شاعیریش ده‌ناسرێ و شیعی‌ری به‌ زمانی فارسی زۆره و نازناوی شیعی‌ری والی یه. له‌ دایکی‌سه‌وه، کورێ حوسن (جیهان)ه، که (٢١)هه‌مین کچی فه‌تح عه‌لی شای قاجاره و ته‌میش وه‌کو شاعیرێکی فارسی زمان ده‌ناسرێ و نازناویشی (ام القانۆن)ه، به‌ واتا: له‌ سه‌رێکه‌وه ره‌گه‌زی دایکی فارسه و شیعه مه‌زه‌به‌به و باوکی‌شی خه‌سه‌ره‌وخانی ناکام، وه‌ک وترا، هه‌ر به‌ فارسی شیعی‌ری نووسیوه و له‌ سه‌رێکی تریشه‌وه ماهه‌شه‌ره‌فخا‌م (مه‌ستوو‌ره‌ی نه‌رده‌لان ١٨٠٥ — ١٨٤٧ز)ی شاعیر و میژوو‌نوسی ناوداری کورد، زپ دایکی‌تی، که ده‌بیته هه‌وی دایکی و ژنی دووه‌می باوکی‌تی، که به‌سه‌ر دایکی هاتوووه و ده‌بوایه ئه‌م چهند جیاوازیی و هۆیه، کار له‌ هه‌ستی غولام شاخانی بکه‌ن، تا زۆر هه‌ز له‌ زمانی کوردی نه‌کات.. که‌چی شیعی‌ری مه‌وله‌وی، ته‌وه‌نده جیپه‌نجه و زه‌بری له‌سه‌ر هه‌ست و ناخی غولام شاخانی داناوه، که وه‌ک وترا: نه‌ک هه‌ر به‌ دیالیکی (گۆران)، به‌لکو به‌ شیوه‌زمانی ناوچه‌ی تاوه‌گۆزی، شیعی‌ری له‌گه‌ل مه‌وله‌وی دا، نالۆگۆر کردوووه!!

مهوله‌وی بووه، نەك هەر به دیالیكتی گۆران، بەلكو سەیر لەوه‌دایه، به شیوه زمانی ناوچه‌ی تاوه‌گۆزی، شیعرێ له‌گه‌ڵ مهوله‌وی دا ئالوگۆر کردووه!^{٦٦}

ئەم جیگه و ریزه ئەدهیبی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ی مهوله‌وی، دیارده‌یه‌کی ئەوه‌نده پر سه‌روه‌رییه بو ئەدهبی کوردی، که پیشینه‌ی نه‌بووه و شاعیرێکی ترمان نییه ئەوه‌نده‌ی مهوله‌وی، ئەم شکۆ و مه‌زنایه‌تییه‌ی به‌خۆیه‌وه‌ دیبێ. سه‌ره‌پرای ئەمه‌ش، ئەوه‌ی جیی دلخۆشییه، ئەم دیارده‌یه ئەوه‌نده‌ی تاله‌موویه‌ک، شاعیرێتی و که‌سایه‌تی (مهوله‌وی)یان به‌ره‌و له‌خۆبایی بوون و چاوپرینه‌پله و پلیکانه‌ی خۆ به‌رزکردنه‌وه له‌سه‌ر حسابی ناوبانگ و شاعیرێتی خۆی نه‌بردووه“ یان نه‌وی کردنی سه‌ری بلندی شیعر، له‌به‌رده‌م ده‌رباریکدا“ به‌لكو له‌کۆکردنه‌وه و هاوئاهاهنگی کردنی ئەم دوو جۆره‌ پێوه‌ندییه‌دا، رۆژ داوی رۆژ خۆشه‌ویستی خۆی و شیعرێ، زیاتر و زیاتر، له‌بازنه‌یه‌کی به‌ربلا‌ودا، قوولتر و داکوتاوتر بردووه“ به‌جۆریک لای شاعیران و شیعره‌وستانێ، بۆته ره‌مزیکێ دره‌وشاوه‌ی ئەدهیبی، که شیعر سه‌ره‌باری په‌یامه ئەدهیبیه‌که‌شی، له‌عاست به‌رزکردنه‌وه‌ی چیژێ چه‌شتنی رۆحیی و هونه‌ریی، له‌پالیشیدا له‌خه‌م و خه‌ونی خه‌لك نزیك ببیته‌وه و ده‌سته ده‌سته هۆگر و شیفته‌ی شیعر بن.

له‌په‌یجور و تاوتوپینکردنی ئەم دوو جۆره‌ پێوه‌ندییه‌ی مهوله‌وی دا، هه‌ندی ئاکامان ده‌ستگیر ده‌بن، که جیی سه‌رنج و لیدوانی تازه‌ن و بو‌ئوه ده‌شین بن به‌که‌ره‌سه و هه‌وینی زیاتر ناساندنی مهوله‌وی و شیعرێ کوردی له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا.

بو‌ده‌رگا خستنه‌ سه‌رپشت له‌سه‌ر ئەم رازه، سه‌ره‌تا ده‌بی ئەوه‌ بلیم که ئەم دیالیکته‌ی مهوله‌وی شیعرێ پێ نووسیوه، سه‌دان سه‌ل به‌ر له‌ (مهوله‌وی)ش ئەده‌بی پێ نووسراوه“ چونکه‌ کۆترین میژینه‌ی ئەده‌بی شیعریی، زمانی کوردی، که له‌به‌ر ده‌ستدایه و له‌سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زاینه‌وه ده‌ست پیده‌کات، ده‌یسه‌ملمین که له‌پاش داها‌تنی ئایینی ئیسلام و راسته‌وخۆش له‌سه‌ره‌تای ها‌تنی ئایینی ئیسلامه‌وه ده‌ست پێ ئەکا، تا سه‌ده‌ی سیانزه‌هه‌می کۆچی، واته‌: نزیك کۆتایی

٦٦- یادی مه‌ردان: (به‌رگی دووه‌م، مه‌لاعه‌بدولکه‌رمی موده‌پیس) به‌غدا چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق، سالی (١٩٨٣ز) لاپه‌ره (٣٨٥، ٣٨٨).

سەدەى نۆز دەپەمى زايىنى، كە ئەم دىيالىكتە زمانى ئەدەبىي و ئايىنى ناوچەى ناوەندى و باشورى كوردستان بوو.

بۆيە تەمەنى ئەم دىيالىكتە، لە تەمەنى تىكپراى دىيالىكتەكانى تىرى زمانى كوردى دىرتتەرە و ئەگەرىش خۆرەھەلاتناسانى وەكو: ئەلىكسەندەر ژابا، مارتەن، ھارتمان، ب. لىرخ، رۆژى بلىسكو، فىلچىفسكو، رۆدنىكو و.. ھتد ئەو ەسەلمىنن كە ئەدەبى كوردى، لە سەرەتاي دەست پىكردىيەو، بە دىيالىكتى باكوور دەستى پىكردىي و بە تايبەتەش لە ەھلى ھەرىرى (سەدەى يانزەھەمى زايىنى) يەو. ئەوا لەم دىيالىكتەدا لە سەدەى دەپەمى زايىن و، رەنگە پىشتىرىش، كىتەبى ماریفەت و پىرشالىيارى زەرتوشتى پى نووسراو،^{۶۷} كە لە بارەى ئايىنى (زەرتوشت) ەوہىە. دوای ئەمىش كىتەبى (سەرئەنجام)ى^{۶۸} پى نووسراو، كە لەناو خەلكدا بە سروودى يارسان ناسراو و كىتەبى ئايىنى (ئەھلى ھەق)ە.^{۶۹} لە پال ئەمانەشدا وەك لە ئىنسكلۆپىدای ئىسلامى (چاپى ئىنگلىزىەكەيدا) ھاتووہ (بابا تاهىرى ھەمەدانى)ش شىعەرى بە دىيالىكتى گۆران، بۆ بلاو كوردنەوہى بىروباوہرى ئەھلى ھەق، لەناو (گۆران)ە نەخویندەوارەكاندا نووسىوہ.^{۷۰}

ئىتر ئەم ئەدەبە بە دەم رەگ داكوتانى زىاترەو، ھەر لە بەخشىن و درەوشانەوہدا بوو، كە شاعىرانى ديار و ناودارى بەر لە مەولەوى و سەردەمى (مەولەوى)ش، ھەر بەم دىيالىكتە شىعەريان نووسىوہ، وەك: مەلا پەرىشان (سەدەى چوار دەپەمى ز)، بىسارانى (۱۶۴۱ — ۱۰۷۲ز)، خانای قوبادى (۱۷۰۰ — ۱۷۵۹ز)، مەلا خدرى روارى (۱۷۲۵ — ۱۷۹۰ز) صەيدى ھەورامى (۱۷۸۴

۶۷- دانای ھەورامى (پىرشالىيارى زەردەشتى، بەغدا) (۱۹۶۸ ز).

۶۸- ماشەللاى سوورى (سەرئەنجام)، (تارنى) (۱۳۴۴)، ھەتاوى.

۶۹- مامۆستا محەمەد ئەمىن ھەورامانى سەبارەت بەم كىتەبە دەلىلەشۆوہى شىعەرەكان و ناوہرۆكىان ئەپسەلمىنن كە دىيالىكتى ھەورامى (۸۰۰) سال لە مەوہەر، زمانى ئايىن بوو. زارى زمانى كوردى لە تاي بەراوردا (بەغدا ۱۹۸۱ز)، لاپەرە (۱۷).

۷۰- لىرىكاي شاعىرى گەورەى كورد (مەولەوى) لاپەرە (۳۲).

(۱۸۳۵ — ۱۸۴۸ز)، میرزا شافعی جامه‌پیزی (۱۷۸۵ — ۱۸۴۸ز)، ئەحمەد بەگى
 كۆماسى (۱۷۹۳ — ۱۸۷۶ز)، میرزا قادرى پاوهىيى (۱۸۳۵ — ۱۹۰۷ز)، ...
 ھتد. ئەمانە و جگە لەو (۲۷) شاعىرەى كە ئى.بى.سۆن، لەو وتارەيدا سەبارەت
 بە شىعەرى گۆران لەسەرى نووسىيون و نمونەى لە (۷) شاعىريان ھىناوتەوہ “ كە
 كاتى خۆى دكتۆر سەعید سەنەبى ئەم دەستنووسانەى پىشكەش كەردوون و ئىستا
 لە مۆزەى بەرىتانى پارىزراون و ھەمووشيان پىش سالى (۱۷۸۸ز) ژيان. ^{۷۱}
 بەم ئاوەردانەوہ خىرايە، لە ميژينەى ئەدەبى دىيالىكتى گۆران، بۆمان
 دەرئەكەوئى كە ئەم شىوہ زمانە، لە دىرينەيەكى ھەزار سال زياترەوہ، جگە لە
 زمانى ئەدەبىيى، زمانى ئايينيش بووہ. لە تەمەنى ئەم ھەزار سال بەخشينەشدا،
 بئى پشوو بە تەوژم و تىن و درەوشاوبىيى ھاتووہ و زۆر كەم وابووہ لەو تەمەنەيدا لە
 بەخشين كەوتوبىيى. بە پىچەوانەى ئەدەبى دىيالىكتى باكورمان، كە ئەگەر لە
 قۇناغەكانى دەرکەوتنى شاعىرانى وەك:فەقىتى تەيران (سەدەى چواردەيەمى زايىن؟)
 و مەلای جىزىرى (سەدەى پانزەيەمى زايىن) و ئەحمەدى خانى (۱۶۵۰ —
 ۱۷۰۶ز)دا، لە لووتكەدا بووبىيى، ئەوا دواى ئەحمەدى خانى، ئىتر وزەى
 بەردەوامىيى و درەوشاوبىيى، وەك تىن و تاوى پىشينەى نەما.
 بەلام ئەدەبى دىيالىكتى گۆران، بئى پسانەوہ لە بەخشيندا بووہ و ئەو چەند
 شاعىرە (گۆران)ەى ناومان ھىنان، نمونەگەلىكى كەمن، لە سەرومىيى ژمارەى
 زۆرتى ئەو شاعىرانەى كە لە تەمەنى ئەم ھەزار سالەى دىيالىكتەدا دەرکەوتوون.
 لەبەرئەوہ ئەگەر بەرھەمى ھەموو شاعىرە بەرزەكانى ئەم شىوہ زمانە، بە
 شىوہيەكى زانستىيانە بەيژينە ژىر توئىژينەوہ و ليكۆلینەوہ، ئەوا بۆمان ساغ
 دەبيتتەوہ، كە ئەدەبى ئەم دىيالىكتە، لە ئەدەبى دىيالىكتەكانى ترمان بە تەمەنتر و
 دەولەمەندتر و بەربلاوترە و بە تايبەتيش ئەو ژمارە زۆرە داستان و چىرۆكە
 دلدارىيانەى كە بەم دىيالىكتە نووسراون و لەبەردەستدان و چىرۆكە ئەدەبىيى
 دىيالىكتەكانى ترماندا، يەكجار زۆرن و كەم وىنەن.

۷۱- مینۆرسكى، گۆران، وەرگىرانى ناجى عەباس، گۆقارى گەلاوئۆ، بەغدا، ژمارە (۵)، ۶، ۷، ۸،
 ۹، (۱۰)، سالى (۱۹۴۴).

ئەم بەراوردەشمان ئەگەر ھەر بەرامبەر دیالیکتی کرمانجی باکور بووبی، ھی ئەوەبوو ھە بەرامبەر دیالیکتەکانی ترمان، یان بەرھەمی ئەدەبیان زۆر کەم پێ نووسراوە، یان زۆر درەنگانی کەوتنە بەخشین و درەوشانەوہ“ وەک ئەدەبی دیالیکتی باشوور (شیوہی سلیمانی)، کە بەرھەمی شیعری شاعیرانی سێ کوچکە بابان:نالی و سالم و کوردی و ھاوڕێکانیان“ واتە لە سەرھتای سەدەئە نۆزدەھەمی زاینەوہ، کەوتە بەخشین و خوێندن.

جگە لەمەش، سیماکانی ئەدەبی دیالیکتی گۆران، لە چا و سیماکانی بەرھەمی ئەدەبی دیالیکتەکانی ترماندا، زۆرتر شەقل و ھەوینی خوێنراوە و بۆن و بەرامەمی کوردەواریان پێوە دیارە، کە لە بەکارھێنانی کیشی خوێنراوە (کیشی دە برگەیی)، لە تێکرای بەرھەمی کانی ئەم دیالیکتەدا دیاردەئە بەلگەنەویستە، کە بلێن ئەدەبی ئەم دیالیکتە، تا چ رادەئە ھەلقولۆ و گۆشکراوی رەسەن و کوردستانیہ... بۆیە دەلێن ئەم دیالیکتە، رەگ و ریشەئە لە مێژوونەئەکی زۆر کۆندا دا کوتاوە و ھەر ئەمیش بووہ بۆتە یەکیک لەو ھۆکارانەئە لە تەمەنی زیاتر لە شەش سەدەئە میرنشینە ئەردەلان دا، کردوویەتی بە زمانی رەسمی و ئەدەبی ئەم میرنشینە^{۷۲} و (ھەر دەسەلاتی ئەم میرنشینە، ئەدەبی بە دیالیکتی (گۆران) ی پێشخست و گەیانندیہ لووتکەئە داھێتان و گەشەسەندن،^{۷۳} بە رادەئەک کە زەبر و دەسەلاتی داھێنەرانەئە ئەدەبی ئەم دیالیکتە، ھەمیشە لە سنووری میرنشینە ئەردەلانیشی تێپەراندووە و وەک (گۆران) ی شاعیر دەلێ: (لە کاتی شکۆیا، جار بووہ، سێ کوچکەئە ناوہندی کەرکوک، ھەمەدان و کرماشان ھەمووی بگریتەوہ).^{۷۴} بۆیە دەبینین لە نیوان ئەو (۳۸) نامەئەئە مەولەوی، کە تا ئیستا بە چاپ گەشتوون و ئەو شاعیرانەش کە شیعری لەگەندا گۆریونەتەوہ،

۷۲- محمد أمين زکی: تأریخ الدول و الامارت الكردية في العهد الاسلامي، ترجمة محمد علي عوني، القاهرة/ ۱۹۴۵ — صفحة (۲۷۶).

۷۳- ئەنوەر قادر مەمەد: لیریکای شاعیری گەورەئە کورد، مەولەوی، لاپەرە (۳۸).

۷۴- گۆران: یادئە پیرەمێرد، بەغدا (۱۹۵۱ز)، لاپەرە (۷۸).

هەندىكىيان بۆ دۆستگە لىيكن، لە دەرهەوى سنوورى ئەم مېرئىنەن، بەلام لە هەمان كاتىشدا، نامەكانىش و شىعرەكانىش، بۆ ئەو دۆستانەن، كە ئەدەبى دىيالىكتى گۆران شەرمەشقىيانە و^{۷۵}، ئەوئەندەشى كە ئىمە مەبەستمانە، نامە شىعەرىيەكانى (مەولەوى)ن، كە لەگەل ئەم شاعىرانەدا هەيەتى: ئەحمەد بەگى كۆماسى، مەلا نىزام، شىيخ عەبدولرەھمانى داخى، شىيخ حەسەنى سازانى (بولبول)، مەلا فەتاحى جەبارى، شىيخ مۆمنى سازانى، مەلا عەبدولرەھمانى نەجار، مەلا يونس، شىيخ عەزىزى جانەوهرەبى، مەلا چراخ و زىبا خانم.

كەواتە مەولەوى هەلگەر و درىژەپىدەرى پەيامىكى رەسەنى دەستاو دەستكردووى نەو، دواى نەوئەيە “كە ئەم دىيالىكتە تويشويەتى. ئەم دىيالىكتەش ئەوئەندەى ئەو شەقلگرتنە پىشكەوتووى كە بەو عومرە بە دەستى هينناو و ئەوئەندەش كە لەگەل خەلك و زىدەكەياندا ژياو” بۆتە پىناسە و مېژوويەكى خەلكە كە. (مەولەوى)ش لەم مەيدانەدا كە هات، بە عەشقىكى قالى يەزدانى و ئەفسانەبىيەو، زۆر بە ئەمانەت و ئەمەكدارىيەو، بە دەسەلاتىكى شاعىرانەى كەم وئىنەو، شوورە و سنوورىكى خەيالىي بە دەورى ئەم دىيالىكتەدا دروستكردو، كە ئەگەر بكرى و بتوانىن، ناوى دەنيين: كۆمارى شىعەرى مەولەوى!، وەك چۆن ئىفلاتۆن كۆمارى خەون و ئاواتى خۆى پىكەينناو، (مەولەوى)ش لەم كۆمارەدا، بەسەر كىوى شىعەرى لەبن نەهاتووى خۆيەو، وەك ئاسكىكى سلۆك و بە پارىژ! بە چاوى هەمىشە زىت و بىدار و بى ئۆقرەو.

بە دلە راوكە و بىرەبىرەيەكى بى ئەندازەو.

بەهەناوىكى هەلۆەدا و بى ئارام و شپىزەو.

كە گىيان دەكەن بە تەنوورى سوورەو بووى گرگانى ژانى شىعەرىژانى بەردەوام.

هەر سات و رۆژ و شەوئەى بەسەر رەوئەزىكى نەديوى ئەم كىوئەو.

هەر دەمەى بەلای خەم و خەندەيەكى تازەى ناو ئەم كۆمارەو.

شارەزا و بە ئاگا، لە بچووكتىن رووداوەكانى ناو ئەم كۆمارە،

۷۵- لەم (۳۸) نامەيە، تەنيا نامەيەك، كە بۆ كاك (ئەحمەدى شىيخ) نووسيو و تا ئىستا نازانىن كە

ناخۆ كاك (ئەحمەدى شىيخ)يش، بۆ دلئەوايى مەولەوى، دىيالىكتى (گۆران)ى خۆشويستو، يانا!؟.

هەر له شنینهوهی چله و نهوشهیهکی کاوانهوه، تا له رینهوهی چله
 گیایهك، راجه نیوه و داچه له کیوه ..
 ..شوین فرینی بالندهیهکی کوچهریی که وتووو تا گه پراوتهوه، په ژاره و
 چاوه پروان بووه ..
 ..گویتی له خوړه و قه لبه زه ی ئاوی دوورترین و ته نگترین دهر به ند و گه روو
 بووه ..

.. له سه رما و سۆله ی زستانه سارده کاند، توپی دهر وونی خۆی، نهك ههر بۆ
 مرۆقی نیشتمان که ی، به لکو بۆ نه سیم — ی نیشتمان کردوو به لانه و ژووری گهرم:

نه سیم! په نجه ی پات نهر سه ردیی کیشان بداره ش نه تو ی دل، دهر وون ریشمان

تاشنایه تی و نه وینی مه و له و ی له گه ل سروشتی نیشتمان که یدا، هه موو ته من و
 هه ست و شیعر ی داگیر کردوو و له یه کدا تا و نه ته وه .. به جوړیک وهك چو ن ده لپن
 چه زه تی سلیمان، زمانی بالنده و گیانله به رانی زانیوه، (مه و له و ی) یش ئاوا، زمانی
 بوونه وهرانی سروشته که ی خۆی زانیوه و یه که یه که، له گه لپاندا ژیاوه و دواوه ..
 سه ری ناوه به سه ریا نه وه و رازی دلی خۆی بۆ هه لپشتوون .. پیاسه ی هه ردان و
 سه ربه رزان و لای دۆستان ی له گه لدا کردوون .. تییری له دیده نی و تیروانی نی
 به رده و امیان نه خوار دووه و له هه موو دیده نی و به سه رکردنه و یه کیشدا، جار دوا ی
 جار، جوانتر و رازاوه تر، هاتوونه ته به رچاوی .. وهخت و ناوهخت به سه ری
 کردوونه ته وه ... له به ره به یاندا، که کازیوه ی نیشتمانی دیوه “ وهك دلداره که ی له ناو
 نوینی خه ودا ببینی، ئاوا هاتو ته به رچاوی و به تاسه وه، سه ری له سنگ و به رۆکه
 رووته که ی کازیوه، نزیك ده کاته وه و بۆنی ده کات:

بۆی یه خه ی سه حه ر، په ی ده ماخ دل
 مانۆ و نه سیم، جیب جه مین گول

..له گه ل کۆچی گهرمیان و کویستانی خیلاتی جاف دا، سه ره پئیانی لیگرتوون
و یهك یهك سه رژماری کردوون، تا بزانی کامیان که مه!..
ریشهی جهرگ و په ردهی دلی خوی بو کردوون به نووشتهی چاوه زار و به قوّل و
مه چه کی کچه جوانه کانی جافه وهی به ستووه..
له بچوو کترین و دوورترین خهم و کۆستی نازیزانیدا، کسپه و زام گه یه وته دلی ئهم و
فرمیسکی شیعیبی، له خه مبار و کۆست که وتوووه کان، زۆرتتر و به سوپتر هه لپشتوووه...
که روومه ته سپی و سافه کانی شیخ عه زیزی جانه وه ریبی (هاورپی)، ئاوولّه
ده رده کهن، وشه کانی ئهم، روومه تی خویان ده رنن...!
له گه ل (مه حمودی یاروه یس)ی کور کوزراودا، گریان و شیوه نامه ی شیعی
چه ندان جار گریاوی ئهم، بی برانه و تر بووه...
له پرسه ی ناکامی شیخ صه مه دی خانه گادا، زاوا رۆیه ی ئهم، به کۆلتر بووه...
له کۆته لی جافه کانیشدا، شیعی ئهم، بو کوزرانی قادر به گی که یخوسره و به گ،
به جۆشتر بووه...
...ئه گه ریش خوی نه ییتوانی بی سه ردانی دۆستیکی بکات، یه کیك له
بوونه و هره کانی سروشته که ی راسپاردوو، که کاره که ی بو بکات... له مه شدا
زۆرتترین راسپارده کانی به (با) دا ناردوو، که له م بواره دا مه وله وی، تاقه
شاعیری که، به ئه ندازه یه کی که م وینه، جۆره کانی (با) ی زیده که ی بناسی و
شیعی زۆریان بو بلّی.^{۷۶}

۷۶- برونه ئهم نمونانه، که باسی جۆره کانی (با) یان تیدایه، به تایبه تی نه سیم:

نه وه خت هیجران، ویداغت فاما

نه وه شه ما ل دا، په یامت تاما!

۱۳ل

ئاماوه وه هار، وه هار شادی

بو ی عه تر نه سیم، خونچه ی نازادی

۳۸ل

زایفیم هدریه‌ند جه‌هده به‌رش‌ی یه‌ن
نه‌سیم ئه‌ر بارۆم عه‌ج‌ایب نییه‌ن
۴۹ل

رجام هه‌ن فه‌ردا نه‌و گه‌رده‌لوول دا
بویه‌ری نه‌ژۆیر س‌ایه‌ی ره‌سوولدا
۹۹ل

گاچوون بۆی نه‌سیم وه‌ رووی شه‌تاودا
گاچۆن گول نه‌پ‌ای چۆپه‌ی به‌فه‌راودا
۱۴۶ل

ئهو، سه‌بوون س‌فته‌ی پ‌ر داخ ب‌ه‌ پ‌ه‌رداخ
تۆ، بۆی شه‌نۆی ب‌ای ئ‌یلاخ نه‌ ده‌ماخ
۱۴۱ل

نه‌سیم! به‌س بویه‌ر وه‌کۆس‌اراندا
وه‌سه‌ن شه‌انای وه‌لگ وه‌دی‌اراندا
۱۴۳ل

شه‌نۆی ره‌شه‌ب‌ای زوسان ه‌یج‌ه‌ران
سه‌ر چله‌ی عه‌یشه‌م که‌رده‌ن وه‌ بوریان
۱۲۹ل

...يان كه دۆستىكى به سەر ده كاته وه، يه كسهر له پاليشيدا، ناوى تهو جيگايه،
يان رهمزيكى تهو جيگايه ناو دهب، كه ژينگه ي دۆسته كه يه تي “ وهك تهو ه ي به هه لى
بزانى و به تيريك دوو نيشان پيكه وه پيكي و بلي بيري ههر دوو كتان” بيري هه مووتان
ده كه م و ههر دوو كتان لاي من، تهواو كه رى يه كترن و يهك شتن... له مه شياندا ديسان
وهك مه به ستي بچ، زۆر به ي تهو جيگايانه ناو دهب، كه له ناو كۆماره كه يدان! ... واته
تهو شوپانه ن كه دياليكتى گۆران ده يانگر يته وه، وهك: (بانه، ناربه با، سهقه لا، كيوى
تاته شگه ي پاوه، خانه گا و پاوه، قولله ي قه زاله، كيوى شاهۆ، شاكه ل، چه مى زه لم،
رووبارى سپروان، تهرده لان، كيوى تاويدر — ي لاي شارى سنه، مه ريوان، زريبار،
كوپستانى سارال، هه زاركانيان، قولله ي وهيس^{۷۷}... هتد).

چۆن وه لگ شادى من واى دورى له يل

وهيشوم به رد تهو هه رد، نهو رسته ي سوپيل

ل ۱۶۰

پوش ئايريچم جاى نه سيم نييه ن

هه ركه رده و به رد يم تا وه لاش شيبه ن

ل ۲۷۵

چ شيرين زه رگه ر، تۆف هه واى سه هه رد

گۆشراوه نه گۆش نه ونه مامان كه هه رد

ل ۲۷۸

شه مان! نه رجوم هه ن هه ي وه فيدات به ام

وه سه رگه رد بال شاناي هه وات به ام

ل ۳۰۳

۷۷- پروانه ته م نمونانه:

چه پگهرد پهی دوریت شاننا مؤرهی نهرد
وه زاهیر بانهش وه بهانه کهرد
ل ۸

جه سهه رقه لاهه مه گیلون پهی تو
دهک دیدهم ههر دوو سهه دجار فدیت بو
ل ۱۶

تانه پژی نهی چه م، سهه یوان نهو چه م
جوشاوی وه ههم، نهی چه م تا نهو چه م
ل ۱۳۱

سهه بهر کهر نه سهه کوی تاته سهه گاهه
بدیه وه سهه سکن خانه گا و پاهه
ل ۳۰۴

زار زار و خاس خاس، وه زار بنااله
جاگیر نه سهه نهو ج قوللهی قهزاله
ل ۳۰۴

دلهی خهم خدیال، جهه ش تا وهرده وه
(مه عدوم) ههم هه وای زه هاو کهرده وه
ل ۲۴۳

دیدم ریژاوه، روخسارم زهردهن
جهداخ یاران، پیران — م کهردهن
۳۵۴ل

ثانا دهور مدۆ وه شهاهو کۆ — وه
وه سزای دووری دیدار تۆوه
۳۰۹ل

فهضای ساییه عدرش دانای جهلیلن
یا باره گای پاک سدید خلیل — هن
۳۵۷ل

وادهی خاوییهن، وادهی شکارهن
دهشته کوی پای هرد شاکهل دیارهن
۳۷۳ل

گیچ مهدا سه بون شاره زور دل
سیروان هونار، دهرووش گول گول
۴۱۸ل

واژواش مهویهرد، نهو ده ماخ، دهم دهم
تاف مهو هست سهراو، چهرخ زهلم چه م
۴۱۸ل

خاو خاو پەي نەچپەر، چەم وە نگاوه
تەك مەداين وە لای كۆي ناتەشگاوه
ل ٤٩٠

من مات و بێدەنگ، بێ صددا و نـااله
بەكی بيم چون سەنگ قوللەي قەزائە
ل ٤٩١

ئيسە و ئەلماس دووری دڵ كـاوام
مەلال بەدحان، ئەردەلان ماوام
ل ٤٩٢

دەي سا شۆ بويەر نەو سوب سەرحەردا
چۆن دووي هەناسەم وە ئاويدەردا
ل ٤٩٣

ها نە بانە دا، بێكەس كەفتەبێ
دياربي ئازار تۆ شـنەفتەبێ
ل ٤٩٧

ئاير سەندەبێ، جە گردین لاوه
پووشەكەي جەستەش وە ئاوبەباوه
ل ٤٩٨

گیچ زریوار هه‌رسهم مه‌وج وه‌رده‌ن
سارای مه‌ریوان ته‌مام هه‌پ کرده‌ن
ل ۵۰۰

شه‌وان هام رازهن، روان هاوم‌النه
(قلب الاسد)م، قه‌وس ساراڤ — ه ن
ل ۵۱۸

هه‌وای سه‌ر ساراڤ وه‌خسوس وه‌ته‌ن بۆ
ئه‌رچی سه‌فای رۆج، راحه‌تی ته‌ن بۆ
ل ۵۲۶

وه هه‌ر جا ته‌ش‌ریف تۆ ئه‌رزانییه‌ن
هه‌ر دیده‌ په‌ی تۆ، هه‌زار کانی یه‌ن
ل ۵۲۹

هال به‌ده‌ال به‌ده‌ن، هالی و هه‌واله
یانی های چۆن سه‌نگ قولله‌ی قه‌زاله
ل ۵۳۲

ئارۆ من ده‌ردم سه‌رمه‌شق قه‌یسه‌ن
نه‌جد سارای صاف پای قولله‌ی وه‌یس — ه ن
دیوانیکی ده‌ستنوسی مه‌وله‌وی — لای خۆم)

ئەمە ئەو ھەمان لا دووپات دەكاتەو، كە مەولەوى ھەر ئەم كۆمارەى خۆى پى
كۆمار و نىشتمانە و ھىچ جىگايە كى ترى پى نىشتمان نىيە، بۆيە كە ئەھمەد
بەگى كۆماسى، بۆ ناوچەى رەشت و گىلان دوور دەخريتەو، بە شىن و شەپۆرەو،
ھانا بۆ سروسەت دەبا و گلەيى لە دۆستەكانى خۆى و ئەھمەد بەگ (بونەو ھەرەكانى
سروسەت) دەكات، كە ئىتر خۆيان نەرازىننەو و ماتەم بن، چونكە كەسىكى ناو
كۆمارەكە، جىيان دەھىلى:

ملان!، سەربەرزان!، كۆساران!، ھەردان!
بى شەرتان، جەداخ وەفاتان مەردان
چىشەن ئارايىش سەرتا وە دامان!
مەر خالۆم، وەعەزم سەيرتان ئامان؟
مەشنىە چىن چىن چنور نەكـاوان
توخوا ماتەم بە، ھاژەى وەفراوان!

۱۴۱

ئەمە لە كاتىكدا، كە ناوچەى رەشت و گىلان، ئەو شوپنە ناخۆشە نىيە، دلى تىدا
تەنگ بى.

بەلام بە پىچەوانەو، كە دۆستىكى دووركەوتەى، پى دەنىتەو سەنورى
كۆمارەكەى، دل و دەروونى ئاوەدان و رۆشن دەبىتەو و شاگەشكە دەبى و رۆحى
دەكەويتە شايى... وەك چۆن بۆ ھاتنەو ھى شىخى بەھادىن لە سەفەرى جەج، دەلى:

ئايىنەى كامل!، ئازىزەكەى فەرد،
فەداى ئامات بام سەفايىت ئاوەرد
خەيلىن گەرد پات، نەدەدەم دووربى
يانەى چەم و پىران، تەمام خاپووربى
خاس بى تەشريفەت ھەم ئاوەردەو،

گەرد پات، وەتەن ئاوا کەردەوہ

٤٧٧

ئەم لکان و نووسانە پەرئەوینە، پیناسەییەکی تاییەتمەند و دەگمەنیان بە مەولەوی داوہ، کە لەناو سەرجمەیی شاعیرانی کورددا، شیعری هیچیان ئەوئەندە شیعری مەولەوی، بۆنی نیشتمانیان لێ نایەت... شیعری مەولەوی نوقمی خەم و خەندە نیشتمانە... بۆنی نیشتمانە... وەك چۆن بەدیتنی گۆلی نیرگز، بۆنی بەھار دەکەین، بە شیعری (مەولەوی)ش، بۆنی خاکی مەولەوی دەکەین... ئەو بۆنەییەشی ئەوئەندە شاعیرانە و ھونەرمندانە، ئاویتە و ئاخینراوی شیعەرەکانی کردووە، رووخسار و ناوەرۆکی شیعەرەکانی پیکەوہ جۆشداوہ... لە رووخساری هیچ شیعریکیا ئایدیا ھاوار و ژاوەژاوی دروشم و پێدا ھەلدان ناکات... بۆیە لە شیعری سەرورمپی ئەو شاعیرانە کوردیشدا، کە لە ریزی پیشەوہی دڵدارانی نیشتمانی، شیعری کەسیان، ئەوئەندە شیعری مەولەوی، عەشقی نیشتمانیان لە ھەناویاندا ھەلئەگرتووە... ئەگەریش ھەلیان گرتبێ، لە رووخساری شیعەرەکانیاندا ھە... نەك لەسەرلەبەری ناوەرۆکدا... چونکە مەولەوی یەكجار شارەزای خەم و خەونی نیشتمانە... چونکە مەولەوی لە نزیکەوہ سەری بە دلی خاکەوہ ناوہ، تا لێدانەکانی دلی بژمیرێ... .

بۆ وینە، شاعیریکی پیشینە و سەودای نیشتمانی وەك ئەجمەدی خانی (١٦٥٠ز — ١٧٠٦ز)، سەرباری ئەوئەش کە ھەموو خەون و ئاواتی، سەرفرازی گەلەکەیی بوو و لەم بوارەدا شاعیرانی تری کورد لەمەوہ فیڕی دڵداری خاکی بوون، کەچی لە تیکرای داستانی (مەم و زین)ەکەیی دا، کە داستانیکی خۆمائییانەشە، بەلام لە باس و خواسی پێوئەندی کۆمەلایەتی و داب و نەریتی خۆمائییانەدا، ئەگەر لەگەڵ شیعری شاعیرانی داروسییەکانی کورددا، تیکەڵ بکریت، نانسریتەوہ... یان شاعیریکی وەك حاجی قادری کۆیی (١٨٢٤ — ١٨٩٧ز)، کە قوتابییەکی قوتابخانەکەیی خانی یە و بەبولبولی نیشتمان ناسراوہ و سەررەپای ئەوئەش کە (گۆران)ی شاعیر پێی دەلی: (ئەو نیشتمان پەرسەتە، دلسۆزە، کە ھەر

هاوارئیکی شیعی، به شی شۆرشیک ئاگر و جۆشی له گهروو دههینایه دهری،^{۷۸} کهچی ته گهر وهك بهراورد، چهپکه گوئی شیعی، له گهل شیعی مهولهوی، به دوو دهستهوه بگيرین، بئ هیچ دوو دلیهك، ههست دهکە شیعی مهولهوی، زیاتر بۆنی نیشتمانیان لی دیت... یان شاعیریکی وهك نالی (۱۸۰۰ز — ۱۸۷۳ز)، که ئاواره و سه رهه لگرتووی هه تاهه تایی و راسته قینهی پیناوی داروبه ردی سلیمانی و قهره داخ و خاك و خۆل و هه بیبه یه و (له م شهرحی دهردی غوربه ته) ایاندا، گه یوه ته تینی و دلی وه خته (ببی به ئاو و به چاودا بکا عبور)، دیسانه وه له م دل بوونه به ئاوه شدا، شیعی ئه وه ندهی شیعی مهولهوی، هه نسکی ته ر و به سۆز و خۆمالیانهی تیدا نیبه.

یان شاعیریکی وهك سالم (۱۸۰۰ — ۱۸۶۶ز)، که ده توانی ناوی بنری شاعیری جاومی و سوارچاکی بابان و له هه موو نه به رده کانی نیوان بابانی و عوسمانیدا، ته گهریش راسته وخۆ، خۆی به شداری نه کردبئ، شیعی شیوه نامه ی بۆ قاره مانیتی بابان نووسیوه و به داگیرکردنی میرنشینی بابان، گریانیک گریاوه، وهك گۆزان دهلی: که هه رگیز جۆش و کۆلی دانه مرکیته وه.^{۷۹} کهچی ئه میش، فرمیسه که کانی، ئه وه ندهی فرمیسه که درشته کانی مهولهوی، له ئاوی زه لم و سیروان ناچن... له م باره یه وه دکتۆر عززه ددین مسته فا ره سول رایه کی نزیک به م بۆچونه مان هه یه، دهلی: (هه رچی وه سفی سرووشته، لای خانی و نالی و شاعیرانی کلاسیکیمان، دیمه نیکی گشتی سرووشتمان دیته به رچاو، بیته وه ی جیای بکه ینه وه، که ته مه، سروشتی کامه ولاته“ به لام هه رچی نه خشه ی سرووشته له شیعی (مهولهوی) دا، ته واو کوردستانییه،^{۸۰}.

بۆیه ته گهر عه قدالی دیتنی روهی راسته قینهی خۆمان بین“ ته گهر شه یدای دیتنی سه راپای نیشتمان بین“ ده بی سه یری ئاوینه ی شیعی مهولهوی بکه ین“ وهك

۷۸- یادی پیره میژد، وتاری مامۆستا گۆزان، به غدا (۱۹۵۱ز)، لاپه ره (۷۵).

۷۹- هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

۸۰- میه ره جانی مه ولهوی به غدا (۱۹۸۹ز)، لاپه ره (۱۰۳).

چۆن ئەگەر بۆ روخساری (شەمسى تەوریزی) بگەرئین، دەبى دووتویى شیعری (مەولانای رۆمى) بۆ بگەرئین...!

شیعری مەولەوى، لە گەل ئەوئەشدا كە زۆر عارفانە و صۆفیانە، بەلام بە پێچەوانەى ھەموو شاعیرانى سەرتاسەرى ئەم ریبازگەییەو، كە ئەگەر جوانیى و خۆشەویستىی خوا (کردگار)، لە شیعەرەکانیان دەربەھێنین، ھیچیان تیدا نامیئیتەو، “كەچى لە شیعری (مەولەوى)دا، ئەگەر ئەم كارەش بکەین و ھەرشىكى تریش دەرھاوئین، ھىشتا نىشتمان، بە ھەموو كەژ و كوستان و گەرمیان و رووبار و قەلبەز و گوڵ و سروە و درەخت و مرۆقییەو، لە ھەموو شیعریكى مەولەوى دا، لە ھەموو بەیتىكى مەولەوى دا، بەلكو لە ھەموو پیتىكى مەولەوى دا، بانگمان دەكەن و ھاغان دەدەن، خۆشیاغان بوین” چونكە لای مەولەوى، ھەموو جوانییەكانى کردگار، لە كوردستاندا، لە سرووشتنى رەنگىنى خاكى مەولەوى دا، ھىچ شتىك، ھىچ جوانییەك، لە دەرەوى خاكى مەولەوى دا نەبوو و نییە... ئەو جوانییانەش بە جۆرىك لە نىشتماندا دەبینى، كە تايبەتمەندى خۆماليیانەیان پێو بى... یان بە واتای (گۆران)ى شاعیر : مەولەوى ئەو شاعیرە بەرز و نەمرە، كە ھەموو بەیتىكى دیوانەكەى، كچە كوردیكى شۆخ و نازدارە، بە بەرگ و پۆیلانەى خۆمالي تەواوئەو.^{۸۱}

* * *

لەم دیدەنیە كورتەى كۆمارەكەى مەولەوى دا، بە شوین سەرەداوى ئەو رازەدا دەچینەو، كە پىشتەر دەرگامان لەسەر كردهو و وتان ئەو دوست و شاعیرانە و ئەو چیا و گوند و شارانەى ناویان لە نامە و شیعری مەولەوى دا بوو، ھەموویان ئەوانە بوون كە كۆمارەكەى مەولەوى دەگرتنەو! ئەمەش پرسیارىكمان لا دروست دەكات، كە ئەگەر

۸۱- یادى پێرەمێرد (وتارى مامۆستا گۆران، بەغدا (۱۹۵۱ز)، لاپەرە (۷۸).

پیشتریش کرابی،^{۸۲} لاوه کین بوون و خویمان بو سؤراخ و وهلامدانه وه، ماندوو نه کردوو ه. منیش رهنکه وهلامی بنپریم نه بی. بویه ههر ته وهنده توخنی ده کهوم، که دهره قه تی دیم و ده لیم: لهم نامه گه لهی که مهولهوی، بو دۆستان و به تایبه تیش بو شاعیرانی نووسیون، نهک ههر نامه بو نالی، یان بو مه حوی، که ئەمی دواییان له چاوه وانی تر دا، به گیانی (مهولهوی) ش نریکه و له گهل مهولهوی دا، سهر به یهک ریبازگهی ئایینیشن“ به لکو تاقه نامه یه کیان تیدا نییه، بو شاعیریکیان نوسرابی، که شیعیری به کیشی عروز نووسی بی...! ئەمه له کاتیکیا له پال کۆماره کهی مهولهوی دا، واتا: له میرنشینی بابان دا، که دراوسی نریک و تیکه لای وهی مه لایه نهی له گهل میرنشینی شه رده لان دا هه بووه و به هوی گواستنه وهی پایه ته خته که شیانه وه، له (قه لچوالان) وه، بو سلیمانی و دهسه لات پهیدا کردنی زیاتر و به هیژبوونیان و بو چاولیکه ریش له میرنشینی شه رده لان، که شیوه زمانیکی شه قل گرتوویان هه بووه“ پیوستی بوونی شیوه زمانیکی تازه یان له قوتابخانه شیعیریه کهی نالی و هاوړپیکانیدا دیوه ته وه و سهرومپی ژیانی (مهولهوی) ییش، هاوکاتی سه ره لدان و گهر مهی باس و خواسی شه قوتابخانه شیعیریه ی نالی بووه... که چی بو وینه: مهولهوی، که چهند جار نامه له هه ورامانه وه، بو به غدا، بو (مه محمود پاشای جاف)^{۸۳} دهنوسی، یان که مهولهوی خوی له به غدا بووه و له وپوه نامه بو شه محمد پرسی بو بناری هه ورامان شه نوسی^{۸۴} به سهر سلیمانی تازه پیته ختی بابان و شاری نالی و هاوړپیکانیدا، باز ددها و له ناوهی نانی شه جیگایانه شدا، له دووتوی شیعه کانیدا به سهرمان کردنه وه“ ناوی تاقه چیا و گوند و شاروچکه و شارپیکش ناهین، که له جوگرافیای میرنشینی باباندان...! ئەمه شه وه مان لا دهسه لمین، که مهولهوی کهم و زۆر پیوهندی شه دهیی له گهل شاعیرانی شه قوتابخانه

۸۲- میهره جانی مهولهوی، وتاری فاتیح عه بدولکریم، لاپه ره (۴۷)، ههروه ها لیریکی شاعیری کهوره ی کورد مهولهوی لاپه ره (۷۵، ۷۶).

۸۳- یادی مهردان، بهرگی دووه م، لاپه ره (۴۶۱، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۷). ههروه ها: دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۱۵۵، ۱۸۵).

۸۴- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۳۱۵).

تازەيەدا نەبوو و نەيويستووە بيبى و... بە نامەکان و بە ناوھينانى شوينە جوگرافىيەکانيشدا دەردەكەوى، كە لەسەر چەمى (زەلم)ى خۆرئاواى ميرنشىنى **ئەردەلانەو**، تا قوللەى (وھيس)ى، سنورى خۆرھەلاىتى ميرنشىنى **ئەردەلان دەبينى**!

وھلامى ئەم پرسیارە سەختە و بەو ھۆيەشەو، كە تا ئیستا بەلگەيەكمان لەم بوارەدا لەبەردەستادا نيبە و ئاگادارى ئەو باس و خواسانەش نین، كە لە دانىشتنە ئەدەبىيەکانى ناو مزگەوت و دیوہخانەکانى ئەو رۆژگارەدا، لەمەر شيعر و زمانى كوردییەوہ کرابن “بۆيە ناچار ھەر پەنا دەبينەوہ بەر دەقى شيعرى، شاعیرانى دیالیکتى **گۆران** و دەلین ئەم قوتابخانەيە، ھەموویان پابەندى پێرەوکردنى ئەم سیمایانە بوون، كە لەمێژووہ لە شيعرى ئەم **دیالیکتەدا** ھەبووہ بە گشتى و بە تايبەتیش کيشى خۆماليانە و رەسەنى (١٠ پرگەيى)، كە زۆرتەرين ئەدەبى ميللى و فۆلكلۆرى كوردى پى نووسراوہ... لەسەر ووشیانوہ **مەولەوى**، كە لە ھەموویان زیاتر دل بەستەى ئەم كيشە بووہ و پيشى وابووہ كە شيعرى كوردى، دەبى بەو كيشە **خۆماليە** بنووسرى و، چونكە خۆى كە دوو كتيبى باوہرنامەى بە زمانى بيانى، واتە: (الفضيلة و الفوائج) ھەكى^{٨٥} بە زمانى ھەرەبى و فارسى نووسيوہ “كە كيشىكى عرووزە و بریتىيە لە شەش جار: **مستفەلن**، كە چى (عەقیدەى مرضیة) ھەكى^{٨٦} بە كوردى نووسيوہ “لەگەل ئەوہشدا كە پەيامى ئەم كتيبەش، ھەمان پەيامى: (الفضيلة و الفوائج) ھ، بەلام چونكە ئەمیانى بە كوردى نووسيوہ “بە كيشى (١٠ پرگەيى)ى خۆمالي داپرشتووہ. جگە لەمانەش، چونكە شيوەزمانەكەشيان، بەرى رەنج و شەونخوونى دەیان و بگرە سەدان شاعیر و رووناكیر و زانای ناسراو و گومناوى ناو ئەو تەمەنە دريژەى ميژووى كلتورى ناوچەيەكى بەرىن بووہ “بۆيە من پيموايە كە: **مەولەوى** ئەو قوتابخانە شيعریيە عرووز ئامیزەى نالى، بە **كودەتايەكى نامۆ و ناوہخت** بۆ سەر شيوەزمانى (گۆران) زانیوہ و بە ھيچ شيوەيەك لە كۆمارەكەى خۆيدا، تەنانەت ھەك **پرزى** باسكردنیش، باسى نەكردوون و جینگەى نەكردوونەتەوہ. چونكە ھەك و تمان ھەر نیشتمانى شيعرى رەگ داكوتاوى دیالیکتى (گۆران)ى پى نیشتمان بووہ. بۆ پشتیوانیش لەم بۆچوونەمان خۆشەختانە،

٨٥- پڕوانە (الوسيلة في شرح الفضيلة) بغداد (١٩٧٢ز)

٨٦- پڕوانەعەقیدەى مرضیة، مەولەوى، شەرح و لیکناوہى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس، بەغدا، (١٩٨٨ز).

ماوهیهك بهر له نووسینی ئەم چەند لاپه‌رەییە، لە مایێکی شیعەر و هونەر ئامیژی شاری سنه‌ی^{۸۷} شیریندا، دیوانیکی دەست‌نووسی (مەولەوی)مان دییه‌وه، که روونوسی دەست خەتی مەولەوی خۆیەتی و پێشکەشی مامۆستاکی خۆی: حاجی مامۆستا (مینه‌بری)ی کردووه و لە پێشکەش کردنە‌کەشدا ئەوه دەسه‌لمیانی که دیارییه‌کە، واتە شیعەرەکانی، بە شیوه‌زمانی (گۆران)ن، که به‌مجۆره به فارسی، پێشکەشی ده‌کا:

(در خاطر محبان جانی سوزش مشتاقان وارزومندان جنانی، چه در لباس تازی و چه در کرباس گورانی تفاوتی نخواهد فرمود، و بر بی التفاتی نخواهد افزود. اری (هر یکی را اصطلاحی داده‌ایم) هر یکی را سیرتی بنهاده‌ایم).^{۸۸} پس فقرات گویای خاموش نایب فقیر مدهوش است، یسلم علیکم و علی من لدیکم، عبدالرحیم المعدوم.

۸۷- مەبەست لە مائی باوکی هونەر‌مەندانی ناسراو، هاوڕێیانم! کاکە هادی و کاکە مەهدی (زیانە‌ددینی)یە، که باوکی کوچ‌کردوویان شاعیر شێخ محمەد جەمیل زیانە‌ددینی، (۱۹۲۵ — ۱۹۸۳ز)، کوری شێخ محمەد شەریف، کوری شاعیری گەرە و ناسراوی کورد (شێخ محمەد سەلیم) ناسراو بە سالمی سنه، لە ژبانی خۆیدا، بە خەتیکی زۆر خۆش، روونوسی دیوانیکی مەولەوی تاوه‌گۆزی کردووه، که مەولەوی ئەم دیوانە‌ی بە خەتی خۆی، پێشکەش بە مامۆستاکی خۆی!! حاجی مامۆستای مینه‌بری کردووه. مزگینی دده‌م به‌ خۆینه‌ران و شیعەر‌دۆستانی مەولەوی، که ئیستا ئەم دیوانە، لای منە و توێژینه‌وه‌یه‌کی ورد و قورلم لەسەر کردووه و نامادە‌ی چاپە. ئەوه‌ی جیی مژدیه‌ لەم دیوانە‌دا، نزیکە‌ی (۴۰) چل شیعەر لەم دیوانە‌یه‌دا، که لە دیوانە چاپ‌کراوه‌کی مامۆستا مە‌لا عەبدولکەرمی مودە‌ریس دا نییه‌.

۸۸- هر یکی را اصطلاحی داده‌ایم... هتد، بە‌یتە شیعریکی (مەولانای رۆمی)یە: مەولەوی لە نیازە‌کی خۆی هیناویه‌تییه‌وه، تا لای مامۆستاکی، پا‌کانه‌ بۆ ئەوه‌ بکا و بلی: من، که به‌ شیوه‌ی (گۆران)ی شیعەر ده‌نوسم، به‌هره‌یه‌که‌ خوا پیتی داوم، لە‌مه‌شدا لای خوا، جیاوازی نییه‌، به‌ هەر زمانیک نووسم.

***سەر‌نج:**

ئەم وتاره‌ به‌شیکه‌ لە کتیبیکی سەر‌به‌خۆ، به‌ ناوی (خۆیندنه‌وه‌یه‌کی تازه‌ی مەولەوی)، که لە تاینده‌یه‌کی نزیک‌دا به‌ چاپی ئە‌گه‌یه‌نم. لە هەمان کاتیشدا، هەر ئەم وتاره‌، لە کۆنگره‌ی (مەولەوی)دا خۆیندراوه‌، که لە شاری (سە‌قر)، لە رۆژانی (۲۹ تا ۳۱/۸/۱۹۹۲ز) سازدرا.

مهولهوی تاوه گوزی

و

موزیک و گۆرانی

(۱)

موزیک و گۆرانی به گشتی و موزیک به تاییه‌تی له شیعی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی (۱۸۰۶ — ۱۸۸۲ز)دا، دیارده‌یه‌کی شه‌ونده زه‌ق و به‌رچاوه، که ده‌توانین بلیین نه‌ک ههر له‌ناو زنجیره‌ی شاعیرانی دیالیکتی (گۆران)دا، به‌و شه‌ندازه‌یه‌ی ئاوه‌ری لیینه‌دراوه‌ته‌وه، به‌لکو لای شاعیرانی دیالیکتی جیاوازه‌کانی تری کوردیش، به‌و چه‌ندایه‌تی و هوشیاری و ریژ و شکۆیه‌وه، باس له موزیک و گۆرانی نه‌کراوه. له‌م رووه‌وه که‌م شیعر و قه‌سیده‌ی مه‌وله‌وی هه‌یه، ئاماژه‌ی به موزیک و ئامیره‌کانی موزیک نه‌کردبێ. ئامیره‌کانیش شه‌ونده ورد و شاره‌زایانه باس ده‌کات، مه‌گهر ههر شه‌و که‌سانه‌ بیزانن، که به تاییه‌تی له بواریکی موزیکدا کاریان کردبێ، یان راسته‌خۆ خۆیان یه‌کیک له ئامیره‌کانی موزیکیان ژه‌ندبێ.

شه‌م تاییه‌مه‌ندییه‌ی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، له‌و کاتانه‌دا ئاشکراتر ده‌رده‌که‌وی، که بۆ شه‌م مه‌به‌سته به‌راوردنیک له نیوان شیعی مه‌وله‌وی و شیعی شاعیرانی هاو‌دیالیکت و هاوسه‌رده‌م و هاوناوچه‌که‌ی خۆی، وه‌ک نمونه‌ی: شه‌حمده به‌گی کۆماسی و مه‌لا مسته‌فای بیسارانی دا بکه‌ین، که شه‌گهر چی شه‌وانیش وه‌ک مه‌وله‌وی له که‌ش و هه‌وای کۆمه‌لایه‌تی و ئابووریدا ژیاون و دۆستایه‌تی به‌تین و نامه‌ی شیعی‌بیش له نیوانیاندا هه‌بووه، به‌لام ئاماژه‌کانی شه‌وان بۆ موزیک و گۆرانی، نه‌ک ههر به شه‌ندازه‌ی ئاماژه‌کانی مه‌وله‌وی نییه، به‌لکو به ئاسته‌میک هه‌ست به بوونی هه‌ندێ وردی ئاماژه بۆ موزیک و گۆرانی ده‌که‌ین.. شه‌مه له کاتی‌کدا که دیالیکتی گۆران، خۆی له خۆیدا جۆره ئاواز و تریه (ئیقاع)یکی موزیکی زۆر شیرن و شاراوه، له هه‌ویین و دووتویی واژه‌کانی خۆیدا حه‌شارداوه و شیوه‌زاریکه، ههر ده‌لیی ههر له بنه‌رته و بناواندا بۆ شه‌وه دروست بووه، تا شیعی پێ بنووسری. بۆیه ئاوێته‌بوونی شه‌م هه‌ویینی ئاوازانیه‌ی ناو هه‌ناوی

واژه‌کانی ئەم دیالیکتە، لە گەڵ ئەو هەموو ئاماژە جوانانەیی مەولەوی دا بۆ موزیک و گۆرانی، ئەوەندە تر جوانیی و شیرینی بە شیعری مەولەوی بەخشیوە و بە هەردووکیان شیعری (مەولەوی)یان پڕ کردووە لە ترپە و تاڤگە و شەپۆڵی لە بن نەهاتووی ئاوازی موزیکی شیعەر.

بۆ گەران بە شوین هۆیه‌کانی ئەم تاییبەتمەندیی و جیاوازییەیی شیعری مەولەوی دا، کە ئیمە مەبەستمانە و بریتییه‌ لە ره‌گه‌زی موزیک و گۆرانی، با له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌ شوین که‌ره‌سه‌کانی ئەم ره‌گه‌زه‌دا بگه‌رپین و به‌سه‌ریان بکه‌ینه‌وه‌.

مەولەوی له‌ بواری ناوه‌پنانی موزیکدا، ناوی ئامیره‌کانی: ده‌ف، سه‌متوور، چه‌نگ، نه‌ی، روبات، ته‌مووره‌، که‌مانچه‌، تار، چل چه‌نگ... دینی، که‌ وه‌ک ده‌زانین نه‌ندی له‌م ئامیره‌انه‌ له‌سه‌رده‌می رمین و بره‌وی ئایینی (زه‌رتووشت) له‌ کوردستان دا به‌ کاربراون، به‌ تاییبەتیش: چه‌نگ، چل چه‌نگ، سه‌متوور، که‌ بیگومان (مەولەوی)ش له‌ گەڵ ئیمەدا ئەم راستییە ده‌زانن، بۆیه‌ هەر له‌ موزیکتەنانی رۆژگاری ده‌وله‌تی ساسانی (٢٢٧ — ٦٣٣ز)، که‌ په‌یره‌وی ئایینی زه‌رتوتشیان کردووه‌، ناوی به‌نامیترین جووته‌ موزیکتەنی وه‌ک نه‌کیسا و باربه‌د دینی:

که‌ف بده‌ له‌ ده‌ف، په‌نجه‌ت له‌ رووی نه‌ی
وینەیی باربه‌د، به‌زم ئارای که‌ی
نه‌کیسا ئاسا، ده‌س ده‌ر وه‌ سه‌متوور
ده‌ف و نه‌ی و چه‌نگ، باوه‌ر وه‌ جزوور^{٨٩}

به‌لام ئایینی زه‌رتووشت، تا هاتنی ئایینی ئیسلام و بلابوونه‌وه‌ی به‌ ناو کوردستان (٦٥١ز)دا، په‌یره‌وکه‌راوه‌ و دواتر که‌ هەر له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتدارانی ئایینی ئیسلامه‌وه‌، ده‌وله‌تی ساسانی له‌ناوברה‌وه‌، ئیتر زۆر له‌ ریه‌ران و مووغه‌کانی ئایینی زه‌رتووشتی، خۆیان له‌ ناوچه‌ سه‌خته‌کانی هه‌ورامان دا قایم‌کردووه‌ و دواي تپه‌رپوونی رۆژگاریکی

٨٩- دیوانیکی ده‌ستنووسی هیشتا چاپ نه‌کراوی مەولەوی (لای خۆم).

دریژ، ئالۆگۆرپان به سهر ئایینی زهرتوشت دا هیئاوه و ئایینیکی تریان لئ پیکهیئاوه، که به ئایینی **ئه هلی هق** = یارسان ناسراوه و بهرنامه و ریسی ئایینه کهیشیان، له کتیییکی تایبته بهم ئایینه، به زمانی کوردی دیالیکتی **گۆران** و **کرمانجی خواروو**، به ناوی **سهرئهنجام**، به شیعی دوو بهیتی (مهسنهوی) داناهه، که کیشی شیعه دوو بهیتییه کانی **سهرئهنجام** بریتییه له کیشی **په نجه** = **هیجا** و دواتریش سهرله بهری شاعیرانی دیالیکتی **گۆران**، ههر به ههمان **کیش** شیعیان نووسیوه^{۹۰}.

ئه وهی ئیمه سه بارهت بهم ئایینهی **ئه هلی هق** = یارسان مه به ستمانه و وهک میراتگریکی ئایینی زهرتوشت هاته کایه وه و له ناوچه کانی ههوراماندا سهری هه لداو دواتر له ههریمه کانی کرماشان و لورستاندا بلا بووه و وتیشمان په پیره و کارانی ئه م ئایینه ش، وهک ئایینی زهرتوشت، ئامیری (موزیک)یان له سرووت و ترادیسۆنه کانی خواپه رستی خۆیاندا، تیکه ل راز و سکا لایان ده کرد، بۆیه لای ئه مانیش **موزیک** بووه هه وین و کۆله گه یه کی پیرۆزی پیکهاته ی ئایینه که یان.

به لām مه وه لوی تاوه گۆزی، له گه ل ئه وه شدا، که به زید و جوگرافیا و (شیوه زار)یش، له ناوچه رگه ی قه له مپه روی پیره وانی ئه م ئایینه ی (ئه هلی هق = یارسان)یشدا، نییه و وهک موسلمانیکیی بیروباوه ر قایم و تۆکمه و په پیره و کار و ته نانهت خه لیفه یه کی به رجه سته و دره وشاوه ی رپتازی **ئه قه شه بندی**، سهر به رابه ری ناسراو: **شیخ عوسمانی** ته وینه: شیخی سیراجه ددین (۱۷۸۰ — ۱۸۶۶ز) و زانیاریی و شاره زاییه کی زۆریشی له فیهی ئیسلامیدا هه یه و چهندان کتییی وهک: **العقیده المرجیه و الفجلیه و ... هه یه**، که چی دلبه سته بوون و سه راسیمه بوونیکی سهر و ئاشکرای به بنه ما و گه لئ لایه نی ئه م ئایینه (ئه هلی هق) وه هه یه، که هیماکانی ئه م سه راسیمه یی و دلبه سته بوونه ی به م لایه نانه وه، له شیعه رکانیدا ره نگیان داوه ته وه، وهک ئه وه ی لایه نیکی بنه ره تی و به رچاوی ئه م ئایینه، برۆای به جیگه گۆرکیی (رۆح = گیان) هه یه، له جه سته یه کی

۹۰- سهرئهنجام بریتییه له ۶ بهرگ: ده وره ی هه وته وانه، بارگه بارگه، گلیم و کول، ده وره ی چل ته ن،

ده وره ی عابدین، ورده سهرئهنجام.

مردووهوه، بۆ جهستهيه كى تازه له داىكبوى زىندوو، واته: (تناسخ^{٩١})، يان: (دۆنادۆن)هيه و ماناشيان به روونى ته ميه كه هه موو بوونه وهر و شه فرينراوه كانى ته م گهردوونه، رۆحيان له بهردايه و ته م (رۆح)هش، نامرئ و دواى مردنى جهسته يان، دووباره و سه رله نوئ رۆحيان له كات و سه رده مى تردا، به بهر جهسته ي تردا ده كريتته وه و ته وهندهش پيوهندى به مرۆقه وه هه بئ، ته گه مرۆقه كه چاك و پاك بيت، ته وا رۆحى به بهر جهسته ي گيانله بهر و مرۆقى چاك و پاكي دواتردا ده كريتته وه و پيچه وانه كه شى، هه روا ده كه ويتته وه.

مهولهوى له هه ندى شيعريدا، ئاورى له فهلسه فهى ته م ئايينه داوه ته وه، وهك نمونه ي ته م دوو پارچه شيعره ي كه له هه ر دوو شيعره كه دا، له زمانى پارچه شووشه يه كى شكاه وه بۆ مهولهوى ده دوين و چيرۆكى رۆحى به (تناسخ) بووى خويان، بۆ مهولهوى ده گيرنه وه، كه چۆن له پارچه به رديكه وه، بوونه ته شووشه و دواتريش كراونه ته په رداخ (ليوان)، كه ته مه سه ره تا و چه ند به يتيكي هه ريه كه له و دوو شيعره يه *:

(١)

روئ فكر به خت سيايى و يم مه كهرد:
 په ي چيش هه ر په ستى په رى من ئاوه رد!
 ياران گشت كه يف وهش، سه فا فراوان
 يهك يهك وه ته علاى مه قامان ياوان

٩١- له م باره يه وه په يره وانى (ته هلى هه ق)، له جياتى واژه ي (تناسخ)، واژه ي ترى وهك: (پۆشاك پۆشى)، يان: (دۆنادۆن) يش به كارده بن، كه (دۆنادۆن)، له (دۆن)ى توركييه وه هاتوو و هه مان ماناى (پۆشاك) ده گه يهنئ. له م روانگه يه وه پيره وانى ته م ئايينه پينان وايه (خواس) بۆ خۆى پۆشاكى خۆى ده گۆرئ و له شيوه ي مرۆفدا ده رده كه وئ. بۆ زياتر زانباريى له م باره يه وه، بنوايه: چه ند باسئك ده راره ي ته هلى هه ق، و. له فهرنسا ييه وه: د. نه جاتى عه بدوللا، چاپه مه نى موكرىانى، هه وليئر، ٢٠٠٥، لاپه ره ١٥٧.

گرد سهرشار مهی، لهقا نماوه
 ههر من بهستهی خاک، چهه تهو دماوه
 جهو فکرها دا بیم، یهک هاودهرد ویم
 ریژه بلووری قه دیمش دا پیم
 ناماوه جواو، ریژهی قه دیم سال
 به زویان حال فسیح تهر جهقال
 وات: من سهنگی بیم، کهفتهی ههواران
 بی قه در و قیمهت، نارپهواى شاران^{۹۲}

(۲)

نه تیجهی پاک دین، شیخ سازانی
 خاس وهتهن نه دل (مهعدووم) سازانی
 په رسام حسب الامر، گوزه شتهی نه حوال
 جواو دا ریژهی شیشیهی قه دیم سال
 زهرفی بیم، نه توی وهخت شامهوه
 چون ستارهی سویح، مهدهره وشامهوه
 پهی گولاو پاشیی و نه شتهی بهزم (کهی)
 گا پر گولاو بیم، گا سهرشار مهی^{۹۳}

* * *

جگه لهه لایه نه، مهولهوی لایه نیکی تری شانازی پیروهانی ئایینی (تههلی
 ههق = یارسان) ی بهسه رکردۆتهوه، که شانازی کردنیانه به رابه رانی گهوره و

۹۲- (دیوانی مهلهوی، کۆکردنهوه و لیکۆلینهوه و لیکدانهوه و لهسه نووسینی: مهلا عهبدولکه ریمی

موده پیس، بهغداد، چاپخانهی نه جاح ۱۹۶۱ز، لاپه ره ۲۵۶)

۹۳- (دیوانی مهولهوی، ۴۲ل)

کۆچکردوووی خۆیانەو. یەکیکیش لەو رابەرانیان، کە لەپلەیی (فریشتەیی
حەوتەوانە)دا، دایدەنن (باوەیادگار) ه .

(باوەیادگار)، زانناوی ئایینی (سەید شەحمەدی عەلەوی بەرزنجی سەرانیی)یە،
کە لە سەدەیی حەوتەمی کۆچیدا ژیاوە و سالی (۷۹۵ک — ۱۳۹۲ز)، بە دەستی
لەشکری تەیمووری لەنگ کوزراوە و لای پێرەوانی ئایینی ئەهلی هەق، یەکیکە لە
فریشتەکانی (هەفتەن)، یان (حەوتەوانە) و گلکۆیەکەیی لەسەر چیا (دالەهۆی
(سەرانی)یە و مەزای پیرۆزی ئەهلی هەقەکانە^{۹۴}.

بۆ ئەوەش خۆینەری هیژا هەندیک زانیاریی لە بارەیی (فریشتەکانی حەتەوانە)ی
ئایینی (ئەهلی هەق)ەو هەبێ، دەبێ بلێین: بنەمای سەرەکی لە سیستەمی
ئایینی (ئەهلی هەق)دا، بریتییه لە باوەرپوون بە دەرکەوتنی یەک لە دوا
یەک (بەرودوا)ی خودایەتی (Divinite) ، یان (پاشای جیهان)، کە هەر وەکو خۆی
دەمینننەو و تەنیا (پۆشاکەکانی)، یان: (دۆن = don)ەکانی، یەک لە دووی یەک
دەگۆردرین و دەتوانین هەندێ لەوانە بژمیرین:

یەکەمین دەورە: Cycle، دەورەیی ئەزەلە: Pretemite، ئەوێی خاوەندگار، کە
جوار فریشتەیی لە دەورە: جوبرایل، میکایل، ئیسرائیل و عیزرائیل.
دووەمین دەورە: ئەوێی مورتەزا عەلی = عەلی)یە، کە فریشتەکانی بریتین لە:
دەستەییەک لە موسلمانانی ناسراو: سەلمان، قەمبەر، محەمەد، نۆجیر و دواتریش
فاتیمە.

۹۴- بۆ زیاتر زانیاریی لەم بارەییەو، بنواڕە:

— چەند باسیک دەربارەیی ئەهلی هەق. سەرچاوەیی پیتشت باسکراو. لاپەرە (۴۴ — ۴۷).

— مەری، دکتەر محمد: تحقیق دربارەیی یکی از پنجاچهی تاریخی کردستان از قرن دهم هجری (قبالی انزله) در
مجله ی اساییی پاریس، ۱۹۶۳، ص ۲۲۹ — ۲۵۶. (ئەم زانیارییە لەم سەرچاوەیی وەرگیراوە: جەعفەر،
مامۆستا: میژووی بیری کوردی، لە بلاوکراوەکانی مەکتەبی بیر و هوشیاری (ی.ن.ک)، چاپی یەکەم،
سلیمانی/۲۰۰۹، ل ۲۰۴ تا ۲۱۰.

ۋەك سەرنج دەدەين لەم دەورەيەدا شوپن و پلە و پایەى مەزنايەتیی (عەلى) دەردەكەوى، كە لە پلەى يەكەميانە .

سپيەمىن دەورە: برىتییە لە دەورەى (شاخوشىن)، فرىشتەكانىشى برىتىن لە: بابا تاهىرى ھەمەدانى (شاعىر)، بابا بوزرگ، كاكە پەزا، كۆرئى فەقى و مامەد جەلال. چوارەمىن دەورە: برىتییە لە: دەورەى سولتان (سواھك)، بەياوەرەبى: بنامىن، داوود، پىرموسى، مستەفا داوودان، خاتون دايرى، كە ھەندى جارىش (خاتون رەزبار)، يان: (دايە رۆزبار = دايە رەمزيار) شوپنى دەگرىتتەوہ .

ھەلبەتە ھەر يەك لەم فرىشتانە، رۆلى تايبەتى خۆيان ھەيە و بەپىي پىرسىبەكانى ئەھلى ھەق ديارى كراون، كە وردەكارىبەكانى ئەو پىرسىب و زانىارىيانە، بۆ ئەم بابەتەى ئىمە، لە مەبەستمان دوور دەخاتەوہ، بۆيە دەگەرپىمەوہ بۆ كرۆكى مەبەستەكەمان و دەلىم: مەولەوى شىعەرىكى زۆر بە كۆل و بە سۆزى لەسەر گۆرپى (باوھىادگار) و بۆ خودى (باوھىادگار) نووسىوہ ، كە ناوەرۆكى شىعەرەكەى مەولەوى، ئەوھندە زانىارى قوولئى لەبارەى پلەو پایەى (باوھىادگار) و (دۆنادۆن) و (ھوتەوانە) و ھەندى لە فرىشتەكانى ھوتەوانە و بە تايبەتیش (عەلى: مورتەزا عەلى) تىدايە، كە نىشانەى پاشخانىكى زۆر شارەزايانەى (مەولەوى) يە، لە بارەى ئەھلى ھەقەوہ . لەبەرئەوہ ئاوەردانەوہى مەولەوى لە (باوھىادگار) و بەسەركردنەوہى ئەم كەسايەتییە مەزنەى ئەھلى ھەق، لەلايەن (مەولەوى) يەوہ، لەلايەكەوہ ئاوەردانەوہى كەى ئەوپەرى ھۆشيارانەى مەولەوى يە لەم ئايىنە كوردىيە و لەلايەكى ترىشەوہ كرانەوہ و دىالۆگىكى خويىندەوارانەى تاقانە شاعىرىكى موسلمانە، لەگەل ئايىنىكى ترى نەتەوہكەى خويىدا، كە ئەمە نەك ھەر بۆ شاعىرىكى موسلمانى ئەو سەردەمە، بەلكو بۆ نزيكەى (۱۵۰) سال زياتر بەر لە ئىستا، زۆر ئەستەم بووہ، كە وەك دەزانين ئەم ئايىنە لەلايەن زۆر لە موسلمانانى بىرتەسك و دەمار گرژ و تەنانەت خويىندەوان و شاعىرانىشەوہ دژايەتى كراوہ و تانە و تەشەرى زۆريان لىدراوہ. خۆ ئەگەر لەم بۆنەيەدا ئەو شىعەرەى شاعىرى گەورە: شىخ رەزاي تالەبانى (۱۸۳۱ — ۱۹۱۰ز) مان بە ياد بىتتەوہ، كە لەھەمان رۆزگارى ئەم شىعەرەى مەولەوى دا، دژى پىپەرەوانى ئەھلى

ههق (کاکهیی) نووسیویه‌تی و چ سووکایه‌تییه‌کی به پیرۆزییه‌کانی ئەم ئایینه کردووه^{٩٥}، یان شاعیریکی سەر به‌هه‌مان (ریباز و شیخ و پیر) ی مه‌وله‌وی، وه‌ک (مه‌حوی: ١٨٣٢-١٩٠٦ز)، که توانج و سووکایه‌تییه‌کی به یه‌کیک له ره‌مزه پیرۆزه‌کانی پیرۆه‌وانی ئەه‌لی هه‌ق، واته‌ : (دایه ریزار) ده‌کات^{٩٦}، ئەوسا ده‌زانین که ئەم شیعه‌ی مه‌وله‌وی، له‌و رۆژگاردا و بگره‌ بو ئیستاش، وه‌ر سووڕانیکی چهند نوێیه‌ له‌م بواره‌دا، چونکه ئەم شیعه‌ی مه‌وله‌وی بو (باوه‌یادگار). هه‌روا رووداویکی شیعه‌ی و پیرۆکه‌یه‌کی سوژداری و راگوزارییه‌ نه‌یه، به‌ تایبه‌تی که وه‌ک له‌ناوه‌رۆکی شیعه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وئ، مه‌وله‌وی له‌ ته‌مه‌نیکی ته‌واو کامل و پینگه‌یشتوودا له‌گه‌ل رۆحی (باوه‌یادگار) دا ده‌دوئ، که هه‌ر له‌م ته‌مه‌نی پیری و کامل‌بوونه‌یدا، نامه‌یه‌کی بو شیخ‌عه‌لی حیسامه‌ددین (١٢٧٨ — ١٣٥٨ک)ی کورپی شیخ به‌هائه‌دین نووسیوه و ناوه‌رۆکی نامه‌که‌ له‌ زۆر رووه‌وه‌ گرنگه‌ و تیایدا زۆر به‌ شکۆه‌ داوا

٩٥- شیعه‌که‌ی شیخ ره‌زای تاله‌بانی درێژترین شیعه‌ی سه‌رله‌به‌ری دیوانه‌که‌یه‌تی و بریتیه‌ له (٦٠) به‌یت، که (٥٩) به‌یتیان کوردیه‌ و تاکه‌ به‌یتی سه‌ره‌تای شیعه‌که‌ش به‌ زمانی تورکی و عه‌ره‌بیه‌ و ناوا ده‌ست پێده‌کات:

بابان باشنده بر باگمان یشیل وار

امام القوم فی تقسیم شلوار

بو زیاتر ناگاداریبون له‌م شیعه‌ی شیخ ره‌زا، بنواره‌ندیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی، ئومید کاکه‌ره‌ش، پیاچوونه‌وی (حه‌مه‌بۆز)، چاپه‌مه‌نی پرۆژه‌ی هاوسه‌ر، سلیمان، چاپی دووه‌م (٢٠٠٥)، لاپه‌ره (٩٧ — ١١١).

٩٦- وه‌ک نمونه‌ی ئەم دوو به‌یتیه‌ی مه‌حوی، که له‌ ٢٦ل و ٣٢٧ی دیوانه‌که‌یه‌یه :

١- دنیا به‌ حیله، مه‌یلی به‌ ئەبنای ئەگه‌ر ببئ

ئەم (دایه ریزار)ه، به‌فرزه‌ندی شوو ده‌کا

٢- ئەکده‌شی خینزیر و سه‌گ، مه‌عجونی به‌نگ و خه‌نده‌ریس داکی دایه (ریزار)ی، بابی (بابی)ی قه‌ه‌به‌باب.

له شیخ عه‌لی حیسامه‌ددین ده‌کات، تا هاواری (حه‌زه‌تی عه‌لی) بکات و له هه‌مان کاتدا شیخ عه‌لی، له ره‌مز و جیهانی میتۆلۆگیا نزیك ده‌کاته‌وه:

ناد علیاً مظهر العجائب تجدده عوناً لك في النوائب^{۹۷}

ئهم ئاماژه‌کردن و خۆبه‌ستنه‌وه‌یه‌ش به جیهانی میتۆلۆدیا‌وه، ناچیتته‌خانه‌ی وه‌رگه‌ران له ریبازی‌ئایینی، به‌لکو برۆابوونه به یه‌کیته‌ی ئایین و یه‌کیته‌ی ئایینه‌کان، که لای زۆریه‌ی سۆفیگه‌لی گه‌وره باو بووه. ئه‌وانه به گیانی ده‌مارگیریی و ته‌عه‌سوویه‌وه سه‌یری بیروباوه‌رپ خۆیان نه‌کردوه. (هادی العلوی) سه‌بارت به‌م هه‌لۆیسته‌ی ئهم سۆفیانه و به‌تایبه‌ت (أبن العربی) ده‌نووسی:

(أن عقیده المسلم و اليهودی و النصرانی سوا)^{۹۸}. گه‌ر که‌سی‌کیش له‌م بۆچوونه‌ی (أبن العربی) تینه‌گات، قه‌ت ناتوانی له (مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی) یش تیبگات، که بۆ: حاجی مه‌موودی یاروه‌یس ده‌نووسی:

(چه‌گونه حتی خودم از گبر و یهودی بهتر نمیدانم)^{۹۹}.

زۆرینه‌ی سۆفیگه‌لی مه‌زنی‌ش ئهم هه‌لۆیسته‌یان به‌رامبه‌ر ئایینه‌کانی تر هه‌بووه.

له‌به‌رئه‌وه‌ش که شیعه‌که‌ی مه‌وله‌وی بۆ باوه‌یادگار، ورده‌کاری و زانیاری زۆری له‌باره‌ی ئایینی (ئه‌هلی هه‌ق) هه‌ تێدایه، بۆیه پیمان باشه هه‌موو شیعه‌که به‌رچاوی خۆینه‌ران بخه‌ین:

۹۷- موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، کۆری زانیاری عیراق (ده‌سته‌ی کورد)، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق، به‌غدا ۱۹۸۳، ل ۴۲۷.

۹۸- العلوی، هادی: مدارس صوفیه، دمشق، ۱۹۹۷، ص ۸۲.

۹۹- موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، (هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو) ل ۴۷۰.

سدرش سار صدهبای بهزم مونا جات
 مه لجهی ئیلتیجای ئه ریاب حاجات
 جای رجای جدرگهی پادشا و ده رویش
 باره گا و پهنا، پهی بیگانه و خویش^{۱۰۰}
 ئاهاووی خوته نیی فدیج ئیلاهی
 ئافه ی ئاف راهی، جه مه هه، تا ماهی
 شکۆفه ی وهش بۆی ره پچانه ی ره سوول
 نه و باوه ی نه مام، گیبه ی (به تول)
 سه رو سایه دار، نیشانده ی وهلی
 په عه نی یادگار: مورته زا عهلی
 وه رهوزه تانا هه ر نور واران بۆ
 تا ده فع زولمهت، دیده ی یاران بۆ
 هه وای سایه تان، هه ر مه مدود مانۆ
 سه بوون بورده ی جورم، نه ک زه ره ر سانۆ
 ناپوخته کاریی و شه رمه ساریی من
 خه جلهت غه فلهت، گونا هکاریی من
 که فته نه وه هه مدا، یه ند زۆر ئاوه رده ن
 رووی رجام، وه پای باره گات که رده ن
 تۆ چون جه ئه ولاد ئه مجاد مه ولای
 په ی رجا وه جا، په ی هیممهت ئه ولای
 زاری و زکاریی و زویریی که ردم
 وه بارگهی پاکت په نا ئاوه ردم
 ئامام، سه ر نیام وه باره گاوه

۱۰۰- مهولهوی دئنیایه که جگه له کورد ، کهسانی تری سه ر به نه ته وه کانی تریش، زیاره تی گلکۆی

(باوه یادگار) ده کهن.

غەریو، موو سفید، وه رووی سیاوه
 تهن:مهعصییهت بار، دهر وون: پر جه دهر د
 دیده: تهر، لهب: خوشك، دل: گهرم، نه فەس: سهر د
 های چەند پلهی سەخت، هانه ریمەدا
 جه رووی ئیلتیفات، بدیه پیمەدا
 بەلگم جه رووی ئەو ئیلتفاتەوه
 مەولام حازر بۆ، وه نه جاتەوه
 دەس شای مەردان، مەدەد کارم بۆ
 پله:ئەو پله، ئەو:دەس وارم بۆ
 مه عصییهت نییەن، چون هیچ صەدمەتی
 خەیلی مەلووم، یا پیر! هیممەتی
 هیممەتت باعیپ رستگاری بۆ
 یار بۆ، دیار بۆ، یادگاری بۆ^{۱۰۱}

* * *

وهك پيشتريش وتمان:مەزار و باره گای (باوه یادگار)، له سەر چيای (دالەهۆ) یه و
 ئەم زنجیره چيایهش، زۆر له زێد و جوگرافیای مەولهوی، واتە:له ناوچهی
 (تاوه گۆری) یهوه دووره و بۆ ته مەنیکی پیر و به سالآچووی وهك (مەولهوی) ییش،
 كه خۆی لهم شیعره دا، باسی (ریشی سپی) خۆی کردووه، دەبی دوای
 ماندووبوونیکی زۆر دژوار، توانییتی زیارهتی گلکۆی (باوه یادگار) بکات.. که چی
 وهك له نمونهی شیعرى تری مەولهوی دا دەبینین: مەولهوی ئەوینیکی قوولی
 له گەل شوینه پیرۆز و مەزاره گرنگه کانی ئایینی (ئەهلی هەق) دا هەبووه و وهك
 له نمونه شیعرییانهیدا به دیارده کەوی، مەولهوی نهك هەر ته نیا خوشی ویستوون
 و زیارهتی زۆرینه یانی کردووه، به لکو شیعریشی بۆ وتوون.

۱۰۱- (دیوانی مەولهوی لاپه ره (۲۸۸ — ۲۹۱).

زۆرترين و گرنگترين شوينە پيرۆز و زيارەتگەکانى ئايىنى ئەھلى ھەق، لە ناوچە شيرين و جوان و لەھەمانکاتدا، زۆر سەختەکانى (رېژاۋ)دان و لە نزيك و دەورى گوندى (رېژاۋ)يش، چەند گوندىكى دلگير ھەن وەك: زەردە، ياران، پيران، .. لەناو ئەمانەدا گوندى (زەردە)، وەك قىبلەى پېرەوانى ئەھلى ھەقە و بە دريژاۋى رۆژانى ھەفتە، پېچكەى زيارەتكاران، دەستە دەستە، سەردانى دەكەن.

مەولەوى ناوى ئەو چەند گوندى بە جۆريك لە بەيتە شيعريدا گونجانوون، وەك ئەوھى ھەريەكەيان بەشيك بن لە ئەندامەکانى جەستەى خۆى و ديدەکانى و فرميسكى چاوى و روخسارى خۆى:

ديدهم: (رېژاۋ)ە، روخسارم: (زەردە)ن

جە داخ: (ياران)، (پيران)م كەردەن^{۱۰۲}

ھەر لە بوارى ناوھينانى ئەو رەگەزانەى لاي پېرەوانى ئايىنى (ئەھلى ھەق)، زۆر پېرۆز و گرنگن، مەولەوى ناوى سەرەكيترين ئاميرى موزيكيى ئەھلى ھەق دىنى، كە ئاميرى (تەموورە)يە و ھەويىن و بنەماى ئايىنى ئەھلى ھەقە و ھەموو بۆنە و سرووتگەلى ئايىنى و كۆمەلايەتبيان، لە مال و لە (جەمخانى) كانياندا، ھەر بە ئاميرى (تەموورە) ھوہ ئەنجام دەدەن و بە ھەمان ئەو ناوھشەوہ، ناوى دىنى، كە ئىستا خودى پېرەوانى ئەھلى ھەق، ھەر پىي دەلئىن: تەموورە^{۱۰۳}

لوولەى تەراويح، وەش وەش مدۆ دەنگ

بى ئاھەنگەن (تار)، (تەموورە)ى ئاھەنگ

۳۹۴ل

۱۰۲- ديوانى مەولەوى لاپەرە (۲۸۸ — ۲۹۱).

۱۰۳- لە كاتىكدا دراوسىكانى قەلەمپەرى ئايىنى ئەھلى ھەق، بە ناوى ترى وەك: تەميرە، تەنبير، تەمير، تەنبير، تەنبور... ھتد. ناوى دەبەن.

ئەم پەنجەرە كۆرۈنۈش ۋە ئاسۇ بەرپىن رومانىنى مەولەۋى تازەگۈزى، بۇ ئايىنەكانى تىرى جىيا لە ئايىنى ئىسلام ۋە بۇ جوگرافىيەكى فراوانتر لە جوگرافىيە زىدى خۇي ۋە ئەو ھەموو گەران ۋە سەردانە بەربلاۋانە مەولەۋى، لەو ھەرىمە بەرىنەدا، گەلى تىرۆژى رووناك ۋە پىرشنگداريان لەسەر شىعەرى مەولەۋى كۆرۈنۈش ۋە فەرھەنگى واژەگەلى شىعەرى (مەولەۋى)يان دەولە مەندتر كۆرۈش ۋە لە ھەمانكاتدا لە خەم ۋە خۇزگەي جەماۋەرىكى فراوانترىش نىزىك كۆرۈش، كە زۆرىنەي ئەو جەماۋەرە بە گشتى ۋە جەماۋەرى پىرەۋانى (ئەھلى ھەق) بە تايىبەتى، كە لە دىرەمانەۋە ((لەبەر زۆرھۆ، كە ئىرە جىيى نىيە) تەنگىيان پى ھەلدەچنرا ۋە پەراۋىز دەخران ۋە دەچەۋسىنرانەۋە، كاتى دەيانزانى ھەندى لە پىرۆزىيى ۋە سەرۋەرىيە گەمارۆدراۋەكانى خۇيان لە شىعەرى مەولەۋى دا دەبىنىيەۋە، ھەستىيان بە بەسەركۆرۈش ۋە نىمچە ئابلوققە لەسەر لاپردن ۋە رىزلىتان ۋە شانازىي بەخۇۋە كۆرۈش دەكرد ۋە باۋەشى رىز ۋە گەرمىيان بۇ شىعەرىكانى مەولەۋى دەكۆرۈش ۋە ۋەك خۇراكىكى گىيانىي بۇ شىعەرى (مەولەۋى)يان دەنۋارى. لەم روۋەۋە ھىشتا مەولەۋى خۇي لە ژياندا بوۋە، كە لە كۆر ۋە كۆمەل ۋە قەلەمپەۋى خۇياندا، رىمىن ۋە برەۋيان بە شىعەرى مەولەۋى دەدا ۋە ھەندى جارىش (تاكە بەيت) ۋە ھەندى شىعەرىيان دەكۆرۈش سۆز ۋە سەۋد ۋە لە مەقامى بەناۋبانگى (قەتار = گاتا) تايىبەت بە پىرەۋانى (ئەھلى ھەق)دا جىگەيان دەكۆرۈش (كە تا ئىستاش ئەم نەرىتە ھەر بەردەۋامە) ^{۱۰۴} ۋە ھەموو ئەمانەش وایان دەكرد بە چاۋىكى تايىبەتى ۋە

۱۰۴- لەم بواردە لە جىيى خۇيدايەتى نمونەيك لەم بارەۋە بەيادى خۇپنەران بەپنەۋە، كە خوالىخشىبو: سەبىد ئەھمەدى غازەبانى، بۇ جەنابى زانای نەمر: مامۇستا عەبدولكەرىمى مودەپسى گىراۋەتەۋە:

ریژوهه، بۆ خودی (مهولهوی) بنوارن، که نووسه‌ری ئەم دێرانه، له زۆر لهو سه‌ردانه مه‌یدانییانه‌ی خۆمدا، بۆ ناوچه‌کانی ئەه‌لی هه‌ق^{١٥} و دیدارم له‌گه‌ڵ پێره‌وانی ئەه‌لی هه‌ق دا، هه‌میشه راسته‌وخۆ سه‌باره‌ت به (مهوله‌وی)، لێم بیستون، که پله‌وپایه‌ی مهوله‌وی و ته‌نانه‌ت (عه‌نبه‌رخاتون) ی هاوسه‌ریشی، وه‌ک به‌شیک له‌ خۆیان ئەژمار ده‌که‌ن و به‌ پێودانی ئەو نازناوی (باوه‌)یه‌ی بۆ رابه‌ره‌کانی خۆیانی داده‌نێن، به (مهوله‌وی)یش ده‌لێن: باوه مهوله‌وی و به (عه‌نبه‌ر خاتون)یش ده‌لێن: دایه‌ عه‌نبه‌ر!

سه‌یید هه‌سه‌نی موختی داوای هه‌بیه‌ خانمی کچی شیخ‌عه‌لی عه‌بابه‌لی ده‌کا و ده‌یده‌نی. که له (سلیمانی) یه‌وه ده‌رۆن بۆ عه‌بابه‌لی به‌ شوێن بووکدا، شیخ‌عه‌لی باوکی بووک، به‌مهوله‌وی ده‌لی: مهوله‌وی من که‌سم نییه‌ له‌گه‌ڵ هه‌بیه‌ بینه‌رم بۆ سلیمانی و له‌ تۆ مه‌هره‌م ترم نییه‌ به‌ مائی ئیمه‌، له‌گه‌ڵی برۆ. ئەویش له‌گه‌ڵ بووک ده‌روا.

له‌ رێگادا به‌ عاده‌تی برا زاوا، ده‌ست ده‌که‌ن به‌ گۆرانی وتن: یه‌کێ له‌ کۆمه‌له‌که‌ ناوی هه‌مه‌ی ئامین بووه، ده‌نگی زۆر خۆش بووه، ده‌ست ده‌کا به‌ قه‌تار و ئای ئای وتن به‌ شیعرێ مهوله‌وییه‌وه. مهوله‌وی به‌ سواری ولاغه‌وه له‌ به‌ر خۆشیی ده‌نگی هه‌مه‌ی ئامین جه‌زبه‌ ده‌یگرێ و به‌جۆرێ له‌حالی ته‌بیعی ده‌رده‌چێ، ده‌که‌ویته‌ خواره‌وه. خه‌لکه‌که‌ داده‌به‌زن و راستی ده‌که‌نه‌وه و سواری ولاغه‌که‌ی ده‌که‌نه‌وه و له (هه‌مه‌ی ئامین)یش تووره‌ ده‌بن، ده‌لێن: خه‌تای تۆ بووه، وا مهوله‌وی که‌وته‌ خواره‌وه.

(هه‌مه‌ی ئامین) یش دێ به‌لای مهوله‌وییه‌وه، پێی ده‌لی: (قوربان! بۆچی وات پێهات؟. خۆ من هه‌ر شیعره‌کانی خۆم ده‌خوێنده‌وه!). ئەویش ده‌لی: (کوړه! که‌ی شیعرێ من ئەوه‌نده‌ خۆش و به‌ته‌ئسیره‌؟ به‌ خوا خه‌تای "ناواز" هه‌که‌ی تۆ بوو ...)

بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه بنواره: موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عی‌راق، به‌غدا ١٩٨٣، ل ٣٧٦.

١٠٥- به‌هار و هاوینی (١٩٩٣ز)، که‌ خه‌ریکی نووسین و ئاماده‌کردنی کتێبی (میژووی موزیکی کوردی)بووم.

(۲)

به لّام وەك پيشتر وتمان ئەو ئاميرانەى موزيك، كه مهولهوى ناويان دىنى، به تاييه تيش: چەنگ، چل چەنگ، كه مان سەمتور، تار... كه متر له سنورى جوگرافىاى پىرەوانى ئەهلى هەق و خودى ناوچە كەى مهولهوى (جوانپۆ) شدا به كار دەبرين و زۆرتر له رۆزگارى دەسەلاتى دەولەتى ساسانى و زۆر پيشتريشدا به كاربراون، به واتايە كى تر: زانبارييه كانى مهولهوى له سەر موزيك و ئاميرە كانى موزيك، هەر تەنيا له رپگەى ئەو خۆشەويستى و دۆستايە تىيه وه نەبووه، كه له گەل پىرەوانى ئەهلى هەق و موزيكە كه ياندا هەيووه، چونكه (وەك پيشتر وتمان) ئەو ئاميرە موزيكەى كه ئىستا پىرەوانى ئەهلى هەق به شيوەيه كى گشتى، زۆر لايان پىرۆزه و له جەمخانه و له ماله كانى خۆياندا، بۆ دەرپرینی راز و سۆز و سكالامى ئايىنيان به كارى دەبن، زۆرتر هەر ئاميرى (تەمووره = تەميرە) يه، كه هەر به تەنيا دەژەندرى و به دەميشييه وه كه لّام = شيعر دەخويندري. له كاتى كدا ئەو چەند ئاميرە موزيكەى پيشتر ناومان هينان، مهولهوى به جۆريك باسيان دەكات، كه هەندى جار سى، تا چوار ئامير پىكه وه وەك تىپىكى موزيك، له كۆر و كۆنسىرتىكى موزيكيدا به شداربن:

(۱)

شيعر ويّم تهغواي (سه متور) سـازى
ليدهر سا (نه چى)! هەر ناريش گـازى
چنگ پيکۆ نه جهرگ نه غمى سـازه کەت
به رارۆ تۆتۆ، ميقراز گازه کـهت
سا دهرويش! کـه فـى بـه نه رووى (دهف)
گيان مونته زيرهن پهري رـى زـه دهف
(موغهننى)! ليدهر، يهک ئيمشه و سـازان
به شقى ئه و کهسه، توش ئـاوات وازان^{۱۰۶}

واته: ئه ي شماليژهن! شيعره کاني خۆم له باتى ناميري سه متور، به شمالي
بژهنه! با هەر ژييه کى (سه متور) هه، وه کو گازيک واي، بۆ ده رکيشانى ريشه ي
جهرگم و نه غمى سـازه کەت، چنگ له جهرگم گير بکات و چين چين وهک گازی
مقهست، دهري کيشى.

دهرويش! توش له پى دهستت بۆ (دهف) هه کەت ببه و رۆحم چاوه نواري له رينه وه ي
ئهو ئهلقانهن، که به که مه ي دهفه که وهن.

توش ئه ي گورانيبيژ (موغهننى)! ئيمشه و ئاههنگيکمان بۆ ساز بکه، چونکه
ئهو ينى من، بۆ که سيکه، به ئاواتى گوراني وتنى تۆوه يه.

* * *

۱۰۶- ديوانى مه وله وي، کۆکردنه وه و ليکدانه وه و له سه ر نووسيني: مه لا عه بدولکه ريمى موده ريس،
به غدا، چاپخانه ي (النجاح)، سالى (۱۹۶۱ز)، لاپه ره (۳ — ۴).

(۲)

موغەننى! كۆكەر: سازانت وه هــــــــــــــــم
(سەمتوور) ئى، (تار) ئى، وه هەم كەرە جەم
(نەيچى)! سا ئىدەر، قەزات وه مائــــــــــــــــم
دەمى دەر وه (نەى)، دەر وون زوخائــــــــــــــــم
هۆشى دەر، هام فەرد! سازان بســــــــــــــــازە
بالات وه كالائى خەمــــــــــــــــان بوورازە
باوهرە، بسات تەمــــــــــــــــام تەياركە
شەوخەفتەن شووم، بەزار ماركــــــــــــــــە
قەزاي پەنجەكەت دەك لــــــــــــــــەمن كەفى
خەيلى عاجزم، سا ئىدەر: (دەف) ئى^{۱۰۷}

واتە ئەى گۆرانىبىيژ! ئامىرەكانى موزىكات: (سەمتوور) و (تار) هكەت، بخەرە
تەك يەك و تۆش ئەى شمشالژەن! دەردت لە مائــــــــــــــــم بكهوئى، دەم بە شمشالەكەتەوه
بنى، سووتاوم و خەرىكم بىم بە خەلئوز، هۆش بەبەر خۆتدا بىنەوه و ئامىرەكانى
موزىك، بۆ بەكارهينان لە پال يەكدا دابنى و ئامادەى بەكارهينان بىبە و بالات
لەگەل كالائى خەم بەيەكەوه بدوورهوه. پىيوستى و كەرەسەكانى رابواردن ئامادە
بكه و خەوم لى بزرپنە، با ئەم خەوه شوومه ، بەرم بدات و بە ئاوازي دەفەكەت،
دل بە جۆش بىت.

۱۰۷- ديوانى مەولەوى، سەرچاودى پىشتەر باسكراو، لاپەرە (۲۰ — ۲۱).

(۳)

ئاوازەى مەينەت، نە دەروون ســــــــــــەد تەرز
چون (چل چەنگ) وە چەنگ، خەمان بىيەن بەرز
بىھۆشى جەھۆش، كــــــــــــەم فامىي جە فام
وہ ھەزار مەقام، مــــــــــــەدەران جە فام
سا (نەيچى)! دە خىل، بى دىر و درە نــــــــــــىگ
موتريب! فيدات بام، (نەى) باوہر وە دە نــــــــــــىگ
كەف بدە نە (دەف)، پەنجەت نە پرووى (نەى)
ويئەى (باربەد)، بەزم ئاراي (كــــــــــــەى)
(نە كىسا) ئاسا، دەس دەر وە (ســــــــــــەمتور)
(دەف) و (نەى) و (چەنگ)، باوہر وە حــــــــــــزور
(چل چەنگ) نەسەر چەنگ، پەنجەت دەر قەرار
وہ ھەزار دەسان، بنوازم ئە مــــــــــــار
ويت بە حەقىقەت، مەست بکەر جە مــــــــــــەى
سازان بســــــــــــازە، پەى واوہيلاي وەى
كەف بدەر نە (دەف)، (چەنگ) باوہر وە نەى
ھىچ مەواچۆ: كەى! توخودا ســــــــــــادەى
بەو ئاواز بەرز، خاس بکــــــــــــەر رازان
بە عەشق ئازيز، نــــــــــــازك ئەندازان^{۱۰۸}

۱۰۸- ديوانىكى دەستنووسى ھىشتا چاپ نەكراوى مەولەوى (لاى خۆم)، لاپەرە (۸۹ — ۹۰).

واتە: ئاۋازى كۆيۈرەۋەرىيى لە دەروونىدا، بەسەد جۆر سەريان ھەلداۋە و ۋەك دەنگى چل چەنگ، دەنگى (خەم)م لى بەرز دەيىتەۋە و بېھۆشىي لە ھۆشدا و كال و كرچىم ۋەك دەنگى ئەو (مەقام)ە بە سۆزانەي دل لەت لەت دەكەن، بە ھەزار جۆر مەقام، ئازارم دەدەن. لەبەرئەۋە كاكى شمشالژەن! خىراكە شمشالەكەت بژەنە و تۆش كاكى گۆرانىبىژ! دەستم دامىنت، تۆش ھەر خىراكە، بە قورباننتان بىم، تۆش ئەي دەفژەن و گۆرانىبىژ و شمشالژەن! ھەرۋەك (باربەد) و (نەكىسا)ى جووتە موزىكژەنى بەناۋبانگى سەردەمى ساسانى، كە بەزم و ئاھەنگيان بۆ كەيخوسرەو ساز دەكرد و موزىك و (سەمتور)يان دەژەند، دەست بۆ (سەمتور)ەكەت بەبە و بە ھەمووتان ئامپىرەكانى: دەف و نەي و چەنگ و چل چەنگ و سەمتور بەيىننە مەيدانەۋە و دەستەكانتەن بكەن بە ھەزار دەست و سازەكانتەن بژەن و ھەرگىزىش مەلئىن: كەي دەست بە ژەندەن بكەين و ھەر ئائىستا بە دەنگى ئاۋازى بەرز، دەست پىبكەن و بە يادى ئەۋىنى يارى ناسك و نازدارەۋە، رازى دلئەن بچۆشى.

(۴)

پىم دەر تا پەردەي يەخ كەردەم بوو گەرم
 موترىب! ۋە(پەردە)ى (روباب)، بى شەرم
 فىدات بام (نەيچى!)، كەسەم ھەر تۆنى
 خەكىم زامان كۆنە و ھەم نۆنى
 لىدەر مەقامى، دل بـارۆ ئەو دەرد
 ئازىز سلا مەت، مەن ھاكۆ چەم كەرد^{۱۰۹}

واتە: سۆزىكى ۋا گەرم بەدەرى، تا پەردەي بە سەھۆل و بە شەختەبورى جەستەم، گەرم بىت و بتويىتەۋە. لەبەرئەۋە ئەي كاكى گۆرانىبىژ! ئامپىرى (روباب)ەكەت، بە بى شەرمىي كۆك بىكە و تۆش ئەي كاكى شمشالژەن! كە لە جىيى ھەموو كەسىكىمىت و شارەزاي زامى كۆنە و تازەم ھەر تۆيت، تۆش مەقامىكى ۋا

۱۰۹- دىۋانى دەستىنۋوسى ھىشتا چاپ نەكرائى مەۋلەۋى (لاي خۇم)، لاپەرە (۱۱۲).

بژهنه، تا ئەم دەردەم له بن دەربهینی. ئەوسا تێتر هەرچیم بەسەردیټ، با بەسەرم
بیټ، هەر یار سەلامەت بچ، قەیناکە.

(٥)

یا:ئولهلهی (دەف)، شا دەرویش! جۆشی
بەو سەدای ریشهی دلّ ئاش—ناوه
یا:جۆش (سەمتوور)، موترب! خرۆشی
چەنی ئەی دوو فەرد، حەسرەت مەعناوه^{١١٠}

واتە:ئەي دەنگ و ئاوازی شای دەرویشان! بەو دەنگە خوشه‌ته‌وه، که له‌گه‌ڵ
ره‌گ و ریشه‌ی دل‌دا ئاشنايه، وهره‌ ده‌نگ. تۆش ئەي جۆشی ساز و سەمتووری
گۆرانیبیټ (موترب)! له‌گه‌ڵ ئەم دوو به‌يته شيعره‌مدا هاواری بکه، که باسی راز و
دەردی دل‌م ده‌کن.

(٦)

ساقی! مەي، هەي داد، (موغەننی!)، (چەنگ)ی
(نەچی!) هەي فەریاد، موترب! ئاهەنگی
گەرمیی مەي، نەوا و کزەي (دەف) و (نەي)
تیکه‌ڵ بۆ چ—هەنی زایه‌لەي:وہی وهی^{١١١}

١١٠- دیوانی مەوله‌وی، لاپه‌ره (٧٠).

١١١- دیوانی مەوله‌وی، لاپه‌ره (٩٥).

واته: ساقى! تو مەى بېنە، تۆش گۆرانىيىڭ! دەنگ لە (چەنگ) ەكەت بھىنە،
 تۆش شمشالژەن! با ھاوار و نالە لە شمشالکەتەو ەھلەسى. با گۆرانىيىڭ
 ئاھەنگىك ساز بکات. تا بە ھۆى گەرمىى مەى و كزەى دەنگى (دەف) ەو، كە
 تىكەل بە يەك دەبن، ھاوار و گريانىك لە رۆھمدا دروست بکەن.

(۷)

برپان تاي (روياب) قافيه خوانيم
 نەمەندەن تاقتە عىبارەت زانيم
 دەمەى ەناسەى گەرم (تار) ەكەم
 نەكورەى دەروون پەر جە خارەكەم
 ئايردان حوجرەى دلەى پەر دەردم
 سۆچنان كتاو مەجموعەى فەردم^{۱۱۲}

* * *

ھەر بەمجۆرە، جاروبارىش داوا لە موزىكژەن و موتريب (موغەننى) دەكات،
 ھەمان ئەم سازانەى بە تەنيا بۆ بژەنن:

موتريب! سازەكەت، تۆف چ وەش تەرز بى
 ئەمجارىش ەك دەنگ مەجلىس ھەر بەرز بى

تا كورەى زارىم بلىسە ســـــــــــــــــانۆ
 داخ لوای وىم، جە دل ئـــــــــــــــــانۆ^{۱۱۳}

۱۱۲- ديوانى مەولەوى، لاپەرە (۱۹۴).

۱۱۳- ديوانى مەولەوى، لاپەرە (۴۳۰).

موتریب! یه کارهن؟ مهر سیاسه نگی!
من بیهی حاله وه، تو: وه بیده نگی!^{۱۱۴}

موتریب! مه قامی، دهر دم ناچا رهن
ساقیا! جامی، دوست ئینتیزارهن^{۱۱۵}

های موغهننی! (تار)، حه نجه ره ی وهش تهرز
وه سهر په نجه ی ناز، باوهرۆ تهو لهرز^{۱۱۶}

زرنگه ی سه دای سساز، جه ریشه ی ته عزام
(که مانچه) ده ستور، ماوهرۆ مه مقام^{۱۱۷}

(سه متور) سسینه م، وه زایه لئه ی بهرز
مه ژهنۆ نهوای دووریت، وه سسه د تهرز^{۱۱۸}

شه مع شام شووم، ماتهم هۆر گریه
تای تهل (سه متور) شادی و زهوق برپا^{۱۱۹}

۱۱۴- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۷۶).

۱۱۵- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۳۶).

۱۱۶- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۶۸).

۱۱۷- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۴۳).

۱۱۸- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۴۲).

۱۱۹- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۸۴).

له‌رزهی ریشه‌ی دل، (سه‌متووری ده‌ستوور
وه‌زن ته‌بع (تار)، پر سۆزه‌ی (سه‌متوور) ۱۲۰

لووله‌ی ته‌راویح، وه‌ش وه‌ش مه‌دۆ ده‌نگ
بی‌ناهه‌نگه‌ن (تار)، (ته‌مووره‌ی ئاهه‌نگ) ۱۲۱

* * *

وه‌ك سه‌رنج ده‌ده‌ین ئاره‌زووی مه‌وله‌وی، بۆ ئاماده‌بوون و بیستنی ئەم
ئامیرانه‌ی موزیک پیکه‌وه، وه‌ك ئەوه وایه کۆنسیرتیکی موزیک ساز بکریت. که
سازکردنی ئەم کهش و هه‌وا (موزیک) بیه‌ش، زۆرتر له‌ کهش و هه‌وا (موزیک) یی
و سۆزی ئایینی پێره‌وانی ته‌ریقه‌تی شاعیر و عارف و هه‌کیمی به‌ناوبانگ و
خاوه‌نی مه‌سنه‌وی = دووبه‌یتی: مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی رۆمی، واته‌ مه‌وله‌وی
به‌لخی (۱۲۰۷ — ۱۲۷۳ ز) ده‌چی، که پێره‌وانی ناوبراو، به‌م کهش و هه‌وایه
ده‌لین: سه‌ماع = بیستن و مه‌به‌ستیشیان له‌ سه‌ماع = بیستن، هه‌ر بیستنی ئەو
ئاوازی (موزیک) انه‌یه، که له‌ ترادیسپۆن و بۆنه‌کانی ئایینی دا، به‌کاریان ده‌به‌ن.
پێره‌وانی ته‌ریقه‌تی مه‌وله‌وی رۆمی، له‌م بۆنانه‌دا، له‌گه‌ڵ خۆبندنه‌وه‌ی شیعره (مه‌سنه‌وی
= دووبه‌یتی) یه‌کانی مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی رۆمی دا، گوێ له‌ ئاوازی خۆش و شادبی موزیک
ده‌گرن و به‌ ده‌م گوێگرتنی ئەو ئاوازان‌ه‌وه، ده‌ست و په‌ل راده‌وه‌شێنن و (سه‌ما) یشی له‌گه‌ڵدا
ده‌که‌ن. که ئەم نه‌ریته، لای هه‌ندی له‌ زانیانی موسلمان په‌سند نییه. ۱۲۲

به‌لام مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، خۆی سه‌ر به‌ ریبازی نه‌قشبه‌ندی بووه و ئەم ریبازه‌ش
ره‌نگه‌ تاکه ریبازی سۆفی بیته، که ریگه‌ی به (سه‌ما) نه‌دابی و ده‌بی کۆره‌که‌یان به‌بی

۱۲۰- دیوانی مه‌وله‌وی، لاپه‌ره (۳۳۰).

۱۲۱- دیوانی مه‌وله‌وی، لاپه‌ره (۳۹۴).

۱۲۲- بۆ پتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنواړه: فرهنگ اصکلات و تعبیرات عرفا، تالیف: سجادی،
صص: (۲۲۵ — ۲۲۳). هه‌روه‌ها: فرهنگ ده‌خدا، جلد ۹، صص: (۱۳۷۴۹ — ۱۳۷۵۰).

دەنگی بکەن. کەچی مەولەوی تاوہگوزی بئ پەرۆا و بئ گویدانہ بیروپای تەو
 موسلمانانہی تەم نەریتی (سەماع)ەیان بەلاوہ پەسەند نییە، بە ھەمان نەریتی
 مەولەوی بەلخی، کە رینگە بە (سماع) داوہ و لە (خانەقا)کانیاندا، سەما و گۆرانیی
 و بە کارھینانی ئامییری موزیک، رینگە پیدراوہ داوا لە گۆرانیییژ (موغەننی)
 دەکات، تا کەش و ھەوای (سەماع)ی بۆ سازیکەن:

(۸)

گۆشەیی مزگی دەیر، گۆشەیی مزگی دەیر
 ھانا (موغەننی!)، یادت بۆ وە خەیر
 جە کۆن چریکەیی جـ ھەلای زەنگ روح
 (سەماع)ش پەیمان مداسەد فتوح
 بەو لابەر وەسواس (... ۱۲۳) ھەواس
 وە کزەیی گیان سۆز، مەقامە کەیی (راس ۱۲۴) ۱۲۵

۱۲۳- تەو وشەییە جینگە کەیی چۆل بووہ.

۱۲۴- راس: مەبەست لە مەقامی (راست)ە.

۱۲۵- دیوانی دەستنووسی ھیشتا چاپ نە کراوی مەولەوی (لای خۆم)، لاپەرە (۱۱۱).

سەرئنج:

(نالی) و (مەحوی)ش لە بارەیی (سەماع)دوہ، تەم دوو بەیتەیان ھەییە:

۱ — (سەماع)ە، گەردشی عیشقە، حەقیقەت

لە سۆفی و رەقسی تەقلیدی، نەما باس

(نالی، ۲۳۳).

۲ — (سەماع)ی سازی عیشق و رینگە بۆ پارانەوہت (مەحوی)

لەبەر قاپی گەلەب بئ، گوی: دەبئ کەر بئ، زوبانت: لال

(مەحوی، ۲۰۴).

واته: وام له سووچی مزگه وتیځدا و هاوار له گۆرانیبیژ ده کهم و ده لیم نیادت به خیر، کوا تهو چریکه یهت، که لای زهنگولهی رۆحه وه دیت و (سه ماع = بیستن) یشی، سه د په میان و سه رکه وتن د به خشی. و هره و ئەم دلّه پراوکه یه م لابه ره و به کزه ی مه قامی (راست) گیانم بتوتینه وه.

* * *

له گه ل داواکردن و تکای مهولهوی تاوه گۆزی دا، له موتریب و موغه ننی و موزیکژهن، هاوکات هه میشه ش داوایان لیځده کات، تا به ده م گۆرانی چرین و موزیکژهن دنده وه، شیعره (دووبه یتی = مه سنه وی) یه کانی خۆیشی له گۆرانی و مه قامه کانیاندا بو بکه ن به هه وین:

(۹)

شیعر ویم ته نخواستی (سه متور) سازی
لیځده سا (نه یچی)! هه ر تاریش گازی^{۱۲۶}

واته: نه باتی سه متور و نه ی = شمخال و ده ف، شیعره کانی خۆم بکه نه ناوازی موزیک و له گه ل گۆرانیدا به کاریان بهینن.

* * *

۱۲۶ - دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۴).

(۱۰)

سادهی سا نهیچی! ریشهی دل کـــــــــــــه ره پهی
تالیم دهر تهی فـــــــــــــهرد، وه نهزمه کهی (نهی):
ئیمشه وه ههرحال، شـــــــــــــه وه رۆژ بهروون
تهی خوا! سا مهرگی، سهههر چیش کـــــــــــــهروون^{۱۲۷}

واته: تادهی شمشالژهن! ریشه و بهندی دلم بچره و به دهنگی شمشال، تاواز بو ته م
تاکه بهیته شیعهی خوم (بهیتی دواتر) دابنی، که دهلی: ههرجوئی بی ئیمشه و،
رۆژ ده کهمه وه و بهره به یانیش خوا کهریمه و خوئی ده زانی چی ده کات.

(۱۱)

نهیچی! من په نهجی پای نالهم سفتهن
تۆ، دهی چون ته ئسیر وه نالتهت جفتهن
چه ند فهد (مهعدوم)، دهر وون نه وهی دا
باوهر جه ته غوای ناله وه (نهی) دا^{۱۲۸}

۱۲۷- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۲۳).

۱۲۸- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۲۵).

واته: کاکی شمشالژهن! من په نجهی هاوار و نالینم سووتاو و نالهم ناروات، به لام
نالهی تو، له گهلا کارکردندا جووته، دهی ئەم چهند بهیته شیعره‌ی مه‌عدووم (که
نازناوی شیعره‌ی خودی مه‌وله‌وی یه)، بکه‌ن به تاواز و به شمشالیش بیانژهنه.

* * *

(۱۲)

په نجهت بهو نه غمه‌ی بین وه تینه‌وه
باوهره ئەه‌ی به‌یست، وه حه‌زینه‌وه^{۱۲۹}

واته: کاکی شمشالژهن! په نجه کانت بجه سهر شمشال‌که‌ت و به هه‌موو هی‌ز و
تینه‌وه، ئەم بهیته شیعره‌ی خو‌م به غه‌مناکی یه‌وه بو بژهنه.

* * *

(۱۳)

موغهننی! ته‌نخوای من وه نه‌ه‌وایی
وه‌ی چهند (فهرد) ه‌وه، ه‌ورد‌هر سه‌دایی^{۱۳۰}

واته: ئەه‌ی گ‌ورانیی‌ب‌ب‌ژ! له جیاتی من، ئەم چهند به‌یت (فهرد) ه‌ شیعره‌ی خو‌م به ده‌نگی
به‌رز بو بخوینه.

* * *

۱۲۹- هه‌مان سه‌رچاوه، لاپه‌ره (۲۱۶).

۱۳۰- هه‌مان سه‌رچاوه، لاپه‌ره (۲۲۷).

(۱۴)

موتریب! یه کارهن، مهر سـیـا سـهـنگی؟
من بهی حالـهـوه، تۆ وهی بیـدهـنگی؟
جه تهـنـغـوای نهی بهزم، خهم وهیلانهوه
هۆردهر نهی چند (فهرد)، وه دیلانهوه^{۱۳۱}

واته نهی گۆرانیبیژ! ته مه چ کاریکه! من بهم حالهوه و تۆش ده لیبی بهردیت،
وا وشک و رهق وه ستاویت! تکایه تهم چند بهیت (فهرد) ه شیعهی خۆم بۆ بکه به
مه قامی (دیلان) ..

* * *

(۱۵)

له رزه ی ریشهی دل، (سه متوور) ی ده ستوور
وه زن تهبع تار، پر سۆزه ی (سه متوور)
واچه بهو مه قـاـم ته لواناتهوه
هه ی داد، هه ی بیـداد، (مه عدوم) واته وه:^{۱۳۲}

واته ساتوخوا کاکي گۆرانیبیژ! مه قامیکم بۆ بلی، ببی به مایه ی له رینه وهی
ریشهی دل که مه، که هه میشه وهک ئامیری سه متوور ده نگی لیوه دیت و
ئاوازه که یشی له و ئاوازه ده چی، که به ئامیری تار ده ژهندرین و پر بی له و جۆش
و سۆزه ی که له ئامیری (سه متوور) دا ههستی پیـده کری.

۱۳۱- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۲۷۶).

۱۳۲- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۳۳۰).

* * *

(۱۶)

يا وه لوه لهی (دهف)، شا دهر ویش جۆشی
بهو سه دای ریشهی دلّ تاشناوه
يا جۆش (سه متوور)، مو تریب! خرۆشی
چون ئه ی دوو (فهرد)، حه سره ت مه عناوه^{۱۳۳}

واته ئه ی دهنگ و ئاوازه ی شای ده ویشان، بهو دهنگه خۆشه ی خۆته وه، که له گه ل ریشه ی دلّدا تاشنایه، دلّ بهیینه جۆش و کول. تۆش ئه ی جۆش و خرۆشی ئامییری سه متوور، بهم چهند بهیت (فهرد)ه ی خۆمه وه بخرۆشه، که هه موویان له مانای حه سره تدا که یلین.

* * *

(۱۷)

سامان سام کسه رده ن، دهر د بۆ دهوا
موغنی! داده ی، وه ناله ی نهوا
بوانه ئه ی (فهرد)، بهو حه نجه ره ی بهرز
تا مینای فه له ک باوه رۆ ئه و لسه رز^{۱۳۴}

۱۳۳- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۷۰).

۱۳۴- دیوانی ده ستنورسی هیشتا چاپ نه کراوی مه وله وی (لای خۆم)، لاپه ره (۱۱۰).

واته: دهردیځی وام گرتووه، دهرمانی نییه و مروځ سام وبسیم له مجوره دهردانه دهکات. ټادهی کاکي گورانیبیټو! ټهم بهیت (فهرده) شیعرهی من، به چریکهیه کی ټهونده بهرز بچره، تا بهلکو قوبههی گهردوون بلهرزیت.

* * *

هر له بواری ټه مجوره نمونانه دا، که داوا له گورانیبیټو (موغه ننی — موتریب) دهکات، تا فهرده (بهیت) ه، شیعره کانی خوئی به ټاواز و مه قامه وه بخوینن. نمونه یه کی تری له مانه جوانترمان نیشانده دات. لهم نمونه یه دا له لایه که وه زانیاری و شاره زاییه کی زوری مه وله وی، له باره ی موزیک و له لایه کی تریشه وه توانای مه وله وی له وینا کردنی تابلویه کی هونه ریی تاییه ت به ټامیری موزیکی تار، که ته نیا له نیو تاکه به یتي شیعری کیدا، زور خیرا، جهسته و بالایی خوئی: (مه وله وی) مان له شیوه ی ټامیری کی (موزیک) یی که مان و تار، بو بهر جهسته دهکات. به لام بالایه ک، که ته ننگ و چه له مه و کاره ساته قورس و گرانه کانی ژیان، ماندوویان کردبی و بالاییان چه ماندبیته وه و له دهستدانی زور له خوشه ویستان و پیروزی و به دی نه هاتنی خه ونه سه وزه کانیش، چاوه کانیان فیری فرمیسک رشتنی کی به رده وام و نه براوه ی وه ک شیوه ی ټاله پلوسک و چوراوگه یه کی باریک و روون کردبی و له روخساره وه بو به ری پرتی. یان وه خوئی ده لی: کاره ساته دلته زینه کانی ژیان، ټهم فرمیسکه چوراوگه به ستوه ی چاوی مه وله ویان (کوک) کردبی، که واژه ی (کوک) له زانستی موزیکدا (وه ک پیشتیش و تمان) هر ټهو که سانه دهیزانن که خوئیان راسته وخو، موزیکیان ژهنده ی، یان له بواری زانستی موزیکدا کاریان کردبی.

ټالیرده ا، خاوه نی ټهم بالا چه ماوه فرمیسک ریژه کوک کراوه: مه وله وی، داوا له گورانیبیټو (موتریب — موزیک ژهن) دهکات تا بالا چه ماوه که ی، وه ک ټامیری کی تار و ټاله پلوسکه فرمیسکه کانیشی، وه ک (ژنی) یه کی کوک کراوی (تار) که له بهر چاو بگری و بکه ویتته ژهنینی ټهم جهسته به تار بووه. که ده بی بلیم سه ليقه و دهسه لاتی شاعیرانه و هونه رمانده ی مه وله وی، له وینا کردنی ټهم جهسته یه ی

کویره وه ریبه کانی ژیان، کردیانه تار و له تاکه نیوه بهیتی شیعریکدا، زۆر خیرا، به بهرچاوی خه یالمانی هیئا، زۆر له وه بالآتر و به توناتر بووه، که من بهم چهند رسته درییژ و پشووه سوارانه مه وه (له گهل داوای لیبوردم له گیانی به رزی مه وله وی)، بتوانم ته قه لالی نه زۆکانه ی لیكدانه وه ی ئه وه وینه شیعریبی یه، بو خوینه ران راشه بکه م، له کاتی کدا مه وله وی هه ر ته نیا له ساته وه ختیکی زۆر کورت و ته نانه ت له ما وه ی چاوتر و کاندنی کدا و توویه تی:

(۱۸)

موتریب! یه (که مان) بالای خه م وه رده م
 یه (تارنه سرین)، خه م (کۆک) ئا وه رده م
 ساده ی ته فخوا ی من، وه ی ده م ده رده وه
 لیده ر نه وایه، وه ی چه ند فه رده وه: ^{۱۳۵}

* * *

۱۳۵- دیوانی مه وله وی، لاپه ره (۵۳۵ — ۵۳۶).

سه رنج: هه لبه ته ئه وه (فه رد — به تی) شیعرانه ی مه وله وی مه به ستیتی، له دوا ی ئه م دوو به یته وه ن و نیمه ته نیا مه به ستمان ئه م دوو به یته بو، که پیوه ندییان به موزیکه وه بو.

دەف:

ھەر لەم نمونەى قوولبۆنەوہ و لىبرايمانانەى مەولەوۈى، لە ئاميرگەلى موزىك و خۆپىچوواندننى بە ئاميرى موزىك، نمونەيەكى ترى ھاوۈينەى پىتسوو بەسەر دەكەينەوہ، كە لەمىاندا لەگەل ئاميرىكى تردا، كە ئاميرى (دەف) ە و سەدان سالە لە كوردستاندا، ھەم لە كۆرى ئاھەنگى كۆمەلايەتى و ھەم لە كۆرى خواپەرستىشدا بەكار دەبرى، خۆى بە ئاميرى (دەف) دەچوۈينى و ئەوندە شاعيرانە، لە ئاميرى (دەف) و كەرەسەكانى پىكھاتەى (دەف) ورد دەبىتتەوہ (كە برىتىن لە پىست، كەمە، حەلقەى دەورى كەمە — كە)، تا جەستەى خۆى دەكاتە ئاميرى (دەف) و بە ھۆيەوہ بتوانى لە رىگەى جەستەى بە (دەف) بووى خۆيەوہ، پەيامىكى تر بە دلدار و دلبەرەكەى (واتە:خو) رابگەنى، كە پەيامى ئەم لە پەيامى ئاسايى دلدارانى تر، جياوازتر و گەورەترە و دەيەوۈى لە رىگەى ئەم وینە سازىيە شىعيرىيەوہ، بە (يار — دلدار — دلبەر)ى بسەلمىنى كە ئەوینى يار، نەك ھەر لە جەستە ئاسايىيەكەى خۆيدا جىگە دەكاتەوہ، كە خوین و گوشت و لىۋرپىژە لە ھەست و ھۆش و سۆز و كۆلى ئەوین، بەلكو بۆ ھەموو ئەو شتانەش دەگوۈيزىتتەوہ، كە لەم گەردوونەدا ھەن و گيان (رۆح) يان لە بەردا نىيە و دەيانكاتە عاشق و ئەویندار و لە رىگەى ژەندىيانەوہ، بە دەنگيان دەھىنى و ئەوانىش باسى ئەوینى خۆيان بۆ يار دەكەن.

مەولەوۈى جگەلەوۈى لەم وینەى جەستە بە (دەف) بووۈى خۆيدا، سۆزى دەرويشانە دەيگىرى و ناخى دلدارانەى بە دەنگ دىت (دەژەندىرى)، ھاوكات راستىيەكى تر لە بەرامبەر بەراورد كەردنى خۆى و دلدارەكەيدا دەردەبرى، كە رازى خۆ بچوك كەردنەوۈى خۆيەتى لە ئاستى دلداردا، تا ئاستى ئەوۈى (يار)، ئەوندە مەزن و شكۆدار و بە دەسەلاتە، ھەموو دەسەلاتەكانى ترى لە خۆيدا تۈندۆتتەوہ.

بۆيە مەولەوى ھەموو دەسەلاتىكى خۆى لە (دلبەر)دا دەبينى و ەك پەپرە و كارىكى ريبازى نەقشبندى، كە بەرگى خورى (صوف) لەبەر دەكەن و پىستى پى داپوشراوى (دەف)يش، ھەر لە پىستى (مەر)ە، كە پىشتەر خورى پىوہ بوو، واتە: لە پىستى (بەرە دووگى مەر)ە، ئەوا ئەمىش:مەولەوى (دەف)، پىستى خۆ بچوك كەردنەوہى لەبەر كەردوہ و بۆتە (كۆيلە)يەكى دلبەر و ەك بەلگەى ئەوہش كە كۆيلەكانى جازان، بۆ جيا كەردنەوہيان لە كەسانى ئاسايى، (گوارە)يان لە گوئ دەكرا، ئەمىش (ئەلقە)كانى دەورى (كەمە)ى دەفەكەى، (كە كەمەى دەفەش، ەك گوئى مرۆف، شىوہى خر و بازنەبييە) لە باتى جووتى گوارە، چەندان گوارە (حەلقە)ى لە گوئ كەردوہ:

چون:دەف، بەرگ پۆس، ئىرادەت پۆشم
 (غولام) بەردەس، (حەلقە) نەگوشم^{۱۳۶}

* * *

ديسان ھەر لەم وینە شيعيرى و خۆ بچوك كەردنەوہيەى مەولەوى دا كە بۆتە ئاميرى دەف و لەبەر امبەر ئەوينى ياردا دەژەندرى، وینەى تريشى ھەيە، كە سەرەراى ئەوہى ئەم دەفە ژەندراوہ و سۆز گرتوويەتى، بەلام بۆ ريزلينان و ھيژا راگرتنى پلەوپايەى يار، ئەوہى لەياد نەچوہ، تا ئاداب و نەزاكەتى جوړى ئامادەبوون لە حزوورى ياردا رابگرئ و لە كاتى ژەندنيدا، كە دەجۆشئ و دەخرۆشئ، دەبئ ھۆشى لە خۆى بيت و ھەر بە ھۆى سۆز و نالەى دەنگى دەفەكەوہ، ھيژ و ھۆشى بەبەردا بيتەوہ و ەك (دەف)، روى لاي (يار) بيت و پشت لە دلبەر نەكات، كە نيشانەى ھەرزەيى و لەبىر كەردنى نەزاكەت و پلەوپايەى يارە:

۱۳۶- ديوانى مەولەوى، ل ۲۸.

دهف ئاسا، بهو سۆز نالّه و سه داوه
روو ئهو یاران بوو، پشت ئهو دماوه^{۱۳۷}

* * *

وهك وتمان دهف ئامیژیکی موزیکی ته مهن دریژه له کوردستان و له دیزره مانه وه، له زۆربهی بۆنه گهلی (کۆمه لایهتی) و (تایینی) شدا به کارده بری، جگه له وهی که له ناوچه کانی هه ورامانی (تهخت)یشدا، له نزیکه ی هه زاران سال له مه و بهروه تا ئیستا، هه موو سالیك له رۆژانی (۱۰ — ۱) ی مانگی به هه منی هه تاوی — سه ره تای مانگی شوباتی زاینیی و به فرانباری کوردی دا، یادی (پیرشالیار) ده که نه وه، له م یادکردنه ودا دهیان ئامیژی (دهف) پیکه وه و له یهك کاتدا، سرووتی یادکردنه وه که گهرمتر و خرۆشاوتر ده کهن و ههر هه مان ئهم (یادی پیرشالیار)، به شیوه یه کی تایبهت تریش له لایهن پیره وانی (ته هلی هه ق)ه وه، له ناوچه کانی خۆیاندا ئه نجام ده دن^{۱۳۸}.

به بی هیچ سی و دوویهك، ده بی ئهم ئاماده بوونه هه میسه و زیندووهی ئامیژی (دهف) ی ناو خانه قا و ته کیه کانی پیره وانی تایینی ئیسلام و یاده کانی (پیرشالیار)، له هه ورامانی (تهخت) و ناوچه کانی (ته هلی هه ق) نشیندا، ئاماده بوونیکی به رده وامی ئامیژی (دهف) ی له بیره وه ری و هه سستی (مه وله وی)یشدا راگرتی، بۆیه مه وله وی له گه لا شیعیری تریدا، که ده یه وی ئاوازی شیعه کانی سیحراویی تر بن، په نا بۆ نالهی رۆح داچله کیینی ئامیژی (دهف) ده بات و داوا له (ده فزه ن) و ئامیژی (دهف) ده کات، تا ئاهه نگی شیعه کانی خرۆشاوتر بکه ن:

۱۳۷- دیوانی مه وله وی، ل ۳۱۹.

۱۳۸- بۆ زیاتر زانیاری له م باره یه وه، بنواړه: علی حصوری: سیاوشان، نشر چشمه، چاپ دوم، تهران، ۱۳۸۴ش، ص ۱۱۶ — ۱۲۰.

قەزای پەنجە کەت دەک لەمن کەفنی
خەیلی عاجزم، سا لیڤەر (دەف) ۱۳۹

* * *

مایل کەر بالا، وەلادا چون نەه
دەستیوت: (دەف) بۆ، ئەو دەس: جام مەه ۱۴۰

* * *

یا: ئەو ئەهه! (دەف)، سا دەرویش! جۆش
بەو سەدای ریشهی دل تاش—ناوه
یا: جۆش سەمتوور، موتریب! خۆش
چەنی ئەه دوو فەرد، حەسرهت مەعناوه ۱۴۱

۱۳۹- دیوانی مەولهوی، ل ۲۱.

۱۴۰- هەمان سەرچاوه، ل ۲۸.

۱۴۱- دیوانی مەولهوی، ل ۷۰.

کاتیکیش که نالهی تامییری (دهف)، رۆح و ههناوی مهولهوی به کول دینی و
خۆزگهی دامرکاندنهوی قولپه قولپی رۆحی دهکات، دیسان ههر پهنا بو تامییری
(دهف) دهبات، تا ههستی خرۆشای تارام بکاتهوه:

پهی دیگ دهروون، جۆش کول و کەف
تەسکین ئەمە کەزە ی کەف و دەف^{۱۴۲}

* * *

بەزم هەم فەردان یار مویەت کیش
یەک تێمشەو (دهف)ی، دەرویش! های دەرویش!^{۱۴۳}

* * *

سەدای (دهف) و (نەیی)، مەیی نەگۆشت
نەشتەیی مەیی بەخسۆ حەیات وە گۆشت
بویەر جەسای تەرز، (دهف) و (نەیی)یەو
وہزات مەستی نەشتەیی مەییوہ^{۱۴۴}

* * *

۱۴۲- هەمان سەرچاوە، ل ۴۰.

۱۴۳- هەمان سەرچاوە، ل ۷۱.

۱۴۴- هەمان سەرچاوە، ل ۳۲۷.

هۆش نوه سه دای (دهف)، گۆش نوه نه وای (نهی)
دهس نوه شیشه وه، لیو: وه جـــــام مهی^{۱۴۵}

* * *

سا دهی سهرپه نجهت پهی (دهف) به ره وه
رووی یاد بالاش، مه خسه ل ده ره وه^{۱۴۶}

* * *

ساقی! سا ده خیل، جام مهی وه کف
ده رویش! ئامانهن، کفه نه رووی (دهف)
من: ناله، تو: (دهف)، تهو: ساقی، یا دورد
هه نی فهرد، ده رد مهینهت گه ردهن ورد^{۱۴۷}

* * *

۱۴۵- هه مان سه رچاوه، ل ۲۳۰.

۱۴۶- هه مان سه رچاوه، ل ۲۴۹.

۱۴۷- هه مان سه رچاوه، ل ۱۸۴ — ۱۸۵.

مهقام:

ئالەم کاتانەدا، که مهولهوی تاوهگوزی رۆحی پر دهبی له نالە و خرۆشی دەنگی (دەف) و هەست و جەستەیی دەهەژێ، هەزەدەکات (مهقام) زانیکی دەنگخۆش، هەلقولینی ئیلھامی شیعری بلاوینێ، تا بەهرەیی ئەفراندنی، له هەلقولین و بەخشینی بێرپانەوێ... لێرەوێ نەهێنێهێه کی تری ئەوین و زانیاری (مهولهوی) مان له بارەیی زانستی (مهقام) هەوێ بۆ دەردەکەوێ، که چەند شارەزایانە باس له (دەسگا) کانی موزیکی گەلانی ئاریایی نەژاد و مهقام و بەشەکانیان دەکات.

سەرەتا لەم (۵) بەیتە شیعەرەدا، داوا له موغەننی — گۆرانیبیژ دەکات، تا مهقامی (نەوا) ی بۆ بخوینێ، که (نەوا) یه کێکه له (۷) دەسگا^{۱۴۸} بنه پەتیبه کانی موزیکی گەلانی ئاریایی نەژاد:

بابەییۆ وەش وەش، سۆزەیی سەداکەت
لەرەیی (نەوا) ی تەرز، شیرین ئەداکەت^{۱۴۹}

* * *

موغەننی! تەنخوای من، وە (نەوا) یی
وہی چەند فەردەوہ، هۆردەر سەدایی^{۱۵۰}

* * *

۱۴۸- ئەو (۷) دەسگایە بریتین لە: هومايون، ماهور، سینگا، چوارگا، شور، نەوا، راست، یان پینجگا.

۱۴۹- دیوانی مهولهوی، ل. ۴۰.

۱۵۰- هەمان سەرچاوە، ل. ۲۲۷.

فەلەك! داد جەدەرد بىخ دەواكەى تۆ
موغەننى! فەرياد، ئەو (نەوا)كەى تۆ^{۱۵۱}

* * *

سامان سام كەردەن، دەرد بىخ دەوا
موغەننى! دادەى، وە نالەى (نەوا)
بدانە ئەى فەرد، بەو حەنجەرەى بەرز
تا میناى فەلەك، باوەرۆ ئەو لەرز^{۱۵۲}

* * *

لەم تاكە بەیتە شیعەرەشدا، داوا لە موتريب (گۆرانىبىخ) دەكات، تا مەقامى
(حىجاز)ى بۆ بخوینى، كە مەقامى حىجاز — یش، (گۆشە)، يان (پەردە)یەكە لە
دەسگای (شور)^{۱۵۳} و (مەولەوى)ش زۆر ھۆشيارانە، ھەر بە ناوى (پەردە)و،
ناوى دىنى^{۱۵۴}:

۱۵۱- ھەمان سەرچاوە، ل ۴۲۸.

۱۵۲- دىوانى دەستىنوسى بلاونەكراوئى مەولەوى (لاى خۆم)، ل ۱۱۰.

۱۵۳- ھەر ئەم مەقامە، بە ناوى (ئەبوعەتا)ش ناو دەبرى.

۱۵۴- ھەر لە بواری ناوھىنانى (پەردە)ى موزىكدا، مەولەوى نمونەى تریشى وەك ئەم بەیتە ھەيە:

پىم دەرتا پەردەى یەخ كەردەم بوو گەرم

موتريب! وە (پەردە)ى (روباب)، وە بىخ شەرم

ل ۱۱۲، دىوانى دەستىنوس لای خۆم.

موتربب! بهو نهغمه‌ی شانازیته‌وه
یا بهو (په‌رده‌ی پاک (حیجان) یته‌وه^{۱۵۵}

* * *

له‌م دوو جی‌گایه‌شدا، ناوی مه‌قامیک دینی، که له‌و رۆژگاره‌دا باوی بووه و
ئیس‌تا شوینه‌واری نازانی، به‌لام وه‌ک مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پریس،
ئاگاداری ناوچه‌ی هه‌ورامان بووه، ده‌لی: ئاوازیکی کۆنی کوردی یه^{۱۵۶}:

بو‌له‌ند که‌ر مه‌قام (د‌لسۆز) وه‌ راسی
ته‌نزیه‌ش فه‌ردگه‌ل: خالۆی (کۆماسی)^{۱۵۷}

* * *

بو‌له‌ند که‌ر (د‌لسۆز)، سه‌دای د‌لته‌نگی
به‌لکم بیدار بوو جه‌ی خاو سه‌ه‌نگی^{۱۵۸}

* * *

له‌ دوو جی‌گه‌ی تری شیع‌ره‌کانیدا، ناوی دوو مه‌قامی کۆنی کوردی، به‌ ناوی
مه‌قامی (دی‌لان) و مه‌قامی (شانازی) دینی، که‌ ته‌وانیش له‌ ئیس‌تادا زانیارییمان

۱۵۵- دیوانی مه‌وله‌وی، ل ۴۶۰.

۱۵۶- دیوانی مه‌وله‌وی، ل ۴۲۸، ۴۶۰.

۱۵۷- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۴۲۸.

۱۵۸- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۴۶۰.

لهسهريان نيبه، بهلام ديسان و به گویرهی زانیاریی ماموستا مهلا عهبدولکهریی
مودهپیس، سهبارت به یهکه میان (دیلان) دهلی: مهقامیکی کونی کوردی یه،
لهکاتی بوک گواستنهدا دهوترئ^{۱۵۹}:

جه تهغوی نهی بهزم، خهم وهیلانهوه
هۆردهر ئهی چند فهدر، وه (دیلان)هوه^{۱۶۰}

* * *

سهبارت به دوهمیشیان (مهقامی شانازی) دهلی: مهقامیکی کۆنه^{۱۶۱}:
موتریب! بهونهغمی (شانازی)یتهوه
یا:بهوهپردهی پاک حیجـازیتهوه^{۱۶۲}

* * *

مهولهوی به دهم ئهم زانیارییانهیهوه لهمهپر (موزیک و دهسگاکانی موزیک و
مهقام و پرده)وه، ئاماژه به دوو دۆخی موزیکی وهک (زیل و بهم)، یان (زیر و
بهم)یش دهکات: که دوو واژهی لیكدراوی موزیکن و یهکه میان (زیر — زیل)،
مهبهست له دهنگی (ناسک)ه و دوهمیشیان (بهم)، مهبهست له دهنگی (گر)ه:

۱۵۹ - ههمان سهراوه، ل ۲۷۶.

۱۶۰ - ههمان سهراوه، ل ۲۷.

۱۶۱ - ههمان سهراوه، ل ۴۶۰.

۱۶۲ - ههمان سهراوه، ل ۲۱.

سه‌دای (زیل و بهم)، مهینهت سه‌د تهرزن
خه‌فت: شادیشهن، خه‌م: ده‌ماخ به‌رزن

* * *

سا گۆش دهر ساتی وهی (زیر و بهم) دا
بویه‌ر وه نالین ته‌هل مه‌اتهم دا^{۱۶۳}

* * *

۱۶۳ - دیوانی مه‌وله‌ری، ل ۳۱۴.

نهی = شمشال:

به لآم ته گهر له ئاکامی ئەم رووماڵکردنە پێوەندی و ئەوینی مەولەوی، له گەڵ ئامیژگەلی موزیکدا، زۆرتر ورد ببینەوه، دەبینین له ناو تێکرای ئەو ئامیژە موزیکیانە پێشتر به سه‌رمان کردنەوه و ناومان هێنان، ناوی ئامیژی (شمشال) — نهی — لووله، له چاو سه‌رله‌به‌ری ئامیژه‌کانی تردا، له هه‌موویان زیاتر ناوی دیت. یان به واتایه‌کی تر: مەولەوی له گەڵ ئامیژی (نهی = شمشال) دا، زۆر هۆگره و زۆریش به تاسه و کوله‌وه، ئاره‌زووی بیستنی ده‌نگی شمشالی هه‌یه و پتر له ئامیژه‌کانی تری موزیک، داوا و تکا له شمشالژهن (نه‌یچی) ده‌کات، تا به هانای بانگه‌وازی رۆحیه‌وه بێت و رۆحی بلاوینێ، که ئەم چه‌پکه شیعره و به‌یته شیعره‌ی، له جه‌سته‌ی شیعره‌کانی مەولەوی به نمونه‌یان ده‌هینینه‌وه، به‌لگه‌ی ئەو نزیکیه‌تییه‌ی مەولەوی و ئامیژی (نهی = شمشال) ن:

تا موتریب وه سـاز حه‌نجهره‌ی بێگهرد
هۆردۆ مه‌قـامی، ده‌وا که‌رۆ ده‌رد
به‌ل ناکا (نه‌یچی)، به‌یۆ جه‌ لاوه
وه مه‌قامه‌که‌ی قه‌قنه‌س ئاسـاوه^{١٦٤}

* * *

(نه‌یچی)! سا لی‌ده‌ر، قه‌زات وه مـالـم
ده‌می ده‌ر وه (نهی)، ده‌روون زوخـالـم^{١٦٥}

* * *

١٦٤- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ١٠.

١٦٥- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٢٠.

(نەپچى)! درەنگەن، سا مەككەر درەنگ
 فیدای پەنجەت بام، (نەى) باوەر وە دەنگ
 ھەر تەرزى پەى ویش بکەرۆ رازى
 گىرۆ نە دەروون ھەر سـازى، گازى
 بچۆشۆ ھەر كەس، وە قەد نالـهى ویش
 بنۆشۆ ھەر كەس، وە پىالـهى ویش
 جەلای ھەر گەردى، وە سـەدائىوون
 دەوای ھەر دەردى، وە نەوائىوون
 ھەر مەقامىوون جگـەر تاون بو
 گىفلى بىچـسارەى دلان لاون بو^{۱۶۶}

* * *

سا دەى ساحىب (نەى)! رىشەى دل کەر پەى
 تالىم دەر ئەى فەرد، وە نەزمەكەى (نەى)
 ئىشەو وە ھەر حال، شەو وە رۆ بەروون
 ئەى خوا، سا مەرگى، سەحەر چىش كەروون^{۱۶۷}

* * *

۱۶۶- ھەمان سەرچاوە، ل ۲۲

۱۶۷- دیوانى مەولەوى، ل ۲۳.

(ندیچی)! من په نجهی پای نالهم سفتهن
تو! دهی چون ته تسیر وه نالسه ت جفتهن
چهند فرد (معدووم)، دهر وون نه وهی دا
باوهر جده نغوای نالسه، وه (ندی) دا^{۱۶۸}

* * *

(ندیچی)! وه بی بهزم، یاران جانی
کام سهفا مهندهن پهی زینده گانی!
چون مه زاق تالهن، جه گردین لاوه
بو وه شه پیرینی یهک دوو نه واوه
یه کی: یه ک جهاری تاونومه وه
تهو یهک: لاونوم، یاونوم هوه^{۱۶۹}

* * *

۱۶۸- هه مان سهراوه، ل ۲۴ — ۲۵.

۱۶۹- هه مان سهراوه، ل ۴۶.

بزاندی خەم چۆن گ—هەردەنم پامال
 دەخیلم س—اقتی! گەردن سیم قال
 جامی جەمەعجون دەرد ئەو گاران
 دورد وامەندەئە بەزم—هەکەئە جاران
 پیم دەر، تا ریشەئە هەستیئە ک—هەرۆ پەئە
 قوربان تۆیج (نەئیجی)! دەستیئە دەر پەئە (نەئە)
 وە تەرزە ک—هەئە ویت، من لاونەو
 وە مەقامی وەش، خ—هەم تاونەو
 با خاس خاس هۆش—م، هێج نەمەنۆ پیم
 بەل تازیز وە خەیر، رەحمی ک—هەرۆ پیم^{۱۷۰}

* * *

ویدەردە ویدەرد، هەولئە پ—هەئە باقی
 ئەمجار یە دەرویش، یە (نەئیجی) و ساقی
 هۆش: وە سەدای دەف، گۆش تۆه نەوای (نەئە)
 دەس: وە شیشەو، لیتۆه ج—ام مەئە^{۱۷۱}

* * *

۱۷۰- هەمان سەرچاوە، ل ۱۵۰.

۱۷۱- هەمان سەرچاوە، ل ۲۳۰.

موتريب! يه كارهن! مـــــــــــــــــــــه ر سياسه نگی!
من بهی حـــــــــــــــــــــالده، تو وهی بیده نگی!
جه ته غوای (نهی) بهزم، خـــــــــــــــــــــم وهیلانه وه
هۆردهر ئهی چندن فـــــــــــــــــــــهرد، وه دیلانه وه^{۱۷۲}

* * *

بی ئه مریی فدرمـــــــــــــــــــــان، تازیز تا وه کهی؟
های دهر ویش! نهیچی! مهیچی! دهف، مهی، (نهی)
بهلا بالّ بهیداخ، تا قـــــــــــــــــــــهت ئه و پابۆ
بۆی ته ئســـــــــــــــــــــیر بهزم، بهدره قهی رابۆ
دهس گیروو نهسه ر ســـــــــــــــــــــه دای (نهی)، پهی پهی
تا وه ئینتیه های ئه و ســـــــــــــــــــــه ر سه دای (نهی)
چون پیالهی ســـــــــــــــــــــاف، دهر وون جه مهی کهیل
مانوو خاس خاس، عه کـــــــــــــــــــــس چیه ره ی لهیل^{۱۷۳}

* * *

هۆردهر چه نی ســـــــــــــــــــــۆز، دهر وون پر نیش
فهریاد ئه و ســـــــــــــــــــــاقی! و ئه و (نهیچی) و دهر ویش
ســـــــــــــــــــــه دای دهف و (نهی)، بهیۆ نه گوشت
نه شته ی مـــــــــــــــــــــه ی، به خشۆ: حه دیات وه هۆشت
بویه ر جه ســـــــــــــــــــــای تهرز، دهف و (نهی) ه وه
وه زات مه سته ی نه شـــــــــــــــــــــه ی مه یه وه^{۱۷۴}

۱۷۲- دیوانی مهولهوی، ل ۲۷۶.

۱۷۳- هه مان سه رچاوه، ل ۳۱۹.

* * *

نهوای ناله‌ی دل، وینه‌ی ســــــــــــه‌دای (نه‌ی)
پیاڵه‌یی زووخــــــــــــاوا، مه‌نۆشوو چون مه‌ی^{۱۷۵}

* * *

ســــــــــــا (نه‌یچی)! ده‌خیل، بی دێر و دره‌نگ
موتریب! فیدات بــــــــــــم، (نه‌ی) باوهر وه ده‌نگ^{۱۷۶}
. . .

سازان بســــــــــــازه، په‌ی واوه‌یلای وه‌ی
کــــــــــــه‌ف بده‌ر نه‌ ده‌ف، چه‌نگ باوهر وه (نه‌ی)^{۱۷۷}

* * *

هه‌ستی و نه‌ســــــــــــتی، وه بی ته‌وفیره‌ن
(نه‌یچی)! هــــــــــــه‌ر ته‌رزی، یاها دلگیره‌ن
لێده‌ر تا جــــــــــــم بۆ، په‌شپویی هۆشم
نالهی هه‌زینت به‌یۆ نه‌گوشــــــــــــم
ته‌ئسیره‌ش چون ســــــــــــیم، تاوئۆمه‌وه
وه ئه‌سل مه‌تلــــــــــــه‌ب، یاوئۆمه‌وه^{۱۷۸}

۱۷۴ - هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۲۷.

۱۷۵ - هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۴۴۶.

۱۷۶ - دیوانی ده‌ستنووسی بلاونه‌کراوه‌ی مه‌وله‌وی (لای خۆم)، ل ۸۹ — ۹۰.

۱۷۷ - دیوانی ده‌ستنووسی بلاونه‌کراوه‌ی مه‌وله‌وی (لای خۆم)، ل ۹۰.

فامم زه لیلیه، دهر وون زامدارهن
 (نهیچی) نالهی (ندی)، نه مجار وه کارهن
 فیدای په نجهت بو، مه قسامی وهش تهرز
 لیدهر، تا ریشهی دل بارو ته و لهرز
 گوش دهر وه نه وای دلپه زیره کسهت
 هوش دهر وه نه غمهی وهش ته قریه کسهت^{۱۷۹}

* * *

فیدات بم (نهیچی) که سسم هه رتونی
 حه کیم زامان، کونه و هه سسم نونی
 لیدهر مه قسامی، دل بارو ته و دهر د
 نازیز سلامت، من ها کسه چ هه م کرد^{۱۸۰}

۱۷۸ - دیوانی دهستنوسی بلاونه کراوهی مه ولهوی (لای خوم)، ل ۱۰۵ — ۱۱۱.

۱۷۹ - دیوانی دهستنوسی بلاونه کراوهی مه ولهوی (لای خوم)، ل ۱۱۱.

۱۸۰ - دیوانی دهستنوسی بلاونه کراوهی مه ولهوی (لای خوم)، ل ۱۱۲.

(۴)

نه‌نجام:

هر له به‌سه‌رکردنه‌وهی ئەم نمونە‌گە‌له‌ شیعرییانه‌ی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، که سه‌باره‌ت به‌ موزیک به‌ گشتی و به‌ تایبه‌تیش به‌ ئامی‌رگه‌لی موزیک نووسیونی، ده‌توانین به‌ دل‌نیا‌یه‌وه‌ ب‌ل‌ئین: مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی له‌ناو سه‌رله‌به‌ری شاعیریانی کورددا، تا‌قانه‌ شاعیری‌که، له‌لایه‌که‌وه‌ به‌و‌ر‌پ‌یز و شکۆیه‌وه‌ باس له‌ موزیک ده‌کات و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ به‌و‌ئه‌ندازه‌ زۆر و به‌رچاوه‌وه، ئاو‌ر له‌ موزیک و ئامی‌رگه‌کانی موزیک ده‌داته‌وه. له‌م ئاو‌ردانه‌وه‌شیدا زۆر به‌ ئاگاداریی و شاره‌زاییه‌وه، د‌یرینه‌ی موزیکی ئاین و گه‌لانی ناوچه‌که‌ به‌یاد ده‌ه‌ینیتته‌وه‌ و به‌ ه‌زری‌کی هوشیار و شارستانیانه، ر‌یز له‌ موزیکی ئاین و ر‌ی‌بازه‌ کۆنه‌کانی ئاین به‌ گشتی و له‌ موزیکی ئایینی (ته‌ه‌لی ه‌ق) به‌ تایبه‌تی ده‌گر‌ئ و بنه‌ما و فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ری ئایینی (ته‌ه‌لی ه‌ق) باسده‌کات و ر‌یز له‌ سرووت و رابه‌ر و مه‌زارگه‌ و شوینه‌ پ‌رۆژه‌کانیشیان ده‌گر‌ئ و زیاره‌تیشیان ده‌کات. ئەمه‌ش دیارده‌یه‌کی ناوازه‌ و ده‌گه‌نی رووناک‌بیرانه‌ی شاعیری‌کی هوشیار و موسلمان‌ئ‌کی هه‌ست و هۆش‌کراوه‌ی نزیکه‌ی سه‌ده‌ و نیوئ‌ک له‌مه‌وبه‌ره، که‌ ئه‌وین و خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ی خوا، هه‌موو سنووره‌ جیاوازه‌کانی نیوان ئاین و زمان و ره‌گه‌ز و جوگرافیاکانی به‌لاوه‌ ناوه‌ و له‌ناو سه‌رله‌به‌ری ئەو جیاوازیانه‌دا، له‌ناو سه‌رله‌به‌ری هه‌موو کیشوهر و هه‌موو گه‌ردووندا، ته‌نیا و ته‌نیا، ئه‌وینی تا‌قانه‌ یار = دل‌به‌ری تا‌قانه‌: (خوا) و جوانی ده‌دره‌وشیتته‌وه.

له‌ سه‌روم‌ری شیعری مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، هه‌موو شتی‌ک که‌ له‌م گه‌ردوونه‌دا هه‌ن، له‌ چاوی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا جوانن: دار، به‌رد، کانی، چه‌م، ز‌ئ، تا‌فگه‌، قه‌لبه‌ز، بالنده، دره‌خت، گول، باران، به‌فر، با، سه‌هۆل، شه‌خته.. هه‌موو ئەمانه‌ش له‌ هه‌موو وه‌رزه‌کانی سالدا، روخسار و دیمه‌نیان، له‌ روخسار و دیمه‌نی

وهرزه كانی پښترياندا جياواز و جوانتر دهنه وه. له روخساری ههریه كه شياندا، بریسكه و سهره تاتكې و چاوبركېی یار — دلبره (خوا)یان تبادا ددره وشیتته وه و به ههمووشیان رامن و سهراسیمه بوون و دلبره سته بوون، به مهوله وی تاوه گوزی دهبه خشن، تا زیاتر هه لوه دا و شهیدای نهوین و بوون و بهرامه ی خوئیانی بکه ن و تا کامیش روخساری یار (خوا)، له ههموویاندا ده توتته وه و به ههموویان شوینه گومی له مهوله وی تاوه گوزی ده که ن، بویه کاتی مهوله وی تاوه گوزی ده یه وی ته م رازه بو ته وینی بی سنووری ته م دلبره (خوا) بدرکینې، ده لی:

مه ترسوو جه حیفف ته قریر نه حوال
 سوچو خه زانه ی خه یال شه مال
 من خو شه و رو، ثاره زوی تو من
 په ری دیده نت، نه زر و فتو من
 به لام یه ند به یاد بالاکسه ی تو وه
 ده ورم دان وه ده ورم سارا و سه هر کو وه
 بوی بالات هه رزان، وه ده شت و هه ردان
 نه زرای لای تو م وه کام گورزه دان^{۱۸۸}!

واته تناسه ی دیدینتان نه وه نده به کول له دلدا په نگي خوار دوتته وه، ناویرم هه والی خو متان به (با)ی (شه مال) دا بو بنیرم، چونکه ده ترسم ته و کلپه یه ی له دلمدایه، که نجینه ی (شه مال) یش بسووتینې. من عه قدال و سووتاوی دیتنتانم و هه میشه و هه میشه، به روژ و به شه و، ثاره زوی دیتنتان ده که م و له م پیناوه شدا، هه رچیم هه یه، ته رخان و نه زری دیتنتانم کردو وه و بو دیدار یشان هه ر له که پران و سو راخ و پشکنیندام و هه رچی ده شت و چول و هه ردان و چیا هه یه، که راوم و له هه ر شوینیکیش که ده چمی، هه ر بوون و بهرامه ی گولی خو تی تیدا بوون ده که م! ده نه ی گوله که! پی م بلې خو ت له کویدایت؟! وا هه ر گولوت بوون ده که م!.

له مجۆره شهوینه بئ سنوور و رهها و بئ کۆتایبانه دا، یار = دلّهر (خوا)، له هه موو جینگهیه که و له هیچ جینگهیه کیش نییه. له بهرته وه ده بئ (دلّدار)، هه موو سنووره کان ببه زینئ و هه میشه و هه میشه له گه پان و سوّراخ و پشکنینی بپهراوه دا بیت و له هه موو ئەم گه پانانه شدا، نه ک هه ر بپزار و ماندوو نه بئ، به لکو به تاسه ی گه رمتر و نه فەس و پشووێ تازه وه، شهیداتر و په روشتەر، به دوای یار (خوا) دا بگه پئ و چپئێ هه نگوینی و ئەفسانه یی له م ماندوو بوونه چه ش بکات و له م گه پانانه شدا، هیچ جینگهیه ک و هیچ قۆناغه رپیه ک، نه بیته نیشتمانی و له هه موو شوپئێ خۆی به غه ریب و گه پیده و نامۆ بزانی و بئ هه دادان، هه لپه و دلّه پراوکه و په ژاره و گه پانی بوّ ئەو زید و نیشتمانه ون و ئاشکرایه بیت، که یار = دلّهر (خوا) ی تیدا ون و ئاشکرا و دیار نادیار و شاراو و له بهر چاوه!!

له هه موو ئەم دلّه پراوکه و گه پانانه شدا، مه ودا ی نیوان له یار داپران و به یار گه یشتن، تا دیت دوور و دوورتر ده که ویتته وه... ئیتر (دلّدار) ی شهیدا و هه لوه دا، هه ستی مه ترسیکردن به ته نیایی و جودایی، داگیری ده کات و ده یه وئ ئەو مه ودا و قۆناغی مه ترسییه تیپه رپئێ. ئەم قۆناغه پر دلّه پراوکه و په ژاره یه ش لای خواناسانی گه و ره و دلّدارانی به هره دار، به وه رزی داهیتان و بیت و به خشین و ئەفراندنی مه زن داده نرئ.

مه و له موو تا وه گۆزی، که له یه ک کاتدا خواناسیکی گه و ره و شاعیریکی به هره داریشه، درپژترین وه رزی داهیتان و به خشینه بالاکانی شیعی، بریتی بووه له م قۆناغی نامۆیی و دلّه پراوکه و گه پانانه ی، به دوای یار (خوا) دا و بوّ دامرکاندنه وه و هیورکردنه وه ی په ژاره ئاگراوی و نه پساو هکانی روّحیشی، بئ په روا له بیستنی بیروپرای داخراوی هه ندئ له رابه رانی ئایینی ئیسلام، هانا و هاوار بوّ موزیک و ئامیره کانی موزیک و (سه ماع) بر دووه و وه ک له سه رووتریش ئامازه مان پیکرد، له ناو تیکرای ئامیره کانی موزیکیشدا، هانا و هاواری بوّ ئامیری شمخال (نه ی) بر دووه و وه ک ده شزانین ئامیری شمخال، هه رو وه ک چۆن میژوو یه کی دپینه ی له کلتووری کورده واریدا هه یه و له زۆر (به یته) و شیعی فۆلکلۆری و شیعی شاعیرانی کورده دا، ئامازه ی جۆراوجۆری پیکراوه و لای په یه روانی ئایینی (به زیدی) یش، ئامیریکی رپلیکیگراو و به کاربراهه، به هه مان شیوه له کلتووری گه لانی ئاریایی نه ژادیشدا، دپینه یه کی شپینی هه یه.

به لآم ئاماژەکانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی بۆ ئامیڤری شمشال (نه‌ی)، له‌و نمونانه‌ی به‌رچاومان خستن، جیاوازترن و په‌یامی جیاوازیشیان له‌گه‌ڵ خۆیاندا پێیه. له‌م نمونه‌گه‌له‌ی ئامیڤری شمشالدا، که مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی هێمایان پێده‌کات، ئامیڤری شمشال هه‌ربه‌ته‌نیا ئامیڤریکی ئاسایی موزیک نییه، تا شاعیر په‌ژاره‌ی رۆحی نامۆی خۆی پێی بلاوینی، به‌لکو ئامیڤری شمشال، ئامراز و هۆیه‌که، شکۆدار و بالا و له‌ جیاتی رۆحی خودی شاعیر، ده‌ژهن‌دری و ده‌دوی. هه‌ر له‌به‌رته‌مه‌شه‌ گه‌وره‌ خواناسان و مه‌زنه‌ شاعیران، جوانترین راز و بالاترین شیعیان له‌ ده‌نگی شمشالدا ده‌رپێوه، که ئهم نه‌ریته‌ له‌ دای شاکاره‌ به‌ نامیکه‌ی شاعیری گه‌وره‌: (مه‌وله‌وی رۆمی = مه‌وله‌وی به‌لخی) یه‌وه، له‌لایه‌ن شاعیرانه‌وه‌ کرایه‌ سه‌رمه‌شق.

مه‌وله‌وی رۆمی له‌ شاکاری (مپنوی معنوی) یه‌که‌یدا، که بریتیه‌ له‌ شه‌ش به‌شی گه‌وره‌ و به‌ هه‌موویان (٩٠٧٢٠ — نو‌هه‌زار و هه‌وت سه‌د و بیست) به‌یته‌ شیعرن^{١٨٢}، له‌ سه‌ره‌تای یه‌که‌مین به‌شیدا، به‌ شیعی (نه‌ی = شمشال) و به‌م به‌یته‌ ده‌ست پێده‌کات.

بشنو این نی چون حکایهت میکند از جداییها شکایت می کند^{١٨٣}

واته:

گوئ له شمشال (نه‌ی) بگره، بزانه چی ده‌لی!
داد و گازه‌نده‌ی له‌ ده‌ست جوداییه

* * *

١٨٢- مه‌وله‌وی رۆمی جگه‌ له‌کتیبه‌ی: مپنوی معنوی، ئهم چه‌ند به‌ره‌مه‌یشی هه‌یه: غزلیات شمس تبریزی، رباعیات، فیه ما فیه، مکاتیب، مجالس سبعة.

١٨٣- مپنوی معنوی، به‌ تصحیح و پیشگفتار عبدالکریم سروش، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ ششم، تهران، ١٣٨٠ش، ص. ٥.

ئەم شىعەرى (نەى = شىمال)ى مەولەۋى رۆمى، ئەگەرچى ھەرتەنبا (۳۰) بەيتە، بەلام لەسەردەمى نووسىنىيەۋە بى پسانەۋە و تا ئىستاش بۆتە جىي لىدوان و لىكۆلىنەۋە و مشتومر و ھەلسەنگاندنى زۆرى ئەدەبىيى و لەسەر نووسىنى دەيان وتار و كىتەبى ھەمەجۆر.

مەولەۋى رۆمى، لەم شىعەرى (شىمال)ەيدا، جەخت لەسەر ئەۋە دەكاتەۋە، كە ئەۋ نالە و بانگەۋازەى لەم شىعەرى شىمالەيدايە، كۆپە و ئاگرە، نەك (با) و (فۈۋ)! ھەركەسىكىش خاۋەنى ئەم كۆپە و بلىسەيە نەبىت، لە نرخى نەبوۋانە!

اتشت اين بانگ ناي و نيست باد ھركه اين اتش ندارد، نيست باد^{۱۸۴}

* * *

مەولەۋى رۆمى لەم شىعەرى شىمالەيدا، ئەۋەندە بە سۆز و نالەى گەرمەۋە، دەردى جودايى و لىك ھەلپرانى خۆى باسدەكات، لەھەر بەيتىكى ئەم شىعەرەدا، ھەست بە تىنى گەرمايى دل و دەروونى خۆشاۋى شاعىر دەكرى، بۆيە ئەۋ شاعىرانەى ئاستى ئەۋىن و خواناسىيان دەگاتە ئەۋەى ھەست بە سوتانى خۆيان بگەن، لە ھەمان كاتىشدا ھەست بە دابارىنى پرشنگ و تىشكى (خۋا) دەكەن، بۆ ناۋ جەستەى خۆيان و تەننەۋەى ئەم پرشنگ و تىشكەى خۋا، بۆ سەرۋمىر جەستەيان، تا ئەۋ سنوورەى ھەست دەكەن تىتر جەستەيان دەبىتتە چەپكى پرشنگ و رووناكىي خۋا و ھەر بەم ھەستەشەۋە ھەلسۈكەوت لەگەل ژىنگەى دەروبەرىشىاندا دەكەن، كە مەولەۋى تاۋەگۆزى بە جۆرىك لە جۆرەكان، دابارىنى بەشىك لەم تىشك و پرشنگەى (خۋا)ى بۆ ناۋ دل و دەروون پىپراۋە و بە پەژارە و دلەپراۋكەۋە، خۆزگەى گەيشتن بە دابارىنى

۱۸۴ - ھەمان سەرچاۋەى پىشۋو، ص ۵.

سەرنج: ئە نووسىنەۋەى ئەم نمونانەى (مەولەۋى رۆمى)دا، رېنۋسەكەى دكتور غەبدولكەرىم سرۋش — م پەپرەۋكردوۋە.

پرشنگی زیاتر و زیاتر و خۆزگه‌ی دهربرینی ئەم تاسه‌یه‌ی، له ئامیژی (شمشال) دا خواستوو و بۆ هیچ دوو دۆلی و سۆ و دوویه‌ کیش، له‌م ته‌قه‌لایه‌یدا، جیبه‌نجه و ره‌نگدانه‌وه‌ی مه‌وله‌وه‌ی رۆمی پێوه‌ دیاره، بۆیه مه‌وله‌وه‌ی تاوه‌گۆزی هێشتا خۆی له ژياندا بووه، که شیعر دۆستانی مه‌وله‌وه‌ی تاوه‌گۆزی، هه‌مان ئەم نزیکایه‌تی و ره‌نگدانه‌وه‌یه‌ی شیعی (مه‌وله‌وه‌ی رۆمی = به‌لخی) یان له‌ناو شیعی مه‌وله‌وه‌ی تاوه‌گۆزی دا، هه‌ست پێکردوو و وه‌ک مامۆستا **عه‌لاه‌دین سه‌جادی** نووسیویتی: له شاری سنه، له ئاهه‌نگیکی پر ته‌داره‌کدا و له‌سه‌ر فه‌رمانی (غولام شاخان) ی میری ئه‌رده‌لان، به شیوه‌یه‌کی ره‌می، له‌قه‌بی (مه‌وله‌وه‌ی) پیدراوه^{۱۸۵}، که ته‌گه‌رچی مامۆستا **عه‌لاه‌دین سه‌جادی** له‌م نووسینه‌یه‌دا، هیچ به‌لگه‌یه‌کی بۆ پشت راستکردنه‌وه و سه‌لماندن ئەم رووداوه‌ی به‌ دیار نه‌خستوو، به‌لام گێرانه‌وه‌که‌ی زۆر گومان هه‌لناگر، چونکه له پال ئه‌وه‌شدا که **مه‌وله‌وه‌ی تاوه‌گۆزی**، که خۆی ناوی (عه‌بدوڵپه‌حیم) و نازناوی خۆی هه‌ر به (مه‌عدووم) ناوبردوو و له هیچ شیعی کیدا ناویکی له‌نازناوی (مه‌وله‌وه‌ی) نه‌بردوو، به‌لام هاوته‌مه‌ن و هاوسه‌رده‌مه‌کانی **مه‌وله‌وه‌ی تاوه‌گۆزی** به‌ گشتی له نه‌وه‌کانی رۆژگاری ئێمه‌ چاکتر به‌ که‌سایه‌تی و ناوه‌رۆکی شیعه‌کانی **مه‌وله‌وه‌ی تاوه‌گۆزی** تیگه‌یشتن، بۆیه ئه‌وان له جیاتی ناوی (سه‌یید عه‌بدوڵپه‌حیم) و نازناوی (مه‌عدوومی)، نازناوی (مه‌وله‌وه‌ی) یان به‌سه‌ردا دا‌برپه‌وه، چونکه ئه‌وان زۆربه‌ی (مه‌وله‌وه‌ی رۆمیناس) بوون و به‌لای که‌مه‌وه (مپنوی معنوی) و (کلیات شمس تبریزی) (مه‌وله‌وه‌ی رۆمی — ۱۲۰۷ — ۱۲۷۳ز) یان خۆیندۆته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ رووناکیه‌رانی ئه‌و رۆژگاره و به‌ تایبه‌تیش مامۆستای گه‌وره: **مه‌لا حامیدی کاتب** (۱۸۱۰ — ۱۸۹۲ز) ی هاورێ و هاوسه‌رده‌می **مه‌وله‌وه‌ی تاوه‌گۆزی** و ژیننامه‌نووسی مه‌ولانا خالییدی نه‌قه‌شه‌ندی (۱۷۷۹ — ۱۸۲۷ز) و شیخ عوسمانی سیراجه‌ددین (۱۷۸۰ — ۱۸۶۶ز)، له کتێبه‌ ناوداره‌که‌یدا: **(ریاج‌المشتاقین)**، که له رۆژگاری **مه‌وله‌وه‌ی تاوه‌گۆزی** دا نووسیویه‌تی، له هه‌ر بۆنه‌یه‌که‌دا ویستبیتی ناوی **(سه‌یید عه‌بدوڵپه‌حیم — مه‌عدووم — مه‌وله‌وه‌ی**

۱۸۵ - عه‌لاه‌دین سه‌جادی: میژووێ ته‌ده‌بی کوردی، چاپی دووهم، به‌غدا (۱۹۷۱)، لاپه‌ره (۲۸۱).

تاوه گۆزی) بهینیی، هەر به مهولهوی ناوی بردووه^{۱۸۶}. دواتریش هەر ئەم نووسەرە، لە سەرچاوهی تر و بۆنەیی کۆچی دوايي مهولهوی تاوه گۆزی دا، که شیعری به (فارسی) بو لواندنهوهی مهولهوی نووسیوه، هەر به (مهولهوی) ناوی بردووه و (قافیه)ی کۆتایی شیعره کهشی هەر به ناوی مهولهوی نووسیوه:

آسمان گر خون ببارد بر وفات مولوی
زیید ار برگ سیه پوشند اهل دنیوی
مجمع علم و عبادت مخزن صدق و صفا
مظهر عقل و درایت میر ملک معنوی
پیرو شرع محمد شـیخ اولاد حسین
سـالک راه گریقت در گریق اخروی
فارس نغم و قصاید در حقیقت، در مجاز
ریزه چین جودش صـد امیر دهلوی
بهر تاریخ وفاتش انقدر کردیم فـکر
کاسمان (غش) کرد بر مرگ جناب مولوی^{۱۸۷}

ئهمهش راستگۆترین به لگهیه لهسهه ئه وهی، که له ده میکه وه و هه میشه، هەر به ناوی (مهولهوی) ناویان بردووه و هەر به (مهولهوی) یش ناسراوه، که دیاره مه بهست له م نازناوهی، جوړیک سه رمه شق کردنی بووه له (مهولهوی رۆمی).

۱۸۶- بو زیاتر زانیاری له م باره یه وه، بنواړه: بیسارانئ، ملا حامد، ریاج المشتاقین، به تصحیح و مقدمه و حواشی و تعلیقات: ابوبکر سپهردین، انتشارات محمد رۆوف سپهردین، چاپی جمالی، چاپی

اول ۱۳۸۶ش، صص: ۲۸۸، ۲۸۹، ۳۱۵

۱۸۷- موده ریس، مه لا عه بدولکه ریم، یادی مهردان، بهرگی دووه م، چاپخانه ی کۆری زانیاری عیراق، به غدا، ۱۹۸۳، ل ۳۶۶.

هەلبەتە ئەم سەرەمەشقکردنەى مەولەوى تاوہ گۆزى، لە مەولەوى رۆمى، جىيى لىپرامان و سەرسامىيى نىيە، چونكە رىبازەكەى مەولەوى رۆمى لە رۆژگارى خۆيەوہ و تا ئىستاش ھەر لە زياد بووندايە و بە سەدان چالوئىكار و پەيپەوکار و سەرمەشقىكارى ھەيە و تا دىت دەتەننەوہ و لە سنوورى خۆرھەلات تىدەپەرى و بەرەو ئەوروپا و ئەمريكاش دەچى! چونكە ئەم رىبازى مەولەوى رۆمى، شەقل و شىوہيەكى (دامەزراوہ — ئىنستىتوتستىيۆن)ى بەخۆيەوہ گرتووە و پەلوپۆى بۆ زۆر ھەرىم رۆيشتووە. لەم بوارەدا بۆ نمونە دەليين: ئەوليا چەلەبى سالى (١٦٣٥ز)، لەسەر فەرمانى سلتان محەمەدى چوارەم، ئاماريك لەسەر خانەقاكانى مەولەوى رۆمى كۆدەكاتەوہ، كە لەو كاتەدا و ھەر لە قەلەمپەوى دەولتەى عوسمانىيدا، ژمارەيان بە (٥٥٠) خانەقا و (٦٠٠) حوجرە دادەنى، كە ديارە لەمەدا بەردەوامبوونى رىبازەكە و بەردەوامبوونى نەوہكانى (مەولەوى رۆمى)يش رۆلى خۆيان لە پاراستن و تەشەنەکردنى شوينەوارى (مەولەوى رۆمى)دا ھەبووە.^{١٨٨}

لەم شوين پى ھەلگرتن و سەرمەشقىکردنەى ئەم شىعەرى (شمسال)ەى مەولەوى رۆمى دا، شاعىرىكى ناودارى ترى كورد، واتە: ھىمىن موكرىيانى، سەد سال دواى مەولەوى تاوہ گۆزى و لە ئاكامى ئەو ماوہى (١٢) سال، دابران و دووركەوتنەوہ لە زىد و بنەمالە و دەربەدەرى و ئەو چەرمەسەرىيەى بەسەر خۆى و نەتەوہكەيدا ھاتبوو، شىعەرىكى ناوازە و زۆر بە كول و بە سۆزى بۆ دەردى جودايى خۆى و بە ناوى (نالەى جودايى)، لە (١١١) بەيتدا نووسيوە، كە يەكئىكە لە شىعەرە ھەرە بالاكانى (ھىمىن) و بەم بەيتە دەست پىدەكات:

١٨٨- جەغفەر، مامۆستا: ميژووى بىرى كوردى، لە بلاوكراوہكانى مەكتەبى بىر و ھوشيارى (ى.ن.ك) چاپى يەكەم، سلیمانى ٢٠٠٩، ل ٢٠. (بە ھەندى دەستكارىيى زۆر كەمەوہ).

ساقیا! وا بادهوه، وا بادهوه
روو له لای من که، به جامی بادهوه^{۱۸۹}

* * *

(هیمن) له (نالهی جودایی) دا، جگه له وهی هه مان کیش (وهزن) ی شیعری (نه ی = شمخال) ی مهولهوی رۆمی و پرنسیبه کانی شیعری دوو بهیتی (مپنوی) پهیره و کردوه و به هه مان کهش و هه وای دهردی جودایی، داد و گازهنده له دهست لیک هه لپران و نالّه و هاواری گهرم و به کول، بو دابران له ژیا نی تازادی و بیزارییی له ژیر دهستی خۆی و گه له که ی ده کات، له هه مان کاتدا له لایه که وه له چهند جیگه یه کدا تاماژهی راسته و خۆی به شیعره به ناوبانگه که ی (نه ی — مهولهوی رۆمی) کردوه:

جا که سه رخۆش بووم، به دهنگیکی نهوی
بو ت ده لیم تهو شیعره به رزه ی مهولهوی^{۱۹۰}

* * *

بۆیه نالهم تیکه لئی (نه ی) کـردوه
شیوه نی کم پییه، (نه ی) نه ی کـردوه^{۱۹۱}

* * *

۱۸۹- بارگهی یاران — سه رجه می شیعری هیمن، بهرگی یه کهم، چاپه مه نی تاراس، چاپی دووهم، هه ولتیر (۲۰۰۶)، لاپه ره (۱۹۵ — ۲۰۴).

۱۹۰- هه مان سه رچاوه، ل ۱۹۹۹.

۱۹۱- هه مان سه رچاوه، ل ۲۰۰۰.

له هه مان کاتدا چهند بهیت و نیوه بهیته شیعی (شمشمال) — ی مهولهوی
رۆمی)یشی، وهك ئەم نمونانه، له جهستهی شیعره که ی خویدا گونجاندرون:
۱. تانه افتادم زپا دستم بگیر

(واته: تانه پێ نه که وتووم، دهستم بگره)

۲. بشنو از نی چون حکایت میکند
از جدائیها شکایت میکند
۳. هرکسی کو دور ماند از اصل خویش
باز جوید روزگار وصل خویش

(واته: هه که سێ له زیدی خوێ هه لکه ندری، داوای گه پانه وهی بو زیده که ی
خوێ، له رۆژگار ده کات)

مه حوی

میراتگری په یام و هه لویستی جوامیرانه ی مه ولانا خالد

ته گهر داگیر کردنی میرنشینگه له نیمچه سهر به خوکانی کورد - ی قه له مړه وی عوسمانی، له کوژتایی نیوه ی په که می سده ی نوژده دا، شه قلیکی بیزاریی و توورپه بوونی به شیعی نالی و سالم به خشیی، تهوا ته م بیزاری و توورپه بوونه، له سهره تای نیوه ی دووهم و دواتری هه مان سده دا، به شیوه یه کی جیاواز و هه لکشوتر و تا ئاستی یاخیبوون، به میراتی بی بو شاعیرانی وه: مه حوی (۱۸۳۲ - ۱۹۰۶)، حاجی قادری کوئی (۱۸۳۵ - ۱۸۹۷) و شیخ رهای تاله بانی (۱۸۳۷ - ۱۹۱۰)، به جیده هیلی. که ته گهر ته م هو یه (هوی داگیر کردن و له ناوبردنی میرنشینه کانی کورد)، شیوازیکی نیمچه یه کسان و له یه کچووی به که ش و هه وای شیعی نالی و سالم دابی، به لام شه قلیکی سهرومر جیاواز و له یه که نه چووی به شیعی مه حوی و حاجی قادر و شیخ رها به خشیه، که هه ر ته نیا و ته نیا هو یه کانی داگیر کرده که، رایه لی هاوبه ش و ناوکویی ته م سی شاعیره ی دواییه و له م بواره شدا هه ربه که یان له چه ندان بو نه دا، شیعی حه سره تتامیران بو له ده ستدانی ته و میرنشینانه به گشتی و میرنشیننی بابان به تاییه تی هه یه (که تاییدا چاویان هه له یی ناوه).. ته گینا جگه له وه ی بناوان و داروپه ردوو، واته: ستراکچه ری شیعی هه ربه که له م سی شاعیره، تاییه تمه ندیی و بو ن و به رامه و دهنگ و رهنگ جیاواز و روانگه ی سهر به خو یان هه یه. له هه مان کاتیشدا میراتی بی و هه وینی توورپه یی و یاخیبوونی شیعی مه حوی، ده گه ریته وه بو هو یی تر و بو سهرده می تری پیش داگیر کردنی میرنشینه کانی کورد، که سهرده می سهره له دان و بلا بوونه وه ی بانگه واز و په یامی مه ولانا خالد (۱۷۷۹ - ۱۸۲۷) ی شاره زوورییه، له دوو

تویی تهریقتهی نه قشبه ندیدا و میژووی ئەم تهریقتهش ده گه پیتتهوه بو چه ند سدهیه کی زۆر دیرینه تری پیش سه ره له دانی مه ولانا خالید و وه که به لگه گه لی میژوویی، پیمان ده لاین له پیش پیکهینانی ده ولتهی سه فه ویه وه (۱۵۰۱)، په لپوژی له کوردستاندا زۆر بلا بووبیتته وه و له هه ندی قوناغیشدا، روونا کبیرانی کورد له رابه ره دره وشاوه کانی ئەم تهریقته ته بوون، وه که نمونه ی (شیخ عه لی کوردی - نامیدی)، که له سه ره تای پیکهاتنی ده ولتهی سه فه ویدا له ده ور به ری قه زوین، وه که مریدیکی چالاکی عوبه یدوئلای ئە حرار (؟ - ۱۴۹۰ز) رابه رایه تی ئەم تهریقته ی کردووه و نه یاریکی نه ترسی دژی سه فه ویه کان بووه و هه ر ئەوانیش له کاتی هیرشی ره شه کوژیانه یاندا، بو سه ر سوننی و نه یاره کانیا ن، گرتوویانه و کوشتوویانه و ئەم کاری ره شه کوژییه ی سونیش، زهنگی قه لاچۆ کردنی مه زه به بی سوننی بووه له باکوور و خۆرئاوای ئیراندا، که له م شالا وه دا، تهریقته ی نه قشبه ندی، هاوه لو یستیکی دل سو ز و پته وی مه زه به بی سوننی بوو له دژی سه فه ویه کان و هه ر ئەم هۆیه ش، خودی تهریقته ی نه قشبه ندی خسته به ر شالا وی راسته وخۆی سه فه ویه کان و جیگه ی له مه لبه نده دیرینه کانیا ندا پی لیژکردن و ناچار ی کردن مه لبه نده کانیا ن به ره دووا بو ته ورپز و ورمی بگو یزنه وه و له ورمی شه وه به هه موو ناوچه کانی کوردستاندا بلا ویتته وه و له ئاکامدا به و هۆیه وه که سولتانه کانی عوسمانی، سوننی مه زه به ب بوون و شه ری به رده وامی سه فه ویه کان کردووه، شاری ئەسته موول و هه ندی قه له مره وی عوسمانی بکه نه دا لده و مه لبه ندی چالاکی و دواتریش له زۆر جیگه ی ئاسیای ناوه راست و هیندستاندا بلا وینه وه و چالاکیان تیدا بنوینن، که دوا ی چه ند قوناغ و ئالو گو پریکی فیکریی به رده وام به سه ر ئەم تهریقته ته دا، یه کیک له شیوازه سه ره کییه کانی ئەم گو ران کاریانه، له هیندستان، له سه رده ستی شیخ ئەحمه دی سه ره هیندی (۱۵۶۳ - ۱۶۴۲ز)، ناسرا و به (المجدد) دا، شه قل بگری و په لپوژی تری بو (مه که که) و شوینانی تر، بلا بو بیتته وه.

ئەم شه قلە (مجدد) هی له سه ر ده ستی ئەم رابه رده ا گه لاله بوو، ئاییدی لۆژیایه کی جیاواز و خوینیکی تازه ی به به ر ئەم تهریقته دا کرده وه و ئەو تیوری (وحده الوجود) ه، که پیشتر ئەم تهریقته ی پیده ناسرا، کردیه (وحده الشهود) و

بەمەش پېچەوانەى بېروباوەرەكانى مېدىنى عەرەبى (۱۱۶۵ - ۱۲۴۰ز) بوو، وە،
 كە لە دەمىكەو، ئەم رېيازەى بە چەقبەستووبى هېشتبۆو، و لەهەمان كاتدا
 بەرەنگارى ئەو تەقەللایانەش بوو، وە، كە دەیانویست لە رینگەى تەرىقەتى
 نەقشبەندییە، سەرۆپۆوەندى ئایىنى ئىسلام، لەگەڵ ئایىنەكانى تردا گرى بەدن.
 هەر ئەم رابەرە پىی وابو، بۆ كارکردنە سەر بېروباوەرى دەسەلاتداران و
 فەرمانرەوايان و رېنوینى و نامۆزگارىی و رازىکردنیا، بۆ چاكە و خزمەتى
 خەلك، پرد و دىالۆگىك لەگەلئاندا دا، بەرزىنى و لەم پىناو، هەشدا نامەیهكى زۆرى بۆ
 ئەو فەرمانرەوا مەغولانە ناردوو، كە لەو كاتدا حوكمى هیندستانیا، كەردوو، و
 لەتاكامدا بە بارى سەرنجى خۆى، قایللى كەردوون و بەم هۆیەو، لەسەر دەمى ئەمدا،
 ئەم تەرىقەتە، رۆلێكى گىنگ و بەرچاوى بەخۆیەو، دیو، و بەرەو گەشانەو، و
 كاملبوون و رەگ داکوتان و خۆرژگار كەردن لە سىبەر و جىپەنجەى رېيازەكانى تر،
 هەنگاوى هەلگرتوو، و بەردەوام جەماوەرى زۆرتەرى لى ئالۆ، كە داوتر
 لەسەر دەمى (شاغولام عەلى)، ناسراو بە شىخ عەبدوڵلای دەهەلەوى (۱۷۴۵ -
 ۱۸۲۴ز) دا، خانەقاكەى لە هیندستان بۆتە مەلئەندىكى درەوشاوه و بەهەزاران
 ئەویندار، لە ولاتانى ئاسیا و ئەفەرىقاوه زيارەتیا، كەردوو، كە مەولانا خالىدى
 شارەزورى، یەكێك بوو، لەو ئەویندارانەى لە سالى (۱۸۰۹) دا، بۆ ماوهى دوو
 سال بۆتە شاگردى و ئىجازەى تەرىقەتى تازەى نەقشبەندى (المجدد) لى وەرگرتوو،
 و سال (۱۸۱۱ز) بۆ كوردستان گەراو، تەو.

بەلام مەولانا خالىد بەر لەو، لە كوردستانەو، بچىتە هیندستان و دواى
 ئەو، بە بۆى گەراو، تەو، كوردستان بەگشتى و قەلەمپەوى بابان و پایتەختەكەیان
 (سلىمانى) بە تابیەتى، لەوپەرى پشپوى و داپژان و دواكەوتووبیدا بو، چونكە
 چەندین سەدەى شەرى شیعە و سوننى نىوان هەردوو دەولەتى قاجارى و عوسمانى و
 شەرى ئەم دووانەش لەگەڵ دەولەتى روس لە لایەك و شەرى خویناوى و
 بەردەوامى مېرئىشینهكانى بابان، سۆران و ئەردەلان و ئازاوه و ناكۆكى نەپساوهى
 نىوان ئەندامانى بنەمالەى فەرمانرەواى بابان لەسەر دەسلالت، لە لایەكى ترەو،
 ببوونە ماىەى تىكدانى بارى ژيانى كۆمەلایەتى و داتەپىنى ئابورى و بارىكى
 گران بەسەر ئەستۆى جەماوەرەو، خەلكەكەى بە جۆرىك وەرس و بىزار و شپىزە

کردبوو، که به دواى دهره تان و چاره سه ریکدا ده گه پان.. بویه هر که مه ولانا خالد گه پرایه وه و بانگه وازی بو ریبازه تازه که ی به ناو خه لکدا بلاو کرده وه، خه لکه که وه ک بانگه وازی کی رزگار که به پیرییه وه چوون و پیشوازییان لی کرد“ به تایبه تیش چینی جووتیاران و توئیژی بازارپی، که شهر و شوپری خویناوی و به رده وامی ناوچه که، ژیانى لی شیواندبوون و زیانى له به رژه وه ندییه کانیا ن ده دا.

له به رته وه له ماوه یه کی زور کورت و چاوه روانه کراودا، به هه زاران که س، شه پؤل شه پؤل له هه موو لایه کی کوردستانه وه، له ده وری ریبازه که ی مه ولانا خالد ئالان.

به لام سه رباری شه و هه موو شهر و مملانی و ناکوکییه ی پیشتر باسما ن کردن و له ناوچه که دا بوون، میملاییکی سه رسهخت و به ربه ستییکی تری پته و ی به رده م ته ریه ته ی نه قشبه ندی، که پیشتر له ناوچه که دا بوو، ته ریه ته ی (قادری) بوو. شه م ته ریه ته ش زانای گه وره و ناودار: شیخ ماری نوئی (۱۷۵۳ - ۱۸۳۸) رابه رایه تی ده کرد و به و هوییه شه وه که شه م ته ریه ته له دیر زه مانه وه، ره گورپیشه ی له هه ریمه که دا بووه و له گه ل سه ران و کاربه ده ستانی بابانی و عوسمانیدا، سه روپیوه ندی به هیزی هه بووه و هاوکاتیش گه رانه وه ی مه ولانا خالد و بلاو بوونه وه ی خیرا و به رفراوانی ته ریه ته ی نه قشبه ندی، به مه ترسییه کی گه وره و راسته و خو، بو سه رخوی زانیوه، بویه هر زوو که وتوته دوزمنایه تی و زمان لیدان و راپورت نووسین لای میرانی بابان و سه رانی عوسمانی و ته نگ پیهه لچینی مه ولانا خالد و هه ره شه و ته قه لالی تا راده ی تیرورکردنی... هه موو شه مانه ش بوونه ته هوی شه وه ی ته ریه ته ی نه قشبه ندی له لایه ن جه ماوه ری دژ به و سیسته مه وه، وه ک تاقانه شه لته رناتیش و هه لوئیستیکی دژ به زولم و زورداری و هه ربگیری... به تایبه تیش که مه ولانا خالد هر له سه ره تای بلاو کرده وه ی په یامه که یه وه، له ریگه ی (نووسین) وه بو سه رانی بابانی و عوسمانی و قاجاری و ته نانه ت بو خودی شیخ ماریش، که وتوته سه رکونه و ره خسه لیگرتنی سیسته مه سه پاوه که و هوشیار کرده وه ی سه ره به ری خه لک... که به م کاره ی مه ولانا خالد، بو یه که حجار له میژووی گوتاری رووناکییری کوردیدا، جوولانه وه یه کی

(شاری) و شارستانیانیان، دیالۆگ و مشتومرپیکى فەرھەنگى و نیشتمانیانیان، لەناو رووناکبیرانى ئەو رۆژگارەدا، دینیتە ئاراو و زەمینەییەکی بەپیت و بەپرشت، بۆ هیئانە کایە قۆناغیکى نوێی رووناکبیری دەپەخسێ، کە ھەر لەو سەردەمەدا، گەورەترین بزوتنەوێ شیعری، لەسەر دەستی نالی و سالم و ھاوڕێکانیان و گەشەوێ دیالیکتی (سلیمانی) سەرھەلەدا، کە تا ئیستا بەردەوام و سەرەتاکانی دەگەریتەوێ بۆ ئەو رۆژگارە مەولانا خالید، کە لە رێگە تەریقەتی نەقشبەندییەو، باس و خواستی تازەى فەرھەنگى دەورووژینى و رەخنەى توند و تیژ لە رابەرانی لە رى لادەری ئایینی ئیسلام و فەرمانرەوایانى ملھور و سیستمى گەندەلەبوی سیاسى دەگرێ... کە ئەگەر لە میژووی بزوتنەوێ گەلی ئایینی ئیسلامدا، نمونەى وەك (ئاتەئیزم - ئیلحاد)، (سۆفیزم) و (تەئویلی) و رابەرانی تری وەك (سۆھرەوردی) و (ئەبەن رەواندى - ۸۲۵ - ۸۶۴)، لەناو گوتاری رووناکبیری عەرەبى و ئێرانیدا ھەبوو، ئەوا بزوتنەوێ نەقشبەندى (المجدد)، کە مەولانا خالید لە کوردستاندا پیادەى کردووە، نمونەییەکی بەرجەستەى ئەو بزوتنەوانەییە، کە بە گیانى رەخنەى ئایینی و ریفۆرمخوایى و واقع بینانەى کۆمەلگەى کوردستانەو، بۆ چارەسەرى کیشەکانى ئەو کۆمەلگایە، ھەنگاوى ھەلگرتووە و لەم روانگەییەشەو بوو، کە ئەو کاتەى مەولانا خالید بۆ خویندن لە ھیندستان بوو، شیعری ھەسرەتى دیدار و دیتنەوێ کوردستانی نووسیو و دواتریش ھەر ئەم روانگە نیشتمانییە، بۆ شاعیرانى وەك نالی و سالم و ھاوڕێکانیان بۆتە سەرمەشق و چالیکەرى.

ئەگەرچی مەولانا خالید ھەر تەنیا (۹) سال (۱۸۱۱ - ۱۸۲۰ز)ى پەر لە مەملەتێ و رووبەرپووبوونەو و دەستەویەخەبوونی ئەو واقعە گەندەلەى پى مەودا دراو لەو (۹) سالەشدا، یەك دووجار رەنجاندیان و گوشاریان بۆ هیئا، تا پایتەختى بابان (سلیمانی) بەجێ بەیتلی، بەلام لە ماوەى ئەو (۹) سالەدا، ئەو واقعەى بەجۆرێک هیئایە جوولە و جۆش و خڕۆش، کە پەيام و بانگەواز و لایەنگرەکانى مەولانا خالید، وەك ئاگروپوشوو، بە ئاقارى مەولانا خالیددا، بەرین و بەرینتر

دهته نیتته وه. بهرادیهه كه ته نیا له تازه شارێكی وهك تهو سهرده مهی (سلیمانی) دا و وهك كلۆدیوس جیمس ریچ (۱۷۸۷ - ۱۸۲۱)، خۆی لهو رۆژانه دا له ناو واقیعه كه دا بووه و دهیگێرپیتته وه، ئاماری مرید و لایه نگرانی گه یشتوونه ته (۱۲) ههزار و له دهره وهی كوردستانیشدا گه یشتوونه ته (۲۰) ههزار مرید و (۳۴) خه لیفه ی كورد و (۳۳) خه لیفه ی سه ر به نه ته وه كانی تر، كه ئه م ئاماره زۆر و جوگرافیا به رینه، بۆ تهو ماوه كورته ی مه ولانا خالید بۆ كوردستان هاتۆته وه (۱۸۱۱) و تا كوردستانی جیه یشتتوه (۱۸۲۰)، جیی سه رنج و لی پامان و به لگه ی ته وهن، كه جه ماوه ر چه ند لهو سیسته مه ی تهو رۆژگار ه بیزارن و له سه روو ته مه شه وه توانای ئه م رابه ره رووناكیره دهرده خه ن، كه چۆن له ناو تهو واقیعه گه مارۆ دراوه ی به ململانی و به گژدا چوونه وه ی سه رانی بابانی و عوسمانی و ته ریه ته ی بالاده ستی (قادری) دا، توانیوتی تهو واقیعه سه ركوت و بیده نگ كراوه، به یئیتته دهنگ و جووله و راپه رپین و تهو بزوتنه وه فیکری و رووناكیرییه (شاری) یه هه لایستی و له ناو گوشار و ته نگ پیه ه لچنینیكی به رده وامدا، مشتومر و ململانییه كه به خرۆشاوی بۆ دوا ی خۆی به جی به یلی و به یه كجاری كوردستان به جی به یلی“ كه خودی بریار و سه ره له گرتن و جیه یشتته كه ی كوردستانی، هه لویستیكی تری خوینده وارانه و شاربیانه ی مه ولانا خالیده و كاتی ده بینی ئاستی ململانی و رووبه روو بوونه وه كه، خه ریکه بگاته به كارهی نانی زمانیکي تری جیا له زمانی نووسین و مشتومر، كه زمانی باوی چهك و یه كتر كوشتنه، ته وسا به و بریاری سه ره له گرتن و جیه یشتته ی كوردستانی، ده یسه لمینی كه تهو بروای به دیالۆگی (شاری) و شارستانیانه هه بووه.

مه ولانا خالید له دوا ی كوچی كتوپری بۆ به غدا (۱۸۲۰) و دوا یتر له ویوه بۆ شام و مه رگی ناكای هه ره له ئاواره بییدا (۱۸۲۷)، دوو كهس له خه لیفه كانی، له هه موو ته وانیتر چالاكتر و به نفوزتر بوون و خانه قاكانیان بوون به ناوه ندی گرنگی ئیرشاد و رابه رایه ته ی بلاو كرده وه ی ته ریه ته، كه یه كه میان: شیخ عوسمانی سیرا جوددینی بیاره (۱۷۸۰ - ۱۸۶۶) و تهو ویتریان شیخ ته های شه مزینی (؟) - (۱۸۳۵) بوون، كه ته گه رچی ناوه ندی هه ردوو خانه قاكه، له دهره وه ی قه له مه ره ی بابان، واته: له دهره وه ی مشتومر و ململانی به رده وامه كه ی مه ولانا خالیدا

بوون، بەلام ئەمی دواییان بە هەمان گەرمایی و جۆشی ریفۆرمخووانانە می مەولانا خالیدەو، درێژە می بە زیندوو راگرتنی بیروپراکانی تەریقەتی (مجدد)دا و کەوتە سەرکۆنە می هەردوو سیستمی حوکمی عوسمانی و قاجاری و لە تاکامیشدا لە رۆژگاری شیخ عوبەیدوللای نەهری (۱۸۳۰ - ۱۸۸۳ز)دا، بۆ چاکترکردنی باری ژیانی خەلک، راپەرین و شۆرش می بەربالای سالی (۱۸۸۰) می لە دژی رژی می قاجاری لی کەوتەو و دواتریش هەمان رپر، لە شۆرشەکانی شیخ عەبدولسەلامی بارزانی و شیخ سەعیدی پیران و دواتری بەرزان دا بەردەوام بوون و بالی دووهمیشیان، بالی خانەقای بیارە و شیخانە هەورامان بوو، کە هەر ئەوئەندە می لە مەلەبەند و جەرگە می مەملانی و مشتومپرە کە دوورکەوتەو و لە نیوان سنووری هەردوو دەولەتی قاجاری و عوسمانی جیگیر بوو، ئیتر مۆرکە (رووناکیبری و ریفۆرمخوازی)یە کە می لە دەست داو و مۆرکی فیڕکردنی رۆتینی نوqsان جیی گرتەو^(۱۹۲).. کە ئەم هەلوئستە می ئەم خانەقایە، جیی سەرنج و وردبوونەوئەیه، چونکە هەمان بالی (مجدد) می نەقشی، لەسەرتاسەری ناوچە کە دا، بەهەمان گیانی ریفۆرمخووانانە می راپەرپوو، لە گەل خەم و خۆزگە می خەلکی ستمەمدیدە دا بوو و لە دژی زولم و زۆرداری راپەرپوو، کە شۆرشەکانی شیخ شامیلی داغستانی (۱۷۹۷ - ۱۸۷۱) و (سۆفی ئیسلام) می هیندی و (خواجە یوسفی قەشغەری) و (عەبدولقادی جەزائیری)، نمونە می بەرجەستە می پەپرەوانی ئەم بالە (مجدد) می تەریقەتی نەقشبەندین.

بەلگەشمان لەسەر خۆ نەبان کردنی خانەقای بیارە، لە بەرامبەر پەیامی ریفۆرمخووانانە می تەریقەتی نەقشیدا، سەرخوارکردنەوئەیه کی خیرا و راگوزارییە، لە جیهانی شیعیی لووتکەیه کی شیعیی ناو کەش و هەوا و تەمتومانی فیکری خانەقای بیارە، کە شیعیی مەولەوی تاوگۆزی یە (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲).

شیعیی مەولەوی تاوگۆزی لە گەل ئەوئەشدا کە بۆن و بەرامە می نیشتمان بەهەموو کەژ و کوستان و گەرمیان و رووبار و قەلەبەز و سروە و درەخت و

۱- هەلکەوت حکیم: ابعاد ظهور الطريقة النقشبندية فی کردستان - فی اوائل القرن التاسع عشر -

مرۆڤیییه وه، بانگمان ده کهن و پیمان ده لێن که هه موو جوانییه کانی کردگار، وهک (کچه کوردیکی نازدار، به بهرگ و پۆیلانهی تهواوه وه) (١٩٣) له کوردستاندان، که چی له گه له ته مانه شدا سه رجه می شیعری مه وله وی، یادیک له میرنشینی بابان ناکات، یادیک بو له ده ستدانی میرنشینی بابان، یادیک له رووناکبیران و شاعیرانی پایته ختی بابان ناکات، که له ورۆژگاره دا دره وشاوه ترین شاری فره هنگی کوردستان بووه. ته نانه ت مه وله وی، که چه ندان جار له هه ورامانه وه، نامه ی شیعریی بو به غدا بو (مه جموود پاشای جاف) ده نووسی، یان که مه وله وی خۆی له به غدا بووه و له وێوه نامه ی شیعریی بو (ئه حمده پریسی) ی بو بناری هه ورامان ده نووسی، به سه ر (سلیمانی) مه لبه ندی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندیدا بازده دا و له ناوه ینانی ئه و شار و شارۆچکه و جیگایانه شدا، که له دوو توپی شیعه کانیدا به لیشاوه هه ن، ناوی تاقه چیا و گوند و شارێکیش ناهینی، که له جوگرافیای میرنشینی بابان، واته له مه لبه ندی مه ولانا خالیدان! له مانه ش سه یرتر، له سه رتاسه ری شیعری مه وله ویدا، تاقه شیعیکی و تاقه به یتیک، به لکو تاقه سه رفیکیش به دی ناکه ین، که یادی له مه ولانا خالیدی کردییت! له کاتیکیدا (مه حوی)، به سۆزترین قه سیده ی بو ستایشی مه ولانا خالید نووسیوه، که ئه مه به یتی به که می سه رته تا و به یتی دوا به شی ئه و قه سیده یه :

دلم ئه مشه و نه خۆشی نیسه به تی چاویکی بیسه ره
 جگه ره غه لثانی خۆینی سه سه رته ی کیویکی خوونخوا ره
 جه مالی رایبگهی، وا دل به ره، به ختی خه والووشم
 به ئومیدی ته ماشایه ک، هه میسه چاوی بیسه ره^{١٩٤}

٢- ئه وانه ی ناو که وانه که قسه ی شاعیری گه وره (گۆزان) ن.

٣- دیوانی مه حوی، لیکدانه وه ی لیکۆلینه وه ی مه لا عه بدولکه ره یی مو ده پریس و مه مه دی مه لا که ریم، چاپه مه نی کۆری زانیاری، به غدا، سالی (١٩٧٧)، لاپه ره (٤٦١، ٤٦٧).

خۆ ته گهر ته م ريباز گۆرينه ي خانه قاي بياره و هاوته ريب نه بووني له گه ل په يامي (مجددي نه قشبه ندي دا، ئاوردانه وه و ليكۆلينه وه ي تايبه تي بويت) كه ئيره جي نييه، به لام خۆ جيا كردنه وه و جيا واز بووني روانگه و كesh و هه واي شيعري مه وله وي، له گه ل ريبازي مه ولانا خاليد و شيعري قه له مره وي بابان، هۆي ته وه يه كه جيهان بيني مه وله وي و داروپه ردوي شيعره كاني له سه رچا وه قو له كاني عيرفاني ئيراني پارا و ده بچ و ته م سه رچا وه يه ش، تي كه له يه كي فره روانگه يي نايينه كو نه كاني ئيرانه، هه ر له بودايي و مي ترا ييه وه، تا زه رتوش و ئيزه دي و ته هلي هه ق و ئيسلام، كه سه رباشقه به رجه سته كاني ته م شيعره، جه لاله دديني رۆمي، واته: مه وله وي رۆمي (١٢٠٧ — ١٢٧٣ز) يه و پيش مه وله وي تا وه گۆزيش هه موو شاعيراني دياليكتي گوران و مه لاي جزيري و دواتر يش وه فاي مه هابادي يه و كه مي كيش (بي خود)، هه ر له م سه رچا وه يه وه پارا و بوون.

ته مه له كاتي كدا كه شاعيراني هاو رۆزگاري مه وله وي تا وه گۆزي، وه ك نالي و سالم و هاو رپي كانيان، كه له ناو جه رگه ي مملاني تيه كه ي هه ردو و ريبازي (قادري) و (نه قشي) و سه ره له گرتن و كو چي مه ولانا خاليد، له سليamani دا، سه ريان هه لدا، بچ ته وه ش كه هي چيان به ناشكرا سه ر به ريبازگه كه ي مه ولانا خاليد بن، كه چي هه مويان ميراتي و هه وي تي بزووتنه وه و مملاني تيه كه ي مه ولانا خاليد گرتنيه وه و تاراده يه كيش تيوه ي گلان و بي سله مينه وه، شيعريان له و كesh و هه وا جه نجال و خرۆشا وه دا چاوي هه له ينا و ناسنامه و مۆركي سه رده مه كه يان له شيعره كانياندا هه لگرت.

خۆ ته گهر نه بووني سه ر و پيوه ندي مه وله وي له گه ل نالي و سالم و هاو رپي كانياندا، به گرميان و هۆي ته وه دابنيين، كه نالي و سالم، سه ر به ته ريقه تي نه قشبه ندي نين، ته ي خۆ شاعيري كي وه ك (مه حوي)، كه خو ي و باوكيشي، نه ك هه ر سه ر به ته ريقه تي نه قشبه ندين، به لكو هه ردو وكيان به رودوا، خه ليفه ي شيخ عوسمان ي بياره، واته: خه ليفه ي هه مان (پيري) مه وله وي - ن!، كه چي مه وله وي تا قه شيعر و تا قه حه رفيكي بو (مه حوي) ش نييه!!^(١٩٥) به لام (مه حوي)، كه

٤- به لام مه حوي شيعري بو مه رگي مه وله وي هه يه، كه ته مه هه ردو و به يتي سه ره تا و كو تايي ته و

مه به سستی سهره کی ئەم نووسینە ی ئیمەیه و سەر بە شەپۆلە شیعرییە کە ی دوا ی نالی و سالم و دوا ی رووخان و لەناوچوونی میرنشینی بابان و دوا ی ماوێهە کی درهنگتری کۆچی مهولانا خالید، له گه‌ڵ شاعیرانی هاوته‌مەنی خۆی، وه‌ك: (حاجی قادری کۆبی) و (شیخ ره‌زای تالهبانی) و... هتد دا سهره‌لده‌دات" ئە گهر چه‌ندان ره‌گه‌زی شیعری، له شیعره‌کانیدا جیی ئاوردانه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه بن، ئەوا به‌رجه‌سته‌ترین ره‌گه‌زی شیعری مه‌حوی، ره‌گه‌زی هه‌لۆیسته، که سه‌روم‌ری سیماکانی سه‌رده‌می مه‌ولانا خالید له‌ خۆیاندا کۆده‌که‌نه‌وه و به‌هه‌موویان بنچینه‌ی شیعره‌کانی مه‌حوی پیکدین.

شیعری مه‌حوی به‌رجه‌سته‌کردنی جوامی‌رانه و راستگۆیانە ی ئەو واقیعه‌یه، که مه‌ولانا خالید خرۆشان‌دی و به‌ خرۆشاوی بی دوا ی خۆی جیه‌یشت و به‌دوا‌یشیدا داگیرکردنی دل‌ره‌قانه‌ی له‌شکری عوسمانی بۆ سه‌ر قه‌له‌مه‌روی بابان به‌سه‌رداهات و جگه‌ له مه‌حوی، که‌سی تر نه‌یتوانی وه‌ك مه‌حوی، له‌ناوچه‌رگه‌ی رووداوه‌کان و پووبه‌پووبوونه‌وه‌دا بینه‌یته‌وه و به‌رگه‌ی ئەو هه‌موو ته‌نگ پیه‌ه‌لچنین و هه‌ره‌شه و زه‌بر و زه‌نگ گوشار و گه‌مارۆ رۆحیه‌ بگری، که مه‌حوی له به‌رامبه‌ریاندا سه‌نگه‌ری شیعری لی‌گرتن و له‌گه‌لیاندا ده‌سته‌ویه‌خه بووه‌وه... به‌را‌ده‌یه‌ك که له تیکرای شیعری مه‌حوی و ته‌نانه‌ت له‌ زۆرینه‌ی به‌یته شیعره‌کانیشیدا، هه‌ست ده‌که‌ین: ها ئیستا نا، تاویکی تر، چه‌ند جه‌ندرمه‌یه‌کی داگیرکه‌ری عوسمانی، هه‌لده‌کوته‌ سه‌ر مه‌حوی و لی‌ی ده‌نه‌ون و به‌ده‌ست به‌ستراوی بی بۆ به‌ر سیداره‌ی ده‌به‌ن و مه‌حویش له‌ ده‌می‌که‌وه خۆی بۆ ئەم به‌رسی‌داره‌ برده‌نه ئاماده‌کردوه...

ده‌وری هه‌ر چاویکی ئەمه‌رۆ داوه سه‌د فه‌وجی به‌لا

دین و دل‌یه‌غما ده‌که‌ن، چاری که‌ن ئە ی شیخ و مه‌لا

(مه‌حوی) ئەم شه‌وه ئەو په‌ریی شی‌وه‌ی له‌ خه‌و دیی، ده‌بی

بۆیه ئەمه‌رۆ (مه‌وله‌وی) که‌وتۆته‌ حالی هه‌له‌لا (**)

(*) دیوانی مه‌حوی لاپه‌ره (٢٩).

چونکه سه‌رله‌به‌ری شیعی مه‌حوی، شیعی رپه‌خنه‌ی توندوتیژ و پلار و توانج و لاقرتی و ده‌مامک هه‌لمالینه، له‌سه‌ر ته‌و واقیعه‌ی، به‌درۆ و ده‌له‌سه و فرت و فیل و چاو و راو، جه‌ماوهر ده‌چه‌وسیننه‌وه و ئایینی ئیسلامیش ده‌که‌نه سوپهر و چه‌تر!

ئه‌و واقیعه‌ی مه‌حوی سه‌رکه‌شانه دژی وه‌ستاوته‌وه، ئه‌وه‌نده سه‌خت و دژوار بووه، که مه‌حوی به‌ته‌نیا تیایدا ماوته‌وه و به‌رگه‌یی کردووه و وه‌ک (نالی) له قه‌سیده جوانه‌که‌ی: (قوربانی تۆزی ریگه‌تم، ئه‌ی بادی خۆش مرور) ه‌که‌یدا پیناسه‌ی ده‌کات: ته‌گهر شاعیریک دلی له‌به‌رد نه‌بیته، ناتوانی تیایدا بژی... بۆیه که نالی (دوای جیه‌یشتنی یه‌که‌جاره‌کی ته‌و واقیعه، کاتێ له‌شامه‌وه، نامه بوو سالم) ی به‌جیماوی ناو ته‌و واقیعه پر ترس و بیمه ده‌نووسی، پینی ده‌لی: ته‌گهر دلته له‌به‌رد نه‌بوویه، چۆن ده‌توانی به‌رکه‌ی ته‌و هه‌موو دژوارییه بگه‌یت؟

حالی بکه به‌خوفیه، که ئه‌ی یاری (سه‌نگ دل)

نالی له شه‌هوقی تۆیه ده‌نیرۆی سه‌لامی دوور^{۱۹۶}

که هه‌ر نالی خۆی، له جیه‌که‌یه‌کی تری هه‌مان به‌یتدا، ئاماژه‌یه‌کی سه‌یر، به‌ که‌ش و هه‌وا و زه‌به‌روزه‌نگ و درنایه‌تی سه‌رده‌مه‌که ده‌کات و به‌ئه‌ندازه‌یه‌که باسی مه‌ترسی و بالی رپه‌شی داگیرکه‌رانی عوسمانی ده‌کات، وه‌ک ته‌وه‌ی سیخورپان له‌سه‌ر هه‌ناسه‌دانی خه‌لکیش دانابیت: (حالی بکه به‌خوفیه!)...

به‌دوای نالی - شدا، شاعیرانی تری هاوڕۆژگاری مه‌حوی و هاوته‌مه‌نی، وه‌ک: حاجی قادری کۆیی و شیخ ره‌زای تاله‌بانی و که‌یفی جوانرۆیی، هه‌ر زوو سه‌ری خۆیان هه‌لگه‌رت و له‌ ته‌سته‌موولدا گیرسانه‌وه و هه‌ر له‌ ئاواره‌یه‌شدا سه‌ریان نایه‌وه. شیخ ره‌زاش له‌ نیوان سلیمانی و که‌رکوک و به‌غدا و کۆیه و سنه و بانه و ته‌سته‌موولدا، گه‌ریده‌یه‌کی نه‌گیرساوه‌ی بی لانه و بی دالده بوو.

۵- دیوانی نالی، لی‌کۆلینه‌وه‌و لی‌کدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌ریس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم،

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا سالی (۱۹۷۶)، لاپه‌ره (۱۹۷).

کهچی مه حوی، به هه مان گیانی ره خنه گرانه ی مه ولانا خالیده وه، به ته نیا و بی پشتیوان، له مه میدانیکی پرتس و بیمی پرو به پرو بونه وه، که ده سه لاتداران به زه بیان به هیچ زینده وهریکی کوردستاندا نایه ته وه و (سالم) واته نی: ده ست له دار و دره ختی پیروزی سه رگۆری پیاوچا کانیس ده وه شیئن:

زستانی ئه وه لاین بوو، درا بهرگی (شیخ هه باس)

رۆمیی ئه وه نده شوومن، له شه خسیس ده خه زه ره ر ۱۹۷

و... ئا له و داروباره دا، مه حوی به تین و تاوی به رزی شیعه وه، بیباکانه و نه ترسانه، به بی ئه وه ی بو ساتیکیش له هه ق بیژیی بکه ویت، گیانی خۆی ئاماده ی مه رگ کردوه و ته شه ری گرتۆته ناهه ق و داکوکی له هه ق کردوه و له خه م و خه ونی مرۆف دواوه... له کیشه ی رۆژانه ی مرۆف دواوه... هه لۆیستی شیعی جوامیرانه ی بو ده سه به رکردنی به خته وه ری مرۆف نواندوه و ره خنه ی توندوتیژی له ده سه لاتداران و ئه وانه ش گرتوه، که هاوکاری ده سه لاتدارانی بیگانه یان کردوه و به گز زولم و زۆردا چوه. هه میشه له به ره ی هه ق بیژیدا بووه و هه رگیز سازشی له گه ل ده سه لاتداران و فه رمانه وایانی رۆژگادا نه کردوه. ته نانته ئه و شیعه ره ش که به بۆنه ی سه رکه وتنی سولتان عه بدولحه میدی دوهم (۱۸۷۶ - ۱۹۰۹ز)، به سه ر خه لکی یۆناندا نووسیوتی و پیخۆشحالیی خۆی پی ده برپیه، ده بی به چاری ئه و رۆژگاره سه یر بکری و لیک بدیته وه، که به رای ئیمه، بو دوو هو ده گه ریته وه:

۱ - له ماوه ی (۴۰۰) سالی رابردودا و به سوڠه ی شه ره کانی نیوان سوننی و شیعه وه، دیدی ئایینی به جوړیک تیکه ل دیدی سیاسی بسوو، هه لۆیستی سیاسی له سه ر داده پێژرا و له مه شدا مه زه به بی سوننی، لایه نگرپی له ده وه لته تی عوسمانی و مه زه به بی شیعه ش لایه نگرپی له ده وه لته تی قاجاری ده کرد. به تاییه تیش وه ک پێشتر

وتمان: له کاتی شالۆ بردنه سهر رابه رانی ته ريقه تی نه قشی و لایه نگره کانیاندا، له لایه ن شاهه کانی سه فهوی یه وه، رابه ران و لایه نگرانی نه قشبه ندی، ناچار ده بوون هاوه له لویستی له گه ل سونیه کاندای بکه ن و به و هۆیه شه وه که سولتانه کانی عوسمانی، سوننی بوون، بۆیه به هه لیان ده زانی ئەم شالۆه ی سه فهوی بقۆزنه وه و پشتیوانیی له سوننی مه زه هب و مه زه هبه بهر شالۆه که وتوه کانی سه فهوی بکه ن.

۲ - سالی (۱۸۷۸)، له گه رمه ی خو ئاماده کردنی گه لی کورد، به رابه رایه تی شیخ عوبه یدوللای نه هری و هاوته ريقه تی مه حوی، بو راپه رین و شوپرش، دژی رژی می عوسمانی، که تازه له دوا جه نگی دۆراوی له گه ل روس بیوه وه و به و بۆنه یه شه وه که گه لی ئه رمه ن، له و جه نکه دا، به نه یی و به ئاشکرا، پشتیوانییان له سوپای روس کردبوو “ سوپای رووسی ش بو پاداشتدانه وه ی چاکه ی ئه رمه ن” له کۆنگره ی ناشتی: سان ستیقانو (۳ مارتی ۱۸۷۸) و دواتر له په یماننامه ی بهرلین (۱۳ ته مووزی ۱۸۷۸) دا، مه رجی به سه ر ده ولته تی عوسمانیدا سه پاند، که ده بی یاسای ئوتۆنۆمی، بو ناوچه ئه رمه ن نشینه کان پیاده بکات و له مه شدا به شیکی زۆری خاکی کوردستان، بهر ئه و یاسایه ده که وت و ده ولته تانی ئه و روپاش هه مان پشتیوانییان له کیشه ی ئه رمه ن کرد، که ته گه ر هۆشیاری شیخ عوبه یدوللا و به ته نکه وه هاتنی گیانی دۆستایه تی کورد و ئه رمه نی نه پاراستبایه، ئەم بریاره ی رووسیا و ده ولته تانی ئه وروپا، گه لی کورد و ئه رمه نی ده گلانده شه رپکی لابه لا و خویناوییه وه “ بۆیه مه حوی ئەم رووداوانه ی به وردیی سه رنج داوه و هه موو ژیرکه وتنیکی ئه وروپا و سه رکه وتنی سولتان عه بدولخه میدی عوسمانی، به سه ریاندا پی خوش بووه ... که پرووناکبیر و شاعیریکی هه مان رۆژگاری وه ک حاجی قادری کۆیی، که له و کاته دا له ته سه تموول بووه و له نزیکه وه رووداوه کانی سه رنج داوه، له مه دا هه مان هه لویستی مه حوی هه بووه . له بهرئه وه ئەم شیعه ری مه حوی، بو ئەم سه رکه وتنه ی سولتانی عوسمانی، نایبته مایه ی داکوکی له ده سه لاتداران و فه رمانره وایان، به لکو شیعی ئه و رۆژگار و رووداوانه یه، که مه حوی به لای خویه وه، هه لویستی سیاسی له سه ر دارشتوون.

بۆیە شیعری مه حوی، شیعری هه‌لۆیستی سیاسی و په‌خنه‌ی رووناکبیرانه‌ی شاعیریکی (شار) ه و له‌و روژگار و سه‌رده‌مه به زۆر داسه‌پاوانه‌دا، که هه‌موو ئازادییه‌کی مرۆقی تیدا پیشیل ده‌کری و له‌هه‌موو زه‌مان و له‌هه‌موو جیگه‌یه‌کیشدا، خه‌می مرۆف ده‌لاوینی^{۱۹۸} که ئەم په‌یامه‌ی مه‌حوی، جگه‌له‌وه‌ی درێژه‌ی په‌یامی به‌پیتترین سه‌رده‌می رووناکبیری کوردییه، که بانگه‌وازه‌ی ریفۆرمخوازه‌که‌ی مه‌ولانا خالید^(۱۹۸) هه‌ژاندى، له‌هه‌مان کاتیشدا ته‌زمونیکی ده‌گمهن و نمونه‌یه‌کی ناوازه‌یه‌ له‌ میژووی ته‌ده‌بی کوردیدا، که ته‌گه‌ر (حافزی شیرازی) و (خاقانی) و (عویدی زاکانی) له‌ ته‌ده‌بی فارسی و (ته‌بونه‌واس) و (ته‌بو‌عه‌لای مه‌عه‌ری) یش له‌ ته‌ده‌بی عه‌ره‌بییدا، هه‌مان په‌یام و هه‌لۆیستیان بۆ ئازادی مرۆف هه‌بووبی، ته‌وا په‌یام و هه‌لۆیستی شیعیری مه‌حوی، له‌ هه‌لۆیست و په‌یامی ته‌وان که‌تر نه‌بووه.

۷- مه‌حوی بۆ زیاتر به‌رجه‌سته‌کردن و ئاشکراکردنی هه‌لۆیستی خۆی، له‌ هه‌لۆیستی مه‌ولانا خالید و بیروبۆچوونه‌کانی، قه‌سیده‌ی زۆر جوان و هونه‌ری له‌م بواره‌دا، به‌ناوی (ستایشی حه‌زهرتی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی) نووسیوه. (بۆ زیاتر ئاگاداری، بنواره‌ی دیوانی مه‌حوی، لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لاعه‌بدولکه‌ریی موده‌ریس، ل ۶۱ - ۶۷).

(۵) سه‌رنج: ئەم نووسینه، بۆ فێستیڤالی مه‌حوی له‌ هه‌ولێر، له‌ روژانی (۲۱ - ۳۰ ئابی ۲۰۰۱) دا ناماده‌کراوو.

به دوا دا چوونی و تاریکی

مامۆستا تۆفیق وههبی

هاوینی سالی (۲۰۰۸ز) خه ریکی ناماده کردنی کتییك بووم له باره ی ئایینی (یه زیدی) یه وهو بو چنگه خستنی سه رچا وهش بو ثم کاره م، له ناو دهیان و دهیان سه رچا وهی هه مه جوړدا، که لکیکی تاییه تی و جیاوازم له به شی یه که می سه رجه می به رهه می (عه ره بی) ی زانی گه وه: مامۆستا (تۆفیق وهه بی) وه رگرت، که بنکه ی (ژین) ی هه می شه چالاک و کارامه، له سالی (۲۰۰۶ز) دا به چاپیان گه یاند بوو. به وه هۆیه شه وه که وه ک تاقانه سه رچا وه یه کی ده وه مه ندو ره هه ند کوردا نه، پشتم پی ده به ستو چه ندا نجار ده گه رامه وه سه ری و به وردی به وشه و رسته و په ره گرافه کانیدا ده چوو مه وه، بو م ده رکه وت به ده م ثم کاره مه وه، زۆر به ی هه له زۆره کانی چاپو ناته واوییه کانی تاییه کردنه که شم به رچا و ده هاتنو به چاکم زانی بو ده ستنیشان کردنیان هیما و نیشانه یان له سه ر دا بنی م و دواتریش و پاش ده ستخوشی کردم له برایانی بنکه ی (ژین)، سه رنجه کانی خو میان له باره ی ثم هه له زۆرانه وه عه رزکردن، که به سنگیکی فراوانه وه لی میان وه رگرت و دا وایان لی کردم هه له چنی به شی دو وه می سه رجه می به رهه می (کوردی) ی مامۆستای ناوبراو، به من بسپی رنو پاشانیش هه ر وایان کردو سه ره له به ری به شی دو وه می نووسینی تاییه کراویان بو م نار دو منیش له به ر دوو هۆ زۆر به گرنگو بایه خ پی دانه وه، کاتیکی زۆرم بو به وردی خویندنه وه ی ته رخان کرد:

۱. هه لیکی هه لکه وت و زی پین بوو بو خو م، تا زۆرینه ی به رهه می نووسینی ثم زانا گه وه ره یه، له یه ک کاتدا و به سه ری هه که وه بخوینمه وه، له کاتی کدا که پی شتر دوا ی

ماندوووونییکی زۆرو پچرپچر، دەستم بەبەشیکی ئەم گەنجینه شاراوێه گەیشتبوو. بۆیه چیژو زانیارییهکی بەکەلکی دامی و هاوکاتیش بوو مایهێ ئەوهی بەهره و سه‌رمەشقی شاگردانه، له شیواز تووژینهوهی خۆمالییانهی ئەم نووسه‌ره فره به‌هره‌یه وه‌ر‌ب‌گرم.

٢. بۆ ئەوهی ئەم به‌ره‌مه به‌پیتته وه‌ك مه‌به‌ستو په‌یامی مامۆستا (تۆفیق وه‌هبی) به‌خوینهران بگات، هه‌ولم دا جگه له هه‌له‌چنی، له‌گه‌ل هه‌ندی و شه‌دا، رینووسی کوردیی ئیستا له‌به‌رچاو بگرمو له زۆر شوینی پێویستی ناو رسته‌کانیشدا، جار‌جاره (کاما) یان نوقته‌یه‌ك دابنیم، چونکه له دەرشتنی چاپی یه‌که‌می ئەم چه‌پکه نووسینه‌دا، که زۆرینه‌یان (٧٠-٨٠) ساڵ به‌ر له ئیستا و پیتجینی (عه‌ره‌ب) دایان‌رشتوون، بۆ خویندنه‌وهی ئیستا جو‌ره هه‌لوێسته‌و ته‌مومژێکی دروست ده‌کرد. له هه‌ندی جیگه‌شدا ته‌گه‌ر پێویستی به‌روونکردنه‌وه و سه‌رنج و په‌راویز هه‌بووبی، ورده سه‌رنج و په‌راویزم بۆ کردوون، (وه‌ك راستکردنه‌وهی دێره شیعریک، یان شتیکی له‌و بابته) و کوشاوم ئەو په‌راویزو سه‌رنجانه، زۆر که‌م و کورت بن، به‌لام له‌سه‌ر بابته‌تیکیان، که به‌ناوی (پیره‌مه‌گروون) هه‌و بوو، به‌و هۆیه‌وه که له‌لایه‌که‌وه: وتاره‌که، بۆ خۆم چیژو زانیاریی زۆرم لی و ه‌رگرت و له‌لایه‌کی تریشه‌وه: نه‌مه‌ده‌توانی به‌بی هه‌لوێسته له‌سه‌رکردنیکی ئارام به‌لایدا تپه‌رم، بۆیه هه‌رچیم ده‌کرد سه‌رنجه‌که‌م له‌مه‌ی ئیستا بۆ کورتترو چ‌رتر نه‌ده‌کرایه‌وه. له‌به‌رته‌وه ناچاربووم له شیوه‌ی په‌راویزی ده‌رهاوێژم و بیکه‌مه ئەم روونکردنه‌وه‌یه‌ی، که ناوی (به‌دواداچوون) م لێناوه و پیم چاکه به‌سه‌ربه‌خۆ بۆ زیاتریش که‌لک گه‌یاندن به‌خوینهران، له‌م وتاره به‌نرخه‌ی مامۆستا (وه‌هبی)، له پیش (به‌دواداچوون) ه‌که‌ی خۆم، وتاره‌که‌ی مامۆستای نا‌براو، بجه‌مه به‌رده‌ست و چاوی خوینهران، ته‌وسا روونکردنه‌وه‌که‌ی خۆمی له‌سه‌ر ده‌رده‌ب‌رم. (١)

پیره‌مه‌گروون (٢)

تۇھىق وەھبى

(تەگەر لە ملەى تاسلۇوجەوۋە ھەلبىگەرپىن بەشاخەكەى نىوەرۆى خۆرەلاتىداو بىچنە تەپلەسەرىكى بەرزو پرووبكەنە رۆژھەلات، چاوتان ئەكەوى بەكىو شاخ و دەشتايىي كە سروشت بەھەموو تەردەستىي خۆيەوۋە رازاندوويەتتەوۋە رەنگاۋرەنگى كردوۋە، بەگشت ئەو رەنگانە كە چاۋ ئەگەشىننەوۋە فەرەحى ئەبەخشن بەدل، ئەوى بەشىكە لە نىشتمانى كورد، كە شاعىرو ئەدىبە ھەيرانەكانى، بە (كوردستانى) رەنگىن ناوى ئەبەن.

لەبەرچاوتانا، لەوى، دەشتايىيكى فراوان درىژ ئەبىتتەوۋە لە شىمالى خۇراوۋە بۇ نىوەرۆى خۆرەلات، ۋە درىژايى خۆرەلاتى ئەم دەشتايىيە، كە ناوى (دەشتى سلىمانى) ى زۆر لى دى، رىزە دىۋارىكى شاخ كشاۋە موازى بەزنجىرە شاخەكەى بەرانان، كە ئەمىيان دىۋارى خۇراۋايى دەشتەكەيە.

ۋە ئەگەر وردتر برۋانن، راست ئاقارى خۆرەلات لە پەراۋىزى بنارى شاخى كۆيژە كە يەكىكە لەو رىزە شاخانەى سنورى خۆرەلاتى دەشتەكە، شارى بەدى ئەكەن، ئەمە شارى سلىمانىيە، ئەم شارەيە دلە زىندوۋەكەى نىشتمانى كورد.

ئەو رىگايەى لە تەنىشتى چەپانەوۋە لە ملەى تاسلۇوجەوۋە گلۇرئەبىتتەوۋە بۇ دۆلى تانجەرۆ، ئەكشى بەناو دەشتايىيكى شەپۆلدەرا بەرەو خۆرەلات بۇ سلىمانى، كە لە پاش پەرىنەوۋەى ناوى قلىاسان، بەسەر پردە تازەكەيان، ئىنجا ئەگاتە جى. سلىمانى شارىكى تازەى كوردستانە (۱۷۸۴/۱۱۹۹) يادگارى ئىبراھىم پاشاى بابانە.

ۋە ئەگەر چاۋبگىپن بۇ لاي دەستەچەپەوۋە، كىۋىكى بلندى تاقانەى بەدەماختان بەرچاۋ ئەكەوى كە ھىشتا لوتى بەرزە بەو خەرۋىيى دىرىنىيەوۋە، خەرۋىيى ئەو رۆژگارەى كە خۋايى بوو ھەرىمى سلىمانى و ھاوسىكانى ئەپاراست بەشاخەكانىانەوۋە، دۆلۋ پرووبارو كانىيەكانىانەوۋە، بەمرۆيانەوۋە، بەگىيان لەبەرۆ كشتوكالىيانەوۋە، ۋە تاگادارىيان بوو. ئەم كىۋە بەسامە خۇشەويستە كىۋى

(پیره مه گروون)ی موقه ده سی دیرینییه، که هیشتا ته مرّش موقه ده سه له شیعو
گۆرانیی کورددا.

کیوی پیره مه گروون، ته بیّ وه کو هه موو کیویکی مانه ندی خوئی، له ده وری
به رددا په رسترابی، قوربانی پیشککش کرابی و سویندی به سهر خورا بی، هه رچه ند
خوایه تییه که ی له ده وری تاریخیدا لیی دا که زراوه، به لام موقه ده سه ته ماشا کراوه.
ماده کان له سه ده ی هه وته می پیش میلاده وه له رۆژانی جه ژنه یاندا، به وینه،
له جه ژنی سه ری سالیاندا، له جه ژنه کانی گه پاره وه ی به هارو هاوینیاندا، له جه ژنی
نۆبه ره ی سه وزی پارانه وه بۆ باران له پاییزدا، وه بۆ رزگار بوون له بی بارانی و
نه بوونی و نه خویشی داگیرکهر و نه خویشی تر، وه بۆ پارانه وه بۆ منال بوون و
نه مردن، وه بۆ پارانه وه بۆ دوور بوون له دوژمنی داگیرکهر، وه بۆ پیروزی به سهر
دوژمن، سهر ته که وتنه ته وقه سه ری پیره مه گروون و قوربانیان پیشککش ته کرد،
به ههر گه وری گشت خوایه کانیان (دیاس پیتهر) واتا (باوه تاسمان، خوا
تاسمان)، وه به خوی نوورو په یمان و سه رراستی، پارێزگاری و لاّت و دیهات و
که شتگا، (میپره) ی گه وره (میهر)، که له پیشا به خوی خورشید زانراوه، وه
به بانوو خوا (اله)، ته ناهیتا، ناهیدو خوایه کانی تریان.

نه بوخوزنه سه ر (به خته نه سه ر ۶۰۴-۵۶۱ پیش میلاد) ی شای بابل، قوله
عه جایه به که ی بابلی لاسایی (له تاسایی) کیوی پیره مه گروونی به شکۆ، یان کیویکی
تری لووت به رزی وه کو ته وی، دروست کردوه بۆ دلخویشی بانوشا (مه لیکه)
خۆشه ویسته که ی، (تامیتیس)، که دویتته ی شای ماد (ته ژنی ده ها که) بوو.

(تامیتیس) ته شیّ باره ها سهر که وتیته سه ر ته و کیوانه بۆ به جیهینانی
په رستشی خوی هه ره گه وریان (دیاس پیتهر) (باوه تاسمان) و میپره (میهر) و
خوایه کانی تریان. خوی نوورو په یمان و وه فاو سه رراستی بوو، به تاییه تی خوی
هه ره خۆشه ویستی ماده کان بوو.

لام وایه هه تا دوایی سه رده می ساسانی په رستگاییکی تاگربوو بیّ له چه شنی
(چوارتاق)، له ته پله سه ری کیوی پیره مه گروون، بیگومان له زۆر دوروه دیار بووه.
ته شیّ له سه ر کیوی (سه رسیر) یش چوارتاقیک بووبی، که ناوی به دییه که ی
(چوارتا) وه ماوه ته وه. (۳)

بانوو خوا (الهه) ته ناهیتا له سووړې ساسانیدا (بانۆك ناو)، ااتا (خاتم ناو) یاد
ته کړا، ته شی څه په رستشگایي کې (بانۆك ناو ۹ بوبی څه له سه رچاوه که ی
پیره مه گروون. سه رچاوه که هه ر څوی بانوو خوا (ثانا هیتا) بو، ته یان په رست.

(ته ناهیتا) بانوو خوی سه رچاوه و رووبارو پیتو به ره که تی سه ر زه وی و هی
زاوړی بوو. بوژاندنه وی کانیه کانو زیاد بوونی ناو، ته جه لیبی ته و بو، پیتو
به ره که تی به خش ته کرد به زه وی، وه میړدو منالی ته دا به کانیه کان، وه بانوو خوی
پیروزیس بوو.

له وهی هه تا ئیستا به یانمان کرد وا ده رته که وی که پیره مه گروون ده می څوی
په رستراوه، ده می څو ته په رستشگا بو په رستنی ئاسمانو ئاسمانیه کانو ده می څو
ئاگر، ناو، له ده وری ئیسلامیدا بو ته جیبی مه رقه دی شه خسو پیر، که وا ئیستا
مه رقه دی پیره مه گروونی لیبه. پیره مه گروون که وا دیاره، یه کی څو بوبی له پیره کانی
ئسماعیلی کون، مه رقه ده که ی له بن قوله ی کیوه که دایه، ژنان ته چنه سه ری،
قوربانی بو سه ر ته برن، داوا ی زگ پر بوونی لی ته که ن. ته م شه خسه یه کی که له وانه
که حاجه تی ناو مالی، که وه کو مه نجه ل و کاسه و که وچک و شتی تر بی، به نیاز بو
ته بری و لای دانه ری.

ته شی ته سلې ناوه که ی (پیره نه بر گودروون) (گوردووه) بوبی. پار له سه ردانی
دوا یی پیره مه گرووندا، له دی (زیویه) پیان وتم که پیره مه گروون یه کی که له
ته سحابه کان، دیاره ته وان راست ته که ن.

ته و دیبه که ئیستا ناوی (زیویه) یه، هه میشه ناوا بووه، وه جیگای ئاگره وان،
موگ و هیربه ده کان بووه که پیاوی دینی زه رده شتی بوون. (زیویه) به پیی
ناوه که یه وه وا دیاره که له ده وری ئیسلامیشدا سه رده میك ناوچه یی کی ته رقه تی
بوبی، وه (زاویه) (ته کیه) یی کی لی بوبی.)

* * *

وهك سه رنجمان دا مامؤستا توفيق وههبي لهم چهند لاپه ره زور كه مه دا
 (كه له باره ي ديري نه ي چي اي پيره مه گرونه وهيه)، شه وه موو زانيارييه
 ميژووويه ده لئه مه نده مان به و خيارييه زور هوشيارو زي ره كانه يه بو به سه ر
 ده كاته وه و ده مان با ته وه بو شه و سه ر ده مانه ي كه شه چي ايه و ناقاره كه ي له
 سه دان و هه زاران سال له پيشتره وه، مه لئه ندي ثاييني دانيشتواني ناوچه كه
 به گشتي و به تاييه تيش له رؤژگاري ده سه لاتي ده لئه تي (ماد- سه ده ي
 حه وته مي پيش زايين) دا، مه لئه ندي كي ريبه راني ثاييني (ماد) بو وه
 رپوره سي ثاييني يان تي دا شه نجام دا وه له ته كيشيدا كه دي ته سه ر ناوي
 گوندي (زيويه) ي ناوچه رگه و تامي زي چي اكه، به هه مان شي وه لهم گونده ش
 ده دي و شه گونده ش به دي رينه ي چي اكه وه ده به ستي ته وه و ده لي: (شه دييه،
 كه ئيستا ناوي زيويه- يه، هه ميشه تا وا بو وه جيگه ي- تاگره وان- و-
 موگ- و- هيربه د- ه كان بو وه، كه پياواني ثاييني زه رتوشتي بوون).. كه چي
 كه راشه ي وشه و ناوي گوندي (زيويه) ده كات، ده لي: وا دياره له سه ر ده مي
 (ئيسلامي) شدا، ناوچه يه كي ته ريقه تي بووي و (زاويه): ته كي ه- يه كي لي
 بووي!! كه وهك دياره مامؤستا وههبي وشه ي (زيويه) ي به وشه ي
 (زاويه) ي عه ربه ي لي كدا وه ته وه، بويه ناوي (زاويه) بو رؤژگاري ئيسلامي
 ده گي رپه ته وه!

بويه كاتي ك به پي و شوي ني به سه ر كر دنه وه كه ي مامؤستا (توفيق وههبي) دا
 ده چينه وه، كه ده لي: گوندي زيويه، جيگه ي تاگره وان- موگ- و- هيربه- ه كان بو وه،
 بي هيچ دوود لييه كه شه مه ي له گه لدا ده سه لمي نينو بو پشتي وان ي كر دنه شه
 بو چونه ي شي، شه وه به ياد دينينه وه، كه هه ر له سه رو و تري شه و ديوي چي اي
 پيره مه گرونه وه ريزه چي ايه كي تري به رزو زور سه خت و ره قه ن به ناوي چي اي
 (ژيلوان) وه هه يه، كه له گه ل زنجيره چي ايه كي تر دا به سه ر گوندي (چؤنماخ) ي سه ر
 به دي لي (جافايه تي) دا ده روان.

چي اي (ژيلوان) هه ر له ناوه كه يه وه بيرمان بو شه وه ده بات كه شه چي ايه
 به دري زي اي سالا ني كي زور (نه گه ر نه لي م چهند سه ده يه كيش) جيگه ي
 (تاگره وان= ژيله وان) بو وه، چونكه تا ئيستا ش شوي نه واري تاگري گه و ره و كوره ي

گه ورهى ئاگر به سهر هه موو رووخسارى رهشدا گه پراوى چياكه و تاته به رده ره شه كانيبه وه دياره و دهرىش ده كه وى، كه له ئاكامو به هوى ئه و ته مه نه دريژه و ئه و ئاگره و له سهرتاسه رى ئه م چيايه و ئاقاره كه يدا هه بووه، شوينه وارى دره خت و سه و زايى لى نيبه .

من له دوو قوناغى ژيانى پيشمه رگايه تيمدا (۱۹۷۴-۱۹۷۵) و (۱۹۸۰-۱۹۸۷) رۆژگار يكي زۆرم له نزيك هه ر دوو چياى پيره مه گروون و چياى (ژيلوان) دا، به سه ربر دووه، به تاييه تى سالانى (۱۹۸۶-۱۹۸۷)، كه به ماله وه له گوندى (ميولاكه) ي نزيك (چۆخماخ) ي دامينى چياى (ژيلوان) بووين، زۆر جار هه ستيكى قوولى پر له رامان پالى پيوه ده نام به چياى (ژيلوان) دا هه لگه ريم و له ديمه نى ره ش و هه لگه وتى سامناكى چياكه وردبمه وه! سه ير له مه دايه هه ر له ته نيشت چياى (ژيلوان) وه، چيايه كى تر به ناوى چياى (ئاسنگه ران) هه يه و شيوه و هه لگه وتى ئه م چيايه ش ويكچووى چياى (ژيلوان) ه، وه ك به ناوه كه ي ئه ميشدا دياره، ئه م چيايه تاييه ت بووه به پيشه گه رانى (ئاسن)، بو دروست كردنى كه ره سه و چه كى جه نكى، بو سه ربازان و جه نگا وه رانى سوپايى سه رده مانى پيش هاتنى له شكرو ئايينى ئيسلام بو ناوچه كه .

ميژووى (ناوى چياى (ژيلوان)، كه بى هيچ سى و دوويه ك، گومان له كوردى بوونى (ژيلوان=ژيله وان) ناكرى، ده بى بو سه دان سالى به ر له هاتنى ده سه لاتى عوسمانى بو ناوچه كه بيت، چونكه كه ده سه لاتى عوسمانى ده ستيان به سه ر ناوچه كه دا په يدا كر دووه و وه ك ره وشت و نه ريتى هه موو داگير كارانيك، كه پيش هه موو شتيك ناوه ديرين و ره سه ن و كو نه كانى ناوچه كه يان بو زمانى خو يان (توركى) گو رپوه، هاتوون هه ر به پيو دانى ناوى چياى (ژيلوان)، ناوى ئه و گونده ش، كه له دامينى چياى (ژيلوان) دايه، به (چۆخماخ = چۆقماق = چه قماق) ناوانه، كه هه ر به ماناى ئاگر و ژيله مو دي ت (۴) ..، به لام ئه م ناوليئانه (چۆخماخ)، ته مه ن نزيكه ي (۴۰۰-۵۰۰) ساله ي عوسمانى، نه ك هه ر نه يتوانيوه ناوه ديرينه كه ي چياى ژيلوان بسرپته وه و له بير خه لكى بباته وه، به لكو له هه مانكاتدا ناوى (ژيلوان) نه ينيه كى ديرينه ي زمانى كوردى ئاشكرا ده كات، كه كورد له سه دان سال پيشتره وه له جياتى وشه كانى (موبه د، ئاتورووان، ئاسورووان) ي پيره وانى ئايينى

زهرتوشتی، که به کوردی (تاگرهوان) ده‌گریته‌وه، وشه‌ی (ژیلوان) یان به کاره‌یتناوه. هەر له‌م ره‌هه‌نده‌شه‌وه بیر بۆ ئه‌وه ده‌چی، که دوا‌ی هاتنی ده‌سه‌لاتی ئیسلام بۆ کوردستان و بۆ پرازیکردنی ده‌سه‌لاتدارانی ئیسلام، له‌ ناوچه‌که‌دا، له‌ بری وشه‌ی (موبه‌د) و (ئاتوروان)، وشه‌ی (ژیلوان) یان به کاره‌یتناوی. هەر وه‌ک چۆن له‌ ولاتی ئیترانی‌شدا (سه‌رده‌می ساسانی)، بۆ هه‌مان مه‌به‌ستی دلنه‌وا‌یی‌کردنی فه‌رمانده‌کانی ئیسلام، له‌ بری وشه‌گه‌لی نایینی زهرتوشتی وه‌ک: ئیزده‌د، موگ، موبه‌د، وشه‌کانی: یه‌زدان، هیربه‌د و مه‌له‌ک (فریشته) یان به کاربرد.

ده‌گه‌رپه‌مه‌وه بۆ سه‌ر ناوی (زیویه) و ده‌لیم: میژووی ناوی (زیویه)، له‌ میژووی هاتنی ئیسلام کۆنتره‌و ته‌گه‌ر مامۆستا تۆفیق وه‌هبی له‌ گوندی (زیویه) ی لای چیا‌ی پیره‌مه‌گرووندا شوینه‌واری نایینی ئیسلامی دی‌بی، ته‌مه‌ شتیکی ئاساییه‌و نه‌ریت و ره‌وشتی هه‌موو ئالگۆرپکی رۆژگارو له‌ ناوچه‌چوونی ده‌سه‌لاتی کۆن و په‌یدا‌بوونی ده‌سه‌لاتدارانی تازه‌و نایینی نوی، ئالگۆرپی هه‌مه‌لایه‌نه‌ش به‌دوا‌ی خۆیاندا دین، بۆ نمونه: ده‌سه‌لاتدارانی تازه‌هاتوو، له‌ شوین ده‌سه‌لاتدارانی پیتشو داده‌نرین و نایینی تازه‌ش، جیگه‌ی نایینی کۆن ده‌گریته‌وه. له‌م بواره‌دا چه‌ند نمونه‌یه‌ک بۆ بیرخستننه‌وه به‌یاد دینینه‌وه:

خشیارشا (۵۶۵-۴۸۵ پ. ز) هه‌خامه‌نشی، کاتی برۆ‌ای به‌نایینی (زهرتوش) هینا، هیرشو له‌شکرکیشیی کرده‌ سه‌ر په‌رستگه‌و مه‌لبه‌نده‌کانی نایینی (موغ-موگ) هکانی (ماد) و تیکیدان و داوا‌ی له‌دانیشتوانی قه‌له‌مه‌ره‌وه‌که‌ی کرد له‌ شوین و جیگه‌ی ته‌و په‌رستگایانه‌ی (موگ) په‌رستگه‌ی (زهرتوشی) دروست بکه‌نه‌وه.. یان کاتی (هۆلاکۆ ۱۲۱۷-۱۲۶۵ ز) هیرشی بۆ سه‌ر ئیران کردو داگیر کرد له‌ ناوچه‌رگه‌ی هه‌ندی په‌رستگه‌ی زهرتوشتیدا، مزگه‌وتی دروستکرد، وه‌ک له‌ ناو په‌رستگه‌ی گه‌وره‌و به‌ناویانگی (تازه‌ر گشنسب=شیز) دا، مزگه‌وتی گه‌وره‌ی بۆ خواپه‌رستی پی‌ره‌وانی نایینی ئیسلام دروستکرد، به‌لام به‌م کاره‌، ناوی دیرینه‌ی په‌رستگه‌ی (تازه‌رگشنسب) له‌یاد نه‌چوو.. که له‌م پرووه‌وه ده‌یان و سه‌دان نمونه‌ی له‌مۆزه هه‌ن.. بۆیه‌ بوونی شوینه‌واری ئیسلامی له‌ گوندی (زیویه) دا مانای ته‌وه‌ ناگه‌یه‌نی، که به‌هاتنی نایینی ئیسلام بۆ دۆلی جافایه‌تی، ناوی گوندی (زیویه) ش له‌ ناوچه‌چووی، هه‌روه‌ک نمونه‌ی چیا‌ی (ژیلوان) ی پیتشر باسکراو، که وشه‌و ناوی

(چۆخماخ)ی تورکی نهیتوانی ناوه دیرینه که ی (ژیلوان) له بیر خه لکی ناوچه که بباته وه .. ههر له بهر ئه مه شه به دلنیا بییه وه ده لئین: ناوی (زیویه) به ناوی (زاویه) ی عه ره بییه وه نه هاتوه. به لگه شمان له سه ر ئه م پیداکرییه مان له ویه دیت، که ههر له کوردستاندا ده یان گوندو شوینی تر به هه مان ناوی (زیوی)، زیوکه، زیوه، زیویه) وه هه ن، که هه موویان له رووی ناوه وه له بنجدا یه کنو له هه موو ئه م گوندانه شدا، هاوشیوه ی گوندی (زیویه) ی لای چیا ی پیره مه گروون، (مزگه وت)یان تیدایه، وه ک ئه م مشته نمونه یه:

-زیوی-ی لای راژان (ناوچه ی مه رگه وه ر).
 -زیویه-و- زیوکه-ی لای شاری (شنۆ).
 -زیویه-ی کۆنه لاجان (لای شاری خانی).
 -زیویه-ی سه ر به دئیستانی (مه نکاریی) ی سه رده شت، که به سیوه لاسوره به ناوبانگه.

-زیوه-و بهر زیوه-ی ناوچه ی باله کایه تی.
 -زیوه-و-ده ره زیوه-ی ناوچه ی خو شناوه تی.
 -زیوی-ی ناو شاری که رکوک.
 -زیوه مه ر-ی ناوچه ی قه ره داخ.
 -زیوی-ی شیخ پیرمووس (ته نیشته بامه رنی).
 -زیوکه-ی سه ر به ناحیه ی نه هلی (نه هله) ی پارێزگه ی مووسل.
 -زیوه-ی سه ر به ناحیه ی نه هلی- مووسل.
 -زیوه-ی سهیدا، سه ر به ناحیه ی نیروه و رێکان.
 -زیوی-ی شکان سه ر به ناحیه ی نیوه و رێکان (قه زای ئامیدی).
 -زیوکاشین-ی سه ر به قه زای ئامیدی.
 -زیوکاژیری- سه ر به قه زای ئامیدی.
 -زیوا-ی شه فیقی- سه ر به قه زای دهۆک.
 -زیوکا-ی سه ر به ناحیه ی نیروه و رێکان.
 -زیوا-ی سه ری، سه ر به ناحیه ی نیروه و رێکان.
 -زیوه-ی سه ر به ناحیه ی دیانا.

-زیۆکه-ی سهر به ناحیه ی ناودهشت.

-زیوه-ی ناوچه ی نزار له بارزان (سهر به قهزای ئاکری).

-زیوه که-ی که ندالان (ناوچه ی دۆسکی).

-زیوکا عه بوی (ناوچه ی دۆسکی).

-زیۆکه-ی محمه د یاسین (ناوچه ی دۆسکی).

-زیوه-ی سهر به ناحیه ی زاویته.

-زیۆکی-ی جیسک (سهر به ناحیه ی گولی).

-زیوکا-ی سنديای (سهر به ناحیه ی گولی).

-زیوه پیرامیس-ی سهر به ناحیه ی سهرسه ننگ.

-زیوه-ی سهر به قهزای رانیه.

-زیویه-ی سهر به قهزای شارباژی.

-زیوه-ی سهر به دیستانی دۆل.

-زیوه-ی سهر به دیستانی گه ورك-نه لپن.

-زیوه-ی سهر به دیستانی ملکاوی.

-زیوه-ی سهر به دیستانی مه نگوپی خۆرهللات.

-زیوی-ی سهر به دیستانی (تیل تیموری) به شی ناوخی مه هاباد.

-زیوه گه وره-ی سهر به دیستانی (سوگمان ئاوا)ی ده وروبه ری شاری (خوی).

-زیوه-ی سهر به دیستانی (فارسینجی)ی سهر به (ئه سه دئاوا)ی پارێزگه ی هه مه دان.

-زیویه-ی سهر به دیستانی (بیله وهر)ی به شی (کامیاران)ی سهر به پارێزگه ی _سنه- کوردستان).

-زیویه-ی سهر به دیستانی (ئیسفه ندئاوا)ی سهر به شاری (قوروه)ی پارێزگه ی (سنه- کوردستان).

-زیویه-ی سهر به دیستانی ژاوه رۆری هه ورامانی ته خت.

-زیویه-ی سهر به دیستانی (نه مه شیر)ی شاری (بانه).

-زیویه-ی سهر به دیستانی (گول ته په)ی ناوچه ی فه یزوللا به گی - ده قهری شاری (سه قز)(۵).

که له ناو ئەم لیستە ناوهدا و ئەوەی زۆرتر لە مەبەستە کەمی ئیمەوه نزیکه، ئەم دواناوه، واتە: (زیویه)ی دەقەری شاری سەقزە، لە خۆرەلانی کوردستان، کە نزیکهی (۵۰ کیلۆمەتر) دەکەوتتە باکووری خۆرەلانی سەقز و بە هەمان شیوهی ناوچهی دۆلی جافایه تیش، شەقل و مۆرکی _گۆل تەپە) ی تورکی، بەسەر ناوچه کەوهیه.

دانیشتوانی ئەم گوندە کوردن، کاریان کشتوکالا و ئاژەل بەخپۆکردنە، کەشوهه‌وای زۆزان و سارده سێره و جینگه‌یه‌کی ئاوێژه و بە برشته. وهك هەر گوندیکی تر، قوتابخانه و مزگه‌وتی تێدايه. سالی (۱۹۶۳) شوینە‌وارناس و دیرینه‌زان، کۆلیاری و پشکنینیان تیدا کرد. دیرینه و شوینە‌واری شاریکی کۆنی تیدا دۆزرایه‌وه و گەلی شتومه‌کی تیدا چنگ کهوت، کە نیشانه‌ی پیتشکه‌وتنی هونه‌ری و ورده‌کاری و پیشه‌یی و خوینده‌واری بوون. ئەم گوندە لە بنه‌رە‌تدا ناوی (زیبیه) بووه کە لەگەل ناوی ئیستایدا زۆر لە یه‌که‌وه نزیکن و گوايه ئەم ناوانه، له‌وه‌برده‌نوسه‌ میژوو‌ییا‌نه‌دا نوسراون، کە سارگۆنی دووه‌می ناشووری (۷۲۲-۷۰۵ پ.ز) و ناسراو به (شروکین)ی ئیمپراتۆری ناشووری، ئەم باسانه‌ی له‌ سالی شه‌شه‌می پاشایه‌تی خۆیدا یاداشت کردوه و نووسیویه: (شاری ئیزیرتو) ی وێران کردو سووتاند و دووشاری تری (زیبیه) و (ئارمانیدیش) یشی داگیر کردوه، هەر ئەم (سارگۆن)ه‌ دواتر له‌ به‌رده‌نوسینکدا ئاماژه‌ی بۆ ئەوه‌ش کردوه، کە دوا‌ی داگیرکردن، ئەم دوو شاره‌ی (زیبیه) و (ئارمانیدش)ه‌ی سووتاندوون.

له‌ ئاکامی ئەو کۆلیاری و پشکنینانه‌ی له‌م گونده‌دا کران، گەلی خشل و که‌ره‌سه‌ی زی‌پینی تیدا دۆزرایه‌وه. هه‌ندی له‌و شتانه‌ی تیدا دۆزرایه‌وه: سینه‌به‌ند و گه‌ردنبه‌ندیکی له‌ زی‌ر دروستکراوی هه‌لقه‌هه‌لقه‌یی بوو. کە هه‌ردووکیان به‌ وینه‌ی که‌له‌سه‌ری جانه‌وه‌رانی وه‌کو: شیر، دیو، ده‌عبا و درنده‌ی نه‌ناسراوی ته‌فسانه‌یی نه‌خشینرابوون. هه‌روه‌ها کالانی خه‌نجهر و نیزه و په‌یکان و چه‌کی تری جه‌نگی. دیواره‌کانی کە له‌ ژێر زه‌ویدا ده‌ره‌یتراون، زۆر سه‌ختن، پلیکانه‌ی به‌تاته‌به‌ردی تاشراوی لووس و نه‌خشی سووره‌وه‌کراوی قالب زل دروستکراون. هه‌ندی له‌ ژوو‌ره‌کانی ئەم ته‌لار سازیه‌ی، به‌ داری (سه‌روو) دا‌ره‌را کران، کە داری (سه‌روو)-

سهول)، ئىستا لەو دەقەراندەدا نابىنرئىن. دىوارەکانى بە كاشى سۈورەۋەكرامى
رەنگاۋرەنگ نەخشىنراون.

بە پىي لىكۆلىنەۋەدى دىرىنەناسان، ئەم شتانه ھەموو، پاشماۋەدى سەدەدى
نۆيەمى پىش زايىنن. كە دەبى لىرەدا لە يادمان بى، لە سەردەمى نۆيەمى
زايىندا، دەۋلەتى (مانا)، يان (ماندى) دەسەلاتى بەسەر ئەم ھەرىمانەدا ھەبوۋە
يەكىك بوۋە لە دەستە دەۋلەتەكانى (زاگرۆس)، كە بەر لە ئىمپراتۆرىيەتى (ماد)،
لاى باشوورى زەرىياچەى (ورمى)، فەرمانرەۋايەتى كەردوۋە. بەم پىيە، شارى (زىۋىيە
= زىيىيە) و ئەو شارانەى كە (سارگۆنى ئاشوورى)، لەم ھەرىمانەدا داگىرى
كەردوون. لە شارەكانى دەۋلەتى مانا بوون .

ئىستا ئىتر پەرسىارىتر دىنە ئاراۋە:

۱. ئاخۆ ئەو گوند و شوپىنەنى ناويان (زىۋى، زىۋىيە، زىۋكە، زىۋە) يە،
شوپىنەۋارى ناۋقەلەمپرەۋەى ھەمان شارستانىتى (مانا) يىن؟!
۲. ئاخۆ ناۋى (زىۋى، زىۋىيە، زىۋكە، زىۋە) ناۋى سەردەمانى پىش
ئىمپراتۆرىيەتى (ماد) ن؟!
۳. ئاخۆ ھىچ گوند و جىگەيەكىتر لە كوردستاندا، ئەۋەندەى ناۋى (زىۋى)،
زىۋىيە، زىۋكە، زىۋە) بەم ژمارە زۆرە دوپات بوونەتەۋە و ھەن؟!
۴. ئاخۆ بنەما و ناۋى (زىۋى، زىۋىيە، زىۋكە، زىۋە) چى بى و لە بنەرەتدا چۆن
بووبى؟!
۵. ئاخۆ ناۋى ئەم ھەموو گوند و جىگەيانەى ناويان (زىۋى، زىۋىيە، زىۋكە،
زىۋە) يە، لە وشە و ناۋى (زاۋىيە) عەرەبىيەۋە ھاتوون؟.

پهراویزه‌کان:

۱. نووسینه‌که‌ی مامۆستا (وهه‌بی) به‌هه‌مان شیوازی نووسراوه، که نیوسه‌ده له‌مه‌وبه‌ر، له‌گۆفاری (پیشکه‌وتن) ژماره (۸)، سالی یه‌که‌م، نیسانی ۱۹۵۸، ل ۱-۱۴، بلاوی کردۆته‌وه.

۲. پیشکه‌وتن (گۆفار)، ژماره ۸، سالی یه‌که‌م، نیسان ۱۹۵۸، ل ۱-۴، به‌قه‌له‌می مامۆستا بلاوکراره‌ته‌وه.

۳. له‌باره‌ی (سه‌رسیر) و (چوارتا) وه‌ وتاریکم نووسیوه له‌به‌ره‌وه بلاوی ته‌که‌مه‌وه، له‌ سالی ۱۹۴۵دا له‌ سلیمانی بۆ یه‌که‌م جار لی‌بوونه‌وه‌ی ناوی (سه‌رسیر)م بلاوکرده‌بووه‌وه، وه‌ وتوبووم که له‌ (سه‌ردسیر)ی فارسییه‌وه هاتووه، که مانای (هاوینه‌هوار)ه.

۴. هه‌ر له‌ شیوه‌ی ئەم ناوه‌ تورکییانه‌ی عوسمانی، له‌ هه‌مان ناوچه‌دا، ناوی گوندی (یاخ سه‌مه‌ر) و (قزله‌ر) و چه‌ندان گوندی هاوسی (چۆخماخ) هه‌ن.

۵. بۆ به‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی ناوی (زیوی)، زیویه، زیوکه، زیوه) سه‌یری ئەم سه‌رچاوانه‌ش کراون:

۱. فرهنگ دهخدا، جلد ۹، ص ۱۳۱۱۹.

ب. محمه‌د جه‌میل رۆژبه‌یانی، ولاته‌که‌ت باشتی بناسه. چاپه‌مه‌نی ئاراس: ۲۰۰۵، هه‌ولێر، ل. ۳۱۰-۳۱۳.

ج. د. غه‌فوور عه‌بدوڵلا، گونده‌کانی کوردستان، به‌رگی: ۱، ۲، ۳، ۴، هه‌ولێر، ۲۰۰۵

د. د. غه‌فوور عه‌بدوڵلا، فه‌ره‌نگی جوگرافیایی کوردستان، چاپه‌مه‌نی موکریانی، ۲۰۰۸، هه‌ولێر.

هەندى ئاشناى نامۆ

- ۱ -

هەندى جار بە دەم نووسىنەو، برى واژه و زاراوه، دینه بەر نووکی قەلەم “ که ئەگەرچى بنەرەت و مەبەستى نووسىنەکه، کارى بەو واژه و زاراوانە نىيە “ بەلام لەهەمان کاتىشدا بى ئەوہى دەسەلات لە دەست خۆتدا بىت، لەنگەرئىک، يان هەلۆيستەيەکی کورتى کەم خايەن لە ئاستياندا دەگریت و بە دەميشييهوہ پشوويەك دەدەيت. ئەوسا لەم دەرفەتى پشووەدا، بەچاويکی ناسياوانە، لە سەرو روخسارى ئەو واژه و زاراوانە ورد دەبیتەوہ و هانا بۆ بىرەوہریت دەبەيت، تا ناويان و مانايان و ناسياويت لەگەلياندا بىر بکەيتەوہ و بزانيت چۆن تىکەل کاروانى ئەو شەپۆلە واژه و زاراوه ئاشنا و ناسياوہ کەوتوون، کە رۆژانە هاورييەتى قەلەمەکەت دەکەن!

ئەم چەند واژه و زاراوہيەش “ برىکن لەو نمونانە:

بان؛ نەبان

مامۆستا هەژار موکریانى لە لاپەرە (۴۷)ى بەرگى يەكەمى (هەنەبانە بۆرینە)دا، لەبارەى واژهى ((بان))وہ ئاواى نووسيوہ:

- ۱ - بان: بانگى نوێژ (مە لا بانى دا).
- ۲ - گازى: (بانى کە بابى).
- ۳ - لای سەروو: (لە بان ئەو کيفە).
- ۴ - سەربانى خانوو.
- ۵ - بانو: زەمىنى دەشت و بلند: (بان هۆبەتوو، تالەبان).
- ۶ - هۆگر و خاوەن بەزەبى: (ئەو مانگايە لە گوێلکەکەى نەبان بوو).

۷ - بین، بوون.

دیسان ھەر مامۆستا ھەژار، لە لاپەرە (۸۷۷) ی بەرگی دووھمی
(ھەمبەنە بۆرینە)) دا، لەبارە ی واژە ی (نەبان) ھە ئاوی نووسیوھ:

۱ - شیردەرئۆ کە بیچووی خۆی ناوئۆ و شیر ی ناداتی.

۲ - کەسئۆ کە دەنگئۆ لە یە کئۆ گۆریوھ: (کاکم لیمان نەبانە و نامان دوینئۆ).

۳ - بەدمیجاز، ھەمیشە قەلئس و توورە.

بەلام لە نیوان ھەردوو واژە ی (بان) و (نەبان) ی ئەم لیکنانە ھە یە مامۆستا
(ھەژار) دا، واژە یە کئۆ ھاوبەشی وەك (نەبان) دووبارە بۆتەوھ، کە وەك وتمان: بەو
مانایە دیت " کە شیردەرئۆ کئۆ لە بیچووە کە ی دەگۆرئۆ، یان: نایەوئۆ و شیر ی
ناداتی. کەواتە مانای گشتی واژە ی (نەبان) ئاوی لی دیت: خۆ تینە گە یانندن و
روویینە دان و دووری لیگرتن و سەیر نە کردبئۆ " بۆ یە لە فۆلکلۆردا و تراوھ:

تەحاً لە و ریزە خالانە

بۆ من چاکن ئەو چاوانە

یاری خۆمە و لیتم (نەبانە)

واتە: یار دەشزانئۆ من یاری ئەوم " بەلام رووی سۆز و بەزەبی لی وەرگیپراوم و رووم
ناداتی و بەچاوی جارانی بۆم ناروانیت، بۆ یە دەشئۆ دوو کەسئۆ ناسیاو، کە لە رئۆ و
گۆزەردا تووشی یەك دەبن، یە کئۆکیان بە ھەر سۆنگە یە کەوھ بوویت، خۆ ی لەو ی تریان
بیئاگا و نەدیو دەکات، وەك ئەو ی خۆ ی وا نیشان بەدات، کە گوا یە نەیدیوھ و چاوی
بەسەیر کردنی شتئۆکی ترەوھ خەریک کردوھ، کە بەمە دەلین خۆ ی لی (نەبان) کردوھ.

ئە ی باشە، ئە گەر بیئشگری (نە) ی ئەم واژە ی (بان) ھ، بەو جۆرە بییننەوھ یاد " کە وەك
دەزنین لە کوردیدا (نە) بیچیتە پیش ھەر واژە یە کەوھ، دەبیته بیچەوانە ی ئەو شتە، وەك:

چوون = نەچوون

خواردن = نەخواردن

خۆش = نەخۆش

خەوتن = نەخەوتن

بینین = نەبینین

بینا = نابینا

ئەوسا واژەى (بان) دەبىتتە پىچەوانەى (نەبان) و ماناى (بان) ىش دەبىتتە:
خۆتتېگە ياندن و روويىدان و سەيرکردن. بۆيە لەفۆلكلورى كوردىدا واژەى (بان) بە
ماناى تىروانىن و سەيرکردن و نزيكى كردنە:

هەتا خۆم كور بووم بە (بان)انەو
كچگەل بە دوعا و بە پارانەو
ئىستاكە پير بووم، پىم دەلین خالۆ
بەرتيليش دەدەم، نامبەنە مالۆ

واتە: هەتا لەتافى لاويدا بووم، كچانى زۆر، پەرۆشى ئەو بوون روويان پى
بدەم و خۆمیان تىبگەيەم و بيانلاوینم و چاوپرکييان لەگەلدا بکەم... كە لە مانا
گشتىيە كەى ئەم واژەيەو، هەر سەيرکردن و بينينمان لا گەلآلە دەبىت، بۆيە دەبى
ماناى واژەى (بان) هەر (بينين) بىت" كە مخابن هيشتا فەرەهەنگەلى كوردى
بەمجۆرەى لەبارەو لىك نەداو تەو.

هەرى لە بەرى جيا ناكاتەو

ئەمە پەندىكى پيشينانى كوردىيە، بەلام لە (پەندى پيشينان)ە كەى مامۆستا
(شىخ محەمەدى خال)دا نەهاتو.

لە لاپەرە (٩٦٥)ى بەرگى دووەمى ((هەنبانە بۆرينە))شدا، ماناى واژەى
(هەر) ئاوا لىكداو تەو.

١ - هەر: قور.

٢ - زىقە، گريانى مندال.

٣ - زەرەى كەر، گورە.

٤ - خاك، خۆل.

بەلام ((هەر)) و ((هەرگ)) لە دىاليكتى گۆران - دا بە ماناى (قور) و (ليتە)
و (خاكى تەر) دىت. مەولەوى تاوەگۆزى، لەم چەند بەيتەدا ((هەر))ى بە ماناى
قور و ليتە هيناو:

۱ - گیتج زریوار هه رسم مهوج وهردهن.

سارای مهريوان ته مام ((ههپ)) كه ردهن (ل: ۵۰۰).

واته: زریباری فرمیسكم شه پۆلی داوه و دهشتی مهريوانی كردوو به قور.

۲ - ها، كاوان كاوان، دلّ چون دلّ پيشان

((ههپ)) دان وه سهدا، ههردان پهی وپشان (ل: ۵۲۳)

واته: بهرزاييه كان وهك دلّ برينداران، دلّيان لهت بووه و چياكانيش قورپان

به سهري خوياندا داوه.

۳ - ياشيخ ((ههپ)) گاوان مهيله كهی له یلی

سهر به سهر وه گيان ههرزانهن خه یلی (ل: ۵۳)

واته: يا شيخ؟ قوراويك كه به هۆی مه یلی له یلی - وه له گيانی دلدار پيری

ته وهنده به نرخه ته گهر سه ره سه ره، به گيانی خۆی بيگورتيته وه، هيشتا به ههرزانی

دهست كه وتوو ه.

كه واته ههپ، به مانای قور ديت.

به لام ((بهپ)) واژه كهی عه ره بييه و به مانای زه ميني وشك ديت، بويه ههردوو

واژه كه، به دهستی ته نه هست، به پيچه وانهی يه كتر دانراون، تا مانای دژ به يهك

بدن و مانا گشتييه كهی بيته: ((تهپ و وشك)) كه له بنه رتدا پهنده كه به رامبه ر

تهو كه سه گيل و نه شاره زايانه به كار دهه ينين، كه ناوه زيان به جيا كردنه وهی: چاك و

خراپ، دۆست و دوژمن و تهپ و وشك ناشكي، بويه ده ليين: (ههپ) له (بهپ) جيا

ناكاته وه.

سه رنجيكي تر له سه ره تهم پهنده "ليكدانی ههردوو واژهی (ههپ) و (بهپ) كيش

و قافيه داره" كه نمونهی تری ته مجوره واژه دژ به يه كانه، له زاراوهی تری وهك (تهپ) و

(بهپ) دا ده بينين و من دلنيام تهم دوو واژه يهی تهم زاراوه يهش له بنه رتدا هه ر (تهپ) و

(بهپ) هه مان پيودانی په ندی (ههپ) و (بهپ) بوون، كه ئيستا لهم زاراوه يه دا

بزوييني (بهپ) كه سواوه و بوته (بهپ) و زاراوه كهش به گشتی مانای هيشتا (تهپ)

ده گه يه ني" كه نابي مانا كهی واييت، بهلكو ده ييت به هه مان پيودانی په ندی (ههپ)

(ی) له بهر - ی جيا ناکاته وه) سه يری بكریت.

بۆ بیرھینانەوہی خوینەر و ھەر لەم بوارەدا، زاراوہی (حازر و بزر)، (بەزمەم رەزم) *، ھەلبەز و داہەز) مان لە کوردی دا ھەبە، کە بەپێدانی زاراوہی پیشوو، ھەردوو واژەکەئەمانیش، دژبەبەکن و ھاوکاتیش (کیش و قافیە) دارن، تا لەسەر زمان و لەکاتی بەکارھێناندا ئاسان و وەك جۆرە شیعریکیش بن. ھەر بۆیە لەم بوارەدا بیر بۆئەوہ دەچێ، کەواژەکانی ئەمجۆرە نمونانە، ھەروا بە ریکەوتیک نەچوونەتە پال یەکتەری، بەلکو دەبێ زمانزان، یان فەرھەنگ نووسیک، کاری لەسەر کردبن و لەم نمونانەش زۆرتەر بووبن، بەلام ئیمە ھەر ئەم چەند دانەبەمان سنگاوسنگ بۆ ماپیتەوہ.

کونە مشکێ لێکرد بە قەیسەری!

یان

قەیسەری لێکرد بە کونە مشک!؟

ئەمیش پەندیکی دێرینەبە، تەمەنی لەگەڵ دروستکردنی (شار و بازار و قەیسەری) داہە. داخەکەم لە (پەندی پیشینان) ھەبە مامۆستا شیخ محەمەدی خال - دا نەھاتووہ. تا ئیستا لە زۆر دەقی کوردیدا دەیبینم بە ھەلە بەکاری دینن. ئەگەر لە رووی واتاوہ سەیری بکەین، ھەست دەکەین بەو مانایە ھاتووہ، کە بەراورد لە نێوان دوو جیگەئەوہ (قەیسەری) و (کونە مشک) دا دەکات... بێگومان دەشزین جیاوازی لەنێوان ئەم دوو جیگەبەدا، ئەوئەندە زۆرە "جیی بەراورد نییە.

چونکە رووی دەمی پەندەکەش لە مرۆقە " نەك لە مشک، ئەوا دەزانین کە مرۆقە دەتوانێ لە بازار و قەیسەریدا، بە پان و پۆری بازار و قەیسەریبەکەدا بسوریتەوہ. بەلام بەپێچەوانەوہ، مرۆقە بەکونە مشکدا ناچیت. لەبەرئەوہ مادام رووی دەمی پەندەکە ھەر لە مرۆقە (وہك و تمان)، ئەوا دەبێ ئەم مرۆقە (لەوکاتەدا) ئەوئەندە بەتەنگ ھێنرايیت، کە مەودای ھەنگاوەلھێنان و بزووتنی لەبەردەمدا

* بەزم و رەزم: شادی جەنگ، خۆشی و شەر و ھەرا.

تەنگەبەر و تەسك و پۈر تەنگۈچەلەمە كرابىتتەوہ. واتە: تەگەر لەبەر ھەر ھۆپسەكى گوشارى وەك قەرزارى، يان دوزمنكارى، يان ھەزارىيىت“ تەوا ئاسۆى بەر پىئ و بەرچاوى، تاريك و تەنگ دەبى و تروسكايىكە شك نابات، تا وردە وردە ھەست دەكات تواناى ھەنگا و ھەلھىئەن و پەلوپۆ ھاويشتەن و دەرەتانيك و دەستگريكى نىيە“ بەدەم ئەم تەنگانەيەيەوہ بىت. بۆيە ھەست دەكات تەنگى پىئ ھەلدەچىرى و دىناى لى بچووك و بچووكتر دەبىتەوہ“ لەم بارەدايە ئەم مەزقەھى ناو ئەم تەنگەزەيە، ئەو شار و بازار و قەيسەريەيى جارانى لى تاريك و نووتەك و يەكجار تەنگەبەرە. بۆيە كاتى كەسيك، كەسيكى تر بەتەنگ دىنى“ دەلەين: قەيسەرى لى كرەوتە كونە مشك. كە نمونەي ترى ئەمجۆرە پەندەمان، بەم شىوانەي تىرش ھەن (ھەرچەندە ھىچيشيان لە - پەندى پىشيان - ەكەي ماموستا شىخ مەمەدى خال - دا نەھاتون).

۱ - دىناى لىكرد بە چەرمى چۆلەكە: واتە ئەوئەندەي گوشار بۆ بردووە و ئەوئەندەي تەنگ پىئەلچىنەوہ، ئەم سەر زەمىنە بەرىنەي لى تەنگ و بچووك كەدەوہ“ بەئەندازەي چەرمە چۆلەكەيەك.

۲ - سەرى دنيا بەپوش نەگىراوہ. واتە: ئەم ئاسمانە بى سنوورەي تا چا و ھەتەر دەكات، ھەر ئاوەلایە، كەچى كە يەكك داد لە دەست تەنگزەيەك دەكات“ بەرامبەرەكەي دلخوشىي دەداتەوہ و پىي دەلئ: سەرى دنيا بەپوش نەگىراوہ. واتە: ھىشتا ئومىد و ئاسۆى رووناك ماون.

لەبەر ئەمانە، شىوہى بەكارھىئەنى: ((قەيسەرى لىكرد بە كونە مشك)) راسترە، نەك پىچەوانەكەي.

رەنجبەر، يان رەنجبار؟

لە كوردەوايدا بەتايبەتیش لەناو گوندنشینە كاندا (رەنجبەر) بەو كەسە دەلین، كە بەرامبەر بە كرێبە كى دريارىكراو، كار بۆ كەسێكى نر دەكات، واتە: ھەر نزیكە بە (كرێكار)ى ناو شارەكان، كە ھەردوو وشەكە لە بنەرەتدا لە دوو واژەى سەر بەخۆ لێكدراون. چونكە واژەى (رەنج) بە تەنیا بەمانای تەقەللا و كۆششە و توانای خستەنە كار و وزە بەخشین دەگەيەنیت، وەك چۆن (كرێكار) لە واژەى (كرێ + كار) پێكھاتوو، ھەر بەو جۆرەش (رەنجبەر، يان رەنجبار)، لە (رەنج + بەر) و (رەنج + بار) پێكھاتوو.

بەلام لە وشەى لێكدرایى (رەنج + بەر)، يان (رەنج + بار)دا، جۆرە تێكەلاوى و گۆرانكارىبە كى زمانەوانى بەسەردا ھاتوو، كەوا پێدەچى پاشگرى (بەر)، يان (بار) لە بنەرەتدا جۆرێكى تر بووبیت و بەپێى تەمەنى مێژووى دێرینەى ئەم واژەى، لە كوردەوايدا (كە كۆمەلگەى كى كشتوكاڵ كار بوون) و لە دەمێكەو بەسەر زارى زۆر بەى جەماوەرى خەلكە كە یەو واژەش وەك ھەر پێویستىبە كى تری ژيان، گۆرانكارى بەسەردا دیت، بەتايبەتى بەمەبەستى سفتوسۆل بوون و بى گریوگۆل بوون، لەسەر زمان و خێراى لە بەكارھێنانیشدا، كە خێراى بەكارھێنانى واژەكە، لەسەر زمان، واى سواندوو، ھەر وەك چۆن ئیستا لەسەر زمان و گۆمانە ھەر بەو جۆرەش بەكارى بەیئینەو.

بەلام بە بەراورد لەگەڵ دەستەواژە ھاویاساكانى ترماندا، كە ھەمان گۆرانكارىیان بەسەردا ھاتوو، بۆمان دەردەكەو، كە واژەى لێكدرایى (رەنجبەر) لە سەرەتادا (رەنج + بار)، واتە: (رەنجبار) بووب، چونكە:

١ - نالى دەلى:

ئاوى سوپى چاو و (بار)ى تالى لىو
سوپى و تالى، دەم دەدەم و ژەم ژەم دەخۆم

* * *

واته: قورساییه کی گران له سه ر لیومه، که به ددان لئی ده که مه وه و ده بخۆم...
بۆیه له سه ر هه مان پێودان ده وترئ: (فلانه کهس، لهش به باره) واته:
بارستاییه کی قورس له سه ر له شیتئ، ئیتر ئه و بارستاییه، نه خۆشیی بیئ، یان
ئه رکی سه ختی ژیان...

یان ده وترئ: (فلانه کهس، هیچی له باردا نییه، واته: دهسته چاپه و بی
ده سه لات و بی خێر.

یان ده وترئ: (فلانه کهس، ناله باره)، واته: نایه ته ژیر باری ئه و ئه رک و
فه رمانه وه" که پێویسته بیکات.

یان ده وترئ: (فلانه ئافرهت منداڵ باره)، واته: مندالی له ئه ستۆیه و ئه رکی
سه رشانی قورسه.

که واته پوخته ی مانای (بار)، له و نمونانه دا" به مانای گرتنه ئه ستۆ و هاتنه
ئه ستۆی ئه رک و فه رمان و قورساییه ک، که هه ندی جار مرۆقه که، خۆی به پیر
گرتنه ئه ستۆی ئه و (بار) هه ده چیت، وه ک نمونه ی (ره نجبار) ه که و هه ندی جاریش
دیارده کانی تری ژیان، وه ک هه ژاری و نه خوینده واری و نه خۆشیی و کاره ساتی
سروشتی، له ئه ستۆی مرۆقی (بار) ده کات.

۲ - له فۆلکلۆری کوردیدا ده وترئ:

له ناو سابلاخ دا، بورجیک دیاره به قه ده ئه و بورجه، خه م له دلم باره

واته: به بارستایی و قورساییی و بهرزایی ئه و بورجه، بارته قای خه م، نیشته تته
سه ر دلم" بۆیه له سه ر پێودانی ئه م ریسایه، ده وترئ: فلانه کهس خه م باره، واته:
خه م له ئه ستۆیه تی.

۳ - ده وترئ: فلانه کهس (نوێژکه ر) ه! که دیاره له سه ره تادا وشه لیکدراوه که،
له وشه ی (نوێژ + کار) هه هاتوه و ئه مه ییش چونکه له ده مه یکه وه" له سه رده می
په یدابوونی تایینی ئیسلامه وه، له ناو کوردستاندا به کار دیت، تیپی (ئه لف) ی
وشه ی (کار)، که خۆی زۆر کورت دیته سه ر زمان و گوئ" بووه به (بزوین = ه) و
له (نوێژکار) هه وه بووه به (نوێژکه ر)، که هه رگیز ریی تیناچی ئه م وشه لیکدراوه،
له به ره تدا به و سووکایه تییه له دایک بوو بیت، یان دواتر ویسترای سووکایه تی پی

بكریت! له كاتیكدا كه بهر پزهوه سهیری ئایینی ئیسلام كراوه، چونكه نمونه ی تری له مجۆره وشهیه مان زۆرن، وهك: وشه ی (راوكه ر)، كه ته میش دیاره له بنه رهدا (راو + كار) بووه، وهك وشه ی (وه رزشكار).

٤ - تیپی (ئه لف) ی تیكرای ئه و وشانه ی سه ره وه، كه هه موویان له بنه رهدا حه رفی (ئه لف) بوون و له بهر كورتیی تیپه كه، له سه ر زمان و گو یچكه و له و جینگه یه دا سواون و گو رداون به تیپی (ه)، اته: به (بزو یین)، ئه وه مان لا دروست ده كات، كه وشه ی لیك دراوی (ره نجبه ر)، هه ر (ره نجبار) بووه.

هه رچه نده له شیه ته لكردنی وشه ی (ره نجبه ر) دا، وا دیتته به ره هه ست، كه (ره نجبه ر) به و كه سه بلین گوایه به ری ره نج و ته قه للاكه، بو خزی بیات.

به لام وهك وتمان: له و وشانه دا (بار) ی سواون و بوون به (به ر) و له و گو ران و سواندنه شدا، مانایان نا گو ردری و وهك خو یان ده میننه و... ته گینا ته گه ر وابی “ ئه و كاته كه دهوتری: (فالانه ئافره ت منداله به ره) “ ئاخو ده بوایه مانای وابیت، كه گوایه منداله كه ی دزیوه؟! (*).

* * *

هه‌ندی‌جار به‌دهم بینین و بیستنه‌وه، بری‌ واژه‌و زاروه به‌ر چاو و گوی‌ ده‌که‌ون، ده‌م و ده‌ست به‌ری چاو لیل‌ و گوی‌چکه‌ش له بیست‌ بیزار ده‌که‌ن: ئیتر به‌په‌له‌ بریار ده‌ده‌یت گوی‌چکه‌و چاوت، له‌بیست‌ و بینینی‌ ئه‌و ره‌شه‌بایه‌ دووربخه‌یته‌وه، که‌ به‌ مه‌به‌ستی‌ شیواندن و کاولکاری، روه‌ی له‌زمانی‌ کوردی‌ کردووه‌و هه‌یچ داموده‌زاگایه‌کی‌ (زمانه‌وانی‌)ش ده‌سه‌لاتی‌ به‌رگری‌ له‌م ویرانکاریه‌ پیناکری‌، که‌له‌ هه‌یچ قوناغی‌کی‌ می‌ژوه‌ی‌ زمانی‌ کوریدا، ئه‌وه‌نده‌ی‌ ئیستا، مه‌ترسی‌ی‌ بۆسه‌ر زمانی‌ کوردی‌ په‌یدا کردب‌. وه‌ک نمونه‌ی‌ (دلۆپیک‌ له‌ زه‌ریا):

ناوزه‌:

واژه‌ی‌ ناوزه‌! له‌چیه‌وه هاتووه، که‌ له‌م چه‌ندساله‌ی‌ دوایدا، زۆر نه‌شاره‌زایانه‌ له‌نوسینی‌ کوریدا به‌کاری‌ ده‌هیئن‌!. بۆیه‌ پیم‌ باشه‌ شتی‌ک له‌سه‌ر ئه‌م واژه‌یه‌ بلیم‌: که‌ (زه‌د) له‌بنه‌رده‌دا چاوگی‌ قرتاوی‌ (زَدَنَ - زه‌ده‌ن)ی‌ زمانی‌ فارسییه‌و به‌مانای‌ (لیدان)ه‌، که‌چی‌ ئه‌وه‌ی‌ سه‌یره‌ ئه‌و نووسه‌رانه‌ی‌ به‌وه‌ی‌وه که‌ ماناکه‌ی‌ نازانن، زۆرجار واژه‌ی‌ (ناوزه‌!) و هه‌ندی‌ جاریش دیومه‌ و بیستومه‌ به‌ (ناوزه‌نگ)یشی‌ به‌کارده‌بن‌!... له‌م سه‌رنجه‌مدا له‌سه‌ر ئه‌م واژه‌یه‌، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌نییه‌ بلیم‌ ناب‌ی‌ واژه‌ی‌ بیانی‌ به‌کار بری‌. به‌ پینچه‌وانه‌وه من‌ بروام‌ وایه‌ ده‌وله‌مه‌ندترین‌ زمان، ئه‌و زمانه‌یه‌ که‌ (ته‌نتین)ی‌ واژه‌ وه‌رگرتنی‌ زمانگه‌لی‌ بیانی‌ به‌هه‌یژه‌ و زیره‌کانه‌ واژه‌ی‌ بیانی‌ ده‌قۆزیته‌وه‌و له‌ شوینی‌ پتویست‌ و شیاو و له‌هه‌ناوی‌ رسته‌ی‌ په‌سه‌نی‌ زمانه‌که‌یدا به‌کاری‌ ده‌هیئن‌. چونکه‌ (زمان) به‌به‌کاره‌ینانی‌ واژه‌ی‌ بیانی‌، نابیتته‌ زمانیکی‌ نامۆ، به‌لکو به‌به‌کاره‌ینانی‌ رسته‌ی‌ سه‌ر به‌ میعماری‌ بیانی‌، ده‌بیته‌ زمانیکی‌ ئالۆز و نامۆ... له‌م بواره‌دا ته‌گه‌ر شاعیرانی‌ کلاسیکی‌ کورد به‌نمونه‌و له‌ناویشیاندا (نالی) به‌یاد به‌ینینه‌وه، ده‌بینین‌ واژه‌گه‌لیکی‌ زۆری‌ بیانی‌ (عه‌ره‌بی‌ و فارسی) به‌کارده‌هین‌، به‌لام له‌ناو که‌ش و هه‌واو هه‌ژموونی‌ رسته‌ی‌ خۆمالیبانه‌و په‌سه‌نی‌ کوردا ده‌یانگۆنجین‌. له‌م بۆنه‌یه‌دا

ته گهر ههر له سه ر واژهی (ناوزه د) بوه ستین و بلین گریمان له جیی واژهی (ناوزه د)،
 واژهیه کی تری کوردیمان نه بیته، ته واته قهینا که ری پیدراوه. به لام خو شبه ختانه
 چه ندان واژهی ترمان له جیی واژهی (ناوزه د) هه یه وه ک ناودیر ده کری، یان:
 ناوده بری.

* * *

جهنگی جیهانی یه که م:

جهنگی جیهانی دووهم:

ته م رسته یه ته رجه مه یه کی ده قاده قی عه ره بییه، که هه یچ رسته سازی و
 بیر کردنه وه یه کی کوردییانه ی تیدا له به رچاو نه گیراوه. که ته گهر به جیا له سه ر
 وشه کانی رسته که قسه بکه یین، ئاوا ی لیدیت: جیهان، مه به ست له و گۆی زه وییه یه،
 که ئیستا ئیمه ی له سه ر ده ژین. ئیتر جیهان (له ئیستادا) گۆیه کی تری زه وی نییه،
 مرۆقی له سه ر بژی. که واته (جیهانی یه که م و جیهانی دووهم و سییه م) نییه. به لام
 مه به ست له واژهی (جهنگ) ی ته م رسته یه، ته و جهنگه یه که له سه ده ی رابردوودا
 له سه ر ته م گۆی (جیهان) ه روویانداوه مه به ستیش له جهنگی یه که م و جهنگی
 دووهم، یان: یه که م جهنگ و دووهم جهنگه. به م پییه میعماری رسته که بو کوردی
 ئاوا ی لیدیت: (جهنگی یه که می جیهانی) یان: (یه که م جهنگی جیهانی) و بو
 دووهم جهنگیش به هه مان شیوه ده بیته: جهنگی دووهمی جیهانی، یان دووهم
 جهنگی جیهانی.

* * *

(كان)ى پاشگرى (كۆ)، وەك: شاعيره سۆفийه كان: ليرەدا (كان)ى پاشگر (سۆفى
 — بيه كان)، مەبەست و تايبەت لە (كۆ)ى ئەو شاعيرانەيه، كە سۆفى مەشرەب و
 سۆفیزم. لەبەرئەو دەبى بنووسرى: شاعيرانى سۆفى، يان ئەگەر پاشگرى (گەل)،
 كە زۆرتر بۆ ئەمجۆرە (كۆ) يانە بە كاردەبرى و لەبنەچەشدا ئەردەلانیبەو لەسەدان
 سەلەو سەرلەبەرى كورد بە كاری دەبات، شتیكى لەبار و جوانە و لەناوچەكانى
 گەرمیان و ئەردەلانددا زۆر رۆیشتوو و بۆ دەیان وشەى وەك: كورگەل، كچگەل،
 پیاوگەل، ژنگەل، گەلى كورد ... هتد، بە كاری دەبن. ئەوسا ئەم رستەیه مان
 ئاواى لیدیت: (شاعیرگەلى سۆفى). هەرچەندە هەندىك زمانەوانانى كورد، پێیان
 وایە پاشگرى (كان)ى سۆفийه-كان، ئامرازى خستنه سەرەو دەشى وەك خۆى:
 (شاعیره سۆفийه كان) بنووسرى. كە من لەگەل ئەمەدانیم و پیم وایە ئەم (ئامرازى
 خستنه سەر)ە، تەنیاو تەنیا بۆ (سيفهت) دەبى، وەك: كچە جوانە كان،
 كورەقۆزە كان، سیوگەرە كان، هەورەبەرە كان، نەك بۆ (ناو)، كە محابن بە پێودانى
 ئەم هەلە باو، دەیان و دەیان دەستەواژە و رستەى وەك ئەمجۆرە رستە ئالۆز و
 شپرزانه، بەبى لەبەرچا و گرتنى هیچ تايبەتەندىبەكى زمانى كوردى لە ئیستادا
 بە كاردەبرىن و گۆرپنەو و سړینەو و هشیان، زۆر سەخت و ئەستەمە، وەك ئەو
 دەلین و دەنوسن: حیزه كوردستانییه كان! لە كاتیكدا وەك دەزانین هەر (یهك)
 كوردستان هەیه، بەلام لە كوردستاندا چەندان حیزب هەیه، كە دەبى سیغەى (تاك)
 بۆ (كوردستان) و سیغەى (كۆش) بۆ (حیزه كانى كوردستان) بە كاریبى... بەلام
 هەلە باو كە لەویدایە، كە پاشگرى (كان)ى (كوردستان- بيه كان)، بۆ حیزه كانە،
 نەك بۆ كوردستان و بەم پێیه دەبیت بوترى و بنووسرى: (حیزه كانى كوردستان)،
 يان: (حیزه گەلى كوردستان). هەر لەم بوارەدا نمونەى تری لەمجۆرە دەهینینەو
 دەلین: لە كوردستاندا روبرو چىای زۆر هەیه و بۆ ناوھێنانیان بە (كۆ)، دەبى
 بوترى: روبرو بارە كانى كوردستان، چىاكانى كوردستان. نەك
 روبرو بارە كوردستانییه كان!، يان چىا كوردستانییه كان... هەر بەو پێودانەش دەبى
 بوترى: كچانى سلیمانى، نەك كچە سلیمانییه كان! و شەقامە كانى سنە، نەك
 شەقامە سنییه كان!. كوران، يان: كورگەلى دیارە كر، نەك كورە دیارە كر بیه كان!.

یان دەوتری و دەنوسری: (ریکخراوه دیموکراتییەکان)!. کە ئەمیش وەک رستەیی پیشوو، دەبی سیغەیی (کۆ) بۆ (ریکخراوه کان) بیئت، نەک بۆ (دیموکراتی). چونکە لە کوردیدا وشەیی (دیموکراتی) جەمەع ناکریتتەوه، بە لکو وشەیی ریکخراو جەمەع دەکریتتەوه و بۆ ئەم رستەییەش دەبی بوتری و بنوسری: (ریکخراوگەلی دیموکراتی) و هەر لە نمونی ئەم هەلە باوانەدا دەنوسری: ولاتە ئەوروپییەکان!، هیزە ئەمریکییەکان، هەوالە وەرزشییەکان!. کە لەمەشدا دەزانین (ئەوروپا) بریتییه لە چەندا ولات و بەهەموویان (یەک) کیشوهریان پیک هیناوه و ئەم کیشوهرەش وەک وشەیی (کوردستان)ی پیشتر باسکراو، جەمەع ناکریتتەوه. واتە: یەک ئەوروپا هەیه. بۆیه دەبیئت دەستەواژەکە بەمجۆرە دا برپیزری: (ولاتانی ئەوروپی) و... هیزەکانی ئەمریکا، نەک: هیزە ئەمریکییەکان!، هەوالەکانی وەرزش، نەک هەوالە وەرزشییەکان!.

حۆتەگەر بگەریننەوه بۆ خودی ئەو رستەو نمونە عەرەبیانەیی، ئەمجۆرە رستە کوردییانەیان لێوه تەرجمەکراوه، ئەوسا بۆمان دەردەکەوی کە وەرگێرە کوردەکە، نەزمانی کوردی دەزانن نە عەرەبی. ئەگینا لە رستەو نمونە عەرەبییەکەشدا، ئەو سیغەیی (کۆ)یەیی تێمە مەبەستمانە و دەبی بە (کۆ) بنوسرین، لەویشدا هەر وان، وەک ئەوهی لە عەرەبیدا دەنوسری: الشعراء الصوفیون، الدول الاوربية، الاحزاب الكوردستانية، المنظمات الديمقراطية، القوات الامريكية، الاخبار الرياضية. واتە: وشەکانی الشعراء، الدول، الاحزاب، المنظمات، القوات، الاخبار، هەموویان (کۆ)ن و وشەکانی (الاوربية، الكوردستانية، الديمقراطية، الامريكية، الرياضية)ش، هەموویان بە سیغەیی (تاک) هاتون، کەچی وەرگێرە نەشارەزا کوردە، سەقەتیان دەکات و لەباریان دەبات و بەمجۆرە ئەم کوردی نەزانانە، زمانی کوردی کاول دەکەن.

ئەم كۆتۈپم خۆندەوہ:

(شارى سلیمانى-مەملانى گروپە كۆمەلایەتییەكان: ۱۸۲۰-۱۹۲۰)

(۱)

گەرەتەرىن تەنگەزە لە بەردەم نووسىنەوہى لایەنە جىاجىاكانى مېژووى گەلى كورددا، نەبوونى سەرچاوەیە، سەرچاوەش بەواتای نەبوونى نووسەرى كورد خۆی، واتە: نووسەرى خۆمائیە! كە ئەم دیاردەییە بەتەنیاو لە سەرتاسەرى خۆرەھەلاتى ناوہراستدا، ھەر تايبەت بوو بەكوردو ھەر كوردیش بەم شیوہ سەمەرەییە ماوہتەوہ و پېى وایە دەبى گەپیدەو لىكۆلەرو سىياسەتمەدارى بیانیى، ھەموو كەرەسەو پىداووستى و پلانى ھەموو بوارەكانى ژيانى ئابووریى و كۆمەلایەتییى و سىياسیى.. ھتد، بۆ بنووسیتەوہو دەستەبەر بکەن! ئەمەش بىگومان ھەر لە ئەفسانەو مېتۆدەكانى خەيالدا جىگەیان دەبیتەوہ. كەچى زۆر لە نووسەرانى كورد، ئەم دیاردەییە بۆ ئەوہ دەگەرپىننەوہ، كە كورد بەدریژاى مېژوو، دەولەتى نەبووہو نەبوونى دەولەتیش وای كردوہ زەمىنەى لەبار، بۆ زۆر كاری گرنگ و لە ناویشاندا بۆ كاری نووسین نەرەخسابى! كە ئەم قسەییە چەند لە راستیشەوہ نزیك بى، بەلام راستییەكى لاوازە، یان ئەگەر بویرم بلیم: بیانووئیەكى لاوازەو مانای خۆیە دەستەوہدانە بۆ ھەلومەرجى سەپا. چونكە ئەگەر كورد دەولەتى نەبووبى، بەلام لە سەدان سال لەمەوبەرەوہ، چەندین میرنشینی خۆى ھەبووہ، كە ئەم میرنشینانە، ئەگەر دەولەتیش نەبووبن، نىمچە دەولەت بوون و نەتەوہ دراوسىكانى ترى كوردستانیش، ھەر لە رىگەو ژىر سىبەرى ئەو میرنشین و نىمچە دەولەتانەوہ، سەدان كۆتیبیان لە بارەى زمانو فەرھەنگو مېژووى خۆیانەوہ خستۆتە ناو

کتیبخانه کانی دنیاوه^(۱). به لّام ئیمه، له ماوهی نیوان شه (۳۰۰-۴۰۰) ساله ی دهسه لّاتی میرنشینه کانی کورددا، ژماره ی نووسه ری کوردو به ره مه کانیان (واته: شه به ره مه مانه ی له سه ر بابه تیکی فره هنگی و میژووی کوردیان نووسی بی)، له ژماره ی په نجه کانی تاقه دهستی که مترن! له به ره شه وه گه رانه وه بو له سه ر نووسی نی هه ر لایه نیکی ژیان ی شه سه ر ده مه ی گه لی کوردو قو ناغی دوا ی له ناوچوونی شه میرنشینه ش، ده بیته شه و کاره دژاران ه ی ره نجی بی پرا نه وه و خوینی جگه ریان ده وی. چونکه له یه که مین پیوستی و که ره سه ی نووسینه وه، که سه ر چاوه و به لگه نامه یه، ئیتر ده بی مه لبه نده کانی ئه رشیفی و لّاتانی ده ره وه ی کوردستان یان بو پیشکینیت، که شه میش خو ی داستانیکی تره، به تاییه تیش نووسین له سه ر لایه نیکی هیشتا ده ست بو نه براوی وه ک بابه تی سوسی لۆگی (کۆمه لّناسی) ی کۆتاییه کانی ژیان ی میرنشینی بابان، که له چا و میرنشینه کانی تری کورددا و به نمونه: میرنشینی ئه رده لّاندا، که له هه موو روویه که وه له میرنشینه کانی تری کورد، سه قامگیرترو دامه زراوتر بو وه، کاریکی سه خته، چونکه میرنشینی بابان له دوا په نجا ساله ی ته مه نیدا، به سو نگه ی شه رو تیهه لچوونیان له گه ل هه ردوو دهسه لّاتی عوسمانی و ئیرانی و هاوکات شه رو مملانیی خو به خو ی خویشیاندا، کاریکیان به سه ر میرنشینه که هی ناوه، داری به سه ر به ر دییه وه نه می تی.

ماموستا جه عفر (فازیل که ریم شه حمه د) کتی بیکی به ناویشانی سه ره وه چاپ و بلا و کردۆته وه، که وه ک له ناویشانی کتی به که وه ده رده که وی، ته رخانه بو مملانیی گرویه کۆمه لّایه تییه کانی شاری سلیمان ی، له نیوان سه د سالی (۱۸۲۰- ۱۹۲۰ز) دا هه لّبژاردنی شه م بابته و ته قه لّلاش بو دیتنه وه ی سه ره دا وه کانی سه ره تا و چوینی شه و مملانییه، له زور رو وه کاریکی:

۱. ئازایانه یه. چونکه شه گه رچی هیما و نیشانه کانی شه و زوران و مملانیی نهیی و ئاشکرایه، شه وه نده ئاکامیان لی که وتۆته وه، که چاودیری وردو نریک، به ئاسانی ده لاقه و درزه کانی پاشماوه ی مملانییه که (هه ست) پی ده کات، به لّام هه ر ته نیا (هه ست) ی پی ده کات، نه ک بتوانی ده ست له سه ر بنه ما وه یه زانستییه کانی شه و مملانییه دابنی. له به ره شه وه ی سه ره تا کانی شه و زوران و کیشمه کیشمه یه، شه وه نده ته ماوی و پر توونکه توونکه ن، که چاوی (هه ست) هه ر ته ریان ناکات و

دهبى راسته وخۆ ريگهى بۆ له بهر بگيرى. له بهر گرتنى بواريكيش، كه پيشتر ريچكهى نه شكينرابى، كاريكى تهسته مه. بويه من ئهم كاره، به كاري (نه كرده) ناوده بهم، چونكه له لايه كه وه پيشتر كهس نه يكرد وه، له لايه كى تر يشه وه، به هوى دژواري ته نجامداني كاره كه وه، له دهست هه موو كهس نايهت، كه نووسه ر خۆى ئهم چه له مانهى له پيشه كى كتىبه كهيدا ديارى كرد وه و لىيان نه سلّه ميوه ته وه..

۲. زيره كانه شه، چونكه هه ر هه لى بژاردنى ته و قوناغهى ژيانى كۆمه لايه تى سلىمانى، جياوازيه كى سه روچرى له گه ل سه ر له به رى شاره كانى ترى كوردستاندا هه يه، له بهر ته وهى شارى سلىمانى به پى پى برپارىكى ميرانى بابان دروست كراوه (۱۷۸۴ز) و بۆ ته وهش زۆر به خىرايى بى پى ته مه لى به ندىكى دره وشا وهى فه ره هه نگى، بازرگانى، كۆمه لايه تى، زۆر به په له ش زانا و رووناكبرى ناودارى ته و سه ر ده مهى كوردستانيان بۆ پايته خته كه يان بانگه يى شت كرد وه و ته كيه و خانه قاو مه دره سه يان بۆ ئاماده كرد وون. هاوكات وه ستاكارو پيشه گه رى چاك و دهست ره نگى نيشيان بۆ كاري بيناسازى و پيشه ي جياجيا، له ده ره وهى قه لى مه ر وه كه يان وه و به تايه تيش له شاره كانى (سه) و (بانه) و (سه قز) وه بۆ نيشته جى بوون له (سلىمانى) دا هانداوه. ته نانهت جووتيارو كرئىكارو سه ربازيشيان له و ناوچه و ئىلان وه خواستوون، كه بهر له دروست كردنى (سلىمانى)، به شدارىيان له بهر پى وه بردنى مېر نيشينه كه دا نه بووه^(۲).. بهم بۆ نه يه وه پى كه اتهى سلىمانى، پى كه اته يه كى هه مه جوړه و به يه كتر جياوازو نامۆ بوون. كه له م پى كه اته جياوازانه شدا، شه رم و شكۆ له يه كتر كه متر ده بى ته وه. بويه له م باره دا ئاستى مملانى يه كه ش زياتر هه لده كشى و هه ر پۆله يان ويستويان به په له بى نه خاوهنى ده سه لات و دارايى و جى كه كرده وهى خويان، كه هه ر خودى ئهم خواست و ته قه لى هه مه جوړه، له هه مان كاتدا ماك و تووى مملانى و بهر به ره كانى يه كى نه ينى و هه ندى جارى شى ئاشكرائى له پرۆسه ي پى كه اتهى (سلىمانى) دا كرد وه و له هه مان كاتدا سه ربارى ئهم دۆخه ش، كه هيشتا مملانى يه كه شه قلى نه گرتى بو، مملانى يه كى توندتر له سالى (۱۸۱۱ز)^(۳) به دواوه، نهك هه ر تى كه ل

ململانی فراوانه که بو، به لکو جله وی ململانییه که یشی به دهسته وه گرت، که ئه ویش ململانیی نیوان ههردوو ریبازی (قادری) و نه قشبه ندی) بو، که یه که میان زانای ناودار شیخ ماری نوئی (۱۷۵۲-۱۸۳۸ز) و دوو میشیان مهولانا خالید (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز) رابه رایه تییان ده کرد.

به لام ئه م ململانییه یان له ململانیی چین و دهسته جیاجیاکانی تری ناوشاری سلیمانی به ته وژمتر و ئیقلمگیر تر بو، چونکه به شیکی فراوان له به شداران و پیکهاته کانی ململانی پیشووه کهش، به دوو شیوهی جیاواز، تیکه له ئه م ململانییه بوون و به مهش پرۆسهی ململانیی گروپگه لی کۆمه لایه تیی سلیمانی، تین و تاوی به کولی تیپژاو گه یشته ترۆپک و به جوړیک بینی خوارده وه و ره گی داکوتا، که له دوای مه رگی ههردوو رابه ری ته ریه ته کهش، هه ر دریزه ی کیشاو پسانه وه ی بو نه بو.

بویه دووباره ی ده که مه وه، که هه لباردنی ئه و قۆناغه ی ژیا نی کۆمه لایه تیی شاری سلیمانی، بو لی کۆلینه وه له سیما و کرۆک و جوړی ململانی و کیشمه کیشمه کانی کۆمه لایه تیی، هه لباردنیکی ژیرانه یه .. له پال ئه م هه لباردنه شدا، نووسه ر له ناوجه رگه ی ئه م ململانییه دا، بو بابه تیکی دیاریکرا و ده گه ری، که پیشتر له بهرنامه که یدا رهنگی بو رشتووه، ئه ویش به دیارخستنی (چه مکی هاوشارییون، واته: بازرگان و کاسب و رووناکبیر) ه له شاری سلیمانیدا، که ئه م پۆله خه لکه له پرۆسه یه کی میژوویدا، چینی بورژوا پیکدینن و نووسه ر به په رۆشه وه به دوای بابه تی گه را خستن و چرۆکردنی ئه م چینه ی شاری سلیمانیدا ده گه ری و له م پیناوه شدا به ماندوو بوونیکی پشوو دریزانه وه، په لی بو زۆر سه رچاوه و به لگه ی ده ست بو نه براوی بابه ته که ی بردووه .. به لام محابن، سه ره پای ئه و هه موو ته قه للایه ش، که چی رۆلی بورژوای کوردی له شاری سلیمانیدا، رۆلیکی ساوا و لاوازی بووه. چونکه وه ک نووسه ر خو ی ده لی: (ئیمه ئه مپرۆش له روومان نایه ت باسی ئه وه بکه یین، که چینی بورژوا مان هه یه، یان هه بوویت .. له (پیشه کی).

به لام دهره که وتنی رۆلی کارای بورژوای کورد له ماوه ی سه د سالی (۱۸۲۰- ۱۹۲۰ز) دیاریکرا ودا، پشوو ی نووسه ری سوار نه کردووه، به لکو به هه مان ته قه للای دیتنه وه ی دوورترین تروسکه و بچوو کترین به لگه وه له ئیستگه کان و خالی

رووداوه بچووک و گهوره کانی تهمه نی سلیمانیدا، لهنگه ری گرتووه و رووداوه کانی دواندووه.

یه که مین ئیستگه ی بهرجهسته ی ئه و رووداوانه ش، راپه رپینی سالی (۱۸۸۱ز) ی شاری سلیمانیه، که ماوه ی (۳) رۆژی خایاندووه و تیایدا شاری سلیمانی نازاد کردووه.

نوسه ر ئه م زانیارییه ی له سه رچاوه یه کی (میجه رسۆن) هوه هیناوه (ل ۶۴)، که ئه ویش سه ره تای سه ده ی پیشوو، به سه ردانیکی نه یینی له سلیمانی ماوه ته وه و وه ک (سۆن) باسی ده کات، ئه م راپه رپینه، ئاکامی یه که گرتنی نوینه رانی چینی بورژوا ی شاری سلیمانیه، دژی به ره ی شیخان (نه وه کانی شیخ ماری نویدی)، بو ئه وه ی له یه ک کاتدا په لاماری حاکمی عه سه کهریی عوسمانی و بنه ماله ی شیخان پیکه وه بدنه و له شاریان ده رپه رپین.

له م راپه رپینه دا (وه ک سۆن ده یگێرپیتته وه) نوینه رانی چینی بورژوا، پیوه ندییان به هۆزی (هه مه وه ند) هوه کردووه، که ئه و زه مانه به عه شیره تیکی جه نگاوه رو چاونه ترس ناویان رویشته وه (ل ۶۴).

له م راپه رپینه دا ئه وه ندی نامینی شار بکه ویتته ده ست کۆمه لانی خه لک، به لام (په لاماری هیزی سه ربازی عوسمانی، به توندی هیرشیان کرده سه ر راپه رپیه کان و سه رکوتیان کردن و. ل ۶۵).

نوسه ر ئه م رووداوه ی له دوو جیگه ی کتیبه کهیدا به سه رکردۆته وه (ل ۱۱)، به لام له هیچه کامیاندا لهنگه ری لایان نه گرتووه و که م و زۆر ورده کاریی و سه رنج و لیکنانه وه ی خۆی له سه ر نه کردووه. له کاتی کدا من چاوه نوایم ده کرد هه لویسته ی له سه ر بکات و ته قه للای ئه وه بدات چاوه له بخت و ئاسۆی جوگرافیای شاری سلیمانی تیپه رپینی و بو ناوچه کانی تری کوردستان له گه ل رووداوه کانی تری شارو ناوچه کانی کوردستاندا، هاوتاهه نگییان پیبکات. به مه ش ده سه ته چیله و پشتیوانیی زیاتر، بو روونکردنه وه ی ئه م رووداوه پهیدا ده بوو. که نوسه ر ئه مجۆره کاره ی بو روونکردنه وه ی چه ند بابه تیکی تری کتیبه که ی کردووه، وه ک له (لاپه ره کانی: ۵۹، ۹۰) دا، نمونه ی له هه ندی هه وال و رووداوی شاری کرماشانه وه، بو سلیمانی گواستۆته وه.

له بهرتهوه پييم باشه من لاي خوّمه وه مؤلّهت له نووسهر وه ربگرم و به مجوره چرو
 خيړايه، له م رووداوهي سالي (۱۸۸۱ز) ي شاري سليماني بدويم:
 راپهريني سالي (۱۸۸۱ز) ي شاري سليماني، هاوکات و هاواههنگه له گهّل
 تهنينهوهي جه ماوهريپانهي شوپشي (۱۸۸۰-۱۸۸۱) ي کورد، که شيخ
 عوبهيدوللاي نهري (۱۸۳۰-۱۸۸۳ز) رابهرايه تيبی کرد. ئەم شوپشه که ناوهندي
 سه رکرايه تيبه که ي له (نهري) ي باره گاکه ي شيخ عوبهيدوللا بو، دواي زنجيره يه ک
 کوپونهوهي فراوان له گهّل نوينه ران و سه راني هه موو ناوچه جيا جيا کاني کوردستان،
 که نوينه ري شاري (سليماني) يشيان تيدا بووه،^(۴) له به هارو کو تايي هاييني
 (۱۸۸۰ز) دا سازدرا، برپاردرا بو رزگار کردني کورد، له دهست زولم و سته مي
 هه ردوو ده ولّه تي قاچاري و عوسماني، به دوو قوناغ دهست به تازاد کردني کوردستان
 بکري. قوناعي يه که م له کوردستاني بندهستي ئيران و پاشانيش کوردستاني
 عوسماني تازاد بکري.

بو ئەم مه به سته، له کو تايي (مانگي) ۹/۱۸۸۰ز) دا، هي زي سواره و پياده ي
 کورد،^(۵) له دوو قوله وه به ره دوا، هي ريشيان بو سه ر ناوچه کاني موکريان و
 تازهر بايجاني خو ره لّات (ته وريژ) و خو رئاوا (ورمي) بردو له ماوه يه کي زور کورتدا
 زور به ي ناوچه کانيان تازاد کردو له ناوچه کوردنشينه کاني وه ک: سابلّاخ، سه قز،
 بانه دا به نيازي پيکه ينياني ده ولّه تي کوردستان، فه رمان په و او کار به ده ستيان بو
 ديار يکردن.

ئەم بهرنامه يي شيخ عوبهيدوللاش هه ره شه يه کي ترسناکي بو ده ولّه تي ئيران
 به تاييه تي و بو هه ردوو ده ولّه تي عوسماني و رووسياش به گشتي دروست کرد. بو يه
 ئيران به په له هه موو هيژه کاني خو ي له سه رتاسه ري ئيرانه وه، بو سه رکوت کردني
 شوپشه که خر کردنه وه و رووسياش به هه مان خيړايي و بو ريگه گرتن له تهنينه وه ي
 شوپشي کورد، هي زي سه ربازيي خو ي نارده ناوچه ي (جه لفا) و تورکياش هي زي کي
 زوري بو سه ر سنوره کاني ئيران-عوسماني دامه زراندو به هه موويان گه له کومه کيي
 سه ربازيي و ديپلوماسيشيان له بهرنامه کاني شيخ عوبهيدوللا کرد. له بهرته وه
 هيژه کاني کورد، له بهرام بهر هي زي سوپاي ئيران و چه کداراني خو به خشي ناوچه
 عه جه م نشينه کانا، نه يانتوانی هه ردوو شاري (ته وريژ) و (ورمي) بگرن و له دواي

شەپرو تېھەلچوونو پەلامارى خويىناويى لە نيوان ھەردوو ھىزى كوردو سوپاي ئيرانيدا، كە نزيكەى دوو مانگو نيوي خاياند، ھىزەكانى كورد لە (۱۱/۱۲/۱۸۸۰ز)دا، تىكشكان و تىكشكاويى بەرەو سنورى عوسمانى (ناوچەى ھەكارى) پاشەكشەيان كرد. دەولەتى ئيرانيش لە (۱۱/۲۲/۱۸۸۰ز) بەدواوە، لە تۆلەى ئەم ھىرشەى شۆرشگىراني كورددا، كە كوردانى ھەموو ناوچە كوردنشينەكانى ئيران بەھەموو جۆريك بەشداریى و ھاوكاريان كرد، كەوتە سزادانى بەكۆمەلە سووتاندنو كاولكردنو تالانكردنى گوندو مەزراكانيان. دانيشتووانەكانيشيان لە ترسى گيانى خويان، بەدەيان ھەزار كەس ئاوارەى ناوچەو شارەكانى رەواندزو نەھرى و ھەوليرەو سليمانى و شوينە سەختەكان بوون. بەم بۆنەيەو نزيكەى (۴-۵) مانگ سوپاي ئيران، زۆر دلرەقانە، ھەموو گوندە كوردنشينەكانيان كاول كردو بوونە چۆلەوانىي. شىخ عوبەيدوللاو فەرماندەكانى ترى شۆرشيش، بەھەموو جۆريك كەوتنە كۆكردنەو دەوالدەدانيان و ريكخستەو ھى جەماوەر بۆ ھەلگيرساندەو ھى شۆرش و پيوەندى و نامەگۆرپنەو لەگەل سەرانى خينلەكانى پشدرەو رانيەو قەلادزى و كۆيە.

لەم سەروبەندەدا، بەپیداگريى ئيران، ھەردوو دەولەتى روسياو بەريتانيا، گوشارى زۆريان بۆ سەر دەولەت و دەربارى عوسمانى دەبرد، تا بەھەر شپۆھەيك دەبى، ريگە لە سەرھەلدانەو ھى راپەرينى كورد بگيرى و شىخ عوبەيدوللا لە ناوچەى (ھەكارى) دووربخريتەو ھە. لەم پیناوەدا سەرانى دەولەتى عوسمانى، دەيانويست بەئارامىي و لەسەرخۆ لەگەل شىخ عوبەيدوللادا بچوولینەو ھە بەخۆشيبى لەداوى بچن. لە زستانى (۱۸۸۱ز)دا، بەگەرمىي كەوتنە ھاتوچۆ بۆ لای، لە بارەگاھەى خۆى لە نەھرى. سەرەتای ئەم سەردانانەش بەو دەستى پيكرد، كە سولتانی عوسمانى، ياوهرپيكي جەنگيى خۆى بەناوى (كۆلۆنيل ئەحمەد بەگى ياوەر) بەنوینەرايەتى خۆى بۆ لای شىخ عوبەيدوللا ناردو كۆبوونەو ھى نھینى و دووقولييان كردو ھەو بەناوى سولتانیشەو بەلینى پشتيوانىكردنى لە ھەلگيرساندەو ھى شۆرش لە ئيرانداو جيبەجيكردنى ھەندى لە داخوازيەكانيشى لە قەلەمەرەو ھى عوسمانى پيدا. ئيتەر ھەر ئەم ياوهرى سولتانی عوسمانى (كۆلۆنيل ئەحمەد بەگ) ھە، بەھەمان مەبەست سەردانى شىخ عوبەيدوللاى كردو ھەو ھاوئاھەنگيى كۆكردنەو ھەو سزادانى

جە ماوەری ناوچە جیا جیاکانی کوردستانی لە گەڵ شیخ عوبەیدوللا بە گشتی و لە گەڵ شیخ عەبدولقادری کۆری شیخ عوبەیدوللا دا بە تاییەتی کردوو و بە جووتەش (شیخ عەبدولقادرو کۆلۆنیل ئەحمەد بەگ)، لە سەرەتای مانگی (٣/١٨٨١ز) دا، سەردانی شاری (رەواندز) و (هەولێر) یان کردوو و لە هەردوو شارەکە، بەرپنویینی و نامۆزگاریی ئەحمەد بەگی کۆلۆنیل، کۆبوونەویان بەو سەرۆک عەشایەر و جە ماوەرە زۆرەو کردوو، کە پێشتر شیخ عوبەیدوللا لە هەموو ناوچەکانەو بە بانگهێشتی کردبوون.. لە هەولێریش تەلگرافیککی تێروتەسەلیان بەناوی جە ماوەری کوردستانەو بەو خاوەن شکۆ (سولتانی عوسمانی)، بەسکالاو گازەندەو بەمجۆرە کردوو:

(.. بۆچی دەولەتی روس لایەنگریی لە کۆمەڵ و دینی خۆی، بۆ پشتیوانیی لە گەڵ (قەرەباغ) و (سربستان) کردوو، کەچی بەرپزتان، کە خەلیفەیی موسلمانان، چۆن رازی دەبن دەولەتی عەجەم، بۆ خزمەتی مەزەبەیی خۆی، خویینی ئییمە برپیزی و مالمان تالان بکات و مەزەبەمان بگۆرێ و لە نیشتمانی راستەقینەیی خوشمان ئاوارەمان بکات!..) (٦).

دوای کۆبوونەوێە کە هەولێر، شیخ عەبدولقادری کۆری شیخ عوبەیدوللا، بەنیازی بەسەرکردنەوێ عەشایەرەکانی ناوچەیی (کۆیە) و (پژدەر) و ریکخستەنەویان، سەردانی کۆیە و پژدەری کردوو و لەوێشەو بە (بیتوین) چوو و ماوەیەکی میوانی (مامەند ئاغای پیران) بوو. (٧)

زانباریی و بەلگەکانی بەردەستم، کە لەسەر شۆرشیی شیخ عوبەیدوللا کۆمکردوونەتەو، تا ئێرە هەوائی ئەویان تیدا نییە، کە شیخ عەبدولقادر لەم بەسەرکردنەوێ ناوچەکانی باشووری کوردستاندا، کە لە مانگی (٣/١٨٨١ز) دا کردوونی، سەردان و کۆبوونەوێ بەعەشایەر و جە ماوەری شاری (سلیمانی) ش کردبێ، دەشی لە سەرچاو و بەلگەیی تردا، کە چنگ من نەکەوتون، نوینەرانی شاری (سلیمانی) ییشی دیبێ، بەلام چەند مانگیێک دوای ئەم زنجیرە سەردان و کۆبوونەوێ و خۆتامادە کردنەوێ بەو هەلگیرساندەوێ شۆرش، دیسانەو دەربارەیی عوسمانی، لە ژێر گوشاری ئێران و روسیا و ئینگلستاندا، گوشاریان بۆ شیخ عوبەیدوللا بردوو، کە دەبێ سەردانی سولتان و ئەستەموول بکات.. وەک

دەردەكەوى شىخ عوبەيدوللاش تارادەيەك پرۆاى بە بەلئىنەكانى دەربارو سەرانى
عوسمانى كەردبى، بۆيە دواى تەنگ پى ھەلچىن و گەمارۆدانى بارەگاكەى بەھىزى
سوپاوە، بەناچارى لى (٤/٦/١٨٨١ز)دا، بۆ ئەستەموول براوە.^(٨)

ئەم بەلئىن و پەيمان شىكىنىيەى سولتان و دەربارى عوسمانى بەرامبەر بە شىخ
عوبەيدوللاو جەماوەرى كوردستان، بۆ داكوكى لى مافەكانى و دواتر گرتن و بردنى
شىخ عوبەيدوللا بۆ ئەستەموول، جەماوەرى كوردستان و پەپرەوانى رىبازى نەقشى
توورەو بىزار كەردووەو ئەوھى (مىجەرسۆن)يش سەبارەت بە پىوھندىكەردنى
نوئىنەرانى شارى سلیمانى، بە خىلى (ھەمەوھەند)وھە دەيگىرپىتەوھە، روونكردنەوھەو
بەرەستەكەردنىكى جوانى رووداوەكانە. چونكە ئەگەر سەرەداوەكانى ئەم
گىرپانەوانە، لەگەل يەكتەر گرىبەدەينەوھە، وئىنەيەكى روونترى شىوھى راپەرپىن و بىزارى
دەربىرپىنەكەمان بۆ دەردەكەوى، بەوھى كە خىلى (ھەمەوھەند)، وەك خىلىكى
سەرەكەش و ياخى لى دژى ھەموو دامو دەزگاكانى ئىدارەى دەولەتى عوسمانى و
بەرەى (شىخان)يش وەك پالپشت و ھاوكارىكى رژىمى عوسمانى، دەبى بۆ راپەرپىن
دژى دەسەلات و ئىدارەى عوسمانى، پەنا بۆ ھىزىكى دژى عوسمانى بىرى، كە لەو
كاتەدا خىلى (ھەمەوھەند)ە.

لەم رووداوەدا وئىنەى دوو دەستەى دژ بەيەكى ئەو روژگارەى شارى
(سلیمانى)مان لە بەرچاودا بەرەستە دەبى:

بەرەى دەسەلاتدارانى عوسمانى و ھاوكارانى، كە بەرەى (شىخان)ن و بەرەى
نوئىنەرانى چىنى بورژوا، كە نوئىنەرانى ئەم چىنە، پىكھاتەيەكى تىكەلە لى
كاسبكاران و پىشەوهران و خوئىندەواران و پەپرەوانى رىبازى نەقشى، رۆلى
سەرەكىيان لەم بەرەيدا ھەيە، ئەگەر نەلئىم ھەموو رابەرەيەتىكەردنەكەى ئەم
بەرەيە، وەك دواترىش و بەتايبەتى لى سەرەتاي سەدەى بىستەدا، ھەر ئەمانن.
چونكە ئەو شىعر و لاواندەوانەى لەو بۆنەيدا بۆ گرتن و بردنەكەى شىخ عوبەيدوللا
بۆ ئەستەموول، لى لايەن پەپرەوانى رىبازى نەقشىيەوھە لى شارى سلیمانى و تراون و
دواترىش لى كۆرۆ موناجاتى ئايىنىدا، بەدەفەوھە خوئىندراونەتەوھە، تا دواى
سەرەتاكانى سەدەى پىشوووش ھەر بەسەر زارى پەپرەوانى نەقشىيەكانى

(سليمانى) يه وه بوون. له م باره يه وه ئه فسه رو رووناكبير: ره شيد شه وقي (۱۹۰۳-
 ۱۸/۱۰/۱۹۶۷ز) له بیره وه ريبه كانى مندالى خويدا تاواى ده گيرتته وه:
 .. چونكه ده ننگخوش بووم، ده فيكيان بو دروست كرد بووم و فيرى گورانى
 ده رويشانيان كرد بووم، ئه و گوران بيه ش ئه وه بوو كه به سه ر شيخ عوبه ي دو لئالاي
 نه هريدا و ترابوو، كه ئه و خوالاي خوشبووه ويستبووى له كوردستاني ئيراندا،
 سه ربه خويى ده وله تيكي كوردى ريكب خاتته وه، به لام له بهر نووستوويى گه له كه ي و
 هيرشى ئيران و توركى خه ليفه، بوى سه رنه گرت و توركان به دليل برديان بو به غدا و
 له و يشه وه بو ئه سته موول. ئه مه ش يه كي كه له و گوران بيه انه:

شيخ عوبه ي دو لئالام به زه ليلي

برديان به ره و خوار به ديلى

حافيزى بى جو برائيلي

ده مرم بو شيخ عوبه ي دو لئالام^(۱)

هه لبه ته هاو كارى و پشتيو اني كردنى ده سته ي بازركان و پيشه وه رو خوينده واران
 له ريبازى نه قشى، هه ر به ته نيا له م بونه يه دا (۱۸۸۱ز) نه بووه، به لكو له سه ره تاي
 ده ركه و تن و دره وشانه وه ي (مه ولانا خاليد) وه، وه ك كه سيكي رزگاركار و
 ئه لته رناتيف، بو چاره سه رى كيشه كانيان بويان نواريه وه ئوميدى زوريان پيى بووه.
 له ناو ئه م جه ماوه ره فراوانه شدا نوينه رانى خوينده واران، له هه موو ده سته و
 توپوژي ك زياتر له مه ولانا خاليد ئالاون و داكو كيان ليكر دووه. چونكه جگه له وه ش
 كه وه ك رابه ريكي ئاييني، خاوه ن بېرو بوچوون و زانباريى نوئ ناسيو يانه، هاوكات
 وه ك ديارده و وه رسو و رانيكي نوئى رووناكبيرى، كه له ماوه يه كي زور كورتدا
 (۱۸۱۱-۱۸۲۰ز)، گو مى ليخن و مه ندى رووناكبيرى ده قه ره كه يشى شله قان دووه،
 دل به سته و سه راسيمه ي بوون.^(۱)

به م پييه، ئه و مملانى درپوژخايه نه ي له نيوان (به ره ي شيخان) ي سليمانى و
 به ره كه ي تردا، كه بازركان و پيشه وه رو په يره وانى ريبازى نه قشى پيكيان ده هينا،

له ناوهرۆكدا خویندهواران رابهرايه تییان ده كرد. به واتایه كی تر: مملانی نیوان خویندهواران و نه خویندهواران بو، كه ته مجوره مملانییه، دژوارترین و سهختترین مملانیی میژوه، چونكه نه خویندهوار كاتی كه دلتیا دهبی له گهله خویندهواراندا ده بهزی، تهوسا له شیوازی هه ره شه و توقاندن و تیرۆر زیاتر، شیوازیکی تر شك نابات و ههر له سه ره تای مملانییه كه شه وه بهر له هه مو كه سیك، بهم شیوازه له گهله خودی "مهولانا خالد" دا جولانه وه له شاری سلیمانی دهریان په راند. كه له بهرامبهردا مهولانا خالد، هه لویستی خویندهوارانه و پاراستنی ئاسایشی قه له مپهروی بابان و سهرومائی دانیشتووانی كوردستانی هه لپژارد. هاوكات ههر خودی مهولانا له هه مان رۆژگاردا، راسته و خو به (شیخ ماری نودی) ی رابهری بهری شیخانی وتوه: ئیوه له م مملانییه تاندا له گهله مندا، پشت به نه خویندهواران ده بهستن^(۱۱) و ناتوان و تووژیو دیالوگی خویندهوارانه و رووبه پروو له گه له ماندا ساز بکهن.^(۱۲)

دهر په راندنی مهولانا خالد له شاری سلیمانی، ته گه ر تین و تاوی مملانییه كه یشی به هه لچوویی رانه گرتبی و جوړیکیش له هه ره سو و پاشه كشیی لای بهری لایه نگیری مهولانا و خویندهواران نیشاندابی، به لام مملانییه كه ی بهزیندوویی راگرتووه و هاوه لویستی و سۆزی روونا کیرانی له دژی ناهه قیی و غه در خو ش کردووه و بهر په كی ئۆپۆزسیۆنی رانه گه یه ندرای لی پیکه پناون.

له م بهر په دا سه رباری ته وهی كه خه لك، بهری شیخان و دهسه لاتی تورکی عوسمانییان به بهری دژی خو یان داده ناو قینیان بهرامبهریان ته ستورتر ده بو، هاوكات لای خویندهواران به گشتی و لای شاعیرانی وهك: سالم و كوردی و نالی به تابه تی، گیانی بهرگری نیشتمانی، له دژی دهسه لاتی داگیركارانه ی عوسمانی، په ری سهندو له شیعو به ره میاندا، بهزه قیی رهنگیدایه وه و (مهولانا خالد) یان وهك ره مزی ته و غه درو رقه، به كارد هینا. نالی له و قه سیده به ناوبانگه یدا، كه له شامه وه بو (سالم) ی ناردووه و بریتییه له (۴۳) بهیت، له (۱۱) بهیتاندا باسی یاد و خو شه ویستی خانه قاكه ی مهولانا خالد دهكات^(۱۳). (سالم) یش له زۆربه ی شیعه كانیدا، تورکی عوسمانی، به دزیوتترین و دلره قترین دوژمن چواندووه، كه دیاره له مه دا هاوپه پمانه كانی تورکی عوسمانیشی مه بهسته .

به مجۆره ئەم پرۆسەى مەملەتییە، هەر درێژەى کێشاوە و بەو هۆیەشەوە کە لەو سەردەمەدا هۆیەکانى راگەیاندن: رۆژنامە، رادیۆ.. لە کوردستاندا نەبوون و شیعەى ئەم شاعیرانە، لە خانەقاو تەکیەو مزگەوت و کۆرۆ کۆمەڵى رووناکبیراندا، دەستاو دەستی کردوو، ئەوا بەردەوام دەستەو پۆلى تری جەماوەرو خۆیندەوارانى دەستەکانى دواى خۆیان، بەم گىانە پەرودە بوو، کە بێزارى نەمە کەى بازرگان و کاسبکارو زانایانى شارى سلێمانى، لە کۆتایى سەدەى نۆزدەو روونتر لە سالى (١٩٠٢ز)دا، لە دژى گەورە بەرپرسیکى وەك پارێزگا (مەتەرف)ى سلێمانى، بۆ سوێتەکانى عوسمانى، دەبێتە دوو مەین راپەرپى دواى یەكە مەین راپەرپى سالى (١٨٨١ز)ى شارى سلێمانى و ئەمیش هەر تەواو کەرو درێژە دەرى ئەو رەقە پێشخواردوو، کە جەماوەرى هوشیارى شارى سلێمانى، لە دژى دەسەلاتدارانى عوسمانى و هاوێمانەکانیان ئەنجامیان داو. کە ئەم راپەرپى و مانگرتنە، لەو دەى بیست سالى پێشتر، خەستەرو پشوو درێژتریشە، چونکە ماوەى مانگىک درێژەى کێشاوە.

ئەم بێزارى نەمە، کە لە لاپەرە (٦٥)ى کتیبە کەى مامۆستا جەعفەر دا نامازەى پێکراوە، ژمارە (١٠٦) کەس ئیمزایان کردوو، لەمانەش (٨٢)یان ئیمزای بازرگان و (٢٦)یان ئیمزای زانایانى ئابینى، کە دێنێم ئەگەر بتوانا یە لیکۆلینەو بۆ ناسینەو دەى ناوى ئەو (٢٦) زانا ئابینى بەکرا بایە، ئەوا بى هیچ گومانىک، یەك کەس لە کۆى ئەو (٢٦) زانایە، سەر بەرپىزى (قادەرى- بەرەشىخان) نەبوون.

ئەم رووداوانە و رووداوى پاشتریش، کە (١٥-٢٠) سال دواى ئەم رووداوە دەردە کەوى، سەرھەلدانى دەستە کى تری نوێنەرانى بورژواى نیشتمان پەرودەن، کە بریتىن لە بازرگان و پێشەوەرەن بە گشتى و بەتایبەتیش رووناکبیران و لە ناو ئەو رووناکبیرانەشدا ئەو دەستە رووناکبیرە کە بە (مەنەوەرەن) ناسران. سەرھەلدانى ئەم شەپۆلەش، کە دەکەوێتە پێش سالیانى (١٩٢٠ز) سەدەى پێشوو، هەر بەروبووم و سەرئەنجامى ئەو پرۆسەى مەملەتێ درێژخایەنەى پێشوترە، کە ئەم شەپۆلەى لە هەناوى خۆیدا پێگەیاندا. ئەم شەپۆلە، جگە لەو بازرگان و پێشەوەرەنەى کە نمونەیان لە راپەرپى و مانگرتنەکانى پێشتردا بوون، ژمارە یەکى

زۆرى سياسه تهم دارو نوسهرو شاعىرو رۆژنامه نووسى گه وره شيان تىدا بوون، كه له هه لويستى سياسى و به رهه مى نووسين و شيعرياندا، زور توندتر له دهسته كانى پيش خويان، دژى لايهنگرانى دهسه لاتى عوسمانى و نه خوينده واران و به رهى شيخان بوون، به جورىك كه سه ره راى تير زوركردنى دره وشاوه ترينى جووته رووناكبرى ناو تهم شه پولهى وهك: جه مال عىرفان (۱۸۸۱-۱۹۲۲/۱۲/۱۲) و عارف صائىب، به لام شىلگىرانه ترو بى پيروا، به رهه ميكي تهم ده بى ره خنه تامىزو جوامىريان خسته سه ر خهرمانى تهم ده بى كوردى، كه وهك تاكام، له به رهه مى هيچ كامياندا، ددانى خىر به به رهى شيخاندا ناهىنرى، بهلكو سه رومر ره خنه يه له به رهى شيخان.. ره خنه به هه موو جوره كانى به وه: ره خنهى دلسوژانه و ژىرانه، ره خنهى لاقرتى و كارىكاتىر تامىزو.. كه ئىتر ههر تهم تهم ده به ش، بووه مورك و شه قلى سه ر تا پاداگرى تهم ده بى نيوه يه كه مى سه دهى بىست.

به مجوره مملانىي درى زوخايه نى تهم گروه كو مه لايه تىيانه ي شارى سليمانى، كه ماموستا جه عفر، ماوهى سه د سالى نيوان (۱۸۲۰-۱۹۲۰ز) بى ديارى كردوون، سه ره نجام ميژووييه كى درى زىشى پر له جموجوول و بزوتنه وه وه له چوون و داچوونى به هه موو بواره كانى ژيانى كو مه لايه تىي، نابورى، سياسى، فرههنگى، تهم ده بى.. به شارى سليمانى به خشيوه، كه به هه موو تهم جىاوازيانesh، جىاوازيه كى تاييه تهم ندى به شارى سليمانى داوه له شاره كانى ترى كوردستانى جىاكر دۆته وه وه كردوويه تى به شارىكى نمونه و پيشهنگ و ئالاي پيشره وايه تىي له و بواره دا بى داوه به درى ژايى تهم ماوه ديارى كراوه (۱۸۲۰-۱۹۲۰ز) و دواترىش، ده ستى پيشخهر بى و فرههنگى جىاجيا، به شاره كانى ترى كوردستان به خشيت.

كه واته كاتى تهم سىما جىاوازانesh، شارى سليمانى له چاو شاره كانى ترى كوردستاندا جىاواز نيشان ده دن، ئىتر ده بوويه ههر نوسه ر خو، وه لامى تهم جىاوازيانesh بداته وه، كه له نيوان شارى سليمانى و شارىكى وهكو (ره واندىز) دا هيه وه ده پرسى: بۆ هه مان ديارده، له شارى ره واندىز، كه پىته ختى مىرنشىنى (سوژان) بووه، بىرى بزوتنه وهى نه ته وه بى، له وىش (ره واندىز) سه رى هه لئه دا؟! (ل ۳۵).

بیگومان و هلامی ئەم پرسیارە، هەر لە هەناوی ئەو ئەنجامگیرییەدا، کە
 وتمان: شاری سلیمانی لە ئاکامی پرۆسەیەکی مەملانێی پینکەتەیهکی جیاوازی
 درێژخایەندا، ئەم ئەنجامی لیکەوتەو، کە ئەم مەملانێی، لە پێش گواستنەوەی
 پیتەختی میرنشینى باباندا، کە لە (قەلاچوالان) بوون، رووی نەداوە، چونکە شاری
 (رەواندز) بەپێوانەى شاری (سلیمانی)، ئەو نەو نەو پینکەتەى تیکەل و جیاوازی
 بەرژەو نەند، تیدا کۆنەبوونەتەو، تا پرۆسەیهکی مەملانێ دروست بکەن. لەبەرئەو
 ئەگەر میرانی بابانیش، پیتەختەکیان هەر لە (قەلاچوالان) بەپشتایەتەو، ئەو
 (قەلاچوالان)یش هەرۆک شاری (رەواندز) دەمایەو، ئەگەر نەلیم زۆر
 پاشکەوتوو تریش دەبوو.

هەر لە بواری ئەم بەراوردانەدا، نووسەر دەپرسی: بۆ شاریکی چکۆلانەى وەکو
 سابلاخ (مەهاباد)، کە سەر دەمیك پیتەختی میرنشینى موکریان بوو، دەبیتە
 ناوەندى بزوتنەو، نەتەواوەتی، کەچی شاریکی گەورەتری وەکو (سنه)، کە بۆ
 ماوەیهکی دوورودرێژ پیتەختی والییەکانی ئەردەلان بوو، ناتوانی خەرمانەى بیرى
 نەتەوایی لە خۆی بنالینى؟! (ل ۳۵).

و هلامی ئەم پرسیارەش ئاسانە، ئەگەر هەول بەدەین پێشینەیهکی میژووبی
 دەفەرى موکریان و شاری (سابلاخ) بەسەر بکەینەو و بلین: شایەکانی سەفەوی
 رقیکی کۆنیان لە کوردانی باکووری خۆرئاوای ئێران لەسەر ئەو هەلگرتبوو کە
 کوردانی سوننی مەزەهەبی ئەو ناوچانە، لە شەری چال دێران (۱۵۱۴ز)دا،
 پشتیوانیی و هاوکارییهکی راستەوخۆی سوپای عوسمانییان کردو شۆینەواری ئەو
 پشتیوانییەش، تا رۆژگاری شا عەبباسی یەكەم (۱۵۸۷-۱۶۲۹ز)، هەر و
 بەزەقیی مابوو و کوردانی ناوچەکانی: تەرگەو، مەرگەو، سۆما، برادۆست و
 موکریان، کە (ئەمیرخانی برادۆست - خانی لەپزیرین) فەرمانرەوایان بوو، هەر
 بەهێز دەبوون و خۆیان قایم دەکرد. شا عەبباس ئەم گومانی خۆقەیمکردنەى لى
 کردنە بیانوو پینگرتن و لە سالی (۱۶۰۹ز)دا، هیرشێکی گەورەى ناردە سەریان.
 پاش شەریکی سەخت و ئابلوقەدانێکی درێژ، شا عەبباس قەلاکەى ئەمیرخانی
 گرت و هەزاران کەسى لى کوشت. شا عەبباس بەو شەو نەو سەتاو لەشکرەکەى
 شۆین ئەو هیزانەى کورد خست، کە مەیدانی شەرەکیان روو و موکریان دەهینا.

هیرشیککی گه ورهیشی بو سهر موکریان کردو له ویش کوشتاریکی ززری له کوردان کرد^(۱۴).. ئەم هیرشەیی شا عەبباس کە (۶۰) شەست هەزار سواربوون، ماوەی (۴) رۆژو (۴) شەو، خەریکی قەتل و عام بوون^(۱۵).

نوسەرێکی عەجەم، کە باسی شەرو کوشتاری دوامەیدانی ئەم تێهەلچوونەیی کوردو سوپای سەفەوی دەکات، دەڵێ: ئەو شوینەیی ئەو دوا کوشتاری کوردیان تێدا کردووە، بە (کوردقرا) ناسراوە^(۱۶).. واتە: سەرلەبەری کوردانی جەنگاوەر و ناوچەکانیشیان لە ناو بردوون. ئەو مەیدانەش کە ئەم نوسەرە عەجەمە باسی دەکات، ناوچەی (شار و پێران)ی تەنیشت باکووری خۆرەهەلاتی ئیستای شاری (مەهاباد)ە، کە نوسەرانی سەفەوی، هەر بەم کوشتارو کاولکارییەشەو نەوستان و دەیان هەزار بنەمالەیی کوردیان لەم ناوچانە، بو ناوچەکانی (خۆراسان)ی خۆرەهەلاتی ئێران گواستەووە لە جێی ئەوان، دەیان هەزار بنەمالەیان لە ئیلی ئەفشار، لە ناوچە کوردنشینەکاندا بەتۆپزێی نیشتەجێ کرد.. ئەمەش بوو یەكەمین سۆنگەیی دروستکردنی ناکوکی قوولی هەمەلایەنەیی نەریتی ژیان و جۆری جیهانبینی و خوورەوشتی کۆمەلایەتی و پەروردهی ئاین و زمان، لە نیوان دوو نەتەوێ جیاوازی، واتە: کوردو عەجەمدا، کە ئەم ناکوکییە، هەتا هاتوو قوولترو توندتر بوو و ئارامو ئاسایشی لە ناوچەکاندا نەهێشتوو، چونکە سوپای عەجەم بەبەرەوامیی بو تەمیکردن و سەرپێ دانەواندنی ئیلهکانی کوردو هیئانە ژێر باری فەرمانبەری، هەمیشە شەریان بە کورد فرۆشتوو و کوردیش بو پاراستنی کەسایەتی سەرەخۆی خۆی، هەر لەبەر هەڵستنی و ناکوکی و مەملانییدا بوون.. کە ئەم سەتم و زولمە نەتەواوەتیە هەر درێژەیی کیشاوو زەمینەیی بو چەندان جار یاخیبوون و شەرو شوپری ئیلهکانی (بەلباس) و دواتریش بو شوپری سالی (۱۸۸۰ز)ی پێشتر باسکراومان خۆش کردوو.. کە لەم شوپرشەدا، یەكەمین شاری کوردنشین، کە لەلایەن شوپرشگێڕانی کوردەووە رزگارو ئازادکراو هاوکات بەمەبەستی پێکھێنانی ئیدارەیی دەوڵەتی سەرەخۆی کورد، فەرمانرەوایی کوردی بو دیاری کرا، شاری سابلاخ بوو و هەر شاری سابلاخیش ناوەندو بارەگای سەرەکی فەرماندەیی هێزەکانی کورد (قوولی ئازەربایجانی خۆرەهەلات). دوا سەرکووتکردنی ئەم شوپرشەش، راپەرینی (سەمکو)ی شاکا لە سالانی (۱۹۱۵-۱۹۳۰ز) دەست

پيڊه كات، كه چەندان جار شاري سابلاخي له ژير دەسه لاتي ئيران نازاد كردووه. دواي تهو پيش له سالاني (١٩٤٠ز) به دواوهي سه دهه ي پيشووه، پيكيه ياني كوومه له و ريكيخراوي نه ته وه يي - سياسي و دروستبووني كووماري كوردستانيش، هەر له هه مان ده قهري مه هابادا روو ده دن، كه هه موو ئه م رووداوانه، كامي سه ربه خويي و نازاديين به م هه ريمه به خشيوه. بويه به رده و اميش خه باتيان بو به ده سه ته ياني نازادي كردووه.

ده مي پي ته وه سه ر پرگه ي دوايي پرسياره كه ي نو سه رو سه ره له نه داني بيري ناسيوناليسي تي كورد له شاري (سه نه) دا، كه وه لامه كه ي شي ته وه ده بي؛ به و هو يه وه ته و هه لومه رجه ي له ناوچه ي موكرياندا روويداوه، له شاري (سه نه) ي پي ته ختي ته رده لاندا رووي نه داوه، ته وا دياره ته م ئا كامه ي شي لي نه كه وتوت ته وه. هه رچه نه ده هه ر ته و كاته ي سه راني سه فه وي به فه رمان ي (شا عه باس)، هير شيان بو سه ر ناوچه كاني موكريان كرد، له به رنامه يه ياندا هيرش بو سه ر ناوچه كاني ته رده لانيش بكن، به لام له به ر زور هو (كه ئيره جي نييه) ته مه يان بو نه چووه سه رو دواتر به هو ي ته و خزمه يه تي به ي له نيوان شا عه باس و خان ته حمه دخاني ميري ته رده لاندا هاتبووه گوړي و شا عه باس (زه رين كولا ه خانم) ي خوشكي خو ي به خان ته حمه دخان دابوو، له كاتي له شكركيشي سوپاي سه فه وي دا، بو سه ر ناوچه كاني موكريان، شا عه باس دواي له خان ته حمه دخان كرد، تا ته و پيش له شكرو هيزي خو ي كو بكاته وه و له و هيرشانه دا هاو كاري سوپاي سه فه وي بكات. خان ته حمه دخاني له شكري ته رده لاني كو كرده وه و به ده م بانگه وازي شا عه باسه وه چووه و به جوړي ك له سه ركو ت كردني دانيشتوواني موكرياندا به دل و به كول به شداربووه، كه ته و به شه دانيشتووه ي موكريان، كه له ده ست سوپا كه ي خو ي و شا عه باس، رووه و (ره وان دز) هه لاتن و خو يان له قه لا و شو ي نه سه خته كاني ره وان دزدا قايم كردووه، شو ينيان كه وتووه و گه مارو ي دا ون و سزاي توندي به سه ردا سه پان دوون^(١٧).. به لام له روژگاري ته م له شكركيشي و هيرشانه ي سوپاي سه فه وي دا بو سه ر ناوچه كاني موكريان، هيشتا شاري (سه نه) دروست نه كر ابو و پي ته ختي ميرن شيني ته رده لان له قه لا ي (حه سه ن ئاوا) بو، چونكه شاري سه نه، له سالي (١٦٣٥ز) دا دروست كراوه.

(۳)

بەرله وهی ئەم چەند سەرنجە گشتگرە دوایی پی بهینم، به پیوستی دەزانم چەند ورده سەرنجیکی تریش روونبکه مه وه:

۱. نووسەر له دوو جیگه ی کتیبه کهیدا (ل ۵۳، ۸۳)، له نگره ی لای بابته تی مردن و شوینی ناشتنی (سلیمان پاشای کوری ئە وره حمان پاشای بابان) گرتوه. له ههردوو جیگه کهشدا چه ندين لیكدانه وه و بۆچوونی جیاوازی سه باره ت به هۆی ناشتنی سلیمان پاشای بابان، به ته نیشته گۆری (شیخ ماری نۆدی) وه ده برپوه، که له یه که میاندا ده لی: (ناشتنی سلیمان پاشای بابان به ته نیشته گۆری شیخ ماری نۆدیوه، شتیکی گرنکه و جوړیکه له پشکداریکردنی پیاوه ئایینییه کان له دهسه لاتی دونیاییدا، دوور نییه گه هاوکیشه ی پشکداریکردن له دهسه لاتی سیاسیدا، به قازانجی مه ولانا خالیدو ته ریه ته تی نه قشبه ندی ببوایه، داها تووی میرنشینی بابان به جوړیکی تر نه بوایه).

له دووه میشیاندا ده لی: (مردنی شیخ ماری نۆدی- ۱۸۳۸ز- و ناشتنی له گردی سه یوان و مه رگی سلیمان پاشای بابان له هه مان سالدا و ناشتنی به ته نیشته گۆره که ی شیخ ماری وه، نا کرێ کاری ریکه وت بیته. ده توانی له ئاوینه ی ته کتیکی سمبولی و میتۆلوجییه وه، ناشتنی دوو که سایه تی- دینی- و دنیایی- به ته نیشته یه که وه، که راستییه کی نه شاراو هیه، پیاوی- دنیایی- کورد، هیچ حسابیکی بۆ- پیاوی ئاین- ی نه کردوه و هه ریه که یان له شوینی نێژراون. میران، پاش مردنی سلیمان پاشا، ههستی سیاسی و میژوویی خویان هه بووه و ههستیان کردوه له سه ر داروپه ردووی دهسه لاتی ئە واندا، ئە وا دهسه لاتیک خه ریکه له دایک ده بیته و دهسه لاتی ئە وان به ره و ئاوابوون و تیکشکان ده چیت و بیانوی بوونی، خه ریکه خۆی خۆی ده سپرته وه، ره زامه ندی یه کسانیبوون، ته نانه ت له

گۆرستانیشدا، جۆریك بووه له ددان پیدانانی دەسەلاتی ئایینی ئەوەی رازیبووه باوکی بەتەنیشت پیاویکی ئایینییهوه بنیژری، ئەحمەد پاشای بابان بووه..).

وەك لەسەر ووتر وتمان: ئەم لیكدانەووە و بۆچوونانەى نووسەر، لەمەر ناشتنی سلیمان پاشا، بەتەنیشت گۆری شیخ مارفەووە دەریپرپون، جگە لەوەی زۆر لە یەكتر جیاوازن، لق و پۆپیشیان زۆر لى دەبیتهوه، بۆیه پیم باشە بۆ كۆكردنەووەی ئەم بیروبوچوونە جیاوازانەو سەرۆبەرکردنیان، چەند روونكردنەووەیهك بچمە روو:

۱. سەرەتا ئەو بەیادی نووسەری ئەم كتیبەو خوینەرانیشت دینمەو، كە (كلودیوس جیمس ریچ) لە كاتی سەردانەكەیدا بۆ كوردستان (۱۸۲۰ز) و ناشانابوونی لەگەڵ میرانی بابان و ئاگاداربوونی لە هەلئۆیستی ئایینی و سیاسییان، لە یادداشتی رۆژی (۲۴ی حوزەیرانی ۱۸۲۰ز) دا، لە باسی مەولانا خالیددا دەنوسى: (عوسمان بەگ پیتی وتم: خۆی و مەحمود پاشا و زۆریهى سەرانى كورد، مریدى ئەون..)^(۱۸). بەم پێیەو بەگۆیرەى ئەم هەوالەى (ریچ)، دەبى (سلیمان بەگى براى مەحمود پاشا، كە دواتر دەبیته: سلیمان پاشا، مریدو لایەنگیری شیخ مارفى نۆدى بى.. لە یادیشمان بى، كە ئەم هەوالەى (ریچ)، لە گەرمەى ناوبانگ و دەسەلاتى (مەولانا خالید) دایەو هیشتا لە (سلیمانى) دەرنەپەرپنراوه. بۆیه شتیكى ئاساییه ئەگەر سلیمان پاشا لە ژيانى خۆیدا وەسیتی كردبى، گۆرەكەیشى لە تەنیشت گۆرى شیخ مارفى نۆدى وە بى، كە بە رابەرى ئایینی خۆى زانیوه.

۲. لەوهدا كە نووسەر دەلى: (پیاوی دنیایی كورد، هیچ حسابیكى ئایین نەكردووه)، من بیروپام پیچەوانەیهو بۆ ئەمەش دیسان بام هەر لە گەشتنامەكەى (ریچ) دا، یادداشتى هەمان رۆژی ناوبراو، بۆ بەلگەى ئەو بەینمەو، كە پیاوی دنیایی كوردە، زۆر ریزی لە پیاوانى ئایین گرتووه، وەك نمونەى نیوانى مەحمود پاشای بابان و مەولانا خالید: (میر - مەبەستى ریچ لە مەحمود پاشای بابانەو، - وا خورى گرتبوو، لە بەرامبەر مەولانا خالیددا بەپێوه بوەستى و قەننەى بۆ تیبكات)^(۱۹)

۳. سەبارەت بەو لیكدانەووەیهش كە نووسەر دەلى: (میران، پاش مردنى سلیمان پاشا، هەستى سیاسى و میژووبى خۆیان (هەبووه و هەستیان كردووه لە سەر داروپەردووى دەسەلاتى ئەواندا، ئەوا دەسەلاتىك خەرىكە لە دایك دەبیته و

دهسه لاتى ئەوان بەرەو ئاوابوون و تىكشكان دەچىت و بيانوى بوونى، خەرىكە خۆى دەسپىتەوه).

من پىم و نىيە مىرانى بابان پىشبینى ئەوهيان كەردبى، كە دواى لە ناوچوونى ئەوان، دەسه لاتىكى تر، لە رابەرايەتى (شىخ) و (شىخان) جىگەيان دەگرىتەوه! بۆيە بۆ رىز لىنان لەو دەسه لاتە داها تووى شىخان، بەچاكيان زانىبى، گۆرەكەى سلىمان پاشا، لە تەنىشت گۆرى شىخ مەرفەوه بىت. خۆ ئەگەر لەم روانگە يەوه سەيرى داها تووى دەسه لاتى خۆيان بەردابايە، واتە: بەهيوای دەستبەردار بوونى دەسه لاتىيان بوونايە، دەبوایە (ئەحمەد پاشا)ى كورپو جىنشىنى (سلىمان پاشا)، كە راستەوخۆ دواى مەرگى باوكى، دەبىتە مەرنشىنى بابان، خەرىكى ئامادە كەردن و پىكەينانى ئەو سوپا نوپىە نەبى، كە بۆ بووژاندنەوه و بەهيز كەردنى مەرنشىنى بابان، ئاواتى زۆرى پىوه بەستوو و زۆرى پىوه ماندوو بوو و هەر ئەو سوپا يەشە، كە (نالى) بەشيعر^(۲۰) و هەموو ئەو گەردانەش، كە لە سەردەمى فەرمانرەوايى (ئەحمەد پاشا)دا، سەردانى كوردستانيان كەردووه، ستايشى دەكەن.

لە ناو ئەو گەردانەدا، نمونەى وەك (فلىكس جۆنزی) ئىنگلىزى، لە بارەى ئەم سوپا يەوه دەلى: هەر يەك سال دواى بەدەسه لات گەيشتنى، توانى هيزىكى سەربازى بەرچا، لە سەر شىوهى تاكتىكى ئەوروپايى رىك بخت و رايان بەينى^(۲۱). هەرەها گەردەى فەرەنسايى (يۆژىن فلاندىن)، هەر لە بارەى ئەحمەد پاشا و سوپا كە يەوه دەلى: (بەرورايەكى بەرزى لە بارەى گرنگى سوپا كە يەوه هەيه و زۆرى حەز لە هونەرى جەنگە و حەز دەكات سوپا كەى لە سەر شىوهى ئەوروپىيانە پەرورەدە بكات. چەند قوتابىيەكى لە ئەستەموڵەوه هينابوو. لە ناو ئەو قوتابىيانەدا، يەك يەكيان جىگەى برۆاى ئەحمەد پاشا بوو، يەك يەك بوو لە هاوخەباتكارانى خۆى، كورد يەك بوو لە ناو ريزى سوپاى (ميسر)دا خزمەتى كەردبوو. ئەحمەد پاشا بۆ نىشاندانى تواناى سوپا كەى، مانۆر يەكەى لە بەرچاومان پىكەردن، كە دەبى بلیم بەوردىيەوه جىبە جىكەران. بۆ ئىمەش دووربوو لەوهى چاوه نوارمان دەكەرد^(۲۲).

۴. هەر له باسو خواسی مه‌رگی (سلیمان پاشای بابان) و له جیدانانی (ئه‌حمده پاشا)ی کورپیدا، نووسەر ئاماژهی به‌و شیعره جوانه‌ی (نالی)ش کردووه، که به‌تایبه‌تی بۆ ئه‌م بۆنه‌یه‌ی نووسیوه‌و سه‌ره‌تا که‌ی به‌م به‌یته ده‌ست پیده‌کات:

تا فه‌له‌ک ده‌وری نه‌دا، سه‌د که‌وه‌که‌بی ئاوا نه‌بوو که‌وه‌که‌به‌ی میه‌ری موباره‌ک، طه‌له‌عه‌تی په‌یدا نه‌بوو

له‌م بۆنه‌یه‌دا پێم خۆشه‌ منیش چه‌ند روونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر مانا و مه‌به‌ستی ئه‌م شیعره‌ی (بۆنه‌)یه‌ی نالی ده‌ربه‌رم:

۱. پێشتر ئاماژه‌یه‌که‌مان به‌وه‌کرد، که‌ (سلیمان پاشا)ی باوکی ئه‌حمده پاشا، وه‌ک لایه‌نی ئایینداری، سه‌ر به‌ریبازی قادری و لایه‌نگرو مریدی شیخ ماری نۆدی بووه‌.

۲. له‌ ریگه‌ی گه‌شتنامه‌که‌ی (ریچ)یشه‌وه‌ (یادداشتی رۆژی ۱ی حوزه‌یرانی ۱۸۲۰ز)، له‌وه‌ ده‌گه‌ین که‌ له‌ کاتی سه‌ردانه‌که‌ی (ریچ)دا بۆ سلیمانی، سلیمان پاشا ته‌مه‌نی (۳۰) سالان بووه‌.^(۲۳) که‌ له‌ سالێ (۱۸۳۸ز)یشدا کۆچی دوایی کردووه‌، ئه‌وا ته‌مه‌نی ده‌یه‌تته‌ (۴۸ سال)، ئه‌م ته‌مه‌نه‌ش بۆ ته‌مه‌نی پیریتیی، هێشتا زۆری ماوه‌، له‌ به‌رئه‌وه‌ ده‌شی مردنه‌که‌ی وه‌ک شتیکی چاوه‌نوار نه‌کراو بووبی و دانیشتوانی (سلیمانی) بۆی به‌داخ بووین و به‌شیکی (بۆنه‌)ی شیعره‌که‌ی (نالی)، به‌ر ئه‌م لایه‌نه‌ ده‌که‌وی. لایه‌نی تری گرنگ و به‌رچاوی شیعره‌که‌ی (نالی)، تایبه‌ت و ته‌رخانه‌ بۆ هاتنه‌ سه‌رکاری (ئه‌حمده پاشا)ی کورپی سلیمان پاشا و ستایشکردنی و به‌لای منه‌وه‌ مه‌رگی (سلیمان پاشا)، هه‌ر ته‌نیا بیانویه‌که‌ بۆ شیعره‌ و تنه‌که‌ی (نالی) بۆ (ئه‌حمده پاشا). چونکه‌ چ مانای گه‌شتی و ئاشکراو شاراوهدی شیعره‌که‌و چ شیعره‌ی تری (نالی) بۆ سوپاکه‌ی ئه‌حمده پاشا و چ رووداوه‌کانی تری دوای مه‌رگی سلیمان پاشا، به‌روونی ده‌ریده‌خه‌ن، که‌ پێوه‌ندی و دۆستایه‌تی پێشتری نیوان ئه‌حمده پاشا و نالی، زۆر توندو پته‌و بووه‌. بۆ سه‌لمانندی

ئەمانەش، با لای ئەو شیعەرەى نالى ھەلۆیستەییەك بکەین، كە بۆ بۆنەى مەرگی
سلیمان پاشا و لە جیدانانی ئەحمەد پاشا وتووێتەى:

تا فەلەك دەورى ئەدا، سەد كەوكەبى ئاوا نەبوو
كەوكەبەى میهرى موبارەك، طەلەتەى پەیدا نەبوو

مانای ئاشكرای بەیتەكە دەلى: تا سوورى گەردوون، خولى خۆى تەواو نەكردو
تا (سلیمان پاشا)ش نەمرد، ئەستیرەییەكى گەورەترى وەك (ئەحمەد پاشا)
دەرنەكەوت.

تا نەگريا ئاسمان و تەم و لاى دانەگرت
گول چەمەن ئارا نەبوو، ھەم لىوى غونچە وا نەبوو

واتە: تا رۆژگارى ناخۆش و پڕ ستمەى پيشوو (رۆژگارى سلیمان پاشا) بەسەر
نەچوو، رۆژگارێكى جوانترو و سەوز دەرنەكەوت. ھەرچەندە ئەگەر نەيارانى ئەو
رۆژگارەى (نالى) لە سەر ئەوە لىپىچىنەوھيان لەگەل نالیدا بکرايە، كە بۆچى
دەلى: رۆژگارى سلیمان پاشا، و لاى پڕ لە گريان و ھەورو تەم بوو؟ شیعەرەكە
ئەوھى لە ناوەرۆكدا لەگەل خۆيدا ھەلگرتوو، تا نالى لە وەلامدا بلى: مەبەستم لە
گريانى ئاسمان و تەمى و لاى، ئەو شيوەن و گريانەى دانىشتوانى قەلەمپەرەى بابانە،
كە بۆ مەرگی سلیمان پاشايان كرددو.

تا چەمەن پيرا لە سەر ئەسلى درەختى لائەدا
فەرعى تازە، خورەم و بەرزو بولەند بالا نەبوو
واتە: تا باخەوان لقى سەرەوھى نەبىرى (كە سلیمان پاشايە)، لقى تازە (كە
ئەحمەد پاشايە)، سەرى دەرنەھيئاو بەرزنەبووھو.

وەك قیاسیكى كە موثبەت بى، نەتیجەى بێتە جى
حەمدولیللا، شەھ كە عالی جا بوو، خالى جا نەبوو

واته: ته گهر تهو قسه و په نده و ابی، که ده لئی پیاری گه وره، وه چه ی گه وره ی له پاش به جی نامیئی، تهوا سلیمان پاشا و نه بووه، چونکه پایه به رزیکی وه که ته حمده پاشای کوری له دوا ی خو ی به جی هیشته ووه.

شاهی جه م جا (نالی)، -تاریخ جم- ته تریخیه

دا نه لئین له م عه صره دا، ته سکه نده ری جه م جا نه بوو

واته: که میژووی سالمه رگی سلیمان پاشا، به پیی -ته تریخ جه م-، که به حیسابی ته بجه د سالی ۱۸۳۸ز- ده گریته ووه، تهوا (وهک ماموستا مه سعود محه مه دیش جه خت له سهر ته م مانایه ی ئیمه ده کاته ووه)، سالی ده ستپی کردنی فه رمانره وایی ته حمده پاشاش و ده گه یه نی که سهر ده مه که ی وهک روژگاری (جه مشید شا) ده بی.

۳. ههر (نالی) شیعی تری پیشتتر باسکراوی بو تهو سوپایه ی بابان هه یه، که ته حمده پاشا، به هیوای نوژه نکرده و ی سوپای بابان پیکی هیئاوه و ئومیدی زوری له سهر هه لئاوه. ته م شیعه رش ته گهرچی بو ستایشی تهو سوپایه یه، به لام هاوکات ستایشه بو ته حمده پاشای دامه زینه ری ته م سوپایه .

ته م دوو شیعی (بوئه) یه ی نالی، که بو له سهر ته خت دانانی ته حمده پاشا و سوپاکه ی نووسیونی، له باری ده سه لاتی شاعیریتی (نالی) یه وه نیشانی ده دهن، که نالی له سالانی سه روبه ندی وتنی ته م شیعه رانه دا، له لووتکه دا بووه، به لام پیش ته م دوو شیعه ره، شیعی بو له سهر ته خت دانانی (سلیمان پاشا) ی باوکی ته حمده پاشا نه وتوه.

۴. ههر ته م دوو ستایه تی و نزیکایه تی یه نیوان (نالی) و (ته حمده پاشا) بووه، که کوردناسیکی وهک (ته لیکسانده ر خو دزکو)، کاتی داوا له ته حمده پاشا ده کات، تا بو لی کو لئینه وه له سهر زمانی کوردی- دیالیکتی سلیمانی- هاریکاری بکات، ته حمده پاشا له سهر تاسه ری کوردستاندا، ههر ته نیا (نالی) وهک زمانزانی بالادسته ت، بو (خو دزکو) باسده کات. (۲۵)

۵. ته حمده پاشا دوا ی ته وه ی له به رده م سوپای عوسمانی (نه جیب پاشا) دا ده شک ی کوردناسیکی (۱۸۶۱ز)، له ریگه ی کرماشان- گه پروس- ساین قه لا- وه ده چپته (شه مدینان) و ماوه ی (۵ مانگ) له خانه قای (شیخ تاهای نه هری- شه مزینی) ده می پیته ووه. (۲۶)

ئەم بېرگەيەي دوايى (مانەوەي پېنج مانگ لە خانەقاي نەهرى)، بەلگەي بەهيزە بۆ پشتيوانىي لەوہى كە ئەحمەد پاشا سەر بەرئىبازى نەقشبەندى و پيشتر لە لايەنگيرانى ريبازى مەولانا خاليد بوو و ھەر ئەم ھۆيەش لەگەل (نالى)دا، كۆي کردوونەتەو و دۆستايەتییانى توندو بەهيزکردوو و ھەر لەم روانگەيەشەوہيە، كە (نالى) ئەم ستايشە زۆرەي لەو دوو شيعرەي پيشتر باسکراويدا دەكات.

لە بۆنەي چاوگيپان بەستراکچەري رستەسازيی ئەم بەرھەمە بەپيژەدا، بەھەلي دەزانم ئەم کتیبە بەھەمە بيانوو، بۆ زۆر لەو نووسەرانی کورد، كە شيوەي دارشتنى رستەسازيی و رينووسى کوردی نووسينيان، لە روانگەي رستەسازيی زمانى عەرەبييەو سەرچاوە دەگرى، كە ھەردوو زمانى کوردی و عەرەبى لە رووي دارشتنى رستەسازيیەو زۆر لە يەكتر جياوازو نامۆن. لەبەر ئەو ھۆزگە دەخوام رستەسازيی و دارشتنەکانيان کوردانەترو روون و روان و زولالتربى.

با لەم بوارەدا ئەم چەند نمونەيە ھەر لەم کتیبەي لەمەر ھۆماندا بەنمونە بەيئەمەو:

۱. باشتر وايە دەقەكەي نووسەر، لە پاش گۆرینی بۆ سەر رينووسى ئەم سەردەمە، سەرلەنوئى بھۆينریتەو، ھەر بۆ ئەوہى ھۆينەري ئازيز، ھۆي تاشنايەتي لەگەل شيوەي بىرکردنەوہى ئەو کاتەدا پەيدا بکات. (ل. ۳۱).

لە راستيدا چەند جارێك ئەم پەرەگرافەم ھۆيندەو، ئەوسا توانييم بزائم نووسەر چى دەلى! لە کاتێکدا دەتوانرا ئەم پەرەگرافە بەم شيوە روون و روانە داپريژرى: بۆ ئەوہش ھۆينەري ئازيز، ھۆي تاشنايەتي لەگەل شيوەي بىرکردنەوہى ئەو کاتەدا پەيدا بکات، باشتر وايە دەقەكەي نووسەر (پاش گۆرینی بۆ سەر رينووسى ئەم سەردەمە)، سەرلەنوئى بھۆينریتەو.

۲. بەلگە عوسمانییەکان-ل ۳۶: بەلگەکانى عوسمانى.

۳. بەرھەمە کوردییەکان-ل ۴۱: بەرھەمى کوردى = بەرھەمگەلي کوردى.

۴. ناوہندە بازارگانییەکانى رۆژھەلاتى ناوہراست-ل ۴۱: ناوہندەکانى بازارگانىي رۆژھەلاتى ناوہراست.

۵. وڵاتە ئەوروپییەکان-ل ۴۲، ۱۰۸: وڵاتانى ئەوروپا.

۶. سەبارەت بارى ئابوورى-ل ۴۷: سەبارەت (بە) بارى ئابوورى.

۷. له ولاته عوسمانییه کاندا-ل ۴۷: له ولاتانی عوسمانیدا.

۸. ټه فسه ره ټینگلیزه کان-ل ۹۹: ټه فسه رانی ټینگلیز.

۹. جهنگی جیهانی یه که م-ل ۱۰۰: یه که مین جهنگی جیهانی = جهنگی یه که می جیهانی.

۱۰. ناداد پهروه ری-ل ۱۰۱: بیدادی.

۱۱. سه رچاوه ټینگلیزییه کان-ل ۱۲۵: سه رچاوه کانی ټینگلیز = سه رچاوه گه لی ټینگلیزی.

۱۲. زۆریه ی زۆری وه کو درکی ناو ټاردی لیټه اتوهه-ل ۱۴۷: زۆریه ی زۆری وه کو ټاردی ناو درکی لیټه اتوهه. چونکه ټه گهر (ټارد) له ناو (درک) دا. برژی، کوناکر ټیټه وه. (پیره میږدی شاعیر) په ندی ټاردی ناو درکی به مجوره له شیعر دا به کار بر دوه (سه یریش ټه وه یه شیعره که ی پیره میږدیش هه ر له مهر شاری سلیمانی و بونه ی گواستن هوه ی پیټه ختی بابانه، له قه لآچوالانه وه بو (سلیمانی) و گله یی گواستن هوه ی پایټه خت له سلیمانی ده کات:

ټاردی ناو درک، چونه، واین ټیره
فهرموو: دوو دهسته دۆست هه لټیږیره
له گه ل یه ک نارۆین له رټی راسته وه
خوا ټه وه بگری شاری گواسته وه!

۱. ټه و شیعره ی له لاپه ره کانی (۸۶-۹۱) داو به ناوی شیعر ی (مه لا هم مدوون) ه وه راگه یه ندر اوه، به شیعر ی کی ده ست هه لټه سستی ټه م روژگاره ی ده زانم.
۲. شیعر ی کی (سالم)، که بو (عه زیز به گی بابان) ی نووسیوه وه له (میژووی ټه ده بی کوردی-به رگی سییهم) ی دکتور مارف خه زنه داری وه رگرتوه وه له لاپه ره کانی (۱۷۹-۱۹۰) دا بلاوی کردۆټه وه، زۆریه ی به یټه کانی له باری (کیش) ه وه له نگ و له باری رینووسیش ه وه پر هه لوه په لوه بی سه روه رنو ساغ کردنه وه ی زۆرتریان ده وی.

پهراویزه‌کان:

۱. له کاتی‌کدا هه‌ندی له و میرنشینانه‌ی دراوسی‌ی کورد، وه‌ک: ئاق قۆینولو و قه‌ره قۆینولو، ئه‌گه‌رچیش نامۆ نه‌شاره‌زای ئه‌و ناوچه تازانه‌ش بوون و له سه‌دان و هه‌زاران کیلۆمه‌تر دوورتره‌وه‌و له ریگه‌ی هی‌رش و داگیرکردنه‌وه هاتونه‌ته ئه‌و ناوچانه‌و به‌خیراییه‌کی سه‌یر، قه‌واره‌و ده‌سه‌لاتیان تیا‌یاندای دامه‌زراندو به‌و میرنشینانه‌شه‌وه نه‌ه‌ستا‌ون و بوونه‌ته ده‌وله‌ت و ئیمپراتۆر!
۲. بۆ نمونه: ئیلی جاف، له دوا‌ی دروستکردنی شاری سلیمانی و له ماوه‌ی ده‌سه‌لات گرتنه‌ده‌ستی ئه‌وه‌رهمان پاشای بابان (?- ۱۹۱۳ز) دا تیکه‌ل سوپاو به‌رپۆه‌بردنی میرنشینانی بابان بوون. (بۆ زیاتر زانیاری، بنواره: گه‌شتنامه‌ی کلودیوس ریچ بۆ کوردستان، وه‌رگی‌رانی بۆ کوردی محمه‌د حه‌مه باقی، چاپی سییه‌م، چاپ و په‌خشی ده‌زگای ئاراس.
۳. له‌وه‌و سا‌له‌دا مه‌ولانا خالید، دوا‌ی وه‌رگرتنی ئیجازه‌ی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، له هیندستان بۆ کوردستان گه‌راوه‌ته‌وه.
۴. ئه‌م هی‌زانه‌ی کورد له ناوه‌راستی (مانگی ۱۰/ ۱۸۸۰ز) دا، گه‌یشتنه (۶۰) هه‌زار که‌س.
۵. خالفین: خه‌بات له پیناوی کوردستاندا، ل ۱۱۳، هه‌روه‌ها: شو‌رشی شیخ عوبه‌یدوللا، له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، محمه‌د حه‌مه باقی، ل ۷۷.
۶. امیر نظام گروسی: گزارش‌ها و نامه‌های دیوانی و نظامی، به‌کوشش ایرج افشار، تهران ۱۳۷۳ش، ص ۱۹۶- ۱۹۷.
۷. هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۶۳. هه‌روه‌ها: محمه‌د حه‌مه باقی، شو‌رشی شیخ عوبه‌یدوللا له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، ل ۲۳۸.
۸. شو‌رشی شیخ عوبه‌یدوللا له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، ل ۲۴۰.
۹. به‌سه‌ره‌اتووی کاکه ره‌شید شه‌وقی، ناماده‌کردنی سدیق سالح، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنی‌بری حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان، زنجیره‌ی ۱۹۵، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی ۲۰۰۳، ل ۶۵- ۶۶.

۱۰. بیگومان و هک شاعیریکی پیشه‌نگ و نمونه‌ش، که بابه‌ت و باس و خواسی تازو و سوژی نیشتمانیی، تاویتی‌ه‌ه‌لویت‌و شیعی خوی کردبوو، لای شاعیرانی ئەو سهرده‌مه (نالی و سالم و کوردی و مه‌شوی) چاوی لیکراوه و هه‌وینی شیعی ئەویان و هک ده‌سته‌چیله، بۆ شیعی خویان خواستوو، که ئەم راستیی، شاعیریکی و هک (سالم)، له جیاتی (نالی و کوردی و مه‌شوی) ددانی پیدا دهنی و ده‌لی:

له روژی ئیمتیحانا دیم به‌راهر طالب و مه‌عشوق که مه‌ربه‌سته‌ی هونه‌ر هاتن، له تیپی عیشق بازانا

له یه‌ک لا: نالی و مه‌شوی، له لایی: سالم و کوردی له هه‌لگامه‌ی هونه‌ر گه‌رمیی، تکا جو بوون له: (مه‌ولانا). ل. ۳۵

۱۱. بۆ زیاتر زانیاریی، بنواره: موده‌پریس، مه‌لا عه‌بدو‌ل‌که‌ریم: یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م، نامه‌ی ژماره (۵۲) ی مه‌ولانا خالید (به‌زمانی عه‌ره‌بی) بۆ شیخ ماری نۆدی، ل. ۳۹۶-۳۹۸

۱۲. هه‌مان سهرچاوه‌ی ناوبراو. نامه‌ی ژماره (۶۱) ی فارسی، مه‌ولانا خالید بۆ عوسمان پاشای برای مه‌حمود پاشای بابان، ل. ۲۰۹-۲۱۲

۱۳. هه‌مان سهرچاوه‌ی پیشوو، ل. ۱۷۴-۱۹۷

۱۴. اسکندر بیگ ترکمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۲، تهران، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۵۰ ش، ص ۸۰۷-۸۱۰. نصرالله فلسفی: زندگانی شا عباس اول، ج ۳-۴، تهران، انتشارات علمی، ص. ۱۱۰۲

۱۵. عه‌لی خان گونه‌خان ئەفشار، شوژی شیخ عوبه‌یدو‌ل‌لای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، وهرگپیرانی له فارسییه‌وه مه‌مه‌د حه‌مه باقی، له بلاوکراوه‌کانی کوژی زانیاری کوردستان، چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس، ۲۰۰۷، ل. ۱۴۹-۱۵۰

۱۶. نصرالله فلسفی: زندگانی شا عباس اول، ج ۳-۴، تهران، انتشارات علمی، ص. ۱۱۰۲

۱۷. میژووئی ئەرده‌لان، مه‌ستوو‌ره‌ی کوردستانی، گوپینی بۆ کوردی: د. حه‌سه‌ن جاف و شکور مسته‌فا. چاپی دووهم ۲۰۰۵، چاپه‌مه‌نی ئاراس، ل. ۳۸-۴۰. هه‌روه‌ها، علی اکبر وقایع نگار کوردستانی، حدیقه‌ی ناصریه در جغرافیا و تاریخ

کردستان، به تصحیح محمد رئوف توکلی، تهران ۱۳۶۴ش، ص ۱۳۱-۱۳۳ و زۆر سه‌چاوه‌ی تر.

۱۸. گه‌شتنامه‌ی کلودیوس جیمس ریچ بۆ کوردستان (۱۸۲۰ز) وەرگیرانی له عه‌ره‌بیه‌وه محمه‌د حه‌مه باقی، چاپی سیپه‌م، چاپه‌مه‌نی ئاراس، ل. ۱۴۲.

۱۹. هه‌مان سه‌چاوه، ل. ۱۸۸.

۲۰. ئەمه یه‌که‌مین به‌یتی سه‌ره‌تای ئەو شیع‌ره‌ی نالییه، که له ستایشی سوپاکه‌ی ئەحمه‌د پاشادا وتویه‌تی

ئەم تا‌قمه موم‌تازه، که‌وا خاصه‌یه‌ی شاهن

ناشویی دلی مه‌مله‌که‌ت و قه‌لبی سوپاهن — دیوانی نالی، ل. ۳۴۰.

۲۱. ئەلیکسانده‌ر خۆ‌دزکۆ، چه‌ند لی‌کۆ‌لینه‌وه‌یه‌کی فیلۆ‌لۆژی ده‌رباره‌ی زمانی کوردی (دیالیکتی سلیمانی)، وەرگیرانی له فه‌ره‌نسییه‌وه بۆ کوردی: نه‌جاتی عه‌بدو‌للا، چاپه‌مه‌نی بنکه‌ی ژین. سلیمانی، چاپخانه‌ی شقان، سالی ۲۰۰۵، ل. ۴۹.

۲۲. محمه‌د حه‌مه باقی، کورد له سه‌فه‌رنامه‌ی بیانیدا، وەرگیران له فارسییه‌وه، گو‌فاری رامن، ژماره (۵۹)، ل. ۲۱۰-۲۱۴.

۲۳. گه‌شتنامه‌ی ریچ بۆ کوردستان، وەرگیرانی بۆ کوردی محمه‌د حه‌مه باقی، ل. ۱۳۲.

۲۴. مه‌سه‌ود محمه‌د: ده‌سته‌و دامانی زالی - چاپی دووهم، چاپه‌مه‌نی ده‌زگای ئاراس، ۲۰۰۷، ل. ۱۱۹.

۲۵. بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنوا‌ره: ئەلیکسانده‌ر خۆ‌دزکۆ - چه‌ند لی‌کۆ‌لینه‌وه‌یه‌کی فیلۆ‌لۆژی ده‌رباره‌ی زمانی کوردی - دیالیکتی سلیمانی - وەرگیرانی بۆ کوردی: نه‌جاتی عه‌بدو‌للا، چاپه‌مه‌نی بنکه‌ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۵.

۲۶. نه‌وشیروان مسته‌فا ئەمین: میرایه‌تی بابان له نیوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌مدا، چاپی دووهم، چاپه‌مه‌نی خاك، سلیمانی ۱۹۹۸ز، ل. ۱۶۸.

هیمن موکریانی

و

روژنامه‌ی کوردستان (۱۹۵۹-۱۹۶۳)

سەرئێج: ئەم وتارە کە لە ژمارە (۲۶) ی گۆڤاری (روژنامه‌نووس) دا بلاویۆتەوه، هه‌له‌ی زۆر و په‌له‌په‌ل و شپه‌زه‌یی به‌سه‌ردا هاتبوو، بۆیه به‌شێکی هه‌ره‌زۆری (له‌ نیوه‌ی زۆری) لێ په‌رپوو و ناته‌واو چاپکرا بوو. له‌به‌رئه‌وه به‌ پێویسته‌مان زانی سه‌رله‌نوێ هه‌له‌گیریی و راستکردنه‌وه و ناته‌واوییه‌کانیشی پێ زیاد بکه‌ینه‌وه.

* * *

له دواى شوپش، يان كوده تاي (١٤ى ته مووزى ١٩٥٨)ى عيراق، كه رژيمى
 ټو سه رده مەى عيراق، له لايهن ژهنه رال عه بدولكه ريم قاسم و چهنه ټه فسهر يكي
 سوپاي عيراقه وه، رووخينرا و رژيمي كو ماري هاته جيى و نازادى به زيندانى يانى
 سياسى و روژنامه و گوڤار و چاپه مەنى و كارى ناشكرى حيزبايه تى و
 سه نديكاكانى كرپكاران و پيشه كارانى ترى نه ته وه كانى عيراق دراو گهلانى عيراق
 ههوايه كى نازادى يان هه لمژى و له ماددهى (٣)ى ده ستورى كاتى عيراقيشدا،
 ددان به وه دانرا، كه گه لى كوردى عيراق، له گه لى گه لى عه ره بى عيراقيدا، هاوبه ش
 و برايه و به مەش سه ره له نووى باس و خواسى نازادى و مافه كانى گه لى كورد له
 عيراق و دهره وهى عيراقيشدا هاتنه كايه و به شيكيش له م باس و خواسانهى ماف و
 نازادى كورد و تروسكانهى هيو، له خو ره ه لآتى كوردستانيشدا ده نگدانه وه و زه برى
 خو نواند و به م هويانه وه له به رامبه ره مانه دا، رژيمي پاشايه تى ئيرانيش، بو
 راگرتنى له نگره رى داروبارى ناوخو ئيران و پاراستنى ئاسايش و ئارامى
 كوردستانى ئيران و بو ته وه ش ته و رژيمه ، له وه لامى ته و گوڤانكارى و
 نازادى يانهى له عيراقدا بو كوردانى باشوور، سه ريان هه لداوه و هاوكات بو ته وهى
 هه ره به روا له ت به كوردانى ولا ته كهى خو و ميدياكانى جيهانيش بللى كه
 كوردانى خو ره ه لآتيش مافى روناك بيري و نازادى ده برينيان هه يه، بو يه هه شت -
 نو مانگي ك دواى ته م رووداوانهى عيراق، سالى (١٩٥٩)، به چاكي زانى
 روژنامه يه كه به زمانى كوردى و بو چه ندين بابته تى هه مه لايه نهى كورده وارى
 ده ربكات. بو ته مەش به هاوكارى چه ند نو سه ر يكي كوردانى خو ره ه لآت،
 روژنامه يه كيان به ناوى (كوردستان) وه ده ركرد.

ژماره ي يه كه مى ته م روژنامه يه (كوردستان)، له روژى چوارشه مه: ١٥ى
 مانگى گولانى ٢٥٧١ى كوردى، به رامبه ره به ميژووه كانى: ئوردى به هه شتى
 ١٣٣٨ى هه تاويى، شه ووالى ١٣٧٨ى كوچى، ٦ى نيسان (مهى) ١٩٥٩ى
 زابىنى، چاپ و بلا بو وه وه، كه ده ستهى نو سه رانى بنه ره تى روژنامه كه برى
 بوون له:

- ۱ - عەبدوڵحەمید بەدیع زەمانی، خاوەنی ئیمتیاز و بەرپۆتەبەری لێپرسراو
- ۲ - دکتۆر محەمەد سدیق موفتی زاده - سەرنووسەر
- ۳ - عەبدوڵرەحمان موفتی زاده - نووسەر
- ۴ - ئەحمەد موفتی زاده - نووسەر
- ۵ - عابید سیراجوودینی - نووسەر
- ۶ - شوکروڵلای بابان - نووسەر
- ۷ - خوسرەو شێخکانلووی میلانی - نووسەر

ئەم رۆژنامەیە بۆ ماوەی چوار ساڵ چاپ و بلاویۆتەوه، کە مەکوێ
 بلاوکردنەوه کە شاری تاران بوو و ئەمەش ناوونیشانی یانە کەمی بوو: مەیدانی
 بەهارستان - شەقامی سەفی عەلی شا، پلاکی ژمارە (۲۱۸)، ژمارە تەلیفۆن:
 ۳۲۰۰۳.

لە ماوەی ئەو چوار ساڵەشدا (۲۰۹ دوو سەد و نۆ) ژمارە لی دەرچوو و
 هەرۆک یەكەمین ژمارە لە مانگی نیسانی (۱۹۵۹ز) دا دەرچوو، بەلام دوا
 چوارساڵ دەرچوونی و دوا رووداوه خێراکانی پاش (۱۹۵۸) و سەرەتای
 دەرکەوتنی پەشیمان بوونەوهی رژیمی عەبدوڵکەریم قاسم، لە بەلێنەکانی بەرامبەر
 مافە رەواکانی کورد و هێرشێ راگەیانندنەکانی شیفینیزمانی عەرەبیی دژی
 کێشە کورد و قەدەغەکردنی کاری سیاسی و داخستنی رۆژنامە و گۆڤاری
 کوردی لە لایەک و لە لایەکی تریشەوه سەرھەڵدانی شۆرشێ ئەیلوولی ۱۹۶۱ و
 هێرشێ راستەوخۆی سوپای عێراق لە ئەیلوولی (۱۹۶۱) دا بۆ سەر کوردستان و
 کاولکردنی گوند و ئاوابیەکانی کوردستان، هەموو ئەمانەش تەقەللا بوون بۆ
 کپکردنی هەموو مافیکێ کورد، بۆیە رژیمی (شا)ش هاوتەریب لە گەڵ رژیمی
 عێراقدا بۆ کپکردنی دەنگی کورد، لە دەرکردنی رۆژنامە کوردستان پەشیمان
 بوووه و لە مانگی نیسانی (۱۹۶۳) دا، بریاری داخستنی رۆژنامە کەیان دەرکرد.
 ئەم رۆژنامەیە، لە ماوەی چوارساڵ دەرچوویدا بەو هۆیەوه کە لە لایەکەوه
 دەستەبەکی رووناکبیری گەوره و قەلەم بە پرشتی کورد، هەلیان سووراندوو، باس

و خواس و بابەتی ھەمەجۆرە زۆر دەولەتمەند و بايەخدارى بوارەکانى لىكۆلئىنەوھى ئەدەبىيى، كۆمەلايەتتى، ئابوورىيى، زمانەوانىيى، شۆينەوارناسىيى، كەلەپوورى تىدا بلاوبۆتەو، لەلايەكى تىشەو و بەو ھۆيەو كە ئەم رۆژنامەيە لەو قۆناغەدا و دواى جوانەمەرگ كوردنى كۆمارى كوردستان (۱۹۴۶) لە مەھاباد و دواى كپكردن و قەدەغەكردنى گۆقار و رۆژنامە و نووسىن بە زمانى كوردى، تاكانە رۆژنامە و تاكانە دەرەتانيك بوو تا نووسەران و رووناكبيرانى خۆرەللاتى كوردستان، بە ھەلى بزائن و بە ئاشكرا بەرھەم و بابەتى خۆيانى تىدا بلاوبەكەنەو، بۆيە لە ماوھەيەكى زۆر كورتدا، زۆرتىن نووسەر، لە ھەموو ناوچە جياجياكانى كوردستانى ئىرانەو (بەتايبەتى)، بى پسانەو بەرھەمى ھەمەجۆرە بۆ بنىرن و بەمەش ھەموو شىوہ دىيالكت و بن دىيالكتەكانى زمانى كوردى تىدا بلاوبۆتەو، كە لەم بوارەدا دەبى بلىين ئەم رۆژنامەيە يەكەمىن رۆژنامە و يەكەمىن تەقەللايە بۆ بلاوكردەوھى ھەموو شىوہزار و بن زارەكانى زمانى كوردى و لەم پىناوھدا بۆ ھەريەكە لەم زاراوہ و بن زاراوانە، لاپەرەى سەربەخۆ و تەوەر و ستوونى تايبەتتيان بۆ تەرخانكردووہ و ئەمەشيان لەو روانگە و مەبەستەو كرددووہ، تا بەھەر شىوہ و دنەدانيك بىت، نووسەرانى بەشە جياجياكانى كوردانى خۆرەللات بچوولپىن و خۆيان بەكەونە نووسىن و زىندووكردەوھى زمان و كەلەپوورى ناوچەكانى خۆيان و لەم رىگايەشەو لە لاىەكەوہ گەلى نووسەرى شىوہزار و بن زارەكانى تى كوردانى خۆرەللات باس و بابەت و لىكۆلئىنەوھى بايەخداريان لە رۆژنامەكەدا بلاوكردۆتەو، كە شايانى ئاورپلئيدانەوھن. لە لاىەكى تىشەو، ھەر ئەم دنەدان و ھاندانەى نووسەرانى ناوچە و شىوہزارە جياجياكانى خۆرەللاتى كوردستان، زەمىنەى بۆ ئەو خۆشكرد، تا نووسەران و دلئسۆزانى ئەو ناوچە و شىوہزارانە، دەستنووسى دىرينەى سەدان سالەى پارىزراوى شىعرى ناوچەكانيان و كەلەپوور و فۆلكلورىكى فرە دەولەمەنديان بەرچاوخستووہ و بۆ رۆژنامەكەيان ناردووہ و لەم بوارەدا سامانىكى زۆر بەرخيان لە رىگەى رۆژنامەكەوہ، بەرچاوى خۆپنەران و لىكۆلئەران خستووہ. ھاوتەرىب ھەر بەم كارەى رىگەخۆشكردن بۆ نووسىن بە زاراوہ و بن زاراوہكانى زمانى كوردى، ئەم دەستە نووسەرانەى رۆژنامەى كوردستان، جگە لەوھى گەلى نووسەرى نەناسراويان بەرچاو خستووہ، لە ھەمان كاتيشدا

دەقەر و قەلەمپرەوى نووسىنيان بە زمانى كوردى، لەو شىۆەزارە سنووردار و ناسراوە، ھەراوتر و فراوانتر كرد، كە پيشتەر و لە ئەزموونى رۆژنامەى (كوردستانى) زماڭال و ئۆرگانى كۆمارى كوردستان، لە مەھاباددا قەتيس بوو و زۆرتر ھەر بە ديالىكتى (سۆران)، يان (موكریان) چاپ و بلاودەبۆو.

ھەر ئەم كارى ھاندانەى نووسەرانى ناوچە جياجياكانى خۆرھەلاتى كوردستان، كارپكى كرد زۆربەى نووسەرانى خۆرھەلاتى كوردستان، بەتايبەتیش نووسەرانى ھەرىمەكانى سنە، ئەردەلان، كرماشان، ھەورامان، ئۆپرستان، بەشدارىي و ھاوكارىي نووسىنى رۆژنامەكە بكەن، كە بۆيەكەمىن جار نووسەرانى شارى(سنە)، نەك ھەر بە (شيعر)، كە لەناو نەتەوھى كوردا، پيشتەنگى بى يەك و دووى ھەموو ژانرەكانى ترى ئەدەبى يە، بەلكو بە (كورتە چيرۆك) بەرھەميان تيدا بلاوكردۆتەو و ناوھ درەوشاوھەكانى ئەم بوارەش، تا ئيستا زۆر كەم لاي چيرۆكنووسانى كوردستان ناسراون. ھاوكات نووسەرانى ترى ناسراو، وەك مامۆستا سەبيد تاهيرى ھاشى، ھەژار(۱۹۲۱-۱۹۹۱)، ھيىمن(۱۹۲۱-۱۹۸۶)... بەشدارىي راستەوخۆ و بەردەواميان لەگەل ئەم رۆژنامەيەدا نەپساندوو.

لەم رووھو ئەوھندەى بابەتگەلى ئەدەبى (دەق، ليكۆلینەو، وەرگيپران)، ميژوو، زمانى كوردى، لە رۆژنامەكەدا گرنگيان پى دراوھ ئەوھندە باس و خواسى سياست لە رۆژنامەكەدا زەق نەكراوھتەو و ھەر تەنيا رووبەرى لاپەرەى يەكەم و چەند ستوون و نيوھ لاپەرەى سەر رۆژنامەكەى داگيركردوو.

لە دەرەوھى كوردستانى خۆرھەلاتيش، نووسەرانى كورد، لە شارەكانى كوردستانى باشوور و بەغداد و ولاتانى ئەوروپاوھ نامە و نووسىنيان بۆ ئەم رۆژنامەيە ناردوو و پيۆەندييان لەگەلدا بەستوو و دەستخوشي و ھاوكارىيان كردوو.

سەر لەبەرى ژمارەكانى ھەر چوار سالى ئەم رۆژنامەيە (كوردستان)، كە لەدەميكەوھ لەلايەن شاعيرى ناسراوى شارى سەقز مامۆستا نافع مەزھەر — شپرزە(۱۹۱۴-۱۹۹۸)وھ بەشىۆەيەكى زۆر دلسوژانە، پاريزراو و راگيرابوون و ژمارەكانى ھەر ساليكيش بە جيا، جزوبەند (تەجلید) كرابوون و بەرپريشيان بەو بۆنەيەوھ كە لەماوھى مانەوھى دريژ خايانى نووسەرى ئەم چەند لاپەرەيەدا،

له شارى (سەقز)، ئاشنايەتى و پىۋەندىمان پەيدا كەردىبوو، پى سىپىرىيى بىنە مائە كە يانى كەردىبوو، كە دواى مەرگى خۆى، ژمارە كانى رۆژنامەى (كوردستان) بە من بسپىرن و بىنە مائە كە شىيان بە سوپاسەو ە ەر و ايان كەردو ئىستا نىكەى (۱۳) سالىك دەبى، ئەو ئەمانەتە بە لای مەو ەيە و مەنىش لە دواى گەرانەو ەم بۆ ەو لىر، كاتى برايانى (بىكەى ژىن)ى خۆشەو ىست، زانىان ژمارە كانى رۆژنامەى (كوردستان) لای مەنە، داوايان لىم كەرد رىگە بە وان بە دەم سەرلەنوئى چاپى بکەو ە، كە ماو ەيە كە بىكەى ناوبرا و ئامادەى چاپيان كەردو ە و لە ماو ەيە كى كورتدا، لە گەل ئە كادىمىيى كوردستان، وەك پەرۆژەيە كى ەاوبەش، چاپ و بلاوى بکەنەو ە.

لە ماو ەى ئەم چەندىن سالەدا، كە ژمارە كانى رۆژنامەى (كوردستان) بە لامەو ە بوون و ناو ەناو لە زۆر دەرفەتدا بابەتە جۆرىبە جۆرە كانىم بە سەر كەردو ەتەو ە و لای ەندىكىشىيان لەنگەرى راگوزارىيى و لای نووسىنە بە پىرە كانى وەك نمونەى دكتور مەمەد سدىق موفتى زادە (۱۹۱۵-۱۰۸۴) ش بە تايبەتە لىكەرى و ەلوئىستەى درىژم گرتو ە، كە ديارترىنيان لىكۆلئىنەو ە بە نامىكەى ناوبرا ە، لە سەر شاعىرى گەورە: مەولەوى تاو ەگۆزى^(۱)، جگە لەم لىكۆلئىنەو ەيەى، لىكۆلئىنەو ەى قوولئىشى لە سەر (باباتاھىرى ەمەدانى) و (زمانى كوردى) كەردو ە.^(۲)

بەلام وەك پىشتر و قمان رژىمى ئىران، ەەر بە روالەت بانگەشەى باس و خواسى ماف و ئازادىيى رووناكبرى كوردىيى، لە رۆژنامەى (كوردستان) دا، بۆ مىدىكانى دەروەى ولات و بە تايبەتەش بۆ راگەياندەنە كانى ولاتانى ئەوروپا مەبەست بوو، كە لەو كاتەدا چالاكى (كۆمەلەى خويىندكارانى كورد) لە ئەوروپادا، لەو پەرى گەشەسەندن و ناساندنى كىشەى كورد بوو بە ولاتانى ئەوروپادا، ئەك ئالوگۆرپىكى راستەقىنە و بىنەرتىيى لەناوخۆى كوردستانى ئىران و خاوكردنەو ەى ئابلوقە لە سەر زمان و ئەدەب و رووناكبرىيى كوردىيى ... تەنانەت ئەم رۆژنامەيەى (كوردستان) ىش، كە گوايە بەلگە و نىشانەى ماف و ئازادىيى دەرپرېنى رووناكبرىانى كوردانە، كەچى وەك كوردانى خۆرەللات دەيگىرەنەو ە، ئەگەر خۆدى رۆژنامەى (كوردستان) ىش، لەناوخۆى كوردستانى ئىراندا، بە دەست كەسىكەو ە بىنرايە، كەسە كەيان دەگرت و لە زىندانىان دەنا!.. بەواتەيە كى تر: خويىنەرانى چاپەمەنى

کوردی یان له ژێر سانسۆر و گوشاری دهسگای (ساواک) دا داده نان و چاودێریی
 جموجوولییان دهکردن. که ههر له سهروهه ندى ده چوونى رۆژنامهى (کوردستان) دا،
 شاعیرێكى ناودارى وهك (هێمن)، له بیره وهریی خۆیدا دهگێرێته وه^(٣)، دواى
 جوانه مهرگ کردنى (کۆمارى کوردستان)، له وهپه رى تهنگ پى هه لچنين و ژێر
 گوشارو ترساندن و لێپێچینه وهى دهسگای (ساواک) ی ئه و سه رده مه دا بووه و تا
 میژووى ده رچوونى ئه م رۆژنامه یه ی _ کوردستان - ١٩٥٩)، دوو جار ناچار کراوه
 ماڵ و منداڵ و زێد و نیشتمانى خۆى به جى به یلێ و روو له ئاواره یى بکات، که
 جارى یه که میان له سه ره تاي سالى ١٩٤٧ و جارى دووه مېش سالى
 (١٩٥٩) بووه ..^(٤) که چى له لایه کى تره وه و هاوکات هه ر له سه ره تاي ده رچوونى
 رۆژنامه ی (کوردستان) ه وه، په یتا په یتا رۆژنامه ی (کوردستان) یان بو (هێمن)، بو
 (مه هاباد) نار دووه و داواى هاوکارى و به ره مه میان لى خواستوه!. (هێمن) یش
 پاش دوو مانگ که متر له میژووى ده رچوونى رۆژنامه ی (کوردستان) ه وه،
 سه روپێته ندى له گه ل گرتوون و نامه و به ره مه ی بو ناردوون و له دووتویى
 (هه ندى) له و شيعر و نووسینه شدا، سووکه باج و گومرگى وهك له کۆل
 خۆکردنه وه و هپورکردنه وهى ئه و گوشاره ی له سه رپیتى، له و به ره مه مانه ی ناخنیون،
 که من لیره دا هپچ داكۆکى و پاكانه یه کم بو ئه و جوژه باج و گومرگ و هه لویست و
 به ره مه مانه ی (هێمن) نیبه و (هێمن) یش خۆى دواتر و دواى کۆکردنه وه و ریکخستن و
 چاپى یه که مى دیوانى شيعره کانى خۆى به ناوى (تاریک و روون)، که شه هید
 قاسملوو پیشه کى بو نووسى و (هێمن) یش به په خشانى کى یه کجار به رز و شیرین و
 ناوازه، چمکى کى میژووى خۆى و ده قه ره که ی، کرده سه ره تاي (تاریک و روون)،
 خۆى له هه ندى له و شيعر و نووسینه نه بان کرد، یان خۆى بوارد، که له بارى
 ئه ده بییه وه لاوازن، یان وهك باج و گومرک له رۆژنامه ی (کوردستان) دا
 بلا بوونه ته وه و له (تاریک و روون) دا چاپى نه کردنه وه.

به ده م به سه ره کردنه وهى رۆژنامه ی (کوردستان) ه وه، له (٣١) سى و یه ک ژماره ی
 رۆژنامه که دا، به ره مه مى نووسین و شيعرى (هێمن) م به رچا و که وتن. ئه و (٣١)
 ژماره یه ش به پى زنجیره ی بلا و کردنه وه یان ئه مانه ن:

۱. ژماره (۷) ل ۴: شیعری: (کچی مه‌هاباد)
۲. ژماره (۱۲) ل ۴: شیعری: (بانه‌مه‌پ) - به‌شی یه‌که‌م.
۳. ژماره (۱۳) ل ۴: شیعری: (بانه‌مه‌پ) - به‌شی دوو‌دم.
۴. ژماره (۱۴) ل ۴: شیعری: (بانه‌مه‌پ) - به‌شی سییه‌م
۵. ژماره (۹۳)، ل ۲، ۹، شیعری: (به‌هاری بی‌خه‌زان).
۶. ژماره (۹۵)، ل ۴، ۹، شیعری (رۆله‌ی ماد).
۷. ژماره (۹۶)، ل ۹، شیعری: (زییکی شاهانه)، (دلّی شاعیر)، (خونچه‌ی سیس).
۸. ژماره (۹۷)، ل ۳، شیعری: (به‌هاری لادی) و ل ۱۹ (نامه).
۹. ژماره (۹۸)، ل ۳، ۶، شیعری: (کۆچی یار).
۱۰. ژماره (۱۰۰)، ل ۳، شیعری: (بلویری شوان)
۱۱. ژماره (۱۰۶)، ل ۲، نامه‌ی هیمن بۆ رۆژنامه‌ی کوردستان.
۱۲. ژماره (۱۰۷) ل (۴ - ۹)، شیعری (چاره‌نوسی شاعیر).
۱۳. ژماره (۱۲۲) ل (۳ - ۴)، شیعری (ماچی شیرین).
۱۴. ژماره (۱۲۳) ل ۱۰، شیعری (که‌متنه‌رخه‌می).
۱۵. ژماره (۱۳۰)، ل ۲، وتار و نووسین.
۱۶. ژماره (۱۳۱)، ل ۷، ۱۱، نامه، وتار (پاشماوه‌ی ژماره‌ی پیشوو).
۱۷. ژماره (۱۳۲)، ل ۱۱، (پاشماوه‌ی وتاری ژماره‌ی پیشوو).
۱۸. ژماره (۱۳۳)، ل ۴، دوو پارچه‌ی شیعیر.
۱۹. ژماره (۱۳۴)، ل ۱۲، (شیعیر).
۲۰. ژماره (۱۳۸)، ل ۸، شیعیر.
۲۱. ژماره (۱۴۳)، ل ۳، شیعیر.
۲۲. ژماره (۱۷۲)، ل ۳، ۱۰، (نامه و شیعیر)
۲۳. ژماره (۱۷۳)، ل ۲، پاشماوه‌ی وتاری ژماره‌ی پیشوو، له‌گه‌ل شیعری:
(سایه‌ی غه‌م).
۲۴. ژماره (۱۷۴)، ل (۳، ۴)، شیعری: (خواه‌نی زێپ).
۲۵. ژماره (۱۷۵) ل ۱۱، شیعری (تاره‌زووی فڕین).
۲۶. ژماره (۱۸۴)، ل (۴، ۹، ۱۰) (چیرۆکی وه‌رگی‌پراو).

۲۷. ژماره (۱۸۵) ل ۶، شیعری (کیژی لادیی).
 ۲۸. ژماره (۱۸۶) ل ۳، شیعری (تۆم ههر له بیره).
 ۲۹. ژماره (۱۸۷) ل (۳، ۱۰)، شیعری.
 ۳۰. ژماره (۱۹۴)، ۱۱، شیعری (گیژه لووکهی خهزان).
 ۳۱. ژماره (۲۰۰)، ۱۱، شیعری (شینى گۆران)ی شاعیر.

لهو (۳۱) ژمارهیهی رۆژنامهی (کوردستان)دا، که نامه و نووسین و شیعری (هیمن)یان تیدا بلاویۆتهوه، ئاماژه به ناوینیشانی ئهوانهیان دهکهین، که له (تاریک روون)^(۵) دا بلاویۆتهوه و ئالوگۆر له ناوینیشان و ژماره‌ی بهیت و دارشتنهوهی تازه‌یان به‌سه‌ردا هاتووه و (هه‌ندی) له‌وانه‌شیان که له (تاریک و روون)دا بلاویونه‌تهوه.

- ۱ - ژماره (۷) ل ۴: شیعری (کچی مه‌هاباد). ئەم شیعره له رۆژنامه‌ی (کوردستان)دا (۱۰) به‌یته و له (بارگه‌ی یاران، ل ۹۷)دا (۸) به‌یته، که به‌یتهی (۳) و (۵) رۆژنامه‌ی کوردستان، له (بارگه‌ی یاران)دا نین و ئەمانه‌ن:
- ۱ - له کوی وه‌ک من ده‌زانی: چه‌نده شیرین و ره‌زا سووکی
 که‌سیکی تۆی له ری باز، له ژیر چارشپۆی ره‌ش دا دی؟
- ۲ - دلێ سه‌د عاشقت کرده نیشانه‌ی تیری موژگانت
 کچی کوردی، له تیر ئەندازیا، مه‌علوومه ئوستادی
- ۲ - ژماره (۱۲) ل ۴، شیعری (بانهمه‌ر)، به‌شی یه‌که‌م، به‌لام له (بارگه‌ی یاران، ل ۹۸)دا، ناوینیشانی ئەم شیعره بوته (به‌هاری کوردستان).
- ۳ - ژماره (۱۳) ل ۴، شیعری (بانهمه‌ر)، به‌شی دووه‌می.
- ۴ - ژماره (۱۴) ل ۴، شیعری (بانهمه‌ر)، به‌شی سییه‌می.
- ۵ - ژماره (۹۳) ل ۹، شیعری (به‌هاری بی خه‌زان)، ئەم شیعره له دیوانی (تاریک و روون)دا نیه‌یه دوای سال و نیویک دابرا‌نی (هیمن) له‌گه‌ل رۆژنامه‌ی (کوردستان)دا، دووباره له میژووی ئەم ژماره‌یه به‌دواوه، سه‌رو پیوه‌ندی (هیمن) له‌گه‌ل ئەم رۆژنامه‌یه‌دا ده‌ست پیده‌کاته‌وه و رۆژنامه‌که‌ش له به‌رامبه‌ر ئەم

سەرلەنۆی پېۋەندىيەى (ھىمىن) لەگەلئىدا، ئەم پېشەكبيەى لەلاپەرە (۲) دا
نوسىۋە:

براى زانا ھۆنەر و بەرپرز كاك سەبىد محەمەد ئەمىن شىخ الاسلامى
لەسەرەتاي دەرچونى رۆژنامەۋە – كە نامە جوانەكەت لەگەل ئەو ھەموو
شۋىنە^(۶) بە نرخانەدا بۆ ناردووين – ئىمە بەدل و گيان ھەمىشە چاۋەرۋانى
گەشتنى نامە جوانەكانى تۆ بووين ۋە رۆژنامەمان بەھەر ناوئىشانى بۆت
ناردوۋە، گەراۋەتەۋە، زۆر سەرمان سوور مابوۋ، كە چۆن ئەبى ئەستىرەئىكى
رووناكى ۋەكو تۆ، لە ژپىر ھەورى چلكنى گومناوى دا داپۆشرى، ۋە كەسى
نەيناسى، تا لەم دوايىدا بە ناوئىشانى: (مەھاباد، آقاي سلىمان خان امپرى،
كارمىد بازنشتەى فرەنگ) رۆژنامەمان بۆ ناردى.

ئىستا كە لە پاش نىكەى دووسال ديسان ئىمەت بە ناردنى نامە جوانەكەت و
گەلى ھەلبەست و ھۆنراۋەى بەنرخ سەربەرز كردوۋە، ۋادەى ناردنى وتار و
ھەلبەستى تەرت پىمان داۋە، زۆر كەيف خۆش بووين، ۋە ھىوامان وايە ئەم
ھاوكارى ئىۋە، درىژەى بى.

نوسەرانى رۆژنامەى (كوردستان) بە ھاوكارى ۋەھا مرۆئىكى زانا و نىشتەمان
ويست و خوین خاۋىن شانازى ئەكەن ۋە سەربەرزى و پىرۆزىستان لە يەزدانى مەزن
داۋا ئەكەن.

مامۆستا گيان! بە راستى ھەموو ھەلبەستەكانت بۆئەۋە چاكن كە بە ئاۋى زىر
لەسەر تەختەى زىۋە بنوسرى، ۋە بۆ شانازى و سەربەرزى ھەموو كوردى ھەتا
ھەتايە بمىنئتەۋە. بەراستى ئىۋە ئەستىرەيەكى رووناكن كە لە ئاسمانى وئىژەى كوردىدا
ئەدرەوشىتەۋە ۋە دونايى بە پرشنگى جوانى شۋىنە بەنرخەكانى خۆتان رووناك
ئەكەنەۋە. خودا بتانپاريزى بۆ ھىۋادىرى ئىمە ۋە ھەموو برا كوردە نىشتەمان ويستەكان.
ئەۋا لەم ژمارەۋە دەس ئەكەينەۋە بە بلاوكردەۋەى گەۋھەرە ھۆنراۋە
بەنرخەكانتان كە بە ديارى بۆ رۆژنامەى (كوردستان) ت ناردوۋە، ۋە بە كپيارانى پر
بايى وئىژەى كوردى يان ئەنوئىن^(۷).

۶ – رۆلەى ماد: شىعر، ژمارە (۹۵، ۱/۳/۱۹۶۱)، ۴، ۹. ئەم شىعرە لە

تارىك و روون دا نىيە:

كورده! تۆ رۆلەي دليتراني
 تاريابي نه ژاد و خوينپاكي
 فدرخه^(۸) شيرى رۆلەي مادي
 رۆژى سهخت و به ترس و تنگانە
 ئيميتيحانى شو جاعدت داوه
 له سەر ئەو خاكە، خوینی پاك ت رشت
 له پهلامارى دوژمنى ناراست
 تۆ له ريبى ئيفتبخارى ئيرانا
 زه ريبى شمشيرى تۆي نه گهر نه ده چيشت
 تۆ وه شاندت له ئه رمه نا شمشير
 تۆ به ئمرى شههنشه هى مه شه هور^(۹)
 (ناشور)

تۆ چه قاندد له (بابل)ى ويژان
 نه و به رى (ده جله) و كه نارى (فورات)
 تۆ له گه ل پادشاهى ساسانى
 دۆخى شمشيرى تۆ له ميسر و شام
 تۆ نه گه بياته عه رسه يى مه يدان
 زييك و نازايه تى (صلاح الدين)
 تۆ قبوالت نه كرد نهنگى شكست
 هه موو سه ربازى (نادرى)ى كورد بوون
 كورد بوو، نه فغان و ئۆزه كى تاراندد
 ئيستسه كهش بۆ وه تن وه فادارى
 تاكو ئيران بيمنى، تۆش ماوى
 وون مه كه شوينى باب و باپيرت
 بهو هه موو زييك و غيرهت و هيزه

((سه يد محمه د نه مين شيخ الاسلامى - هيمن))

۷ - ژماره (۹۶)، ل ۹، سی شیعری (هیمن)ی تیدایه:

۱ - دلّی شاعیر: ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)ی سەرجهمی شیعری هیمن، ل ۱۸۵ دا ههیه.

۲ - خونچهی سیس: ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)، ل ۱۱۰ - ۱۱۱ دا ههیه.

۳ - زیپکی شاهانه: ئەم شیعره له (تاریک و روون) و (بارگهی یاران)یشدا نییه.

۸ - ژماره (۹۷)، ل ۳، شیعری (بههاری لادی)، ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)، ل ۶۶ دا ههیه، هه له لاپهه (۱۹)ی ئەم ژمارهیهدا، نامهی (هیمن) ههیه، که ئەمه بهشیکی پیشهکی نامهکیه:

سهرهتا، رۆژنامه که ئەم چهند دپهه ی بۆ نامهکی (هیمن) نووسیوه:

هۆنهری زمان پاراوی بیرتیژی دل رووناکێ کورد، کاک سهید محمهد ئەمین شیخ الاسلامی (هیمن)، نامهیهکی زۆر گهرم و گوری بۆمان ناردوو، وه له بهرتهوه که مه بهستهکانی ئەم نامهیه له چاوی ویژهی و کۆمه لایه تیه وه، زۆر شیاوی چاودیری و خویندنه وهیه، کورتهیهکی بۆ خوینهنه بهرپهزهکان له چاپ ئەههین:

«من له وانه نیم که ده گه ل دوو قسه ی له تو په تم کردو دوو شیعری له نگ و لویرم وت، پیم وابی که دنیا له شهرافه تی منه وه دروست کراوه، وه چاوه پروان بووم گه له کهم دهستی رابگریو ئەمن به سه ریدا برۆم، وه هه تا ما بم کاریکی نه کا دلّم گه ردی بگری، وه پاش مردنیشم کۆته لم بۆ پرازی نیته وه، وه گومبزم له سه ر گۆریان بۆ دروست بکاو»

.. به لکو ئامانج ته وه بووه ئیستیه دادی خودادی خۆم، کهم یا زۆر، له ریگی خزمه تی گه ل و نیشتمانه کهم به کار بهیتم، وه له بهرانبه ری و یحسانی خۆمه وه شه رمه زار نه بم. جا خه لگ کرده وهی منی پی به که لگ بووه، یانه، که یفی خۆیه تی ..
.. ژیا نی خسوسیم خۆش بی یا ناخۆش، تال بی یا شیرین، ئیستا خۆم گه لیک به خته وه رو سه ربه رز ده زانم که له سایه ی.....»

۹ - ژماره (۹۸)، ل ۳: شیعری (گریانی نیوه شهو). ئەم شیعره له (بارگهی یاران)، ل ۱۰۸ - ۱۰۹ دا بلاو بوۆتهوه. ههروهها: ل ۶، شیعریکی چوارینه به ناوی: (کوچی یار). ئەم شیعرهش له گهڵ چهند چوارینهیهکی تر دا، له بارگهی یاران، ل (۱۱۷) دا، چوارهمین ئەو شیعریه، که ناوی تراوه: (موو ناپسینم).

۱۰ - ژماره (۱۰۰)، ل (۳)، شیعری (بلویری شوان)، ئەم شیعره له (بارگهی یاران)، ل (۸۸) دا ههیه. ههه له ژێر ئەم شیعره دا، شیعریکی تر به ناوی: (گۆمی خوین) بلاو کراوه تهوه، ئەم شیعرهش له (بارگهی یاران)، لاپهڕه (۱۱۱) دا ههیه. سهیر ئهوهیه ئەم شیعره لهم روژنامهیه دا به ناوی شاعیری شاری (سه قز)، مامۆستا (نافیع مه زههر - شپرزه) هوه بلاو بوۆتهوه.

۱۱ - ژماره (۱۰۶)، ل ۲، نامه ی هیمن بو روژنامه ی کوردستان، به بۆنه ی بلاو کردنه وه ی شیعریکی (هه ژار موکریانی)، به ناو و نیشانی (کارخانه ی قه ندی، یا: سیلسیله ی مه شایخی نه قشبه ندی)، که له ژماره (۱۰۲) ل (۴، ۹، ۱۰) و ژماره (۱۰۳) ل (۳، ۱۰) ی روژنامه ی کوردستان دا بلاو بوۆتهوه و هیمن سوپاس و دهستخوشیی له روژنامه که ده کات و ئەمهش دهقی نامه که یه تی:

دیاری خوینهران نامهی (هیمن)

"زۆر جیڭای شانازییه، رۆژنامهی خۆشهویستی کوردستان که ئەستیرهی گەش و روناکی هیوای هەموو کوردیکی پاك و دڵسۆز و شاهدۆست و نیشتمان ویسته، رۆژنامهی کوردستان که ئالاً هەل گری کورد و ناسیونالیزمی ئێرانە رۆژ بە چاکتر و تەواوتر دەبی و خزمەتی گەورەتر بە مەبەستی خاوین و ئامانجی بەرزى کوردستانی ئێرانی دەکا".

وادیارە، که کاربەدەستانی ئەو رۆژنامە لە ریڭای پەرەپى دانی رۆژنامەکیان و لە پێنای خزمەتی گەل و نیشتمان دا، خۆیان بۆ هەموو چەشنە تی کۆشان و فیدارکارییک ئامادە کردوو و ئاسایشی خۆیان لە پێنای ئاسایش و حەسانەوی گەل داناو.

یەکیک لە کارە گەورەکانی ئەوان چاپ و بلاوکردنەوی شوینەواری بەنرخى هۆنەرە کوردەکانە. لەو دواییەدا رۆژنامەى کوردستان هەلبەستىکی بەنرخى هۆنەری بەنوابانگی کورد کاک هەژاری لە چاپ داو...

کارخانەى قەندى، یاسلسەلى مەشایخی نەقشبەندى یەکیکە لە جوانترین، بە کەلکترین، وەپەر ئیحساس ترین ئاشارى هەژار، وە تەنانەت دەتوانم بلیتم بە شاکارى وێژەى کوردی دەناسرێ. بلاویونەوی ئەو هەلبەستە که کەمە که مە لە بیرمان دەچوو، سوودی زۆر گەورەى لى وەردەگیرى. ئەو هەلبەستە بیجگەلەوی که لە چاو عیرفانەو ئەشەرێکی بەرز و بى وینەیه، لە چاو کۆمەلایەتییهوش دەتوانین بەهرەى زۆرى لى وەرگرین. ئەوا بە کورتى سوودی کۆمەلایەتى ئەو دەخەمە بەرچاو:

۱ - چاپ كردنى ئەو ھەلبەستە بە كاك ھەژار دەسەلمىنى - با ئەو لە نىپو
ئىمەشدا نەبى^(۱) با ئەو خۆمان لى بشارىتەو - ھەر شتىكى بە قازانجى گەل و
نىشتمان بە پىنوسى ئەو بنوسرى ئىمە سوودى لى وەردە گرین و بلاوى
دەكەينەو.

۲ - بە برا شىعە كاتمان دەسەلمىنى كە: ئىمەش ئىمامە كاتمان لە كن زۆر گەورە و
پايە بەرز و ماقولن. وە شاعەرە كانى ئىمە وا جوان بە ئىمامە كان و پىشوايانى
دین ھەلدەلین.

۳ - بلاوبونەوئە ئەو پارچە شىعەرە بەنرخە كە لەودا كاك ھەژار ئىحساساتى
مەزھەبى خۆى چاك دەرختووە وە... ئەو تاقمە بە درۆو ئەخاتەو كە ئەلین
ھەژار شاعرىكى بى دینە و لە مەكتەبى مادیدا پەرەوازە بوو... ئايا كەسى كە
وہا بە سۆزەو لە خودا بپارپتەو و بلى:

ئىتر من ھەر بەو ئومىدەوارم
كە تۆ نىپوت كەرىمە و من ھەژارم

پىاويكى مادى و بى دینە؟! تا ئەو جىگايەى ئەمن تى دەگەم، وە تا ئەو
زەمانەى ئەمن ھەژارم دەناسى، ھەژار ئىرانى بوو، كورد بوو، خوداناس و
موسلمان بوو... دەبى ھەموومان پشت لەيەك بەستىن، تى كۆشىن، ھەول بەدەين و
بە رابەرى (...)^(۱) خۆشەويست و مەزن ئىران بەكەينەو. ئىرانىك كە چاوى كويىرى
پى رووناك بىتتەو.

ژمارە (۱۰۷) ل (۴، ۹)، شىعەرى (چارەنووسى شاعىر)، (۸) بەيتە، بەلام لە
(بارگەى ياران، ل ۱۱۹) دا، (۱۱) بەيتە، كە بەيتى (۵، ۶، ۱۰) ى (بارگەى ياران)
زىاد كراون و ئەمانە:

(۱) لەو كاتەدا (ھەژار) لە شارى بەغداد نىشتەجى بوو.

(۱) بۆ رىزەھىشتەوئەى ھىمن، ئەو جىگايەم بە چۆلى ھىشتەو و نەمنووسى.

- ۱ - لهسەر به فری به کارنایه، وه کو بیستومه داوی رهش
 لهسەر کوئمهت ئه دی بۆ دلاگره ئه و بسکه تاتایه؟
 ۲ - هونهر ناتوانی جوانی تۆ به هیچ شیویکی بنوینی

له مهرمه پر چون ده تاشری ههیکه لی ئه م به ژن و بالایه؟
 ۳ - بهتوو تووش تووشی مه کتبه بۆ ده هاتم من که زانیبام
 خهفته، مهینهت، کهسهر، حهسرهت، بهشی ئینسانی زانیه

۱۳ - ژماره (۱۲۲) ل (۳، ۴)، شیعی (ماچی شیرین)، (بارگهی یاران)
 ۱۲۱، به لام له رۆژنامهی (کوردستان) دا، ئه م پێشه کییه بۆ ئه م شیعه نووسیه

((... ئاوالیکم دوو شیعی - ئه نوهی - بۆ خویندمه وه، که:
 هر بلاتی کز آسمان آید گرچه بر دیگران قضا باشد
 بزمین ناریسیده میپرسد: خانهی انوری کجا باشد؟

چونکه وه صغه حاللی برای خۆتان بوو، ویستم وهی گیرمه وه سه کوردی و
 بۆتانی بنیرم، وه ئه وا، وام به سه رهینا:

هدر به لاتیك له ئاسمانه وه بی با، له ویش را نه هاتبی بۆ من
 که گهیشه زه وین، ده کا پرسیار ئه ری له کوئی یه مالی کاک (هیمن)؟

۱۴ - ژماره (۱۲۳) ل ۱۰، شیعی (که م ته رخه می)، (۵) چوارینه یه، به لام له
 (بارگهی یاران، ل ۱۱۱۸) دا، جگه له وهی ناوی شیعه که ی بۆته (توره بی)، هاوکات
 کۆپله ی پینجه میشی بواردوه، که ئه مه یه:

هينده كيشاومه رهنجي بيهوده
پيربوم و توامهوه، وهك شهه
شهرته تازه نهخوم غه مئ خهلكي
خوم بكمه شيت و مهست وكمه ترخهه

۱۵ - ژماره (۱۳۰)، ل(۲)، وتاريكي زور دريژي (هيمن) ي به ناوونيشاني:
 (هه ره له سايهي ئه منيه تهوه، به هه موو ئاواتي به رزي خومان ده گه ين) تيدايه، كه
 رۆژنامه كه ئهه چهند ديپه ي بو سه ره تاي ئه وه وتاره ي (هيمن) نووسيوه:

هونه ري به ناويانگ و نووسه ري ته واناي كورد، كاك ((سه يد محمه د ئه مين شيخ
 الاسلامي - هيمن)) وتاريكي زور جواني سه باره ت به پيشكه وتني شاره
 خوشه ويسته كه ي، ياني شاري مه هاباد (سابلاغ) نووسيوه و بؤماني نارده وه، كه
 له چاپي بده ين، تا وه كو هه موو برا كورده كانمان له ئيران و له ده ره وه ي سنووري
 نيشتماندا بزانه كه شاري مه هاباد چون چوته پيش، لهه ژماره وه دهستي پي
 ئه كه ين^(۱۳).

۱۶ - ژماره (۱۳۱)، ل(۷) و (۱۱)، پاشاوه ي وتاره كه ي ژماره (۱۳۰) ي
 پيشوو.

۱۷ - ژماره (۱۳۲)، ل(۱۱)، پاشاوه ي وتاره كه ي ژماره (۱۳۱) ي پيشوو.

۱۸ - ژماره (۱۳۳) ل(۴)، دوو شيعر، يه كه ميان (هيلانه ي به تال)، (۷) به يته و
 له (بارگه ي ياران، ل(۱۲۲)، (۹) به يته، كه ئهه دوو به يته، له (بارگه ي ياران) دا،
 بو شيعره كه زيادكراوه:

۱ - ئهري ئه ي ئاسكي ناسك، هه تا كه ي دهسته مۆ نابي؟

ئهري پيروزه كه ي خوشفهر، هه تا كه ي نايه مالي من؟

۲ - گوتت: بۆت ديمه جيژواني، هه زار سويندت به شالم خوارد

له ناھي عاشقانه ي من بترسه، نهك له شالي من

ههروهها ئەم بەیتەى (٤)ى رۆژنامەى (كوردستان)يش:

له مێژه چاوه‌پێى مەرگم، كه چى نايى نه‌جاتم دا
شهوى هيجرانه بوچى؟ وا دريژه ژينى تالى من؟

له (بارگه‌ى ياران)دا، كه بۆته دوابه‌يت، ئاواى لىكراوه:

ره‌ش و تار و دريژ و پپ له ئازار و خه‌م و ده‌رده
به‌شى شه‌وگارى دوورى بوو، سه‌راسه‌ر ژينى تالى من

پارچه شيعرى دووه‌مى هه‌مان ئەم ژماره‌يه‌ش، به ناوى (په‌يمان شكىنى)يه و له
(بارگه‌ى ياران، ل١١٧)دا، بۆته كۆپله‌ى سييه‌مى شيعرى (موو ناپسيئم).

١٩ - ژماره (١٣٤)، ل(١٢)، شيعريكه له‌م رۆژنامه‌يه‌دا به بى ناوونيشان
بلاوبۆته‌وه، به‌لام له ديوانى (بارگه‌ى ياران)، ل(١٢٣)دا، به ناوونيشانى: (گليته‌ى
شاعير)هوه بلاوبۆته‌وه و له‌گه‌ل ئەم ده‌قه‌ى ناو رۆژنامه‌ى (كوردستان)دا،
جىگه‌گۆرکيى هه‌ندى به‌يتى پىكراوه.

٢٠ - ژماره (١٣٨) ل٨، شيعرى (ژيانم پپ له ده‌رده و نامرادى)، كه له
(بارگه‌ى ياران، ل١١٧)دا، بۆته كۆپله‌ى يه‌كه‌م و دووه‌مى شيعرى (موو ناپسيئم).

٢١ - ژماره (١٤٣) ل٣، شيعرى (ورپينه‌ى رۆژوو)، كه له (بارگه‌ى ياران)دا

نييه و ئەمه ده‌قه‌كه‌يه‌تى:

ورپنەى رۆژو

ئەمن ئەورپۆكە پەيدام كىردوۋە بۇ خۆم يەكى دىكە
بىرۇ خويپىرى! نەكەى تۇ بى يە ئەو جىيى ژوانە چى دىكە
بەلى گرتۆمە يارىكى لەبار و ژىكەلە و تازە
ئەتۆم ناوى بەخپىرھاتى، بىرۇ ھەرچى دەكەى بىكە
كچىكى چار دەسالەى نازەنىنم دىتەوۋە بۇ خۆم
ئەتۆ كەلكت نەماوۋە، ھىندە پىرى بووۋە ئەنتىكە
ئەمن ماچى دەم و لىوى ئەوم بۇ ھەلكەوى ئاخىر
چلۆن وازم دەچىتە تۆ، دەم و لەوست ھەمووى لىيكە
ئەتۆ پىت وايە لاجاينگ بە پىشك و چاۋ بەرپىپۆقە
و ەكوو تۆ، يارەكەى من، نايچوۋىنى تە، نىزىكە
تەماشاكە سەر و بسكى، تەماشاكە دەم و چاۋى
بىينە ئەو ھەموو سابوون و پودر و رۆژ و ماتىكە
خەيالى ۋەى نەكەى، يارم ۋەكوو تۆ كورتەبالايە
درىژ و خان و مان و نازەنىن شووش بارىكە
ۋەكوو تۆ گىژ و ناقۇلا و خوار و خىچ نىيە ھەى ھوۋ
ئەۋەندە راست و لىك لووس و قىتە، ھەر دەلىيى پىكە
رەش و روت و رەجال و پىس و بى دەرىپى نىيە ۋەك تۆ
سەر و بەرگىكى خاۋىنى ھەيە، ئەلبەتتە زۆر شىكە
لە ۋىنەى بەختەكەى من نىرگسى مەستى لە خەودايە
سەر و زولفى ۋەكو رۆژى منى بىچارە تارىكە
ۋەكوو خاسەكەوى كوۋىستانى كوردستان دەقاسپىنى
ئەو و قوربان ئەتۆش لىت دى ۋەكوو مەشكە دىرەزىكە
ۋەكوو دۇدانە دىيە مەمكى تۆ ئەمما بە مەرگى تۆ
مەمۆلەى ئەو كچەتىۋە ۋەكوو لامپى ئەلكىرىكە

ته گهر ووسته‌ی بکه‌ی ورته له زاری بیته دهر تاوجار
ده‌بی مندالی تهو دئی یهت وه دووخدم بۆت بکه‌ن فیکه

* * *

ورینه‌ی رۆژووه تهو شیعره بی تامه‌ی که فهرمووته
ته گهر پیته ناحدزه کاکه تهتۆ تیبری ده چاکی که
نیشانی کاک (.....) گهر بده‌ی تهو پارچه هه‌لبه‌سته‌م
ده‌لی تهو شیعره نه‌زمی تۆ نییه سه‌بکی کلاسیکه
شیعر لوطفی هه‌بی، جا تازه بی یا کۆن بی ههر باشه
نیشانه‌ی شاعری طه‌بعی ره‌وان و فیکری باریکه
ته‌من دل به‌سته‌یی هه‌لبه‌سته‌کانی نالی و کوردیم
بلا، تهو شاعیره لاهه بللی (هیمن) فناتیکه

سالیکی له مانگی ره‌مه‌زان دا، دوو میوانم بوون که هه‌میشه له‌سه‌ر شیعره‌ی
تازه و کۆن کیشه‌یان بوو، ته‌منیش که رۆژوو، نیوه عومر و شپرزه و که‌له‌لای
کردبووم، تهو پارچه هه‌لبه‌سته‌م بۆ پی که‌نین نووسی
مه‌هاباد - سید محمد امین شیخ الاسلامی (هیمن)

۲۲ - ژماره (۱۷۲)، ل (۳) و (۱۰)، نامه‌ی کی (هیمن) ه، که ئەمه

ده‌قه‌کەیه‌تی:

برا به‌رێژه‌کاتم، نووسه‌رانی گه‌وره‌ی رۆژنامه‌ی خۆشه‌ویستی کوردستان له پاش سلای گهرم و سوپاسی زۆر: چەند رۆژ له‌وی پێش، چوومه شاری مه‌هاباد، له ئاوالێکی کۆن و له‌میژ و دۆستیکی نیزیکی و به ئەمه‌گم بیست، که ئێوه له نه‌گه‌یشتنی دیاری و نامه‌ی من، په‌شپۆ و دل‌گیربوون. به راستی زۆر سوپاستان ده‌که‌م و هه‌تا ده‌ژیم، مه‌منوونتانم، چونکوو له‌و کوردستانه‌ دوور و درێژه‌دا، به‌لکه له‌و دونیا پان و به‌رینه‌دا هه‌ر ئێوه‌ن، که جاروباره یادم ده‌که‌ن و فه‌رامۆشتان نه‌کردووم.

له‌وه‌ی که سالی ئەوسال هه‌یچ دیارییه‌کم بۆ ئێوه نه‌ناردووه، به راستی شه‌رمه‌زارم، به‌لام بیر نه‌که‌نه‌وه که ئەمن له خزمه‌تکردنی زمان و ئەده‌بیاته‌که‌م دل‌سارد بوومه‌وه، هه‌تا ره‌گیکی ته‌رم مابی، هه‌رچی له ده‌سم بی، کۆتایی ناکه‌م، ئەه‌ما داخه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی ته‌بعم ویشک بووه، ته‌سدیق ده‌فه‌رموون: شاعیر ئینسانێکی عادی نییه، نازانم شیت و نه‌زانه، یا ژیر و وریایه، هه‌رچی هه‌یه، وه‌ک خه‌لکی دی ناچی. هه‌ست و بیری ده‌گه‌ل مه‌ردم جیاوازه، وه ئەگه‌ر وه‌ک خه‌لک بیر بکاته‌وه، ناتوانی شوینه‌واری به‌ که‌لک له پاش خۆی به‌جی به‌یلتی، ئەمن جارن شاعیر بووم و هه‌یچم وه‌ک خه‌لک نه‌ده‌چوو.

دیتنی دیمه‌نیکی جوانی ته‌بیعی، له‌نجه‌ولاری کیژێک، سه‌یری هه‌لپه‌رین و ره‌شه‌له‌ک، ته‌ماشای گول و شینکه، تیشکه‌ی مانگ، گزینگی هه‌تاو، گوێ لی بوونی ئاهه‌نگی موسیقا، قاسپه‌ی که‌و، ورینگه‌ی بولبول بۆ من، ئیله‌ام به‌خش بوون. وه هه‌روه‌ها فرمیسیکی ژنی زک سووتاو، کورپوزه‌ی هه‌تیوی بی باب، فیزی ده‌وله‌مه‌ند، ناله‌ی هه‌زار، هه‌ستی منیان ده‌هینا جۆشه‌وه. به کورتی به هه‌موو شتی جوان و دزیوی ئەو جیهانه‌ موته‌ئه‌ئیر ده‌بووم، وه ئەو ته‌ئه‌ئوره بوو هانی ئەدام هه‌ستی خۆم ده‌رپریم و شیعەر بلێم، به‌لام به‌داخه‌وه ئیستا پی لی ده‌نپیم که بوومه‌ته پیاویکی عادی و شاعیر نیم، نه‌ده‌توانم پێبکه‌نم و نه‌ده‌توانم فرمیسیک هه‌لوه‌رینم. بۆچی وام لی هاتووه نازانم؟ (....)^(۱۴) ده‌س ته‌نگی، لی قه‌ومان و تالی ژیان، ناهومییدی، بوونه هۆی ئەوه، یا شتیکی تر، بۆم لیک نادریته‌وه.

خۆشەويستەكائىم! ئىنصاف بەدەن، كەسپكى مەجبۇر بى ۋە گۈندىكى چۈكۈ
 (۲۰) مالىدا، كە تاقە خويىندەۋارىكى تىدا نەبى، بى ۋە ھىچ دىل ۋە خۆشپىكى
 نەبى، نە تەنيا ھىچى تازە فېرنا بى، بەلكە ئەۋى دەشى زانى، فەرامۆشى دەكا.
 ئەۋە ھالى منى ھەۋارە، بەۋ ھالەشەۋە ھىۋادارم لە دۋارپۇژدا بتوانم زىاتر
 خۇمەت بە زمان ۋە ئەدەبىياتى كوردى بىكەم، ئەۋە دەگەل ئەۋ نامە، چەند پارچە
 ھەلبەستەى كۆن ۋە تازەى خۇمەم بۇ ناردن.

۲۳ - ژمارە (۱۷۳)، ل(۲)، پاشاۋەى نامەكەى ژمارەى پېشۋى (ھىمەن)ە،
 كە دەستەى نوۋسەرانى رۇژنامەى (كوردستان)، ئەم پۇزشەيان لەۋ بارەيەۋە
 نوۋسيۋە:

(لېمان بېۋورن كە لە نامەكەى مامۇستا ھىمەن، كە لە ژمارەى پېشۋودا لە
 چاپمان دا، ئەم چەند واتەى خوارەۋە داكەۋتبو):

رۇژىك پۇلىك لە لاۋە تازەپىگەيشتوۋ ۋە خويىندەۋارەكانى شارەكەمان دەۋرەيان
 دابوۋم، ۋە رەخەنەيان لى دەگرتەم، كە بۇچى ھەلبەستەى تازە دروست ناكەى؟ گوتەم:
 براكائىم مەسئەلەى مەشھورە!! ھەركەس گويزان لە ھەنەنەى خۇى دەژمىرى))،
 ئىۋە ناگاتان لە ھالى من نىيە ۋە نازانن لە چ مەحرۇمىيەت ۋە چارەپەشيدا دەژىم.
 دۋاى ئەۋە پرسىم: مەگەر ئىۋە ەلاقەتان بە ئاشارى من ھەيە؟ تىكرا
 بەسەرياندا قىژاندىم ۋە گوتيان: جا چۆن ۋا دەفەرمۋى؟ مامۇستا! گوتەم: ئەگەر
 راست دەكەن، ھەريەك لە ئىۋە چەند كىتېپىكەم بە ئەمانەت بۇ بنىرن، كە پاش
 خويىندەۋە، بە ئەھمەقىشەم بزائىن، بۇتانى دەنېرمەۋە، بەلكە موتالا بتوانى كەمىك
 لە ناپەھەتى ۋە تەنبايى من كەم بىكەتەۋە. ھەمويان گوتيان: بەچاۋان، بەلام بە
 گىيانى ئىۋە ھەردوۋ كىتېم بى گەيشتوۋە.

ھەر لە ھەمان لاپەردەدا ۋە دۋاى تەۋابوۋنى ئەۋ نامەيە، شىعەرىكى (ھىمەن)ى
 تىدبايە، بە ناۋى: (سايەى غەم) كە ھەر ئەم شىعەرە (لەگەل ھەندى جىۋاۋزىيدا)، لە
 (بارگەى ياران)، ل(۱۱۹)دا، بە ناۋى: (بۆسەى رۇژگار)ەۋە بلاۋبۆتەۋە، بەلام لە
 (بارگەى ياران)دا، بەيتى (۳ ۋە ۴)ى پى زىادكراۋە ۋە بۆتە (۹) بەيت ۋە بەيتى
 ژمارە (۵)ى ئەۋەى رۇژنامەى (كوردستان)ىشى لى دەرهاۋىژراۋە، كە ئەم بەيتەيە:

دهردى بى ده‌رمانى من، چاره‌ى به هيچ كهس ناكړى
چونكو ده‌رمانى نيبه، بيجگه له: ماچى دهم نه‌بى

۲۴ - ژماره (۱۷۴)، ل (۳ و ۴)، شيعريكى (هيمن)ى به ناوى (خاوهنى زيږي)
تيدايه، كه هم شيعره (به جياوازييه كى زوره‌وه) له (بارگه‌ى ياران)، ل (۶۱) دا
هيه. به لام ههردوو شيعره‌كه، له ههردوو جينگه‌كه‌دا، هه‌ر تهنيا ناوونيشانه‌كهيان:
(خاوهنى زيږي) وهك يه‌كه، نه‌گينا سه‌رومړى هه‌ردوو ده‌قه‌كه، زور جياوازن و بو
ته‌وهش خوينه‌ران زور به ورده‌كاريى جياوازييه‌كانيه‌وه خهريك نه‌كهن، ده‌قه‌كه‌ى
روژنامه‌ى (كوردستان) بو تيره ده‌گويزينه‌وه، تا خويان له‌گه‌ل ده‌قه‌كه‌ى (بارگه‌ى
ياران) دا به‌راوردى بكن:

((خاوهنى زيږي))

ججیل چاك و له‌باره، خاوهنى زيږي
ته‌گه‌ر پيريكي خوین تاله و ورگ تير
ره‌زا شيرينه، شوخه، قيت و قوزه
ته‌گه‌ر خينگه زله و خوار و شهل و گيږ

قسه‌زانه، ته‌ديبه، خوینده‌واره
ته‌گه‌ر نه‌ى خویندبى، شه‌ش پيت و دوو ديږ

سلاوى لى ده‌كهن، سه‌ر داده‌خن بوى
له رى باز و له كۆلان و له بازيږي

به‌لام زيږت نه‌بى، سووكى، ته‌گه‌ر تو
بليتى ده‌رسى هه‌زاري وهك (شكسپير)

۲۵ - ژماره (۱۷۵) ل ۱۱، شیعری (تارەزوی فرین)، (۷) کۆپلەییە، لە
(بارگە یاران، ل ۱۰۹) دا، (۶) کۆپلەییە، کە ئەم کۆپلەییە تیدا نییە:

خێوی بیرئیکی بەرز و رووناکم
کەچی لە لایان پەستم و نهوی
ئەمن کە دەلێتی ئاوونگی پاکم
نازانم بۆچی هاتمە سەر زهوی؟

۲۶ - ژماره (۱۸۴)، ل (۴، ۹، ۱۰)، لەو چەند لاپەرەییە ئەم ژمارەییەدا
(هێمن) چیرۆکیکی بە ناوی (کور) تەرجه مە کردوو، کە رۆژنامە کە و (هێمن) یش
ئاماژەیان بە سەرچاوەی وەرگێڕان و زمانی دەقە کە نە کردوو^(۱۵). من بە بیرم
نایەت ئەم تەرجه مەییە (هێمن) م لە سەرچاوەییە کی تردا بەرچا و کەوتبێ، بۆیە پێم
باش بوو بۆ تێرەدی راگوێژم:

كوپ

وهرگيڙاو له کتیبی ههفته - به پینووسی: ماموستا هیمن

به ره به یانی روژنکی رهش و تال بوو، هه موویان به ریز له لیواری که ندالیکدا راگرتبوون، ده کهس بوون که بریاری کوژانیان درابوو، له نیو تهوان را کوپ و بایک هه بوون که دهستی ههردووکیان پیکه وه به سترابوو. دهستی راسته ی باب و دهستی چه په ی کوپ به ره لالا بوو. بیدهنگ سهریان داخستبوو، ماندوو و شه کهت دهاتنه بهرچاو، له تهنیشت یه کتر راگرا بوون، مچ و موږ و بهسام بوون، ردینیان نه تاشیبوو.

ئه فسهری فاشیست گوتی: ده ی بېرت کردووه ته وه.

کوپ گوتی: نا.

ئوستاشا^(۱۶) به رقه وه لیبی مۆن بووه وه، کوپ تیکۆشا خۆی نازا و نه بهز نیشان بدا، به لام سهر و ملی ده له رزی، شان و پیلی دیشا، زۆر ماندوو و شپرزه بوو، ئه فسهر سه ربازه کانی له بیست ههنگای که نداله که وه به ریز راگرتن، وه فه رمانی دا فیشه که بجه نه تفهنگ، دهنگی چه خماخان هات، کوپ ناوړی بو لای که ندال داوه، که ندال له بهر چاوی تهو، قول و پان و پر له لیته بوو، هه موویان لیږده ده نیژرین. کوپ له بهر خویه وه گوتی: لیږده...

له رزی و پتر له وه نه یو پرا چاو له که ندال بکا، باب به ژنیکی به رز و نیوچاوانیکی مۆن و گرژی هه بوو، به هه موو هیزی خۆی هه ولئ ده دا کۆم نه بیته وهن زۆریان لیدابوو، جه زره به درابوون له لهش و چر و چاویدا نیشانه ی جه زره به دیار بوو - سه ربازه کان به ره و رووی که ندال به ریز راوه ستابوون تفهنگیان له ده سدا بوو، چاوه نوړی فه رمانی ئه فسهری خویان بوون تا ده سپرژ بکه ن، ده یانویست

هەرچی زووتر ئەو کارەساتە دوایی بێن. لە چاری هیندیکیاندا بیزاری و ماندوویی
و لە چاری ئەوانی تردا دڵسۆزی و بەزەیی دەبیندرا.

دە ی بیرت کردۆتەوه؟

کۆر گوتی: نا!

ئەفسەر پێکەنی و گوتی: بە جەهەننەم ... لەبەر تۆمە، کۆر بە قینەوه چاری
لی کرد، لەو چاوی لیکردنەدا رق. بیزاری دەبیندرا، وەک سەگ و گورگ تێک
دەفکرین.

هەموویان لە لیواری کەندال، لە لیواری گۆر کۆکردبوونەوه، لە تاو ژان و
ماندوویی توانای راوەستانیان نەمابوو، شتومەکیان بزگور، بزگور بوو، زۆرداران
جل و بەرگی ئەوانیان بە ئامرازی جەزەبە شڕۆپەتۆر کردبوو، بە میلی ئاسن لیان
راکیشابوون، چارەپەش و بیھیوا، بە جل و بەرگی شڕ و کلاوی دراپاوه و ریزیکی
خوارو خییج و بەرز و نەوییان پێکھێنابوو، هەموو دەمیەک بێردەکراوه لەبەر
ماندوویی سللار ببنەوه، باب کلاویکی لە پیستی بزنی رەش لەسەر بوو، کلاوی
کۆر لە خوری سپی بوو، سیمیکی باب رەش و ئەستور بوو، نووکی بادرا بوو، کۆر
لە میژبوو ریدی نەتاشیبوو، تووکی زەرد و تەنک سەر و رووی داپۆشی بوو،
ئەفسەر لە پشت سەربازەکان راوەستا و فەرمانی دا ئامادە لە پاشان گوتی:
لە چەپەوه بۆ راست سی، سی، تیرەبارانیان بکەن، دوایی قیژاندی: هەرسی
سەربازی، یەکیک بکەنە نیشانە.

دیسان وەک دلتیا نەبووی کە سەربازەکان لە فەرمانی ئەو گەیشتین، دووپاتی
کردەوه: لە چەپەوه بۆ راست، سەربازەکان سیرەیان گرت ((ئاور)).

تەقە ی گوللە هات، دوو کەلی رەش لە لولە ی تەنگەکان هاتەدەر، سی کەس
کەوتنە کەندال، خەریک بوو چوارەمیش دەگەڵ خۆیان سەر و نغوون بکەن،
هەرچۆنیک بوو خۆی راگرت، یە کجار پەشیو بوو، دەتگوت: پپی خۆش بوو
ئەویش مردبا، کاری تەواو بووبا، ئەوه کۆرەکە بوو.

ئەفسەر پرسبیری کرد: دە ی؟

کۆر گوتی: نا!

ئەفسەر فەرمانى دا تەفەنگ پەر بىكەنەو، دەس بە جى قىزاندى: ئامادە! لولەى
سى تەفەنگ بۆ لای سىنگى كوپ راداقترا.

لەسەرەخۆبە!...

ئەفسەر بە سەربازەكانى گوت: دەسپرېژ مەكەن، دەتگوت بە ئاواتەو بە
كوپىكى تازەپىگەشتوو لە مردن رزگار بىكا، تەنانت دلخۇشيش بوو، وە لەوہى
كە كوپ بىرى خۆى گۆپىو، رازى دەھاتە پىش چا، كوپ بالابەرز و لاواز بوو،
رەنگى بزرکابوو، پالتۆيەكى كەسكى درىژى لەبەردابوو، گوتىزىنگى دەگرت.

وہك چارەنوس، بى بەزەبى و دل رەق بوون، ئەفسەر بە سەربازەكانى گوت:
بەسىنەو، دەنگى لەرزۆك بوو:

دەى؟ دە رۆژ بوو لەسەرىك ئەوہى بە كوپەكە گوتبوو، وەلامى ((نا))ى پى
دراپۆو، ھەر گوتبوو:

دەى؟ وە كوپ وەلامى دابوہو: نا!... دە رۆژى تەواو وەخت و بى وەخت ئەو
پرسىيار و وەلامە دووپات كرابۆو، ھەردووك لاسارىيان دەكرد. ھىچ كامىيان لە
بىروراى خۇيان لانەدەدا و ئىستا كوپ بەزىبوو. وە دەيگوت:
لەسەرەخۆبە!...

ئەفسەر لە كوپى ويستبوو بە دەستى خۆى بابى بكوژى و لەباتى ئەو كارە،
ئازاد دەبى و لە مردن رزگار بىكرىن، ئاواتى ئەوہو بەندىيەكان يەكتەر بكوژن،
نەخۇشى رۆحى ھەبوو، كاتى ئەوان بەگۆيەكدا دەچوون، شاگەشكە دەبوو و
پىدەكەنى كە خۆى ئەوئەندە بەزاكون دەدەيت، زۆر شاد دەبوو، وە ئىستا لە ھەمىشە
زىاتر، چونكو دەيدىت بە فەرمانى ئەو، كوپىك خەرىكە بابى خۆى بكوژى.
ئەفسەر لە پىشدا لە بابى ويستبوو كە بە دەستى خۆى رۆلەى لاوى لە خويئار
وہردا و لە پاداشتى ئەو كارەدا ئازاد بىكرىن، بەلام پىرەپىياو تورپە ببوو، وە تەنانت
تقى لە نىو چاوان كوتابوو، ئەفسەر لە پاشان بىروراى خۆى گۆرى و ئەو كارەى لە
كوپ ويست و گوتى: (ئەتۆ ئازاد دەكەم).

كوپ دە رۆژى تەواو خۆى راگرتبوو و نەچۆبوو ژىربار و ئىستا جارىكى تر
ئەفسەر لىي دەپرسى: دەى؟ كوپ لال و پال بوو.

ئەفسەر گوتى: لە بىرتە چ وادىكم پى داوى؟ توندى دەواند تا هەموويان گوييان لى بى و لە مەبەستى بگەن. كور چاويكى پر لە ناهوميدي لە باب كرد و لەبەر خويەوه گوتى: ناتوانم...

باب بە بەژنيكى راست و هەروا بى دەنگ راوەستابوو، دەتگوت تارمايى لەعنەت و بيزاريبە.

ئەفسەر روى لە سەربازەكان كرد و فەرمانى دا: ((تامادە)). كور نالاندى لەسەرەخۆبە...

جا بو؟ كور گوتى: كوتكم ويده، ئەفسەر قيژاندى: ئەگەر ميئشكى پرژ و بلاو بكەى لە مردن رزگار دەبى، كور دووپاتى كردهوه: كوتكم ويده، زۆرى لە خوى دەكرد، وەك شيتان نەقيژيني.

ئەفسەر، دەستورى دا، دەستى كور بكەنەوه سەربازيەك كوتكى هيئا، كور ليوى كورۆت، رەنگى بە روودا نەمابوو.

باب چاويكى سووكى لە لاي كور كرد، بەلام كور بەرى هەلنەهيئا، تا چاوى بە چاوى باب نەكەوى - وى دەچوو لە دلئى خويدا بلئى، بام زۆريش بى تاوان نيبە، چەندى لە داىكم دەدا، هوى گيرانى ئيمە ئەبووو، ئەو ئەمنى توشى ئەو داوه كرد، ئەفسەر دەستى لەسەر شانى كور دانا!...

باب بە تەنى ماوه. فرميسكى لە چاودا قەتيس ما، دلويك فرميسكى لە چاوى هاتە خوار و بە كولميدا خولور بووهوه و لە نيو مووى سميلىدا شاردراره. ئەفسەر بە بيكەنينەوه گوتى: كوتك هەلگەرە، نيشانەى شادى لە سيمايادا دەبيندرا، كاتيكي خۆشى رادەبوارد.

لەبەرئەوى كە توانيبوو يەكيك لە بەندييه كان ئەوەندە بچووك و پەست بکاتەوه، شايى لە دلدا دەگەرا. كور كوتكى بە دەستەوه گرت، ئەفسەر گوتى: بە زەبريەك، سەربازەكان بە بيزارى تەماشاي ئەو كارەساتە دزيهيان دەكرد، ئەفسەر گوتى: بە هەردوو دەست، كور گوتى زۆر چاكە... دەتگوت: هيژى لى براوه.

دەست و هەموو گياني دەلەرزى. كوتك تارام بە دەورى سەرى كوردا هەلسورا، ئەفسەر هەلسوراني كوتكى تەماشای دەكرد، لەو كاتەدا چاوى بە باب كەوت، پيرەپياو بى دەنگ و بى جوولە جوول راوەستابوو.

ژیان، تیځگه یانډبوو که تازه نابې هیوای به هیچ هه بی، کوتک به توندی له هه وادا هه لده سوړا، ته فسه ر و پیره پیاو هه ردو چاویان تیځپیبوو. له پر هه موو ته و که سانه ی که چاویان له و کاره پر له سامه بوو، له جیځگای خوځان وشک بوون، کوږ که رق و بیژاری هه موو له شی داگرتبوو، زور به چالاکی به دهوری خویدا سوړا و ه به هه موو هیژی خوځی کوتکی له توقی سه ری ته فسه ر دا، ته و جار دوو زه بری دیشی لیډا، کوتکی خویناوی بو لای سه ر بازه کان هاویشته و به دهنگی به سامه وه قیژاندی: ته و جار ده سرپژ بکه ن، بزیه کی پر له دهر د، لیوی بابی لیک کرده وه.

* * *

مانای وشه‌ی کوپ

میچ و مؤر: رووگرژ و نیوچاوتال

ردین: ریش

شپرتیو: شپرزه

ئاوړ: لاکردنه‌وه

پتر: زؤرتتر

بزرگوپ، بزگور: پوگ و بلاو

ئامراز: وه‌سیله‌ی جه‌زربه و شه‌شکه‌نجه

خوار و خپچ: لار و چه‌وت

سللار: هاتنه‌لا و مردن

دوپاته: دووباره

سیره: نیشانه

راداشتن: روو به روو راگرتن

ره‌نگ بزپکان: ره‌نگ په‌رین

که‌سک: سه‌بز

گوینگ: قولاپه‌ی پی

بی به‌زه‌یی: بی ره‌حم

لا‌سار: له‌نج، پیداگرتن

زا کون، زؤردار، به‌ده‌سه‌لات

وی ده: بده

قه‌تیس: گیر، به‌ند

دزیو: پیس و ناشرین

۲۷ - ژماره (۱۸۵) ل ۶، شیعری (کیژی لادیی)، (۱۷) بهیته و له (بارگهی یاران، ل ۷۰) دا، (۱۵) بهیته، که ئەم دوو بهیتە ی (۶) و (۱۱) ی تیدا نییه:

۶ - گەردنت وه کو مینای بلووره
بی رۆژ و ماتیک، لیوی تۆ سووره
۱۱ - بی فر و فیل و پاک و خاوینی
کچیکی وه ک تۆ، پاکه داوینی

۲۸ - ژماره (۱۸۶) ل ۳، شیعری (تۆم هەر له بیره). (بارگهی یاران، ل ۶۹).
۲۹ - ژماره (۱۸۷) ل (۳، ۱۰)، شیعریکی بی ناوونیشانه و له (بارگهی یاران) دا نییه و ئەمە دهقکه یهتی:

گوئی گەش به بای شه مائی به هار، ئەشنیتته وه
قاسپهی کهوی کهژ، به رانبهر نزار، بهرز ئەبیتته وه
من که دیم له ره ی شه پۆلی شنه ی...^(۱) کوردستان
تیکه لاو ئەبی له گەل جریوه ی ئەستیره ی به بیان
ئەوکاته هیوا و ئامانجی دوورم، هەردوو پیکه وه
ئەبن به پرشنگ، گولآله ی سوورم، ئەگە شیتته وه

۳۰ - ژماره (۱۹۴) ل ۱۱، شیعری (گیژە لووکه ی خەزان)^(۲)، (۲۵) بهیته و له (بارگهی یاران، ل ۱۲۳) دا، (۲۱) بهیته، که ئەم بهیتانە ی (۳، ۶، ۱۰، ۱۳، ۱۴) ی رۆژنامه که، له (بارگهی یاران) دا نین و ئەمانەن:

(۱) له دهقه که دا ئەو جیگه یه هه روا چۆل بوو، پیده چی وشه ی (نالآ) بی، که له گەل وشه ی دوا ییدا، ده بنه (نالآی کوردستان).

- ۱ - ھەل دەۋىزنى بىساتى دل خۇشى
داى دەمەزىنى حوزن و خامۇشى
- ۲ - بى ئەۋەى ھەر مچوركى پىدا بى
كوپ لە گريان دەكا لە سوپى بابى
- ۳ - بزەيىك نابىنى لەسەر لىۋى
چاۋە، فرمىسكى خوين دەپاللىۋى
- ۴ - نەبوو قەت فاجەئى ئەۋەندە بەسام
سى برا، پىكەۋە بىن ناكام
- ۵ - دەستى تەقدىر لەت لەتى كردن
گورگى برسى ئەجەل ھەموۋى بردن

۳۱ - ژمارە (۲۰۰) ل ۱۱، شىئىرى (شىنى گۇران) شاعىر، (۲۵) بەيتە و لە
(بارگەى ياران، ل ۱۳۲) دا، (۲۶) بەيتە و وردە جىاۋازىيەكى زۇرئىش لە ھەردوو
دەقەكەدا ھەيە، بۇيە پىم باشە، بە مەبەستى بەراورد، دەقەكەى رۇژنامەى
(كوردستان) بۇ ئىرە راگويزم:

(۲) لە رۇژنامەكەدا بۇنەى شىئىرەكەى ئاۋا نووسىۋە: بە بۇنە پىشاستە ناگەۋارەكەى مەھاباد و
كوژرانى سى براكەۋە.

شىيىنى گۆران

مامۆستا: ھېمىن

ھەر لە بۆتانەو ھەتا سۆران
ھەموو سۆرانى شىينە: بۆ (گۆران)
ھەر لە كوئىستانەو ھەتا گەرمىيىن
يەخەمان دادرپىيوە تا دامىيىن
لە جزيرە ھەتاكوو دەرياي رەش
نييە كوردىك سەرى نەنابى لە ھەش
لە دياربە كرەو ھەتا ورمى
شان بە قور، مل بە كوئىنە، نىر و مى
ھەر لە ئامىدەو ھەتاكوو سنە
كوردە غەمناكە، چ پياوچ ژنە
لە مەريوانەو ھەتا زىيار
وەك زى بارە چاوى كوردى ھەژار
ھەر لە بۆكانەو ھەتا جوانپۆ
جوان و پىر پىكەو ھەلئىن: ئەى رۆ!
لە دەھۆكا ھەتاكوو ھەورامان
ھەرچى دەى بينى ھەر دەلى: ئامان
ھەر لە زاگرۆسەو ھەتا ناگرى
كى يە كورد بى و ئەتۆ بلىي ناگرى
لە سوليمانيا، ھەتا سابلاخ

دیاره تیدا نییه دلّی بیّ داخ
 هدر له بیچاره وه ههتا شه مزین
 کچ و کور لاو و پیری کورد، شه مزین
 له شنۆوه ههتا کوو سه نجابی
 تووشی کوردیکی شادمان نابی
 هدر له ههولپیره وه ههتا پاوه
 گهلی ئیمه په شیو و داماره
 له ههله بجه ههتا ده گاته سه قز
 هه مو غه مباره، ره نه پزویه و کز
 هدر له بتلیسه وه ههتا سونقور
 ژن و پیاو پیکه وه ده پپون قور
 له نووسینه وه، ههتا کهر کووک
 شینی گۆران ده کهن، چ گه وره و چ چوک
 نه وه یه حال - وه کو ئیره، وان
 خه بهرم نییه چلۆنه ئیره وان

* * *

جا، چلۆن دلّ به غه م نه بین، نه گرین؟
 جا چلۆن کۆری شینی بو نه گرین؟
 شاعرێک بوو، به نرخ و بیّ وینه
 بیری روون تر بوو زۆر له ئاوینه
 خاوهنی بیر و ذهوق و حیسس و ههست
 رهنگ بوو نیوی بنین: (خودای ههلبهست)
 فهخری کوردانه گه نجی ئاتاری
 شیعرێ شیرین و ورد و ساکاری
 داخه کهم نهو بلێسه دامرکا

که خەریک بوو: ولاتی روونترکا
گلی پیدا کرا، هەتا دامرد
ئەو گپە ی کوردەواری رۆشن کرد
پیم پەری شیعەر و مۆسیقا تۆران
بۆیە بردیانەو بەهەشت گۆران
یا خودای گەورە، تۆرەبوو لیمان
ئەو چرایە رەوا نەدی پی مان

شیلان ئاوی - سابلاخ - ۱۶ ی رەشەمی ۲۵۷۴

پهراویښ:

- (۱) ټم لیکوئینه وهییه له ژماره (۳۰) ی روژنامه کهوه تا دوا ژماره ی روژنامه که (جگه له یهک دوو ژماره) ی، واته: (۱۷۹) ژماره ی روژنامه که ی گرتوته وه و ئیستا ټو لیکوئینه وهییه م کوکرتوته وه و ټاماده ی چاپم کردو وه.
- (۲) دکټور محمد سدیق موفتی زاده، سه رنج و پیشنیاری زور زیره کانه و زانستانه ی له سه ر رینوسی کوردی نووسیوه، وهک ټه وه ی له جیاتی (واو) و (ی) ی دریژ، (سه ر: فه تمه) ی بو پیشنیار کردو وه، که (کوړی زانیاری کورد)، له دوا ی دروستیوونی (۱۹۷۰)، له باره ی ټو دوو پیته وه، پیشنیاره دیرینه که ی (موفتی زاده) یان په سه ند کردو وه و له سه ر له به ری به ره مه می چاپکراوی ټه و قوناغه یاندا، پیاده و پیړه ویان کردو وه.
- (۳) بو زیاتر زانیاری، بنواړه: بارگه ی یاران، سه رجه می شیعی هیمن واته: چاپی دوو وه می: تاریک روون)، چاپه مه نی ده سگای ټاراس، هه ولیر، ۲۰۰۶، ل ۴۰.
- (۴) هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۴.
- (۵) دواتریش: بارگه ی یاران.
- (۶) شوین: مه به ست له (به ره مه) ی نووسینه. که دیاره ته رجه مه کراوی (أش) ی فارسیه.
- (۷) دهقی نووسینه که م وهک خو ی بو ئیره راگواستوه.
- (۸) فه رخه: بیچوو، به چکه.
- (۹) نه ته ویی، دوژمنت (له دهقه که دا ټاماژه ی - پهراویښ - ی له سه ر ټم وشه یه داناوه، به لآم پهراویښه که ی بو نه نووسیوه.
- (۱۰) مه به ست له (کورش: ۵۵۹ - ۵۲۹ پیش زاین) ی شای (هه مه خامه نشی) بییه.
- (۱۱) سووروسات: مه سه ر ه فی ټالیک و پیویستی ولاخی باربه ری جه نگ و له شکرکیشی.
- (۱۲) بمبی: مه به ست شاری (بو مبی) ی هیندستانه.

(۱۳) به شیکی وتاره کهی (هیمن) لهم ژماره یه یی رۆژنامه که دایه و پاشماوه که یی له دوو ژماره یی داهاتوودا بلاوووه ته وه، ئەم وتاره یی (هیمن) سه بارهت به باری پیشکه وتن و ئاوه دانی شاری (مه هاباد) ه.

(۱۴) ئەو وشه یه کال بوو، نه خویندرایه وه.

(۱۵) به لām رۆژنامه که هه ر ئەوه نده ی نووسیوه، که له (کتیچی هه فته) وه ته رجه مه کراوه!

(۱۶) (خه لکی یۆگسلاوی به فاشیسته کانیا ن ده گوت: ئوستاش).

(۱۷) هیمن ئەم چه ند وشه یه ی خواره وه ی راقه کردووه، که له ته ک ئەم وه رگی رانه دا، ئەو وشانه شمان بو ئیره گواستۆته وه.

بەرھەمی چاپکراوی نووسەر

۱. ژوان، شیعر، چاپی یەكەم، چاپخانهی زانکۆی سلێمانی، (۱۹۸۰).
۲. گەشتی ریج بۆ سلێمانی، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، بەرگەلوو، (۱۹۸۴).
۳. کێشەیی کورد، وەرگێڕان چاپی یەكەم، یاخ سەمەر، (۱۹۸۶).
- چاپی دووھەم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۰).
- چاپی سێیەم، ھەولێر، (۱۹۹۲).
۴. گولەکانی دۆزەخ، شیعر، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۰).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۱۹۹۲).
۵. گەشتنامەیی ریج بۆ کوردستان، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۲).
- چاپی دووھەم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۵).
- چاپی سێیەم، ھەولێر، (۲۰۰۲).
- چاپی چوارەم، ھەولێر، (۲۰۱۱).
۶. ئەفسانەیی ئەدونیس، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۴).
۷. گۆرانی کوردی، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریز، (۱۹۹۴).
۸. مێژووی مۆسیقای کوردی، چاپی یەكەم، ئێران، شەھری کورد، (۱۹۹۴).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۲۰۰۲)، دەزگای ئاراس.
- چاپی سێیەم، ھەولێر، (۲۰۰۸)، دەزگای موزیک و کەلەپووری کورد.
- چاپی چوارەم، ھەولێر، (۲۰۱۳)، دەزگای موزیک و کەلەپووری کورد.
۹. سەبیدەلی ئەسغەری کوردستانی، چاپی یەكەم، ھەولێر، (۱۹۹۸).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۲۰۰۲)، دەزگای ئاراس.
۱۰. راوہ گزنگ، وتار و رەخنەیی ئەدەبیی، چاپی یەكەم، ھەولێر، (۱۹۹۸).
۱۱. بێرەوہرییەکانی وەفایی (تحفہ المریدین)، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، ھەولێر، (۱۹۹۹).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۲۰۱۱).
۱۲. کەروێشکی زیرەك و گورگی دانا، چیرۆکی مندالان، وەرگێڕان، چاپی یەكەم، سلێمانی، (۲۰۰۰).

۱۳. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپمەنى موكرىيانى، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۴. ميرنشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۵. راپەرىنى ھەمزائاغاى مەنگور، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۶. كەرويشك و تانجى، چىرۆكە شىعەر بۆ مندالان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۵).
۱۷. دىوانى ئەدەب (عەبدوللا بەگى مىسباح دىوان)، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۶).
۱۸. أفتتاح ناسرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نووسىنى على ئەكبەر سەرھەنگ، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۱۹. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نووسىنى على خان گۆنەخان ئەفشار، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۰. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، ئىنگلىزى ۋ ئەمەرىكاييدا، نووسىنى ۋەدىع جوھىدە، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۱. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نامەى دەربارى ۋ سەربازىيانە. نووسىنى ھەسەن على خان، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۲. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، بەلگەنامەكانى ۋەزارەتى كاروبارى دەروەھى ئىران، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۳. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى ئەرمانىدا، نووسىنى ئەسكەندەر غۇرىياس، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۴. موزىك و گۇرانى كوردى، كۆمەلە ۋتار، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۱۱).
۲۵. بېرەۋەرىيەكانى د. سەبىد عەزىزى شەمزىنى (ئامادەكردن ۋ پەراۋىز بۆ نووسىنى) مەمەد ھەمەباقى.
۲۶. سەفەرنامەى ژان ئۆتەر، ۋەرگىپان لە فارسىيەۋە، خانەى موكرىيانى، ھەولتېر (۲۰۱۳)
۲۷. ئەفسانە ۋ تەم، (كۆمەلە ۋتارىكى تەرجمەكراۋ).

بهره‌می داهاتوو

- ۱- مه‌ولانا خالید - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوی
- ۲- مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوی
- ۳- سمکۆی شکاک - له به‌لگه‌نامه‌ی ئیرانیدا
- ۴- نامه و به‌لگه‌نامه‌ی به‌جیماوی عه‌بدللابه‌گی میسباح دیوان - شه‌ده‌ب.
- ۵- چاپی نویی دیوانی عه‌بدللابه‌گی میسباح دیوان - شه‌ده‌ب.
- ۶- دیوانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی
- ۷- کورد له سه‌فه‌نامه‌ی بیانیدا
- ۸- بیره‌وه‌رییه‌کانی لیتن - کونسۆلی ئەلمانیا له ته‌وریز - ۱۹۱۴
- ۹- مه‌وله‌وی رۆمی - به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ژیان و بهره‌می
- ۱۰- کورد له به‌لگه‌نامه‌ی ئیرانیدا
- ۱۱- کۆمه‌لێک بهره‌می وه‌رگێردراو - له فارسی و عه‌ره‌بییه‌وه.
- ۱۲- نالی و زمانی نالی - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوی